

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HISTORIÆ POETICÆ.

SCRIPTORES ANTIQUI.

APOLLODORUS *Atheniensis.* PTOLEMÆUS *Hephæst. F.*
CONON *Grammaticus.* PARTHENIUS *Nicaensis.*
ANTONINUS LIBERALIS.

Græcè & Latinè.

Accessèrè breves Notæ & Indices necessarij.

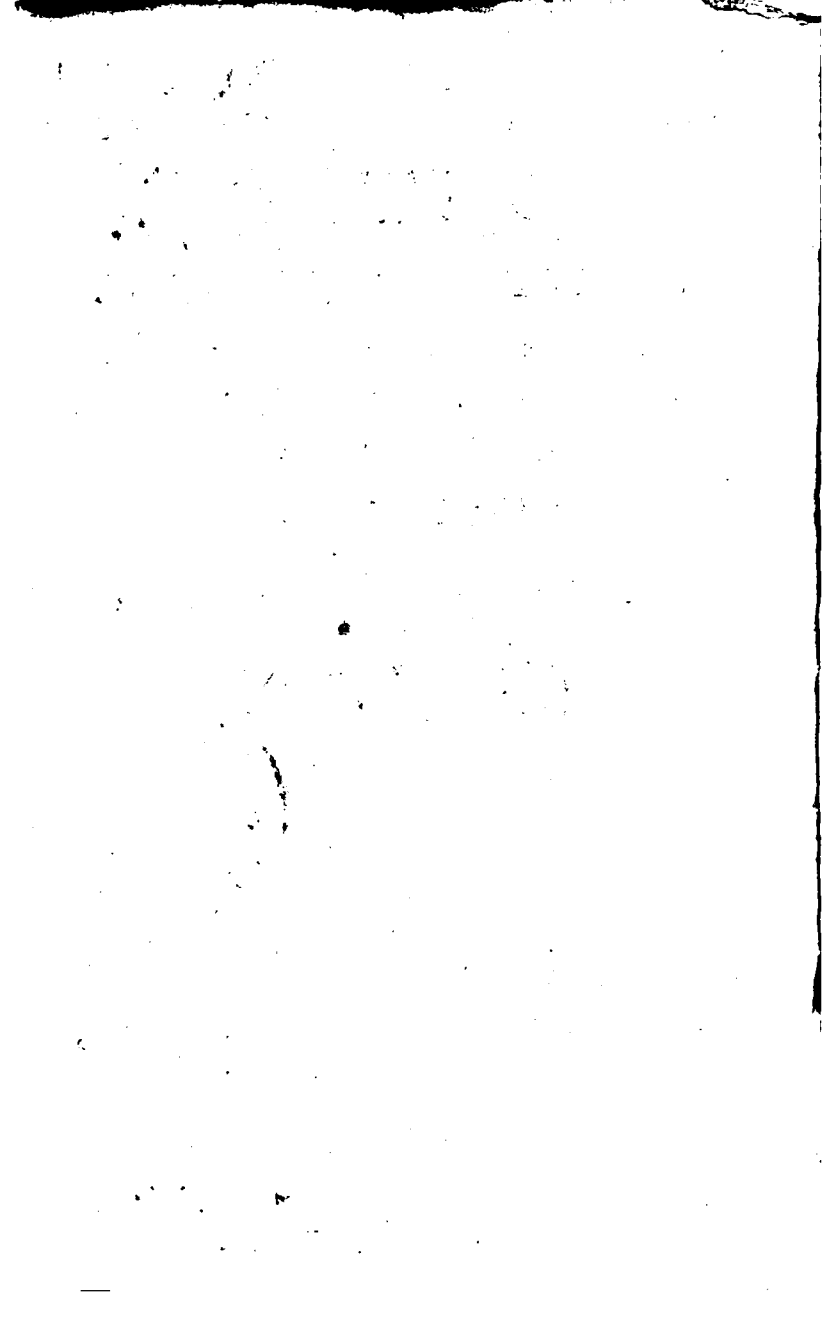

PARISIIS.

Typis F. MUGUET. Prostant apud R. SCOTT,
Bibliopolam Londinensem.

MDCLXXV.

Robt. W. Bates

V I R O
I L L U S T R I
D. JOSEPHO
WILLIAMSON,

E Q U I T I A U R A T O,

S E R E N I S S I M O C A R O L O I I.
M A G. B R I T. F R A N C. E T H I B. R E G I
A C O N S I L I I S I N T E R I O R I B U S,
E T A S E C R E T I S S T A T U S.

*Exstant in me, V I R
C L A R I S S I M E,
promerita tua, magna
sanè & diuturna. Sponte tuâ,
nullo meo merito, descendisti etiam
ad me, eâ benevolentia, quâ Gentis
a hujus*

Epistola Dedicatoria.

*bujus & aliarum literatos homi-
nes complecteris. Nec spem, nec
cogitationem quidem fovi, dignum
aliquid tantis beneficiis unquam
reponendi; neque enim patiebatur
id aut fortunæ TUÆ magnitudo,
aut meæ angustia. Non cesso
interim justâ debitâq; prædicatione
ubiq; testari tantum Tibi debere
me, quantum fermè homo homini
potest. Fugi hæc (nullâ aliâ de causâ)
gratitudinis meæ significandæ curâ
adductus, Nomini Tuo hos li-
bellos inscripsi. Malui parum mo-
destus haberi, quàm minùs gratus.
Quanquam consilio huic meo illud
etiam patrocinari possit, quòd non ita
pridem (quæ tua est humanitas) stu-
diorum meorum rationem Te ex-
pectare*

Epistola Dedicatoria.

*pectare dices. Obtempero jussis
tuis ; etiam ad existimationis
meæ periculum. Hæc tamen qua-
liacunque sunt, non prorsus , uti
spero, apud TE evilescent. Vo-
torum religioni nihil addit marmor
quantumvis pretiosum, nec detrahit
vile saxum, sed nuncupantis ani-
mus. Hunc ut velis intueri, non
quæ offeruntur, obnixè rogat,*

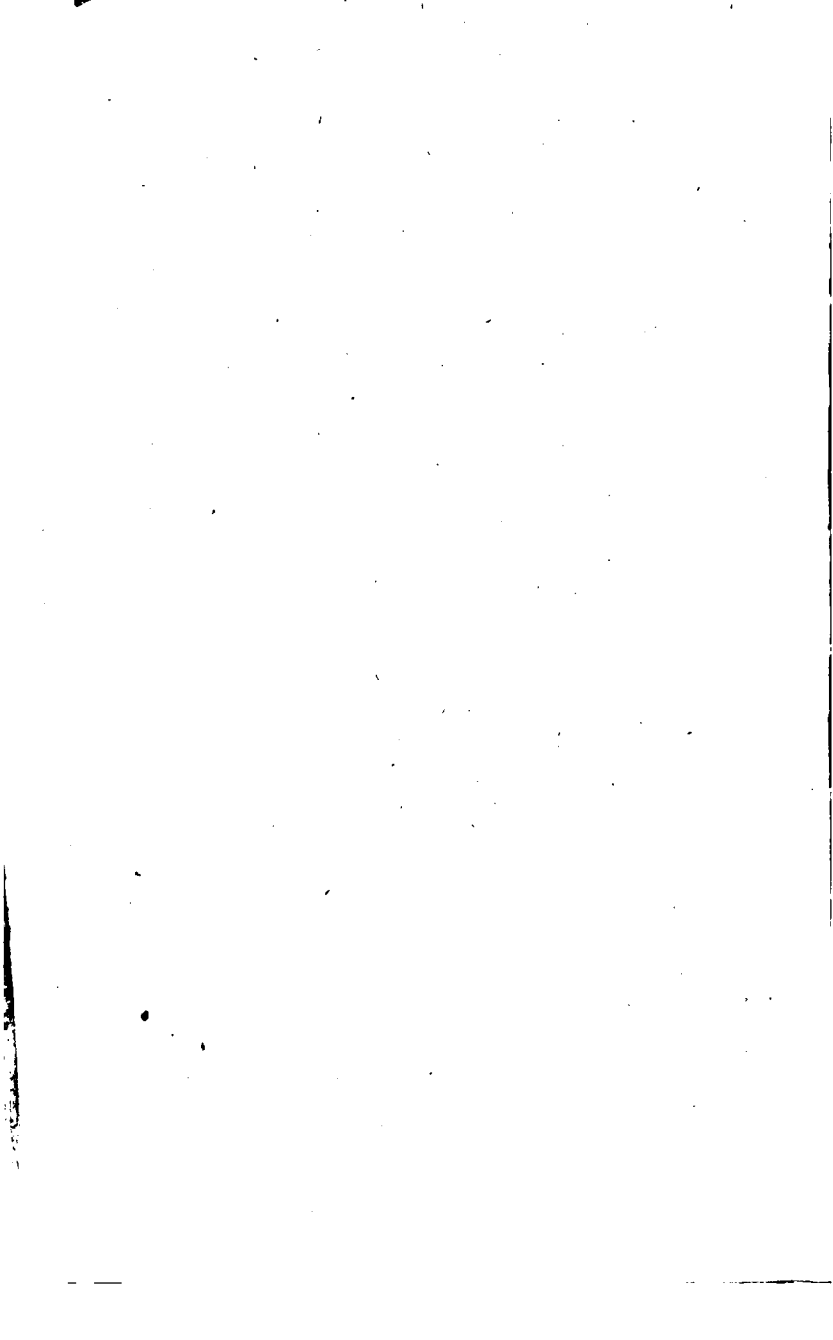
SUMME VIR,

Amplitudini Tuæ

Devotissimus

Londini,
Decemb. Idib. Anno
MDCLXXV.

THO. GALE.

DISSERTATIO

DE

SCRIPTORIBUS

MYTHOLOGICIS.

C A P. I.

*De Mythologiâ. Quæ sint ejus species; contra
Asclepiadem Myrleanum.*

OMne genus scriptionis ad certam aliquam *discipline* partem & sedem revocare oportet. Ταξιν vocant Græci, & post quatuor illa *σεμ-
πυχολογέμενα*, sc. *ἐπιγεαρήν*, *συγγραφέα*, *σκοπὸν*, *τέλῃ* &
χρήσιμον, quæ in quôque libro consideranda veniunt,
agunt loco ultimo de Ordine, quem in orbe disciplina-
rum sibi postulare debeat id, de quo instituitur sermo.
Atque hæc, quanquam vulgaria sint, non omisit Am-
monius in Porphyrii Isagogen, nec Theodosius ad Dio-
nysium Thracem.

Jam qui de Grammaticæ partibus accuratissimè dis-
putasse videntur, Historiarum cognitionem & expli-
cationem ad Grammatici officium pertinere unanimi-
ter decreverunt. Dionysius Thrax & Asclepiades apud
Sextum Empiricum *adversus Mathematicos* c. XII,
hanc ejus partem *ιστορικὸν* vocant.

Historia porro omnis aut vera est, aut quasi vera, aut planè falsa. Veram intelligo, quæ de iis agit, quæ aliquando in rerum naturâ existere; Veritibilis illa erit, in quâ versantur Dramatici & Mimi: ut falsa sit ea, quæ continet *μύθους*; ea volo quæ nec fuerunt unquam, neq; *post alia erunt in annis*. Suctonius in Tiberio *Mythistoriam* appellavit.

Mythistoriæ speciem unam tantùm constituit Asclepiades, ὁ μύθους ἐν ἡδὺ μόρον γινεσσεύμενος. Angusta autem & iniqua mihi videtur hæc Asclepiadæ ratiocinatio; imò tota Peripateticorum Schola litem ei intendet, qui genus in unâ specie consistere posse affirmabit.

Sit igitur & alia species τὸ πᾶσι μόνον, sive Plafina. Sanè cùm scriberent Theogonias Heliodorus aut Orpheus, & cùm Apollinem *Ἀπόλλωνος καὶ Διὸς υἱόν* diceret alius è Poetis, in Genealogico caractere versati sunt. Cùm autem Simonides *Ἀνέστην* fecit *Δαίμονα*; Homerus *Διὸς καὶ Ἥρας* deos; cum alius *Ζηλὸς καὶ Πείρα* deam inxit, cui *invidiam* pro vittis, pro zonâ contentionem apposuit; omnes quidem *μύθους* scribebant, non tamen *γινεσσεύμενοι*. Restat igitur aliud adhuc membrum assignandum.

Porro si hoc aliud adijciamus membrum; erit, quò commodè referamus *Allegoriam*; nam & hæc sunt inter *μύθους*: Tale est; *Apollo Admeto servitium exhibuit. Laomedonti murum edificavit.* Plura hujusmodi Sallustius de Diis, & Julianus *παρεβλέπει* exhibent. Erit quoque ubi collocemus *δυσήματα μύθους*, cujusmodi scripsere Libanius & Severus Sophista. Denique habebimus caput ad quod *Metamorphôseis*, & istiusmodi descriptiones, tanquam ad fontem suum, revocemus.

Genus hoc cum suis speciebus isthoc pacto subdu-
ctis, illustrare videtur voluisse divinus Plato in *Sym-
posio*. Certè quæ ibi Aristophani & Agathonì attribuun-
tur, sunt planè τῷ μυσικῷ τύπῳ; quæ porro Phædrus
de Amore disputat, sunt γυμναστικῇ; Socrates au-
tem apertè finxit, quæ de Poro & Peniâ, ad imaginem
veri, differit.

Quanquam autem parum dignitatis habere potuit
tota hæc scribendi ratio, ut quæ omnia fèrè de le-
nocinio, parum de veritate traheret; quæq; nullâ arte,
scientiâ aut fine comprehendì possit, cùm error om-
nis infinitum quid & incertum sit, & pro scriptorum
ingenio varium, & mutationi semper obnoxium;
habuit tamen cultores suos, benè multos, nec eru-
ditionis famâ incelebres. Quorum institutum si
aliud nihil, saltem numerus defendere posse videatur.

Acestorides libros quatuor edidit τῶν καὶ πόλεων μυ-
θικῶν *De civitatum fabulis*. In his, veris multis non
pauciora falsa admisit; ut tamen simul calumpniam
effugeret, & operis jucunditatem palam faceret, μυ-
θικῶν nominavit.

Sed ad alia festinanti satis erit nuda nomina hujus-
modi aliquot Scriptorum in medium conjecisse.

Fabularem igitur historiam pro suo quisque consi-
lio pertractarunt apud Græcos præcipuè Agatharci-
des, Antiochus cognomento *Mythicus*, Apollonius
Alexandrinus, Alexon Myndius, Aristodemus, Cha-
mælion, Herodoti duo, & Herodorus, Diodotus,
Euanthes, Silenus Chius, Didymus; præter poetas Eu-
phorionem, Rhianum, Leschem, Onomacritum, Arcti-
num, Parthenium aliosque, quos index Apollodo-
ri complectitur.

Portentosa Græcorum mendacia minus placuere
Latinis ingeniis. Hyginus tamen, & Marfus hanc vi-

am ingressi sunt; Cornelius quoq; Nepos paulò minus monstrosa quàm Græci tradidit, & si Plinio fides, avidissimè credidit.

Sed his, ut jam dixi, prætermisiss, ad Apollodorum Atheniensem (qui Græcorum hodie extantium in hoc genere scribendi aut antiquissimus aut præcipuus est) sermonem converto.

C A P. II.

Apollodorus Atheniensis. Antiquorum aliquot de eo judicia. Recentiorum de eo scripta. Scipio Tettius. Ger. Vossius Joannes Jonsius.

NEminem latet, qui in Græcis literis planè hospes non sit, quàm in omni Philologiæ parte Apollodorus Atheniensis Grammaticus diligenter, & cum laude se exercuit. Atque hoc abundè constare possit, cum ex aliis argumentis, tum ex eo, quòd ut frequens occurrat Apollodori apud Veteres commemoratio; ita nulla ferè extet, quæ non ad ejus honorem pertineat. Plinius scribit lib. 2. Naturalis Hist. *Amphiclyonem Apollodoro honorem habuisse.* Quintetiam *μετὰ πλάτων* Stephanus *Θυμασιώτην*; & Marcianus in *ἀντιγνήσει γνήσιον φιλόλογον* vocat. Quare quanquam interierunt omnia pænè Viri doctissimi scripta, ex quibus justam, & solidam diffusissimæ eruditionis gloriam, & famam sponte suâ esset consecuturus; qualis tamen quantûsq; fuerit Apollodorus non malè possumus conjectare, ex fragmentis, & ut sic dicam, stricturis de ejus lumine haultis, quas adhuc retinent alii Scriptores; quemadmodum & Solem nobis,

bis, etiam post occasum, radii fracti, & vibrantes in aere inferiori representant.

Tantis celeberrimi viri meritis permotus Johannes Jonsius accuratè quidem multa attulit ad illustrandum Apollodori nomen in elaborato opere de *Scriptoribus Historiæ Philosophicæ*. Ante Jonsium hoc argumentum tractavit J. Gerhardus Vossius (& fortè J. Meursius in *Athenis Atticis*) ita tamen, ut Jonσιο non satisfecerit, & ulteriori diligentiae aditum potius aperuisse, quàm spem, aut fructum ademisse visus sit.

Utrisque his in hoc curriculo lampadem tradidit Scipio Tettius Neapolitanus. Is enim Commentarium edidit, in quo recepit se acturum de *Vitâ, & Scriptis Atheniensis Apollodori*, & illorum omnium pariter, quos cognomines huic nostro, de quo nunc agitur, in veterum Scriptis reperisset.

Dices igitur, quid est, quod tua diligentia amplius efficere possit in hac re post istos Triumviros? *invento scilicet navem edificas*; Nolo de aliis quicquam humilior, nec de meipso ambiciosius dicere. Licuit Vossio Tettii vestigiis insistere; nec Jonsium à scribendo deterruit Vossius. Liceat & mihi in eodem campo me exercere. Procul enim habeo & omnem invidiam, & contumeliam; nec aliena pro meis, nec mea præ alienis venditabo.

C A P. III.

Apollodori multi, Scriptores ὁμώνυμοι. Laertius tentatus. Casauboni lectio refutata. Cl. Alexandrinus illustratus.

V Erissimè, ut alia, illud Aristoteles protulit, τὸ πρῶτον ἀσφαλές, ὁμώνυμον. Nihilq; adeo historiæ, & veritatis

tatis faciem ignorabilem reddidit, ac nimia nominum Similitudo, hominûmque longè inter se dissimilium homonymiæ. Vitio huic diligenter cavuit *Magnus Magister* Topicorum libro 6, ne Philosophiæ disputationibus officeret; eidemque malo in alio cognitionis genere occurrere voluit Agresphon, & Demetrius Magnes, qui *ἐν τῷ ὁμωνύμων ποικίλων, καὶ Συγγεγραμμένων De Scriptoribus, & Poetis homonymis* egregium opus edidisse cognoscitur.

Ego autem in recensendis Apollodoris variis id temperamentum servabo, ut eos omnes, qui ab hoc nostro planè diversi sint, strictim, & quali *καθ' ὅσον* nominâsse satis sim habiturus; de iis autem explicatiùs agam, quos pro Atheniensi Apollodoro lectoribus incautis aliquando imposuisse deprehenderim.

Primò igitur Apollodorus Adramyttenus, item Arithmeticus qui sæpè & Logisticus appellatur; Artemites; Carystius (cujus fabulæ nonnullæ Apollodoro Gelòo attribuuntur;) Cittienlis; Corcyræus; Cyzicenus; Doricus; Erythræus; Gelòus; Lemnius; Megarensis; Nicæus; Pergamenus rhetor; Pythagoræus; Socraticus; Tarentinus medicus; Apollodorus sculptor, Tarsensis (sive Cilix) tragicus; Telmefensis onirocrites, ab Atheniensi alius omnino est, quod nemini, puto, dubium esse possit. De his ferè omnibus agit in Bibliothecâ Gesnerus, ubi etiam quis à quoquam citetur, & quæ scripserit, distinctè docet.

Accedo ad alios, inter quos & Atheniensem nostrum non ita in promptu sit discrimen ponere.

Primus sit Apollodorus quidam Atheniensis. Scripsit is, teste Laertio, supra quadragintos libros; vide-

videtur operi suo titulum fecisse *Συναγωγὴν δόγματων*; è quibus libri de vitâ Epicuri adducuntur ab eodem Diogene Laertio. Idem opus videtur mihi intelligi, cùm Apollodorum idem citet in τῶν ἀπὸ τῶν δόγματων εἰσαγωγῶν. Quanquam enim *Ἐφίλλου* à Laertio, libro 7, cognominetur; eundem tamen esse post Jonsum, putat Menagius cum eo Apollodoro, de quo jam sumus locuti. Huic porro tribuitur *συναγωγὴ ἡθικῶν & φυσικῶν*. Nequeo autem Gesnero assentiri, qui existimat has *Synagogas* ad Apollodorum Atheniensem Grammaticum pertinere; Quoniam ad distinctionem innuendam Laertius perpetuò Apollodorum istum aut Epicurèum vocat, aut *Κηπολύεαννον*, aut denique Ephillum, vel ut alii legunt, Syllum. Fateor interim ætatem utriusque ita coincidere, ut nihil ausim in hâc re definire. Quinimo *nostrum* inter Philosophos numerari infra observabimus.

Laertius Apollodorum adfert ἐν τῇ περὶ τῶν φιλοσόφων ἀρέστων; ea autem quæ laudantur, omninò sunt τῷ ἡθικῷ γένει; ut meritò suspicetur aliquis idem adhuc opus innui cum *Συναγωγῇ ἡθικῇ*. Porro idem Laertius *Ἀντιδώρον δακτύλιον* citat, aitque Heraclidæ Ethicis contradixisse. Jam vero cùm Antodorus ille (Neque enim intelligendus videtur Antodorus Cumæus Grammaticus, cujus meminit Theodosius ad Dionysium Thracem, & fortè Cl. Alexandrinus) nullibi inveniatur, non est alienum à probabilitate Apollodorum in corrupto vocabulo latere.

Secundus Apollodorus sit Atheniensis, sed poeta Comicus; ejus fabulæ fuère XLVI vel XLVII. Diversus hic esse creditur ab Apollodoro Gelòo qui Menandro Synchronus fuit, & à quo Terentius duas fabulas transtulit. De his Apollodoris Ric. Montacutius ad Photii Epistolam 156, sic scripsit, *Scipio Tettius*
in

in commentario de Apollodori negligenter satis hic se gessit.

Est & alius adhuc Apollodorus Athenientis. Hunc tamen ab eo quem quærimus, facile internoscas, quod ab Eustathio in K. *ιλ.* p. 723. ed. Frobenianæ, aperte *συγγράφει* dicitur. Hic Ulyssis capiti pileum primus pictorum circumposuisse traditur; ejus meminit Plinius Historiæ Natur. l. 35. c. 9. Est quoque & in Plutarcho hujus mentio, & apud Hephæstionem in Enchiridio, & Eustathium in *ιλ.* p. 984.

Subtilioris erit acuminis alios adhuc quos producarn Apollodoros ab Athenienti illo discriminare; quoniam aut obscura aut nulla secum adferunt *γναρίσματα*.

1. A Polluce, inquit Gesnerus, adducitur Apollodorus *ἐν τῷ ποίματι*, qui fortè erit navium catalogus. Laudatur quidem Apollodorus noster *ἐν τῷ ποίματι*, & *ἐν τῷ κατὰ λόγον*, hoc est, in opere eo, quod de catalogo Homérico fecit, libris duodecim; sed opus illud nullo modo dici potuit *ποίησις*, vel *ποίημα*, quod infra demonstrabo.

2. 'H *τῷ ποίματι* ita fuisse Apollodori dicitur à Polluce, ut & Philonis cujusdam ab aliis existimatam innuat. De libris Apollodori in catalogum navium Græcarum, sive Bœotiam, nemo unquam dubitavit.

3. Apollodorus *ὁ τῷ ποίματι* *ὡς τεχνικῶς*, potest esse Apollodorus Mechanicus. Philonem & Apollodorum de iisdem rebus scripsisse significat Pollux. De *Ædium sacrarum Symmetriis* Philonem laudat Vitruvius in præfatione ad librum septimum. At enim Apollodori *τῷ ποίματι*, non erat fictio poetica; sed tale opus, quale egregius Mathematicus & ingeniosissimus Architectus *Christophorus Wren* Londini nunc molitur, qui Templum D. Paulo ejusmodi ædificat, quod omnia omnium poetarum opera, artificio, & elegantia longè superabit.

4. Alius

4. Alius in hoc censu erit Apollodorus ille, cujus *ἡ ἀρετὴ* *Ἀριτοκλῆς ἐπὶ τοῖς ἀντιστροφῇ* commemorat Athenæus lib. 14. c. 9. Scripserat Aristocles *περὶ Μουσικῆς & περὶ χορῶν*; in his disputabat de nominibus mulicorum instrumentorum, uti colligere licet ex variis Athenæi locis; conjicit Jonsius Aristoclem hunc vixisse circa eadem tempora, in quibus Apollodorus Grammaticus; & proinde qui ad Epistolam hanc Aristoclis respondit, videtur ei esse idem Apollodorus.

5. Distingui debet Apollodorus Cyrenæus Grammaticus ab Atheniensi nostro; scripsit sanè uterque *de poculis*, ut non obscurè innuit Athenæus libro XI, C. 12, ubi de Cyrenæo verba facit, & libro eodem, c. 13. & 14, ubi Atheniensem citat de poculis *ἱσοῦνται*. Illud autem scriptores hos ab invicem distinguere possit, quòd Cyrenæus de poculis egit tanquam glossographus, & proinde cum Pamphilo eum conjungit Athenæus, Suidas cum aliis *γλωσσογράφους* in voce *Ἀσικρὺς & βελλύων*, ut & Etymologus magnus; Apollodorus autem noster poculorum *historias* collegisse videri meritò potest.

Iidem Apollodori non sunt confundendi, licet *περὶ θεῶν* scripserit uterque fortè reperiatur. Sanè Natalis de Comitibus libro 3. c. XVI. sic scribit, *Theagenes & Apollodorus Cyreniacus in libro de Diis scriptum reliquit, Jovem ad placandam Proserpinam, Ipsi Siciliam donasse. Idem c. 17, Ære veteres utebantur in omnibus expiationibus, quod scriptum fuit ab Apollodoro Cyreniaco in libro de Diis.* Alia producit de Britomarti, c. 18. de Rheæ quercu l. 9. c. 5. Equidem fateor ignotum esse mihi hunc Apollodorum Cyrenæum, credo & aliis. J. Ger. Vossius libro 5 de Idol. citat Apollodori Bibliotheces lib.

lib.3. de quercu Rheæ sacrâ; quæ autem adducit, eadem sunt cum iis quæ Natalis l.9. c.5. Adhuc, locus ille de ære quem laudat Natalis lib.3. c. 17, ad verbum occurrit in Scholiis græcis ad Theocriti *ιδ. β.* ibi tamen Apollodorus *μετ' αὐτῶν*, sine adjecto Cyreniaci habetur. Quod autem ibidem statim sequitur, *ἐν τῇ 'Απολλοδώρου 'Αθήνῃς ἡ ἐργαστήριον ἡ κόρη, &c.* Apollodorum Atheniensem tantum non sonat. Ut igitur rem in pauca mittam, Apollodorum Natalis & Scholiastæ alium non esse pronuncio, quàm Apollodorum Atheniensem; Hunc autem à Natali visum fuisse nequeo à me impetrare ut credam.

6. Apollas de civitatibus Peloponnesi commemoratur Athenæo, lib. IX. Hunc cum Apollodoro eundem judicet quis, factâ diminutione, quæ frequens est in hujusmodi vocabulis, ut in *Ζωῆς, 'Αρπυῖας*: Quin imo & Cyrenæum, hunc quoque dictum existimat D. Ger. Vossius, ex epitome Artemidori Ephesii. Quare idem quoque non nemini videbitur cum Apollodoro Cyrenæo. Hunc igitur pro nostro minimè admittendum censeo.

7. Apollodorus ὁ γυμνασιάρχης πρὸς ὕμνον profertur Erotiano in explicatione vocis *γυμνασιάρχης*. Idem ne sit cum Apollodoro Logistico (nam & is versus fecit, ut ex Laertio & Plutarcho, p. 1094. discimus) videntum; certè cum Atheniensi, nulla hæctenus oboritur suspicio, cur eundem existimemus.

8. Addo his Apollodorum Mechanicum. Floruit sub Hadriano; cujas fuerit nondum mihi constat; Pollux eum appellat l. XI. c. li. ejus extare Mechanica & Poliorcetica Romæ, affirmat Gesnerus; in Galliis Labbæus: cum aliis Stratege-

tegeticis Salmasius se editurum receperat ; quod, puto, non præstitit. Hoc in scriptonis genere quoniam nusquam laudatur Atheniensis Apollodorus minimè dubito, quin hi pro diversis sumi debeant.

Sunt & alii Apollodori, quos facilius est distinguere à nostro, quàm qui sint, determinare.

1. Horum primus sit Apollodorus Cumæus. De eo prodidit Cl. Alex. Strom. I. quòd *πρῶτος ἡμερικὴ ἐκείνου τῆς τοιαύτης*. Hujus Scripta *νῦν* commemorantur, adeoque nihil habet cum nostro commune, excepto quod uterque *ἑρμῆς* Grammaticus fuit cognominatus.

2. Sit secundus Apollodorus ille, ad quem Lyncei Samii Epistola data fuit, cujus meminit Athenæus. Fuit Lynceus Theophrasti discipulus ; longo intervallo ab Apollodoro nostro disjunctus.

3. Eodem discrimine sejungimus Apollodorum, ut credibile est, Atheniensem, Archilai patrem à Grammatico Apollodoro. Fuit enim Archilaus Socratis magister, atque ita Apollodorus Socrate est prior. Horum igitur tempora non conveniunt. De hoc Apollodoro legere est apud Diogenem Laertium & Justinum Martyrem.

4. Apollodorum *μετ' ὁμοίων* laudat Athenæus XV. c. 8. Causabonus dubitat an rectè legatur *μετ' ὁμοίων*, mallétque, *μετ' ὁμοίων* ; alius potius, *μύτων* substitueret ; loquitur enim Apollodorus non de animalibus, sed de plantis, apud Deipnosophistam. Sed nihil mutandum censeo, quoniam Plinius l. XI. Nat. Hist. quædam se desumpsisse agnoscit ex *Apollodoro de bestiiis venenatis* ; meminit hujus Apollodori Scholiastes Nicandri semel atque iterum.

5. Apol-

5. Apollodorus quintus est ille qui Athenæo l. XV. c.8, producitur *περὶ μύθων καὶ τεράτων*. Quin hic idem fit cum eo, quem Plinius ait scripsisse de Odoribus, vix dubito.

6. Apollodorus Corcyreus memoratur Cl. Alexandrino Strom. 5. ubi narrat quid de Branchi vatis Iustrali *carmine* (non autem Empedoclis, ut scripsit Jonsius) Apollodorus ille prodidit. De hoc alibi me legere non memini; cur autem cum Atheniensi aliquis hunc eundem esse velit, nihil est, opinor, quod vereamur.

Quoniam autem incidit mentio *carminis* istius apud Cl. Alexandrinum valdè ænigmatici, in quo explicando muki olim sudarunt viri docti, proferam hîc in medium, quæ Porphyrius ad id commentatus est, nondum, quod sciam, à quoquam producta.

Πορφυρίου φιλοσόφου περὶ τοῦ Κναξ. ζβι. χθὺπης. φλεγμῶ.
δρόψ. ὁρμηγία —————.

Hæc est libri veteris & amicissimi E. Bernardi Oxoniensis scriptura. Apud Clementem Alex. paulò aliter; Κναξζβι, χθὺπης, φλεγμῶς, Δρόψ; & quidem rectiùs; nam voces istæ sunt *τεχνικαί*, & continere debent elementa linguæ Græcæ omnia, prout Clementis locus ea exhibet. Sed Porphyrium audiamus. Ἐν δέλτοις, εἰς τὸν ναὸν ἐπιγέγραπται. Τεράτος ἰχθύος ἐπὶ δελφίνος ἐπικείμενος. Κναξ μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεράτος καὶ ἀποκοπὴν τῶν σοιχίων τοῦ Κῶς· ἢ καὶ πάλιν ἀφαίρεσις τοῦ ξ. Κνακὸν γὰρ καλεῖται· ὡς καὶ Θεόκριτος ἐν Βυκόλοις λέγει, εἶτον τεράτος καὶ ἰχθύος, ὁ μὲν φλεγόμενος· ὁ δὲ δρόν ὀψόν· λέγει δὲ ὅτι τεράτος φλεγόμενος
ἔστιν

ἔστιν πάντοτε ἀπὸ λαγνείας, ὅπ' εἰς περ τὰς ῥίμας ἀπὸ ἀπισ-
 θαλίας, διὰ τῶν κατὰ τὴν ἀναπνοήν. Multa in his sunt, siue
 Scribæ antiqui incuriâ, siue rei ipsius obscuritate, δυσ-
 ηται. Imo ipse Philosophus, quasi nec sibi nec aliis satis-
 fecisse se crederet, aliam statim subnectit interpretatio-
 nem, & ipsam quoque mancarn. Τὸ Κνὰξ ζβι,
 γάλα ἐστὶ. τὸ δ' ἔχθ' πῆις, πυρὸς. δρὼψ δ' ἀνδρωπος· δρῶπις
 γὰρ ἀνδρωποι λέγοντο. Hæc eadem ferè apud Hesychium
 habes in ζαβιχ, δρὼψ & Κνακόν; ubi πυρὸς pro πυρὸς
 non esse substituendum constat ex eodem Hesychio in
 Κνηκόν & Κνηκός.

Apud Clementem Alex. aliud eodem loco adduci-
 tur carmen, huic planè simile. Βεδὺ, Ζάψ, χθῶν,
 Πηκίον, Σφίγξ: in quo etiam Alphabetum Græcum
 comprehenditur. Nec multùm discrepat Porphyriana
 hujus carminis explicatio à Clementinâ. Sic enim per-
 git Porphyrius; καὶ ἔπειτα δ' πᾶσι τοιαῦτα διὰ τῶν Κδ σοι-
 χίων ἀπαρίζονται ἴδιον σκοπὸν εὐρακῶς, οἷον, Βέδω [βέδω]
 Ζάψ, χθῶ [χθῶν] Πηκίον, Σφίγξ [Σφίγξ] ἃ ἔστιν
 ἔπος. βέδω ἐστὶν ἡ ὕψ' ἐστὶα. Ζάψ ἡ πυρώδης ἐστὶα. χθῶν
 ἡ γῆ. Πηκίον ὁ ἀήρ. σφίγξ ἡ τέτων φίλια, διὰ τὸ
 ζυγεσθίγγχθαι. Κλόδος δ' ὁ Νεαπολίτης ἔπος ἡρμάνδων τὸ
 σκοκίμωτον. ἀήρ, δάλασσα, γῆ, ἥλιος. καὶ ἔπειτα πᾶσι φι-
 λόσοφοι καὶ ποιηταὶ τῶτον τὸν σκοπὸν [τόσην] ἡρμάνδων.

Quanquam autem ex his dictionibus pleræque ali-
 quam significationem in Græcâ linguâ obtinuerint;
 inventas tamen existimo à Grammaticis ad puerorum
 memoriam & pronunciationem confirmandam; quod
 ipsum Cl. Alexandrinus innuit, ubi vocat σοιχίωτον
 τῶν παιδῶν διδασκαλίαν. Monet quoque Quintilianus
 alicubi de hujusmodi auxiliis.

Sed ad obscuritatem de Apollodoris ulteriùs tollen-
 dam, illud ampliùs monendum censeo, non tantùm ali-
 os Apollodoros pro hoc Nostro venire, sed etiam pro

Apollodoro Apollonium, & vicissim, frequenti errore permutari. Stephanus adducit Apollodorum *ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, ἀπὸ γῆς, & ἐν Καείοις*. Quibus in locis Apollonium Aphrodisiensem substituo. Idem in *Χαλκηδόνιον* ex Apollodoro fecit Apollonium: Quo pacto Erotianus Apollonium Cittiensē pro Apollodoro laudat. Porro apud Scholiastem Apollonii Rhodii legitur Apollodorus in Pōnticis: Sed & hæc quoque Apollonio attribuerim. D. Vossius Lib. 1. de Historicis Græcis Apollonium Logisticum commemorat: Is tamen Laertio Apollodorus dicitur. Nolo tamen his annumerari Apollonium, quem Scholiastes Homeri ad Iliad. θ, producit in *καταλόγῳ νεῶν*. Nam certum est designari Apollonium Rhodium in catalogo Herōum; quemadmodum patebit inspicienti Pindari Interpretē ad Nemeorum Oden quintam, ubi Apollonii versus ex libro primo eādem de re proferuntur, de quā loquitur Homericus Scholiastes.

His ita utcunque absolutis, rectā deveniamus ad eum Apollodorum, quem jamdudum mente agitamus, cujus opusculum nunc edimus, & cujus gratiā hoc, quicquid est subitanæ scriptionis, aggregavi sumus.

Pauca sunt & obscura, quæ de eo Suidas in suis collectaneis; *Ἀπολλόδορος Ἀσκληπιάδου γεωμετρικὸς. εἰς τὸν Παναίλιον τῷ Ῥοδίῳ φιλοσόφῳ, καὶ Ἀριστάρχῃ τῷ γεωμετρικῷ μαθητῶν Ἀδριανῶ τὸ γένος. ἤρξεν δ' αὐτὸς τῶν καλεσμένων τραγιάμβων.. Apollodorus Asclepiades F. Grammaticus; unus discipulorum Panetii Rhodii Philosophi, & Aristarchi Grammatici. Genere Atheniensis. Primus Tragiamborum inventor extitit.*

Quin fuit domo Atheniensis Apollodorus hic, dubitavit nemo; præter unanimem omnium Scriptorum consensum (qui quoties illum ad partes vocant, Ἀπολλωνίον appellant) eum omninò gentis istius fuisse illud argumento esse possit, quòd in dubiis Chronologiæ rationibus, & speciatim in controversis Antiquitatum Atticarum locis, Scriptorum Atticorum sectam perpetuò sequatur.

Primum Atticæ Regem Chronologi aliarum gentium affirmant fuisse Ogygem; Hoc Philochorus in *Atthide* pro figmento habuit, ut ex Eusebio colligimus: Philochorum Apollodorus sequitur libro 3 Biblioth. c. 13. Argivi Historici de Cereris adventu ad se quid fenserint, docet Pausanias libro 1; docet idem quòd de ea re diversa ab aliis scripserint c. Ἀθωνῶντος περὶ τούτοις: cum his eadem prorsus tradidit Apollodorus Biblioth. libro 1. cap. 5. Inter scriptores rerum Atticarum non ultimæ notæ fuit Pherecydes Le-rius, (qui & Atheniensis dictus fuit, quia apud eos viveret;) Hujus Pherecydæ sententiam ubique ferè amplectitur Apollodorus. Plures hujusmodi Συμπερίεως possint addi, sed rem manifestam nimia sollicitudine in dubium non vocabo.

Illud potiùs videtur ventilandum, utrum Ἀσκληπιάδης apud Suidam, vertendum sit, *Asclepiade filius*, quemadmodum vertit Portus, D. Vossius in Histor. Græcis, & Gesnerus; an rectiùs, *Asclepiade discipulus*? Frequens est ellipsis nominativi, ita ut subintelligatur aliquando *pater*, *mater*, *uxor*, *amicus*, aliquando *discipulus*. Sic Παρθένος ὁ τοῦ Διονυσίου apud Athenæum, est Dionysii *discipulus*, non *filius*: constat utique ex Suidâ aliisque, Dionysium Alexandrinum fuisse Parthenii præceptorem. Quid multis? Stephano περὶ πύλων dicitur Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδης Alexan-

der (*Cornelius Polyhistor*) *Asclepiadæ discipulus* in *v. Κελύδων* ; sin minus, Apollodorus noster erit Alexandri frater, quod, si verum fuisset, non tacuissent, opinor, qui de utroque scripserunt ; imò *Ἀριστίλῃς ὁ Πλάτωνος*, duos patres habiturus est. Hac ratione tot fuerint *Asclepiadæ filii*, quot erant discipuli. Denique, Polyhistor fuit Milesius, Apollodorus verò Atheniensis, Asclepiades autem Myrleanus ; quis credat filios gente tam diversos unius fuisse patris, qui & ipse aliunde esset ?

Asclepiades interim ille Myrleanus sit, oportet, Diotimi filius, qui floruit sub regibus Pergamenis Attalo I, & Eumene ; Circa hæc tempora floruit Panætius ; clarus fuit & Aristarchus, quos auditos ab Apollodoro testes sunt Suidas & Marcianus Heracliota. Quare cum nullus Asclepiades, præter Myrleanum illum, his temporibus vixerit (fuit quidem alius, sed junior, Romæ non ignotus Pompeio,) sit is, necesse est, quem Apollodorus præceptorem habuit, quémque ipse apud Etymologum in *Ἀσκληπιάδων* laudare videtur.

Aristarcho & Asclepiadæ debuit Apollodorus quicquid in Grammaticâ potuit. Non inferiores secutus est in Philosophiâ magistros, Panætium & Diogenem sectæ Stoicæ principes. De Panætio audivimus Suidam. Diogenem ei præficit Marcianus in *Periegeti*,

Τῶν Ἀπικῶν πρὸς γνησίῳ φιλολόγῳ,

Γεγονὸς ἀνεκῆς Διογένης τῷ Στωϊκῷ.

Ex Atticis quoque inclutis scriptoribus,

Diogenis auditor docentis in Stoâ, &c.

Auditorem hunc fuisse Apollodorum volo mihi tantisper credi, donec ad eum locum venero, ubi de *Opere Chronico* Apollodori disputabo ; ibi huic rei probandæ locus

locus erit opportunior. Diogenem autem hunc Babylonium vulgò cognominant; is est qui pro populo Atheniensi nobilem Romæ legationem obibat cum Carneade & Critolao, Olymp. CLVI, 2. P. Scipione & M. Marcello Coss. Anno V.C. DXCVIII.

Credi possit Apollodorus sectam Stoicorum fuisse amplexus. Sanè Jonsius libro II, c. XV. de script. Hist. Philos. de eo hæc reliquit, *Apollodorus Panætii Rhodii Stoici discipulus; Stoicus fortassis & ipse, sed hæc sententia dubio non caret.* Idem tamen cap. XVIII, inter Stoicos recenset. Vereor ut hæc idoneis auctoribus probari queant. Enimverò Apollodorus cognomine Ephillus patria fuit Atheniensis, fuit quoque sectâ Stoicus; quod colligi videtur ex Suidâ in *Θίωρ*. Considerandum igitur, uter ex his meliori jure Stoicus dici debeat.

Felix erat, & magnorum virorum, si quod aliud, fecundissimum illud seculum, in quo vixit Apollodorus. Habuit enim Apollodorus æquales & *αυγεβους*, florentissimos in omni eruditionis genere homines, Posidonium & Mnesarchum *Stoicos*, Polemonem, & Lælium *Sapientissimum*, discipulos sub Panætio. Cognovisse potuit Mnaseam *Patarensem*, Demetrium *Scephium*, Aristodemum *seniorem*, Menecratem, & Apollonium, omnes *Nysæos*; iisdem temporibus celebres erant Herodicus *Cratetis discipulus*, Clitomachus *Carneadis*, Aristocles *Musicus*, Dionysius *Thrax* (cujus Grammatica non edita in Bibliothecâ Regis nostri Clementissimi, & Oxoniensi-Bodleianâ servatur) Alexander *Polyistor*, Artemidorus *Ephesus*, Apollonius *Tyrinus*, Castor *Chronographus*, Didymus *Chalcenterus*, Lyfimachus *Attali præceptor*, Lycon *Troadensis*, Attalo in primis amicorum, & præter innumerabiles alios, potuit vidisse Nicandrum *Colophonium*, Ctesibium *Mechanicum*, Appellicontem *Tei-*

um, *Æschinem Neapolitanum*, *Melanthium Rhodium* *Philonem & Charmidem Academicos*; quos omnes secunda apud veteres fama prosequitur.

Ex his igitur possit colligi ætas Apollodori. Nam si Aristarchum & Panætium vidit, sequitur eum floruisse, quo tempore Ægypti regnum obtinebat Ptolemæus cognomine Physco sive Euergetes secundus; in cujus tempora incidit Attalus Philadelphus Pergami Rex. Fuit igitur Olympiade CLX, & deinceps, nam sub Lathuro quoque eum collocant Vossius & Jonsius. Atque ista firmè sunt quæ de patriâ & ætate Apollodori impræsentiarum exploratè & liquidè affirmare possum. Pauca in hanc partem alia subijciam, quo loco de Chronicis Apollodori sermo instituetur. Venio ad scripta.

CAP.

CAP. IV.

*Apollodori scripta historica. De iis Heraclide
judicium. Temporis triplex discrimen, se-
cundum Varronem, ἄδελον, μυθικόν, ιστορικόν.
Tria hæc, suis quodque scriptis, illustravit
Apollodorus. Ejusdem XXIV libri περί τῶν,
quale habuerint argumentum. Sopatri Eclogæ
ex iisdem. Fragmenta. Vera Inscriptio.
Malè cum Bibliothecâ confundi. De diis
quinam scripsere.*

Video Apollodorum in scribendo varium fuisse, &
valdè diffusum; nullam non, pænè, partem hu-
maniorum literarum illustrasse comperio. Cum autem
nullis indiciis constet, quo primùm in campo eruditio-
nis se ostenderit; de ejus scriptis agam ita, ut quodque
se obtulerit.

Heraclides Ponticus (modo is auctor sit Allegori-
arum Homericarum) Apollodorum περί τῶν ιστορίων
ἱστορίων vocat. Est autem Historia testis temporum.
Tempus porrò aliud ἄδελον, aliud μυθικόν, aliud deniq;
ιστορικόν dici possit; tria hæc temporum discrimina suis
lucubrationibus complecti voluisse videtur Apollodo-
rus. De iis igitur non abs re fuerit Varronem audire
differentem.

Censorinus libro de die natali, cap. 21, ex eo sic scribit. *Hic, inquit, tria discrimina temporum esse tradit: primum, ab hominum principio ad cataclysmum priorem; quod propter ignorantiam vocatur ἀδυνος. Secundum, à cataclysmo priore ad Olympiadem primam; quod, quia in eo multa fabulosa referuntur, μυθικὸν nominatur: tertium, à primâ Olympiade ad nos; quod dicitur ἰσοεικὸν, quia res in eo gestæ veris historiis continentur. Primum tempus, sive habuit initium, sive semper fuit, certè quot annorum sit, non potest comprehendere. Secundum non planè quidem scitur, sed tamen ad mille circiter & sexcentos annos esse creditur. De tertio autem tempore fuit quidem aliqua inter auctores dissensio, in sex septemve tantummodo annis versata.*

Primo illi intervallo illustrando Apollodorus attribuebat libros πρὸς θεῶν; opus, haud dubiè, multiplici antiquitatis & historiarum varietate plenissimum. De Diis apud veteres duplex erat sermo & sententia, Philosophorum unus, vulgi alius. Quòd Deus naturâ esset ingenitus & incorruptibilis, illi serè existimabant. (Nisi quod Plato videatur, ad aliam sententiam descivisse, ubi scribit, *μὴ βραχὺ θεοὶ ὡς τὸ ἀθάνατοι*.) Vulgus omnes Deos *γεννητοὺς*, nec ullos Jove aut, fortè, Saturno priores credebat; unumque hoc in Sallustio considerabat, quòd non sentiret *μηδὲ θεῶν τὰ ἀνὰ πῖς πολλοῖς*.

Ceterùm quousque priorem sermonem de Diis in hoc opere suo excoluerit, quàmque altè penetrârît in scrutandâ & pervestigandâ primâ causâ Apollodorus, tam est mihi incertum, quàm certissimum habeo, in posteriori sermone longè latèque eum fuisse spatiatum. Certè ex reliquiis librorum de Diis facile est observatu, quòd ejus disputatio complexa sit Deorum *γενεῶν*, & quid de eis tradiderint tum Græci, tum Barbari; Atque hîc differebat de ætatibus deorum; quis seni-

senior, quis recentior. Item quis pro Deo sine controversia admittebatur, & de quo non conveniret, puta de Hercule & Baccho. Porro hujus loci erat dicere de potestatibus deorum; etiam quot quisque in se contineret; aiebant enim ut Solem & Apollinem eundem esse; sic Lunam, Dianam, Hecaten. Nec omisit Apollodorus imperia exponere, sive in Coelis, in terris, in aquis versarentur; nec tacuit opera, inventa, beneficia erga humanum genus, *Ἰνδιμίας* (nam Apollo Delios & Milesios, Diana Argivos invisere credebatur,) Festa, & cognomina, Templata, Sacra, Loca, Animalia, Arbores, Plantas, Herbas, Fontes, Fluvios, Hymnos, Sacerdotes, Oracula, Dies, & quicquid erat hujus *Ἰλνς* explicuisse debuit. Fuit autem genus hoc commentandi historicum, quatenus Grammatici historiam attingunt; Quamquam ad Theologiam referri quoque possit, quatenus de Diis agebat; licet id ipsum fecit aliter, ac Philosophi, qui scripsere *περὶ θεῶν*.

Hos libros perdidit aut sua moles, aut Sopatri Epitome; Eclogas ex his fecerat Sopater, libris duodecim, inquit Photius Cod. CLXI. Horum primus *περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογημάτων θεῶν διαλαμβάνει*: ὁ σωείλεται ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῃ περὶ θεῶν γ' λόγος. Ἀδελφῶν δ' ὁ Ἀπολλοδώρῃ, καὶ γραμματικῶς τὴν τέχνην ἐκ ἐκ τῶν βίβλων ἢ μόνον ἢ διαλογῇ αὐτῷ πεποιεῖται, ἀλλὰ διὰ καὶ ἐν Δ' καὶ Ε', καὶ Δ', οὗτοι Α' πάλιν, καὶ Ιβ', καὶ Ιε' τε καὶ Ις', μέχρι οὗ Κδ'. ἐν ἡ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλεγμένα, καὶ ἡ πρὸς ἰστορίας ἐκτεταταὶ περὶ τῶν παρ' Ἀλλοῖς ἡρώων καὶ διοσκόρων καὶ περὶ τῶν ἐν ἡμῶν καὶ ὅσα παραπλήσια.

Horum I de Græcorum Diis fabulosis tractat. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis Grammaticam docuit. Nec verò è tertio duntaxat libro hæc selegit. Sed & è quarto, quinto, ac nono; Item è primò, duodecimo, decimo quinto, & decimo sexto, usque ad quartum & vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulosè ficta sunt, quæque historicè narrantur, complectitur universa, ut & de Heroibus ac Dioscuris; de his item quæ apud inferos sunt, aliæque id genus plurimæ.

Præter Photium alii quoque scriptores passim utuntur testimoniis ex hoc Apollodori opere petitis. Stephani Fragmentum librum I. adducit in Δωδώνη.

Ἀπολλόδωρος ἐν α' περὶ θεῶν τὴν Δωδωναίων ἔπος ἐτυμολογῇ. Καθάπερ δὲ τὸ Δία Δωδωναίων μὲν καλεῖται, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ. Πελασγικὸν δὲ, ὅτι γῆς πέλας ἐστὶ. Apollodorus l. i. de Diis, vocis Δωδωναίων hanc Etymologiam ponit. Jovem aliqui Dodoneum vocant, quoniam bona nobis donat; Pelasgicum verò quoniam terre vicinus est.

Ex II libro de Diis Stobæus libro i. Eclogæ Phyticæ hæc habet, Ἀπολλόδωρος ἐν δωδέκῃ περὶ θεῶν, Πυθαγορείαν δὲ περὶ τύπων αὐτῶν δὲ σωφρόνως τὰς ἑσπερας δίδει. Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum esse, eundem esse Luciferum, & Hesperum. Erotianus in v. χάρις, ejusdem II libri adhibet hunc locum, Ἀπολλόδωρος ἐν β' περὶ θεῶν, φησὶν αὐτὰς καλεῖσθαι ἀπὸ μὲν τῆς χάριτος, χάριτας· καὶ γὰρ πολλὰς αὐτὰς ποιῆσαι τὸ χάρι χάριν καλεῖται. Apollodorus in 2 de Diis dicit charitas à χαρὰ derivari, & Poetis sæpe χαρὰν ponere pro χάρι.

Librum

Librum VI citat Harpocracion in ἀποκομπίς. Ἀπόκομπίται πρὸς ἐκαλῶντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδορος ἐν ἐκτῷ περὶ θεῶν δέκεται. Dii quidam appellantur ἀποκομπίαι, de quibus Apollodorus agit in VI libro περὶ θεῶν. Stephanus Ethniconographus in Ἀρεῖ παγῷ IX advocat, Ἀρεῖ παγῷ, ἀρεῶν ἡγεῖον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν ἐννάτῳ περὶ θεῶν. *Arens Pagus est locus editus Athenis, quemadmodum docet Apollodorus libro IX de Diis.*

Macrobius XIV appellat, Saturn. l. I. c. 17. ubi ait Apollodorum affirmare Ἰήιον Solem dici ἀπὸ τοῦ καὶ κέκμηον ἱερός, καὶ ἱέναι. *Quod Sol per orbem impetu fertur.*

Laudatur Stephano liber XVI in v. Ἀρεῖς. Inde quædam de Cerere nobis narravit. Sed locus corruptus est.

Profertur XVII Sophoclis Scholiastæ ad Oedip. Colon. οὗτος ὁ θεὸς Ἡουχιδῶν γένος καὶ ἱερεῖς. *De familiâ Hefychidarum, & Sacerdote.*

Stobæus denique in Ecl. Phyticis, libro I, p. 129, locum benè longum ex XX οὗτος θεὸς Apollodori conservavit. Ceterùm cùm in eo libro egerat Apollodorus οὗτος ὁ θεὸς ἐν ᾧ, ut quidem Stobæus inquit, ut autem Photius, de istis tractârat in libro XXIV; suspicor peccatum esse in numero, aut apud hunc aut apud illum.

Jam ut de filo & ratione totius operis περὶ θεῶν plenius constare possit, libet eundem Apollodori locum (quem nec Porphyrium, nec Stobæum exscribere piguit) hîc ob oculos ponere.

Τὸ δὴ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν διῶν συγ-
γραμμάτων, ὃ ἐστὶ περὶ τοῦ ἄδου, τὰδε περὶ τῆς συγῆς λεγό-
μεθα ἔνθα μὲν. Ἀρκίον γὰρ ἀπὸ τέτων, τὸ δὲ ἐκ τῆς ὀνομά-
των παρεκράσεως ἐκείνου ἐκλήφθη. ἐκ γὰρ ποιέτων ὁ μῦθος
πιδανῶν, καὶ τῆς ἐν ἄδῳ νομιζομένης ποταμὸς κληνομάσα-
ται. Ἀχέροντα μὲν διὰ τὴν ἄχην, ὡς καὶ Μελανισπίδης
ἐν Περσέει. Καλεῖται δὲ ἐν κόλποις γαίης ἀχέων
ὡς ἄχων Ἀχέρον.

— Ἐπὶ καὶ Δικυμῖος φησὶ,

Μυρίαις παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει. καὶ πάλιν,
Ἀχέων ἄχρα πορφυρὰ βροτοῖσι.

Ἀχέων δὲ καὶ Ἀχερσία λίμνη ταυτὴν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν
Πολυξίνῃ τῇ Ἀχαιῶν ψυχὴν εἰσαγγὴ λέγουσιν.

Ὡς τὰς Αἰῶνας τε καὶ μελαμβασθεῖς,
Λιπῶσα λίμνης Ἀχέροντι ὀξυπλήγας,
Ἦχου γόνυς ἦλθον ἄρσιναι χάρι.

Τὰς τῶν νεκρῶν λέγων, παιῶνας ἐκ ἐχέρας ἄρσιναι δὲ, πῶς
ἔδεν ἐκπρεφέας, θήλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα ἄρσιναι, τὰ
ἄρσιναι λέγουσιν, τὸ μὲν, τὸ σπέρμα παρέχον μένον. Τὴν δὲ, καὶ
ἐκπρέψαν. ἔδεν καὶ θῆλυς ἔστιν, ἡ πολύγυνος, καὶ ἑσπέρη.
Διαπρεψθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν ἀπομνημόνων τῇ Ἀχέροντι φαίνεται
εἰκότως. ὁ γὰρ μιτηλαχὸς πάντα τὰ τῶν ζῶν ἄχην ἔχον
ὑπερέστη, καὶ ἔστιν ἐν ἑσπέρῃ καὶ ἀλυπία πάση. Γοργύρας δὲ
τῇ Ἀχέροντι γυναικαὶ ὡσεὶ ἐπλάσθη, ἀπὸ τῆς γοργῶς
φαίνεσθαι πῶς πολλοὶς τὰ ἐν ἄδῳ. καὶ δὴ καὶ αὐτὴ τέτε π-
θιωτὴν ὁ Σώφρων Μορμολύχην ὠνόμασεν. Εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέ-
ροντι Ἀπολλοδώρου ἐπὶ τῇ συγῇ αὐτῇ λέξει
τὰδε. Σπύρα δὲ δένδρον πῶς, καὶ φοβερὰν ὑποσπασίμους δαί-
μονας, διῶν ὄρκον, ἐν ἄδῳ τε ταύτῃ κελύκεισιν καὶ τῇ ὡσεὶ
γοργίας

γορία ταύτης ἡξίωσαν, ἀπὸ οὗ συγναΐζην τοῖς πένδεξι,
 καὶ εὐμενὲς τὰ ἐν αὐτῇ· ὅρων καὶ τὸ διῶν, δι' ἐναλίεστα· ἢ
 μὴ γὰρ τὸ ὄντων τὴν ζώντων φθαρτικὴν ἔχει δυνάμιν, ὅσον
 ἐφ' ἑαυτῇ, εἰ δὲ τῇτε σφαιρίσει καὶ τῷ πρόπῳ διεσκήσει·
 τοσαῦτα περὶ τὴν συγνῆσιν, ἐπιγίγῃ, κακῶν δὲ πῶς
 μὴ ἀνέπαυσαν ἀπὸ οὗ κακύνει, ὅς τις συγνῆσιν καὶ συγνώ-
 ρεως ἀπορρίψει. Τοιούτου δὲ ἔστι γένος καὶ ὁ Πυειφλεγίδων·
 ἔστι δὲ ἀπὸ οὗ περὶ φλέγας τῆς πλάττωσιν· ὡς
 Ὁμηροῦ φησὶ,

Ὅου γὰρ ἔπ' αἶματι τὴν καὶ ὅστις ἴσως ἔχειται,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κατὰ μὲν αἰδομένοιο
 Δαμνῶ, ἐπὶ κατὰ τὴν λίπῃ λεῦκ' ὅστις θυμῶς,
 Ψυχὴ δ' ἡνὶ τ' ὄντι ἀποπαμένη πτόπῃ.

ἡσυχίᾳ δὲ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδωλοῖς τοῖς ἐν τοῖς κατὰ πῶς
 φαινόμενοις ἀμύσει, καὶ τοῖς διὰ τὴν ὑδάτων ζωνισμένοις· ἢ
 κατὰ τὴν ἡμῶν ἔξοκασιν, καὶ τὰς κινήσεις μὲν, στερεοτά-
 τ' ὑπόστασιν ὑδατῶν ἔχειν οἷς ἀνέλεψιν, καὶ ἀφ' ὧν ὅθεν αὐ-
 τὰς βροτῶν εἰδωλα καμνύσιν λέγει.

*In vicessimo Apollodori de diis volumine, quod de
 Inferis inscribitur, hæc de Styge reperi: Ab his enim
 incipiendum est, nec Nominum contemnenda Notio.
 Siquidem hæc notione fluxus quoque inferorum nuncu-
 pârunt, Acherontem quidem à doloribus, quemadmo-
 dum ait in Proserpina Menalippides: vocatur autem in
 terra visceribus fluens doloribus Acheron. Ac simili-
 ter ait Licymnius, Infinitis lachrymarum, ac dolo-
 rum fluit fontibus: ac rursus, Acheron dolores homi-
 nibus parit. Acheron porro, & Acherusia palus idem
 valent, quemadmodum Sophocles in Polixena Achillis
 animam introducit loquentem, Ad Pæonis expertia, &
 nigricantia, relinquens paludis Acherontis plantans,
 mas-*

mascula veni libamina: in quibus quidem mortuorum dicit libamina, quæ medico carerent: mascula verò, quæ nihil producerent. Siquidem frugifera quidem feminea, sterilia verò mascula dicuntur, quod ille semen duntaxat suppeditet, hæc etiam nutriat: unde etiam ros femineus à fecunditate dicitur. Nec immeritò dicunt à mortuis Acherontem trahere, quoniam tales omnes vitæ dolores excefferunt, omnique labore, ac mæore carent. Gorgyam deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrendi quibusdam inferi videantur: ut & ejus Nutricem Sophron Mormolycem vocavit. Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit: Stygem verò horrendam quandam fingentes deam, ac deorum jusjurandum, tum apud inferos eam collocârunt, tum quod præ lucin invisi sint inferi, hoc eam nomine donârunt: ut jurijurandi per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollendæ vim in se habet, ita illi voluntate, ac moribus ab eâ distant. Quibus de Styge positis, hæc subjicit: Cocytum porrò fluvium à ploratu finxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alterius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait.

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi.
 Illa sed ardentis Victrix violentia flammæ
 Edomat, ut primùm spirantem vita reliquit.
 Ast anima ut fumus supera in convexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum, vel aquarum similes, quæ ut planè nos exprimunt, ac motus imitantur, ita solidam Naturam ad contactum non habent: qua de causa illas vitæ simulacra carentum nominat.

Quinimò sine ullo librorum discrimine sæpe occurrit Apollodorus *περὶ θεῶν* ; sæpè simpliciter, nec posito *περὶ θεῶν* indice ; si quis tamen ad ea de quibus fit sermo, diligentius attenderit, facilè perspiciet quæ loca ad hoc opus pertineant. Clemens Alexandrinus, Athenagoras, Theodoretus, Arnobius, Suidas in ἀμφιφῶνες, μεταγωγία. Ταυροπόλον, & χίς. Hesychius in Ἀγρῶς, Stephanus in Ἰλίου, Scholiastes Odysf. ↓. Apollonii Rhodii & Aristophanis, Sophoclis ad Oedip. Colon. Porphyrius *περὶ ἀποχῆς* L. II. aliiq; (ne infinitus sim in re non necessariâ) ex his Apollodori rivis largiter hauserunt.

Illud non prætermittam, posse alicui videri hos libros fuisse inscriptos *περὶ θεῶν καὶ ἡρώων*. Nam & Photius hoc aliquatenus innuit, & Scipio Tettius verbis conceptis affirmat.

Equidem existimo Apollodorum scriptis his suis titulum fecisse *περὶ θεῶν* : descendisse tamen eo usque, ut etiam Heroas (intervalli Mythici partem) complecteretur. Constat hoc ex Photii verbis jam allatis; Multùm quoq; sententiæ huic favet locus Zenobii in Μῆλον Ἡρακλῆς, ubi ait ὅτι εἶναι Ἀθήνησιν Ἡρακλῆα ἀλεξιμάχον ἐν δὲ ζεύςσι περὶ θεῶν, & quæ sequuntur ; sunt autem ex libris *περὶ θεῶν*.

Favet & ille locus apud Demetrium Triclinium in Sophoclis Oedip. Colon. ubi Apollodorus de Promethei cultu & statuâ allegatur. Sed, ut hæc ita sint, certum est Tettium errare; & obtorto collo (quod aiunt) ad testimonium traxisse Macrobius. Imò testis est locupletissimus Macrobius (ut qui legerit Apollodorum) nos verum titulum indicasse, nam libro I. Stat. C. XX aperte ita scribit, *Apollodorus in libris quibus titulus est περὶ θεῶν*.

Atque

Atque ita quidem apud omnes sine ullâ discrepantiâ isti libri indigitantur, ut mirum sit repertos fuisse, qui hoc opus cum Bibliothecâ idem esse crediderunt.

De diis, ut jam diximus, multi scripsere; Maussacus ad Harpocratonem, & nos alibi complures delignavimus. Pauci tamen eo instituto, quo noster Apollodorus; nili forte Cleanthes, & ex parte Cornutus, & Nicolaus Damascenus, (quem Simplicius in *Phyicis* adducit) nam & is libenter usus est Apollodori collectionibus, ut ex Photio discas, & ex *Notis nostris* ad Apollodori Bibliothecam; De quâ jam sermonem instituemus.

C A P.

C A P. V.

Secundum temporis intervallum. Huic Bibliothecam applicuit Apollodorus. Photii de eâ judicium. Errare qui idem opus cum libris mei dñv faciunt. Erroris origo. Agii Spoletini, contra veteres, tum codices, tum scriptores inceptum. Error eorum qui epitomen esse contendunt. Erroris dua causa. Quid sit synopsis hac Bibliotheca, sed ab ipso Apollodoro facta. Testimonia ex epigrammate, & Jos. Scaligero. Argumenta contra opinionem eorum qui epitomen putant. Refellitur F.T. qui Castorem ante Apollodorum vixisse statuit. Bibliothecæ titulus huic libello quare inscriptus. Diodori Bibliotheca. Veterum de eâ judicia huic Apollodori conveniunt. Apollodorus Anaximenem Lampfacenum, Dodorus & Hyginus hunc & Apollodorum imitati sunt. An librorum divisio in hoc opusculo antiqua sit? Editiones varia.

Secundo temporis intervallo, quod *μυδιον* Varro dixit, Bibliothecam accommodavit Apollodorus. Quale fuerat id opus, docet Photius Cod. CLXXXVI. *Ἐν τῇ αὐτῇ ὃ τὰ χεῖρ' Ἀπολλοδώρου γεγραμμένη*

μαλὶκῆ βιβλιοθήκῃ ἀνεγνώδῃ μοι, βιβλιοθήκῃ αὐτῇ ἢ ὀπι-
 γραφῇ. φειδῶν τὰ παλαιότατα τῆς Ἑλλήνων, ὅσα περὶ
 θεῶν καὶ ἡρώων ὀχρύνθ' αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν, ὀνομασίας
 πημάτων, καὶ χωρῶν, καὶ ἔθνων, καὶ πόλεων· ὅθεν καὶ τὰ
 πολλὰ ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρίχει, καὶ κατὰ μίχρην τῆς
 Τρωϊκῆς· καὶ ἀνδρῶν τινῶν ποδοὶ ἀλλήλους μάχας καὶ ἔργα
 ὀππρῆχων. καὶ τῆς ἀπὸ Τροίας πείρας πνᾶς, μάλιστα δ'
 Ὀδυσσεύς, εἰς ὃν αὐτῇ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. Ὡς-
 οὖν δ' ἐστὶ τὰ πολλὰ ἐν βιβλίῳ, καὶ ἐκ ἄλλων τῶν τὰ
 παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχον λόγων μεταποιημένοις.

*In eodem item volumine legi Apollodori Grammati-
 ci libellum, cui Bibliotheca titulus erat. Continebat
 antiquissimas quasque Græcorum historias, & quæ sive
 de Diis sive de Heroibus temporis ratio dedit opinanda,
 cum appellationibus, fluminum, regionum, gentium, &
 urbium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque
 Trojana tempora descendens, refert. Virorum quoque
 nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemo-
 rat, & capta jam Troia, errores quorundam, præcipuè
 Ulyssis, in quem ejus priscarum rerum narratio termi-
 natur. Compendiosa quedam narratio est maxima
 hujus libelli pars, iis non inutilis, qui vetera complecti
 memoriâ volunt.*

Meminit idem Photius cod. CLXXXIX, ubi docet
 easdem magnâ ex parte historias à Conone & Apol-
 lodoro fuisse congestas.

Quamquam autem verbis disertis de Bibliothecâ
 Apollodori loquatur Photius his in locis, alibi autem
 Librorum περὶ θεῶν non minus distinctè, video tamen
 viros doctissimos complures, (quorum nominibus par-
 co, quoniam laudare nequeo,) utrumque opus mirâ
 quâdam ἀβελήᾳ ita confundere, ut libri περὶ θεῶν
 nunc pro Bibliothecâ ponantur, nunc hæc, vice versâ,
 pro illis sumatur. Vide, inquit F. T. *librum XVI*

Bibli-

Bibliotheca ab Hermolao citari in voce Ἀγνός. Atenim nulla ibi βιβλιοθήκη mentio.

Huic errori tam latè diffuso occasionem dedit Benedictus Ægius Spoletinus, qui Romæ anno MDLV primus edidit Græcè, cum versione & notis, Apollodori Bibliothecam.

Ægius enim in epistola ad Fulvium Ursinum, postquam de operis hujus titulo vero, BIBLIOTHECA, (quémque adeo apud veteres solum repererat) verba fecerat, sic scribit, *Quòd autem, sive DE DEORUM ORIGINE LIBRI TRES adjecerimus; Hic, qui hujusce auctoris primi certè libri unam aut alteram pagellam vel lippientibus ocellis legerit: in sententiam nostram, & manibus & pedibus, eum iturum certò scio.*

Ausu temerario (ne quid gravius dicam) indicem operis obscuravit Ægius, dum adjicit de suo cerebro, quod nullius è veteribus libri auctoritate comprobare poterat. Nam ut de Photii accuratâ & planè criticâ in titulis librorum distinguendis diligentia nihil dicam, affirmo

1. Nullos codices manu exaratos, quos Ægius Romæ vidit, aut quos servant Bibliothecæ Venetæ, Florentina, Palatina, Altempsiana, Montchaliana, Gallicana Regia, aut Oxoniensis, alium dare huic libello titulum, quàm hunc

Ἀπὸ τοῦ Ἀθηναίου γεγραμμένη Βιβλιοθήκη.

2. Affero neminem ex antiquis Poëtarum Scholiastis (qui frequenter tamen depromptis ex hoc opusculo testimoniis utantur) alio nomine, quàm Bibliotheces, hunc librum appellare.

Sed nec hic solus error de libello isto doctorum hominum animis infedit. Prodierunt in lucem quoque, qui epitomen esse contendunt, & diffusioris operis

Διῶν compendium. Duo sunt quæ mihi videntur impulisse eos, qui sic sentiunt, in istam fraudem.

Primò Apollodori libros *περὶ Διῶν* passim laudari observabant; deinde istud opus constare libris non minus viginti quatuor; exiguum porrò librum qui circumferebatur, *περὶ Διῶν* inscribi: esse ergo epitomen, quòd tantùm nomine, non mole operi illi *οὗτοι Διῶν* responderet.

Secundò Photii verba malè intellecta errorem aut peperere aut auxere. De hâc Bibliothecâ sic Photius prodidit, *Περίεχε τὰ παλαιότατα ἔκ τῶν Ἑλλήνων, ὅσα περὶ Διῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος ἀνθρώποις ἀξιάζον ἔδωκεν.*

De diis egisse in hoc opusculo Apollodorum quis potest inficias ire? Enimverò (ut notarum p. i. ostendi) hîc tantùm Græcorum de Diis traditiones & historias persecutus est; in illo autem altero opere aliarum quoque gentium Theologiam, & ritus sacros enarraverat, saltem attigerat. Quæ dixi partim ex Photii verbis pressius observatis patent, partim ex Cl. Alexandrino; (is enim Apollodorum de Scytharum, & Carum sacris egisse ostendit in Protreptico ad Gentes,) & ex eo Arnobius lib. IV. Idem colligi potest ex iis, quæ de *Ταυροπόλῳ* Suidas ab Apollodoro, aliique ante Suidam mutuati sunt. Nec est nunc primùm à me excogitata ista Græcarum & Barbaricarum traditionum distinctio; Docuit me Diodorus Sic. qui sex primis libris complexus est *Βαρβαρικὰς* simul & *Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας*. Apollodorus hîc tantùm Græcancas perstringit.

Alius Photii locus, qui à vero nonnullos abduxit, paulò infra sequitur ea quæ jam posui; *Ὡς οὖν δ' ἔστι τὰ πολλὰ τῆς βιβλίου.* Quæ non ita accipienda sunt, ac si hic libellus esset epitome alterius alicujus ab Apollodoro scripti, sed ita dicta sunt, ut intelligamus ea quæ

quæ fusiùs apud varios scriptores de re Mythologicâ pertractata fuêre, quæque apud Poetas sparsim & variè occurrunt, hîc uno quali intuitu conspicienda proponi. Confirmatur hæc mea sententia disticho ultimo elegantissimi Hexastichi, quod de Apollodori hæc Bibliothecâ apud Photium & alibi extat.

Ἀϊὼν ὁ ἀπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμοῖο
 Παιδείης, μύθους γινῶσι παλαιγενέας.
 Μήδ' ἐς Ὀμηρεῖω σιλήδ' ἔμβλεται, μήδ' ἐλεγεῖω,
 Μὴ τραγικὴν μῦθον, μήδ' μιλογραφίω.
 Μὴ κυκλίαν ζήτην πολύδρον εἶχεν· ἔς με γὰρ ἀδρῶν
 Ἑυρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κέσμε' ἔχει.

*Scelorum seriem nostrâ si legeris arte,
 Antiqua binc fiet fabula nota tibi.
 Maonide ne volue volumina, neve Elegian,
 Ne Tragicam Musam, ne melicos numeros.
 Multisânos Cyclicum versus ne quare : quod in me
 Inuenias, quicquid maximus orbis habet.*

Quoniam autem in hoc testimoniorum quasi loco versamur, addam de Bibliothecâ hac quod magnus Scaliger ex vero scripsit in Elencho Orationis Chronologicæ. *Apollodori Bibliotheca, opus sanè ingeniosissimum, & elegantissimum, fabula est : Non si homines, sed si hominibus attributa considerantur. Eam totam si velimus, possumus & γυναικας in certum Chronicum conjicere.*

Enimverò ne eminùs diutius veliter; Quæro quid sit epitome? Strabo, Stephanus, Artemidorus Ephesus, Athenæus, Dionys. Halicarnassensis (ne plures addam,) epitomatores, iratis diis suis, experti sunt; ii tamen ità se gesserunt, ut multa immutata &

intacta reliquerunt, nec commiserunt, ut prorsus Stephanum in Stephano delideraremus; alii medullam, alii saltem ossa & cutim, (ut olim Jovi Prometheus) nobis afferunt. At qualis est hæc Apollodori *πρὶ θεῶν* epitome, in quâ nec vola nec vestigium majoris operis apparet, imò meliora & *γλαφυρότερα* omittuntur, minus utilia comparent?

1. Mecum sentiet qui loca ea, quæ jam supersunt apud antiquos scriptores, ex libris *αὐτῶν* contulerit cum hac Bibliothecâ.

2. Qui varias & benè longas, quæ subinde in hac Bibliothecâ occurrunt, repetitiones, & transitiones, qui dicendorum *σελίφης*, & *ὑποθήκης* animadvertet, non poterit pro epitome habere.

3. Qui consideret multis in locis *ἀποσπασίως* loqui Apollodorum, aliter statuet. Perpendat enim prudens lector hæc & hujusmodi plura loca, p. 9. *πρὶ θεῶν ἐν τοῖς πρὶ Ὀδυσσεύς ἐρῶμεν.* p. 21. *ἀλλὰ πρὶ μὲν τῶν μύχων τῷ δεύτερῳ, ἡμῖν λελέχθω.* v. & p. 152. Adstantur his primæ lineæ libri secundi, & varii loci, quos in notis adduxi; Quis epitomatorum sic solet loqui? quis tam religiosus est in indicandâ historiæ serie & methodo? quis tam verborum prodigus, ut puras putas repetitiones nobis representare, & ingerere locis quamplurimis non parcat?

4. Qui attenderit hæc duo opera Apollodori ab antiquis, (qui utrumq; viderunt,) ita distinctè citari, ut libri *πρὶ θεῶν* nunquam ab iis Bibliotheca appellentur, nec hæc illorum titulo proferatur.

5. Libri de Diis XXIV non poterant non conficere justum volumen; erat quippe argumentum latum, varium & spissum: Photius autem ubi Bibliothecam describit, *Βιβλιοθήκην* vocat. Sed Photius non vidit Epitomen esse? Vellem autem qui Photio tantum tribuit, ubi de loco Josephi contenditur, etiam in hac re non minus eidem daret.

Nec momenti quicquam habet, quod scripsit V. D. *Castor post Apollodorum vixit, itaque ab Epitomiste additum id fuerit.* Castor certe vixit eodem tempore, quo Apollodorus, sed paulò seniores fuisse ostendunt Jonsius & Rheinesius; quorum sententiæ & illud favet, quòd Josephus II contra Apionem, post Castorem collocet Apollodorum: Quòd autem Bibliothecæ titulum tantillo libellulo parùm convenire nonnulli existiment, id me parùm movet. Est enim hic libellus, quasi Bibliotheca eorum tantum scriptorum qui Antiquitates Græcicas intervalli Mythici conscripserunt; est *ἱστορίων Βιβλιοθήκη*, ut enarrator Aristophanis de Diodori Bibliothecâ loquitur. Et Diodorus ipse videri potest, ut in argumento aliquatenus, ita & in titulo nostrum secutus; adeoque quæ ab H. Stephano de inscriptione Diodoréi operis disputantur, omnia ferè pro nobis faciunt. De Diodoro ait Eusebius, *ὁ ἐκ παλόνων τὰς ἱστορίας ἀναλεξαμένη*, & alibi, *ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπὶ ταύτῃ ὀμὲ συναναγών.* De eodem Justinus Martyr sic scripsit, *ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπισημών.* Atqui nihil aliud de Diodoro dicunt, quàm Photius de Apollodori Bibliothecâ, cùm, ut jam innuimus, scriberet, *Συνopsis ἐστὶ τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων.* Opus utriusq; variorum historicorum monumenta ita complectitur, ut, tanquam instructissima & commodè disposita Bibliotheca, omnes exhibeat auctores, qui in isto commentandi genere à quoquam expeti possent. Quare non malè

Barthius ad Statium alicubi vocat libellum hunc *m dullam omnium Mythologiarum.*

Ut autem Apollodorus Anaximenem Lampſacenum habuit quem sequeretur, ita Diodorus & Hyginus (cujus Genealogiæ epitomen tantum habemus, quam Grammaticus quidam penes V. D. If. Voſſium, ait ſe feciſſe, Maximo & Apro Coſſ.) utrumque videntur expreſſiſſe: De Anaximene Diodorus; ἡ ἀρχὴ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνέγχεσθαι, ἀρχαίμυθος ἀπὸ θεογονίας καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου γένους τῶν ἀνθρώπων. *Anaximenes Lampſacenus primam rerum Græcarum hiftoriam deſcripſit; eamque à deorum ortu & generis humani primordiis exorſus eſt.* Quæ planè gemina ſunt iis, quæ paulò ſuprà ex Photio audivimus de Apollodori Bibliothecâ.

Quæri poteſt, ad quam claſſem & ordinem ſcriptorum Apollodori hoc opusculum referri mereatur. Sanè cùm partim ex Genealogiis, partim ex Mythologiis (ſunt enim hæc inter ſe diverſa) conſurgat, ita tamen utrumque perpetuò inter ſe connectat, & quali miſceat, unius non erit nec ſimplicis naturæ ſcriptum hoc, ſed ex mixtorum genere. Grammaticos tamen de his agere non negabit Sextus Empiricus, alioqui his hominibus parum æquus; περὶ θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων γεγονότων, καὶ παλαιάτων καὶ μύθων eorum provinciam peculiarem eſſe concedit. Hæc igitur cùm ſcriberet Apollodorus non reſceſſit ab arte ſua.

Porro illud non injuriâ quæri poſſit, an in libros I, II & III, hos ſuos labores diſpeſcuerit Apollodorus an continenti & perpetuâ ſcripturâ à capite ad calcem deduxerit. Illud certè conſtat, nullum ex ſcriptis codicibus librorum iſtos numeros ponere. Scholiaſtes tamen Homeri adducit primum, & ſecundum; tertium, quod ſciam, nemo. Non eſt diſſitendum interim huic di-

distinctioni ansam dedisse ipsum βιβλίον περιεχόμενον • nam apertis & manifestis exordiis utitur iis in locis, unde I, II, & III liber jam initium capit. Et Lectoris fastidio mederi fortè voluere qui tot, quasi interstitia, constituerunt. Nec hoc improbandum, nec recens inceptum est. Nam Ennii Annales Vargunteius divisit libros; & Nævium Octavius, & Lampadio. Nos quoq; ut longius iter falleremus, plures adhuc quasi περιεχόμενοι sumus dimensi. Nam singulos libros in capita; hæc iterum in περιεχόμενοι divisimus; quarum tamen unam & alteram à Typothetis contrà atque oportet, positam seriùs deprehendi.

Editiones hujus libelli tres vidi, Romanam, Commelinianam, & Salmuriensem; Antwerpianæ nondum incidi; nec versioni Gallicæ. Quid post has in nostrâ præstitum sit quæris? Interpretationem multis in locis ad Græca exegimus; ipsa Græca emendavimus; aliorum tamen culpâ, περίληψις iterum ἐκ τῆς ἀρχῆς ὑγιής. Notæ brevitæ suâ (quanquam etiamnum longiores, quàm speraram, evasisse video) placere voluerunt.

CAP.

C A P. VI.

Tertium temporis intervallum. Ejus initium varium. Diodorus & Porphyrius Apollodorum secuti. Marciani locus expensus. χρονικὴ συντάξις verus titulus operis Apollodorèi de tertio intervallo. Ejus argumentum ex reliquiis. Attalo II dicabatur. De Attalo. Chronicum Apollodori an epitomen sensit? metro conscriptum. Quale illud. Tragiambi, Heroiambi, Meliambi.

TERTIUM temporis intervallum *ισοειδὲς* Varroni dicebatur, quia res in eo gesta veris historiæ continentur.

De initio hujus intervalli nonnulla videtur fuisse inter auctores dissensio. Varro id exorsus est à primâ Olympiade; & Julius Africanus pronunciavit μέχρι τῆς ὀλυμπιάδων ἑστὴν ἀκείβητος ἰσότης τοῖς Ἑλλησι. Idem sensit Eusebius Chronicorum p. 28. Nihilominus Apollodorus ab ipsis temporibus Trojanis exordium hujus intervalli arcessivit, & ad ejusdem notitiam nobile & fidei plenum opus Chronologicum elaboravit.

De eo opere loquitur Diodorus Siculus in proœmio, Ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἀκολουθεῖς Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ, τίθειμεν ὀγδόηκοντα ἔτη πρὸς τὴν χρονομένην τῇ ἡγεμενικῇ. Eadem ex Apollodoro adfert Porphyrius
apud

apud Eusebium, loco quem jam attuli. Atque hæc ut mihi quidem videtur, satis clarè ostendunt, illa Marciani Heracleotæ verba omninò de Apollodoro Chronographo esse accipienda. Dicit enim Marcianus Atticum quendam Philologum, Aristarchi discipulum, composuisse Chronographiam à captivitate Trojæ usque ad sua tempora. Subnectam ipsa Marciani carmina, quoniam istius scriptoris non nimis frequentia sunt exemplaria; simul quòd eam rem quam agimus, mirificè illustrent.

Τῶν Ἀπικῶν πρὸ γνησίων τὸ φιλόλογον,
 Γεγονῶς ἀκυστὴς Διογένης τῷ σοικῷ,
 Συναχολακῶς ὃ πολὺν Ἀεισάχῃ χρεῖτον,
 Σωίταξε τὰ ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς ἀλώπαις,
 Χρονογραφίας σοιχῶσαν ἄχρι τῆ νῦν βίης.
 Ἐπὶ ὃ τεπάρεικοντα πρὸς πῖς χιλίοις
 Ὀρεισμένως ἐξέδειξο, κατὰ δὲ μέτρον
 Πόλεων ἀλώεζις, ἐκδοπισμὸς στρατοπέδων,
 Μετὰ νασάεζις ἔδρων, στρατείας βασιλείων,
 Ἐφόδες, πρεσβύεζις τε νεανίσκων εὐλων,
 Θέεζις ἀγώνων συμμαχίας. πονδῶς, μάχαις,
 Πρεσβύεζις ἐξελίγων, ὀπφρατῶν ἀνδρῶν βίης.
 Φυγὰς, στρατείας, κατὰ λυεζις νεανίδων.
 Πάντων ἐπιλομὴν τῷ χύδῳ εἰρημῶν,
 Μίτρεσσι ὃ ταύτην ἐκιδέναι προσέλετο,
 Τῷ κομικῷ ὃ, τῷ λαφύρας χείρην,
 Ἐμνημόιδτον ἐσομίντω ἔπος ὀρῶν.

*Ex Atticis quoque inclitis scriptoribus,
 Diogenis auditor docentis in Stoâ.
 Qui nunc cum Aristarcho diu versatus est,
 Conscripsit à Trojæ ruinis inclita*

Chronographiam

*Chronographiam pergentem usque ad hoc seculum,
 Annos quaterdenos super mille integros
 Comprendit omnino, oppidorumque explicat
 Excidia, castra quoque metata, indeque
 Migrationes gentium, atque barbaros
 Exercitus, trajectiones classium,
 Certamina, Arma sociæ, fœdera, prælia,
 Regum acta, vitæ, & virorum illustrium :
 Exilia, labe imperj tyrannici.
 Summam omnium, quæ dicta sunt fusè supra ,
 Versu explicare voluit, atque comico
 Potissimum, dilucidi causâ ordinis,
 Duntaxat id juvare memoriam videns.*

Credo genuinum titulum operis fuisse *Χρόνων χρονικήν*, cum ob Marciani verba, tum etiam quoniam Diodorus libro XIII sic scribat. *Ἀπολλόδωρος ὁ ἑλληνικὴν Χρόνων πραγμασίαν*. Aliàs, passim Apollodori *χρονικὴ* dicuntur.

Ex iis est, quod Cicero, libro XII petit ab Attico doceri, cum alia, tum qui etiam Athenis *πολιτείας* fuerint illustres, quæ, inquit, ex Apollodoro, puto posse inveniri. Hinc est quod Diodorus libro XIII quo tempore Euripides mortuus sit, nos docet. Nam Eusebius quot & quanta ex Apollodoro desumplit, nemini ignotum esse possit. Idem dixerim de Diogene Laertio, & Stephano. Hujus operis fidem advocant etiam Gellius, Cl. Alexandrinus, Phlegon, Eustathius, Tzetzes, Plutarchus, Strabo, Scholiastes Nicandri, alique, quibus enumerandis abstinco. Illud tantum adjicio Chronographiam hanc diversis libris constituisse, nam III Laertius, I. III & IV. Stephanus, & VII forte Syncellus laudat.

Inscripsit Chronica hæc Attalo. Marcianus.

*Ἐκ βασιλέως ἀπέδωκε Φιλάδελφον χάριν,
 Ἀδάναλον ἀπονέμοντας δόξαν Ἀθήλων.*

*In principis Philadelphi honorem condidit,
Et gloriam eternam dederunt Attalo.*

Attali tempora plenè cognita, Apollodori quoque illustrabunt. De Attalo igitur pauca adjiciam.

Fuit hic Attalus ob fraternam benevolentiam, & amorem erga Eumenem cognominatus Φιλάδελ-
φος. Livius ejus industriam & fortitudinem cum singulari modestiâ conjunctam prædicat. Hic est, cujus egregiam operam in Romanis bellis navatam legimus. Ad Magnesium strenuè pro iis depugnavit. Manlio Volsoni contra Galatas auxiliariis copiis adfuit. Regnum à fratre morituro (nam & priùs, falso nuncio de Eumenis morte inductus, occupaverat) per manus traditum accepit. Is est Attalus, qui Antiochum Magnum obsessus Pergami rejecit; qui Nicomedi Epiphani auxilia subministravit. Nicomedes idem est, ad quem scripsit Periegeseos metricæ auctor qui Marcianus Heracleota appellatur, scripsit. Ostendit autem idem Periegetes Attalum hunc II, Nicomedem, Apollodorum, & seipsum fuisse συγχεύους; nam ad ea tempora descendisse tradit Apollodori Chronicon.

Attalo quoque labores suos obtulit Biton Mechanicus. G. Vossius in Mathematicis de Bitone hæc habet; *Opusculum suum Bito inscripsit τῷ πάλαι βασιλεῖ*. Nescit, quem intelligere oporteat παλαιὸν βασιλέα; tandem Dionysium Corinthi agentem esse suspicatur. Codex meus calamo exaratus, (in quo cum aliis nonnullis Bito ille comprehenditur,) apertissimè hunc titulum præ se fert. Βίτωνος καὶ Ασκληπιάδου πολυμήκων ὀργάνων καὶ καταπελιδῶν, τοῦ δὲ Ἀπάλου.

Nicandri Biographus & Suidas notant Poctam sua quædam Attali nomini dicasse. Atqui hic Attalus junior, & Γαλατονίκης cognominatus fuit; alius ingenio moribûsque à secundo, & secundi interfector. Hunc igitur, an potius secundum Attalum Bitonis libellus sibi præscripserit, nequeo affirmare.

Epitomen sentit hoc Apollodori πόνημα; incertum cujus manu. Stephani Fragmentum in v. Δύμη sic loquitur, Ἀπολλόδωρος ὃς ἡ τὰ τέτα ἐπιτεμνόμενος, Apollodorus, vel qui eum in epitomen redegit. Hæc autem ex Chronicis desumpta fuisse ex iis patet, quæ mox subnectit ibidem Stephanus. Idem sentire videatur & Marcianus his verbis

Πάντων ἐπιτομὴν τῶν χρόνων εἰρημάων.
Summam omnium quæ dicta sunt fusè.

Equidem fui aliquando in hâc sententiâ, ut existimarem Apollodorum in compendium metricum contraxisse, quæ fusiùs scripserat de rebus Chronologicis, solutâ oratione. Sanè Philochorus Atthidem suam in epitomen constrinxit. Hunc imitari in hâc re, quod fecit in aliis, potuit Apollodorus. Enimverò ut, quid statuendum sit, nesciam, facit Marcianus ;

Ἐκεῖνα μὲν ἐν κεφάλαια ὧσα θεῖσιν χρόνων.
 Apollodorus, inquit, *summa temporum capita & res maxime insignes complexus est.* Quod profectò aliud non exit, ac Apollodorum ipsum de multis rebus breviter & concisè in opere isto egisse, quemadmodum se quoque scripturum profitetur verbis his ipse Marcianus ;

Ἐκ τῶν ποικίλων γὰρ ἰσορρομίων

Ἐν ἐπιτομῇ σοι γέγραφα —

*Nam sparsa varie olim à quibusdam literis
 Compendiariâ viâ scripsi —*

Faci-

Faciliùs in hac re decipi potuit Stephanus, qui longius ab Apollodori ætate disjunctus erat, quàm Marcius, qui eodem tempore cum eo vixit. Et rectiùs judicare videatur is, qui opus hoc in materiâ Chronologicâ talem fuisse *Κωϊκόν* credat, qualis fuit in re Mythicâ ejusdem Apollodori Bibliotheca.

Ostendit porro idem Periegetes Chronicon istud ab Apollodoro carmine fuisse consignatum. Hoc ut tacuisset ille, ostendisset tamen Stephanus *μετ' ὁδόν*, cujus *Fragmentum* locis aliquot Apollodori carmina nonnulla reliqua nobis fecit. Etiam in v. *καλὸν* versus comparet, non certè ex Apollonii (ut ibi habetur) sed Apollodori Chronicis. Nec cuiquam insolens in hoc argumento existimari debet metrum: fecere hoc alii, item boni; Helladius apud Photium, Manasses, Tzetzes *χειρογεγραφεὶ ἰαμβοῖς*, ut ipse de se testatur; quinimò ante hos omnes, Nævius Saturnino metro, Ennius Heroico historias & res gestas luculentè concepere.

Restat dubium quoddam de Apollodori metro, cui tollendo, ut par sim, vereor. Suidas igitur in v. *τραγῳδία*, dicit Apollodorum invenisse *Τραγιάμβους*. Ex Suidâ Gyraldus & G. Vossius idem docent, nec tamen docent, quid metri fuerit Tragiambus. Augetur dubium ex eo; quòd Marcius, uti jam vidimus, aperte dicat Apollodori carmen fuisse *κωϊκόν*. Ego sic censeo; dicuntur Heroiambi, quando Heroicis miscentur Jambi; *Ἰαμβόλεγροι*, cùm in Elegiaco veniant; *μελίσταμοι* si ὅν τῷ μέλει adhibeantur. Primum genus Homerus in Margite attulit, secundi meminit Hephæstion, tertio usus est Cercidas. Pari ratione Tragiambi dici videntur, ubi in carmine Jambico (Comicis

micis & Tragicis usitatissimo) plures Tragici Jambi interponerentur. Qualis autem fuerit Jambus Tragicorum, docent Hephæstion, Tzetzes, & post Latinos Grammaticos Delius ad Senecam.

Res huc redit. Quod Marcianus laxè loquendo *κωμικὸν* vocabat, id Suidas pressius, *τραγικὸν*; quemadmodum Cercidæ versus Athenæo simpliciter *ἱamboi* audiunt, quos Laertius appellavit *μελιὰμβοι*. Aliis quoque versibus scripsit bellum Punicum Nævius, quàm Saturninis; quoniam tamen aliis crebrior is erat, dicitur Nævius eo *ἀπλῶς* fuisse usus. Potuit igitur Apollodorus auctor istius Tragiambi à Suidâ dici, non quidem absolutè, sed quia in Chronicis primus Græcorum eum frequentissimè adhiberet.

C A P.

CAP. VII.

Alia Apollodori scripta. In Catalogum navium apud Homerum. De Poculis. De Sophrone & Epicharmo. An de legum latoribus? De Etymologiis, & fortè de Proverbiis. De Meretriculis Atheniensibus. Non scripsisse de Heraclidarum reditu; nec de rebus Geographicis opus aliquod distinctum.

Festino ad reliqua Apollodori scripta, in quibus primum locum do libris *περὶ τῶν ναυαλόνων*. Libros XII impendit explicandæ Homericæ Boeotiæ. Horum ineminere Eustathius, Tzetzes Chil. VII, Hist. 144. Etymol. M. Scholiastes Apollonii, & Homeri, Athenæus, & imprimis Strabo, qui vehementius subinde contra Apollodorum, præcipuè l. XIV insurgit. Meminit & Enarrator Nicandri; quamquam in totum Homerum scripsisse Apollodorum nonnulli ex eo loco fortè conjiciant; nam *Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον*, nihil certi ponit. Scripsere in eundem Homeri catalogum Polus, ut testis est Suidas, & Menogenes, quemadmodum ex Porphyrio ostendit Eustathius.

Apollodorum scripsisse *περὶ κυλίκων* & *περὶ κρατῆρων* docet nos Athenæus libro XI c. 12. dubito, utrùm opere separato, & his proprio.

Egit quoque de Sophrone mimographo Siculo, uti manifestum est ex Etymologi variis locis p. 72, 51, 151. item Schol. Aristophanis; ex Athenæi l. 3. ut & l. 7, in quo loco vertendo pessimè lapsus est latinus interpretes,

terpres. Ex quibus locis inter se collatis liquet ab Apollodoro Sophronem (sermonis peregrinitate obscurum & pænè obsoletum minimâ vetustate,) sive glossis, sive commentariis fuisse illustratum. De Sophrone egi aliàs, & plenâ manu ad Aristotelis Poeticen.

In Epicharmo recensendo similem operam collocavit Apollodorus. Testis est Porphyrius in vitâ Plotini, ubi se Apollodori exemplo disposuisse Plotini scripta fatetur. Testatur & Lexicon vetus in v. Καρδιώτην.

Asclepiades Apollodori præceptor ἐν τοῖς περὶ Κρατίου videtur explicuisse voces apud eum difficiliiores, ut docet Athenæus lib. XI. ubi sermo est περὶ βαλαντιομαφάων. Alexander Polyhistor laudatur ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Ἀλκιμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων. Alcman enim in suis Hymnis Dianam ἐκ μυρίων ὀρέων, πόλεων, ποταμῶν ἀνακαλεῖ, inquit Menander; in his tenebras depellere voluit Alexander. Hos igitur quos imitaretur in isto scribendi genere habuit Apollodorus.

Vix persuaderi mihi potest, quin περὶ Νομοθεσιῶν scripsit Apollodorus. Istius operis II expressè citat Laertius in Solone; nisi malis secundum librum Chronicorum intelligere; certè ex Chronicis Apollodori multa hausit Eusebius de Legum Latoribus; τὰ Λυκίργου νόμους, ὡς Ἀπολλώδωρος. *Lycurgi leges à Lacedemone juxta sententiam Apollodori, hac ætate susceptæ,* inquit Hironymus. Nec est alius quisquam præter Laertium, qui meminerit librorum Apollodori περὶ Νομοθεσιῶν.

Citantur Apollodori libri ἐτυμολογιῶν; ex iis enim profecisse se testatur Varro l. 4. & 5. de L. L. Etymologus multis locis; Schol. Apollonii, & Harpocraton. Ad hunc librum pertinere puto duos Athenæi locos de *Paphis*, & de *Delis*, quos describere

bere longum esset. Nescio autem an & περὶ παροημῶν commentatus sit; nam quæ ex eo Hefychius & Parœmiographi in γένει Σίειφθ adducunt, non satis evidenter hoc probant.

Adhuc sunt inter veteres auctores, qui Apollodori libros in testimonium vocant, qui inscribebantur περὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐπιμαρτυρίων, de meretriculis Atheniensibus. Scriptum hoc legere Harpocraton, Etymologus, aliique ex quibus Suidas sua compilavit. Quale fuit istud opus, possit sciri ex jam prolatis scriptoribus; & plenius ex Athenæo. In hoc argumento (quod mireris meritò) tempus posuere Antiphanes, Ammonius, Aristophanes, Gorgias Atheniensis, & Callistratus; quos omnes cum Apollodoro non leviter perstringit Athenæus libro XIV; ac si in re parum honestâ malè abusi essent otio suo.

Hactenus videor certos & indubitatos Apollodori foetus suo parenti restituisse. Plures si quis ei attribuet, non invitus pro suis admittet, modò justa monumenta & necessaria agnitionis indicia proferantur; spurios interim non adoptavit.

Hujus notæ erit *Historia Atheniensium*. Scripsit (inquit vir quidam doctus) *Historiam Atheniensium usque ad reditum Heraclidarum*. Atqui nemo antiquorum opus hoc aut vidit, aut laudat. Dum hujus erroris fontem quæro, puto me in Diodoro Siculo malè intellecto deprehendisse. Ait Diodorus se collocare Ἡρακλείδων γένεσιν in anno à Trojâ captâ octuagesimo ἀπολεσθῆναι Ἀπολλοδώρου. Hæc quidem habes in fine proœmii ad librum primum, nec ultrà quicquam.

Hujus quoque notæ erit *Apollodori Geographia*. Vir magnus & nunquam satis laudandus J. Ger. Vossius libro III de Hist. Græcis, existimabat se invenisse Apol-

Iodorum Geographum, apud Tzetzem chil. 3.H.100. Perpendenti Tzetzæ verba aliud mihi videtur. Nam hæc, ἐν τῇ πρὶ πόλεων, καὶ νήσων, καὶ δῶμων, non sunt ad Apollodorum (qui præcedit) referenda, sed ad Stephanum qui proximâ linçâ subsequitur. Deinde, quæ ibi Tzetzes scribit, ex Bibliothecâ Apollodori hausit, non aliunde. Sed hunc, & si qui alii sunt, errorem tollet secunda editio istius operis, quod quidem optimus Voßius ante mortem auxerat plurimum, & emendaverat. *Atque* de Apollodoro nihil addam ampliùs, ut qui jamdudum longiùs provectus sim, quàm decreveram.

C A P. VIII.

Conon. Ejus tempus, scripta, stylus, homonymi. Ptolemai, vulgò Hephæstionis, ætas. Tzetzes de eo; integrum vidit. Tertulla. Parthenius; de ejus ætate. Dubitatur an ad Tiberium pervixerit. Suidæ locus controversus. Parthenii scripta; & versio Gallica. Plures Ἑσθίων Scriptores. Antoninus, vel Antoninus Liberalis; doctorum de eo dissidia. Metamorphoseων Græci aliquot scriptores.

Sequuntur Conon, Ptolemæus Hephæstionis, Parthenius, & Antoninus Liberalis. In his, L.C. tædium tuum brevitæ solabitur.

Apollodorum excipit Conon. Floruit is Julii Cæsaris tempore & sub Augusto. Photius benè animadvertibat

vertebat opus suum Cononem Archelao dicasse. Archelaus porro dictus Philopator is erat, qui M. Antonium in Asiâ secutus est, eique favit contra Augustum.

Idem Photius ait se ἐν τῷ αὐτῷ τῷ χι' reperisse has Cononis Narrationes & Apollodori Bibliothecam. Ea ratio me permovit, ut hîc quoque conjungerem. Præcessit in eo codice, quo utebatur Photius, Apollodorum Conon. Sed ab illo cùm viderem pleraque hunc fuisse mutuatum, volui ut hîc etiam Apollodorum sequeretur. Quicquid de Conone reliquum est, acceptum referimus Photio; qui de stylo operis quid senserit, sic nos docet. Ἀπὸ τοῦ ὅτι ἐστὶν Κόνων· τῆς περὶ Σωδῆσις, καὶ λέξις χαεῖς περὶ ἐπαφροδίστου. Attico sermone utitur Conon; compositione ac dictione elegans est & venustus.

Conones plures memini me legere. Erat Atheniensium Prætor nemini ignotus Conon; erat Zenonis imperatoris frater hoc nomine, cùmque fortè intelligit Stephanus in Ἑλλάδα. Conon Mathematicus fuit Archiredis amicus. Fuit denique qui περὶ Ἑρακλείας, περὶ Νηΐαδου, περὶ Ἰταλίας citatur. Jam, an unus, an plures fuere qui de his scripserunt; & si unus, utrùm is noster fuerit Conon, incertum habeo.

Ptolemæum subjunxi Cononi; habui rationem argumenti, (quod utrique simile est) non temporum. Suidæ testimonio Alexandrinus fuit Ptolemæus, cognomento Chennus. Quod autem Hephæstionis filium vulgò faciunt viri eruditi, dubio non caret. Vixit enim Ptolemæus sub Trajano; Hephæstion autem sub Antonino Pio; alius certè non occurrit apud veteres, excepto illo Hephæstione, qui Enchiridii auctor existimatur, & cujus meminit Capitolinus inter Veri præceptores. Hephæstion apud Apfyrum inferioris seculi omnino fuit. Tzetæ interim Ptolemæum Hephæstiona,

stiona, non Hephæstionis, dici video, Chil. VIII. Hist. CXCV, (ubi etiam quædam refert quæ in excerptis non habentur) quod quanti sit, doctis æstimandum relinquo. Emisit Ptolemæus VII libros *ἑπταβιβλος* ut Photius, *παραδόντος ἱστορίας* ut Suidas indicat. Dedicavit labores lectissimæ feminæ Tertullæ, cujus τὸ φιλολόγον & πολυμαθὲς vehementer suspiciebat. Photius minimè malus iudex credidit hoc scriptum utile fore *ὅτι πολυμαθὲς ἱστορικὴν*, idcòque excerpta fecit, nec jucunditatis nec fructûs expertia. Plura de eo commemorat Suidas.

Parthenius merito suo & exemplarium paucitate jamdudum carus factus est. Ideo locum in hoc corpore Mythologico invenit. Ejus tempora notiora sunt, quàm ut in iis colligendis moram faciamus. Vixit cum Cornelio Gallo familiarissimè, habuitque in Græcis auditorem Virgilium, (qui ex eo nonnulla transtulit, inter alia, Moretum; quod D. V. Isaaci Vossii observatione didicimus.) Bello Mithridatico captus à Cinnâ Romam venit. Atque hæc certa sunt. Suidas autem mox magnas turbas creat, ubi scribit eum ad Tiberium in vivis perdurasse; ita enim anni, inquit Gyraldus, CXX plus minus ei attribuendi sunt. Huic incommodo J. G. Vossius sic mederi conatur, ut *Tiberii tempus intelligi velit, non quo imperare, sed quo florere cæpit*. Solenne est Suidæ homonymos commiscere. Sanè Parthenii plures fuere. Fuit quidam Grammaticus Dionysii Alexandrini discipulus. Hunc in testimonium advocat Athenæus, & ejus compilator Eustathius p. 1412 Il. item p. 567. Odyss. Editionis Frobenianæ. Cùm autem Dionysius ille sub Nerone vixerit, nullo pacto ad Tiberium revocari potest ejus auditor Parthenius. Fuit quoque alius, patriâ Phocensis; Is cùm in scriptis suis Magnentii memi-

meminerit, ut ex Stephano in *Δακρύσει* clarè constat, longè abest ab iis temporibus, in quibus scimus Nicænum nostrum innotuisse. Tertius adhuc Parthenius fuerit, Chius gente, poeta ex Homeri familiâ oriundus. Scripsit hic inter alia *ἑλεγχμὰς εἰς Ἀρκεσίτου*; colligo hoc ex Scholiis in Epigrammatum Græcorum librum 3.c.40. Suidas tamen hæc ipsa attribuit Parthenio Nicaensi. Qui, si Scholiastæ fides sit, duos diversos Parthenios confudit, & poterit Chius ille sub Tiberio floruisse. Sed redeo ad nostrum. Præter ea ejusdem scripta quæ alii ex Suidâ congeffere, reperio citari in Crinagorâ, apud Etymologum; in Leucadiis, apud Stephanum. Quod autem *Ἐρσίνης* hæc ejus sint, licet solutâ oratione concepta, ambigere nos non sinunt Plutarchi Parallela Minora. Si cui argumentum operis minùs placeat; poetam fuisse Parthenium cogitet. Quinimò *Ἐρσίνης* scripsit Aristoteles, Aristò Chîus, Cadmus, Capito, Clearchus, Heraclides Ponticus, Phanocles, Plutarchus junior, Philippus Amphipolites, Achilles Tatiûs, Heliodorus, Antonius Diogenes, Aristænetus, Longus, Alciphron, Ælianus, Jamblichus *Babyloniorum* auctor, Lucianus, Lucius Patreniis, Xenophontes tres, Babylonius, Ephesius, Cyprius; Zeno Cittieus; Lysias Rhetor, Zonæus, Eustathius, Cyrus Prodrômus. His Herodianum adderem, ex Rheinesii Var. Lect. si quis esset, affirmare possem. Secutus sum in Parthenio Cornarii Editionem, ducem non satis fidam. Exemplar Ms. nullum invenire potui, sed nec versionem Gallicam, quam J. Fournier adornavit.

Antonini Liberalis incertum an apud veteres fiat mentio. Existimabat Is. Caufabonus in notis ad Suetonii Rhetoras, hunc esse Antonium Liberalem illum, quem Hieronymus ex Suetonio ponit ad annum Euseb. Chronici CIO CIO LXIV; hujus opinioni refragantur

gantur Scaliger, Mauffacus, & G. Vossius; accedit ei Abr. Berkelius V. D. qui Liberalem nuper in lucem emisit. Ego in re dubiâ *ἰμῆω*. Narrationes complectitur Antoninus ex scriptoribus ævi melioris, qui intercederunt; quo nomine commendatior esse debet Philologis. Metamorphoseis apud veteres scripsisse reperio (præter eos quos laudat Liberalis) Callisthenem, Dorotheum, Theodorum, Parthenium, & Adrianum Sophistam. Sed de his hæcenus. Ne fortè, ut citra laudem (quod facillè credo,) scripsi, ita ultra veniam quoque molestus esse pergam.

E R R A T A.

In Dissert. p 41, lege in lib. 45, dele scripsit. In Notis, p. 85, l. col. 90, additus 93, ad Molossos, & d. diceffit. 147, Ulffis. 148, Pausaniæ, cætera L.C condonabit.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber primus.

βιβλίον α.

CAPUT I.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

OEIUS omnium primus mundi universi imperio praeuit:

ductaque uxore Tellure, priores ex ea filios suscipit, quos Centimanos cognominarunt, Briareum, Gyen, ac Coeum. Qui, quod singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore ceteris mortalibus antecelluerunt.

§. 2. Post hosce autem è Caelo Tellus Cyclopes, Harpen, Steropen, & Bronien, quorum singuli unum oculum in media fronte habe-

ΤΡΑΝΟΣ ὁ πρῶτος ὅλων τῶν ἐδωκόσιν κόσμῳ γήρας ὃ

Γῶ ἐπέκλωσε πρῶτος τὰς ἑκατόγχινας περσσυρδέντας, Βριάρεον, Γύην, Κοῖον. οἳ μέγδαι τε ἀνυπέβλητοι καὶ δυνάμει καθεσκήκισαν· χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πντήκοντα ἔχοντες.

§. β. Μετὰ τούτους δὲ, αὐτῷ τεκνοῖ Γῆ Κύκλωπας, Ἀρπίην, Στερέπιον, Βρόντιον, ὧν ἕκαστος ἑῷ ἑνα ὀφθαλμὸν ὀπὶ τοῦ με-

A

πάντων. διὰ τούτοις μὲν οὐρανὸς δήσας, εἰς Τάρταρον ἔρριψεν· τόπος ὅς οὐτὸς ἐρεβώδης ὄντιν ἐν ἁδου, ποσὺτον ἀπὸ γῆς ἔχον διάστημα, ἔσον ἀπὸ ἑρμανοῦ γῆ.

§. γ. Τεκνοὶ δὲ αὖθις ἐκ τῆς παίδας μὲν τὴν Τιτάναν προσαγορεύοντα, Ωκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κεῖον, Ἰαπετόν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον. θυγατέρας τε πατρὶς κληθεῖσας Τιτανίδας, Τιθύω, Ρέα, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Λιώνην, Θείαν. ἀνακαλῆσαι δὲ τῇ δὴ τῇ ἀπολείπει ἧς εἰς Τάρταρον ῥιζέντων παίδων, πείθει τὴν Τιτάναν ἐπιδέσθαι τὴν πατρί· καὶ διδώσιν ἀδαμαντίνην ἀπὸ Κρόνου. οἱ δὲ, Ωκεανὸς, καὶ οἱ ἄλλοι, ἐπιπιδόντες καὶ Κρόνον ὑποτιμῶν τὰ αἰδοῖα τῷ πατρὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν· ἐκ δὲ ἧς σαλαγμῶν τῷ ῥέοντος αἵματος Εἰρινύες ἐκγονοῦντο, Ἀλφειὸς, Τισηφόνη, Μεγαίρα τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες τὴν τε καταρταρομένην αὐτῇ

bant, peperit. Sed hos Cælus victos dejecit in Tartarum. Is locus est apud Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abellè ferunt.

§. 3. Cælus item ex eadem conjuge procreavit Oceanum, Cæum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phæbénque & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissimè ferens filiorum in Tartarum dejectorum internecionem, Titanas, ut patrem aggredierentur, inducit: Saturnoque adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes, præter unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus præsecta Cæli genitalia dejecit in pelagus, deque virilium sanguinis profluentibus guttis Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megæra, enatæ sunt. Cælo demum è regno expulso, & revocatis ab ima Tartari profunditate

germanis fratribus , Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cūm Cœlus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent , singulos , ut quisque in lucem prodibat atque nascebatur , ita devorabat : & Vestam prius , Cererem deinde , & Junonem ; post has Plutonem & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata conjux Rhea in Cretam , quo tempore Jovem in utero ferebat , proficiscitur , ubi in antro Dictæo illum parit ; & Curetibus , Adrastæque ac Idæ Nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amaltheæ lacte puerum educant. At Curetes , in antro armati infantem asservantes , hastilibus scuta ; ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret , quatiabant. Rhea verò involutum fasciis lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

γαγον ἀδελφεῖς. καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν. Ὁ δὲ τέτις μὲν τῷ Ταρταρῷ, πάλιν θήσας, κατέβηκε. ἥ δὲ ἀδελφὴν Ρέα γήμας· ἐπειδὴ γῆτε, καὶ Οὐρανὸς ἐδωσιώδωκε αὐτῇ, λέγοντες ὡς παῖδος ἰδίε ἥ ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεται, κατέπινε τὰ θυνάμματα, καὶ παρὰ τὴν μὲν θυνηθεῖσαν Ἐστία κατέπιεν· εἴτα Δήμητρα, καὶ Ἡρᾶν μεθ' αἱ Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα· ὀργισθεῖσα δὲ ὅτι τέτοις Ρέα, παρεγένετα μὲν εἰς Κρήτην, ὀππότε καὶ Δία ἐγκυμονοῦσα ἐπέσχανε. θυνᾶ δὲ ἐν αὐτῇ καὶ Δίκης Δία. καὶ τῆτον μὲν δίδωσι τρέφεας Κούρησιν τε, ταῖς Μελισσέων παῖσιν νόμφαι, Ἀδραστία καὶ ἰδῆ. αὐταὶ μὲν οὖν καὶ παῖδα ἐτρέφον τῷ ἥ Ἀμαλθείας γάλακτι. οἱ δὲ Κούρητες, ἐνοπλοὶ ἐν τῇ αὐτῇ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας σιμῆκρον, ἵνα μὴ ἥ παῖδος φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ρέα δὲ λίθον παργανώσασα, δίδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὡς ἥ γηγημένον παῖδα.

Ε Πηνδ δὲ Ζεὺς ἐγβρότη
 τέλειος, λαμβάνει Μή-
 πην ἢ Ωκεανοῦ σώεσσαν ἢ
 δῖδωπ Κρόνῳ καταπιὲν φάρ-
 μακον· ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγ-
 καδείς, παρθόν μ' ἐξεμαί-
 ῃ λίδον, ἐπιτα τοὺς παῖ-
 δας, οὓς κατέπιε. μεθ' ὧν
 Ζεὺς ἢ παρὸς Κρόνον, καὶ
 Τιταῖας ἐσθνερχε πόλεμον.
 μαχόμενων δὲ αὐτῶν ἐπισυ-
 τοὺς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ
 ἔχρησε ἢ νίκῃ, τοὺς κα-
 ταπάραιφθέντας αὐτῇ συμ-
 μάχῃς. ὁ δὲ, τῷ φρυ-
 γύσαν αὐτῶν τὰ δεισι-
 κάμπῳ ἀποκλείνας, ἔλυ-
 σεν. καὶ Κύκλωπες τότε
 Διὶ μὲν διδάσσαν βροτῶν, καὶ
 κεραιόων. Πλούτωνι δὲ κυ-
 γέλω, Ποσειδῶνι δὲ πρίσι-
 ναν. Οἱ δὲ, τούτοις ὀπλι-
 δέντες κρατῶσι Τίτάνων. καὶ
 κατέρχονται αὐτοὺς ἐν τῷ
 Ταρτάρῳ, τοὺς ἑκατόγ-
 χιρας κατέστησαν φύλακας.
 αὐτοὶ δὲ διακληρωῦται
 παρὰ τῆς ἀρχῆς. καὶ λαγ-
 χάνει Ζεὺς μὲν, τῷ ἐν
 οὐρανῷ διαστείαν· Ποσει-
 δῶν δὲ, τῷ ἐν θαλάσσῃ.

M Ox ubi Jupiter justæ
 atque integræ fuit æ-
 tatis, Metin Oceani filiam
 sociam capit : quæ Saturno
 pharmacum bibendum pro-
 pinat : cujus ille vi coactus,
 lapidem prius, deinde, quos
 antea filios devorarat, evo-
 mit : quorum adjumento Ju-
 piter adversus patrem Sa-
 turnum ac Titanas bellum
 gessit. Verùm decimo post
 hujusce inter eos belli anno,
 Tellus victoriam Jovi, si in
 Tartarum dejectos sibi in
 societatem adfisceretur, vati-
 cinata est. Tum is, Campe
 custode interfecta, eos è vin-
 culis liberavit. Tum etiam
 Cyclopes Jovem tonitru,
 fulgetraque & fulmine; Plu-
 tonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati Ti-
 tanas subigunt, & coniectos
 in vincula, atque in Tarta-
 rum detrusos, Centimanis
 custodiendos dederunt. Quo
 facto, iidem rerum impe-
 rium sorte inter se partiun-
 tur : ac Jovi quidem cœli
 regnum, Neptuno maris,

Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt.

§. 2. Cæterum Titanibus procreantur Oceano quidem & Tethye Oceanidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phæbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol, Luna. Crius ad hæc & Eurybæa Ponti filia genuerunt Astræum, Palantem, Perfen.

§. 3. Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menæcius, quem in Titanico bello fulminatum Jupiter in Tartarum detruxit.

§. 4. Sed è Saturno ac Philyra natus est Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræo nati sunt Venti & Astra; Perfes ex Asterio Hecaten genuit. Palanti & Stygi Oceani filij procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia.

§. 5. Jupiter Stygis aquam de scopulo per Inferorum loca fluentem, jurisjurandi

Πλούτων δὲ, τῶ ἐν ᾧ δῆ.

§. β. Εγένοντο δὲ Τιτάνων τέκνοι, Ωκεανὸς μὲν καὶ Τηθύς, Περσέηϊα Ωκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἠλέκτρα, Δωρίς, Εὐρυνόμη, Ἀμφιτρίτη, Μῆτις. Κοῖν δὲ καὶ Φοίβης, Ἀσηνεία, καὶ Ἀητώ. Τπειόνη δὲ καὶ Θείας, Ἡώς, Ἥλιος, Σελήνη. Κεῖν δὲ καὶ Εὐρυβοίας τῆς Πόντου, Ἀστῆος, Πάλλας, Πέρσης.

§ γ. Ἰαπετῷ δὲ καὶ Ἀσίας τῇ Ωκεανὸς, Ἀτλας, ὃς ἐχρεώτοῖς ὅμοις τὸ οὐρανὸν καὶ Περμυθίδες, καὶ Ἐπιμυθίδες, καὶ Μενόϊον, ὃν κτετανωσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς, κατεταπείνωσεν.

§. δ. Εγένετο δὲ τῷ Κρόνῳ καὶ Φιλύρῃ, Χείρων διφυὲς Κένταυρος. Ἡοὺς δὲ καὶ Ἀστῆος, αἶετοι καὶ ἄστρα. Πέρσου δὲ καὶ Ἀσηνείας, Ἑκάτη. Πάλλαντι δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ωκεανὸς, Νίκη, Κράτος, Ζῆλος, Βία.

§. ε. Τὸ δὲ τῇ Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πίτρας ἐν ᾧ δὲ ρέον, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρκον, ταύτῃ αὐτῇ

πρὸς διδούς, αἱ δ' ὦν αὐτῶν
καὶ Τιταίων μὲν καὶ παίδων
σωματόμαχον.

§ 5. Πόντι δὲ καὶ Γῆς,
Φόρκου, Θαύματος, Νηρεὺς,
Εὐρύβοια, Κητώ. Θαύμαν-
τος μὲν οὐκ καὶ Ηλέκτρας
καὶ Ὠκεανὸς, Ἰρις, καὶ
Ἀρπυιαί, Αἰλλῶ, Ὠκυπέ-
τη. Φόρκου δὲ καὶ Κητῆς Φορ-
κυάδες Γοργόνες. καὶ ὦν
ἐξ ἑκῶν, ὅταν τὰ κατὰ Περ-
σεύα λέξωμεν.

§ 6. Νηρέως δὲ, καὶ Δω-
ριδῆς καὶ Ὠκεανὸς, Νη-
ρείδης ὦν τὰ ὀνόματα,
Κυμοδόη, Σπείω, Γλαυ-
κοδόη, Ναυσιδόη, Ἀλίνη,
Ερατώ, Σαώ, Ἀμφιτείτη,
Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη,
Ἀγανή, Εὐδώρα, Δότω,
Φέστυσα, Γαλατρία, Ἀκταίη,
Προτομέδουσα, Ἱπποδόη,
Λυσιστάσσα, Κυμώ, Πίονη,
Ἀλιμίδη, Πλησαύρη, Εὐ-
κράτη, Περσώ, Καλυψώ,
Πανόπη, Κραντώ, Νεόμειρις,
Ἱππονόη, Δηϊάνειρα, Πο-
λυδόη, Αὐτονόη, Μελίη,
Διώνη, Ἰπία, Δηφώ, Εὐα-
γόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλπη,
Ἰόνη, Δαυαμένη, Κητώ,
Λιμνώρεα.

religione decoravit : quod
ipſi contra Titanas unā cum
filiis opem tulisset.

§ 6. Ponti verò & Terræ
hi sunt filij, Phorcus, Thau-
mas, Nereus, Eurybæa ;
Ceto. Ex Thaumante autem
& Electra Oceani filijs, natæ
sunt Iris, Harpyiæ ; Aëlle &
Ocypete. Phorco ex Cetone
gignuntur Phorcyades Gor-
gones : de quibus dicendum
erit, ubi de Perſei rebus age-
mus.

§ 7. Nerei & Doridis,
quos Oceanus genuit, Ne-
reides filiæ fuerunt, quæ his-
ce nominibus appellantur,
Cymothoë, Speio, Glauco-
thoë, Naufithoë, Halia,
Erato, Sao, Amphitrite,
Eunice, Thetis, Eulimene,
Agave, Eudora, Doto, Phe-
rusa, Galatea, Actæa, Pro-
tomedusa, Hippothoë, Ly-
sianassa, Cymo, Pione, Ha-
limede, Plesauze, Eucrate,
Proto, Calypso, Panope,
Cranto, Neomeris, Hippo-
noë, Dejanira, Polynoë, Au-
tonoë, Melie, Dione, Iſæa,
Dero, Evagore, Psamathe,
Eumolpe, Ione, Dynamene,
Ceto, Limnoëa.

CAP. III.

ΚΕΦ. Γ.

Jupiter autem Junonem sibi connubio junxit, ex eaque Heben, Ilithyan, & Argen procreavit : Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cæli filia, Horas procreavit, Irenen, Eunomiam, Dicen : Parcas Clotho, Lachefin, Atropon. Ex Dione Venerem : ex Eurynome Oceani filia Gratiæ, Aglaïam, Euphrosynen, & Thaliā : de Styge Proserpinam : è Mnemosyne, Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

§. 2. Atqui Calliopes & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit : & Orpheus, qui citharædicam exercuit : qui & canens lapides arboresq; movebat. Hic post Eurydicen conjugem serpentis morfu è medio sublatam, ad Inferos, revocaturus ipsam

Zεύς δὲ γαμέει μὲν Ἥραν, καὶ περὶ Ἡΐδης, Εἰλειθυΐαν, Ἀργῶν. μύγνυται δὲ πλλαῖς, θνητοῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τὴν Οὐρανὸν, Ἥρην, Εὐνομίαν, Δίκην. Μοῖρας, Κλωθὴν, Λάχνην, Ἀτροπὴν. ἐκ Διώνης γὰρ, Ἀφροδίτην. ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τὴν Ωκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαΐην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν. ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην. ἐκ δὲ Μνημοσύνης, Μῦσας, πρῶτην μὲν Καλλιόπην, εἰτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἑρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

§. β. Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπὶ κλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλεινε· καὶ Ὀρφέος, ὁ ἀσκήσας κιθαριδίαν, ὃς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα· ἔποδον δὲ Εὐρυδίκης τὴν γυναικὸς αὐτῆς διχθυσίσης ὑπὸ ὄφρατος, καὶ ἀνελθὼν εἰς ἄδου,

δίλων ἀγαγεῖν αὐτῶν· καὶ
Πλέτωνι ἐπεισεν ἀγαπη-
-ται· ὁ δὲ ὑπέχετο ἥτο
ποιήσιν, αὐτὸ μὴ παρδύ-
-μεν· Ὁρφεὺς ὅπισθ' ἤ
πειν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς
παρῆλθε· ὁ δὲ, ἀπ-
-σῶν, ὀπισθ' εἰς ἐξέασατο
τὴν γυναικα. ἡ δὲ, πάλιν
ἐπέρειπεν· εὖρε δὲ Ὁρφεὺς
καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ
τίταται πρὸς τὴν Πιερίαν,
διαπαθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Μαινάδibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur.

§. γ. Κλειὸς τῆς Πιέρης τῆς
Μάγνητος ἡγεμένη κατὰ μῆ-
-ριν Ἀφροδίτης· ὠνείδισε γὰρ
αὐτῇ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐρωτα.
συνελθόντα τῇ ἐχρήνησεν ἐξ
αὐτῆς παῖδα τὸν Ἀκινθον· οὗ ὁ Ἀ-
-μύνει, ὁ Φιλαμμωνος καὶ Ἀρ-
-μόπης νύμφης, ἔχον ἐρωτα,
πρὸς τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖν ἄρ-
-ρέων. ἀλλ' ὁ τῆς Ἀκινθίδος μὴ ὕ-
-περθε Ἀπόλλων ἐρῶμενον ὄν-
-τα, δίσκῳ βαλὼν, ἄκον ἀπέκ-
-τειλε. ὁ Ἀμύνει, καὶ ἄλλοι δι-
-νεγκῶν καὶ καθαρόδ' αὐτῶν μου-
-σικῆς ἤρσι Μόσαις, συνελ-
-μεν· αὐτὸ μὴ κρείων ἐνρεῖν,
πλησιάζειν πάσαις· ἐὰν τῇ ἡγήσῃ
σερῇ τῇ οὐκ αὐτὸ ἐκείναι διέλωσ.

descendit : ab eoq; persuasus
Pluto ei reducendæ uxoris
potestatem facit, ea lege, ut
inter redeundum Orpheus
conjugis conspiciendæ gratiâ
antea nunquam respiceret,
quàm cùm jam domum per-
venisset suam. Ille autem
haudquaquam fidens, con-
versus Eurydicen uxorem in-
sequentem spectavit : quæ
tum ad Inferos remeavit. Post
hæc Orpheus Dionysij my-
steriis inventis, discerptus à

§ 3. Clio Pierum Magne-
tis filium, Veneris ira, quod
ei Adonidis amorem expro-
brasset, deperivit, cujus com-
pressu Hyacinthum filium
concepit. Hujus amore Tha-
myris, Philammonis & Ar-
giopes Nymphæ filius, in-
flammatum fuit; ac masculâ
Venere primus usus dicitur.
Sed Hyacinthum amasium
disco percussum Apollo in-
vitus occidit. Thamyris cùm
forma corporis præstans,
tum fidibus clarus, de cantu
Musas provocavit, omnium-
que concubitum victor, vi-
ctus autem, illarum arbitrato
se multatum iri paciscitur.

Musæ

Musæ itaque superatum
Thamyryn, oculorum luce
& citharædica privant.

§. 4. Cæterum Rhesus fuit
Euterpes ac Strymonis am-
nis filius, quem in bello Tro-
jano Diomedes obtruncavit.
Nec desunt, qui hunc Callio-
pe natum scribant. Cory-
bantes ex Apolline, & Tha-
lia geniti sunt. At Melpome-
ne & Acheloo, Sirenes; de
quibus, ubi de Ulyssæ agetur,
dicemus.

§. 5. Juno citrà cujusquam
concubitus peperit Volca-
num. Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Jove natum esse
confirmatur: Quem Jupiter
matri in vincula conjecit
opem ferentem de cælo præ-
cipitem dedit. Nam conju-
gem, quod Herculi ad Ilium
devastandum naviganti tem-
pestatem intulisset, ex Olym-
po suspenderat. Voltanum
verò in Lemno insula deje-
ctum, & eo casu claudum
factum, Thetis servavit in-
columem.

§ 6. Jupiter ad hæc The-
tidi, varias alternanti formas
quo illius vitaret amplexus,
immiscetur. Quam, cum

καθυπέρπτεται ἢ αἱ Μῆσαι γα-
νόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτῆς
καὶ τῆς κίθαρος δάας ἐτέρησαν.

§. 4. Εὐτέρπης ἢ καὶ πο-
ταμοῦ Στρυμόντος Πῆστος.
ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀ-
πικτενεν. ὡς ἢ ἐνίοι λέ-
γουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπὲρ-
χεν. Θαλίας ἢ καὶ Ἀπόλ-
λωντος ἐγένοντο Κορύβαν-
τες. Μελπομένης ἢ καὶ Ἀχέ-
λως, Σειρήνες. περὶ ὧν ἐν
ποίσι περὶ Οὐδυσσεὺς ἐρω-
μεν.

§. 5. Ἡστὶς ἢ, χεῖς ἐν-
νῆς ἐγένοντο Ἡφαιστον. ὡς
ἢ Ὀμηρὸς λέγει, καὶ τῶτον
ἐκ Διὸς ἐγέννησε. ῥίπτην ἢ
αὐτῷ ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς,
Ἡστὶς δὲ θείῃ βοηθοῦντα.
ταύτῃ γὰρ ἐξέκρεμασι Ζεὺς
ἐξ Οὐλύμπου, χειμῶνα ἐπι-
πέμψασαν Ἡστὶν, ὅτε
Τροίαν ἐλὼν ἔπει. πόνον-
τα δ' Ἡφαιστον ἐν Δήμῳ,
καὶ πηρωθέντα ταῖς βάσις,
διέσωσε Θέτις.

§. 6. Μίγνυται δὲ Ζεὺς
Θέτιδι, μεταβαλλοῦσθαι εἰς
πολλὰς ἰδέας, ὥστε τῷ μὴ
γνωσθῆναι. καὶ αὐτῷ γνο-

μίνῳ ἔγκυον , καταπίνει
φθάσας· ἐπὶ περ ἔλεγε γυνή-
σιν παῖδα , μετὰ τ' ἔμειλλεν
ἐξ αὐτῆς γινέσθαι κόρῳ , ὃς
ἔρανος ὀμνάσης γηθήσεται·
τὸτο φοβηθεὶς , κατέπινεν αὐ-
τῷ . ὥς δ' ὅτ' ἡγήσεως ἐνέσῃ
χρὺν Θ , πηῆξαντο αὐτῷ τ'
κεφαλῇ πέλκει Περμη-
δέως , ἢ , κατὰ τὸ ἄλλοι λέ-
γουσι , καὶ Ἡφαίστου , ἐκ κορυφῆς
ὅπῃ ποταμῷ Τείτων Θ , Ἀθη-
ναῖα σὺν ὀπλοῖς ἀέδορε .

Κ Ε Φ . Δ .

ΤΩν δὲ Κοίῃ θυγατέ-
ρον Ἀσεία μ' , ὁμοιω-
θεῖσα ὄρετι , ἐαυτῷ εἰς δά-
λασαν ἔρριψε , φεύγουσα
τῷ πρὸς Δία σπουδαίαν ,
καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης Ἀσε-
εία πρῶτον κληθεῖσα , ὕστε-
ρον δὲ Δῆλον Θ . Λιτὴ δὲ ,
συνελθὺσα Διὶ καὶ τῷ γλῶ
ἄπασαν ὑπ' Ἡρας ἡλαύνε-
το , μέχρις εἰς Δῆλον ἐλ-
θεῖσα , γυνὰ πρῶτῳ Ἀρτε-
μιν· ὑπ' ἧς μαιωθεῖσα , ὕστε-
ρον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν . Ἀρ-
τεμις μ' οὐκ , τὰ πρὶ θήραν
ἀσκήσασα , παρθένος ἔμει-
νεν· Ἀπόλλων δὲ , τῷ μαν-
τικῷ μαδῶν πρὸς τῷ Πανὸς

gravidam esse persensisset ,
absorbere occupat , quoniam
post natam ex ea puellam ,
filium se parituram dicebat ,
qui cœli dominatione potitu-
rus esset . Id futurum veritus
eam absorbuit . Ubi verò pa-
riendi tempus advenit , Pro-
metheus , sive , ut alij tra-
dunt , Vulcanus , ejus caput
securi percussit , deque illius
vertice secus Tritonem am-
nem armata Pallas exilivit .

CAP. IV.

CÆterum de Cœi filia-
bus Asteria fugiens Jo-
vis complexum in coturni-
cem mutata seipsam demisit
in mare , quæ ab ea urbs
Asteria appellata fuit , quæ
postea Delos nomen accep-
pit . Siquidem Latonam ab
Jove compressam per uni-
versum terrarum orbem Ju-
no insectata est , donec De-
lum pervenit , atque ibi Dia-
nam prius peperit : qua ob-
stetrice adjuta mater Apol-
linem deinceps edidit . Enim-
vero Diana venationis studio
delectata , virgo permansit :
Apollo autem divinandi fa-
cultatem edoctus à Pane

Jovis & Contumeliæ filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cùm templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neque longo post tempore Tityum quoque Jovis ex Elara Orchomeni filia natum interemit: quam Jupiter ubi compressit, Junonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitatæ magnitudinis in lucem edidit. Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, ejusque desiderio detentus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagitis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos ejus cor depascere nunquam desistunt.

§. 2. Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, cùm tibias invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem de Musica provocare non dubitavit. Hoc de compacto in

τῷ Διὶ καὶ Ὑβρίνῃ, ἦσαν οἱ Δέλφοι, χρησμοφύσσης τότε Θέμειδος. ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφεις, ἐκάλυεν αὐτὸν παρελθὼν ὅπῃ τὸ χάσμα, ᾧ τὸν ἀεὶ λαὸν, τὸ μαντεῖον περιλαμβάνει. κτείνει δὲ ματ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν· ὃς ὡς Διὶς ἤδ' ἑ, καὶ τῇς Ὀρχομενῶδ' θυγατρὸς Ἐλάρης, ὡς Ζῆς, ἐπειδὴ συνῆλθε, δείσας Ἥραν, ὑπὸ γῆν' ἐκρυψε· καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τιτὸν ὑπερμεγέθη, εἰς οἷς ἀήγαγμ' ἔτ' ἐρχόμενος εἰς Πύθωνα, Λιτὴν παῖδας, πύθων καταχθονίαις ἐπαῶσται· ἢ δὲ, τὰς παῖδας ἐπιχειλεῖται, καὶ καταποξάσκει αὐτόν· κολλάσκει δὲ καὶ μετὰ δάκτυλον· γύπτις γὰρ αὐτῷ πύθωνος ἐν αἵματι ἰδίουσιν.

§. 3. Απόκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα Μαρτυάν. ἔτ' ὅς, εὐρῶν ἀνέλες, ὅς ἐρρίψεν Ἀθιωτῶν, διὰ τὸ πῶς ὄψιν αὐτῷ ποιῶν ἄμορφον, ἦλθιν εἰς εἶν περὶ μουσικῇ· Ἀπόλλωνι. σιωπεμένων δὲ αὐτῷ, ἵνα

ὁ νικήσας, ὃ βύλεται διαθή-
 τὸν ἡπηνέμενον, τ' κείσας
 ἡγομένης. τὴν κιδάραν ἡρέ-
 φας, ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσεν τ' Μαρ-
 σύαν. ἥ δ' ἐδωατοῦτος,
 εὐρεθείς κρείσσων ὁ Ἀπόλλων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ π-
 νθ' ὑπερτινοῦς πίτυθ', ἐκ-
 τεμὼν τὸ δέσμα, ἕως διέρ-
 θειρεν.

§. γ. Νείωνα δ' Ἀρτε-
 μιν ἀπέκτεινε ἐν Δίλφει.
 αὐτὸν γηγῆν λέρουσιν ὑπερ-
 μέδῃ τὸ σῶμα· Φερεκύδης
 δ' αὐτὸν Ποσειδῶνθ' καὶ
 Εὐρύαλης λέγει. ἐδωρήσα-
 το δ' αὐτῷ Ποσειδῶν δια-
 βάλειν τὴν θάλασσαν. ἕως
 μὲν ἔγχευε Σίδων· ὡς ἔρ-
 ριψεν εἰς αἴθουσαν μερ-
 φῆς εἰσάσαν Ἡρα. αὐτὴς
 δ' ἐλθὼν εἰς Χίον, Με-
 ρόπῳ τὴν Οἰνοπίωνθ' ἐμ-
 νησεύσατο. μεθύσας δ' Οἰ-
 νοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον
 ἐπύφλωσε, καὶ πρὸς τοῖς
 αἰμαλοῖς ἔρριψεν. ὁ δ' ἐ-
 βῆ τὸ χαλκίον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπάσας παῖδας ἔνεα,
 ἐπὶ τῇ ὥμῳ ἐπιθέμε-
 νθ', ἐκέλευσε ποδηγεῖν
 πρὸς τὰς ἀπὸ λαῖ. ἐκεῖ δ' ἐ-

certamen descendunt, ut vi-
 ctor arbitrato suo devictum
 afficiat. Inito igitur certami-
 ne, conversa cithara certabat
 Apollo, idemque ut Marsyas
 faceret, imperavit: quod
 cum ille nequiret, Apollo
 præstantior est inventus.
 Quare suspensum Marsyan è
 proximè ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.

§. 3. Sed & Diana Orionem
 in Delo necavit. Hunc terra
 natū vastissima corporis ma-
 gnitudine fuisse memorant:
 eum Neptuni ex Euryale fi-
 lium Pherecydes esse refert.
 Huic à Neptuno patre in
 summo mari pedibus ince-
 dendi facultas data fuit. Hic
 Siden uxorem habuit, quem
 Juno secum de forma certare
 ausam ad Inferos detruxit;
 Quique cum remeasset in
 Chium, Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulavit. Hunc Oenopion per
 ebrietatem somno gravatum
 excecavit, & secus littora eje-
 cit. Hic officinam ærariam
 ingressus puerum abripuit, ac
 suis humeris imposuit, seque
 versùs orientem solem ut du-
 ctaret, imperavit: quò cum

venisset, solis radiis exal-
 fatus, pristinam oculorum lu-
 cem recuperavit, inde con-
 festim adversus Oenopionem
 contendit. Sed & Neptuno
 quidem Volcani artificio sub-
 terraneum domicilium fecit.

§.4. Ad hæc Aurora Orionis
 amore capta ipsum rapuit,
 ac secum in Delum transtulit:
 Nam Venus, quod cum Mar-
 te concubuerat, perpetuo il-
 lam ardore cruciabat. Nec
 desunt qui scribant, Orio-
 nem, quod Dianam, ut se-
 cum disco luderet, invitasset,
 occisum fuisse. Sed aliis pro-
 ditur inferentem vim Opi
 uni è virginibus, quæ ab Hy-
 perboreis venerant, à Diana
 sagittis confixum fuisse.

§.5. Neptunus autem Am-
 phitriten Oceani filiam sibi
 conjugio copulavit: ex qua
 Triton ac Rhode, quæ Soli
 nupsit, orti sunt.

CAP. V.

Pluto Proserpinæ amo-
 re succensus incredibili,
 eam Jovis adjumento furtim
 rapuit. At Ceres, accensis fa-
 cibis, noctes, atque dies
 universum terrarum orbem

ἑξαήμερον, ἀνέλειψεν
 ὀκταεὶς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
 τίνῃ, καὶ διὰ τυχῶν ὅτι
 τῷ Οἰνοπίωνα ἑαυτοῦ διν. ἀλ-
 λὰ τῷ μὲν Ποσειδῶνι, Ἡρα-
 τῷ πευκτον ὑπὸ γλῶσσοι ἀνέ-
 υασεν οἶκον.

§. δ. Ωείων δ' Ἡ' ὡς
 ἑξαδῆϊσα ἤρπασεν, καὶ ἐκβ-
 μωσεν εἰς Δῆλον. ἐποίησεν γὰρ
 αὐτῷ Ἀφροδίτη σωεχῶς ἐ-
 ρῶν, ὅπ' Ἀρεΐ σὺνδνάσθη.
 ὁ δὲ Ωείων, ὡς μὲν ἔνιοι
 λέγουσιν, ἀνῆρέθη, διακρίων
 Ἀρπυιὴν περὶ γαλήνῃ. ὡς
 δὲ πνεύς, βία ζῶντος ὤπιν,
 μίαν τῇ ἐξ ὑπερβόρων
 περὶ γαλήνῃ παρδίνων,
 ὑπ' Ἀρτίμειδ' ἐποξεύ-
 θη.

§. ε. Ποσειδῶν δὲ Ἀμ-
 φιτείτῳ τῷ Ωκeanοῦ γα-
 μοῦ καὶ αὐτῷ γένεται Τεί-
 των καὶ Ρόδῳ, ὧν Ἡ' λιοῦ
 ἔγνηται.

Κ Ε Φ. Ε.

Πλέτων δ' Περσεφόνης
 ἑξαδῆϊς, Διδὸς σωερ-
 ρουῦτος, ἤρπασεν αὐτῷ κρύ-
 φα. Δήμητρα δὲ, μὲν λαμ-
 πῶν νυκτὶς τε καὶ ἡμέ-
 ρας, καὶ πᾶσαν τῷ γλῶ

ζητῶσα φρίκει· μαθῶσα δὲ παρ' ἐρμυνέων, ὅπ Πιλέτων αὐτῷ ἦρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς, ἀπέλιπεν ἔρανόν· εἰκαδῆισα δὲ γυναικί, ἥκαν εἰς Εὐβοῖαν· καὶ πρῶτον μὲν ὅπῃ τῷ ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγάλασον ἐκάδισα πέτρᾳ παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλέμενον· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθῶσα τὸν βασιλεύοντα τότε Εὐευσινίων, ἔνδον ἐστῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τέτων, παρ' αὐτῆς κατήζεσθαι, γαῖα περὶ ἰάμβη, σάφασα τῷ θεῶν, ἐποίησε μειδιάσαι· διὰ τῆτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ταῖς γυναικάς σκώπειν λέγουσιν. ὄντ' δὲ τῇ Κελεῷ γυναικὶ Μετανείρᾳ παιδί, τῆτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ παρελαβῶσα· βυλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, ταῖς νύκτας εἰς πῦρ κατέδει τὸ βρέφ'· καὶ πεινῇ ταῖς θνηταῖς σάρκας αὐτῆς.

§. β. Καθ' ἡμέραν δὲ, παραδόξως αὐξανόμενος τῷ Διὶ φάντ', τῆτο γὰρ ἡ ὄνομα τῷ παιδί, ἐπεμήρησεν

vestigando lustravit: quæ, ubi renunciatur, à Plutone filiam fuisse abreptam, Diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Ἀγάλασον de suo mœrore appellatum, non procul à Callichoro puteo, infedit; Inde ad Celeum jam tum Eleusiniarum Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut affideret, rogaretur, Anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffivit: eaq; ratione risum illi excussit: qua de re in Thesmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira conjugis filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem, cum immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

§. 2. Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater quidnam

Dea faceret, observat, cū-
que igne coopertum depre-
hendisset filiolum, exclama-
vit; Quocirca puer ab igne
fuit absumptus, seque ipsam
Dea agnoscendam dedit; ac
Triptolemo Metaniræ nato-
rum maximo currum ab ala-
tis trahendum draconibus
comparat, triticumque con-
cessit, quod per ærem veclus
universo terrarum orbi se-
rendum condonaret. Atqui
Panyasis Triptoleum Eleu-
sinis filium facit: ad eum enim
Cererem pervenisse refert;
Pherecydes autem ipsum O-
ceano & terra natum esse ait.

§. 3. Inter hæc Jupiter Plu-
toni, ut Proserpinam remit-
teret, imperavit. Quare Plu-
to, ne penes matrem ea diu
remaneret, Punici mali gra-
num dedit illi comedendum.
Hæc autem, cūm quid man-
daret, minimè prævideret,
id ipsum confecit. Ceres Af-
calapho, Acherontis & Gor-
gyræ filio, quod falsum in
eam testimonium dixisset,
grave superimposuit saxum
apud Inferos. Sic demum
Proserpina tertiam singulo-
rum annorum partem cum

Μεταίνερα ἢ περὶ ξη δια-
χὺ καταλαβῶσα εἰς πῦρ ἐγκα-
χυρμένον ἀνέβησεν. διότι
τὸ μὲν βρέθη ὑπὸ τοῦ πυρὸς
ἀνελώθη, ἡ δὲ δὲ αὐτῷ
ἐξέφυγε· Τειρεσίεω δὲ τῆς
προσβυτίρῃ τῇ Μεταίνερας
παῖδων, δίδωρεν κατακλά-
σασα πῆλιν δρακόντων, καὶ
πυρὸν ἔδωκεν, ὃ τῷ ὄλῳ
εἰκαμένῳ δι' ἐρανοῦ ἀεὶ-
μεν κατίσπειρε. Πανύασις
δὲ, Τειρεσίεωμον ἐλάδον-
λέγει. φησὶ γὰρ Διήμντην περὶ
αὐτὸν ἐλθεῖν· Φερεκύδης δὲ
φησὶν αὐτὸν ὑπὸν Ὀκεανῶ καὶ
τῆς.

§. γ. Διὸς δὲ Πλούτωνι
τῷ Κόρῳ ἀπαμίχσαι κα-
λάσαντο, ὁ Πλῆτων, ἵνα
μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ
μητρὶ καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδω-
κεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον· ἡ
δὲ, ἐπεισομένη τὸ συμ-
μασώμενον, κατῴλωσεν
αὐτόν. καταμαρτυρήσαντο
δὲ αὐτῆς Ασκαλάφῃ τῇ
Λήεσσι, καὶ Γοργύ-
ρας, τούτῳ μὲν Δημή-
τρῃ ἐν ἁδου βαρεῖαν ἐπί-
δηκα πέσαν. Περσιφόνη
δὲ, καθ' ἑκάστον ἐνιαυ-
τόν, τὸ μὲν τρίτον, μὲν

Πλέτων Θ' ὡσαυχάσθη μίνην· τὸ δὲ λοιπὸν, παρ' τοῖς θεοῖς. πρὶν μὲν οὖν Διὶ μητρὶς τὰυτὰ λέγεται.

Κ Ε Φ. 5.

C A P. VI.

Γῆ δὲ, παρὶ Τιταίων ἀγανακτοῦσα, γηναίαν Γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ, μέγ' ἔδει μὲν σωματίων ἀνθρώπων, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστοις· οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφάνοντο, καθευμένοι βαδίζαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γυνείων· εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων· ἐχέοντο δ', ὡς μὲν πνες λέρουσι, ἐν Φλέγρᾳ· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Πελλίῳ. ἡκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸς πύργους, καὶ δρυὲς ἡμμένους· διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Αλκυονίδος, ὅς δ' ἡ καὶ ἀδωγασθεῖς, ὡς ἡ παρ' ἐχθρὸν γῆν μαχόμενος· οὐτ' ὅτι καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ Ερυθίας ἤλασε· τοῖς δὲ θεοῖς λόγον ἔχων, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν γιγάντων ἀπολέσαι δύνασθαι· συμμαχοῦντες δὲ θεοῦ πνέοντες, πλεον

Plutone manere compellitur. Quod superest illi cum superis degendum fuit. Hæc itaque sunt quæ de Cerere traduntur.

Ps ad hæc Titanibus irata, Gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam invictissimos procreavit : qui terribili planè vultu, ac promisso è capite, & proluxa è mento barba, præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt qui in Phlegræis campis, alij verò ad Pellenen eos habitasse ferunt. In cælum saxa atque accensas arbores jaculabantur : in quibus Porphyriionem & Halcyoneum omnium facile principes fuisse legimus. Qui ea, in qua natus esset, terra, dimicans, erat immortalis. Hic etiam Solis boves ex Erythia abegisse dicitur. Cæterum inter Deos rumor erat, Gigantum posse occidi neminem : verum si mortalium quisquam in societatem arcessatur, eos interituros

rituros esse. Quod cūm Terra præsensisset, ne mortalis cujuspiam viribus Gigantes occiderent, remedium quaeritabat. Tum Jupiter Auroræ, Lunæ, ac Soli ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, antevertens præcidit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessivit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: hic autem longè plus quàm antea virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente, ipsum extra Pellenem urbem abstraxit: atque ita mortuus est.

§. 2. Porphyryion autem in Herculem & Junonem pugnans impetum facit. Cui tum Jupiter Junonis desiderium injecit: quæ, cūm sibi peplum descindi, ac vim parari videret, opem advocat. Tum Gigas ab Jove fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter cæteros Apollo lævum Ephialtæ oculum, dexterum Hercules, sagittarum ictu effoderunt; Eurytum verò querno

πρην. αἰσδομένη δὲ γῆ τοῦτο, ἐξύτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητῶ δουρηθῶσιν ἀπολείδαι. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαίνειν Ἡοὶ τε καὶ Σελλῶν, καὶ Ἠλίφ. τὸ μὴ φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φάσαι. Ἡρακλῆα δ' σύμμαχον δ' Ἀθλῶαῖ ἐπεκλήσατο, κακῆνθ' ὡρεῖτον μὴ ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα. αὐτὸς δὲ ὅτῃ τῆς γῆς μᾶλλον ἀνεδάλλετο. Ἀθλῶαῖ δὲ ὑποδεμένης, ἔξω τῆς Πελλῆνης εἰλκυσεν αὐτόν. κακῆνθ' ἤτω ἐπ' αὐτῷ.

§. β. Πορφυρίων δ' Ἡρακλῆα καὶ μάχῃ ἐφώρμισεν, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δ' αὐτῷ πῖδον Ἡρας ἐπέβλεπεν, ἥτις καὶ παρρηγιώτῃ αὐτῷ τοὺς πῖδας, καὶ βιάζεσθαι δέλοντ' ὅ, βοηθὸς ἐπεκλήτο. καὶ Διὸς κεραυνώσωντ' αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξέυσας ἀπέκτεινε. ὅς δὲ λοιπῶν, Ἀπόλλων μὴ ἐφιάλτο τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν. Εὐρυτὸν δὲ θυρεῶ,

Ἄρως ἔκτεινε· Κλύπῳ δὲ
 φασὶν ἑκάτῃ μάλλον δὲ
 Ἡφαιστῳ, βαλὼν μύδροις.
 Ἀθύνῃ δὲ Εὐκελάδῳ φεύ-
 γοντι, Σικελίαν ἐπέρριψε καὶ
 νῆσον. Πάλλαντι δὲ καὶ δ-
 ραὶν ἔκτεμψε, ταύτῃ χρι-
 τῶν μάχῳ τὸ ἴδιον ἐπίσκεπε
 σῶμα. Πολυδάμῃ δὲ διὰ καὶ
 θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ
 Ποσειδῶντος, ἦκεν εἰς Κῶ.
 Ποσειδῶν δὲ τῆς νῆσος μέρος
 [διὰρρήξας] ἐπέρριψεν αὐ-
 τῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον.
 Εὐμήνῃ δὲ, καὶ Αἰδῷ κυνέῳ
 ἔχοντι χριτῶν μάχῳ, Ἰππό-
 λυτον ἀπέτεινε· Ἀρτεμῖς δὲ
 * Γεγάωνα· Μοῖραι δὲ Θό-
 να χαλκείῃσι ῥοπαλοῖς μαχο-
 μένοισ· τῆς δὲ ἄλλοις κεραι-
 νοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε.
 πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυ-
 μένοισ ἐτόξασεν.

§ γ. Ὡς δὲ ἐκράτησαν
 οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Ἴη
 μάλλον χολωθεῖσα, μύγνυ-
 ται Ταρτάρῳ, καὶ ἡσὶα Τυ-
 φῶνα ἐν Σικελίᾳ, μεμυγμέ-
 νῳ ἔχοντα γύσιν, ἀνδρὸς καὶ
 θνείν. Ὡς μὲν καὶ μεγάλῃ
 καὶ θυάμει πάντων διη-
 νέγκειν, ὅσους ἐγέννησε Ἴη·
 ὧς δὲ αὐτῇ τὰ μὲν ἄχρη

telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Vol-
 cano candenti ferro occisum
 fuisse scribunt. Minerva En-
 celado fugienti Siciliam insu-
 lam iniecit. Pallanti autem
 pelle detracta in pugna, suum
 sibi corpus contexit. Poly-
 botes item per maris fluctus
 Neptuno insectante, in Cō-
 randem pervenit. In hunc
 Deus insulæ partem revul-
 sam pro telo conjecit: quæ
 Nisyron dicitur. Mercurius
 Orci galea tectus pugna con-
 fecit Hippolytum, * Gratio-
 nem Diana, Agrium deinde
 Parcæ & Thoonem, ænea
 clava pugnantes contude-
 runt. Reliquos autem fulmi-
 ne ictos Jupiter interfecit;
 sed & Hercules ita pereuntes
 sagittis confodit.

§. 3. Post igitur debellatos
 à Superis Gigantas Terra
 longè atrocius indignata
 Tartaro immiscetur, ac Ty-
 phonem duplici natura, hu-
 mana simul atque ferina con-
 stantem in Sicilia parit. Hic
 & corporis vastitate & ro-
 bore cæteris omnibus quos
 Terra genuerat, antecelle-
 bat. Huic etiam crurum te-

nus immensa humanæ formæ magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cujus etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & ejusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant: ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur; exque viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum: Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa proluxaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cœlum lapides jaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; magna etiam ex ipsius ore ignis procella defervebat. Hunc ubi Dij in cœlum prospiciunt irrumpentem, acti in fugam properare in Ægyptum cœperunt, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

μετ' ἄλλεγον μέγας ἀνδρόμορφον, ὥς ἴσας ἔχον μὲν τῶν ὄντων τῆς ὀρεῶν ἢ δὲ κεφαλῆ, πλάκας τῆς ἄστρον ἴσους· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν, ὅτι τὴν ἐσπέρην ἐκτείνον· τὴν δὲ, ὅτι τὰς ἀνατολάς. ἐν τούτων δὲ εἰσὶν ἑκατὸν κεφαλὰς δρακόντων· τὰ δὲ ἀπὸ μερῶν, πλείους εἶχεν ὑψομέγεις ἐχιδνῶν· ὧν ὅλοι σὺν αὐτῷ ἐκτείνον· μῆσοι κορυφῶν, σπειγμὸν πολὺν ἐξέισαν· πάντες δὲ αὐτῷ τὸ σῶμα κατεπλήρωτο, ἀνχημυρὰ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ θυρίων τρέχες ἐξηνεμούτο· πῦρ δὲ ἐδύκετο τοῖς ὀμμασι. τοῖς τ' ὧν ὁ Τυφὼν καὶ πελικούτο, ἑμμένας βάλων πύσας ἐπ' αὐτὸν οὐρανὸν, μετὰ σπειγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τῆς σῶματος πυρὸς ἐξέβρασι ζάλη. οἱ δ' ὥς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγὰς ἐφύεοντο, καὶ διακόμιοι, τὰς ἰδίας μετέβαλον

εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ πῆρ' ὠ-
 μὸν ὄντα τυφῶνα ἔβαλε
 κεραυνῶν· πλησίον δὲ γυό-
 μῳον· ἀδαμαντίνης καπ-
 ῖπῃσιν, ἐξουρῶντα ἄρ' ἵπ' αὖ
 Κασίε' ὄρουσ', σπινθίωξεν·
 τῷτο δ' ὑπερέκειται Συείας.
 καὶ δὲ αὐτὸν καταπετρω-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σπιν-
 θαλε. Τυφῶν δὲ, ταῖς σπεί-
 ραις πειπλεχθεὶς, κατέχευεν
 αὐτὸν· καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ πε-
 λῶν, τὰ τε τῶν χερῶν,
 καὶ τῶν ποδῶν διέτρυνεν·
 ἀρ' αὖ δὲ δὴν τῶν ὤμων,
 διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης, εἰς Κιλικίαν· ἐν πα-
 ρελθὼν, εἰς τὸ Κερύκειον
 αὐτὸν κατέβητο· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἀκ-
 τε δόρα· καὶ δὲ ἀπέβητο,
 καὶ κατέστησε Δελφύων δρῶ-
 κων· (ἡμῖν δὲ τῷ αὐ-
 τῇ ἡ κόρη) Ἐρμῆς δὲ καὶ
 Αἰγίπαν ἐκκλέφαντες τὰ
 νεῦρα, ἤρμωσαν τῷ Διὶ
 λαδόντες. Ζεὺς δὲ, τὴν
 ἰδίαν ἀνακομίσας· ἰσ-
 χυῶ, ἐξείφθηκε ἐξ οὐρανοῦ
 ἐπὶ πηλῶν ὀχρύμῳ ἵπ-
 πων ἄματι· βάλλον κε-
 ραυνοῖς, ἐπ' ὅρ' ἐδίωξε
 Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύ-

quisque transmutabant. Ju-
 piter autem procul à se Ty-
 phonem conspicatus, fulmi-
 ne percussit : ubi verò comi-
 nūs fuit, adamantina illum
 falce deterruit : ac fugientem
 ad Casium usque extremæ
 Syriæ montem persecutus
 est : ibique cū saucium esse
 cognovisset, manus conse-
 ruit. Typho autem spirarum
 volumine circumplexum Jo-
 vem detinuit, eique harpe
 adempta, pedum manuumq;
 nervos dissecuit, impositum-
 que humeris in Ciliciam us-
 que transvexit : quocū per-
 venisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque
 ad modum nervos præcisos
 in ursi pelle occultatos ibi-
 dem collocavit, ac Delphy-
 nem serpentem, (semifera
 hæc erat puella) velut custo-
 dem apposuit. Interim verò
 Mercurius & Ægipan nervos
 suffurati, clanculum Jovi
 rursus compegerunt. Mox
 Jupiter receptis pristinis viri-
 bus, alatos equos currui re-
 pente jungit, eumq; acturum
 conscendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem ful-
 minibus impetendo, est per-

secutus, quò à Jove actum
 Parcæ deceperunt. Nam,
 cùm ipsi in animum induxif-
 sent, se valentiorē fore,
 matura ac mitia poma gusta-
 vit. Proinde cùm Jovem rur-
 sus insequentem videret,
 contendit in Thraciam, pu-
 gnâq; ad Hæmum commis-
 sa, solidos montes jaculatus
 est. Hi verò contra nova ful-
 minum vi deturbantur, mul-
 tùmque in ipso monte san-
 guinis exundavit: à quo Hæ-
 mi nomen factum fuisse fe-
 runt; Cuique cùm per Sicu-
 lum mare fugere incœpisset,
 Jupiter Ætnam Siciliae mon-
 tem superinjecit: Hic miræ
 vastitatis est, à quo in hanc
 usque tempestatem ob fre-
 quentem fulminum jactum,
 ignium in eo fieri spiramenta
 ferunt. De his autem hæc ha-
 ctenus à nobis dicta sunt.

σαν· ὅπως Μοῖραι αὐτῶν διω-
 χθέντα ἡπάτησαν. πρῶτος γὰρ
 ὅτι ῥωδίσσεται μᾶλλον, ἐγύ-
 σατο ἧς ἐφημέριον καρτῶν·
 διότι ἐπιδικώμευ· αὐτῆς,
 ἦσαν εἰς Θράκιαν, καὶ μα-
 χώμευ· πρὸς τὸν Αἷμον,
 ὅλα ἐβόλεον ὄρη. τύπων δὲ
 ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ
 πάλιν ὠδοποιῶν, πολὺ ὅτι
 τῷ ὄρει ἐξέκλυσιν αἷμα· καί
 φασιν ἐκ τούτου τὸ ὄρη
 κληθῆναι Αἷμον. φάσκειν δὲ
 ὀρμηθέντ' αὐτῆς διὰ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς
 ἐπὶ ῥέψεν Αἴτνῳ ὄρη· ὅν
 Σικυλία· τῷ δὲ ὑψιμέ-
 γιδος ὄρει· ἐξ οὗ μέγας
 δεινὸς φασὶ ἀπὸ τοῦ βλη-
 θέντων κεραυνῶν γίνεσθαι
 πυρὸς ἀσφυσθήματα. ἀλ-
 λά περὶ μὲν τούτων μέ-
 γας τῆς δεινῆς, ἡμῶν λε-
 λέχθω.

CAP. VII.

ΚΕΦ. Ζ.

INterea verò Prometheus
 formatis ex aqua & terra
 hominibus, clàm Jove ig-
 nem in ferula furatus dedit.
 Quod ubi sensit Jupiter, Vol-
 cano ad montem Caucasum
 religandum affigendùmque

Προμηθεὺς δὲ, ἐξ ὕδα-
 τος καὶ γῆς ἀνθρώπους
 πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πυρ
 λάδρα Διὸς, ἐν τῷ θνη-
 τήναι· ὅς δὲ ἤδρετο Ζεὺς,
 ἐπίταξεν Ἡφαιστῶ τῷ Καυ-
 κῶσιν ὄρει τὸ σῶμα αὐτῆς

προσηλαῶσι· ὅτε δὲ Σκυ-
θικὸν ὄρε' ὄρε'· ἐν δὲ τούτῳ
προσηλαῶεις Προμηθεύς,
πολλῶν ἐπ' αἰθρῶν ἐδέδε-
το· καὶ ἐκείνῳ δὲ ἡμέραν
αἶστος ἐφιπιάμε' , ἀπὸ
λοβοῖς ἐκέματο ἥν' ἡπάτων
αὐξανομένων διὰ νυκτός. καὶ
Προμηθεύς μὲν πρὸς κλα-
πίντ'· δίκλῳ ἔκπνε παύ-
τῳ , μέγας Ἡρακλῆς αὐ-
τὸν ὕστερον ἔλυσε , ὡς ἐν
τοῖς καὶ Ἡρακλέα δηλώ-
σεται.

§. β. Προμηθεύς δὲ παῖς
Δευκαλίων ἐγένετο. οὗτος
βασιλεύων ἥν' ἐπὶ πλὴν
Φθίαν τόπων , γαμῆ Πύρ-
ραν πλὴν Ἐπιμηθεύς καὶ
Πανδώρας , ἧν ἔπλασαν
θεοὶ παρὰ τὴν γυναικα. ἐπὶ
δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλ-
κὸν ἥν' ἠδίκησεν , ὑπο-
τιμένου Προμηθεύς , Δευ-
καλίων τεκτὴν ἀμύθ'· λαφ-
νακα , καὶ τὰ ὀπιθήδεια
ἐνδέμε' , εἰς ταύτῳ με-
τὰ Πύρραν αἶε'· Ζεὺς
δὲ , πλὴν ὕστερον ἀπ' ἑρα-
νοῦ χάσας , τὰ πλείστα μέ-
ση τῆς Ελλάδος κατέκλυ-
σεν· ὅτε διαρδαλίῃαι παύ-
ται ἀνθρώποις , ὀλίγων χα-

dedit. Scythiæ mons est Cau-
casus, ubi Prometheus clavis
confixus multorum anno-
rum curriculo religatus per-
mansit; ad quem Aquila quo-
tidie devolans hujus hepatis
fibras per noctem succres-
centes depascebatur. Igitur
ob ignis furtum hanc poenam
Prometheum dedisse memo-
rant, donec Hercules cum
vinculis liberavit: quemad-
modum in rebus ab Hercule
gestis demonstrabimus.

§. 2. Cæterum Deucalion
Promethei filius fuit. Hic
imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham
filiam Epimethei & Pando-
ræ, quam mulierem omnium
primam Dij finxerunt, uxo-
rem duxit. Post, ubi prolem
æneam tollendam Jupiter
censuit, Deucalion Prome-
thei consilio fabrefacta è li-
gnis arca, in eamque ad vi-
tam transfigendam rebus ne-
cessariis impositis, cum Pyr-
ra ingressus est. Mox Jupi-
ter largè effusis de cælo im-
bribus, maximam Græciæ
partem cooperuit: ut, quic-
quid in ea mortalium foret,
interierit, præter admodum

paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum verò Theſſalicos montes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt, necnon, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, undarum vi omnia contexta fuerunt; quo tempore Deucalion novem dies, totidemque noctes pelago circumlatus, Parnassum demum appellit, ibique cum imbres desuissent, egressus, Jovi Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem ferre consuevit] sacris operatur. Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, injunxit, Quo facto Deucalion humani generis reparationem deposcit: inde Jovis monitu sumptos de terra lapides trans caput jactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrhæ jactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei. λάας enim lapidem significat. Porro ex Deucalione ac Pyrrha alios, quem ab Jove ortum

εἶς, οἱ σωθέντων εἰς τὴν πηλὴν ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέσθην, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου σωεχέθη πάντα. Δευκαλίαν δὲ ἐν τῇ λαφύρᾳ, διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενον, ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ νύκτας ἴσας, πρὸ Παρνασσῶ περιείχετο, καὶ οὐκ ὄμβρον παύσαν λαβόντων, ἐκβὰς ἔδυσσε Διὶ φυξίφ. Ζεὺς δὲ, πᾶντας Εὐμύῳ πατρὶ αὐτὸν, ἐπέτελλεν αἰτῆσαι ὃ, π βούλεται. ὁ δὲ, αἰτῆται ἀνδράπων αὐτῷ γνέσθαι καὶ Διὸς εἰπόν- τος, ὡς κεφαλῇ αἰετον ἔβαλλε τοῖς λίθοις καὶ οὐς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο οὐς δὲ Πύρρᾳ, γυναῖκας ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τῆς Λάας λίθος. γίνονται ὅτε Πύρρᾳ Δευκαλίονι πατρὶ δὲ, ἑτέρῳ μὲν πατρί. ὅτε ἐκ Διὸς [ἑτεροὶ] γηγενῆσαι λέγουσι. [δευτέρως

nati sunt, Hellen, ante esse nonnulli tradunt: inde

Δ'] Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναῷ βασιλεύσας τ' Ἀττικῆς· θυγάτηρ δὲ Προτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀἰόλιου. Ἐλλήνων δὲ καὶ Νύμφης Ὀρσείδος, Δῶριος, Ἔκτορος, Αἰόλου.

§. β. Αὐτὸς μὲν ἔν αὖ αὐτῷ, τὸς καλεμένοις Γραικοῖς, προσηγόρευσεν Ἑλλήνας· τοῖς δὲ πασι ἐμέεισε τ' ἰχθῆρας. καὶ Ἔκτορος μὲν λαβὼν πλὴν Πελοπόννησον, ἐν Κρεῖσσι τ' Ἐρεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησε, καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλεῖνται· Δῶριος δὲ, τ' ἴσταν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τὸς κατοικοῦσι αὖ αὐτῷ, Δωριεῖς ἐκάλεσεν· Αἰόλου δὲ, βασιλεύων τῆς περὶ τ' Θεσσαλίαν τόπων, τὸς ἐνοικοῦσας Αἰολεῖς προσηγόρευσε· καὶ γῆμιν Ἐναρέτην τ' Δηϊμάχην, παῖδας μὲν ἐγέννησεν Ἰθάκην, Κλειδά, Σίσυφον, Ἀδάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Πειρήν· θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάχην, Ἀλκυονίδα, Πεισιδίχην, Καλύχην, Πειριμήδην. Πειριμήδης μὲν οὐδὲ καὶ Ἀχελῷος, Ἴπποδάμου καὶ Ὀρέστης· Πεισιδίχης δὲ καὶ

Amphictyon, qui cum Cranao Atticæ imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua & Jove Æthlius procreatur. Ex Hellene verò & Orseide Nympha, Dorus, Xuthus & Æolus.

§. 2. Is quidem de se Hellenas, qui postea Græci vocati sunt, nominavit: filiis & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa Erechthei filia, Achæum genuit & Ionem, à quibus Achivi & Iones nuncupantur. Dorus autem, quæ trans Peloponnesum est, terram nactus, incolas suo de nomine Dorienfes appellavit. Æolus verò locis quæ circa Thessaliam sunt imperans, populis Æolensibus nomen imposuit. Qui ducta Enarete Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Cithæum, Sisyphum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magnetem, & Perierem. Sed & filias quinque, Canachen, Halcyonem, Pifidicen, Calycen, ac Perimedem. Ex Acheloo verò & Perimede, Hippodamas & Orestes. Ex Pifidice & Myrmidone

Myrmidone Antiphus & Μυρμιδόν & Ἀντίφους καὶ Ἀκτὼν nati sunt.

§. 3. Cæterum Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim conjugem suam Junonem : hæc verò virum suum Jovem esse dicebat. Utrumque Jupiter inaves, illam in Halcyonem, hunc in mergum mutavit.

§. 4. Atqui Canache & Neptunus Opleum, Neceum, Eropeum, Aloeumque & Triopem genuerunt. Sed Aloeus Iphimediæ Triopis filiam, quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustos manibus fluctus intra sinum ferebat; quæque à Neptuno compressa geminos peperit, Otum & Ephialten, quos Aloidas appellarunt. Hi quotquot annis, latitudine cubitum, longitudine verò ulnam increſcebant: qui ubi nonum explevere annum, latitudinem cubitum novem, & ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferre non erubuere.

§. γ. Ἀλκυόνιω δὲ, Κῆϋξ ἔγνηται Εὐσφόρῃ παῖς. οὗτοι δὲ δὴ ὑπερηφάνων ἀπώλοντο. ὁ μὲν γὰρ, τὴν γυναικα ἐλίσσῃ Ἡραν ἦ δὲ, τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπυρρύνει καὶ ἢ μὲν, Ἀλκυόνιω ἐποίησε, τὸ δὲ, κήρυκα.

§. δ. Κανάχη δὲ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶν & Οπλεία καὶ Νηρία, καὶ Ερωπία, καὶ Αλοία, καὶ Τείωπα. Αλοεὺς μὲν ἔν ἔγνηται Ἰφιμήδειαν τὴν Τείωπ & ἦπερ Ποσειδῶν ἠγάδη, καὶ συνεχθὲς φοιτῶσα ἐπὶ τῇ θάλασσῃ, χερσὶν ἀνυμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐτεφύρει. συελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, ὧν καὶ Εφιάλτην, τοὺς Ἀλοείδας λεγόμενους· εἴποι κατ' ἐσταυτὸν ἡῶσαν πᾶσι μὲν πηχῶν, μὴ κ' δὲ ὀργυμῶν· ὀνεία δὲ ἐπὶ τῶν ἡυβήσοι, καὶ τὸ μὲν πᾶσι πηχῶν ἔχοντες ὀνεία, τὸ δὲ μέγιστον ὀργυμῶν ὀνεία, τοὺς θεὸν μάχεσθαι διανοῶντο.

καὶ τὴν μὲν Ὀωσαν ὅπῃ τὸ
 Ολυμπον ἔδεισαν· ὅπῃ δὲ
 τὴν Ὀωσαν θέντις τὸ Πή-
 λιον, διὰ τῆς ὁρῆς τοῦ-
 τω ἠπείλου εἰς οὐρανὸν
 ἀναβήσεσθαι· καὶ τὴν μὲν θά-
 λασαν χώσαντες τοῖς ὄρεσι,
 περὶ ἧσιν ἔλεγον ἠπείρον· τὴν
 γὰρ γῆν, θάλασσαν. ἐμνῶντο
 δὲ, Εὐφιάτης μὲν Ἥραν·
 ὦτ' δὲ Ἀρτεμιν. ἔδυσαν
 δὲ καὶ Ἀῤῥίω τῆτον μὲν οὐκ
 Ἑρμῆς ἐξέχευεν. ἀνείλε τὴν
 τῆς Αἰωείδας ἐν αἰμάξῃ
 Ἀρτεμὶς δι' ἀπάτης· ἀλλάξα-
 σα γὰρ ἰδέαν εἰς ἑλάφον,
 διὰ μίσου αὐτῶν ἐπέδυσεν.
 οἱ δὲ, βουλόμενοι ἀσχεῖσαι
 τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠ-
 κόντισαν.

§. ζ. Καλύκης δὲ καὶ
 Αἰθλίου παῖς, Ενδυμίων
 γίγεται· ὅστις ἐκ Θεσσαλίας
 Αἰολέας ἀγαθὸν, Ἥλιν
 φῆκεσθαι. λέγουσι δὲ αὐτὸν
 πινῆς ἐκ Διὸς γινέσθαι. τῆ-
 του χάλλει διενεγκόντ' ἠ-
 ἐρσθη Σελλίῃ· Ζεὺς δὲ αὐ-
 τῷ δίδωπεν ὃ βέλεται ἐλέ-
 γει· ὃ δὲ, αἰρεῖται κοι-
 μᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθά-
 νατ' καὶ ἀγήρας μέ-
 γαν.

Proinde Olympo Ossām im-
 posuerunt, Pelioque super
 Ossām imposito, eum in mo-
 dum cælum conscensuros se
 minitabantur. Ingestis ad
 hæc montibus, de mari con-
 tinentem, deque terra rursus
 maria se reddituros dictita-
 bant. Quinetiam Ephialtes
 Junonem, Otus autem Dia-
 nam sibi conjugem deposce-
 bant. Martem insuper in vin-
 cula conjecere: quem de-
 mum Mercurius furto eri-
 puit. Diana interim Aloidas
 per dolum de curru peremit;
 nam in cervam mutata per
 eorum medium exilivit. Tum
 hi velut in feram collimaturi,
 alter alterum telis conjectis
 occiderunt.

§. ζ. Ad hæc Endymion ex
 Calyce & Aethlio nascitur:
 qui eductis Æolensibus è
 Thessalia Eliden transmigra-
 vit. Nec desunt qui eum Jove
 natum esse memorent. Hunc
 ob eximiam corporis pulchri-
 tudinem Luna flagrantissimè
 deperivit. Qui data ab Jove
 quæcunque vellet, deligendi
 potestate, cum somno perpe-
 tuo immortalem sibi juven-
 tutem concedi postulavit.

§. 6. Cæterum Ætolus Endymionis & Seidis Nymphæ, aut Naidis, sive, ut quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cum peremisset Apin Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus, Phthiæ & Apollinis filiis, Doro & Laodoco, ac Polypæte, suo de nomine terram Ætoliam appellari voluit. Sed ex Ætolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati sunt: à quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

§. 7. Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Steropen, Stratoniceνque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxilus. Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam conjugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: quæ ex Marte, Evenum, Molum, Pylum, Thestiumque conceptos peperit.

§. 5. Ενδυμίων⊕ δὲ καὶ Σηίδος νύμφης, ἡ Νηΐδος, ἡ, ὡς πνεύς, Ἰφιδάσσης, Αἰΰπολός. ὃς ἀποκτείνας Ἀπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδιξαμένους, Φθίας καὶ Ἀπόλλων⊕ ἵους, Δῶρον καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυποίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσε. Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Περγόνης τῆς Φόρου, Πλάτωνα καὶ Καλυδῶν ἐγένετο· ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομασθῆσαν.

§. 7. Πλάτωνα μὲν οὖν γήμας Ξανθίππῃ τὴν Δῶρον, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγήνορα· θυγατέρας δὲ, Στεροπὴν καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντην. Καλυδῶν⊕ δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθαιῶν⊕, Ἐπικάστη [καὶ] Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεῖ⊕, Ὁξύλο⊕. Ἀγήνορας δὲ ὁ Πλάτων⊕, γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶν⊕, ἐγέννησεν Παρθάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἀρεῖ⊕, Εὐην⊕, Μῶλον, Πύλον, Θεῖον⊕.

§. η. Εὐνυ^Θ μὲν οὖν ἐξ-
 υνυσι Μάρπασαν. ἡ δὲ Ἀπόλλω-
 ν^Θ μνησδομένου, Ἰδας ὁ
 Ἀφαιέως ἥρπασε, λαβὼν
 τῷ Πισιδῶν^Θ ἄρμα. ὑπὸ
 πτερον διώκων δὲ Εὐνυ^Θ
 ἐφ' ἄρμα^Θ, ὅπῃ τὸν Λυ-
 κόρμαν ἦλθε ποταμὸν κατα-
 λαβεῖν δ' ἐδωάμεν^Θ, τὰς
 ἵππους ἀπίσφαξεν· ἑαυτὸν
 δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε·
 καὶ καλεῖται Εὐνυ^Θ ὁ ποτα-
 μὸς παρ' ἐκείνου.

§. ζ. Ἰδας δὲ εἰς Μεσ-
 σηνίῳ τῷ ἀφ' ἑνὸς, καὶ αὐτῷ
 ὁ Ἀπόλλων ἀντιπύχων, ἀφαι-
 ρεῖται τὴν κόρην. μαχομέ-
 νων δὲ αὐτῶν παρ' ἧς τῆς
 παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύ-
 σας, ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ παρ-
 δίνῃ ἐλέσθαι ὁποτέρῃ βού-
 λεται σιωοικεῖν. ἡ δὲ, δεί-
 σασα ὡς αὐτὴ μὴ γηρώσαν
 αὐτῇ Ἀπόλλων καταλίπει,
 καὶ Ἰδαν εἰλετο ἄνδρα.

§. ι. Θεσίφ^η ἐξ Εὐρυμνι-
 δος^η Κλεοβοίας, ἐγένοντο
 θυγατέρες μὲν Ἀλδαία, Τ^η Ἰφί-
 κλη^η ἄρρενες δὲ Ἰφικλ^Θ
 Εὐίππος, Πλήξιππος, Εὐ-
 ρύπυλ^Θ.

§. κ. Παρθάον^Θ δὲ καὶ Εὐρύ-
 πης Ἱπποδάμαντ^Θ, ἐγένοντο

§. 8. Evenus genuit Mar-
 pessam, quam cum Apollo
 sibi collocari in matrimo-
 nium quaeritaret, Idas Aphai-
 rei filius, accepto à Neptuneo
 curru pennato, rapuit: illum
 inde è curru insequens Eve-
 nus, ad amnem Lycormam
 venit, neque assequendi vo-
 ti compos factus equos jugu-
 lavit, seque ipsum deinceps
 in fluvium præcipientem dedit:
 eique Eveno nomen inditum
 fuit.

§. 9. At Idæ Messenen pro-
 ficilicenti obviam factus Ap-
 pollo virginem aufert. qui
 cum inter se de puellæ ma-
 trimonio concertarent, Ju-
 piter eorum lite diremptâ,
 virgini, utri collocari vellet,
 optionem dedit. Hæc verita-
 ne se anum factam Apollo
 defereret, Idam sibi virum
 esse maluit.

§. 10. Thestius verò ex Eu-
 rythemide Cleobææ filia,
 fœminei sexus quidem, Al-
 thæam & Hypermnestram
 sustulit: mares autem, Iphi-
 clum, Evippum, Plexippum
 Eurypylumque creavit.

§. 11. Parthaonis verò &
 Eurytes Hippodamantis filij

fuerunt OEneus, Agrius, Al-
cathous, Melas, & Leuco-
peus: filia Sterope, de qua
& Acheloo Sirenas ortas esse
dicunt.

παῖδες, Οἰνύς, Αχιϑ,
Αλκιδίος, Μέλαι, Λευκο-
πύς· θυγάτηρ δὲ, Στεροπή.
ἐξ ἧς καὶ Ἀχελϑύς, Σειρήνας
ᾗμεναι λέγουσι.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

SEd OEneus Calydone
imperans vitis plantam à
Dionysio primus accepit, ac
ducta uxore Althæa Thestij
filia, Toxeum gignit, quem
ipse, quòd fossam transilie-
rit, interfecit: & post hunc,
Thyreum & Clymenum, fi-
liam quoque Georgen, quæ
nupsit Andræmoni: ac Deia-
niram, quam nonnulli Al-
thæam ipsam ex Dionysio
genuisse ferunt. Hæc autem
aurigandi perita rem belli-
cam exercebat: de cujus ma-
trimonio Hercules cum A-
cheloo dimicavit.

§. 2. Sed Althæa ex OEneo
Meleagrum conceptum pe-
perit: quem Marte satum
quidam fuisse tradunt: ad
quem jam septem dies na-
tum ipsas advenisse Parcas,
ac dixisse aiunt: Tum Melea-
ger extinguetur, cùm stipes
in focq accensus perustus
fuerit; Quod ubi mater audi-

OΙνύς δ', βασιλεύων
Καλυδῶν, παρὰ
Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου
ᾤχετο ἔλαβε. γήμας δὲ
Ἀλθαίαν τὴν Θεσίης, ἡμι-
νὰ Τοξία· ὃν αὐτὸς ἐκτει-
νεν ὑπερβήσαντα τὸν τά-
φον καὶ ὄρεα τῆτον, θυ-
ρία καὶ Κλύμενον, καὶ θυγα-
τέρα Γόργην, ἣν Ἀνδρά-
μον ἐγμήθη καὶ Δηϊαίειραν,
ἣν Ἀλθαίαν Λέριον ἐκ Διο-
νύσου ἡγήσθη· αὐτὴ δ' ἡνιό-
χε [καὶ τὰ] καὶ πόλεμον ἦεν·
καὶ ὅτε ἦν γάμων αὐτῆς Ἡρα-
κλῆς πρὸς Ἀχελῶον ἐπάλαι-
ον.

§. β. Εἰρήνησι ἡ Ἀλθαία παῖ-
δας ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον·
ὃν ἐξ Ἀρεῖς γήμονῃσαι φασί.
τίττε δ' ὄντο ἡμετέων ἐπὶ αἰ-
ῶνα, ὅτε αἰετοὶ ταῖς Μοίραις,
φασὶ δὲ εἰπεῖν· Τότε τελευ-
τήσῃ Μελέαγρος, ὅταν ὁ καύ-
οντος ὅτι τῆς ἐσχάτης δια-
λὸς κατακαῖ· τῶτα αἰετοὶ.

σα, τὸν δαλὸν ἀνέλετο Ἀλ-
 δαία, καὶ κατέθετο εἰς λαί-
 νακα. Μελέαρχος δὲ, αἷρ
 ἄτρωτος καὶ ἡμιᾶντος ἡμί-
 μυχος, τὸνδε τὸν τρόπον
 ἐτελεύτησεν. Ἐτησίων καρ-
 πῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἡνομήνων
 ταῖς ἀπαρχαῖς Οἶνους θεοῖς
 πᾶσι δύνων, μάνης Ἀρτέμι-
 δος ἐξελάσθητο. μινὶ Ζεὺς
 δὲ ἡ θεὸς, κέσθεν ἐφῆκεν
 ἕξοχον μέγας τε καὶ βώμῃ,
 ὅς τίω τε γλῶσσαν ἀπορεν ἐπί-
 δει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ
 τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθε-
 ρεν. ἐπὶ τοῦτον τὸν χά-
 σθεν, τοὺς αἰετοὺς ἐν τῇς
 Ἑλλάδος πάντας ἐκάλεσε,
 καὶ πρὸ κτήνασι τὸν θῆ-
 ρα, τίω δόξαν δώσειν ἀνι-
 στίον ἐπιγυρίλατο. οἱ δὲ
 σιωπῶντες ὅτι τίω τῷ χά-
 σθεν θῆραν, ἦσαν οἵδε·
 Μελέαρχος Οἶνέως· Δρύας
 Ἀρεῖος ἐκ Καλυδωνος ἔτοι.
 Ἴδας καὶ Λυγκεύς Ἀφαιρέως,
 ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ
 Πολυδεύκης, Διὸς καὶ Λή-
 δας, ἐκ Λακεδαιμόνων.
 Θησεύς Αἰγέως, ἐξ Ἀθη-
 νῶν· Ἀδμητὸς Φέρητος,
 ἐκ Φερῶν· Λυκούργος καὶ
 Κηφεύς, Λυκούργου, ἐξ

vit, stipitem, ex igne subla-
 tum, intra arcam asservandi
 causâ condidit. Porro Me-
 leager cūm naturâ esset in-
 vulnerabilis ac fortis, hunc
 in modum occubuisse dici-
 tur. Cūm annuæ in agro fru-
 ges rediissent, earum primiti-
 tias Oeneus Diis omnibus,
 unâ tantūm Dianâ per obli-
 vionem prætermisâ, conse-
 cravit. Quocircâ irata Dea
 aprum immisit, & magnitu-
 dine & robore insignem, qui
 terram coli, ac in ea fata fieri
 minimè sinebat, pecorâque
 omnia, & obvium quemque
 tollebat è medio. In hunc ita-
 que aprum valentissimum
 quemque convocavit, εἰque
 qui feram tam immanem oc-
 cidisset, pellem pulcherrimi
 facinoris præmium se daturū
 pollicetur. Qui autem ad apri
 venationem convenerunt, hi
 fuere; Meleager Oenei,
 Dryas Martis, hi Calydonij
 sunt. Idas & Lynceus Apha-
 rei, Messenij: Castor ac Pol-
 lux fratres, Jovis & Leda
 filij, Lacedæmonij: Theseus
 Aegæi Atheniensis: Admetus
 Pheretis, domo Pheris: An-
 cæus Cepheúsque; Lycurgi, ex

Arcadia : Jason Æsonis ab Iolco : Iphicles Amphitryonis , Thebanus : Pirithous Ixionis , Larissæus ; Peleus Æaci , à Phthia : Telamon Æaci , Salaminus : Euryton Aëtoris , Phthius : Atalanta Schœnei , ab Arcadia : Amphiaræus Oiclis , Argivus : Quibus cum & Thestij filij fuerunt. Hos Oëneus novem dies , ubi convenerunt , hospitio excepit : decimo autem post die Cepheum Ancæumq; ac nonnullos alios venatum ire cum fœmina indignum facinus esse reputantes , Meleager Cleopatraz , quæ Idæ & Marpessæ filiaz erat , maritus , quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat , illos cum ipsa simul in venationē exire compulit. Deinde verò cum clarissimi illi venatores aprū ipsum circumstitissent , Hyleus atque Anceus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Euritionem nolens jaculo confodit; & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit : post illam verò Amphiaræus aprum in oculo vul-

Αρχαδίας. Ἰάσων Αἰώνος, ἐξ Ἰωλκοῦ. Ἰφικλῆς Ἀμφιτρύωνος, ἐκ Θηβῶν. Πιριθοῦς Ἰξίωνος, ἐκ Λαρισσίας. Πηλεὺς Αἰάκοιο, ἐκ Φθίας. Τελαμῶν Αἰάκοιο, ἐκ Σαλαμῖνος. Εὐρύτονα Ἀἰτορίου, Φθίης. Φθίης. Ἀταλάντη Σχαιῶνος, ἐξ Ἀρχαδίας. Ἀμφιάρεος Οἰκλέους, ἐξ Ἀργείας. μετὰ τέτων καὶ οἱ Θεσίου παῖδες. σιωπῶντας δὲ αὐτοὺς, Οἶνεὺς ὅτι ἐνεία ἡμέρας ἐξένισι. τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφῆος καὶ Ἀγκαίου καὶ πνῶν ἄλλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς ὅτι τῶν θήραν ἐξένει, Μελέαγρος, ἔχων γυναικα Κλεοπάτραν, τῶν Ἰδοῦ καὶ Μαρπείας θυγατέρας, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιῆσαι, σιωπῶντάς τε αὐτοὺς ὅτι τῶν θήραν μετὰ ταύτης ἐξένει. πεισάντων δὲ αὐτῶν τὸν Κηφῆον, ὧς ἔλεγε μὴ καὶ Ἀγκάιος ἰσθὶ τῷ θηρὶ διεφθάρησαν. Εὐρύτονα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. τὸν δὲ Κηφῆον περὶ μὴ Ἀταλάντῃ εἰς τὰ γόνα ἐτόξευσεν. διὰ τούτους ὁ Ἀμφιάρεος εἰς τὸ ὄφ-

δαμών. Μελέαγρος δὲ αὐ-
τὸν εἰς τὴν κενεῶνα πη-
ξας, ἀπέκτεινε· καὶ λαβὼν
τὸ δῖραι, ἔδωκεν Ἀταλάν-
τῃ. οἱ δὲ Θεσίῳ παῖδες
ἀδελφοῦντες, εἰ παρόντων
ἀνδρῶν, γυνὴ τὰ ἀριστεία λή-
ψεται, τὸ δέρος αὐτῇ ἀφεί-
λοντο· καὶ ἦμος αὐτοῖς προσ-
ήκειν λέγοντες, εἰ Μελέα-
γρος λαμβάνειν μὴ θεωρεῖ-
το. ὁρμηθεὶς δὲ Μελέαγρος,
τὺς γὰρ Θεσίῳ παῖδας ἀπέκ-
τεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ
Ἀταλάντῃ.

§. γ. Ἀλθαία δὲ, λυ-
πηθεῖσα ὅτι τῇ ᾗς ἀδελ-
φῶν ἀπολεία, τὸν δαλὸν
ἦψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαί-
φνης ἀπέθανεν. οἱ δὲ φα-
σὶν ὅτι ἔτι Μελέαγρον τε-
λευτήσῃ. ἀμφισβητοῦσιν
δὲ τῆς θύρας [φασὶ] ᾗς
Θεσίῳ παῖδων, ὡς Ἰφί-
κλου πρῶτου βαλόντος,
Κύρησι καὶ Καλυδωνίοις πό-
λεμον ἐκτελεῖν. ἐξελθόν-
τος δὲ Μελέαγρου, καὶ π-
τας ᾗς Θεσίῳ παῖδων φο-
νέσαντος, Ἀλθαίαν ἀεχ-
σαμένη κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὁρ-
μζόμενον οἶκοι μένουσιν. ἦδη
δὲ ᾗς πολέμων τοῖς τί-

neravit: inde Meleager trans-
fisso latere, belluam interfe-
fecit: mox detractam pellem
Atalantæ muneri dedit. Tum
Thestij filij, quod viris præ-
sentibus, fœminæ præmia
concedantur, indignum pu-
tantes, pellem Atalantæ do-
natam abripiunt: quam sibi
jure sanguinis obvenire, si
Meleager eam capere nolit,
affirmabant. Quamobrem
irarum plenus Meleager The-
stij filios obtruncavit, ac pel-
lem Atalantæ restituit.

§. 3. Interea verò Althæa
mœrore confecta de fratrum
cæde, stipitem rursus accen-
dit, quo facto, Meleager ex-
templò contabuit. Sunt au-
tem, qui Meleagrum non ita
extinctum fuisse dicant: Sed
cùm Thestij filij de fera ita
contenderent, quod primus
omnium Iphicles aprum sau-
ciasset, Curetibus & Calydo-
niis bellum conflatum esse.
Inde in medium progressus
Meleager, nonnullos etiam è
Thestij filiis occidit. Tum
Althæam filium execratam
fuisse aiunt, cum verò ob
conceptam iram domi man-
sisset. Dehinc hostibus ad
mœnia

intētia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppli-
citer, ut patriæ laborāti opem
ferret orantibus, ægrè ab
uxore persuasum tandem do-
mo exiisse memorant: atque
ubi reliquos Thestij filios oc-
cidit, pugnando, in humanis
esse defuisse. Post autem Me-
leagri interitum, Althæa &
Cleopatra sese suspenderunt.
Et, quæ mortuum deplorave-
re mulieres, in aves sunt com-
mutatæ.

§. 4. O Eneus, Althæa ubi è
vita discessit, Peribœam Hip-
poni filiam duxit uxorem. Is
autem, qui Thebaidem con-
scripsit, expugnata Oleno,
accepiſſe hanc in præmium
ait, O Enea. Sed Hesiodus,
ex Oleno Achaiæ oppidò, de-
floratam ab Hippostrato A-
maryncei filio, Hipponoum
patrem miſiſſe ad O Eneum,
qui tum procul à Græcia
agebat, ut ipsam longè ali-
quò amandaret, præcepisse.

§. 5. Sunt quoque qui refe-
rant, Hipponoum, cūm fi-
liam suam ab O Eneo vitia-
tam fuiſſe cognoviſſet, gravi-
dam ipsam ad hunc able-
gaſſe, quæ demūm O Eneo

χρησπεπλαζόντων, καὶ
ἤν' πολιτῶν ἀξιουμένων μεθ'
ἐκπαΐας βοηθεῖν, μόλις
πειθόντα ὑπὸ τῆς γυναι-
κὸς ἐξελθόν, καὶ τὰς λοι-
πὰς κλίσαντα ἤν'. Θεσίου
παίδων, ἀποθανεῖν μαχό-
μενον. μετὰ δὲ τὸν Με-
λεάχου θάνατον, Ἀλθαΐα
καὶ Κλεοπάτρα ἑαυταὶ ἀνῆρ-
τησαν. αἱ δὲ Δριμοδοσι τὸν
νεκρὸν γυναικας, ἀπογεννώ-
σασαν.

§. 4. Ἀλθαΐας δὲ ἀπο-
θανούσης, ἐγηγάμην Οἰνεὺς
Πειβοΐαν πύθ' Ἰππονόου.
ταύτῃ δὲ, ὃ μὲν' χάψας
πύθ' Θηβαΐδα, πλεμινδύ-
σις Ὠλένου, λέγει λαβὼν
Οἰνέα γέρας. Ἡσίοδος δὲ,
ἐξ Ὠλένης τῆς Ἀχαιᾶς ἐφ-
δαρμίνῳ ὑπὸ Ἰπποστράτου
τῷ Ἀμαρυγκίῳ, Ἰππέ-
νευ τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς
Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλά-
δος ὄντα, ὅπως λάμβανον ὑπε-
τίλαι.

§. 5. Εἰσὶ δὲ πνευ οἱ λέ-
γοντες Ἰππονόου ἐπὶ γόνυ
πύθ' ἰδίαν θυγατέρα ἐφδαρ-
μίνῳ ὑπὸ Οἰνέως, ἐγκυν
αὐτῇ πρὸς τῷτον ἀποπμ-
ψαι. ἐξηγήθη ὅτι ἐν ταύταις

Οἶν' αὖ Τυδεύς. Πίσσανδρ' ὅ
 δὲ αὐτὴν ἐκ Γόργης ἤγα-
 δαι λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
 τρὸς Οἶν' αἶα πατὴρ τὴν βέλ-
 λησιν Διὸς ἐραδύει. Τυ-
 δεύς δὲ, αὐτὴν ἡρώδην
 ἡμιναῖον, ἐρυραδέου, κτε-
 νας, ὡς μὲν πινες λέγουσιν,
 ἀδελφὸν Οἶν' αἶας Ἀλκί-
 ποον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκ-
 μαονίδα γέγραφε, τοὺς
 Μέλαν' παῖδας ἐπεου-
 λεύοντας Οἶν' αἶα, Φινέα,
 Εὐρύαλον, Τύρλαον, Ἀν-
 πόχην, Εὐμήδην, Στέρνο-
 πην, Ζαῖδιππον, Σθένη-
 λον· ὡς δὲ Φερεκύδης φη-
 σιν, Ωλένιον ἀδελφὸν ἴδιον.
 Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπύρνοντο
 αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἀργίον,
 ἦκε πρὸς Ἀδράστον καὶ τὴν
 τέκνου γῆμας θυγατέρα. Δι-
 πόχην, ἐξόνησεν Διομήδην.
 Τυδεύς μὲν οὖν, ὅττι Θήβας
 μετὰ Ἀδράστου στρατεύσα-
 ντο, ὑπὸ Μελαρίππου τρω-
 τίδι ἀπὸθανεν.

§. 5. Οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες
 Θέρισπιππος, Οἰχιστός, Πρύ-
 δοος, Κελεύτωρ, Λυκοπύς.
 Μελαρίππος, ἀφελόμενοι δὲ
 Οἶν' αἶας βασιλείαν τῷ πατρὶ
 ἔδοσαν· καὶ αὐτοὶ ζῶντα

Tydeum peperit. Pisander
 autem ipsam ex Gorge or-
 tam esse ait, OEneumque ita
 volente Jove, filiam arden-
 tissimè deperisse. Tydeus ve-
 rò, cùm jam vir fortissimus
 evasisset, interfecto, ut qui-
 dam docent, OEnei fra-
 tre Alcathoo, in exilium
 fuit ejectus. Sed is, qui Alc-
 manidem tragœdiam scrip-
 sit, testatur, Melanis filios
 OEneo insidiantes, nempe
 Phineum, Eurialum, Hyper-
 laum, Antiochen, Eumedem,
 Sternopem, Xanthippum, ac
 Sthenelum: ut verò Phere-
 cydes ait, Olenium fratrem
 ipsum suum: Agrio autem ipsi
 dicam impingente, confugisse
 ad Argivos, Adrastumque
 adisse; ductaque ejus filia
 Deiphyle in matrimonium,
 Diomedem procreasse. Ty-
 deus itaque adversus Thebas
 cum Adrasto in bellum pro-
 fectus, à Menalippo vulne-
 ratus occubuit.

§. 6. Sed Agrij filij, Ther-
 sippus, Onchestus, Prothous,
 Celeutor, Lycopæus, Mela-
 nippus, occupatum OEnei
 regnum patri attribuerunt:
 quinetiam viventem adhuc

OENEUM in vincula coniectum flagris cadebant. Deinde verò Diomedes ab Argis regressus cum altero clanculum, Agrij quidem filios præter Onchestum, Therſiprúmque omnes è medio sustulit, quoniam illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnum, cum jam senio confectus Oneus esset, Andæmoni Oinei filio marito concessit habendum, Oeneúmque in Peloponnesum abduxit. Sed qui periculum evaserant, Agrij filij in insidiis latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt. Verùm vitâ functum Diomedes Argos translatus, hîc, ubi nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoë, sepelivit: & ducta uxore Ægialeâ Adraſti filia, sive, ut aliis placeat, Ægialei, contra Thebas Trojámque militasse perhibent.

τὸν ΟΙ'νέα κατήρξαντες ἠκίζοντο ὕπνῳ δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργείας φεγγυόμην μετ' ἄλλου κρύφα, τὴς μὲν Ἀχίου παίδας, χρεὶς οὐ χρεὶς καὶ Θερσίππου, πάντας ἀπύκτειναι· ὅτε γὰρ, φθασάντες εἰς Πελοπόννησον ἴφουρον· τὴν δὲ Κασσιάνην, ἐπειδὴ γυναιὸς ἦν ὁ Οἶνους, Ἀνδράμονι πατρὶν' ἀνυπατίῃσιν ὅτε ΟΙ'νους γήμῳτι δίδωκε· τὸν δὲ ΟΙ'νεα εἰς Πελοπόννησον ἤγαγον· οἱ δὲ διαφύροντες Ἀχίου παῖδας, ἐνεδρεύσαντες περὶ τὴν Τηλέφου ἑστάν τῆς Ἀρχαδίας, τὸν πρεσβύτην ἀπύκτειναν. Διομήδης δὲ, τὸν νεκρὸν εἰς Ἀργεὺς κομίσας, ἔθαψεν, ἔνθα νῦν πόλις ἂπ' οὐκείνῳ Οἶνῳ καλεῖται, καὶ γήμῃσι Λιγυαίαν τὴν Ἀδράστου, ὡς ἔνιοί φασιν, τὴν Λιγαλῆος, ὅτι τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσε.

CAP. IX.

ΚΕΦ. 9.

CÆTERUM ex Æoli filius Athamas Bœotizæ Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam verò

Τὸν δὲ Αἰόλου παῖδαν, Ἀθάμῃσι θυμαστῶν Βοιωτίας, ἐκ Νηφελῆς περνοῖ μὲν παῖδα φείζον, θυγατὶς δ'

Εἴπω· αὖτις δὲ Ἰνώ γα-
 μιῖ ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ
 Μελικέρτης ἐγένοντο. ὅπως
 Λεύκω δὲ Ἰνῶ τοῖς Νεφε-
 λῆς τέκνοις, ἐποίησε τὰς γυ-
 ναῖκας τὸν πυρὸν φεύζειν·
 λαμβάνουσαι δὲ κρύφα ἥρ
 ἀνδρῶν, ᾧτο ἔσθρανον. Ἡ
 δὲ, πφορυγμένοις πυρὸς
 δεχομένη, καρπὸς ἐποίοις
 ἐκ ἀνδρῶν. διὸ πέμπων ὁ
 Ἀδάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλ-
 λαγνὴ ἐπυνθάνετο τῆς ἀφο-
 εἰας. Ἰνῶ δὲ τὰς πεμοθέν-
 τας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη
 καχρησμένον πώσασθαι τὴν
 ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ
 ὁ ΦεῖξΘ. ᾧτο ἀκύναις Ἀ-
 δάμας, σφαναλαζόμενῃ
 ἵππῳ ἥρ τὴν γλῶσσοποιού-
 των, τῷ βωμῷ παρέστησε
 Φεῖξον. Νεφέλη δὲ μὲν τῆς
 θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπασε.
 καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβῆσα χρυ-
 σόμαλλον χρυδὸν ἔδωκεν. ἐφ'
 οὗ φερόμενοι δὲ ἔθανον, καὶ
 μεταξὺ γλῶσσοφύεσαν, καὶ
 δάλασαν. ὡς δὲ ἐγένοντο
 κατὰ τὴν μεταξὺ καιμίνην
 δάλασαν Σιγίου καὶ Χερ-
 ρονήσου, ὧλιδον εἰς τὸν
 βυθὸν ἡ Ἑλλη· καὶ καὶ θα-
 νείας αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης

Hellen. & is uxore Nephele
 mortuâ, Inonem sibi connu-
 bio jungit: de qua Learchum
 & Melicerten filios habuit,
 Sed insidias nectens à Ne-
 phele natis Ino, triticum ut
 torrerent mulieres, persuasit,
 quo sumpto clàm viris, im-
 perata faciunt. Terra, quòd
 fruges tostas excepisset, an-
 nonam minimè tribuebat.
 Quocircà Delphos Athamas
 de caritate ac penuria rerum
 vitanda misit, qui scitaren-
 tur oraculum. Ino verò, mis-
 sos ad id respondendum in-
 duxit, ut, si sterilitate liberari
 velint, Apollinem præcepisse
 referant, Jovi Phrixum esse
 jugulandum. Quòd ubi acce-
 pit Athamas, cùm ab agro-
 rum colonis impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit,
 Nephele interim ipsum cum
 filia eripuit, & à Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit: quò cùm per ac-
 rem veherentur, quidquid
 terræ ac maris interjacebat,
 superarunt. Pòst cùm ad id
 freti, quòd Sigeum inter &
 Chersonesum existit, venis-
 sent, Helle in profundum
 decidit, ibique extincta, ab ea

helleſpōtus appellatur. Phrixus autem in Colchos uſque penetravit, huc ſcilicet, ubi Æetes Solis ac Perſeidis filius imperabat. Hanc Circes & Paſiphaes, quam Minos conjugem habuit, ſororem fuiſſe perhibent. Æetes itaque Phrixum hoſpitiſio ſuſcepit, eique Chalciopen unam ex filiabus nuptui dedit. Hic autem Jovi Phyxio velleris aurei arietem ſacrificavit: & ejus pellem Æetæ ſocero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco eam clavis affixit. Phrixus verò ex Chalciope Æetæ filios quatuor extulit, Argū, Melanem, Phrontidem, & Cytorum.

§. 2. Athamas deinde ob Junonis iram, & filiis etiam, quos ex Inone ſuſtulerat, orbatus fuit. Ipſe enim furore percitus Learchum ſagittâ interemit. Ino autem Melicertam ſecum ipſa in mare dejecit. Is è Bœotia pulſus Deum rogavit, ubinam gentium eſſet habitaturus; oraculo verò monitus eſt, eo in loco, ubi ab agreſtibus animantibus hoſpitiſio exceptus fuerit, ſedem poneret. Qui, cūm

Εὐλήποντο· ἐκλήθη τὸ πλάγος· Φεῖξ· δὲ ἥλθιν εἰς Κόλχους, ὃν Αἰήτης ἐβασίλει πάντες Ἡλίου καὶ Περσίδος· ἀδελφῆς δὲ Κίρκης, καὶ Πασιφῆης, τῷ Μίνως ἑγνήμεν. ἔταυ· αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν ἥν· θυγατέρα Χαλκιδίω· δίδωσιν. ἣ δὲ, τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θυῖ· Φυξίω· τὸ δὲ τύτου δέρας Αἰήτη· δίδωσιν. ἐκείν· δὲ αὐτὸ πρὸς δρυὶ ἐν Ἀρεῖ· ἄλσει κατέλωσιν. ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιδίως τῆς Αἰήτι· τέσσαρες Φεῖξ· πάντες, Ἀργός, Μέλας, Φρόντις, Κύτωρ.

§. β. Ἀθάμας δὲ ὕσθον διὰ μετῶν Ἠρας, καὶ ἥν· ἐξ Ἰνούς ἐσερήθη· παῖδων. αὐτὸς μὲν γὰρ μανίης, ἐτόξασκε Λέαρχον· Ἰνὴ δὲ· Μελικέρτῳ μεθ'· ἑαυτῆς εἰς πλάγος ἔρρ· ψεν. ἐκπυσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπυνδάνετο τῷ θεῷ πρὸς κατεπικήσιν· χρηδέντος δὲ αὐτῷ κατεπικεῖν ἐν ᾧ ἔσθ· αὐτὸν πρὸς ζώων ἀγρίων ξενιστῇ· πολλὰ χῶρεν διελ-

δὼν, ἐπέυχε λύκοις περ
 Λάπων μηρῶν νειμομένοις.
 αἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν,
 αἷ διηρεῦντο ἀπολιπόντες
 ἔφυγον. Ἀθάμας δὲ κῆσας
 τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν ἀφ'
 ἑαυτῆ περισηρόδοσι. καὶ γή-
 μας Θμισσὴ τὴν Ὑψίως,
 ἐχθρήσας Λεύκωνα, Ερυ-
 θρόν, Σχροίνα, Πτόον.

§ γ. Σίσυφος δὲ Αἰό-
 λυ κῆσας Εφύραν τὴν νῦν
 λεγομένην Κόρινθον, γα-
 μῆ Μερόπην τὴν Ἀτλαν-
 τος. ἐξ αὐτῆς παῖς γίνεται
 Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλερο-
 φόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐχμ-
 νήδη· ὃς ἐκτείνει τὴν πεί-
 πονω Χίμαιραν. κολάζε-
 ται δὲ Σίσυφος ἐν ᾧ δου,
 πίπτον τὰς χερεὶ καὶ τῇ κε-
 φαλῇ κυλίων, καὶ τῶτον
 ὑποβάλλειν δέλων, οὐτὸς δ'
 ὠδύμενος ὑπὸ αὐτῇ, ὠδύ-
 ται πάλιν εἰς τὴν πύον. ἵνες
 δὲ πάντων τὴν δίκην, διὰ
 τὴν Ἀσωπὸν θυγατέρα Αἴ-
 γιναν. ἀπάσαντα γὰρ αὐτὴν
 κρύφα Δία, Ἀσωπὴ μινύσσει
 ζητοῦσιν λέγεται.

§ δ. Δηίων δὲ Φασιεύων
 τὴν Φωκίδος, Διομήδην δ'

multum terrarū peragrasset,
 lupis qui ovium femoribus
 pascebatur, sit obviu: quem
 cum illi vidissent, quæ dila-
 niabant, relictis, in fugam se
 se dederunt. Post Athamas,
 regioni à se conditæ nomen
 Athamatiam imposuit. Dein-
 de Themistonem Hypsei fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconē, Erythroen, Schœ-
 neum, & Ptoum genuit.

§ 3. Sisyphus autem Æoli
 filius conditâ Ephyrâ, cui
 nunc Corintho est nomen,
 Meropen Atlantis filiam sibi
 uxorem conjungit: ex iis
 Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit. Hic ignivomam Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manibus & capite subvolvendo cruciatur, idque, ubi in summa subvolvit, de integro mox ad ima devolvitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Æsopi filiam illatam ei fuisse dicant, quod occultum illius raptorem Jovem Æsopo filiam vestiganti detexisse fertur.

§ 4. Deion autem Phocidis
 Rex Diomedem Xuthi filiam

duxit uxorem: quæ illi filiam Aſteropeam parit, & mares Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi conjugavit. Hunc autem contrâ Aurora impatienter amans, rapuit.

§. 5. At Perieres Meſſena potitus, Gorgophonem Perſei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus & Icarius filij orti ſunt. Plerique verò Perieren aſſerunt non ex Æolo, ſed Cynorta, qui Anyclæ filius fuit, natum. Proinde quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

§. 6. Magnes autem Æoli filius, Naidem Nympham duxit uxorem, ex qua filios gignit Polydeſten ac Diſtyn. Hi Seriphum incoluere.

§. 7. Salmonæus autem prius quidem circa Theſſaliam habitavit; at reverſus ipſe in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cùm contumelioſus forer, ſequæ Jovi adæquaret, ſuæ ipſius impietatis pœnas luit. Nam ſe Jo-

υῦδου γαμεῖ. καὶ αὐτῷ γένεται θυγατρὶς μὲν Ἀſτεροπία· παῖδες δὲ Αἰνίτιδες, Ἀκτῶρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὅς γαμῇ Πρώκριν τῷ Εἰρεχθεῖ. αὐτῆς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀπαΐζει ἔρως.

§. 5. Περειήρης δὲ Μεσσηνίῳ γοργόφῳν, Γοργόφῳν τῷ Περσέει ἐγγυμῇ· ἐξ ἧς Ἀφάρους· αὐτῷ καὶ Λεύκιππος, καὶ Τυνδαρεὺς, ἔπειτα Ἰκάρῳ, παῖδες ἐγγόντο. πολλοὶ δὲ τὴν Περειήρειον λέγουσιν, ὅτι Αἰόλου παῖδα, οἷα Κυνόρτα οὗ Ἀμύκλα. διότι τὰ πρὸς τῇ Περειήρει ἐκγόνων, ὡς τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσονται.

§. 6. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμῇ νύμφῳ Ναΐαδῃ. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ Δίſτυς. οὗτοι Σείριφον ἐκχρησαν.

§. 7. Σαλμωνεύς ὅς, πρὶν μὲν περὶ τὴν Θεσσαλίαν κατοίκοιτο. παρὰ θυμῷ νῦν δὲ αὐτῆς εἰς Ἠλίδαν, ὅτι πόλιν ἐκτίσεν. ὕβρις ὅς ὦν καὶ τῷ Διὶ ἐξίστασθαι θέλων, διὰ τῷ ἀσέβειαν ὀκνοῦν. ἔλεγε γὰρ καὶ αὐτὸν τῷ

Δία, καὶ τὰς ἐκείνῃ ἀφελόμενον θυίας ἐαυτῷ προσέτασσε θύειν. καὶ βурсας μὲν ἐξηρημίνας ἐξ ἀφματῷ μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντῶν. βάλλων δὲ εἰς ὑρανὸν αἰδομίνας λαμπρίας, ἔλεγε ἀσπράττειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραιώσας, τίῳ κηδεύσαν ὑπὸ αὐτῷ πόλιν καὶ τὲς οἰκήτορας ἡφαίστει παύται.

§. η. Τυρὸς δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Αλκιδίχης, πατρὶ Κρηδεῖ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη, ἔφρατ' ἔχει Ἐνιπέως ὅς ποταμὸς καὶ σιωεχῶς ὅπῃ τὰ τούτου ρεῖθρα ποιτῶσα, τούτοις ἀποδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰχαδείς Ἐνιπὶ, συγκατεκλίσθη αὐτῇ. ἡ δὲ ἔμνησεν κρύφα διδύμοις, παῖδας ὁπτίθουσιν. ἐγκημίνων δὲ ὅν βρεφῶν, παιδύτων ἰσποφορῶν, ἵππος μίᾳ προστάμειν τῇ χαλῇ δατίεσθαι ὅν βρεφῶν, πάλιν πῶς προσώπου μέλει ἐποίησεν. ὁ δὲ ἰσποφορῶς ἀμφοτέρους τὲς παῖδας ἀνελόμενον ἔδραχε. καὶ τὸ μὲν

vem esse prædicabat, & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari jubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua se concitare dictitabat; necnon jaculans in cœlum ardentes faces, fulgura se imitari jactitabat; Hinc ipsum Jupiter fulminat, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solò æquavit.

§. 8. Cæterùm Tyro Salmoinei filia ex Alcicide gnata, cùm apud Cretheum Salmoinei fratrem aleretur, Enipei fluvij amore flagravit, atque ad illius fluentia continenter accedens, propter amnem conqueri minimè desinebat. Neptunus interim sumptâ Enipei formâ, cum ipsa concubuit. Hæc autem, cùm geminos clanculùm peperisset, infantes exponit. Expositis autem pueris, & equariis pastoribus prætereuntibus, earum una, cùm infantium alterum unguâ tetigisset, faciei partem lividulam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, & cui lividula reddita est faciei pars,

párs, Peliam jugulavit, quasi Livium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui cùm ad justam integrámque ætatem pervenissent, agnitâ matre, novercam, quòd ejus operâ parentem malè affectam percepissent, factò in eam impetu, occiderunt: quæ, tametsi intra Junonis templum confugere antevertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam jugulavit: & in omnibus rebus Junonem negligebat.

§. 9. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demùm regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe conditâ, Chloridem, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias se se formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem,

πρωιδίντα, Περίαν ἐκλεισεν· τὸν δὲ ἔπειρον, Νηλέα. Πρωιδίντες δὲ, ἀνέγνωσαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητέρα ἀπικτεῖναν σιδῆρι. κακωμένῳ γὰρ γόντις ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὤρμησαν ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ φθασαυσα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέλειον κατέφυγον· Περίας δὲ ἐπ' αὐτῇ ἦν βωμῷ αὐτὴν κατίσφαξε· καὶ κατόλυσεν αὐτὴν τὴν Ἥραν ἀπμάζων.

§. 9. Εξαίτιασαν δὲ ἔσενεν πρὸς ἀγγέλοις. καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπαύων, ἦκεν εἰς Μεσσηνίαν, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμῆι Χλωρίδα τὴν Ἀμφίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῶ. ἄρρενες δὲ, Ταῦρος καὶ Ἀστὴρ, Πυλάων, Δηίμαχος, Εὐρύσιος, Ἐπίδαρος, Ράδιος, Εὐρυμένης, Εὐάγρορας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Πειρικλύμενος. ὃ δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς· καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξέπυρσεν Πύλον, γινόμενος ὅτι μὲν λέων· ὅτι δὲ ὄφεις,

ὅτι δὲ μέλισσα, ὑφ' ἧς ἑ-
κλὺς μὲν ἦν δῆλον Νηλέως
παίδων ἀπὸ θανάτου. ἐσάθη δὲ
Νέστωρ μόνον· ἐπειδὴ παρὰ
Γερωνίοις ἐτρεφετο. ὃς γή-
μας Ἀναξιβίαν ἔκτραπεν,
δυατέραις μὲν, Πεισιδίκῃ καὶ
Πολυκάστῃ ἐξήνησε· παῖ-
δας δὲ, Περσία, Στρατι-
χόν, Ἀρῆτον, Εὐφρόνα,
Πεισίφρατον, Ἀντίλοχον,
Θρασυμήδην.

§. ι. Πελίας ὃ πάλαι Θεσ-
σαλίαν κατέχευε καὶ γήμας
Ἀναξιβίαν τῷ Βίαντος, αἵ
δὲ ἐνιοὶ λέγουσι, Φιλομά-
χῃ ἢ Ἀμφίονι, ἐξήνησε
παῖδας μὲν Ἀκαστον· δυατέραις
δὲ, Πεισιδίκῃ, Πελοπίαν,
Ἱπποδόῃ, Ἀλκην.

§. ια. Κρηθεὺς ὃ κῆρας
Ἰωλκόν, γαμεῖ Τύραν ἢ Σαλ-
μωνέως [ἢ αὐτῷ ἀδελφιδῷ]
ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες,
Ἀΐων, Ἀμυδάων, Φέρης.
Ἀμυδάων μὲν ἔν οἰκῷ Πύ-
λον, Εἰδομένῃ γαμεῖ τῷ
Φέρητος· καὶ γίνονται παῖδες
αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπος. ὃς
ὅππῃ τῷ χειρὶν διατελῶν, ὅστις
πάλαι τῷ οἰκήσας αὐτῷ δρυὸς, ἐν
ᾗ φωλεὸς ὄρεων ὑπῆρχεν,
ἐποκρίνατόν τῷ διεκτόντων

nunc in apem facie conversâ,
ab Hercule tamen cum cæte-
ris Nelei filiis occisus est. So-
lus autem Nestor servatus est
incolumis, quippe qui apud
Gerenios educabatur: & du-
ctâ uxore Anaxibiâ, Cratiei
filiâ, fœminas Pisidicen &
Polycasten: mares autem
Perseum, Straticum, Are-
tum, Echephronem, Pisi-
stratum, Antilochum & Tra-
symedem suscepit.

§. ιο. Pelias verò Thessa-
liam incolebat: ductâ Biantis
filiâ Anaxibiâ, sive, ut qui-
dam volunt, Philomache ex
Amphione orta, filium Aca-
stum genuit, & fœminei se-
xus Pisidicen, Pelopean,
Hippothoen & Alcestin.

§. ιι. At Cretheus conditâ
Iolco, Tyronem Salmonei
filiam cepit uxorem: ex qua
ipsi filij nascuntur Æson, A-
mythaon & Pheres. Amy-
thaon igitur Pylum habitans,
Idomenen Pheretis filiam si-
bi conjugio sociavit, cui ex ea
liberi oriuntur Bias & Me-
lampus; qui, cum ruri agerēt,
ac pro ipsius ædibus quercus
esset, in eâq; serpentum late-
bra esset, occisus à ministris

serpētibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremavit; at serpentium pullos educavit: qui cūm ad justum corporis modum succrevissent, ipsum jam dormientem circumstunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expergefactus, excitatūisque, ac perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. per haruspicinam præterea vaticinari ab iis didicit. Ad hæc Apollini prope Alpheum obviam factus, circa cætera vaticinandi peritissimus evasit.

§. 12. Bias verò Amythao-
nis filius, Peronem Nelei filiam uxorem deposcit. Hic, permultis filiam suam expectantibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictitabat. Ex verò ad Phylacam urbem custodiâ canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat. Quare cūm nullâ vi boves abigi possent, Melam-

πικὸν ὄφει , τὰ μὲν ἔρπον-
τὰ , ξύλα συμφορήσας ,
ἔκαστος· τοὺς δὲ τοῦ ὄφειος
τροστοὺς ἔδρεψεν. οἱ δὲ ,
ἡμόμηροι τίληοι , περὶ αὐ-
τὸν κοιμημένον ἦσαν φ-
μων ἐξ ἑατέρου , τοὺς ἀ-
κοῇ τοῦ γλώσσας ἐξεχέ-
δασεν· ὁ δὲ , ἀνίστας , καὶ
ἡμόμηρος περὶ αὐτοῦ . ἦσαν
ὑπὸ πτωμένων ὀρνέων . τοὺς
φωνὰς σιμῶσι· καὶ παρ' ἐκεί-
νων μαρτύρων , περὶ λα-
γὰ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλ-
λοντα. περιέλαβε δὲ καὶ
τὴν ὅτι ἦσαν ἱερῶν μαρ-
τυρίων . περὶ δὲ τὸν Αλφειὸν
σωπυχὸν Ἀπόλλωνι, τὸ λο-
πὸν αἶμα· ἢ μάλιστα.

§. 13. Βίας δὲ ὁ Ἀμυ-
θῶντος ἐμνηστεύετο Περὸν
τὴν Νηλεΐδας . ὁ δὲ πολλῶν
αὐτῷ μνησδόμενων τὴν θυ-
γατέρα, δάσων ἔφη τῷ τοῦ
φυλάκου βόας κομίσασθαι αὐ-
τῷ . αὐτὰ δὲ ἦσαν ἐν φυ-
λάκῃ . καὶ αὐτὸν ἐφύλασσ-
ον αὐτοῖς· ὅν οὐτε ἄνθρω-
πος, οὐτε θηρίον πύλας ἐλ-
θεῖν ἐδύνατο. ταῦτας αἰν-
ουμένων Βίας τοὺς βόας κλέ-
ψαι, παρέκάλεσεν τὸν ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖν αὐτάς. Μελάμ-

ποις δὲ ὑπάρχειτο· καὶ περι-
 πνῳ πωραθήσονται κλέπων·
 καὶ δεῖς ἐνιαυτὸν, ὅτε
 ταῖς βόας λήψεται. μὲν δὲ
 τὴν ὑπόχρεσιν, εἰς φυλά-
 κην ἀπῆει· καὶ χαράσας
 περιεῖπε, φωραδεῖς ὅτι τῇ
 κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκίματι
 ἐφυλάχθητο. λειπομένῳ δὲ
 τῷ ἐνιαυτῷ βραχέως χρόνῳ,
 ὅθι καὶ τὸ κορυφαῖον τῆς
 εἰρησὶς σκαλῆκων ἀκούει. τῷ
 μὲν ἐρωτῶντος πόσον μέρος
 ἦν τῷ δὲ κορυφαῖον διαβέβηται·
 ὅθι δὲ, ἀποκριναμένων λοι-
 πὸν ἐλάττωσεν τῇ, καὶ ταχέως
 ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον
 οἶκημα μεταναστεῖν. ἡρομέ-
 νῳ δὲ τέττι, μετ' ὅσον πολὺ
 σωῖται τὸ οἶκημα· θαυ-
 μάσας δὲ φύλακος, καὶ μαδῶν
 ὅτι ὅθι μάστις, λύσας παρε-
 κάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτῷ
 παρὰ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδός
 γίνονται. ὁ δὲ, ὑπάρχε-
 το, ἐφ' ᾧ ταῖς βόας λή-
 ψεται, καὶ χαταδύσας παύ-
 ρις αὐτό, καὶ μελίστας,
 τὰς οἰωνὺς περιεκαλέσατο·
 ὅθι ἡρομένῳ δὲ αἰγυπῷ,

podis fratris opem sibi con-
 stituit implorandam. Id illi
 germanus se præstiturum
 pollicetur, eiq; abigeum de-
 prehensum iri prædixit: qui,
 si jam annum planè exactum
 in vinculis jacuerit, ita de-
 mùm boves habiturum se ce-
 cinnit. post ejusmodi pollici-
 tationem Phylacen versùs
 contendit, atque, ut prædixe-
 rat, deprehensus in furto,
 conjectus in vincula domi
 custodiebatur. Deinde verò
 toto propè anni circuitu re-
 voluto, teredinum in summo
 recti culmiue trabem corro-
 dentium sonum audit: &
 quantum è trabe derosum
 esset, percontante, teredini-
 bus tum minimum superesse
 respondentibus, aliò se sta-
 tim traduci jubet, quò vix-
 dum facto, domicilium illud
 corruit. Id admiratus Phyla-
 cus, ubi vatem illum opti-
 mum esse animadvertit, solu-
 tum vinculis, quì posset Iphi-
 clus filius prolem habere, ut
 vaticinetur, efflagitat. Tum
 ille, quatenus boves recipiat,
 se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tau-
 ris, eorùmq; visceribus particulatim concisis, ad inau-
 gurandum aves evocavit, ad quem cùm vultur advolas,

set, ab eo jam cognoscit, quod olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu perculsus cum se in fugam conjecisset, in sacra quercu gladium defixit, eumque obductus cortex operuit. Invento itaque cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vultu re prædoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit; & is Podarcen filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratrique Peronem Nelei filiam cōsecutus in conjugium collocavit, & Messenæ aliquandiu mansit. Postea verò quàm Bacchus Argivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quò etiam cum Biante fratre commigravit.

§. 13. Porro Biantis & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Lyfimache Abantis

ὅδε τότε μανθάνει δὴ, ὅτι
 φύλακος ποτὲ κριούς τόνων
 ὅτι ἦν ἀρχῶν, παρὰ τῷ Ἰφί-
 κλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαρμύ-
 νῳ ἐπὶ κατέδειτο δέεισσι·
 δὲ τῷ παιδὸς, καὶ θυγῆτος
 αὐτοῖς, καὶ τῆς ἱερᾶς δρυὸς
 αὐτῷ ἐπέξει, καὶ ταῦτῳ
 ἀμφοτερόχρους ἐκάλυψεν ὁ
 φλοιός. ἐλεῖν οὐκ εὐρεθεί-
 σης τῆς μαχαίρας, εἰ ξύ-
 σων τὸν ἰδὸν ἡμέρας δέκα
 Ἰφίκλῳ δὲ πῖναι, παῖδα
 γυνήσῃ. ταῦτα μανθὼν παρ'
 αἰγυποδὸς Μελάμποις, τὴν
 μὲν μάχαιραν εὔρει, τῷ
 δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰδὸν ξύσας,
 ὅτι ἡμέρας δέκα δέδωκε πῖναι,
 καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης
 ἐγένετο. τὰς δὲ βόας εἰς
 Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ Ἀ-
 δελφῷ τὴν Μηλέως θυγα-
 τῆρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
 μέγχι μὲν πῖναι ἐν Μεσ-
 σήνῃ κατὰ κεί. ὡς δὲ τὰς
 ἐν Ἀργεὶ γυναικας ἐξέμηνε
 Διόνυσος, ὑπὸ μέρει τῆς
 βασιλείας ἰασάμενος αὐτὰς,
 ἐκεί μετὰ Βίαντῳ κατὰ-
 κησεν.

§. 17. Βίαντος δὲ καὶ
 Περσὸς Τάλως, οὗ καὶ
 Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντῆς.

τῷ Μελάμπος, Ἀδρασὺς, Παρθενοπαῖς, Πρωῖναξ, Μηκισεύς, Αἰεσίμαχος, Εὐφύλη, ἡ Ἀμφιάρεα γαμή. Παρθενοπαίου δὲ Πρωμάχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τοῦ Ἐπιγόνου ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκισεύς δὲ Εὐρύαλς, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρωῖνακτος δὲ ἐγένετο Λυκούργος, Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιδίας τῆς Πρωῖνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργία, Διήπυλη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ Αἰγιάλεις, Κυάγιππος.

§. 13. Φέρης δὲ ὁ Κρητίως, Φέρας ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐχθρόνησεν Ἀδμειτον καὶ Λυκούργον. Λυκούργος μὲν οὐκ ᾤει Νεμίαν καπνῶκησε γήμας δὲ Εὐρυδίκην, ὡς δὲ ἐνιοί φασιν, Ἀμφιδίαν, ἐχθρόνησεν Οφελτίω κληθέντι Ἀρχέμορον.

§. 14. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τοῦ Φερεῶν, ἰδόντες Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένην Πελίαν θυγατέρα Ἀλκυσιν· ἐκείνῳ δὲ δώσαν ἐπαγγελιαμένου Πελίαν τὴν θυγατέρα, πρὶν καταξέξωπαι αἶμα λεόντων καὶ

Malampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphitheia Pronactis filia, fœminiei quidem sexus Argiam, Deipylen, Ægialeam sustulit: mares autem Ægialeum Cyanippumque habuit.

§. 14. Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thessaliæ condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ductâ Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphitheâ uxore, Ophelten cognomento Archemorum genuit.

§. 15. Cæterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede conductus servivit, quo tempore Peliae filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo currum à leone & apro trahendum postulat: Admetus Apollinis ope leonem &

aprum junctos ad Regem perduxit: & Alcestin capit, qui, cum in nuptiis de more sacra faceret, Dianę immolare oblitus, apertothalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam esse monuit, & a Parcis deinde depoposcit, ut cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tum mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, aut uxor mortem ultrò subierint. Post, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alcestis autem pro marito suo mori non dubitavit, & eam Proserpina rursùs in vitam remisit; sed, ut quibusdam placet, Hercules commissâ cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

§. 16. Jason autem Æsone, Crethei filio, & Polymede Autolyçi filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnavit: cui de regni successore sciscitanti respondit Apollo, quialterum pedem duntaxat calceatum haberet, cavendum esse. Primò cum id genus oraculi mi-

χέσθων Ἀπέλλων ζεύξας ἰδὼκεν ὁ δὲ κομίσας θύε Πελίαν, Ἀλκυσιν λαμβάνει. θύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάδιτο Ἀρτέμιδι θυῖα. διὰ τῆτο δὲ θάλαμῳ αἰοίξας, εὖρε δρακόντων σείσμα πικληρομένων. Ἀπέλλων δὲ εἰπὼν ἐξελάσκειναι τὴν θυὸν, ἢ τίσαστο θύῃ Μοιρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδμυτὸς μέλλῃ πλῦναι, ἀνελύξῃ τοῦ θανάτου, αὐτὴ ἐκυσίως τὴς ὑπὲρ αὐτῆς θήσκειν ἔλνται, πατήρ, ἢ μήτηρ, ἢ γυνή. ὥς δὲ θῆλιν ἢ θῆ θήσκειν ἢ μέρεα, μήτε τῆ πατρός, μήτε δὲ μητρὸς ὑπὲρ αὐτῆς θήσκειν θελόντων Ἀλκυσίς ὑπὲρ αὐτῆς ἀπέθανε. ἢ αὐτὴν πάλιν ἀνέπειμψεν ἢ Κόρη. ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχιστάμμος Ἀδμ.

§. 15. Αἴσωνος δὲ τῆς Κρηδέως καὶ Πολυμέδης τῆς Αὐτολύκην, Ἰάσων. οὐτὸς ὅκει ἐν Ἰωλλῶ. ὃ δὲ Ἰωλλοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηδέα, ὃ γινώσκοντες ὅτι τῆς βασιλείας ἐδάσπισεν ὁ θεός, δὲ μνηστῆρα φερόμενον, τὸ μὲν οὐδὲν ποιεῖν, ἢ γινώσκοντες

ἢ χρησμὸν, αὐτῷ δὲ ὅτε ἐπὶ
 αὐτὸν ἔγνω. τελευτῶν γὰρ ὅτι
 τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυ-
 σίας, ἀγχοῖς τέ πολλὰς ὅτι
 ταύτῃ, καὶ ἢ Ἰάσωνα με-
 τεπεμψατο. ὃ δὲ πύθῳ γωρ-
 ρίας ἐν τοῖς χυεῖοις διατε-
 λῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τῷ θυ-
 σίᾳ. διαδαινῶν δὲ ποτα-
 μὸν Ἀναίρην, ἐξῆλθε μο-
 νοσάνδαλον, τὸ ἔτερον
 ἀπολέσας ἐν τῷ βρείθρῳ πέ-
 διλον. διασάμην δὲ Πε-
 λίας αὐτὸν, καὶ ἢ χρησμὸν
 συμβαλὼν, ἠρώτα περὶ σελ-
 δῶν, πᾶς ἐποίησιν ἐξουσίαν
 ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ,
 πρὶν πύθῳ φρονεῖν σέσσειαι τῷ
 πολιτῶν. ὃ δὲ, εἴτε ἐπὶ λ-
 λειν ἄλλως, εἴτε διὰ μύθῳ
 Ἡρας, ἢ ἔλθοι κακὸν Μή-
 δειαν Περίαν. ἢ γὰρ Ἡραν ἐκ
 ἐπίμας τὸ χρυσόμαλλον δί-
 ρας, ἔφη, περὶ ταῖον αὐ-
 φέρην αὐτῷ. τῷτο Πελίας
 ἀκύνει, εὐδὺς ὅτι τὸ δίρας
 ἐλθεῖν ἐκέλευεν αὐτὸν, τῷ-
 το δὲ ἐν Κόλχῃς ὑπὸ Ἀρε-
 δῶσι χρεμάμενον ἐν δρυός.
 ἱερρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντι
 αὐτῷ. ὅτι τῷ πεμπόμενῳ
 Ἰάσων, Ἀργον. παρεκάλεσε ἢ
 φέρε. καὶ κτείνῃ Ἀδμήτῳ

nimè intellexisset, paulò post
 reipsâ percepit. Nam cùm in
 littore Neptuno immolaret,
 cùm permultos, tum etiam
 Jafonem eò accersivit. Is ve-
 rò, quòd rei rusticæ desiderio
 teneretur, ruri agens ad ea-
 dem sacra properavit: & A-
 naurum amnem trajiciens, al-
 terum in amnis alveo amisit
 calceum. Id ubi Pelias vidit,
 oraculum animo reputans,
 propius eum accedit, rogatq;
 Quidnam habens potestatem,
 facturum esset, quando sibi ex
 oraculo prædictum fuerit, à
 civium aliquo mortem sibi il-
 latum iri. Hic autem siue sorte
 quadam supervenit, siue Ju-
 nonis ira, ut Medea malum
 veniret Pelia, quippe qui Ju-
 nonem nullo dignabatur ho-
 nore, pellem velleris aurei, ut
 ille afferret, imperarem, res-
 pōdet Jafon: quòd ubi Pe-
 lias audivit, Jafonem ad pel-
 lem ejusmodi ire statim præ-
 cepit. Hæc autem Colchis
 suspensa è quercu in Martis
 luco visebatur: ac sub in-
 somnis draconis custodia as-
 servabatur. Ad hanc igitur
 missus Jafon Argum Phrixi
 invitavit. At is, Minervæ
 consilio

consilio navim remorum
 quinquaginta construit, eam-
 que à fabri nomine Argo ap-
 pellavit: ad cujus proram ta-
 bulam vocalem è fago Dodo-
 nidis sylvæ Minerva accom-
 modavit. Navi itaque confe-
 ctâ, Jasoni sciscitanti oraculū,
 Deus vela facere permisit,
 cūm totius Græciæ optimum
 quemque in unum congre-
 gasset, quorum nomina hæc
 sunt: Tiphys Hagnix filius,
 cui navis gubernaculum dele-
 gatum fuit. Orpheus OEagri,
 Zetes, & Calais Boreæ filij,
 Castor & Pollux Jovis, Telo-
 mon ac Peleus Æaci, Hercu-
 les Jovis, Ægei Theseus. Idas,
 & Lyncens Apharei, Am-
 phiaraus Oiclis, Cænei Coro-
 nus, Palæmon Volcani vel
 Ætoli, Cepheus Alææ, Læ-
 tes Arcesij, Autolicus Mer-
 curij, Atalanta Schœnei,
 Menætius Actoris, Actor
 Hippasij, Admetus Phere-
 tis, Acastus Pelix, Eurytus
 Mercurij, Meleager OEnei,
 Ancæus Lycurgi, Erginus
 Neptuni, Pæas Thaumaci,
 Butes Teleontis, Pha-
 nus, & Staphylus Diony-
 si, Erginus Neptuni, Peri-

ἰσθιδιμένους πνιπκύντοισιν
 ναῦν κατασκευάσαι τὴν περὶ
 ῥοδὸν ἰσθίου ἀπὸ τοῦ κατα-
 σκάδαντος, Ἀργῶ. καὶ τὴν
 πρὸν πρῶτον ἐνὶ ἡρώσιν Ἀθῆ-
 νᾶ φωνῇ φησὶ τὸν Διὸς
 νηὸς ἔσθλον. ὡς δὲ ἡ ναὺς
 κατασκευάσθη, καὶ χρωμένῃ,
 ὁ Διὸς πλεῖν ἐπὶ τρεῖς συν-
 ἀδράισαν τὰς αἰετοὺς, καὶ
 ἑλλὰς δὲ. οἱ δὲ σιωαδρῶν δέν-
 τες εἰσὶν οἱδε Τίφης Ἀγνίου,
 ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν. Ὀρφεὺς
 Οἰάχου, Ζήτης, καὶ Καλαῖς
 Βορέου. Κάστωρ καὶ Πολυδεύ-
 κης Διὸς. Τελαμών, καὶ Πη-
 λᾶς Αἰακῶ. Ἡρακλῆς Διὸς.
 Θησῆς Αἰγίου. Ἴδας καὶ
 Λυγκᾶς Ἀφάρειος. Ἀμφιά-
 ρα. Οἰκλέης. Καίνεος Κό-
 ρων. Παλαίμων Ἡφαίστου,
 ἡ Αἰτωλῶ. Κηφῆς Ἀλεοῦ.
 Λαέρτης Ἀρκείσιος. Αὐτόλυ-
 κος Ἑρμῆος. Ἀταλάντη Σχε-
 τείως. Μενόιππος Ἀκτοῦρος.
 Ἀκτωρ Ἰππόστου. Ἀδμήτος
 Φέρεσιος. Ἀκάστος Πελοῖος.
 Εὐρύπλος Ἑρμῆος. Μελέαγρος
 Οἰνείως. Ἀλκίνοος Λυκέρχου.
 Ἐργίνος. Ποσειδῶνος. Ποίαις
 Θαυμάχου. Βύτης Τελεοντίου.
 Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύ-
 σου. Ἐργίνος Ποσειδῶνος. Πε-

εικλόμεν⊙ Νηλέως· Αὐ-
χίας Ηλίου· Ιφικλ⊙ Θεσίω·
Ἄργεος Φείξω· Εὐρύαλος
Μηκιστέως· Πωλέως Ιπ-
πάλμου· Λήϊτος Αλέκτορος·
Ἰεὶλ⊙ Ναυβόλου· Ασκάλα-
φος· ἔ· Αλφειοῦ Ἀρεῖ⊙ Ἀστέ-
ριος Κομάντης· Πολύφημος
Ελάτης· ἔ· Πιναρχῶντος·
Ἰάσονος ἀνενεχθέντες, πρὸς-
ίχουσι Λήμνῳ

§. 17. Ἐν τῇ δὲ ἡ Λήμ-
ν⊙ ἀνδρῶν πτὴ ἔσα ἔρη-
μος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ
Τυμύλῳ, ἡ Θόαντος, δι'
αἰτίαν πῶδε. αἱ Λήμνιαι
πῶ Αφροδίτῃ ἐκ ἐπί-
μου· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει
δυσουμίαν, ἔ· διὰ τὸ οἱ
γῆμαντες αὐταῖς ἐκ τῇ πλη-
σίον Θράκης λαβόντες αἰχ-
μαλῆ· πῶδε σπυδαίνοντο
αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ
αἱ Λήμνιαι, τὴν τε πα-
τέρα, καὶ τὴν ἀνδρα ἐ-
νδοιοι· μὴν δὲ ἔσπεν Τυ-
μύλη πὸν ἑαυτῆς πατέρα
κρύψασα Θόαντα. πρὸς ὅ-
ντις οὐδ' ὅτε γυναικοκρα-
τεμένη τῇ Λήμνῳ, μί-
σανται ταῖς γυναιξίν. Τυ-
μύλη δὲ Ἰάσωνι σπυ-
δαίνει, καὶ ἡμῶν πα-

clymenus Nelei, Augeas He-
lij, [seu Solis] Iphiclus
Thestij, Argus Phrixi, Eu-
ryalus Mecistei, Peneleus
Hippalmi, Leirus Alestoris,
Iritus Nauboli, Ascalaphus,
& Alimenus Martis, Asterius
Cometæ, Polyphemus Elati.
Hi igitur navarcho Jasone
evecti in Lemnum appel-
lunt.

§. 17. Hæc insula tum viris
omnibus orbata Hypsipyles
Thoantis filiæ imperio rege-
batur, cujus rei causam hanc
fuisse legimus. Lemniæ mu-
lieres Venerem nihili facie-
bant, quæ ea de causa teterri-
mum illis graveolentiæ virus
injecit. Et viri è Thracia Lem-
no proxima, abductis captivis
mulierculis, cum iis concum-
bebant. Tum Lemniæ quòd
à conjugibus spernerentur,
non modò patres ipsos, sed &
viros, suum quemque jugula-
runt, una tamen omnium Hy-
psipyle Thoantem patrem ab-
sconditum servavit illæsum.
Mox Argonautæ in Lemnum,
quæ tum à mulieribus tene-
batur, appulsi, cum illis rem
habuerunt. Hypsipyle verò
ab Jasone compressa Evenum

ac Nebrophonum liberos gignit.

§ 18. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui nocte illinc avecti, resflantium ventorum impetu, noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrymis, ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt: quo facto abiere: nec longo post tempore in Mysiam devenerunt.

§ 19. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt: quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius aquæum emissus, ob eximiam ipsius formæ præstantiam à Nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense

δαι, Εὐλωνα καὶ Νεβροφόναν.

§. 1η. Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσήλθον Δολίονσιν, ὧν ἰδασίλλος Κύζικος. ὧς αὐτὰς ὑπεδέξατο φιλοφρονῶς. νυκτὸς ἀναχθέντες ἐν πῦρσιν καὶ ἀπὸπνόντες ἀπὸ πνοίας, ἀγροῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσήλθον. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν, ἐπύρην γὰρ ὑπὸ Πελάσγων σιωπῶντες πολέμιοι, μάλιστα τὴν νυκτὸς σιωπήσκειν ἀγροῦντες πρὸς ἀγροῦντας. κτείναντες δὲ πολλὰς Ἀργοναῦτας, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμίραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυσέμενοι τὰς τε κόμας ἐκείραντο, καὶ τὸ Κυζικὸν πολυτελῶς ἔδειξαν. καὶ μὲν πρὸ ταφῆς πλάσαντες, Μυσίᾳ προσήλθον.

§. 1θ. Ἐν ταῦτα, Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλειπον. Τ' ἄλλας γὰρ ὁ Θεοδάμαντος παῖς, Ἡρακλῆες δὲ ἐρφόμεθ', ἀποσπείλεις ὑπὸ σπῆδα, διὰ χάλλου ὑπὸ νυμφῶν ἡπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκύνσας αὐτὴν βοήσωντος, πασάμενος τὸ ξίφος,

ἐδιδάξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγνοῦν
νομίζων· καὶ δηλοῖ σωμα-
νυχόντι Ηρακλεῖ. ζητου-
των δὲ ἀποφύγετον ἢ ὕ-
λαν, ἢ ναῖς ἀνέχθη. καὶ
Πολύφημος μὲν ἐν Μυ-
σίᾳ κτίσας πόλιν, Κίε ἐβα-
σίλιδεν· Ηρακλῆς δὲ ὑπε-
σπεύειν εἰς Ἀργεῖ. Ηρόδο-
τος δὲ αὐτὸν εἰδὲ ἢ ἀρ-
χὴν φησι πλεῖστα, ἀνὰ
παρ' Ομφάλῃ δουλάειν.
Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Α-
φεταῖς τῆς Θεσσαλίας ὑπο-
λαβέναι λέγει, τῆς Ἀρ-
γοῦς φεγεξάμενης, μὴ
δυνάμει φέρειν τὸ τέτοιον
βάρος. Δημάρετος δὲ αὐ-
τὸν εἰς Κόλχους πεπλο-
κότα παρέδωκε. Διονύσιος
μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα
φησὶ ἢ Ἀργοναυτῶν ἡγε-
μεῖν.

§. κ. Ἀπὸ τῆς Μυσίας ἀπῆλ-
θεν εἰς τὴν Βεβρυχίων γλῶσσαν, ἧς
ἐβασίλευσεν Ἀμυκος Πισσι-
δῶν· παῖς δὲ Βιθυνίδος·
ἡμιῶν δὲ ὦν ἔτι, τὸς
περὶ τὸν χρόνον τῶν ἡγεμό-
νων περικτάειν, καὶ τὸν
ἢ τὸν αὐτὸν ἀνέγει. παραφρο-
νῶν οὐδὲ τότε ἐπὶ τῇ
Ἀργεῖ, τὸν ἀείπειν αὐτῇ

à latrone abduci putans, per-
secutus est, idque Herculi ob-
viàm facto indicat. Interea
verò dum puerum Hylan u-
terque perquirunt, navis in
altum ducta fuit; Mox Poly-
phemus conditâ in Mysia ab
se urbe Cio, regni sedem illic
collocavit. Verùm Hercules
Argos remeavit, quem Hero-
dotus neque jam tum statim
navigasse, sed apud Ompha-
len servitutem servisse affir-
mat. Pherecydes autem illum
in Apheris Thessaliæ urbe re-
lictum fuisse refert: propterea
quòd Argo hujus herois pon-
dus perferre haudquaquàm
posse dictitabat: Atqui De-
maretes ipsum in Colchos us-
que navigasse tradidit. Nam
Dionysius quidem ipsum Ar-
gonautarum ducem fuisse re-
censuit.

§. 20. Inde à Mysia in Be-
brycum terram, ubi Amycus
Neptuni, ac Bithynidis filius
regnabat. Is Amycus, cùm
viribus egregiis polleret, qui
in sua regna venirent, secum
cestibus contendere cogebar,
& devictos ita perdebat. Tum
igitur advectus ad navim Ar-
go, præstantissimum quemque

ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebrycles in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerisque in fugam actos obtruncant.

§. 21. Hinc autem avecti Salmydessum, quæ Thraciæ urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumque excæcatum fuisse produnt, à Diis, alij, quod futura mortalibus prædiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quod à noverca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filiis à Colchis in Græciam navigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyas in illum immiserunt: Eæ verò alatae erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpau-

εἰς πυγμὴν προσεχλαίτο. Πολυδάκης δ' ὑποχρόμιος πυκτεύσιν ὥστε αὐτὸν, πλήξας χεὶρ ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. οἳ δ' Βεβρυκῶν ὁρμησάντων ὥστε αὐτὸν, ἀπάσαντες οἱ ἀειεῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φέρντας φονδαίουσιν αὐτῶν.

§ κα. Εἰτεῦδεν ἀναχθέντες, κατατῶσιν εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδασὸν, ἔνθα ὦ και Φινεὺς μαίπτε, τὰς ὤφεις πεπρωμένῃ. τῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγλίοργος τῆς λέγουσι, οἱ δὲ Ποσειδῶν ὦν. καὶ περωδυνάει φασιν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Διῶν, ὅπ' ὤρευ' ἔλεγε τοῖς ἀνδράποισ τὰ μέλλοντα. οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέε, καὶ τῇ Ἀργοναυτῇ, ὅπ' παιδεὶς μητρικῆς, τὸς ἰδοὺς ἐπύρλωσε παίδας. πνὲς δ' ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅπ' τοῖς Φεῖξαι πασι καὶ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμύλουνσιν. ἐπιμύσαν δὲ αὐτῶ καὶ τὰς Ἀρπυγίας οἱ Διοί. περὶ τὰς δὲ ἦσαν αὐταί. καὶ ἐπιστάτῃ τῷ Φινεῖ παρετίθετο τραπέζα, ἐξ ἑρῶν οὐ κατὰ πλάμμαι· τὰ μὲν πλείονα ἀνὴρ παζον· ὀλίγα δ'

ὅσα ὁσμῆς ἀνὰ πλεῖα κα-
 ληπόν, ὥς τε μὴ διωα-
 νται περισπένεγκται. βελο-
 μήνοισ δὲ τοῖς Ἀργοναυταῖς
 τὰ ἔρη τῆ πλοῦ μαθεῖν,
 ὑποδύσασθαι τὸν πλοῦ ἐφη,
 ἥμ' Ἀργυῶν αὐτὸν ἐὰν
 ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ πα-
 ρέδυσαν αὐτῷ πρᾶπιζαν
 ἐπισμάτων. Ἀργυαὶ δὲ
 ἐξείρνης σὺν βοῇ κατα-
 πύσσουσι τὸν προφλὺ ἵρπα-
 ζον. θρασυαῖοι δὲ οἱ Βο-
 ρεὺ παῖδες, Ζήτης καὶ Κά-
 λαῖς ὄντες πτεροτοί, παρ-
 σάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰέ-
 ρα ἐδίωκον. οὗ δὲ ταῖς
 Ἀργύαις χρεὼν τεθναίνειν
 ὑπὸ ἥμ' Βορέου παίδων.
 τοῖς δὲ Βορέε παῖσι, τό-
 τε τελευτήσεν, ὅτε αὖ
 διώκοντες μὴ καταλάβω-
 σι. διωκομένων δὲ ἥμ' Ἀρ-
 γυῶν, ἡ γὰρ καὶ Πελοπόν-
 νησον εἰς τὸν Τίγρει πο-
 ταμὸν ἐμπέτη. ὅς νυν' ἀφ'
 ἐκείνης Ἀργυεὺς καλεῖται.
 πῶτ' δὲ, οἱ μὲν Νι-
 κοδόλῳ, οἱ δὲ Αἰλλόπου
 καλοῦσιν. ἡ δὲ ἐτέρη κα-
 λεμένη Ωκυπέτη, ὥς δὲ
 ἐνίοι, Ωκυδον. Η῱όδος δὲ
 λέγει αὐτῇ Ωκυπόδῳ.

ca, & ea quidem tam gravi
 odore foedata remanebant, ut
 edere minimè posset. Argo-
 nautis igitur, quæ ad naviga-
 tionem suam spectarent, dis-
 cere volentibus, dixit se om-
 nia præmoniturum, si eorum
 operâ ab Harpyiarum injuria
 liberaretur. Tum hi Phineo
 mensam sternunt, in qua si-
 mul acedulia apposita erant,
 en repente Harpyiæ vastum
 clangorem fundentes devo-
 lant, & esculenta diripiunt. Id
 verò ubi viderunt Aquilonis
 filij, Zetes & Calais, alati
 juvenes, nudatis ensibus illas
 per aërem insequuntur. Cæte-
 rum planè Harpyiis Boreæ
 filiorum manibus tum mo-
 riendum erat : sed & Boreæ
 filij jam tum quoque, cùm
 insectarentur, & eas minimè
 adepti fuissent, erat pereun-
 dum. Cùm itaque pueri per-
 sequerentur Harpyias, earum
 altera ad Peloponnesum in
 amnem Tigren decidit : qui
 nunc ab illa nominatur Har-
 pyps. Hanc autem alij Nico-
 thoen, alij verò, Aëllopum :
 sunt qui alteram Ocypeten
 nominent, alij, Ocythoen ;
 At Hesiodus eam Ocypoden

nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur; Quip pe quæ cùm ad eas pervenisset, iter convertit: quæ ubi littus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verùm Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Boresæ filios Harpyiarum infectionem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quòd jurejurando nihil postea injuriarum ampliùs se illaturas Phineo promiserunt.

§. 22. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadam petrarum discriminis admonuit. Eas verò ingentes fuisse memorant, quæ cùm ventorum impetu agitatæ vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit,

αὐτὴ κατὰ τὴν Πεποντι-
δα φεύγουσα, μίχης Εχ-
νάδων ἤλθε νήσων· αἱ νῦν
αἰτ' ἀκείνης Στροφάδεις κα-
λουῦνται· ἐφάρη γὰρ ὡς ἤλ-
θην ἐπὶ ταύτας, καὶ ἡμο-
μή η κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ
καμάτου πίπει σὺν πρὶ δῶ-
κοντι. Απλλωνιῳ δὲ ὡς
τοῖς Αργναύταις ἔως Στρο-
φάδων νήσων ἐποίησεν αὐτὰς
διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πα-
θεῖν. Δουσας ὄρκον, τὸν
Φινέα μνηστὴ ἀδικῆσαι.

§. 22. Απαλλαγῆς δὲ
ἤν' Α'ργυῶν Φινεύς, ἐ-
μύνησε τὸν περὶ τοῖς Α'ρ-
γενάταις, καὶ ὑπὲρ τῶν Συμ-
πληγμάτων ὑπέδειτο πετρῶν
ἤν' κατὰ θάλασσαν. ἦσαν
δὲ ὑπὲρ μίχθεις αὐταί, συγ-
κροίόμεναι δὲ ἀλλήλαις
ὑπὸ τῆς ἤν' πνέματων
βίας, τὸν διὰ θαλάσσης
πέραν ἀπώκλον. ἐφίετο
δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν
ὀμίχλη, πολλὰ δὲ πάντα
γῆ· ὡς δὲ ἀδύνατον ἦν
τοῖς πηνοῖς δι' αὐτῶν ἐλ-
θεῖν, εἶπεν οὐδ' αὐτοῖς ἀρεῖ-
ναι. Πλειάδα δὲ τὴν πετρῶν,

καὶ πάντων ἐὰν μὴ ἴδω-
σι σωθεῖσαν, διαπλεῖν κα-
ταφρονουῦνται; ἐὰν δὲ ἀπο-
λομένω, μὴ πλεῖν βιά-
ζεσθαι. τῶντα, αἰήροντο,
ἀκούσαντες· καὶ ὡς πλη-
σιον ἦσαν ἤν' πετρῶν, ἀ-
φιάσιν ἐκ τῆς πρῆρας πε-
λειάδα· τῆς δὲ ἰππαιμέ-
νης, τὰ ἄκρα τῆς ἕρας
ἢ σύμπτωσις ἤν' πετρῶν
ἀπεδέειπεν. ἀναχωρούσας
οὐκ ὀπιπρήσαντες ταῖς πί-
πρας, μετ' εἰρεσίας ἐντό-
νου, συλλαβομένης Ἡῆρας,
διήλθον, τὰ ἄκρα ἤν'
ἀφλάσων τῆς νηὸς πει-
κοπίσης. αἱ μὲν ἔν Συμ-
πληγάδῃ ἐκτοτε ἔσησαν.
ῥεῶν γὰρ ὡς αὐταῖς νηὸς
πρωτοδείσης εἶναι παντε-
λῶς.

§. κγ. Οἱ δ' Ἀργοναῦται
πρὸς Μαριάνδυνος πρεχέ-
νοντο. καὶ κτεῖ φιλοφρόνος ὁ
βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λυ-
κός. ἐνθα διήσκει μὲν Ἰδμων
ὁ μαίσις, πλήξαντος αὐτὸν
κτερε. διήσκει δ' καὶ Τίφης.
καὶ τὴν ναὺν Ἀγκυῖος ὑπερχεῖ-
ται κυβερνᾷν. ὅτε παλεύσαν-
τες δὲ Θερμόδοντα, καὶ Καί-
ρασον. ὅτι φᾶσιν ποταμὸν

quam si incolumem transvo-
lassē videant, per eas traji-
cere non dubitarent: si verò
illa interiisset, nullis inter pe-
tras viribus transire conaren-
tur. Quæ cūm accepissent,
solutâ navi discedunt, & cūm
proximè Symplegadas perve-
nissent, de prora columbam
dimittunt: quæ cūm per me-
dium concurrentium scopulo-
rum impetum volitaret, sum-
mam caudam Symplegades
coçuntes deterferunt. Obser-
vato igitur scopulorum recef-
su, acerrimo remigationis cer-
tamine, Junone opitulante,
summâ tamen puppis parte
mutilatâ, incolumes trajece-
runt. Itaque Symplegades ab
eo tempore immotæ perman-
ferunt. Nam post hujusce na-
vis transmissionem eas fore
omnino stabiles in fatis erat.

§. 23. Inde verò Argonautæ
ad Mariandynos pervenerunt:
ubi ab Lyco Rege benignè
excipiuntur. Hic Idmon vates
ab apro percussus decessit. Ti-
phys hic etiam moritur: &
Ancæus navim se gubernatu-
rum pollicetur. Dein præter-
vecti Thermodontem, Cau-
casumque, ad Phasim amnem
venere.

venere. Hic terræ Colchicæ flumen est. Navi in portum delatâ , ad Æeten contendit Jason : cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat : illum ad vellus aureum dandum cohortatur : quod se daturum Æetes pollicetur, si solus æripedes tauros sub jugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munus: qui æreis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce jugo junxisset, ut draconis dentes fereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acceptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus seve- rat, partem secum Jason ha- bebat. Ambigentem itaque Jasonem, quam arte tauros subjugaret, Medea illum de- perire cœpit. Hæc erat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, beneficiis & incantationibus insignis. Quæ verita ne Jason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, navigantem pervectu- rum juret, pollicetur. Id ubi

ἦλθον. ὧς τῆς Κολχικῆς
ὕδατος. καὶ ποταμὸς δὲ
τῆς γῆς, ἥκα καὶ ποιεῖ
Αἰήτιον Ιάσονα. καὶ τὸ ὀπι-
ταχότατον ὑπὸ Περίῃ λέγων,
παρ' ἡμέλει δοῦναι τὸ δίδρα-
κτον. ὃ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν
τοῖς χαλκὸς ποδῶν ταύροις
μὴν καταζεύξῃ. ἦσαν δὲ
ἄγριοι παρ' αὐτῶν ἔτσι,
ταύροι δὲ δύο μεγάλαι διαφέ-
ροντες, δύνοντες Ἡφαίστου· οἱ
χαλκοῖς μὲν ἔχον πόδας·
πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων.
τέτοις αὐτῷ ζεύξαντι ἐπι-
τάσσεται σφίρειν δρακόντας
ὄντας. ἔχει γὰρ λαβὼν
παρ' Αἰδίου τοὺς ἡμίσεις
ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ὄν-
θησας. ὑπορωτῶν δὲ τῷ
Ιάσωνι, πῶς αὖ δυνάιτο
τοῖς ταύροις καταζεύξαι,
Μήδεια αὐτῷ ἔρωτα ἔχει.
ὣν δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτης,
καὶ Ἰδύα τῇ Ὀκείαν, φαρ-
μακίς. διδοικύα δὲ μὴ ποιεῖ
τῷ ταύρῳ διαφθαῖναι, κρύφα
τῷ πατρὶς συμβεργήσιν αὐτῷ
πορὶς τῷ χαλκῷ ζεύξιν τῷ ταύρῳ
ἐπιγγείλατο, καὶ τὸ δίδρα-
κτον ἔχειν εἶναι, ἐὰν ὁ μὲν αὐτῷ
ἔξῃ γυναικα, καὶ εἰς Εὐ-
λάδα σύμπλοον ἀγάγηται.

ὁμόσαρτος ἢ Ἰάσων Θ, φάρμακον δίδωσιν, ὃ κατὰ ζευγῆται τὰς μέλλοντα ταύρας, ἐκέλευσε χρίσαι πῦρ ἢ ἀσπίδα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σάμα. ταῦτα γὰρ χριζέμεντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μὴτ' αὐτὸς πρὸς ἀδίκηθήσεσθαι, μὴτ' αὐτὸς σιδήρε. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, πεποιημένων ἧν ὁδόντων, ἐκ γῆς ἀνδρας μέλλειν ἀντιδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καταπιεστένοισ· ὅς ἐλεγχέμενοι δ' ἀδρόως δεύσονται, βάλλη εἰς μέσον λίθους ἀποδιν. ὅταν δὲ αὐτὸς τέταρτοι μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κλίνειν αὐτὸς. Ἰάσων ἢ πῦρ ἀκέσας, καὶ χρισάμενος φάρμακον, καταγρυμνέας εἰς τὸ πρὸς ἄλσος, ἐμάσσει τὰς ταύρας· καὶ σὺ πολλὰ πρὸς ὁρμήσαντας, αὐτὸς κατὰ ζευξας. ἀπείρουσι δὲ αὐτῶν τὰς ὁδόντας ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἀνδρες ἐνοπιοι. ὃ ἢ ὅπως πείνοντες ὄρεα βάλλων ἀφανεῖς λίθους πρὸς αὐτὸς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσπὼν ἀνέρει, καὶ καταζευγνυμένων τῶν ταύρων, ἐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβέλετο ἢ πῶς τε Ἀργὸν καταφλέξαι, καὶ

præstiturum se juravit Jason, pharmacum, quo tauros sub jugum mitteret, dedit: eoque clypeum, hastamq;, ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim delibutum unum dumtaxat diem, nullâ neque ignis, neque ferri violentiâ læsum iri asserebat: Sed & illi indicavit, ut è satis dentibus viri terrâ orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri, quos statim quàm frequentes spectarit, inter eos eminens lapides conjiceret. Postea verò quàm ea de re inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Jason, & pharmaco inunctus, in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos cum multa flammæ vi erumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus, armati è terra viri statim profiliere. Tum Jason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos occultè lapidibus, pugnantes inter se adortus, occidit. Porro perdomitis tauris, tantùm abest ut vellus aureum ex pecti & conventi formulâ tradat Æetes, sed & Argo navim inflammare voluerit: necnon

eos omnes qui cum eo navigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumque per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem beneficiis aggressa sopivit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: eam verò Apfyrus frater consequebatur, illi noctucum hisce avehuntur.

§. 25. Cæterum Æetes cognitâ Medæ audaciâ, ad navim persequendam accingitur. Quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem jugulat, ac ejus membra articulatim dividit, eâque in profundum jacit: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi desinit: quocirca converso itinere, servatos pueri artus sepelivit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo navim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius aliò dif-
fusi, in perquirendis Argo-

κτείναι τὸς ἐμπέοντας. φθάσας δὲ Μήδεια, τὸν Ιάσονα νυκτὸς, ὅτῃ τὸ δίδραμι ἤγαγε καὶ τὸ φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα τῆς φαρμάκοις, μὲν Ιάσονα ἔχουσα τὸ δίδραμι, ὅτῃ τὴν Ἀργὴν παρελθέτω. σιωπεῖτο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. οἱ δὲ νυκτὸς μὲν τέτων ἀνέχθησαν.

§. καδ. Αἰήτης δὲ ἐπὶ τὴν τῇ Μηδείᾳ πετολημμένην, ὁρμησὶ τὴν ναὺν διώκων. ἰδῶσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸ ἀδελφὸν φονεῦν καὶ μελίσσασα, χτυβυδὸν ῥίπτει. σωμαδροῖζων δὲ Αἰήτης τὰ τῶν παιδῶν μέλη, τῆς διώξεως ὑπέστη. διόσφρ ὑποστέψας, καὶ τὰ σκεύη τῶν παιδῶν μέλη δάψας, τὸν τόπον προσήρδασε Τόμοις. πολλοὺς δὲ ἔξ Κόλχων ὅτῃ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργεὸς ἐξέπλεον ἀπιλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξουσιν, αὐτὸς πείσασθαι τὰ δεινὰς. οἱ δὲ, διαχρόνως ἀγῶνα ποιοῦντες, ζήτησιν ἐπιῦντο, τοῖς Ἀργοναύταις τὴν

Ηειδαὶδὸν ποταμὸν ἦδη πα-
 ραπλείοιαι. μύωίσεαι ὃ Ζεὺς
 ὑπὸ τῷ φονιδέντος Ἀψυρ-
 τυ, χεῖμῶνα λάβεν ἐπι-
 πύμας, ἐμβάλλει πλωῶν
 καὶ αὐτῇ τὰς Ἀψυρτίδας
 νήσους παραπλεόντων, ἡ ναὺς
 φδέγεται, μὴ λήξεν πλὴν
 ὀργῶν τῷ Διὶ, εἰ μὴ πο-
 ριδέντες εἰς πλὴν Αὐσονίαν,
 ἢ Ἀψύρτι φόνον καθαρῶσιν
 ὑπὸ Κίρκης. οἱ ὃ παραπλεύ-
 σαυτες τὰ Λιβύων καὶ Κελ-
 τῶν ἔστη, καὶ διὰ τῷ Σαρδι-
 νίῃ πλάγες κορυδέντες. πα-
 ραμειψάμενοι Τυρρηνίαν,
 ἦλθον εἰς Αἰταίαν, ἐνθα Κίρ-
 κη ἰκίται ἡρόμενοι καὶ δαί-
 ρονται.

§. κς. Παραπλεόντων δὲ
 Σειρῶνας ἀπὸ τῶν, Ὀρφεὺς ἢ
 ἐλατήαν μέσαν μελωδῶν,
 τὸς Ἀργοναυτὰς κατεχεῖ μό-
 νος ὃ βέτης ἐξενήξατο πρὸς
 αὐτὰς, ὃν ἀπ' ἅπαντα Ἀφροδίτη
 ἐν Λιλυθαίῳ κατῴκισε. καὶ
 ὃ τὰς Σειρῶνας ἢ ναῶν Χάρ-
 ρυβδὸς ἐξεδέχετο, καὶ Σκύλ-
 λα, καὶ πύσαι πλαγκταί.
 ὑπὸ ὧν φλόξ πολλὴ καὶ κα-
 πνὸς ἀναερέμεν. ὅ ἐωρεῖτο.
 ἀλλὰ διὰ τῶν διακόμοις ἢ
 ναῶν σὺ Νηρείσι Θέτις πα-

nautis occupantur, Eridanum
 amnem jam prætereuntibus.
 At Jupiter ob Apſyrti cædem
 iratus, ingenti immisâ tem-
 pestate, Argonautis errores
 injicit: ac dum secus Apſyrti-
 das insulas navigant; Argo
 navis eos alloquitur his ver-
 bis: Jovis iram nunquam an-
 teâ desituram esse, quàm in
 Ausoniam profecti, Apſyrti
 necis ergò à Circe fuerint ex-
 piati. Hi autem Libyæ Galliæ-
 que gentes prætervecti, &
 per Sardinia pelagus delati;
 Hetruriam legunt. Inde ad
 Æeam contendunt, ubi à Cir-
 ce expiantur.

§. 25. Qui cùm præter Sire-
 nas navigarent, Orpheus,
 quòd contrariam occineret
 cantionem, Argonautas inhi-
 buit. Verùm solus omnium
 Butes ad eas enatavit, quem
 raptum, Venus ad Lilybæum
 habitatum relegavit. Pòst à
 Sirenibus navim Charybdis
 excepit, Scylláque, & erran-
 tia saxa: è quibus ingens flam-
 marum vis ac fumus eructari
 videbatur. Atqui per ea The-
 tis cum Nereidibus; Junonis
 monitu, incolumem navim

transvexit. Siciliam itaque prætervecti, ubi Solis boves inerant, ad Corcyram Phæacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinous imperabat. Porro cum Colchi Argo navim nusquam inveniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac navim Argo tandem deprehendunt, & Medeam ab Alcinoο reposcunt. Tum ille, si jam, inquit, uxor Jasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enim verò Alcinoi conjux Arete antevertens, Jasoni Medeam conjugavit. Hinc igitur Colchi cum Phæacibus simul habitare statuerunt.

§. 26. Argonautæ verò cum Medea in altum avehuntur: qui cum noctu navigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menæcium impetens, secundum jugulum sagittâ percussit, eumque in mare deturbavit. Hi verò cum proximam insulam conspiciunt, ad eam de-

ρακληδῆσιν ὑπὸ Ηρατ. πα-
ραμειψάμενοι ἡ Θειναχρίαε
νῆσον, Ἠλίῳ βῆς εἴχουσαν,
εἰς ἣ Φαιάκων νῆσον Κέρκυ-
ραν ἦκον. ἥς βασιλεὺς ὤν
Ἀλκίνοος. ἧ δὲ Κολχικῶν
ἡ ναὺν εὐρὺν μὲν διωαμέ-
νων, οἳ μὲν τοῖς Κερκυραίοις
ὄρεσι παρῶκησαν· οἳ δὲ εἰς
τὴν ἀλμυρίαν κορυδαίνοντες,
ἐκπσαν Ἀψυρτίδας νήσους.
ἐνίοι δὲ, πρὸς Φαίακας
ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατέ-
λαβον, καὶ ἡ Μήδειαν ἀπὸ
τοῦ πατρὸς Ἀλκινόου. ὁ δὲ,
εἰπὼν· εἰ μὲν ἦδη συνελήλυ-
θον Ἰάσονι, ἢ δόσιν αὐτῇ
ἐκείνῃ· εἰ δὲ παρδίνου ὄντι,
τῷ πατρὶ αὐτῇ πῶμψεν. Ἀρή-
τη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθά-
σασα Μήδειαν Ἰάσονι σω-
εἰδέν· ὅθεν οἳ μὲν Κολχί-
κοι μὲν Φαιάκων κατῶκησαν.

§. 26. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται
μὲν τῆς Μηδίας ἀνέχθη-
σαν. πλείοντες δὲ νυκτὸς,
σφοδρῶς ἀπὸ πῆλως χειμῶ-
νι. Ἀπόλλων δὲ εἰς τὴν
τὴν Μενειτίου διέρχον, το-
ξεύσας τῷ βέλῃ, εἰς τὴν
θάλασσαν κατέπεψεν. οἳ
δὲ, πλησίον ἐδιδάσαντα
νῆσον· τῷ δὲ ὅθεν πρὸς

δοκίαν ἀναφανῆναι περισ-
μυδέντες, Ἀνάφῳ ἐκάλει-
σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βαρὺν
Ἀπόλλωνος Αἰγλαίῳ, καὶ
δυσιάσαντες, ἐπ' ἐνυχίαν
ἐτράπησαν. δοδεῖσαι δὲ ὑπὸ
Ἀρήτης Μηνδείᾳ δώδεκα δι-
εόπαισαι, τὺς ἀειτίας ἐκω-
πῶν. μὲν παιγνίας. ὅθεν ἐπ
καὶ νῦν ἐν τῇ δυσίᾳ σωη-
δὴς ἔστι σκάπην γυναιξίν.
ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, κω-
λύοντα Κρήτην περιχεῖν
ὑπὸ Τάλῳ. ὅσπον, οἱ μὲν,
τῷ Καλκοῦ γῆραις ἔχοντες
λέγουν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου
Μίνῳ δοθῆναι· ὃς μὲν καλ-
κοῦς αἰήρ. οἱ δὲ, Ταῦρον
αὐτὸν λέγουσι· εἶχε δὲ
φλέβα μίαν ὑπὸ αὐχένῳ
κατατείνυσαν ἄχρι σφυ-
ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέσμα-
τος φλεβὸς ἦλθ' ἀήρ
χαλκός. ὅθεν ὁ Τάλως τῶν
ἐκείνης ἡμέρας πῶν νῆσον
περιποχάζων ἐπῆρε. διὸ καὶ
τότε πῶν Ἀργὸν περιπαλέ-
σαν διεσπῶν, τοῖς λί-
θοις ἔβαλεν. ἐξαπατηθεὶς
δὲ ὑπὸ Μηνδείας, ἀπῆδα-
γεν· ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι,
διὰ φαρμάκων αὐτῷ μα-
ρίαν Μηνδείας ἐμβάλεσθαι·

veniunt, ac præter spem osten-
tatum portum ingressi, Ana-
phen nominarunt: ubi Apol-
lini Æglæo aram statuunt, ibi-
que peractis de more sacri-
ficiis, epulati sunt. Quæ verò
ab Arete duodecim ancillæ
Medææ dono jam datæ fue-
rant, fortissimos illos viros
per lulum fugillabant. Hinc
& adhuc etiam vetus ea in
sacris deridendi consuetudo
mulieribus manet. Inde ave-
cti, in Cretam appellere pro-
hibentur à Talo. Hunc sanè
alij ex æreo genere produnt;
Sunt qui à Volcano Minoi
datum esse ferunt. Qui vir
æneus fuit, idémque ab aliis
Taurus appellatur. Huic au-
tem venam unam à collo ad
calcem pertinentem fuisse
tradunt: atque in hujusce ve-
næ cute clavus æneus affixus
esse videbatur. Hic igitur Ta-
lus ter in die circum insulam
currens, eam tuebatur. Quo-
circà & tum Argo navim præ-
tereuntem spectans lapidibus
impetebat; Demùm Medææ
veneficiis circumventus occu-
buit, siquidem, ut nonnulli
memorant, Medææ poculis ad
insaniam redactus, excessit è

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clavum illi Medeam extraxisse, omniq; ex ejus corpore effuso ichore, ipsum obiisse narratur. Nec defunt qui illum à Pœante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonautæ, ad Æginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos; inde verò per Eubœam Locridemq; navigantes, Iolcum, quarto demùm mense post initam velleris aurei expeditionem, pervenerunt.

§. 27. Verùm Pelias, quòd Argonautarum reditum desperabat, de Æsone obtundendo cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quærit, immolari tauri sanguinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Jasonis mater, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium jugulavit. Interea redit Jason, ac vellus aureum Pelix dedit. Qui, cum injurias, quibus affectus erat,

ὡς δὲ πνὲς, ὑποχρμένους ποιήσειν ἀθανάτων αὐτὸν, καὶ τὸ ἥλον ἐξελεύσῃς, ἐκρύνει τοὺς πάντας ἰχθύας ὑποδαρῖν. πνὲς δὲ αὐτὸν τοξιδόντα ὑπὸ Ποιαντῶν εἰς τὸ σφυρῖν, τελευτῆσαι. μίαν δὲ ἐν ταῦτα νύκτι μέντας Αἰγὴν περιέρχουσιν, ὑδρεύσασθαι θέλοντες. καὶ γίνεται πρὸς τὸ ὑδρείας αὐτοῖς ἀμύλλα. ὁκείδων δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἤλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τήρῃ μισὶ τελειώσαντες.

§. κζ. Πελίας δὲ ὑπὸ πνὲς πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἰσωνα κτείνειν ἠθέλει. ὁ δὲ αἰτησάμενος αὐτὸν ἀρεῖν, θυοίᾳς ἐπιτελῶν ἀδελφῆς τῶν αἵμα πασάμενος ἀπιδανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἐκθροσμένη Πελίαν, νήπιον ὑπολιπῆσα παῖδα, ὡς πρὸς πλέμεον πρῆμαχον, ἰαυτῷ ἀνῆρτησεν. Πελίας τὸ κατὰ ληφδόντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰάσονος πεπλῶν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε. πρὸς ὧν δὲ ἡδίκησεν

μετελθῆν ἐδίων, καὶ ἐν
 ἐξεδίχτο. καὶ τότε μὲν εἰς
 Ἰσθμὸν μετὰ τοῦ ἀρίστου
 πλεύσας, ἀνέθηκα τῷ ναυῷ
 Ποσειδῶνι. αὐτῷ δὲ Μή-
 λειαν φθάσαλῃ ζητεῖν
 ὅπως Πελία· αὐτῷ δὲ καὶ
 ὑπόχρη. ἡ δὲ εἰς τὰ βα-
 σίλεια τοῦ Πελίου παρελ-
 θούσα, πίδει τὰς θυγα-
 τήρας αὐτῇ [Ἀσπερίπειαν
 δηλαδὴ, καὶ Ἀντιόην]
 τὸν πατέρα κρεουργῆσαι, καὶ
 κατεψῆσαι, διὰ φαρμάκων
 αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιή-
 σαι νέον. καὶ τοῦ πειῦσαι
 χάριν, χρὸν μελίσσασα,
 καὶ κατεψῆσασα, ἐποίησεν
 ἄννα. αἱ δὲ πειῦσασα, καὶ
 πατέρα κρεουργοῦσι, καὶ κα-
 ψῆσιν.

§. κη. Ἀκastos δὲ μὲν καὶ
 Ἰωλκὸν οἰκύνταν, καὶ πατέ-
 ρα δάπηται τὸν δὲ Ἰάσονα μὲν
 καὶ Μηδείας, καὶ Ἰωλκὸς ἐκ-
 βάλλει. οἱ δὲ ἦκον εἰς Κόριν-
 θον καὶ δίκῃ μὲν ἐπὶ διετί-
 λου εὐτυχύντες αὐτῶν καὶ
 καὶ Κορίνθου βασιλεὺς Κρέον-
 τος καὶ θυγατέρα Γλαύκην
 Ἰάσονι ἐγὺνῶντος φάσμα-
 τος Ἰάσων Μήδειαν.
 ἐγάμη. ἡ δὲ ὅς τις τῶν ἰσθμῶν Ἰά-

ulcisci velle, occasionem ex-
 pectabat. Proinde sumptis se-
 cum lectissimis heroibus, in
 Isthmum navigavit, ac navim
 Neptuno dedicavit. Inde Me-
 deam monet ut rationem
 ineat, quâ Pelias illi tot inju-
 riarum pœnas luat. Tum illa
 Peliae regiam ingressa, Regis
 filias, Asteropeam nempe &
 Antinoen, patrem dissecan-
 dum, elixandumque suasu in-
 ducit suo: atque eundem in
 vitam mox ætate juvenem
 suis se beneficiis revocaturam
 esse pollicetur. Idque ut faci-
 lius credi posset, arietem in
 frustra dissectum, elixatum-
 que agnum reddidit. Tum illi
 credulæ, patrem occidunt,
 membratimque concisum eli-
 xant.

§. 28. Acastus autem unâ
 cum Iolcensibus patrem sepe-
 livit: Jasonemque & Me-
 deam Iolco ejecit. Hinc illi
 Corinthum commigrant: ubi
 decennium totum fortunatè
 transfegerunt. Inde cum Glau-
 cen Creon Corinthiorum
 Rex filiam Jasoni despon-
 disset, eam, dimissa Me-
 deâ, in matrimonium duxit.
 Tum illa quos Jason Deos Ἰά-
 jurasset,

jurasset, obtestata, ingrátumque illius animum subinde detestata, uxori quidem populum venenis infectum misit: quem simul ac illa sibi induit, cum adjutore patre, valido igne correpta conflavit. Medea insuper quos ex Jasone filios habebat, Mermerum nempe ac Pheretem, trucidavit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoque profugit Athenas: qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acrææ Junonis aram constitutos, omisit: quos surgere jussos, Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, quæ convolarat Athenas, mox ibi Ægeο nupta, filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset insidias Athenis, in fugam acta cum Medo filio ejicitur; Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subjectam sibi provinciam universam Mediam vocari voluit; & bellum contra Indos inferens vitam cum morte com-

ων διὰς ὀππαισιμένη, καὶ πῶς ἰάσονται ἔχασαν μωφαιμένη ποταμῶν, τῇ μὲν γαμουμένη πίπλον μωμωμένον φαρμάκω ἔπιμψεν. ὃν αἰφιασμένη, μὲν τῷ βοηδοῦντι. πειτρεῖται πύρι λάβρω καταφύγει· τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ ἰάσονται, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπὸ κλινῶν. καὶ λαβοῦσα παρὰ ἡλίου ἄρμα πλωτῶν δρακόντων, ὅτι τοῦτε φεύγουσα, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. λέγεται δὲ ὅτι φεύγουσα, τοὺς παῖδας νηπιῆς ἔπ' ὄντας κατέλιπεν, ἰκέταις κ' ἰδέσθαι ὅτι τὸν βομὴν τῆς Ἡῆρας τῆς Ἀκραιῆς. Κορίνθιοι δὲ αὐτοὺς ἀνέστησαντες κατεπταυμάτισαν. Μῆδ' ἂν δὲ ἦσαν εἰς Ἀθῆνας. καὶ αὐτὴ γαμουμένη Αἰγεί, παῖδα γενῆσθαι Μῆδον. ὅππαισι μὲν τῷ παῖδι ἐκβάλλεται. ἀλλ' ἔτι μὲν πόλιν κρατῆσαι βαρβαρίαν, ἣ ὅ' ἑαυτὸν χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατοδόμενος ὅτι Ἰνδοὺς ἀπὸ

θανε. Μήδεια δὲ εἰς Κόλ-
 χους ἦλθεν ἄγνωστος. καὶ κα-
 παλαβοῦσα Αἰήτιον υἱὸν τοῦ
 ἀδελφοῦ Πέρσεως τῆς βασι-
 λείας ἐξεξημέριον, κτείνουσα
 αὐτόν, τῷ πατρὶ τιμὴν βασι-
 λείαν κατέστησεν.

mutavit. Sed Médea nulli
 suorum agnita, ad Colchos
 remeavit : quæ cūm Æeten
 patrem Persei fratris dolo
 ab regia sede ejectum inve-
 nisset, illi regnum recupe-
 ravit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber secundus.

βιβλίον β'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ. α.

QUONIAM verò Deucalionis genus enarravimus, Inachi deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano & Tethye procreatur: à quo Inachus Argivorum flumen nominatus est. Hujus & Melissæ Oceani filij fuerunt. Ægialeus tamen nullâ de se prole relictâ, sit extinctus, Ægialeam tamen ab eo, cui præfuerat, dictam fuisse terram legimus. Atqui Phoroneus universæ terræ, cui post nomen fuit Peloponneso, imperio potitus, ex Laodice nymphea Apin & Nioben creavit. Apis itaque commutato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerens, ac

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τῷ Δευκαλίωνος διεξιληλύθαμεν ἥμῃς, ἐχομίνως λέγομεν τὸ Ἰνάχην. Ωκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰνάχος· ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνάχος καλεῖται. τέττε, καὶ Μελίσσης τῆς Ωκεανοῦ, Φορωνεύς τε καὶ Αἰγιάλευς παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιάλευς μὲν οὐδ' ἀπαιδοῖς ἀποθανόντος, ἡ χώρα ἅπασα Αἰγιάλεια ἐκλήθη. Φορωνεύς δὲ ἀπάσης τῆς ὑπερὸν Πελοποννήσου περὶ παραχρᾶς δέσσης, ἐκ τῆς Λαοδίκης νύμφης, Διωαστέην, Ἀπὴν καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπὴ μὲν οὐκ εἰς περὶ ἀντίδοτον τῶν ἰαντῶν μεταστράφηκεν, καὶ

βίαια ὦν τύραννος, ὀνομασας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίου καὶ Τελχίνος ὀπκυλιδεὺς, ἀπαιεῖ ἀπιδανεῖ καὶ νομισθεὶς θεὸς, ἐκλήθη Σαραπὶς. Νιόβης δὲ, καὶ Διὸς, ἥ περὶ τὴν γυναικὶ Ζεὺς θυγατρὶ ἐμύνη, παῖς Ἀργος ἐχέρετο. ὡς δὲ Ἀκυσίλαος φησι, καὶ Πελασγὸς, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς καὶ Πελοπόννησον οἰκουῦτας Πελασγοὺς. Ἡσίοδος δὲ, καὶ Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν (1). ἡγὰρ τοῦ μὲν τέτυκται ἐν ἑσθέρῳ.

§. β. Ἀργος ἢ λαβὼν τὸν Φορωνεὸν καὶ βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκράτισεν Ἀργος. καὶ γῆμας Εὐαδίνῃ καὶ Στρυμόνῃ καὶ Νεαίρᾳ, ἐτίκνωσεν Ἰασον, Ἡέρανδρον, Ἐπίδωρον, Κείασον. ὅς καὶ ἢ βασιλείαν παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου ἢ Ἀθήνῃς γένεται τὸν ἢ Ἀργὸν καὶ Πανόπτην λεγόμενον. εἶχε ἢ ἑστὸς ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ [τῷ] σώματι. ὑπερβάλλοντες δὲ διωόμενοι, καὶ μὲν καὶ Ἀργείαν λυμαινόμενον πῦρ ἐπ' αἰετῶν, καὶ τὸν δὲ δὲ ἡμ-

planè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis ac Thekchinis insidiis appetitus, sine liberis excessit è vita: & relatus inter Deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Jove, quam primam mortalium Jupiter inivit, Argus natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Peloponnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

§. 2. Argus itaque simul ac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ductâ uxore Evadne, Strymonis ac Neærae filiâ, Jasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Jaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculum fuisse legimus. Hic etiam viribus præstans, sublato, qui Arcadiam devastabat, tauro, ejus sese corio cir-

cum exit. Ad hæc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idemque sublatis cædis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

§. 3. Argi verò, & Ismenes Asopi filix Jasus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignorance conscripsit, nec non complures tragœdiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant: quam Junonis sacerdotio decoratam Jupiter vitiauit: à quo cum violatam fuisse puellam hanc Juno comperisset, in buculam candidam transformavit, cum qua Jupiter se concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium iurandum irritum esse, neque ad Deorum iram quicquam pertinere. Juno interim vacillam ab Jove depoposcit, acceptamque Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc

φύλαττο. Σάτωρον δὲ τὸς Ἀργείους ἀδικοῦντα. καὶ ἀφωρεμένον τὰ βασκήματα, ὑποκαί ἀπὸ λήθης λέγεται καὶ τὸ Τάρταρον καὶ τῆς Ἐχιδνῆς, ἣ τὸς περὶόντας στυγερταίνει, ἐπιτηρήσας κοιμωμένῳ ἀπὸ λήθης. ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸ Ἀπιδίου φόνον, τὸς αἰτίους ἀποκτείνας.

§. γ. Ἀργεὺς δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος, οὗ φασὶν ἰὼν ἡμιδαί. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικὰ ἀγροήματα, καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν, Ἰνᾶχου τὴν ἰὼν λέγουσιν. Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλαῳ Πειρήνῃ αὐτὴν φασὶν εἶναι. πάντῳ, ἱεροσύνην τῆς Ἡρας ἔχουσαν, Ζεὺς ἔφθασε. φωρεθείς ὑφ' Ἡρας, τῆς μὲν κόρης ἀφάμενος εἰς βῆν μεταμόρφωσε λευκὴν αὐτὴν δὲ ἀπομόστωτο μὴ συναλθεῖν. διό φησιν Ἡσιόδους ἔκ ἐπιπράδει τὴν ἀπὸ τῆς δεῶν ὀργῆς τοὺς νομίνους ὄρκους ὑπὸ ἔρωτος. Ἡρα δὲ αἰπομένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἀργὸν τὸν Πανόπλιον ἐν

Ασκληπιάδης μὲν, Ἀρέστορος
 λέγει ὅν· Φερεκύδης δὲ,
 Ἰνάχου· Κέρκωψ δὲ, Ἀργεῖος,
 καὶ Ἰσμιλῆος τῆ Ἀσωποῦ θυ-
 γατρός. Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ
 γῆς μετῴσθαι αὐτὸν λέγει.
 ὧς ἐκ τῆ ἐλαίας ἐδέσμιδεν
 αὐτὴν, ἥ τις ἐν τῇ Μυκη-
 ναίῳ ὑπῆρχεν ἄσπερ. Διὸς
 δὲ ὀπιτάξαντος Ἑρμῇ χέ-
 ραι τῆ βοῦς, μινύσαντο
 Ἰέρρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν ἐκ
 ἡδυνάτου, λίθῳ βαλὼν ἀ-
 πίκλεινε τὸν Ἀργεῖον. ὅθεν
 Ἀργεῖφόντης ἐκλήθη. Ἡ ἔρα
 τῇ τῆ βοῦς οἶτρον ἐμβάλλει. ἡ
 δὲ, ὅθεν τὸν ἦκεν εἰς τὴν
 ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κλη-
 θέντα· ἐπιτα διὰ τῆ Ἰλλυ-
 ρίδος περὶ δεῖσα, καὶ τὸν
 Αἰῖμον ὑπερβαλόνσα, διέ-
 σεν τὴν πότι μὲν χαλόμενον
 πόντον Θρακίον· νῦν δὲ
 ἀπὸ ἐκείνης Βόσπορον ἐπι-
 λούσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ
 τὴν Κιμμερίαν γῆν, πολλὰ
 χέρσιν πλανηθεῖσα, καὶ
 πολλὰ διανηξαμένη δά-
 λασαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀ-
 σίας, περὶ τῶν ἦκεν εἰς
 Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν
 μορφήν ἀπολαβούσα ἡνυκά
 παρὰ τῇ Νείλῳ ποταμῷ

autem Asclepiades Arestoris,
 Pherecydes verò Inachi, sicut
 Cercops Argi, & Ismenes,
 quæ Asopi fuit, filiam scri-
 bunt: sed Acusilaus è Pirene,
 ut dictum antea fuit, ortam
 esse refert. Hic eam ad oleam,
 quæ in Myceneo luco erat,
 alligabat. Cùm verò Jupiter
 eam Mercurio ut furtim ab-
 duceret, imperasset, idque ab
 Hierace detectum fuisset, ne-
 que celari ampliùs posset: la-
 pide percussum Argum pere-
 mit. Hinc itaque Mercurius
 ΑΡΓΕΙΦΟΝΤΗΣ cognom-
 entum accepit. Juno de-
 mùm bovem æstro concita-
 vit. Quo facto, ea primùm in
 sinum ab se Ionium appella-
 tum penetravit: Mox per Il-
 lyricum progressa, Hæmum
 transcendit, ac per ea tempo-
 ra trajectum Thracium nomi-
 natum, ab illa deinde Bospo-
 rum dictum, tranavit. Inde,
 cùm in Scythiam penetrasset,
 & Cimmericiam terram, cùm-
 que per continentem multam
 deerrasset, multaque Europæ,
 atque Asiæ maria tranasset, in
 Ægyptum tandem pervenit:
 ubi cùm pristinam formam
 recepisset, ad Nili fluentia

Epaphum peperit. Juno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi verò Junonis orata fecerunt: quod factū ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cū Syriam propè universam pervagata esset, quòd illic Bybliorum Regis uxor filium educare significabatur, ea tandem, Epapho invento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Ægyptij, statnam collocavit; & Ionem quoque Isidem appellarunt.

§. 4. Epaphus autem Ægyptiis imperans, Memphin Nili filiam sibi conjugavit: deque uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaque Libyam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Cæterum ex Libya Neptunòque gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia di-

Ἐπαφον παῖδα. τῦτον δὲ Ἡῤα διῦται Κυρήτων ἀφῤ- νῆ ποιῆσαι. οἱ δὲ ἠφάρι- σαν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰσδόμενος, κτείνει Κε- ρητας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐπράπτο. πανο- μίνη δὲ καὶ Συρίαν ἀπα- σαν· ἐκεῖ γὰρ ἐμύύετο τῇ Βυβλίῳ βασιλῆος γυνὴ ἐπιδύει τὸν υἱόν. καὶ τὸν Ἐπαφον εὗρεσα, εἰς Αἴγυ- πτον ἐλθῶσα, ἐγαμέδην Τη- λεγόνῳ τῷ βασιλευσσι πτότε Αἰγυπτίων· ἰδρύσασθαι ἄγαλ- μα Δήμητρος, ὡς ἐκάλεσαν· Ἴσιν Αἰγυπτίοι, καὶ Ἰὼν· Ἴσιν ὁμοίως προσσηγέ- σαν.

§. 4. Ἐπαφὸς δὲ βασι- λεύων Αἰγυπτίων, γαμέ- δειν καὶ Νεῖλιν θυγατέ- ρα, καὶ ὑπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πλιν. καὶ τιμνὸν θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη. Αἰ- γυπτιοὶ δὲ καὶ Ποσειδῶν, γίνονται παῖδες διδυμοί, Αἰγύωρ καὶ Βῆλος. Αἰγύωρ ᾧ αὖ εἰς Φοινίκην ἀπαλλα- γαίς ἐβασίλευσεν καὶ καὶ τῆς μεγάλης ῥίξης ἐβῆτο γε- νεάχης. Ἰδὲν ὑπερδυσόμεθα

πρὸ τούτων. Βῆλ' & δὲ ὑπο-
 μέinas ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύει
 μὲν Αἰγύπτῳ. γαμῆ δὲ Ἀγχε-
 νόλῳ τ' Νείλῳ θυγατέρεσσι· καὶ
 αὐτῶν γίνονται παῖδες διδύ-
 μοι, Αἰγυπτιῶν καὶ Δαναῶν.
 αἳ δὲ φησὶν Εὐριπίδης, καὶ
 Κηφείῳ καὶ Φινεύει προσέειπε.
 Δαναὸν μὲν οὐκ Βῆλ' ἐν
 Αἰγύπτῳ καλεῖσθαι φησὶν. Αἰγυπτιῶν
 δὲ ἐν Αραβίᾳ, ὅς τε καὶ κατα-
 σκευάσμεν' & Μελαμπό-
 δον χώρειν [ἀφ' ἑαυτῆς]
 ἀνόμενασιν Αἰγυπτιῶν, γίνον-
 ται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν,
 Αἰγυπτιῶν μὲν παῖδες πνιπύκον-
 ται· θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πνιπύκονται· καταστροφῶν δὲ
 αὐτῶν πρὸς ἀνθρώποις πρὶν τ'
 ἀρχῆς, ὅτε φησὶν Δαναὸς τοῖς
 Αἰγυπτιῶσι παῖδας, πλὴν ἑνὸς
 ἢ δυοῖν, διὰ τῶν τ' αὐτῆς θυ-
 γατέραν ἀνέλε, διδοικώς
 [κατόπι καὶ ἐκ χρησμοῦ, ὅτι
 φονδύθονται ὑπὸ ἑνὸς αὐ-
 τῶν, καὶ] ὑποδύμενης Ἀθη-
 νᾶς αὐτῶν, ναυὶ προσέειπε κα-
 τασχεύασαι, [& κληθεῖσαν
 ὡς καὶ τὴν ἀπιδμεν τῇ θυ-
 γατέραν αὐτῆς πνιπύκοντα]
 ἐν ἣ τῇ κόρας ἐνδύμεν' &
 ἔφυγε. πρὸς ἄγων δὲ Ρόδῳ,
 τὸ τῆς Λινδίας Ἀλινῶν

cere supersedebo. At Belus,
 quod ex Ægypto minimè dis-
 cessisset, Ægypti regnum
 consequitur : atque Anchi-
 noen Nili filiam duxit ux-
 orem, de qua filios geminos
 creavit, Ægyptum ac Da-
 naum; sed &, ut Euripides ait,
 Cepheum, Phineumque. Igi-
 tur Danaum Belus ad Libyam
 incolendam, Ægyptumque ad
 Arabiam habitandam misit.
 Qui, cum devastasset Melam-
 podum terram, eam Ægypti
 nomine appellari de seipso
 voluit. Porro & Ægypto è
 pluribus conjugibus filij ma-
 res quinquaginta gignuntur :
 at fratri Danao filiarum totidem.
 Qui, cum de regno inter se
 contenderent, Danaus Ægy-
 pti filios præter unum aut al-
 terum, filiarum suarum operâ
 necavit : nam ex oraculo cæ-
 dem sibi imminere acceperat :
 metuperculsus Minervæ con-
 silio, navim nominatam ab
 eo de filiarum suarum nume-
 ro πνιπύκοντα, quasi dixeris
 quinquagintiremem, primus
 fabricavit, in quam filias
 impositis, aufugit. Inde ad
 Rhodum insulam cum appul-
 sus esset, Minervæ Lindiæ
 statuam

statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipse Danaus ejus regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopiâ laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccaverat, quod eam Minervæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum misit. harum una Amymone aquam quærens, telum in cervum jacit, ac fortè Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergefactus, puellæ ineundæ miro desiderio capitur. At Neptuni superventu, Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernæos fontes indicavit.

§. 5. Porro Ægypti filij Argos profecti, ut mutuam inter se similitudinem componerent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parùm crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exiliique sui

ἄγαλμα ἰδρύσατο. ἐντεῦθεν δὲ ἦσαν εἰς Ἀργεῖον, καὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτῷ ὄντισιν ὡς Ελαῖος ὁ τότε βασιλεύων. [αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] αὐτὸς δὲ τῆς χώρας ὑπαρχὸς, ἐπειδὴ καὶ τὰς παῖδας ἐξήγαγε Ποσειδῶν μνηστῆρ' Ἰναχῶ, διότι τῇ χῶρην Ἀθῶναι ἐμπετύρηνον ἐπὶ, τὰς θυγατέρας ὑδρόσομῆνας ἐπιμύε. μία δ' αὐτῇ Ἀμυμόνῃ ζητοῦσα ὕδωρ, ῥίπτει βέλος, ὃν ἔλαφον, καὶ κοιμωμένον Σάτυρον τυγχάνει. καὶ κτείνῃ παρὰ τῆς, ἐπιθύμει συγχυμέναι. Ποσειδῶν δ' ὀπίσθεντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἐφυγῇ. Ἀμυμόνῃ δὲ, τέκτον σκευὴν δίδεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηλὰς ἐμλύουσιν.

§. 6. Οἱ δὲ Αἰγυπτίου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἀργεῖον, τῆς τε ἑχθρῆς παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν γαμῶν ἡξίουν. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν σοφὸς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνηστῶν ἀπὸ φυγῆς,

ᾧ μολόγει τοῖς γάμοις, καὶ
 διεκλήρει τὰς κόρας. Τῶν μνη-
 σταν μὲν οὖν, ἧ' προσβυτί-
 ραν, ἐξέειλε Λυγκεῖ, καὶ
 Γοργοφόνῳ Προθεῖ. ἧ' τοι γὰρ
 ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀρ-
 γυφίης ἐγερόνευσαν Αἰγύ-
 πτω· ἧ' δὲ λοιπῶν ἔλαχον,
 Βύσις μὲν καὶ Ἐγκέλαδος,
 καὶ Λύκος καὶ Δαΐφρων, τὰς
 Δαναῶν ἡγηροθείσας ἐξ Εὐ-
 ρώπης. Αὐτομάτῳ, Ἀμυμό-
 νῳ, Ἀγαύῳ, Σχεαίῳ. αὖ-
 ται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγρόν-
 το Δαναῶν. ἐκ δὲ Ἐλεφαντί-
 δος, Γοργοφόνῃ καὶ Τῶν μνη-
 σταν. Λυγκεῖς δὲ καὶ Καλύ-
 κῳ ἔλαχον. Ἰστρος δ', Ἱππο-
 δαμίαν· Χαλκώδων, Ρωδίαν·
 Ἀγλώωρ, Κλεοπάτραν· Χαΐ-
 πος, Ἀσεΐαν· Διοκορυτὸς,
 Ἱπποδάμειαν· Ἀλκίς, Γλαυ-
 κῳ· Ἀλκμήων, Ἱππομέ-
 δισσαν· Ἱππόδοτον, Γόργῳ·
 Εὐχλῳ, Ἰφιδάμειαν· Ἱπ-
 πέλπυος, Ρόδῳ· ἧ' τοι μὲν οἱ
 δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς·
 αἱ δὲ παρθέναι, ἐξ Ἀμα-
 δρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀ-
 τλαντίης· αἱ δ' ἐκ Φοίβης.
 Ἀγαπτόλεμον δ' ἔλαχε Πει-
 ρήνῳ· Κέρκεστι δὲ Δάειον·
 Εὐρυδάμας, Φάρτῳ· Αἶγιος,

injuriā haudquaquā obli-
 tus esset, nuptias pactus for-
 titō puellas distribuere cœpit.
 Hypermnestram igitur, nata-
 rum maximam, Lynceo, &
 Gorgophonem Protheo sele-
 git. Hos enim ex conjuge Re-
 gina Argyphia Ægyptus ex-
 tulerat. Inde suam quisque
 fortiti sunt, Busiris quidem &
 Enceladus, Lycusque ac Dai-
 phron, Automaten, Amy-
 monen, Agaven, Scæam,
 Danao ex Europa regia ma-
 trona fatas ducunt. At ex Ele-
 phantide ortæ fuerunt Gorgo-
 phone, atque Hypermnestra:
 sed Lynceus & Calycen sorte
 duxit. Ister autem Hippoda-
 miam: Chalcodon, Rhodiam:
 Agenor, Cleopatram: Aste-
 riam, Chætus: hippodamiam,
 Diacorystes: Alcis, Glaucen:
 Alcmenon, Hippomedusam:
 Hippothous, Gorgen: Iphi-
 medusam, Euchenor: Rho-
 den, Hippolytus. Hi decem
 ex Arabia uxore geniti sunt.
 Sed puellæ ex Hamadrya-
 dibus Nymphis: aliæ ex
 Atlantea, aliæ ex Phœbe
 natæ sunt. Agaptolemo Pi-
 rene, Cercesti Dorion, Eu-
 rydamanti Pharte, Ægio,

Mnestra , Evippe Argio : Anexibia Archelao , Menacho Nelo , obvenerunt. Hi septem è Phœniffa conjugè orti sunt : at puellæ, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant , idque propter similitudinem nominum , Clirus , Cliten ; Sthenelus , Sthenelen ; Chrysipus , Chrysippen. At qui ex Caliande & Naide Nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyxonis filiabus , sortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenes , Hermes, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæ verò sunt ex Nympha natæ, Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Evippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, sortiti duxerunt. Nam Periphanti obtrigit Actæa, Oeneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalceæ Adyte, Ocypete Lam-

Μνήστρα· Αρχῖο, Ευίπ-
 πῶ· Αρχέλαο· Μενά-
 χω· Νηλο· οἱ δὲ ἐκ τῆς Φοινίσσης γυναι-
 κός· αἱ δὲ παρδίνοι, Αἰ-
 θίοπιδες· ἐκλεφεῖν δ' ἔλα-
 χον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμ-
 φιδες, οἱ ἐκ Τυρίας· Κλη-
 τὸς Κλειτῶ· Σθένελος
 Σθενέλλω· Χρύσιππος Χρυ-
 σίππῳ· οἱ δὲ ἐκ Καλιάν-
 δης [καὶ Νηίδος] νύμφης
 παῖδες δώδεκα, ἐκλεφε-
 σάντο, Ἐρατὶ καὶ Ἐρ-
 ατῶ· Ναίδος· ἦσαν δὲ οἱ
 μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος,
 Φάντης, Περειθένης, Ερ-
 μῆς, Δρύας, Ποταμῶν,
 Κίσιος, Λίξος, Ἰμβρος,
 Βρόμιος, Πολύκτωρ, Χθόν-
 υιος· αἱ δὲ κόραι Νύμ-
 φης, Αὐτονόη, Θεανὴ,
 Ἠλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐ-
 ρύδικη Γλαυκίππη, Ἀνθή-
 λα, Κλεοδώρα, Ευίππη, Ε-
 ρατὶ, Στύγη, καὶ Βρύκη·
 οἱ δὲ Γοργόνων Αἰγυπτιῶν γε-
 νόμενοι, ἐκλεφεσάντο τὰς
 καὶ ἐκ Πιερίας, καὶ λαγχά-
 νει, Πείρας μὲν Ἀκταίῳ·
 Οἰνέει· Ποδάρκῳ· Αἰγυ-
 πτιῶ· Διοξίππῳ· Μενάλ-
 κῃ δὲ Ἀδύτῳ· Λάμπῃ.

• Ωκυπέτῳ Π. λάρῃ 1^η δ-
μων. ὁ κτὼ δὲ εἰσι νεώ-
τατοι· Ἰδας, Ἰπποδίκῳ·
Δαίφρων, Ἀδιάντῳ (αὐ-
ταὶ δὲ ἐκ μητρὸς ἐγμον-
το Ερσῆς) Πανδίων, Καλ-
λιδίκῳ· Ἀρβυλῳ, Οἰμέῳ·
Υπερβιῳ, Κελαυνῳ Ἰπ-
ποκορυτῆς, Υπερίπῳ. ἔ-
τοι ἐκ Ἡφαιστίνης. αἱ δὲ
ἐκ Κειρόδος. ὥς δὲ ἐκλη-
ρώσαντο τοῖς γέμοις, ἐ-
στάσας ἐγχεΐειδα διαδί-
δωσι ταῖς θυγατέσσιν· αἱ
δὲ καιμαμένους τοῖς νυμ-
φίοις ἀπέκτεινεν, πλὴν
Υπερμνήστῃ· αὕτη δὲ Λυ-
κίᾳ δίδεσσε, παρδίνον αὐ-
τίῳ φυλάσσοντα· διὸ κα-
θεύξας αὐτίῳ Δαναὸς,
ἐφρουρεῖ. αἱ δὲ ἄλλαι ἥδ'
μὲν Δαναοῦ θυγατέρες,
ταὶ μὲν κεφαλὰς ἥδ' νυμ-
φίων ἐν τῇ Λέρνῃ κα-
τάρυξαν, τὰ δὲ σώμα-
τα, πρὸ τῆς πόλεως ἐκί-
δδωσαν καὶ αὐταὶ ἐκάθη-
ραν Ἀθῶνᾳ τε καὶ Ἐρ-
μῇ, Διὸς κελεύσαντο·
Δαναὸς δὲ ὕστερον Υἱὸν
μνήστῃ Λυγκίᾳ σωφί-
σε· ταὶ δὲ λοιπαὶ θυγα-
τέρες εἰς Γυμνικὸν ἀγῶνα

po, Pylarge Idmoni. Sex au-
tem novissimi, Idas, qui Hip-
podicen : Daiphron, qui A-
dianten (hæ autem sunt ex
Herse matre natæ) Pandion,
qui Callidicen : Arbelus, qui
Oëmen : Hyperbius, qui Ce-
læno : Hippocorystes, qui
Hyperipten sibi conjugarunt.
Hi ex Hephæstine oriuntur :
at puellæ matre Crinone fue-
runt. Post, ubi suam quisque
fortitus conjugem duxerunt,
acceptos in convivium cun-
ctos Danaï filia datis à patre
pugionibus somno sepultos,
suum quæque sponfos occi-
dunt, unâ tantummodò exce-
ptâ Hypermnestrâ : hæc enim
sola Lynceum, quod ejus vir-
ginitate abstinuisse, incolumem servavit. Quamobrem
hanc Danaus onustam vincu-
lis custodiri jubet. Reliquæ
Danaï filia præfecta sponso-
rum capita in Lerna defode-
runt, corpora verò ante ur-
bem deplorata sepelienda cu-
raverunt. Has autem Miner-
va Mercuriûsque Jovis impe-
rio expiârunt. Demùm post-
eà Danaus Hypermnestram
Lynceo copulavit, cæteras in
gymnicum certamen produ-

etas victoribus habendas dedit. Amymone Nep tu ni fe mine prægnans , Nauplium peperit. Hic longævus factus, mare navigans , morientium casum permolestè ferebat: sed & ipsi tandem aliquâdo obiisse contigit , vel eo mortis genere , quo alios defungi mortissimè conspiciebat. Verùm antequàm è vita discessit , ut Tragicorum auctoritate comprobatur , Clymenen Atrei filiam sibi uxorem conjugari placuit. Qui verò Reditus conscripsit , Philiram duxisse ait. Cercopis autem testimonio , Hesionen cepit : de qua Palamedem , Oëacem , Nausedontem gignit.

CAP. I I.

LYnceus autem , qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem Abantem filium genuit: ex quo & Ocaleâ conjuge Mantinei filiâ , gemini procreantur , Acrisius ac Proetus, qui cùm in utero matris adhuc essent , inter se dissidere cœperunt. Ubi verò per ætatem potuere, de regno certare non dubitarunt. Hique belli-

ποῖς νικῶσιν ἰδωκεν. Ἀμυμώνη δ' ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησεν Ναύπλιον. οὗτος μακρόβιος ἤσθ' ἡρόμεν, πλέον τὴν θάλασσαν, τοῖς ἐμπήλοισιν ὅπῃ θανάτῳ ἐδυσφόρει. σωῆς οὐδ' αὖ καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὃν ὅρ' ἦσαν τελευτησάντων ἐδυσφόρει. πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἐξημέριον, ὥς μὲν οἱ Τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Ἀτρείως· ὥς δὲ ὁ ποιητὴς νόστιμα χράσας, Φιλύραν· ὥς δὲ Κέρκωψ, Ησιόνην. καὶ ἐξήγησε Παλαμήδην, Οἰάκην, Ναυσιμέδοντα.

Κ Ε Φ. β.

ΛΥγκεὺς δὲ μετὰ Δαναὸν Ἀργεῖσι διωκόμενος, ἐξ Ὑπερμνήστρας τέκνοντι παῖδι Ἀβαντα. τέττι δὲ καὶ Ὀκαλείας τὴν Μαντινέως, δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο, Ἀκρίπιδης καὶ Προΐτιδος. οὗτοι, καὶ κατὰ γαστὴρ μὴ ὄντες, ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους. ὥς δὲ ἀντετάφησαν, δεῖ τῆς βασιλείας ἐπολέμου. καὶ πολέ-

μῆντις εὖρον ἀσπίδας περ-
τοι. καὶ κρατήσας Ακρίσιος,
Προῖτον Ἀργεὺς ἐξελαύνει·
ὃ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν περὶ
Ιοβάτῳ· ὡς δὲ πινες φα-
σι, περὶ Ἀμφιάκτῳ καὶ
γαμῇ τῷ τούτου θυγατέ-
ρι, ὡς μὲν Ὀμηροῖς, Ἀν-
τιφάνει· ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ,
Σθενέβοιαν. κατὰ γὰρ δὲ αὐ-
τὸν ὁ κηδεστὴς μὲν στρατὸν
Λυκίων, καὶ καταλαμβά-
νει Τίρυνθα· ταύτῳ αὐτῷ
Κυκλώπων τήχρα ἄντων· Με-
εισάμφοι δὲ, τῷ Ἀργείαν
ἄπασαν κατὰ κοινῇ. καὶ Ακρί-
σιος μὲν Ἀργεὺς βασιλεύ-
ει· Προῖτος δὲ Τίρυν-
θος· καὶ γίνεται Ακρίσιος μὲν
ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαι-
μόνωνος, Δανάη.

§. β. Περίτῳ δὲ ἐκ Σθεν-
εβοίας, Λυσίππῳ, καὶ Ἰφι-
νόῃ, καὶ Ἰφιδάσσει· αὗται
δὲ ὡς ἐπληρώθησαν, ἐμ-
νήσαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος
φησιν. ὅτι καὶ Διονύσου πε-
λεπὸς ἐκατεδέχοντο, ὡς δὲ
Ἀκυσίλαος λέγει, διότι τὸ
τῆς Ἥρας ξέδαρον ἐξηυτί-
λισαν. γυνάμειναι δὲ ἐμ-
μαρῆς, ἐπλανῶντο ἀλλὰ τῇ
Ἀργείαν ἄπασαν. αὐτὸς δὲ

gerantes primi clypeos inve-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proetum Argis exegit : qui ad
Iobaten in Lyciam pervenit :
sed, ut alij produnt, ad Am-
phianactem confugit, cujus
etiam filiam ducit : Homerus
autem Anteam dicit ; At si
tragædiarum scriptoribus fi-
dem habemus, Sthenobœam.
Hunc demùm focer cum Ly-
ciorum copiis reduxit, ac Ti-
rynthem occupavit, quam
ipsius gratiâ Cyclopes mœni-
bus cinxerunt, atque in par-
tem assumpti, Argivam ter-
ram propè universam colue-
runt. Sic Acrisius Argis impe-
rat : & Proetus Tirynthe. Ad
hæc Acrisius ex Eurydice La-
cedæmonis filiâ Danaen gi-
gnit.

§. 2. Proetus verò de Sthe-
nobœa Lysippen, Iphinoén-
que, & Iphianassam : quæ cum
adultæ jam ætatis essent, in
insaniam inciderunt, quòd, ut
Hesiodus inquit, Dionysi fe-
rias minimè receperant : At
Acusilai sententiâ, quòd Ju-
nonis simulacrum nihili fece-
rant. Sic itaque furore perci-
tæ per omnem Argivorum
terram deerrabant. Inde ite-

rūm in Arcadiam ac Pelopon-
nesum reversæ, cum omni de-
decore per deserta discurre-
bant. Melampus autem Amy-
thaonis filius, & Idomēnes,
quæ fuit Abantis, vaticinandi
cognitione insignis, & qui po-
tionandi, expurgandique ra-
tionem primus invenerat, se
virginibus sanitatem restitu-
turum pollicetur : si tertiam
regni partem accipiat. Proe-
tus tantâ mercede deterritus,
filiarum curationi minimè af-
sentitur. Quocircâ virgines
longè majori vesaniâ conci-
tantur, imò verò etiam reli-
quæ mulieres cum virginibus
simul furere cœperunt : ete-
nim desertis propriis sedibus,
in suos ipsarum desæviebant
liberos, atque in deserta sese
fugâ abdebant. Cū verò id
calamitatis genus in dies ma-
gis increfceret, postulatam
mercedem Proetus Melam-
podi ultrò concessit. Tum ille
eas se curaturum esse promit-
tit, si regni tantundem fratri
suo Bianti attribuat. Inter
hæc Proetus veritus ne, si
filiarum curatio longius tra-
heretur, mercedem ille pete-
ret ampliorem, postulatis af-

τῶν Ἀρκάδιαν καὶ τὴν Πε-
λοπόννησον διελθούσῃ μὲν
ἀκοσμίᾳ ἀπίσσης, διὰ τῆς
ἐρημίας ἐπὶ ἵαζοντο. Με-
λάμπος δὲ ὁ Ἀμυθῶν-
τος, καὶ Εἰδομένης τῆς
Ἀβάντος, μαίης ὦν, καὶ
τῶν διὰ φαρμάκων καὶ χυ-
δαμῶν διαρκίαν περὶ-
τὴν ἀρετῆς, ὑπερχεῖται
διαρκύνειν τὰς παρθένας,
εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μί-
ρος τῆς δυναστείας. ὃς ὅπ-
τηνόντος δὲ Προΐτου δι-
αρκύνειν ὅττι μυστοῖς τηλι-
κούτοις, ἐπὶ μᾶλλον ἐμαί-
νοντο αἱ παρθένοι· καὶ
περὶ τὴν ματὰ τούτων αἰ-
λοῖται καὶ γυναικί· καὶ γὰρ
αὐτὰς τὰς οἰκίας ἀπολι-
ποῦσαι, τοῖς ἰδοῦσι ἀπώλ-
υον παῖδας, καὶ εἰς τὴν
ἐρημίαν ἐφοίτων. περὶ δὲ αὐ-
τῆς δὲ ὁππότερον τὸ συμ-
φορῆς, τοῖς αἰτηθέντας
μυστοῖς ὁ Προΐτης ἐδίδου.
ὁ δὲ ὑπέχετο διαρκύνειν,
ὅταν ἔπερυν τοσούτον τῆς
γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Λά-
κη Βίης. Προΐτης δὲ ἐυλα-
χῆναι, μὴ βραδυψύχους
τῆς διαρκείας, αἰτηθεῖν
καὶ πλέον, διαρκύνειν

σωεχρήσιν ὅπῃ τούτοις. Μελαμποις δὲ φθλαβὼν τοῖς διωπατάτοις ἧν νεανιῶν, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ πνϑ ἐνδεῶς χρεῖας ἐκ ἧν ὄρεον αὐταὶ ἐς Σικυῶνα σωεδίωξε· καὶ δὲ τὸν διωγμὸν, ἡ περὶ βυτάτη ἧν θυγατέρον, Ἰφινόη μετήλλαξε. ταῦς δὲ λοιπαῖς πυχρυσίας καὶ θαρμὸς σφενῆσαι σιωέβη. καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Περίτῳ Μελάμπεδι καὶ Βίανπ. παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπίνδην.

sensus, filias Melampodicurandas commisit. Quare Melampus, adhibitis validissimis adolescentibus ejubilatum simul, & entheam quandam choream imitatus, de montibus virgines ipsas in Sicyonem est usque infecurus. Has dum persequeretur, Iphinoë natu maxima vitam cum morte commutavit. Reliquæ vero, repurgatâ vesaniâ, resipuerunt. Harum demùm, Melampodi unam, & Bianti alteram Proetus in matrimonium collocavit : neque longo post tempore Magapenthem filium genuit.

Κ Ε Φ. γ.

C A P. I I I.

Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκῃ τῇ Σηοφῃ, κτείνῃς ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδῳ, ὡς δὲ πνέσφασι, Περσῶν· αἱ οἱ δὲ, Αλκίμένῳ, εἰς Ἀργῷ πρὸς Περίτον ἐλθὼν καὶ δαίρεται. καὶ αὐτῷ [γυνῇ] Σθενέβοια, [ἡ καὶ Ἀντία] ἔρχεται ἰσχυρῶς, καὶ περιπμπι λόγους περὶ συνουσίας· τῇ δὲ ἀπαρνούμενῃ, λέγει πρὸς Περίτον,

ΚÆterùm Bellerophon-tes Glauci, qui Sisyphi fuit, cùm per imprudentiam Deliadem fratrem, sive, ut quidam ferunt, Pirenen, aut, ut alij volunt, Alcimenem peremisset, ad Proetum Argos confugit, ab eoque expiatur. Mox autem cùm illius amore Sthenobœa, quæ & Antea dicebatur, deperiret, spargit verba de concubitu. Qui, cùm mulieris libidini minimè consensisset, Sthenobœa Proeto Bellerophontem,

Bellerophontem, quod se de stupro interpellasset, infumilavit. Proetus credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas hujusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognitâ, illum ut ad Chimæram extinguendam iret, imperavit. Si quidem ita juvenem à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modò, sed ne multorum quidem viribus facilè perdomari poterat. Nam primâ in parte leo, postremâ draco, mediâ verò capra esse videbatur, quæ flammæ evomebat, ac proxima quæque disperdebat, pecorâque vastabat: Hæc enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari curâ nutritam fuisse, natamque ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur.

§. 2. Conscenso igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimæ-

ἔπ' Βελλεροφόντης αὐτῇ πε-
εὶ φθορᾷς περιεπέμψατο.
λόγῳ. Πρωῖτ' ὃ πρὸς
σε, ἔδωκεν ὁππολὰς αὐτῷ
πρὸς Ἰοβάτην [τὸν πενδε-
ρὸν] κομίσαν· ἐν αἷς ἐγε-
γχεσθῆναι, Βελλεροφόντην
ἀποκτεῖναι· Ἰοβάτης δ' ὅπ-
ποις, ἐπέταξεν αὐτῷ Χί-
μαιραν κτεῖναι, νομίζων
αὐτὸν ὑπὸ τῆς θείης δια-
φθαρήσεσθαι. ὡς γὰρ ὁ μόνον
ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς ἐκένε-
λωτον. εἶχε δὲ σκοτομίῳ
μὲν λέοντος, ἔχεν δ' ὀφεί-
κοντος, τεύτιν δ' κεφαλῇ
μέστω αἰγῶν· δι' ἧς πῦρ
αἶνι, καὶ τὴν χώραν δίεφ-
θιρε, καὶ τὰ βοσκήματα
ἐλυμαίνετο. μία γὰρ φύσις
πειῶν θείων εἶχε διώαμιν.
λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν
ταύτῃ περικεῖσθαι μὲν ὑπὸ
Ἀμισοδάρι, καὶ δὲ εἰρηκε
καὶ Ὀμηροῦ· γνηθῆναι δὲ
ἐκ Τυφῶντος καὶ Ἐχιδνῆς,
καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ.

§. 3. Αναβιάσας οὖν
ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ὅτι
τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχεν
ἵππον ἐκ Μεδέως πηλῶν
γεγνημένον, καὶ Πισσιδῶ-
ντος, ἀφ' οὗ εἰς ὕψος, ὑπὸ

τέτε καπτόξιδε & χί-
μαιραν. μὴ δὲ τὸν ἀγῶ-
να ᾗτον, ἐπέταξεν αὐ-
τῷ Σολύμοις μαχεῖσθαι·
ὡς δὲ ἐπιδείκνυσε καὶ τῷ-
τον, Ἀμαζόσιν ἐπέτα-
ξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὡς
δὲ καὶ ταύτας ἀπέκλεινε,
τοῖς τε νεότητι Ἀλκίων
διαφέρειν δοκοῦντας ἐπ-
λέξας, ἐπέταξεν ἀποκτεῖ-
ναι λοχίσαντας. ὡς δὲ
καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀπέκτεινε παύ-
τας, θαυμάσας πλὴν δυ-
ναμὴν αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τά-
τε γράμματα ἔδειξε, καὶ
παρ' αὐτῷ μένειν ἠξίωσε,
δοῦς πλὴν θυγατέρα Φιλο-
νόω. καὶ Διήσκων, πλὴν
Βασιλείαν κατέλιπεν αὐ-
τῷ.

Κ Ε Φ. Δ.

ΑΚεῖσιν δὲ, ὅτι παί-
δων θυσίας αἰρεῖ-
ων χρηστειάζομεν, [ὁ
θεός] ἔφη, θυσίαν παῖδα
ἐκ τῆς θυγατρὸς ὅς αὐτὸν
ἀποκτενέῃ. δέσσαι οὐκ Ἀκρί-
σιον ᾗτον, ἵνα γλῶσσαι ἀλά-
μον κατασπείρας χάλκεον,
& Δαναὸν ἐφευρέι. ταῦτά

ram sagitis impetebat. Quā-
demum peractā pugnā, Ioba-
tes eundem in Solymos pu-
gnaturum misit. ubi & id feli-
citer exegit, ad Amazonas ex-
pugnandas proficisci impera-
vit. Quibus item devictis, col-
lectam Lyciorum juventu-
tem, quæ cæteris præcellere
videretur, in insidiis confide-
re jubet, atque ita Bellerophontem occidi præcepit.
Ubi autem & hosce ad unum
omnes ab eo cæsos accepit,
admiratus juvenis præstan-
tiam Iobates, literas illi Proe-
ti ostendit. Inde, ut secum
maneret, rogavit: eique Phi-
lonoen filiam uxorem dedit.
Qui demum, eum fato con-
cessisset, Bellerophontem ge-
nerum suum regni successio-
re instituit.

C A P. IV.

INterim Acrisio de mari-
bus filiis oraculum scisciti-
tanti, numen respondit, pue-
rum de filia oriturum esse qui
avo necem illaturus esset. Id
igitur Acrisius pertimescens,
æneo sub terra cubiculo con-
structo, inclusam Danaen
custodiri jubet. Hanc, ut non-

nulli tradunt, vitiauit Proetus : unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Jovem in aureum imbrem transmutatum per impluvium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse : mox ubi Perseum de filia natum esse cognovit Acrisius, ab Jove compressam filiam minimè credens, eam unà cum filio in arca lignea conclusam in mare dejecit : quæ cùm in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys de-
sumptum puerum educavit.

§. 2. Cæterùm, Polydectes uterinus Dictys frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem ætatem pervenerat) potiri nequireret, amicos, quibuscum & Perseum etiam convocat : iisque ob Hippodamiæ OEnomai filiæ nuptias eranum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Quanam, inquit, in re conficies eranum? equo, Polydectes responderet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit capite. Tum Rex contrà nihil subjecit. Mox verò, ab aliis equos exposcit : sed, quod equum à Perseo

ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἔφθαιρε
Περσῖτ', ὅθεν αὐτοῖς καὶ
ἡ αἰσις ἐκινήθη. ὡς δ' ἐνιοί
φασι, Ζεὺς μεταμορφωθείς
εἰς χρυσὸν, καὶ διὰ τ' ὄρου
φῆς εἰς τοὺς Δαναῆς εἰσ-
ρυεῖς κάλπους, σωῆλθεν.
αἰσδόμεν' δὲ Ἀκρίστ'
ὔστερ' ἐξ αὐτῆς γέγονη μέ-
νον Περσίᾳ, καὶ πτεῦσας
ὑπὸ Διὸς ἐφθάσθαι, πλὴν
δυγατίᾳ μὲν τῇ πατρὸς εἰς
λάνακα βαλὼν, ἔρριψεν εἰς
θάλασσαν. πρὸς τὴν ἐχθείσης δ'
τ' ἀφ' ἁπλῶς Σεείφῳ, Δίκτυς
ἄρας, ἀνέδραψε τὸν.

§. β. Βασιλῶν δὲ τῆς
Σεείφῳ Πολυδέκτῃς, ἀδελ-
φὸς [ὁμομήτερος] Δίκτυος
Δαναῆς ἐραδίης, καὶ ὑπὸ ῥω-
μίνῃ Περσίᾳ. καὶ δυνάμε-
νος αὐτῇ σκελεθεῖν, σκελεθεῖ-
λαι τὰς φίλας, μετ' ὧν καὶ
Περσίᾳ, λέγων ἔρανον σκε-
λεῖν ὅτι τὰς Ἰπποδαμείας τ'
Οἰνομάῃς γάμους. τῇ δὲ Περσίᾳ
ἀπάντησεν ὅτι ἵππερ' ὁ ἔρανός
ἐσθλῆται; τῇ δὲ φήσαντ'
ὅτι ἵππων Περσεὺς δὲ ἔπεν,
ὅτι τῇ κεφαλῇ τ' Ἰοργόν'.
ἐκ αὐτῆς Πολυδέκτῃς. πα-
ρὰ μὲν οὖν τῷ λοιπῷ ἡ ποίησις
ἵππων παρὰ τῇ τῇ Περσίᾳ

ἔλαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπι-
 ταξε τῇ Γοργόνῃ κομίζεσθαι
 τὴν κεφαλὴν. ὁ δὲ Ερμὸς καὶ
 Ἀθηνᾶς περικλυταῖς θυγα-
 τέραι, Ἐντώ, καὶ Περμφρηδῶ,
 καὶ Δεινῶ. ἦσαν [δὲ] αὐταὶ
 Κητῆς τε καὶ Φόρκυς Γοργόνων
 ἀδελφαί, καὶ αἰετὸς γενετῆς.
 ἕνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς, καὶ
 ἕνα ὁδόντα εἶχον. καὶ ταῦτα
 ᾗδ' ἔμειον ἡμεῖς ἀλλή-
 λαις. ὧν κλειδίσας ὁ Περ-
 σεύς, ὡς ἀπ' ἡτοῦ, ἔφη ἄπο-
 δάσειν, ἀν' ὅφρησόν τινι
 ὁδὸν τινὶ ὅπῃ τὰς νύμφας φέ-
 ρουσιν. αὐταὶ δὲ αἱ νύμφαι
 πλωτὰ εἶχον πέδιλα, καὶ τὴν
 βίβιν, ἣν φασὶν περὶ πτερυγίων.
 Πίνδαρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν
 Ἀσπίδι, ἐπὶ τῇ Περσέῳ·

Παῦ δὲ μετάρρενον εἶχε
 καὶ εὐδαιμόνιο πελώρεα

Γοργαῖς, ἀμφὶ δὲ μιν κί-
 βισις ἔει.

Εἴρηται δὲ ᾗδ' ὅτι καὶ ἰδοὺ
 ἐκεῖ ἐδῆται καὶ τινὶ προφλῷ.
 εἶχον δὲ καὶ τὴν Ἀΐδος κυ-
 νῆν. ὅφρησόν τινι τὸν τε
 ὀφθαλμὸν, ὁδόντα καὶ τὴν ὀφθαλμὸν αὐ-
 τῆς, καὶ ᾗδ' ὅτι περὶ πτερυγίων
 καὶ νύμφας, καὶ πτερυγίων ὧν

habere non posset, pro sym-
 bola Gorgonis caput illi ut
 afferret, imperavit. Tum Per-
 seus, Mercurij ac Minervæ
 ductu, Phorci filias adiit, En-
 to, Pemphredo, & Dino. Hæ
 fuere Catysque & Phorci na-
 tæ, Gorgonum sorores, ab
 ortu ipso statim anus factæ,
 unòque tres oculo, & dente
 uno præditæ, quibus & vi-
 cissim, inter se utebantur.
 Hæc, ubi potitus est Perseus,
 reposcentibus se redditurum
 pollicetur, si, quæ ad Nym-
 phas ipsas duceret, viam com-
 monstrarent. Erant autem
 Nymphis alata talaria, & ci-
 bisis, quam peram quidam
 esse putant. Id Pindarus, &
 Hesiodus in clypeo, ubi de
 Perseo sic ait:

*Horrenda totas scapulas ca-
 put occupat ingens*

*Gorgonis, idque intra cibis in
 later.*

Nam cibisis, quòd inibi con-
 dantur indumentum, & ciba-
 ria, dicta esse videtur. Ad hæc
 Orci galeam habebat. Resti-
 tutis itaque Phorcidibus &
 dente, & oculo, quòd viam
 demonstrassent, ad Nymphas
 pervenit: Adeptus inde, quæ

cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talia accommodavit: postremo galeam capiti imposuit. Hac igitur tectus, quoscunque voluisset, ipse invisus aliis, pervidebat. Is ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum devolvit: hinc Gorgones dormientesprehendit. His autem Euryalæ uni: Sthenoni alteri; tertiæ Medusæ nomen fuit; in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad hujusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita: dentes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus æneæ, & alæ aureæ, quibus convolabant: quæ, quicumque obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demùm Perseus somno sepultas adortus, cujus manus Pallas dirigebat, averfus, oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusæ caput amputavit: quo resecto, Pegasus alatus equus

ἐπαέδασε, ἥ μὲν κίεσιν περιεβάλετο· τὰ δὲ πίδαλα τοῖς σφυροῖς περιέρριψε. τὴν δὲ κυκλῶ τῇ κεφαλῇ ἐπίθετο. ταύτῃ ἔχων, αὐτὸς μὲν ἦεν ἤθελεν, ἔβλεπεν, ὑπὸ δῆλον δὲ ἔχων ἑώρατο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Εὐρωδὸς ἀδαμαντίνῳ ἀπὲρ πτωπετόν, εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦεν. καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμώμενας. ἦσαν δὲ αὐτῇ, Σθενὼ, Εὐρυάλη, Μείδισσα. μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδισσα. διὰ τοῦτο δὴ τὴν ταύτης κεφαλῇ Περσεὺς ἐπέμφοθι. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περικειραμένας φολίσσας δράκοντων, ὀδόντας δὲ μεγάλοις ὡς συῶν, καὶ χεῖρας χαλκὰς πτέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπέποντο· τὲς δὲ ἰδόντας, λίθους ἐποίω. ἐπισταὶ ἔν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμώμενας, κατευδυνούσης τὰς χεῖρας Ἀδριαῖς, ἀπετραμμένῃ, καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκίῳ, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνος ἔβλεπεν, ἐκαρξάμην αὐτῷ. ὑποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνος ἐξέδρε Πήγασος πηλὸς ἵππος,

καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνης πα-
τήρ. τέτοις δὲ ἐγέννησεν ἐκ
Ποσειδῶν Θ.

§ γ. Ὁ μὲν Περσεύς ἐν-
δήμῳ Θ εἰς τὴν κλισίαν ἢ
πεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὅπ-
ω πάλιν ἐχάσθη. αἱ δὲ Γορ-
γόνες ἐκ τῆς κοίτης αἰατῶ-
σαι. ἢ Περσέα ἐδίωκον, καὶ
σωιδεῖν αὐτὸν ἐκ ἡλύ-
τατο διὰ ἢ κυ. ἦν· ἀπε-
κρύπτετο γὰρ αὐτὸς παρὰ
τὸν ὄμιλον Θ ἢ εἰς Αἰθιοπίαν,
ἥς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὖρε
τὴν τέττονι θυγατέρα Αν-
δρομέδαν, παρεκειμένην
βορᾶν θαλασσίῳ κήτῃ. Κασ-
σιόπεια γὰρ Κηφεύς γυνὴ,
Νηρηίων ἦεισε πρὸς κάλ-
λους· καὶ πασῶν ἤ) κρείσ-
των ἦν γυνή. ὅθεν αἱ Νηρηί-
δες ἐμνήσαν· καὶ Ποσει-
δῶν αὐταῖς συνοργαδίς,
πλημύραν τε ὅπῃ ἢ χέραν
ἐπιμψε, καὶ κῆτ Θ. Αμ-
μων Θ δὲ χήσαντ Θ ἢ
ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορῆς,
ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ
Ἀνδρομέδα περὶ τῇ τῷ κή-
τῃ βορᾶ. ἦτο ἀναγκα-
σίαις ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῇ Αἰ-
θιοπῶν, ἔφραξε, καὶ πρὸς
ἔδωκε τὴν θυγατέρα πύργῳ.

repente profilivit, & Chry-
saor Geryonæ pater. Hosce
autem è Neptuno creavit.

§ 3. Igitur Perseus reposito
suam intra peram Medusæ ca-
pite, recessit. Verùm Gorgo-
nes ipsæ somno excitæ Per-
seum insectabantur, quem
intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant: quòd eâ Per-
seus contegebatur. Qui cùm
in Æthiopiam pervolasset,
Cephei Regis filiam Andro-
medam maris ceto jam-jam
devorandam offendit: quo-
niam Cassiopea Cephei con-
jux de corporis formæ præ-
stantia, quòd se omnium for-
mosissimam jactitabat, Ne-
reïdas in certamen provoca-
vit. Quamobrem ea sibi Ne-
reïdas iratas fecit. Tum etiam
Neptunus irâ percitus Ce-
phei regnum, & aquarum
multitudine, ac ceto immisso,
pervastavit. Cepheus autem
Ammonis oraculo monitus
est, tum demùm tantæ cala-
mitati modum fore, cùm
Cassiopea filiam Androme-
dam ceto devorandam propo-
suerit. Id igitur Cepheus Æ-
thiopum vi compulsus fecit,
scopulòque filiam alligavit,

Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese cetum ipsum intempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimonium collocet. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam solvit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus jam Andromedæ conjux designatus erat. Verum id ubi rescivit Perseus, cum conjuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus Regem, concurrentium amicorum auxilio fretum, aversus Gorgonis caput ostendit: idque quotquot aspexerunt, qualicumque quisque formæ esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Mi-

πῶτῳ διασῶμεν ὁ Περ-
σεύς, καὶ ἐρῶδεις, αὐα-
ρήσεν ὑπέχτο Κηφεί τῷ
κῆτῳ, εἰ μέλλει σωθῆ-
σαν αὐτῷ αὐτῷ δώσειν γυ-
ναῖκα. ὅπῃ τέ τοις ἡγομέ-
νων ὄρκων, ὑποσας τὸ κῆ-
τῳ ἔκτανε, καὶ ἡ Ἀνδρο-
μέδαν ἔλυσεν ἐπελευθερο-
τῳ δὲ αὐτῷ Φινέως, ὅς ἦν
ἀδελφὸς τοῦ Κηφεί, ἐγ-
γυμῶμεν ὡς τῷ ἡ
δρομίδαν, μαθὼν ἡ ὀπλευ-
λῶ, πῶς Γοργόνα δείξας,
μὴ ἢ σιωπελευθόντων,
αὐτὸν ἐλίδωσι παρεχθῆμα.
Ἐταγμῶμεν δὲ εἰς Σεί-
ειρον, καὶ καταλάβων περ-
ποδγῶν πῶς βομῶι μὴ
τοῦ Δίκτυῳ ἡ μητέρα διὰ
πῶς Πολυδέκτη βίαν, εἰς-
ελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα,
συγκλείσαντῳ τοῦ Πολυ-
δέκτη πῶς φίλους, ἀπαραμ-
μῖνῳ πῶς κεφαλῇ ἡ Γορ-
γόνῳ ἔδειξε. ἢ δὲ ἰδόν-
των, ὅποιον ἔκτος ἐτυχε ἄλ-
μα ἔχων, ἀπὸ λιδῶν κα-
τασῆσαι δὲ ἡ Σείειρος Δίκ-
τυω βασιλεῖα, ἀπὸ δὲ πῶς
μὴ πῶς δῖλα, καὶ πῶς κίβι-
σιν, καὶ ἡ κυνῶν Ερμῶ ἡ
δὲ κεφαλῇ τῆς Γοργόνῳ

Αθήνᾳ. Ερμῆς μὲν οὖν τὰ
 πεποιημένα πάλιν ἀπέδωκε
 τῆς νύμφαις. Αθήνᾳ δὲ ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι, τῇ Γερωνο-
 τῇ κεφαλῇ ἀνέθηκε. λέγε-
 ται δὲ καὶ ὅτι ἐνίων, ὅτι καὶ
 δι' Αθήνᾳ ἡ Μέδουσα ἐκα-
 ρετομένη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ
 περικαλλοὺς ἠδελυσεν ἡ Γορ-
 γὼ αὐτῇ συγχριθεῖναι.

§. δ. Περσεύς δὲ μὲν Δα-
 νάης καὶ Ἀνδρομέδας ἑσώ-
 δεν εἰς Ἀργος, ἵνα Ἀκρίσιον
 δεῖσιν. ὁ δὲ δεδουκὼς τὸν
 χησμόν, ἀπολιπὼν Ἀργος,
 εἰς τὴν Πελασγίαν πνέχθησε
 γῆν. Τούτῳ δὲ τῷ Λαει-
 σίῳ βασιλεῶς ὅτι κατοιχο-
 μένῳ τῇ πατρὶς διατετέλι-
 γμνικὸν ἀγῶνα, παρεῖχετο
 καὶ ὁ Περσεύς ἀγωνίσασθαι
 θέλων. ἀγωνίζομενος δὲ
 πάντα δλον, τῇ δίσκον ὅτι τὸν
 Ἀκρίσιον πίδα βαλὼν, ὡς
 χεῖμα ἀπέκλειεν ἀπὸ τὸν αἰ-
 σδομένος τῇ χησμόν τελε-
 λημένον, τῇ μὲν Ἀκρίσιον ἔξω
 τῇ πύλῃς ἔδαφεν. αἰχμωό-
 μενος τῇ εἰς Ἀργος ἐπανε-
 δεῖν ὅτι τῇ κληρὸν τῇ δι' αὐτῇ
 τῇ Ἀλκίνοος. παρὰ τὸν
 εἰς Τίεωδα φερόν τῇ Περίτε
 καὶ Μεγαπέντην, ἡλλάξα-

nervæ dono dedit. Ea verò
 Mercurius omnia Nymphis
 restituit. Cæterùm Pallas in
 medio clypeo Medusæ caput
 apposuit. Nec desunt qui Gor-
 gonis caput à Minerva præci-
 sium fuisse dicant. Aiunt enim
 eam sese pulchritudine Pal-
 ladi comparare non eru-
 buisse.

§. 4. Atqui Perseus cum Da-
 nae & Andromeda Argos A-
 crisium visurus properavit. Is
 autem oraculi metu Argos de-
 feruit, atque in Pelasgiam
 terram commigravit. Interea
 Teutamia Larissæorum Rege,
 patri jam vitâ functo gymni-
 cum certamen edituro, ad id
 etiam Perseus decertaturus
 advenit: ac etiam quinquæ-
 tium ludens, disci jactu Acrisij
 pede percussio, actutum
 eum interfecit. Pòst, ubi Per-
 seus oraculum jam expletum
 esse animadvertit, Acrisium
 quidem extra urbem sepeli-
 vit; Verùm, quòd Argos ad
 illius hæreditatem adeundam,
 quiejus operâ occubuisset, re-
 meare puderet, profectus Ti-
 rynthem ad Megapentem
 Proeti filium, cum eo re-
 gnum vicissim commutavit.

Nam

Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Argivorum regno præficitur: Perseus vero Tirynthem adeptus, Mideamque, & Mycenæ admunivit.

§. 5. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit ante quàm in Græciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originem duxisse feruntur. At Mycenis procreavit Ancæum; Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alcæo, atque Hipponome Menæcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lyfidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptuneus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideo quod procul à patria iverit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptuneus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Cæterum Pterelai septem filij

το. τέτταρ' ἐπὶ τὸ Ἄργος ἐνε-
χρίσει, καὶ Μεγαπένθεος μὲν
ἐξασπλάσσει Ἀργίων. Περ-
σεὺς δὲ Τίρυνθός, περὶ τοὺς
Μίδειαν, καὶ Μυκῆνας.

§ 5. Ἐγένοντο δ' ἐξ Ἀνδρο-
μέδας παῖδες ἄνθρωποι, ὧν μὲν
ἑλδοῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα [Πέρ-
σῳ,] ὃν ὦκα Κηφῆ κατέ-
λειπον. ὑπὸ τῷ τε δὲ τῷ Περ-
σῶν βασιλείας λέγεται ἡμέ-
τεροι. ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκῆος,
καὶ Σθένεος, καὶ Ἑλῆς,
Μήστρου καὶ Ἡλεκτρίωνος,
καὶ θυγατρὸς Γοργόφονης, ἣν
Περειῆρης ἔγαμεν. πάντες δὲ
Ἀλκίως ἱππονόμης τὴν Με-
νοικίαν Ἀμφιτρίων ἐγένοντο,
καὶ θυγατρὸς Ἀναξώ. ἐκ δὲ
Μήστρου καὶ Λυσιδίκης τῆς
Πέλοπος, Ἰσποδῆς. παῖ-
δων ἀπίστας Ποσειδῶν, καὶ
κομίσας ὅτι τῇ Ἐχινάδῃ
νήσοις, μίγνυται, καὶ ἡνῶν
Τάφιον, ὃς ὥσπερ Τάφον
καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβοῶς
ἐκάλεσεν, ὅτι πολλοὺ τῆς
πατρὸς ἔβη. ἐκ Ταφίου δὲ
παῖς Πτερέλαος ἐγένετο.
τούτων ἀθάνατον ἐποίησε
Ποσειδῶν, ἐν τῇ κορυφῇ
ἢ χρυσῇ ἐνδεδίεσθαι πτε-
ρα. Πτερέλαος δὲ ἐγένετο θυ-
γατέρα

γάτηρ Κομαιδῶ, καὶ ἄρρενες
παῖδες, Χρόμιος, Τυραν-
νος, Αντίοχος, Χερσιδάμας,
Μήτωρ, Εὐήρης. Ἡλεκ-
τρυὼν δὲ γήμας ἔ Αλκίως
δυγατῆρα Αναξῶ, ἐγγύνη-
σε δυγατῆρας μὲν Ἀλκμή-
νῳ, παῖδας δὲ Στρατο-
βάτην, Γοργόφονον, Φιλο-
νόμον, Κελαινέα, Ἀμφί-
μαχον, Λυσινόμον, Χιερ-
μαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρχέ-
λαον. μὲν δὲ τέτρες, καὶ
νόδον ἐκ Φρυγίας γυναικὸς
Μιδέας Λικύμνιον. Σθενέ-
λος δὲ καὶ Νικίππης ἔ Πέ-
λοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδε-
σα· ὅτερον δὲ καὶ Εὐρυστεύς
ἐγγύετο, ὃς καὶ Μυκηνῶν
ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡρα-
κλῆς ἐμελλε θηρᾶσθαι, Ζεὺς
ἐν θεοῖς εἶπεν, ἔ ἀπὸ Περ-
σίδος θνητοσύμῳρον τότε
βασίλῃην Μυκηνῶν· Ἡρα
δὲ διὰ ἔ ζήλον, Εἰληδίαν
ἐπίσει ἔ μὲν Ἀλκμῶνός
τόκον ὀπχεῖν, Εὐρυδία δὲ
τὸν Σθενέλου παρσεύσασθαι
θνητοσύμῳρον, ἐπαμυνισαῖον
ὄντα.

§ 5. Ηλεκτρυὼν ὁ βασι-
λεύωντος Μυκηνῶν μὲν Τα-
φίον, οἱ Πτερελαῖον παῖδες ἐλ-

fuerunt, femina quidem Co-
mætho, at mares, Chromius,
Tyrannus, Antiochus, Cher-
sidamas, Mestor, Everes. At-
qui Electryon ductâ in matri-
monium Anaxone Alcæi filia,
suscepit feminei quidem sexus
Alcmenam; mares autem,
Stratobaten, Gorgophonum,
Philonomum, Celæneum,
Amphimachum, Lysino-
mum, Cherimachum, Ana-
ctorem, Archelaum: sed post
hoc spurium, ex Phrygia
muliere Midea Licymnium.
E Sthenelo verò & Nicippe,
quæ Pelopis fuit, Alcinoe &
Medusa procreantur: mox
etiam eidem Eurysteus natus
est, qui Mycenis imperavit.
Nam quo tempore Hercules
gignendus esset, tum Jupiter
inter Deos dixisse fertur, qui
è Persei prole oriturus est,
Mycenis regnabit. Hinc Juno
persuasit ob invidiam, Ili-
thyia, ut Alcmenes partum
cohiberet; eamque, ut Eu-
rystheus Stheneli filius in lu-
cem, jam septimestris, pro-
diret, subornavit.

§. 6. Ad Electryonem autem
Mycenis cum Taphio impe-
rantem Pterelai filij profecti,

ab eodem Mestoris regnum
avo materno repetunt : qui,
quòd ab eorum postulatis ma-
ximè abhorreret Electryo, ip-
sius boves abegerunt. Tum
Electryonis filij vim vi repel-
lentes, mutuo concursu peri-
muntur. At ex Electryonis li-
beris Licymnius, quòd puer
admodum esset, servatur in-
columis. Atqui ex Pterelai na-
tis Everes, qui naves asserva-
bat, superstes fuit. Tum qui
de Taphiis evasissent, vela
vento dederunt, & abactas se-
cum boves Polyxeno Elien-
sium Regi commendarunt.
Cæterùm Amphitryo redem-
ptas de Polyxeno boves My-
cenas abduxit. Intereà verò E-
lectryo filiorum cædē ulturus,
regno simul cum Alcмене fi-
lia in Amphitryonis potesta-
tem tradito, jurisjurandi reli-
gione illum priùs adegit, ut ad
reditum usque filiam virgi-
nem servaret intactam, Bel-
lum enim contra Teleboas
conflare cogitabat. Is autem
cùm boves reduceret, earùm-
que unà aufugeret, in ipsam
Amphitryo tum quam mani-
bus fortè clavam gestabat,
immisit. Quæ de bovis corni-

δόντις, τὴν Μήστορος ἀρχὴν
τῶ μνηστοπάτορι ἀπὸ τῶν.
καὶ μὴ προσέχοντο· Ἡλεκ-
τρυόντο, ἀπὸ λαυνοῦ τῶν
βόας. ἀμυωμένους δὲ τοῦ
Ηλεκτρυόντος παίδων, ἐν
παραλήσειας ἀγῶλους ἀπὸ
τηναι. ἐσώθη δὲ τοῦ Ηλεκ-
τρυόντος παίδων Λικύμνιος
ἐπὶ νεὸς ὑπαίχων. τοῦ δὲ
Πτερελάου, Εὐήρης, ὅς καὶ
ναῦς ἐφύλασσε. τοῦ δὲ Τα-
φίων οἱ διαφυγόντες, ἀπὸ
λαύσαν τῶν ἐλαδίστας βόας
ἐλόντες· καὶ παρέδωκε τοῦ
Βασίλει τοῦ Ηλείων Πολυ-
ξένου. Ἀμριτρυόντος δὲ παρὰ
Πολυξένου λυτρωσάμενοι
αὐτὰς ἤγαγον εἰς Μυκηνῶν.
ὁ δὲ Ηλεκτρυών τὸν τοῦ
παίδων θάνατον βουλόμε-
νοι ἐκδιχῆσαι, παρὰ δὲ
τὴν βασιλείαν Ἀμριτρυό-
νι, καὶ τὴν θηγάτιν Αἰκ-
μωῶν, ἐξορκίσας ἵνα μέ-
χρ' τῆς ἐπαρόδου παραδόνον
αὐτῷ φυλάξῃ, σφαπύον
ὅτι Τηλεβόας διενεῖτο. ἄν-
λαμβανόντο δὲ αὐτῷ τὰς
βόας, μαθὲν ἐκδορύσας, Ἀμρι-
τρυόντος ἐπ' αὐτῷ ἀφῆκεν ὁ μὲν
χεῖρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ
δὲ ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ κρεί-

των εἰς τὴν Ἡλεκτρυόνην κα-
φαλλῶ ἐλθόν, ἀπὸ κτηνῶν
αὐτόν. ὅδιν λαβὼν ταύτην
τὴν περιφασιν Σδίνελος,
παντὸς Ἀργεῖος ἐξέβαλεν
Ἀμφιτρυῶνα, καὶ τὴν ἀρ-
χὴν τῆς Μυκηνῶν, καὶ τὴν
Τίρωδος αὐτὸς κατήχε. τὴν
δὲ Μίδεαν, μεταπημψά-
μενος τὴν Πέλοπος παῖδα
Ἀγρία καὶ Θυέσω, παρέ-
δωκεν τέτοις. Ἀμφιτρυῶν δὲ
συνὸν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ
ἐξελθὼν ἐπὶ Θήβας,
ὑπὸ Κρέοντος ἡγομένη καὶ
δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Πει-
ρυνίδα Λικυμνίῳ. λεγόντι
τὴν Ἀλκμήνης γαμνησομένην
τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς ἐκδ-
κήσαντι τὸν δάμοντα ὑποχό-
μενος ἐπὶ Τηλεβοῶν στρα-
τὴν Ἀμφιτρυῶν, καὶ παραπύ-
λαι συμβάλλειν Κρέοντα. ὁ
δὲ ἔφη στρατὸν, ἐπὶ περὶ
πύλαι ἐκείνῃ τὴν Καδμίαν τὴν
ἀλώπηκος ἀπαλλάξῃ. ἔφθασ-
ε γὰρ τὴν Καδμίαν ἀλώπηξ
θνητόν. ὑποστάντος δὲ ὄμωι,
εἰμαρμένον ἦν αὐτῷ μηδὲν
πύλαι καταλθεῖν.

§. 6. Ἀλκμήνης δὲ τῆς
χάριτος, ἔνεα τῶν ἀστῶν παῖ-
δα οἱ Θεοὶ κατὰ μῆνα

bus repulsa in Electryonis ca-
put resiliens, ipsum vitā pri-
vavit. Sthenelus itaque hanc
nactus occasionem, e tota
Argivorum terra Amphitryo-
nem exegit. Inde non modò
Mycenarum, sed etiam Ti-
this ditione potitus est: mox
autem Pelopis ad se filiis A-
treo Thyestéque accersitis,
Mideam commendavit. Am-
phitryo verò cum Alcmena
& Licymnio Thebas profe-
ctus, à Creone fuit expiatus,
ac Perimeden sororem Li-
cymnio tradidit. Interea verò
Alcmene discitante ei nuptu-
ram se esse, qui fratrum suo-
rum interitum ulcisceretur;
cum Amphitryo pollicitus ad-
versus Teleboas sese bellum
moturum, Creontem quoque
ad id sibi socium advocavit.
Tum is socium se belli fore
inquit, si prius ille Cadmiam
à vulpe liberaret: nam fera
vulpes Cadmiam devastabat.
Hic etsi recepisset, fato ta-
men cautum erat, eam à nul-
lo unquam mortalium ca-
ptum iri.

§. 7. Interim, dum fines à
vulpe diripiuntur, unum ex
urbanis puerum Thebani sin-

gulis mensibus ipsi apposuerunt : quæ , nisi hoc factum fuisset , plures raptura erat. Igitur Amphitryo Athenas profectus , ad Cephalum Deionei filium , hunc Teleboarum spoliolorum parte promissâ , induxit , ut in venationem adduceret canem , quem Procris è Creta sumptum à Minoe duxerat ; Cui fato concessum fuerat , ut quamcumque feram insectaretur , occideret. Quamobrem canem cum vulpem insequitur , Jupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico , qui Atticæ terræ populi nomen est , belli socium habens , & de Phocensibus Panopeum , ab Elo urbe Argivorum Eleum , Persei filium : à Thebis Creontem , Taphiorum insulas devastat. Verùm Pterelaus , donec in humanis fuit , Taphum capere nunquam potuit. Pòst , ubi Comætho Pterelai filia Amphitryonis amore inflammata est , aureum de patris capite capillum profecuit : inde Pterelai mortē insecutâ , omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfectâ

αὐτῇ , πολλὰς ἐπέδραμεν , οὐκ εἰ μὴ γένετο . ἀπὸ πολλῶν οὐδ' Ἀμφίτρυον , εἰς Ἀθῆνας πρὸς Κέφαλον τὸν Διόνειος σὺν ἐπιδὼν ὅτι μέρει τῷ καὶ Τηλεβοῶν λαφύρων ἄρσεν ὅτι τὸ δόξαν τὸ κύναι , ὃν Πέρικρις ἔλαβεν ἐν Κρήτῃ , τὸ δὲ Μίνωος λαβῆσα . τὴν δὲ καὶ τύτῃ παραμένον , παῦ , ὃ , πρὸ δόξης , λαμβάνειν . διωκομένης οὐκ ἔπειτα φωνῇ τὸ ἀλώπικος , Ζεὺς ἀμφοτέρους , λίθοις ἐπέκταν . Ἀμφίτρυον δὲ ἔχον ἐκ τῆς Θοείκης τῆς Ἀθηναίας Κέφαλον συμπαραχρῶντα ἐκ δὲ Φωκίων Παροπίαν ἐκ δὲ Ἐλίου τῆς Ἀργείας Ἐλίου τὸν Ποσειδῶν ἐκ δὲ Θηβῶν Κρέοντα , καὶ τῆς Τάφίων νήσου ἐπέδραμεν . ἄλλῃ μὲν οὐκ ἔξῃ Πτερέλαος , ἐκ ἐδύνατο πρὸς Τάφον ἐλθεῖν . ὡς δὲ ἡ Πτερέλαος θυγάτηρ Κομαιδῶν ἐξεδίδισα Ἀμφίτρυον , πρὸς γυναικὴν τῆς πατρὸς ἐκ τῆς κισσῆς ἐξέλειτο , Πτερέλαος πᾶσι πάντας , ἐχρησίστατο καὶ νήσου ἀπείσας . πρὸς μὲν οὐκ Κο-

μαῖω κτείνας Ἀμφιτρυῶν, καὶ ᾗ λείαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπει, καὶ τὰς νήσους Ἐλείω καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. καὶ κείτοι πόλεις αὐτῷ ἐπωνύμους κτίσαντες, κατ' ὥκησαν.

§. η. Πρὸς τῷ δὲ Ἀμφιτρυῶνα παραγμύδαι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ ᾗ μίαν τειπασιόσας νύκτα, ὁμοίος Ἀμφιτρυῶνι Ἀλκμήνῃ σωμαδνάδῃ καὶ τὰ γυρόμυα παρὰ Τηλεβόων διηγῆσάτο. Ἀμφιτρυῶν δὲ παραγυρόμυθ', ὡς ἐχέω-ρα φιλοφροσυνμένῳ πρὸς αὐτὸν ᾗ γυναικί, ἐπωδά-τετο ᾗ αἰπὴν εἰπέσους ᾗ, ὅτι τῇ περὶ νυκτὶ παραγυρόμυθ' αὐτῇ συγκακοῖμνται· μαῖδαν παρὰ Τηρεσίῃς ᾗ γ-τομένῳ τῷ Διὸς σωμασίαν. Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγένοντο παῖδες· Διὶ μὲν Ἡρακλέα μαῖ, νυκτὶ προσβύπεν· Ἀμφι-τρυῶνι δὲ Ἰφικλέα· τῷ δὲ παιδὸς ὄντι ὀκταμηνιαίῳ δύο δράκοντες ὑπὸ γυναικὸς Ἡρᾶ ὅτι ᾗ εὐνῷ ἔπιμψα, διαφθαρῆναι τὸ βρέθ' ὀβ-λυσσάμενης ᾗ Ἀλκμή-νης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς διανατῷ, ἄλχων ἐκτίρας

post Comæthone, captis spo-
liis Thebas renavigat, & in-
fulas Eleò Cephaloque tra-
didit. Mox illi conditas sibi
cognomines, urbes habitatum
commigrarunt.

§. 8. Prius autem quàm
Amphitryo Thebas redisset,
per noctem Jupiter ad Alc-
menam contendit, cum qua
trinoctio facto mutatus in
Amphitryonis viri formam,
concubuit: quæque adversùs
Teleboas gesta essent, omnia
recensuit. Ubi verò Amphi-
tryo rediit, ac se à conjugē
negligentiùs excipi videt, ab
ea hujusce rei causam postu-
lat. Cui cùm Alcmena respon-
disset, priore nocte concu-
buisse: à Tiresia Jovis cum
uxore concubitus factum re-
sciscit. Alcmena verò duos
peperit filios: Jovi quidem
Herculem, unâ nocte gran-
diorem: Atque Amphitryoni
Iphiclem. At cùm Hercules
octo jam menses natus esset,
dracones duos inusitata ma-
gnitudinis Juno infantem per-
dituros in lectum demisit: Alc-
menâ Amphitryonis opem
implorante, Hercules in pe-
des erectus utraq; manu

constrictos ipsos necavit. Cæterùm Pherecydes ait, Amphitryonem, dum uter esset ejus de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve injecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert.

§. 9. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demùm à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cùm Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset, citharâ percussus ab Hercule, interiit: quod enim ab eo velut præceptore vapulasset, irâ succensus interemit: cui cùm quidam diem dicerent, & cædis, & commissi criminis postularent, ille contrà, Rhadamanthi legem recitans ejusmodi: Qui manibus injustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules evasit incolumis. Veritus au-

ταῖς χερσὶν αὐτοῦ διέφθερε. Φερεκύδης δὲ φησὶν Ἀμφιτρυῶνα βεβήκοντα, ὁπότερος τῶν παίδων ἐκείνῳ, τὸν δράκοντα, εἰς τὴν οὐκὴν ἐμβάλλειν. καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέως φυγόντος, αὐτὸν δὲ Ἡρακλέους ἰσχυροῦς γενέσθαι, ὡς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γήνηται.

§. 9. Εἰδὼς δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀμαθιὰν εἶναι τὸν Ἀμφιτρυῶνα παλαιόντα, ὑπὸ τοῦ Ἀυτολύκου πύξενον, ὑπὸ Εὐρύτου. ὁπλῶμα χεῖν δὲ, ὑπὸ Καστοῦ. κινῆσαι δὲ ὑπὸ Λίνου. ἔτι δὲ τῶν ἀδελφῶν Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαίων ἡρώδων, ὑπὸ Ἡρακλέους τῷ κυδάρῳ πληγῇ ἀπέθανε. ἐπὶ πλῆξαντα γὰρ αὐτὸν ὀρχαῖς ἀπέκτανε. δίκῃ δὲ ἐπαρμέντων πινὼν αὐτῷ, φόβου, παρανέγκω νόμον Ραδαμανθίου, λέγοντος, ὅς τῳ ἀμύνεται τὸν χειρὶν ἀδίκων ὀφθέντα, ἀδίκον εἶναι. καὶ ἔτι τῷ ἀπὸ λείῃ. δίκῃ δὲ Ἀμφι-

ἑνὸν μὲν πάλιν π ποιήσῃ
 ποιούτων, ἐπιμύειν αὐτὸν
 εἰς τὰ βουφόρβια, καὶ κοι
 ἡρεσφόρβου, μετὰ δὲ π χ
 ῥάμῃ παύτων διήνεγκαν. ἦν
 δὲ καὶ Διογενίδης φοβερός,
 ὅπ πᾶς Διὸς ἦν, πετρα-
 πυχῶν μὲν γὰρ εἶχε τὸ
 σῶμα. πρὸς δ' ἐξ ὀμ-
 μάτων ἔλαμπεν αἴγλιον.
 ἐκ ἡσυχίης δ' ἔπι τοξεύων.
 ἔπι ἀκοντίζων. ἐν δὲ τοῖς
 βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτω-
 κιδεκάτης, τὸν Κιθαι-
 ρόνοισιν αὐτίλα λέοντι. ἔ-
 τθ' ὀρμήμεθ' ὅς τις Κι-
 θαιρὸν, τὰς Ἀμφιτρύω-
 ν' ἔφθιψε βόας, ὃ τὰς
 Θείας.

§. κ. Βασιλεὺς δὲ ἦν ἔ-
 τθ' Θεσπιῶν, πρὸς δὲ
 ἀφίκατο Ηρακλῆς, ἐλθεῖν
 βουλόμεθ' τὸν λέοντα.
 ἔ δὲ, αὐτὸν ἐξένισσε πνυ-
 τήκοντα ἡμέρας καὶ ὅπ
 πῶν δόρας ἐξίοντα νυκ-
 τὸς ἐκείνης μίαν σμυνέ-
 ναι δὲ δυατῆρα. πνυτῆ-
 κοντα δὲ αὐτὸν ἔσαν ἐν
 Μεγαμέδθ' γαλυνήματα
 τῇ Ἀργαίου. ἐκτοῦδε γὰρ
 πῶς πῶς ἐξ Ηρακλείου
 γενεοποιήσονται. Ηρακλῆς

tem Amphitryo ne quid ite-
 rum ejusmodi faceret, eum
 ad boum armenta amandavit,
 ibique dum educatur, & cor-
 poris & virium præstantiâ
 cæteris omnibus antecellebat.

Ad hæc visu terribilis erat,
 nempe Jovis filius, quique
 cubitum quatuor erat altitu-
 dine; igneum ex oculis splen-
 dorem effundebat: nec frustra
 aut ab arcu sagittas emitte-
 bat, aut jaculo feriebat. Qui,
 cum inter boum armenta ef-
 set annum agens decimum-
 octavum, leonem Cithæro-
 neum interfecit. Hic è Cithæ-
 rone impetu facto, Amphitryonis ac Thestij boves dissi-
 pabat.

§. ιο. Is autem Thespien-
 sium Rex erat, ad quem, leo-
 nis illius occidendi ergo se
 contulit Hercules: apud quem
 dies quinquaginta exceptus
 hospitio permansit. Huic ve-
 natum eunti noctibus singulis
 singulas filias subigendas da-
 bat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnei fi-
 lia natas habebat: qui summâ
 ope nitēbatur, ut Herculis
 semine repletæ omnes sibi ne-
 potes procrearent. Hercules
 unam

unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coivit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & hujus hiatum galeæ loco habuit.

§. II. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vestigalve exacturi, obviàm facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vestigales tributariive erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis, pacem demùm jurejurando stabilitam Thebanis dedit eâ lege, ut ij ad annos viginti, boves centum quotannis tributi nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributi petendum Thebas adeuntes, sorte quadam obviàm habens, ignominia affecit, defectis auribusque & naribus, funiculis

δὲ μίαν νομίζων ἦ) ἥ αἰεὶ σωδυναζομένῳ, σιωπῶντι πάσις. καὶ χειροσφιγμένῳ ἥ λέοντα, τὸν μόνον δόξαν ἡμφιάσαστο· τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυδι.

§. κα. Ἀνακράμνοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, σωήνητησαν κήρυκες ὧσα Εργίνου πικροδόντες, ἵνα παρὰ Θεβαίων τὸν δασμὸν λάσωσιν. ἐπίλωσιν δὲ οἱ Θεβαῖοι τὸν δασμὸν Εργίνῳ δι' αἰτίαν τίνος· Κλυμένην ἥ Μινυῶν βασιλέα λίθῳ βαλὼν Μενοικίους ἠνίοχος, ὄνομα Πειθέρης, ἐν Ορχομένῳ Ποσειδῶνι τιμίνει πτερόσκει. ὁ δὲ, κομίδις εἰς Ορχομένην ἡμιθανὴς, ἐπισκήπτει τελευτῶν Εργίνῳ τῷ παιδί ἐκδικῆσαι ἥ θάνατον αὐτοῦ. σπαιδισμένῳ δὲ Εργίνῳ ὅτι Θήρας, κτείνας ἐκ ὀλίγοις, ἐσπείσαστο μὲν ὅρκων ὅπως πύμπωσιν αὐτῷ Θεβαῖοι δασμὸν ὅτι εἰκοσὶν ἔτη, καὶ ἔτος ἔχαστον βόους ὅτι ἑξήκοντα ἥ δασμὸν τὰς κήρυκας εἰς Θήρας ἀπὸ τῆς σωπυχῶν Ἡρακλῆος ἐλαβήσασιν. ἀπὸ τῶν γὰρ αὐτῶν τὰ ἄλλα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ

χρύσειον τὰς χεῖρας δέσας, ἐκ
 ἧς τετραχάλων ἔφη σῆτον Ερ-
 γίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν
 κομίζειν. ἐφ' οἷς ἀθανακ-
 ῆς ἐπράττεσιν ὅττι Θήβας.
 Ηρακλῆς δὲ λαβὼν ὅπλα
 παρ' Ἀθηνᾶς καὶ πολέμῳ-
 χῶν, Εὐγύνον μὲν ἔκτεινε-
 τας δὲ Μινύας ἐτρέφετο.
 καὶ τὸ δασμὸν διπλοῦν ἠνάσ-
 κασσι Θεβαίοις φέρειν σω-
 ἔβη δὲ καὶ μάχῳ Ἀμφι-
 τρύωνα θυνάϊας μαχομένον
 τελευτῆσαι. λαμβάνει δὲ
 Ηρακλῆς ὧδ' Ἀ Κρέοντος
 αἰετῶν τὴν πρεσβυτάτην
 θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ ταῦδ' ἐβρόντο τέττις,
 Θηείμαχος, Κρέοντιάδης,
 Δηϊκόων. τὴν δὲ νεώτεραν
 θυγατέρα, Κρέων Ἰφικλῳ
 δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰόλ-
 κων ἔχοντι ἐξ Αὐτομεδέσσης
 τὴν Ἀλκείδου. εὐγυνὴ δὲ καὶ
 Ἀλκμήνῳ, καὶ τὸ Ἀμφι-
 τρύωνος θάνατον, Διὸς
 παῖς Ραδάμανθους. κατ' ὅ-
 κει δὲ ἐν Πηλεΐᾳ τὸ Βοιω-
 τίας πεδῶδες. σφραγίσαντος
 παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικλῶ
 Ηρακλῆς, ὅλας ὧδ' Ἑρμῆ
 μὲν ξίφος, παρ' Ἀπίλλωνος δὲ
 τόξα, περὶ Ἡφαίστου, δό-

quoque suas iis collo manus
 circumligans, Hoc, inquit,
 Ergino, & Minyis tributum
 reportate. Quas ob res indi-
 gnatus Erginus Thebis bel-
 lum intulit. At Hercules ar-
 mis à Minerva sumptis, &
 bello præfectus Erginum qui-
 dem obtruncavit, Minyas au-
 tem in fugam vertit: eosque
 geminatum tributum Theba-
 nis pendere imperavit. Quo
 bello cum fortissimè pugna-
 ret Amphitryo, interficitur.
 Porro Hercules à Creonte ob
 rem præclare gestam natu
 maximam filiam, Megaram,
 uxorem accepit: de qua filios
 tres, Therimachum, Creon-
 tiadem & Deicoontem ha-
 buit. Juniozem verò filiam
 Creon Iphiclo, qui jam Io-
 laum filium ex Automedusa
 Alcathoi filia, susceperat,
 conjugavit. Rhadamanthus
 autem Jovis filius post Am-
 phitryonis cædem, Alcmenam
 duxit. Nempè Ocaleam Bœo-
 tiæ in exilium ejectus habi-
 tatum concesserat. Hercules
 per Euritum sagittandi perit-
 tiam antea consecutus, ensẽ
 à Mercurio, ab Apolline sa-
 gittas, à Volcano thoracem

aureum , & à Minerva pel-
plum accepit. Nam clavam
ipse sibi in Nemeæa sylva ce-
sam comparavit.

§. 12. Post confectam cum
Minyis pugnam , Junonis
odio in furorem incidit , ac
suos ipse filios ex Megara
procreatos , unà cum duobus
Iphicli liberis , in ignem con-
jecit : qua de causa se ipsum
exilio mancipavit , expiatur
demùm à Theftio. Inde Del-
phos profectus , Deum scisci-
tatur, ubinam habitatum itu-
rus esset. Pythia tum primùm
Herculem ipsum appellavit :
nam priùs Alcideꝯ nomine vo-
cabatur : eúmque Tirynthem
habitaturum esse dixit , Eury-
steóque annos duodecim ser-
viturum , & imperatos labo-
res totidem confecturum. Ad
postremum verò peractis æ-
rumnis , ipsum immortalitate
donatum iri prædixit. —

CAP. IV.

ID ubi Hercules accepit,
Tirynthem commigravit,
ac quicquid ab Eurystheo ju-
bebatur , faciebat. Primùm
itaque illi Nemeæi leonis pel-
lem afferre jubet : id verò

ερχε * χρυσού. ὅθεν δὲ
Αθηνᾶς πέπλον. ῥόπαλον μὲν
ἃ αὐτὸς ἐπὶ μέν ἐκ Νε-
μίας.

§. 13. Μετὰ δὲ πλὴν τοῦ
Μινύας αὐτῷ μάχῃ, συνέβη
χρὶ ζῆλον Ἡῤρας μαρῆναι. καὶ
τὺς τε ἰδίους παῖδας, ὧς ἐκ
Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμ-
βαλεῖν, καὶ ἑῷ Ἰφίκλῃ δούο.
ὁ δὲ κατακίχσας ἐαυτοῦ φυ-
γὴν, καὶ αἰρεται μὲν ὑπὸ Θε-
σίῃ. ὅθεν ἀφ' ἡμῶν δὲ εἰς
Δελφούς, πωδίσκῃται ᾧ θεῷ,
ποῦ κατοικήσῃ ἢ δὲ Πυθίᾳ
τότ' ἀφ' ὅτον Ἡρακλῆα ἀπὸ τῶν
Προσηγούρων. ὃ καὶ ἃ ἀφ' ὅτον
Ἀλκίδας Προσηγούρετο. κα-
τοικεῖν ἃ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τί-
ρυνδι, Εὐρυστέῃ λατρεῖν ὅσοντα
ἔτη δώδεκα, καὶ τὺς ὀπίστασ-
σιμένους ἄλλοις δώδεκα ὅπῃ-
τελεῖν. καὶ ὅτ' ὅταν ἐφῇ ᾧ ἄθλων
σωτηλεδίοντων, ἀθάνατον
αὐτὸν εἶσεδωκεν.

Κ Ε Φ. ΔΙ.

TΟῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρα-
κλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλ-
θε. καὶ ὁ προστάτῳ μινον ὑπὸ
Εὐρυστέως ἐπέλει. ἀφ' ὅτον μὲν
οὐκ ἐπὶ ταῖς ἐν αὐτῷ ᾧ Νεμίῃ
λέοντος ᾧ δούρῳ κομίζῃν. ᾧ τε

δὲ ζῶον ὡς ἄτρωτον, ἐν
 Τυφῶνι γειγνημένον. πο-
 ρύορμος οὐδ' ὅτ' ἔλεοντα,
 εἰς Κλεωναίᾳ ἦλθε, καὶ ξι-
 νίζεται παρὰ ἀδρὶ χερνή-
 τη Μολόρχῳ. καὶ δύνειν
 ἱερεῖ δέλοντι, εἰς ἡμέραν
 ἔφη τηρεῖν περιασύν. καὶ αὖ
 ἔμεινεν παρὰ τῆς θήρας σῶ-
 ῖπ' ἀνέλθῃ, Διὶ σωτῆρι
 δύνειν· ἐὰν δὲ ὑποδάνῃ, τότε
 ὡς ἥρωι ἐναγίζην. εἰς δὲ
 τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ
 τὸν λέοντα ματεύσας, ἐτό-
 ξε ποσειδῶνα. ὡς δὲ ἔμα-
 ρεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνα-
 τεινάρμενος τὸ ῥόπαλον,
 ἐδίωκε συμφύρνον δὲ εἰς
 ἀμφίστομον ἀπήλαιον, ἀδ-
 οῦ τὴν πύλιν ἐτίεσαν ἀφροδύμη-
 σιν εἰσόδον, διὰ δὲ τῆς
 ἐτίερας ἐπεισάλας πρὸς θη-
 εῖαν, καὶ παρὰ τὴν πύλιν
 πρὸς τραχίλιν, κατέχευεν ἄγ-
 χων ἕως ἐπιξέει καὶ δέμα-
 νος ἐπὶ τῆς ἄμμου, ἐκό-
 μιζεν εἰς Μυκήνας. κατα-
 λαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον,
 ἐν τῇ πλατυαίᾳ τῆς ἡμε-
 ρῆς ὡς νεκρῶ μέλλοντα τὸ
 ἱερεῖον ἐναγίζην, Σωτῆρι
 δόσας Διὶ, ἥρωι εἰς Μυκή-
 νας τὸν λέοντα. Εὐρυδιδὺς

animal Typhone genitum in-
 vulnerabile fuit. Hercules
 contendens in leonem, Cleo-
 nas pervenit, ubi Molorchus,
 vir qui manibus suis victum
 sibi quaeritabat, ipsum hospi-
 tio excepit: cuique hostiam
 immolare volenti, eam ad
 diem trigesimum fervare ju-
 bet. Nam si à venatione inco-
 lumis reverteretur, Jovi eam
 Servatori mactaret; si verò
 occubuerit, sibi tum per eam
 velut heroi inferias ageret.
 Post, ubi in Nemeam perve-
 nit, quaesitumque leonem re-
 perit, sagittis illum prius im-
 petivit: ut verò nullis posse
 vulneribus occidi cognovit,
 protentâ clavâ, feram perse-
 quitur, quæ cùm in spelæum
 anceps confugisset, ejus alte-
 rum ostium obstruxit, ac per
 alterum irrupit in feram: &
 circumpositâ collo manu, eò
 usque astrictam tenuit, donec
 eam præfocavit, impositam-
 que humeris Mycenæ impor-
 tavit. Sed ubi extremâ sui re-
 ditus die Molorchum, ut mor-
 tuo hostiam immolaturum
 apprehendit, Servatori Jovi
 sacris peractis, leonem Myce-
 nas intulit. Cæterum Eury-

stheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostentare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum dolium sibi æneum sub terra occultè comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, injunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit, ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit.

§. 2. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita, plana omnia & campestria, eruptione factâ, disperdebat, in pecora atque agros sæviebat. Hydra mirâ corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisset dicuntur. Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigæ operâ usus, ad Lernam contendit; quò cum pervenisset, equos sistit, Hydram

δὲ καταλαβὼν αὐτῇ τὴν αὐδρίαν, ἀπίπτατο λοιπὸν αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν εἰσελθὼν διηκνύειν δὲ περὶ τῆς πυλῶν ἐκείδους τοὺς ἄλλους. φασὶ δὲ, ὅτι δέσας καὶ πίδον αὐτῇ χαλκοῦ εἰσχυρῶσαι ὑπὸ γῆς κατακλῆσαι. καὶ πύμπων κήρυκα Κοπρία Πέλοπος τοῦ Ηλείου ἐπίταττε τοὺς ἄλλους. οὗτος δὲ ἴειτον κτείναν, θυγὼν εἰς Μυκήνας, καὶ τυχὼν παρ' Εὐρυδίου καταρσίων, ἐκεῖ κατῴκει.

§. β. Δεύτερον δ' ἄθλον ἐπίταξεν αὐτῇ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτείνειν. αὐτῇ δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαιναν εἰς τὸ πιδόν, καὶ τε βοσκήματα, καὶ τὴν χάραν διέφθειραν. εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγας σῶμα, κεφαλὰς ἑχόν ἐννέα, καὶ μὲν ὅκτω, θνητὰς; τὴν δὲ μέσων, ἀθάνατον. ἐπὶ δὲ οὐδ' ἄμμα τῷ, ἡνιοχουῶ τ' Ἰολάου, παρεβόετο εἰς τὴν Λέρνην. καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔσπον. τὴν δὲ ὕδραν

εὐφρόν' ἐν πνι λόφῳ, παρὰ
ταῖς πηγαῖς τῆς Ἀμυμώνης,
ὅπου ὠφλεῖς αὐτῆς ὑπὸ
χε, βαλὼν βέλεσι πεπυ-
ρομένοις, ἠνάγκασεν ἐξελ-
θεῖν. ἐκβαίνουσαν δὲ αὐτὴν
κρατῆσας κατέϊχεν· ἡ δὲ
δοῦπον ἥν' ὑπὸ πῦρ ἐνείχετο
ἀπειπακείσθαι· τῷ ῥοπαλῷ
δὲ ταῖς κεφαλαῖς κόπων,
ὧδ' ἐν αὐτοῖς ἐδιώατο· μᾶλ-
λ' κοπιόμένης κεφαλῆς,
δύο ἀνέφύοντο. ἐπεβοήθει
δὲ καρκύνθῃ τῇ Τ' ὄρας ὑπὸ
μυγένης, δάκνων τ' πόδα.
διὸ τῷτον ὑποκρίνας, ἐπε-
χάλεστο καὶ αὐτὸς βοηθὸν
τ' ἰόλαον. ὁς μάρθῃ τῇ κα-
ταπρήσας τῆς ἐγγυὸς ὕλης
τοῖς δαλοῖς ὀπκῶν ταῖς
ἀσπίδαῖς ἥν' ἀσφυομένων
κεφαλῶν, ἐκώλυεν αἰεῖναι.
καὶ τῷτον τ' τρώοντ' ἥν' ἀσ-
φυομένων κεφαλῶν ἀειγι-
νόμῳ, τ' ἀδάναιον ἀπο-
κόψας κατάρυξε· καὶ βαρεῖαν
ἐπέθηκε πέτρᾳ παρὰ τ' ὁδὸν
πρὸ φέρουσαν διὰ Λέρνης
εἰς Ελεουῦτα. τὸ δὲ σῶμα
τ' Τ' ὄρας ἀσάχσας, τῇ χο-
λῇ τὴν ὀϊστοῖς ἔβαψεν. Εὐ-
ρυπτεὺς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν κα-
ταριθμῆσθαι ἐν τοῖς δώδεκα

in tumulo quodam nactus,
propter Amymones fontes,
ubi ea latitare consueverat:
quam cūm ignitis sagittis im-
petisset, de latebris exilire
compulit, egressamque ipsam
manu prehensat, prehensam-
que tenet: ea verò pedibus
statim circumplexa cohibe-
bat. Hercules capita contun-
dens clavâ, nequicquam ela-
borabat: namque uno contu-
so, duo subnascebantur. In-
super Hydræ pervasti corpo-
ris Cancer admorso Herculis
pede, opem ferebat. Quoci-
câ, interfecto Cancro, Iolai
& ipse opem imploravit. Qui
cūm proximæ sylvæ partem
succendisset, inflammatis tor-
ribus renascentia Hydræ ca-
pita inurens, eum in modum
renascentium capitum ortus
suboriri prohibebat: victor
caput illud morti haud obno-
xium recisum defodit, eique
ingentis ponderis lapidem su-
perimposuit, secus viam, quæ
per Lernam ducit Eleuntem.
Ad hæc Hydræ corpore con-
ciso, sagittas suas ejus felle
tinxit. At Eurystheus hunc
Herculis laborem duodecim
ærumnis annumerandum esse

negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adjumento Hydram superaverat.

§. 3. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam cervam Mycenae vivam adferret. Erat enim ad Oenoen auratis cornibus insignis cerva Dianæ sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est insecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum jam tranatura esset, sagittâ percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. Cui, cum Apolline, Diana simul obviam facta, cervam recipit: atque Herculem, quòd facrum sibi animal occidere voluisset, objurgavit: tum ille, necessitate rei damnatâ, Eurystheum auctorem esse dixit. Placatâ Deæ iracundiâ, feram vivam adhuc Mycenae importavit.

§. 4. Quartum inde ei certamen imperavit, Eryman-

τὸν ἄθλον. ὃ γὰρ μόνον, ἀλλὰ καὶ μὴ Ιολάου τῷ ὄντι παρὰ γένει.

§. 3. Τεῖτον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ, πῶς κεραιῶν ἔλαφον εἰς Μυκῆνας ἔμπροσθεν ἐνεγκεῖν. ὡς δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνὸν χυσομένη, Ἀρτέμιδος ἰερά. διὰ καὶ βελόμην αὐτῷ Ἡρακλῆς μήτε ἀνελθεῖν, μήτε τραῦσαι, σιωπῶσαν ὅλον ἐνιαυτόν. ἐπεὶ δὲ χάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει, σιωπῶν εἰς ὅσον τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, καὶ κείθεν ὅππότε παρὼν Λάδωνα καὶ τῆτον διαβαίνειν μέλλουσαν, τοξεύσας σιωπῶσαν καὶ θέμην ὅππότε ὤμων, διὰ τῇ Ἀρκადίᾳ ἠπείγτο. μὴ Ἀπόλλων δὲ Ἀρτεμίδος σιωπῶσαν ἀφαιρεῖτο καὶ τὸ ἰερόν ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμήμελλο. ὃ δὲ ὑποπνευσάμενος πῶς ἀνέγκω, καὶ τὸν αἶπον εἰπὼν Εὐρυδία γεγενῆσθαι, παρὰ τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ τὸ θηρίον ἐνόμισεν ἔμπροσθεν εἰς Μυκῆνας.

§. 4. Τέταρτον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ τὸν Εὐρυμῆ-

θιον καὶ πρὸν ζῶντα κομᾶζεν. ἔτο δὲ τὸ θηρίον ἡδίκησεν ἔψα-
 φίδα ὁρμώμενον ἐξ ὄρεος, ὃ
 καλεῖσιν Ἐρυμαιοδον. διερχό-
 μενος οὐκ πολὺν ἐπξεν ἔ-
 ρ Κενταύρῳ Φόλῳ. Σιληνῶ
 καὶ Νυμφῆς Μελίας παιδί. ὅτε
 Ἡρακλεῖ μὲν ὅππᾳ παρῆχε τὰ
 κρέα· αὐτὸς δὲ ὡμοῖς ἐχρῆτο.
 αὐτοῦ τ' ὁ δὲ ὄνον Ἡρα-
 κλεὸς, ἔφη δεδουχέναι τ' κοι-
 νὸν τ' Κενταύρεον αὐοῖσαι πί-
 στον. ἀρρεῖν δὲ παρεκαλεσα-
 μένος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἦνοι-
 ξε. καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ, διὰ τῆς
 ὁσμῆς, αἰσθόμενοι παρῆσαν
 οἱ Κενταῦροι πύτραις ὠπι-
 σμένοι, καὶ ἐλάττω δὴ τὸ
 τῷ Φόλῳ σπῆλαιον. τοῖς
 μὲν οὐκ ὁρῶσι τολμῶ-
 σαντας εἶσω παρελθεῖν,
 Ἀργεον καὶ Ἀργεον, Ἡ-
 ρακλῆς ἐτέφρατο βαλὼν
 δαλοῖς. τοῖς δὲ λοιπῶν
 ἐτόξασεν διώκων ἄχει τ'
 Μαλέας. ὁπερ δὲ πρὸς
 Χείρωνα σωέφυγον. ὃς
 ἐξελαθεὶς ὑπὸ Λαπίδων
 ὄρεος Πηλίου, πρὸς Μα-
 λέαν κατῴκησε, τούτῳ
 ὡπιπῆκός τις Κεν-
 ταύρεος τοξόων ἴησι βέ-
 λῳ· τὸ δὲ ὄνυχον ἑλά-

thium aprum ad se vivum fe-
 rat. Hæc autem fera Psophi-
 dem usque ab Erymantho
 monte prorumpens devasta-
 bat. Hercules itaque per Pho-
 loen transiens, à Pholo Cen-
 tauro, Sileni ac Meliæ Nym-
 phæ filio, hospitio excipitur.
 Hic hospiti tostas carnes
 edendas apposuit : ipse verò
 crudis vesci maluit. Herculi
 interim vinum poscenti, ve-
 reri se dixit, commune Cen-
 taurorum dolium relinere : ac
 bono illum esse animo Her-
 cules jubet : ac ipse dolium
 relevit. Neque ita multò post
 Centauri, quòd vinum subo-
 luisse, affuere lapidibus ar-
 mati, & abietibus in Pholi an-
 trum irrumpunt. E quibus
 Anchium & Agrium, quòd
 primi intrare spelæum ausi
 fuissent, Hercules accensis
 torribus percussos in fugam
 vertit; reliquos autem ad Ma-
 leam usque sagittis persecutus
 est. Inde verò ad Chironem
 confugère, qui à Lapithis eje-
 ctus è Pelio monte, ad Ma-
 leam habitavit. In hunc Her-
 cules, cùm circa delapsos
 Centauros sagittis impeteret,
 telum emisit, quod delatum

per

per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitiâ affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datûmque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere sauciatus, in spelæum se recepit, quòd in eo vitâ excedere vellet: qui cùm per immortalitatem, quâ donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Jovis permissu, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desinit. Cætera verò Centaurorum multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Maleam montem confugerint: Eurytion verò in Pholoen: atque Nessus ad Evenum amnem: reliquos autem Neptunus excipiens, ad Eleusinum montem occuluit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum aliis morientem conspicatus, erutâ de mortui corporis sagittâ, quo pacto tantos tam parvâ sagittâ occidisset, mirabatur. Hæc autem è manu delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur

τε διὰ τοῦ βραχίονος τοῦ γένους τοῦ Χείρωνος ἐμπήγνυται. αἰαδῆς δὲ Ἡρακλῆς σφενδαμῶν, τό, π βέλῳ ἐξείλκυσε, καὶ δόντος Χείρωνος φάρμακον ἐπέθηκεν. αἰαίαν ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ σπήλαιον ἀλλασσεται· καὶ καὶ τὸ πλῆθος βυλόμενος, καὶ μὴ θανάμην, ἐπὶ τῷ αἰδάναιον. αὐτὸν δὲ Διὸς Περμηνῆ, τὸν αὐτὸ αὐτῷ ἡμιτόμενον αἰδάναιον, ὅπως αἰσθάνε· οἱ λοιποὶ δὲ οἱ Κενταύρων εἰσέλθουσιν εἰς τὴν ἀγῆαν. καὶ πρὸς τὸ παρελθόντος εἰς ὄρε Μαλέαν· Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόων· Νέσος δὲ ἐπὶ πηλῶν Εὐώνων. τὸς δὲ λοιποὺς ὑποδείξαμενος Ποσειδῶν εἰς Ἑλδῶνα ὄρε κατέχευε. ἐπαγελθὼν δὲ εἰς Φολόων Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελεπῶντα διασάμενος μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν, ἐλκύσας [τι] ἐκ νεφροῦ τὸ βέλῳ, ἐθαύμαζεν εἰ τοιῶν τελευτῶν τὸ μικρὸν διέφθειρε. τὸ δὲ, τῆς χειρὸς ὀλισθίσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸ πῆμα, καὶ ὅραχῃμα ἐπὶ κένεν αὐτόν. θάψας δὲ

Φόλον Ηρακλῆς· ὅπῃ δ' αὖ
κάρως θήραν παρέρχεται.
ἡ δ' ὁδὸς αὐτὸν ἐκ πνυ-
λοχμῆς μετὰ κρωγῆς εἰς
χίονα πολλῶν παρεμμένον,
ἐμβροχίσας περικόμεναι εἰς
Μυκῆνας.

§. 5. Πέμπτον μὲν ἐπίτα-
ξεν αὐτῷ ἄδλον, ὅς ἂν Αὐ-
γείης βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ
μᾶλλον μόνον ἐκφορῇσαι πλὴν
ὄνδον. ὡς δὲ Αὐγείας βα-
σιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν π-
τες εἶπον, παῖς Ἡλίου.
ὡς δὲ πνες, Ποσειδῶν·
ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρβαντος.
πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων
ποιμένας. τούτῳ περσελ-
δων Ηρακλῆς, ἐδιδόσας
πλὴν Εὐρυπύκῳ ἐπιταγῶν,
ὅφρα μὲν ἡμέρᾳ δ' ὄνδον
ἐκφορήσῃ, εἰ δώσῃ πλὴν
δικάτῳ αὐτῷ τῶν βοσκημά-
των. Αὐγείας δ' ἀπὸ τῶν ὑπε-
ρεῖται. μαρτυρούμεν δὲ
Ἡρακλῆς τὸν Αὐγείης παῖδα
Φυλῆα, τῆς τε αὐτῆς τὸ δι-
μέλιον διῆλε, καὶ δ' Ἀλ-
φειὸν ποταμὸν, καὶ δ' Πη-
λειὸν σιῶγῃς ῥέοντα πα-
ρέρχεται, ἐπὶ γὰρ, ἐκ-
ρεῖν δ' ἄλλης ἐξόδου ποιή-
σας. μαδῶν δὲ Αὐγείας ὅπῃ

Hercules, Pholo humi con-
dito, ad apri venationem con-
tendit; quem è fruteto quo-
dam ingenti cum clamore ex-
citatum, per altam nivem de-
fessum, ac vinculis præpedi-
tum Mycenae invexit.

§. 5. Quintum deinde labo-
rem imperavit, ut Augeas pe-
coris fimum unius diei curri-
culo solus exportaret. At Au-
geas Rex Elidis fuit: sunt qui
illum Solis filium fuisse di-
cant; nec desunt qui Neptuni,
& qui Phorbantis. Hunc mul-
tos pecorum greges habuisse
ferunt: ad quem cum Hercu-
les, nullâ de Eurysthei man-
dato mentione factâ, unâ die
fimum omnem exportaturum
se pollicitus est, si decimam
pecoris universi ipsi donaret.
Augeas autem huic minimè
credulus, se illi tamen postu-
lata concessurum promittit.
Hercules inde antestatus Phy-
leum Augeas filium, stabuli
fundamentum evertit, Al-
pheumque & Peneum, flu-
mina præterfluentia, per
fossam deducta corrivatâque
immisit: ita ut, per alienum
à priore alveum defluerent,
effecit Augeas, ubi de Eury-

sthei imperio confectum fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolvebat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque de re judicum sententiæ se statutum esse dictitabat. Confidentibus itaque judicibus, Phyleus ab Hercule citatus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem Herculi se daturum pactus fuerit. Proinde Augeas irâ inflammatus, antè quàm judicum suffragiis sententia ferretur, uti & Phileus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Ubi illum necessitate compulsus, Eurytioni Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. Sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit; quippe qui cum mercede hoc fecisse asserebat.

§. 6. Sextum ei laborem, ut Stymphalidas aves fugaret,

κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυπίδους
τῷ το ὀπίσσειλιδου, ὁ μισ-
θὸν ἐκ ἀπιδίδου. περιέπ-
ει ἡρώτη καὶ μισθὸν ὑπο-
χέσσει δώσων, καὶ κρίνεται
ἐπὶ τῷ το ἔτοιμοι ἔλαττω
ἔν. καὶ ζομίων δὲ τῷ
δικαστῶν, καὶ τῶν ὁ φυλατῶν
ὑπὸν Ἡρακλῆος, τῷ πατρὸς
καταμαρτύρησι, ἐπὶ τὸν ὁμο-
λογῆσαι μισθὸν δώσων αὐ-
τῷ. ὁρμηδὲς δὲ Αὐγείας
ἐπὶ τὴν τῷ ἡρώτη ἐπὶ τῷ
καὶ τῷ φυλατῶν, καὶ τὸν
Ἡρακλῆα βαλὼν ἐξ Ἡ-
λιδος ἐκείλδου. φυλατῶν
οὐδὲ εἰς Δουλίχιον ἦλθε,
καὶ καὶ κατὰ καὶ. Ἡρακλῆς
δὲ εἰς Ὀλένον περὶ Δε-
ξαμένον, καὶ καὶ κατὰ καὶ.
καὶ κατὰ τῷ τὸν μά-
λοντι δὲ ἀνὰ γὰρ μνη-
στῶν Εὐρυπίδων Καρτάρω
Μνησιμάχῳ τῷ δουρατῶν.
ὅφ' ἔσται καὶ τῷ βοη-
δῶν, ἐλδόντι ὅτι ὁ νύμ-
φῳ Εὐρυπίδων ἀπὸ κτενεν.
Εὐρυπίδων δὲ, ἐπὶ τῷ
ἐν τοῖς δώδεκα περισεδέξα-
το ἄθλον, λέγων ὅτι μισθῷ
παραχάναι.

§. 5. Εκτον ἐπὶ τῷ ἄθλῳ
αὐτῷ καὶ Στυμφαλίδας ὁρ-

νιδας ἐκδιῶξαι. ὡς δὲ ἐν
Στυμφάλῃ πόλει τῇ Ἀρκα-
δίᾳ, Στυμφαλὶς λεγόμενη
λίμνη, πολλῇ συμπλοῇ
ὑλῇ. εἰς ταύτῃς ὄρνεις συμ-
έφυγον παλαιοὶς πρὸς ἀπὸ τῆς
λύκων ἀρπαγῆς δεδοικῆαι.
ἀμνηχανῦντος ἔν Ἡρακλέους
πῶς αὖ τῇ ὑλῇ τὰς ὄρνι-
δας ἐβάλη, χάλκεια κρό-
ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθῶνᾳ
παρὰ Ἡραΐς λαβεῖν. ταύ-
τα κρύων ὑπὸ πνέοντι ὄρει
τῇ λίμνῃ περικειμένη, τὰς
ὄρνιδας ἐφόρει. αἱ δὲ τὸν
δρόπον ἔχ' ὑπομένουσαι. μι-
τὰ δέ τις ἀνίπλωτο. καὶ τῆτον
τῇ τρέπον Ἡρακλῆς ἐτόξισεν
αὐτάς.

§. 5. Ἐξέδωμον ἐπέταξεν
ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν
ταῦρον. τῆτον Ἀκουσίλαο
μὲν εἶναι φασί τῃ διαπερθεμύ-
σαντα Εὐρυπύλῳ Διὶ πνέει
τῇ ὑπὸ Ποσειδῶνι ἂν δο-
θέντα ἐκ θαλάσσης, ὃν κα-
ταδύσειν Ποσειδῶνι Μίνως
εἶπε τὸ φανέντα τῇ θαλάσσης.
καὶ φασί διασπόμενον αὐτὸν
τῇ ταύρῳ τὸ χέλλο. τῆτον
μὲν εἰς τὰ βυκόλια ὑποπίμ-
πειν, δύναι τῇ ὄντι Ποσειδῶ-
νι. ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τῇ διὰν

injunxit. Erat autem ad
Stymphalum Arcadiæ urbem
Stymphalis palus multis con-
tecta, atque umbrosis arbori-
bus addensata : quare in hanc
magna avium multitudo, lu-
porum vim pertimescentes ex
fuga sese recipiebat. Herculi
itaque quam ratione aves
ἐ sylva dispelleret, ambigen-
ti, Pallas ænea crepitacula
Volcani munere accepta de-
dit. Hæc ille quassans sub
monte quodam paludi proxi-
mo aves territabat. Quæ soni-
tum minimè sustinentes præ
metu subvolabant : eumque
in modum Hercules ipsas sa-
gittis impetivit.

§. 7. Septimum inde labo-
rem Cretensis tauri adducen-
di imposuit. Hunc Acusilaus
quidem esse refert, qui Euro-
pam ad Jovem tulit; Nonnul-
li verò Neptuno ἐ mari sub-
missum, quo tempore Minos
id se Neptuno immolaturum
dixit, quod ἐ mari apparuif-
set. Atque aiunt admiratum
ipsum tauri formam, ac spe-
ciem, tunc planè hunc inter
armenta dimisisse, pro quo
alium Neptuno sacrificasse :
quas ob res iratum numen

tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Ubi expugnarit, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurytheo translatum ostendit. Cætera verò sacrum, numinique dedicatum abire permittit. Hic Spartéque, & Arcadiâ universâ peragratâ, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Atticæ terræ profectus, incolas pessimè habebat.

§. 8. Octavum certamen Diomedis Thracis equas Mycenæ abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracij generis ac pugnacissimæ Rex fuit, cui tum equæ erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus navigasset, domitis qui æquarum præsepibus præerant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas committit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius, quem equæ discerptum inte-

αγαῶσαι ἢ πῶθεν. ὅτι τῶτον παραγυρόμεν * εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπισθὲν λαβεῖν ἀξιούων * Μίνος εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισμῶν, καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυθέῳ διακομίσει· εἰδείξε. καὶ τὰ λοιπὸν εἶασεν αἶστον. ὁ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτῃ τε καὶ Ἀργεῖαν ἀπῆλθεν, καὶ διαβαίῃ ἰσθμὸν, εἰς Μαροῦθον τὴν Ἀπικῆς ἀφικόμεν * , τὸς ἐγχερείους διαλυμίνετο.

§. η. Ὁ γὰρ οὗτος ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ τὰς Διομήδεος τῆς Θρακῆς ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίζειν· ὧν δὲ ἕως Ἀρεῶ καὶ Κυρῶνης, βασιλεὺς Βιστωνῶν, ἱπποῖς Θρακίαις, καὶ μαχημῶν ἐἶχε ἢ ἀνδρωποφάγοις ἵπποις. πλεῖστας οὐ μὴν ἔκλυσας σωμαπομένων, βιασάμεν * τὸς ὅτι ἔφάττο· αἱ ἵπποις ὑπάρχοντες, ἤγαγον ὅτι πλεῖστα ἔλασαν. ὅτι δὲ Βιστωνῶν σὺν ὅποις ὀπλοηδουμένων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀλκίνοῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ ὧν Ἡμίονος παῖς Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦτος * Ἡρακλείους ἐρώμεν * . ὃν αἱ ἵπποι διέφθηναν ὑπὸ τῶν

μῆραι. τοῦς δὲ πῦρ Βίστο-
νας διαγωνισάμενοι, ἔ-
μῃλιω ἀποκρίεινας, τὸς λοι-
πὸς ἡνάγκασε φάγειν. καὶ
κῆρας πόλιν Ἀΐδου, ὅθεν
τὸ πῖνον τῷ διαφθαρέντῃ
Ἀΐδῃ, τὸς ἵππους κομίσας
Εὐρυδῆ ἔδωκε. μεθύντος ὅ-
αὐτὰς Εὐρυδῆως, εἰ τὸ λεγό-
μενον ὄρεος Ολυμπευ ἐλθῶσαι
τοῦς ἑὶ θείων ἀπόλωντο.

§. 3. Εννατον ἄδλον
Ηρακλῆς ἐπίταξε, ζωσ-
σας κομίζειν τὸν ἱππολύ-
της. αὐτῇ δὲ ἐβασίλειον
Ἀμαζόνων, αἱ κατῴκουν
πρὸ τὸν Θερμάδοντα πο-
ταμὸν, ἔδνθ' μέγα τὰ κα-
τὰ πόλεμον ἥσκειον γὰρ αὐ-
δρίαν καὶ εἵποτε μῆτι-
σαι γυνήσκειαν, τὰ θήλια
ἔτρεπον καὶ τοὺς μῆν' δι-
ξιὺς μαστοὺς ἐξέθλιβον,
ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζ-
ειν τὸς δὲ αἰετῆρας εἶων,
ἵνα πρέποιεν. εἶχε δὲ ἱπ-
πολύτῃ τὸν Ἀρεῖ ζω-
σῆρα, σύμβολον τῷ περ-
τύειν ἀπασάν. ὅτ' αὐτὸν
τὸν ζωσῆρα Ηρακλῆς ἐ-
πίμπτε λαβῆν, αὐτὸν
ἐπιθυμείας τῆς Εὐρυδῆως
δυγατρὸς Ἀδμήτης. ὅθεν

remerunt. Hercules, devictis
Bistonibus, atque occiso Dio-
mede, reliquos in fugam abi-
re compulit. Inde Abdero ur-
be ad Abderi perempti sepul-
chrum conditâ, abactas equas
Eurystheo tradidit. Quæ post-
eâ ab Eurystheo sunt in O-
lympum montem transmissæ:
eò cùm pervenissent, à feris
dilaniatæ sunt.

§. 9. Nonus labor est, quo
Hippolytæ cingulum ad se
ferri jussit Eurystheus. Hæc
erat Amazonum Regina, quæ
circa Thermodontem amnem
habitabant. Hæc gens erat
bello gerendo præstantissima,
quippe quæ viriliter fortitu-
dinem exercebant: ac si quan-
do viris admixtæ peperissent,
partus fœmineos educabant.
Dextras ad hæc mammas, ne
jaculis emittendis impedi-
mento forent, exterebant;
lævas autem alendi filiorum
gratiâ succrescere pariebant.
Cæterùm Hippolyte Mar-
tis baltheum, argumento, ut
omnibus aliis præesset, habe-
bat. Ad hunc igitur Hercules
capiendum emittebatur, ut il-
lud capienti Admetæ filiæ Eu-
rystheus obsequeretur. Impo-

fitis itaque voluntariis sociis, una in navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex omnibus quos secum in navi vehabat Hercules, duo à Minois filiis interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit, ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet: Tum ille, solutâ obsidione, atque Androgei filiis Alcæo Sthenelôque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis jussu cum Mariandynis, Lycum adjuvans multos trucidavit, in quibus & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisâ Bebrycum urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyræ por-

λαβὼν οὐκ ἰδιαιονταὶ συμμάχοις, ἐν μιᾷ νηὶ ἐπλεν. καὶ περιστάρι νήσω Παρόν. καὶ κατὰ κοινὸν οἱ Μίνωθ υἱοί, Εὐρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος. ἀπὸ πάντων δύο ἦν ἐν νηὶ σωθέντες τελευτήσαντες ὑπὸ ἡμῶν Μίνωθ υἱῶν. ὑπὸ ᾧ δὲ ἀγαναντῆρ Ηρακλῆς, τῷ τοῖς μὲν περιστάριμα ἀπὸ πεινῆς τὸς δὲ λοιποῖς κατακλείσας ἐπιλιόρκει. ὥς ἐπιπαρασβδόμενοι παρεχόμενοι αὐτῷ ἦν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν ὃς αὐτὸς δήλησεν. ὁ δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τὸς Ἀνδρόγεω τῷ Μίνωθ υἱῆς ἀνελόμενος, Ἀλκίον καὶ Σθένηλον, ἤκων εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλιν, καὶ ξενιδοῖς ὑπὸ [Ἀμύκην] τῷ Βεβρύκων βασιλέως, συμβαλόντων βοηθῶν Λύκῳ, πολλὰς ἀπέκλεινε, μεθ' ᾧ καὶ τὴν βασιλέα Μύγδονα, ἀδελφὸν Ἀμύκην, καὶ τὸν Βεβρύκων πόλιν ἀποστράμμενος, γλῶ ἔδωκε Λύκῳ, ὁ δὲ, πᾶσαν ἐκείνῃ ἐκάλεσεν Ηρακλίαν. καταπλάσαντος δὲ εἰς τὴν Θημισκύραν

λιμένα, καὶ παραγρημομένης
 εἰς αὐτὸν Ἱππολύτης, καὶ
 τίνος ἥκοι χάειν πυδομένης,
 καὶ δώσειν ἢ ζωσῆρα ὑπογρυ-
 μώνης; Ἡρα μᾶλλον ἢ Ἀμα-
 ζόνων εἰχε δεῖσα, τὸ πλῆθος
 ἐπιφοίτα, λέγουσα, Τὴν
 βασιλίδι ἀπάξουσιν οἱ περ-
 ελδόντες ξένοι. αἱ δὲ, μεθ'
 ὀπλων ὅτι ἢ ναῦν κατέδυσον
 σὺν Ἱπποίσι. ὡς δὲ εἶδεν
 αὐταὶ καδωπλισμένας Ἡρα-
 κλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τῆτο
 ἡνέσθαι, τὴν μὲν Ἱππολύτην
 κτείνουσα, ἢ ζωσῆρα ἀφαιρῆ-
 ται. περὶ ἢ τὰς λοιπὰς ἀγ-
 νισάμεθα ὑποπλεῖν καὶ περ-
 εῖχε Τροίαν. σωθεῖσθ' ἡ δὲ
 τότε καὶ μὲν Ἀπόλλωνος
 καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχοῖν ἢ
 πόλιν. Ἀπόλλωνος γὰρ καὶ Πο-
 σειδῶνος ἢ Λαομέδοντος ὕβρειν
 πειράσαι δέλοντες, εἰχα-
 δύντες ἀνθρώποις, ὑπέχετο
 ὅτι μισθῶν ἰσχυρῶν ἰδὲ Πέργα-
 μων τοῖς δὲ τηρίοισι, ἢ μι-
 σθὸν ἐκ ἀπείρου. διὰ τῆτο
 Ἀπόλλωνος μὲν, λοιμὸν ἐπιμ-
 ψεν. Ποσειδῶνος δὲ, καὶ τὸ
 ἀναφαιρέμενον ὑπὸ πηχυ-
 εῖδος, ὃ τὸς ἐν τῇ πεδίῳ
 σωθήσκειν ἀνθρώποις. χρη-
 σμῶν δὲ λεγόντων ἀταλα-

tum appulso, ad eumque pro-
 fecta Hippolyte, atque ejus
 adventus causam percuncta-
 ta, & zonam se daturam pro-
 mittente: Juno, sumptâ Ama-
 zonum unius formâ, multitu-
 dinem adit: nuncians reginam
 ab advectis hospitibus rapi.
 Tum illæ, captis armis, in
 navem, equo vectæ decur-
 runt. Hercules, ut armatas
 Amazonum copias prospexit,
 ratus id jam non sine dolo fie-
 ri, Hippolyten necat, & zo-
 nam aufert: ad hæc reliquis
 devictis, renavigat, & Tro-
 jam appellit. Tum fortè acci-
 dit per Apollinis & Neptuni
 iram, ut civitas infelicer
 ageret; Quoniam Apollo Ne-
 prunusque Laomedontis in-
 juriam ulcisci volentes, mor-
 talibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se ædi-
 ficaturos paciscuntur: quibus
 cum opere absoluto constitu-
 tam mercedem Laomedon
 minimè solveret, tum Apollo
 pestilentiam, ac Neptunus
 cum inundatione cetum im-
 misit: quod, quicquid, mor-
 talium in campis ostendit,
 corripiebat: cùm verò ex ora-
 culis, malorum finem tum
 demùm

demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto devorandam appo- fuerit : tum ille in proximis pelago saxi illigatam, propo- fuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganimedidis jactura, ei Jupiter dederat; Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Her- cules cetum occidit, & Hesi- onem servavit : at Laomedonte mercedem pactam non sol- vente, Hercules Trojæ exci- dium minatus, abivit, & Ænum appulit : ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter navigandum in littore Ænien- si Sarpedonem Neptuni fi- lium, ac Poltyis fratrem, vi- rum contumeliosum atque improbum, sagitis confixum interfecit. Inde cum ad Tha- sum pervenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Andro- gei filiis habitandam dedit. At è Thaso profectus adver- sùs Toronem, Polygonum, Telegonúmque Prote, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum provo- cantes, in ipsa palæstra inte-

γλὸς ἐσθλάτῃ ἤβῃ συμφορεῖν,
καὶ τοῦδε Λαομέδων Ἡσιό-
νῳ πλὴν θυγατέρα αὐτοῦ βο-
ρὰν κῆτι· ὁ δὲ τοῦδε θεοῦ,
ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης
πίστρας περισσώσας. ταύ-
τῳ ἰδὼν ἐκκαίμενῳ Ἡρα-
κλῆς, ὑπέχετο σώσεν αὐ-
τῷ, εἰ ταῖς ἵπποις παρὰ
Λαομέδωντος λήψεται, αἷ
ὁ Ζεὺς ποινῇ τὸ Γαρυμή-
δος ἀπαγῆς ἐδωκεν. δώ-
σεν δὲ Λαομέδωντος εἰπόν-
τος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιό-
νῳ ἔσωσε. μὴ βυλόμενος
τὸ μισθὸν ἀποδύναμι, πολέ-
μισεν Τροίαν ἀπιλήσας,
αἰήχθη, καὶ περιστάει Αἴνῳ.
ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλ-
του. ἀποπλεῖν δὲ, ὅτι ἡίο-
ντος τὸ Αἰνίας, Σαρπηδόνα
Ποσειδῶντος μὲν ὕδον, ἀδελ-
φὸν δὲ Πόλῳ, ὕβρισι
ὄντα, τοξάσας ἀπέκτεινε.
καὶ παρὰ ἡμιέμβριος εἰς Θάσον,
καὶ χειρὸς ἀμφοτέρων τοῖς ἐνοί-
κοῦντας Θράκας, ἐδωκε τοῖς
Ἀνδρόγῳ πασι κατὰ κληῖν. ὅτι
Θάσῃ δὲ ἡμιέμβριος ὅτι Το-
ρόνῳ, Πολύγονον καὶ Τη-
λέγονον τοῖς Περγάσις τὸ Πο-
σειδῶντος ὕδον παλάσῃν πε-
ρὶ γλόμενους, καὶ πλὴν πάλῃ

ἀπὸ κλέινε. κορύσας δὲ τὸν
ζωστήρα εἰς Μυκῆνας, ἔδω-
κεν Εὐρυδείῃ.

§. 1. Δέχεται δὲ ἐπ' αὐτῇ
ἄδλον, τὰς Γηρυόνου βῆς
ἐξ Ερυθείας κομίζεν. Εὐρύ-
θεια δὲ ἡ ὠκεανὸς πε-
σίον κειμένη νῆσος, ἣ
νῦν Γάδιον καλεῖται.
ταύτῃ κατὰ Γηρυό-
νον Χρυσάορος, καὶ Καλ-
λιρρόης τῆς ὠκεανοῦ, τοῦ
ἔχοντος ἀνδρῶν συμφυῆς σώ-
μα, συνηγμένον εἰς ἐν
κατὰ τὴν γαστέρα ἐχμέ-
νον τὸ εἰς τρεῖς ἀπὸ λα-
γόνων τὸ καὶ μηρῶν. εἰ-
χε δὲ φοινικὰς βόας, ὧν
ἡ βοῦκόλῃ Εὐρυτίων
φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ
κύων διέφευγε, ἐξ Εχιδ-
νης καὶ Τυφῶνος γνη-
μίνῃ. περὶ δὲ οὗ
ὅτι τὰς Γηρυόνου βῆς
διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄρτια
πολλὰ παρελθὼν, Λιβύῃ
ἐπίβαινε. καὶ παρελθὼν
Ταρτηρόν, ἔσποι σημεῖα τῆς
πορείας ὅτι ἤμ' ἔσποι Εὐ-
ρώπης καὶ Λιβύης ἀντι-
σείχων, δύο σῖλας. δεξ-
μοῖν δὲ οὗ ὃ ὑπὸ ἡλίου
καὶ τὴν πορείαν, τὸ τόξον

remit. Demum illatam My-
cenæ zonam Eurytheo de-
dit.

§. 10. Tum decimum ille cer-
tamen ærumnâque indixit
Geryonæ boves ab Erythea
abigendas. Erythea autem
non procul ab Oceano insula
erat, quam nunc Gadirā no-
minant. Hanc Geryones
Chrysaoris, & Callirrhœs,
quæ filia erat Oceani, habi-
tabat. Is erat trium hominum
corpore præditus, ita com-
pacto, ut in unum ventre te-
nus coiret, & ab ilibus, femo-
ribusque in trium rursus par-
tes divisum esse videretur. Ad
hæc illæ puniceæ boves erant,
quibus bubulcum Eurytio-
nem præesse voluerat. His au-
tem Orthrus canis biceps ex
Echidna & Typhone genitus,
custos præerat. Concedens
igitur ad Geryonæ boves, per
Europam, monstra inter eun-
dum multa prætergressus, in
Libyam trajecit: atque cum
per Tarteſsum iter fecisset, iti-
neris sui monumenta in Eu-
ropæ ac Libyæ finibus oppo-
ſitas inter se columnas duas
construit. At, ubi in itinere
Solis radiis calefieret, arcum

in Deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum trajecit, & Erytheam advectus in * Arbante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clavâ percussit, necnon Eurythionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem occidit. Inter hæc Menœtius Plutonis boum pastor rem omnem Geryonæ nunciavit. Hic Herculem ad Anthemuntem fluvium boves abigentem nactus, commissâ pugnâ, sagittâ perfoffus interiit. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam pervenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniam iter haberet, taurorum unus ab Rhegio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicinâ terrâ percursâ, quæ ab illo Italia fuit appellata (nam Tyrrheni,

ἐπὶ τῇ θύρῃ ἐσέτηνεν. ὁ δὲ τῷ ἀνδρείῳ αὐτῷ θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δῖπας, ἐν ᾧ τὸ Ὀκεανὸν διαπερασε, καὶ περὶ ἠμόμακτος εἰς Ἐρύθειαν, ἐν ὅρῃ * Ἀρβαντὶ ἀπὸ ἀλίσσεται. αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ἄρμα. ὃ καὶ τῷ τῷ βοὶ παλίν. καὶ τὸ βυκάλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθεῖται ἀπὸ κτήνε. Μενέτιος δὲ καὶ τὰς Ἀδὲ βόας βόσκων, Γερυόνη τὸ γερὸν ἀπήγγειλεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρακλέα, ποταμὸν Ἀνθεμίου τὰς βόας ἀπὸ γόνυ, συσπόμενος μάχῃ, καὶ τοξιδόεις, ἀπὸ δαυεν. Ἡρακλῆς ἐσθόμενος τὰς βόας εἰς τὸ δῖπας, καὶ διαπελάσας εἰς Ταρτηρόν, ἡλίῳ πάλιν ἀπὸ δαυεν τὸ δῖπας. διελθὼν δὲ Ἀβδερῶν, εἰς Λιβύην ἦλθεν, ἐν ᾧ τὰς βόας ἀφ' ἑρμῶν τοῦ Ἀλεβίων τοῦ καὶ Δέρκυρος οἱ Ποσειδῶνος υἱοὶ, καὶ κτείναντες διὰ Τυρρηνίας ἦεν. καὶ Πηνελόπεια καὶ ἄπορρηγνισαὶ ταῦρος, καὶ τῶν χείρας εἰς τὸ δάλασσαν ἐμπέσων, καὶ διαπελάσμενος εἰς Σικελίαν, καὶ τὸ πηλῶν γένος διελθὼν, τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν Τυρρην-

τοὶ δὲ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον
 ἐκάλεισαν· ἦλθεν εἰς πεδίον
 Ερυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ερυ-
 κων. Ερυξ δὲ ὡς Ποσειδῶ-
 νος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον
 ταῖς ἰδίαις συγκατέμειξεν
 ἀγέλαις. ὦρθε δὲ μὲν οὖν
 ταῖς βόας Ηρακλῆς Ηραΐς, ὃς
 ἐπὶ τῷ αὐτῷ ζήτησιν ἠπεί-
 γετο. εὐρεὺν δὲ ἐν ταῖς τῷ
 Εἶρηκος ἀγέλαις, ἀπαυτεῖ.
 καὶ λέγειν οὐ δύναται, εἰ
 μὴ παλαίσας αὐτῷ πειρήσῃ-
 ται, ἥτις ἀντιφρόνως οὐκ
 ἐπὶ τῷ πάλῳ, ἀπέκλεινε. καὶ
 τὸν ταῦρον λαβὼν, μὲν
 οὐδ' ἄλλων ὅτι τὸν Ἰόνιον
 ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ ἦλθεν
 ἐπὶ τὰς μυχοὺς τῷ πόντῳ,
 ταῖς βυσσὶν οἶτρον ἐνέβαλεν
 ἢ Ἡρα. καὶ χρίζοντα οὐκ
 ἐπὶ τὰς Θράκης ὑπερείας. ὃς
 διώξας, ταῖς μὲν συλλαβὼν
 ἐπὶ τὸν Ελλήσποντον ἤγα-
 γε. αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι, τὸ λοι-
 πὸν ἦσαν ἄγραι. μόλις δὲ
 οὐδ' βοῶν σμωλεθουσῶν
 Στρυμόνα μεμψάμενός τὸν
 ποταμὸν, πάλαι τὸ ρέι-
 θρον πλωτὸν, ὃν ἐμπλή-
 σαι πέτραις, ἀπλωτὸν ἐποίη-
 σεν. καὶ ταῖς βόας Εὐρυ-
 στῆ κομίσας δέδωκε. ὃς δὲ

quem Latini taurum voca-
 runt ἰταλὸν dixerunt) in Ery-
 cis campos se contulit. Is Ery-
 cinis, in Siciliae parte impe-
 rabat, ex Neptuno natus, qui
 hunc ipsum taurum suis ar-
 mentis aggregavit. Commen-
 datis itaque bobus Volcano,
 Hercules taurum quaesiturus
 procedit, quem cum invenis-
 set inter Erycis armenta, ab
 eo reposcit. Tum is, nisi ip-
 sum palastrâ superarit, tau-
 rum se redditurum esse nega-
 bat. Hercules semel atque ite-
 rum, & tercio, ab se victum
 Erycem luctando peremit; Is
 taurum receptum cum aliis in
 Ionium mare perduxit. Qui
 simul ac in ponti recessus pe-
 netravit, bobus asilum Juno
 injecit: quo perciti ad Thra-
 cia montana dissipantur. Hic
 insecutus, boum partem col-
 lectam ad hellepontum com-
 pulit. Quæ verò reliquæ fue-
 runt, cætera feræ, atque agre-
 stes evaserunt. Hercules tan-
 dem agrè collectis bobus,
 Strymonem, ut olim naviga-
 bile flumen, accusans, opple-
 tum lapidibus, innavigabi-
 lem effecit: ac traductas bo-
 ves Eurystheo dedit, quas

ille postea Junoni immolavit.

§. II. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augeæ pecoris, & Hydræ laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærumnam imposuit, ut ab Hesperiiis aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Juno suis in nuptiis Jovi muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidnæ [filius] centiceps asservabat. Hic variis etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utrosque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Jovis & Themidis filias adiit.

αὐτὰς κατέδυσεν Ἡῤα.

§. 1α. Τελεδύτων δὲ τῆς ἄλλων ἐνὶ μνῇ καὶ ἔπαιον ὁκτὼ, μὲν περὶ δὲ ξάμην Εὐρυστεὺς τὸν τε τῆς ἡς Αὐγείης βοσκομάτων, καὶ τὴν Ἰῤα, ἐνδίκων ἐπέταξεν ἄλλον παρ' Εὔπειδων χεύσσει μῦλα κομίζει. ταῦτα δὲ ὡς ἔχ, ὥς πρὶς εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ὅτι τῆς Ἀθλαστον ἐν Τῆβορείοις. ἃ Διὶ γήμαντι Ἡῤα ἐδώρησατο. ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶν καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν. ἐχέητο δὲ φωναῖς παρσίοις, καὶ ποικίλαι μὲν τέτε τῆς Εὔπειδης ἐφ' ἡλῆον, Ἀγλή, Εὐρυδία, Εὔσια, Ἀρεδοῦσα. πορδόμεν οὐκ ὅτι ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύκλῳ δὲ Ἀρεῖος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν ἀνέταλιντο. Ἀρεῖ δὲ τῶτον ἐκδικούμενος, καὶ σωμισαίτο μονομαχίαν, βληθεὺς κεραυνὸς μέσον ἀμφοτέρων, διαλύει τὸ μάχην. βαδίζων τὸν Ἰλνυείων, καὶ ἀπείδων ὅτι ποταμὸν Ἡειδαῶν, ἦκε περὶ Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος.

αὐται μινύοισιν αὐτῷ Νη-
 ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν
 κοιμώμενον, καὶ παλίοις
 ἐταλλάσσοντα μορφαί, ἔδη-
 σεν, καὶ ἐκ ἔλυσεν, πρὶν ἢ μα-
 θεῖν παρ' αὐτῷ πῶς πυργά-
 νοιεν τὰ μῦθα, καὶ αἱ
 Εἰσιείδες. μαθὼν δὲ Λι-
 βύῳ διεξήει. ταύτης ἐβασί-
 λδε πᾶς Ποσειδῶν ὁ Ἀν-
 τῆς, ὅς τοις ξένοις ἀνα-
 κέζων παλαίειν, ἀνῆρει.
 τότε δὲ παλαίειν ἀναγκά-
 ζόμενος Ἡρακλῆς, ἀρ-
 μένος ἔρχεσθαι μέγιστον
 θλίψας, ἀπὸ κλίνει. ἴα-
 νοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότατον
 σωέειν γίνεσθαι. διὸ καὶ Γῆς
 πνέες ἔφασαν ἄντον ἦν παῖ-
 δα. μὲν Λιβύῳ δὲ Αἴγυ-
 πτον ἐξήει. ταύτης ἐβασίλε-
 υε Βέσις Ποσειδῶν ὁ
 πᾶς, καὶ Λιπανάσσης ἡ
 Εὔφρα. οὗτος τοις ξένοις
 ἔδυνεν ὅπῃ βωμῷ Διὸς, κα-
 τὰ πλὸν. ὅνεια γὰρ ἔτη
 ἀφορέα πλὴν Αἴγυπτον κα-
 τίλαδε. Θράσος δὲ ἐλ-
 θὼν ἐκ Κύπρου, μάλιστα
 πλὴν ἐπιστήμιω, ἔφη ὅτι ἀφο-
 εῖαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον
 ἀνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ'
 ἔτος. Βέσις δὲ ἡ ἐκείνου ἀν-
 τῆς.

Hæ ipsi Nereum indicant:
 comprehensumq; ipsum dor-
 mientem, atque omnigenas
 formas alternantem devinxit:
 neque illum prius, quam ab-
 eo ubi jam mala illa, & Hæ-
 perides essent, docuisset, abi-
 re permisit. Quod ubi didicit,
 Libyam percurrit. Huic An-
 tæus, Neptuni filius præerat,
 qui peregrinos secum palæ-
 strâ dimicare compellens, oc-
 cidebat. At Hercules cum eo
 luctari coactus, sublimem il-
 lum è terra ulnis elisum inter-
 emit: nam si terram conti-
 gisset, is robustissimus eva-
 debat: quapropter hunc Ter-
 ræ filium nonnulli esse dixe-
 runt. Inde à Libya Ægyptum
 peragravit, in qua Busiris ex
 Neptuno ac Lysianassa Epa-
 phi filia natus regnabat. Hic
 ad Jovis aram hospites ora-
 culo quodam monitus immo-
 labat: annos enim novem Æ-
 gyptus agrorum sterilitate la-
 boravit. Inter hæc Thrasius
 vaticinandi peritus, è Cypro
 advenit, qui hanc annonæ
 caritatem desitutam esse pro-
 nuntiavit, si virum hospitem
 quotannis Jovi mactavissent.
 Tum Busiris vate illo prius.

immolato, advenientes deinceps jugulabat. Comprehen-
sus itaque & Hercules etiam
ad aras trahebatur; at disrup-
tis vinculis, Busirímque, &
ejus filium Iphidamantem, &
Chalbem caduceatorem ne-
cavit. Post hæc, Asiâ percur-
sâ, in Thermydras Rhodio-
rum portum appulit: & bu-
bulci cujuspiam alterum de
plauastro solutum taurum, ac
mactatum comedit. Tum bu-
bulcus, ubi nullam sibi auxi-
lij copiam, neque spem reful-
gere videt, quodam in monte
consistens execrari cœpit.
Quocircâ & nunc etiam, cum
faciunt Herculi sacrum, cum
execrationibus id peragunt.
Hinc Hercules in Arabiam
pervasit, ubi Emathionem Ti-
thoni filium necat, & facto
per Libyam itinere, ad exti-
mum usque mare navigabat:
ubi scypho sumpto, in obje-
ctam continentem trajecit:
atque aquilam, Typhonis &
Echidnæ filiam, Promethei
jecur in Caucasomonte depas-
centem, sagittis conficit: &
Prometheum, detracto per-
molesto vinculo, solutum li-
beravit: eúmque ad Jovem

πυρράδας τ' μαίην, τὺς
καπόντας ξένους ἔραζε.
σκληροῦς οὐδ' καὶ Ἡρα-
κλῆς, τοῖς βομοῖς περσι-
φίετο. τὰ δὲ διαμὰ δια-
ρήξας, τὸν τι Βύσειν, καὶ
τ' ἐκείνῃ παῖδα Λμφιδά-
μαντα ἀπύκτωνε, καὶ τ' κή-
ρυκα χάλκῳ. διεξιὼν δὲ
Ἀσίας Θερμυδράδς Ροδίων
λιμὲνι προσέειπε, καὶ βοη-
λάτῃ πνὸς λύσας τ' ἔπειρον
τῷ ταύρῳ ἀπὸ τ' ἐμάξης,
ἐυωχεῖτο δύσας· ὁ δὲ βοη-
λάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ
δυνάμενος, εἰς δὴ πύ-
ρρον καταβῆτο. διὸ καὶ νῦν
ἐπιδάμ' δύνων Ἡρακλῆς,
μὲν καταβῶν τῷτο περσέησι.
πασι δὲ Ἀραβίαν, Ἡμα-
θίονα κτείνε παῖδα Τιθω-
νός. καὶ διὰ τ' Λιβύης πο-
ρρωτέρως, ὅττι πλὴν ἔξω δά-
λασσαν καταπλεῖ. ἔ τὸ δέ-
πας καταλαμβάνει. καὶ τι-
ραιωδὲς ὅττι πλὴν ἡπείρου τ'
ἠπικρὺν, κατατόξευσεν ὅττι
τῷ Κανχέσου τ' ἐσθίωντα
τὸ τῷ Περμηνδαίῳ ἡ παρ' αἰ-
πὸν ὄντα Εὐχίδνης καὶ Τυ-
φῶντος· ὅς καὶ τ' Περμηνδαίῳ
διέλυσε δεσμὸν ἐλόμενος τ'
τ' ἐλαίῃς. καὶ παρέχευε τῷ Διὶ

Χίερον, δὴνσκεν, ἀλάν-
τον αὐτ' αὐτῷ δέλοντα. ὡς
δὲ ἦεν εἰς τ' ὑπερβόρεος
πρὸς Ἀτλαντα, ὑπερβέν-
τῳ Περιμνιδέως τῷ Ηρα-
κλῆ αὐτὸν ὅπῃ τὰ μῦλα
μὴ πορθέσθαι· διαδεξάμε-
νον δὲ Ἀτλαντῷ τὸ πύ-
λον, ὑποσελῆν ἐκείνον·
πειθεὶς δὲ, διεδέξατο.
Ἀτλας δὲ δρέψαμεν παρ'
Εὔπειδων τέια μῦλα, ἥ-
κε πρὸς Ηρακλέα. καὶ μὴ
βυλόμενος τὸν πύλον ἔχειν,
καὶ σπέραν ὅπῃ τῇ κεφα-
λῇ δέλων ποιήσασθαι. τῷ-
το ἀκούσας Ἀτλας ὅπῃ γῆς
καταδεὶς τὰ μῦλα, τὸν
πύλον διεδέξατο. καὶ ὕ-
πως ἀνελόμεν αὐτὰ, Η-
ρακλῆς ἀπὸ πλάττειτο ἔνιοι
δέ φασιν, ὅτι παρὰ Ἀτλαν-
τῷ αὐτὰ λαβὼν, ἀλ-
λά αὐτὸν δρέψασθαι τὰ
μῦλα κτείναντα τὸν φρε-
σιώτα ὄφιν. κμήσας δὲ
τὰ μῦλα Εὐρύπιδι ἔδω-
κιν· ὁ δὲ λαβὼν, Ηρα-
κλῆ ἔδωρήσατο. παρ' ἧς
λαβούσα Ἀθηνᾶ, πάλιν
αὐτὰ ἀπὸ κόμισεν, ὅσον
γὰρ αὐτὰ τεθῆναι πε.

reduxit : qui illum pro Chi-
rone, qui mori cupiebat, im-
mortalem esse declarat. Post
autem quàm Hyperboreos ad
Atlantem pervenit, ac Pro-
methei prudentiâ commone-
factus est Hercules, ne ad
Hesperidum mala proficisce-
retur, sed ipse Atlanti in cœ-
lo sustinendo succederet, il-
lūmq; pro se mitteret, per-
suasus excepit. Atlas autem,
decerptis ex Hesperidum hor-
tis tribus malis, ad Herculem
redit. Qui, cū cœlum ha-
bere subterfugeret, cesticil-
lum, inquit, se velle facere
suo capiti imponendum [quo
commodiūs tantum cœli pon-
dus ferre posset.] Quod ubi
audivit Atlas, depositis hu-
mi pomis cœlum, recepit : at-
que ita poma Hercules conse-
cutus discedit. Sunt verò qui
dicant, hæc non ab Atlante
habuisse, sed ipsum, cœso
dracone custode, decerpisse,
quæ secum delata dedit Eury-
stheq. Tum ille accepta Her-
culi condonavit, à quo cū
Minerva accepisset, ea rur-
sus reportavit, quoniam re-
ligiosum erat, ea alicubi col-
locari.

§. 12. Duodecimus labor in-
 junctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autem ter-
 na canum capita, & draconis
 caudam, & in dorso serpen-
 tum omnium generum capita
 habuisse ferunt. Descensurus
 igitur ad hunc canem, Eleusi-
 nem ad Eumolpum se contu-
 lit, ut ab eo Cereris sacris ini-
 tiaretur. At verò externis ad
 ea sacra tunc admitti non lice-
 bat. Thespius factus adopti-
 vus Pylis filius, initiabatur,
 qui ne mysteria spectare qui-
 dem jam poterat, qui nondum
 Centauri cadem expia-
 rat. Hercules demum ab Eu-
 molpo tanti criminis conta-
 gione expurgatus, Cereris sa-
 cris initiatur. Inde ad Tæna-
 rum Laconiae promontorium,
 ubi ad inferni descensum of-
 tium pater, accessit. Hac ad
 inferos penetravit: quem cum
 animæ conspexissent, duabus
 exceptis, Meleagriae Medu-
 sæ Gorgonis filiae, omnes in
 fugam abiere. In Gorgonem
 verò Hercules ensē ut in vi-
 vā nudavit: tum illud à
 Mercurio vanum spectrum ef-
 se discit. Mox, ubi ad Plutonis
 portas ventum est, Theseum

§. Δωδεκάτον ἄθλον ἐπι-
 τάγη, Κέρκερον ἐξ ᾠδου
 κομίζειν, εἶχε δὲ ἕτε-
 ρῆς μὲν κυρτῶν κεφα-
 λᾶς, πύω δὲ ἑρᾶν δρά-
 κονιτῶ, καὶ δὲ τῷ ὥτι,
 παντοίων εἶχεν ὄφρων κε-
 φαλάς. μέλλων οὐδ' ὅτι τῷ-
 τον ἀπέναι, ἤλθοι πρὸς
 Εὐμόλπον, πρὸς Ἐλευ-
 σίνα βουλόμεντ' μνηστῆ-
 ραι. ὡς δὲ ἐκ ἐξόν ἐξεί-
 νοις τότε μνησθῆναι. ἐπειδὴ
 τῷ Θέσπιτ' Πυλίῳ παῖς
 ἡρόμεντ' ἐμυῖτο μὴ δυ-
 νάμεντ' δὲ ἰδεῖν τὰ μυ-
 στήρια, ἐπειδὴ ἐκ ὧς ἤγι-
 σμέντ' τὸν Κενταύρου φό-
 ρον. ἀγχιδὲς ὑπὸ Εὐμόλ-
 πῳ, τότε ἐμυῖθη. καὶ πα-
 ραῖ μὲντ' ὅτ' Ἰαπωνίῃς, οὐ τῆς
 Ἀῖδος καταβάσιος τὸ σῶ-
 μιν ὄναι, διὰ τῆς ἀπῆι.
 ἐπείγετο δὲ ἰδεῖν αὐτὸν αἱ
 ψυχαί, χρεῖς Μελεάγρῃ
 καὶ Μεδύσῃς τ' Γοργόντ',
 ἔφυγον. ὅτ' δὲ πύω Γορ-
 γόνα τὸ ξίφῳ, ὡς ζῶσαν,
 ἔλασι. καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μαν-
 θάνει, ὅτ' κενὸν εἰδωλὸν
 ὄναι. παροίον δὲ τῷ Ἀῖδος
 πυλῶν ἡρόμεντ', Θηοσία.

εὔρε, καὶ Πειρίδου τὸν
Περσφόνης μνηστῆρα
γάμον, καὶ διὰ τοῦτο δεδι-
ται. Διασάμφοι δὲ Ἡρακλῆα,
ταῖς χεῖρας ὥρερον, ὡς ἀνα-
σπόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου
βίας. ὁ δὲ Θησῖα μὲν λαβό-
μεν, τὴν χεῖρα δὲ ἤγαγε. Πει-
ρίδου δὲ ἀναστῆσαι βολόμε-
νον, τῆς γῆς κινεμένης,
αἰφῆκην· ἀπὸ τοῦτο δὲ καὶ
τὸ Ἀσκαλάρου πέτρον βολό-
μεν, διὲν αἶμα τῆς Ψυχῆς
ἐξαρχόμεναι, μίαν δὲ τῆς Ἀΐδος
βοῶν ἀπέσφαξεν. ὁ δὲ νέ-
μων αὐτῆς Μενόϊπος ὁ Κό-
δωνύμῳ περσικῶς μὲν
εἰς πάλιν Ἡρακλῆα, ληφ-
θεὶς μίσον, καὶ ταῖς πλεῖστας
καταΐξας, ὑπὸ Περσφόνης
παρηγῆθη. αἰ τοῦτο δὲ αὐ-
τῷ Πλῦτωνα τὸν Κέρβερον,
ἐπίταξεν ὁ Πλῦτων ἄγειν
χεῖρας ὧν εἶχαν ὅπλων κρα-
τούμεναι. ὁ δὲ δῖον αὐτὸν
ὅτι ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέρον-
τος, τὰς τε θύρας συμπε-
φραγμέναι, καὶ τῇ λεοντῇ
συνεκλεισθεῖς, καὶ τοῖς αἰσιν
τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας, ἔκ-
αυτῆς, καὶ τῷ δακτύλῳ
ὑπὸ τῆς χεῖρας δρᾶκοντος,
κρατῶν ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ

ac Pirithoum Proserpinæ nu-
ptias poscentem, eaque de
causa devinctum invenit. Hi
conspicati Herculem, velut
illius viribus redituri in vitam,
manus porrigebant: tum ille
Theseum manu prehensum,
excitavit: sed Pirithoum quo-
q; revocare in vitam cupiens,
ob terræ motum dimisit, &
Ascalaphi saxum revolvit. Ad
hæc sanguinem animis præbi-
turus, unam ex Plutonis bubus
jugulavit. Cæterum Menœ-
tius, Ceuthonymi filius, Plu-
tonis bubulcus, cūm provo-
casset in palæstram Hercu-
lem, perfractis costis, ac me-
dius ab eo prehensus, Pro-
serpinæ deprecatione serva-
tus est. Demūm Hercules
Cerberum à Plutone depos-
cit. Is illi, sine armis, quibus
communitus advenerat, can-
nis abducendi potestatem fa-
cit. At Hercules nactus illum
pro Acherontis portis, thora-
ce circumseptus, ac leonis
pelle contextus, & circum-
jectis illius capiti manibus,
haud abire permittit, etsi à
dracone, qui in Cerberi cau-
da existeret, morderetur,
cervicem comprimens, ac

belluam præfocans, parere coegit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum regressus per Træzenen, abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutavit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna re-
duxit.

ἄρχων τὸ θνητὸν ἔπεισεν.
συλλαβὼν ἔν αὐτὸν, ἥκα
[οὗτος Εὐρυδία] διὰ Τροί-
ζην· ποιησάμεν· τὸ αὐτὰ-
ρασιν. Ἀσκάλαφον [μὲν]
ἔν Δημότρῳ ἐποίησεν ὁ πόν-
τος. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδῆι δει-
ξας τὸ Κέρβερον, πάλιν ἐκό-
μισεν εἰς Ἀΐδου.

CAP. VI.

K E Φ. 6.

PORRŌ Hercules exantlatis laboribus, Thebas regressus, Megaram quidem Iolao conjugem dedit: ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechaliæ regulum, qui sagittandi peritiâ se, ac filios suos vicerit, certaminis præmium Ioles filiaæ connubium proposuisse accepit. Oechaliam igitur profectus, cū sagittandi arte iis omnibus præstantior extitisset, uxorem certè promissum certaminis præmium minimè consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat: At Eurytus, cæterique filij dehortari, ne, quam fortè prolem ex ea fusciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes.

MΕΤὰ δὲ τὰς ἀθλοῦς
Ἡρακλῆς ἀφικόμε-
νος εἰς Θήβας, Μίγαν
ἢ Ἰόλαιον Ἰολαῖον αὐτὸς δὲ
γῆμαι θύλῳν, ἐπειθάνε-
το [Εὐρυτον] Οἰχαλίας
θυγάτην ἄθλον προστιθέναι
τὸν Ἰόλῃος τὸν θυγατρὸς γά-
μον, καὶ νικήσαντι τοξικῇ
ἢ αὐτὸν τε, καὶ τὸς παῖ-
δας αὐτῷ ὑπαρχόντας· ἀφί-
κόμενος οὐδ' εἰς Οἰχαλίαν,
καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐ-
τῷ γυμνῷ, ἐκ ἔπυχε τὸν
γάμον. Ἰφίτης ἢ τὸν προσβυτί-
ον ἢ παίδων λέγοντι δι-
δόναι καὶ Ἡρακλῆϊ τὸν Ἰόλῃον,
Εὐρύτης δὲ καὶ ἄλλοι λοιπὸν
ἀπαγορεύοντων, καὶ δεδι-
κέναι λεγόντων, μὴ περνο-
ποιησάμενος τὰ θυγησόμενα
πάλιν ἀποκλείνη.

§. β. Μῆτ' ἔ' πολὺ δὲ
 κλαπείσῃν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ
 Αὐτολύκου βοῶν Εὐρυ-
 τος μὲν ἐνόμζαν ὑφ' Ἡρα-
 κλέους κτηνένας τῆτο. Ἰφι-
 τῷ δὲ ἀπσῶν, ἀφικνέ-
 ται πρὸς Ἡρακλέα, κῆσω-
 πυχὼν ἤκοντι ἐκ Φερῶν
 αὐτῷ σεσκήρη τῶν ἀποδα-
 τοῦσαν Ἀλκυσιν Ἀδμήτηρ,
 ὅθεν καλεῖ συζητῆσαι τὰς
 βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπι-
 χρεῖται, καὶ ξενίζει μὲν
 αὐτόν. μανείς δὲ αὐδὲς
 ἀπὸ τοῦ Τίρυνθίων ἔρρι-
 ψεν αὐτὸν τευχῶν. κεδαρ-
 δῆναι δὲ δίκλων τὸν φό-
 νον, ἀφικνέται πρὸς Νη-
 λέα. Πυλίων ὡς αὐτῷ
 δυνάστες. ἀπρωσμέμου δὲ
 Νηλέως αὐτὸν διὰ τῶν
 πρὸς Εὐρυτον φιλίαν, εἰς
 Ἀμύκλας παραγυρόμενῳ,
 ὑπὸ Δηϊφίβου τοῦ Ἰπ-
 πολύτου κεδαίρεται, κα-
 ταχευεῖς διηκῇ νόσῳ διὰ
 τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελ-
 φοὺς παραγυρόμενῳ, ἀπαλ-
 λαμῶ ἐπυνδάξατο τὸ νό-
 σον. μὴ χρησιμοποιέσθης δὲ
 αὐτῷ τὸ Πυθίαι, τὸν τι
 γὰρ σὺλαν ἔδωκε, καὶ
 τὸν πρὶν ποτα βασιλέας, κα-

§. 2. Hinc verò non longo
 post tempore, abactis ex Eu-
 boea per Autolycum bubus,
 Eurytus id Herculis persuasu
 confectum esse putavit. Con-
 trà Iphitus id minimè cre-
 dens, ad Herculem convolat,
 eique à Pheris venienti oc-
 currit, quo tempore serva-
 tam ab se jam mortuam Al-
 cestin Admeto marito resti-
 tuerat. Proinde Iphitus Her-
 culem, ut secum boves vesti-
 garet, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollice-
 tur, & eum quoque hospitio
 accepit. At futore iterum agi-
 tatus, hunc è Tirynthiorum
 mœnibus dejecit. Cùm verò
 commissæ cædis causâ expia-
 ri vellet, ad Neleum Pylio-
 rum Dynastam proficiscitur:
 exclusus autem ab eo, quod
 olim vetus cum Euryto sibi
 benevolentia intercesserat,
 Amyclas pervenit, ubi illum
 Deiphobus Hyppolyti filius
 sceleris contagio lustravit;
 deinde gravi morbo de Iphiti
 nece correptus Delphos adiit:
 ac morbi finem roganti illi
 Pythia nihil respondet: ac
 Hercules eo nomine spoliare
 templum voluit, ἀνετόque

tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit : ac mox ab Apolline in eum pugna commissa, Jupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cum triennium totum venditus serviet servitutem, & commissæ cædis ergo Euryto æstimationem perenderit.

§. 3. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumque Omphale Jardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmolus conjux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraternæ cædis æstimationem admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphalæ serviens, non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula conjecit. Sytleum verò in Aulide, qui peregrinos eà iter facientes terram fodere compelleret, refoffis ab radice vitibus, unà cum Xenodice filia interfecit. Idemque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icariorum corpus in litore ejectum, sepulturæ dedit, ab eoque Do-

ποικιλᾶζει μαντιῶν ἴδιον. μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὃ Ζεὺς ἦσι μίσην αὐτῷ παραυόν. καὶ τῦτον διαλυδίντων τὸν πόπον, λαμβάνει χρησμόν Ἡρακλῆς· ὃς ἔλαβη ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἐσθλα παραδόντι, καὶ τεῖα ἔτι δουλεύσαντι, καὶ δόντι ποινὴν τῷ φόβῳ τὴν πμυδὲν Εὐρύτην.

§. γ. Τοῦ δὲ χρησμοῦ διδόντος, Ερμῆς Ἡρακλῆα παρέσκει καὶ αὐτὸν ἀνείηται Ὀμφάλη Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν τῶν τῶν ὁ γήμας Τμῶλος κατέλιπε. τὴν μὲν οὖν πμυδὲν κομιδύσαν Εὐρύτην ἔπεισε δεῖξαι. Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλην δουλεύων, τὴν μὲν αὐτὴν ἔπεισε δεῖξαι Κέρκωπας συλλαβὸν ἔδουσαν. Σουλῆα δὲ ἐν Αὐλίδι τὸς παριόντας ξένους ἐκείνην ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς βίβλαις ἰατρὰς ἀμπίλους σκιάφας μὲν τῷ θυγατρὶς Ξενόδικης ἀπέκλεινε, καὶ παραχρῶν νήσω Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰμαλοῖς περισσεύμενον, ἔθαψεν, καὶ τῇ νῆσῳ αὐτῇ

Δοκίμασε Ικαρίαν ἐκάλεισεν. αὐτὴ τῆτε Δαίδαλλον ἐν πίοσῃ εἰκόνα παρεπλησίαν κατισκάασεν Ἡρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὡς ἐμπροσθεν ἔπληξε. καὶ ὃν δὲ χεῖρον ἐλάτρεδε παρ' Ομφάλη, λέγεται ὅτι Κόλχους πλοῦν ἤνεδται, καὶ πλὴν τοῦ Καλυδωνίου καπνοῦ θύραν, καὶ Θησιά φραγμόνιον ἐν Τειζήνῃ εἰς τὸν Ἰσθμὸν καὶ θύραι.

§. 4. Μετὰ ὅτι πλὴν λατρίαν ἀπαλλαγῆς τῆς νέου ὅτι Ἰλίον ἔπει πινυτοκτόρεις ὁκτωκτίσας σωμαθροῖσας στρατὸν αὐτῶν ἀείσαν ἐκυσίως διελόντων στρατεύεσθαι κατισκάσας διὰ εἰς Ἰλίον, ὅτι μὲν ἦν νεῶν φυλακὴν Οἰκλεῖ κατέλιπεν. αὐτὸ δὲ μὲν ἦν ὅσον ἀεισίαν ὄρμα ὅτι ὅτι πλὴν. παρεπλησίαν δὲ ὅτι τὰς ναῦς σὺν τῷ πλῆθει Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπὸ πικλίνης μαχόμενον ἀπὸ λαοῦ δὲ, ὑπὸ ἦν μετὰ Ἡρακλείου, ἐπὶ λιορκεῖτο. ὅτι δὲ πολιορκίας ἐνεστάσης, ῥήξας τὸ πείχες Τελα-

lichen infulam mutato nomine, Icariam vocavit: Cujus beneficij causâ Dædalus è picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, vivam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalem ferviret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydoniique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum advenerat, eum expiasse.

§. 4. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & octo, collectâ fortissimorum volonum manu, in Ilium navigavit: Postea verò quàm Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellicæ peritissimis in urbem promovit. Laomedon interea facto cum multitudine in classem imperu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at rejectus ab Herculis copiis intra urbem obsideri cæpit: cumque urbis obsidione continen-

mo muris primus urbem intrat, & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt, stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providè animadvertisset, proximos adjacentes lapides colligere aggreditur. Tum Hercules, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit Herculi Callicinico se excitare. Tum is Telamonem laudavit. Mox verò capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filiis suis, præter unum Podarcem, Telamoni Hesionem, Laomedontis filiam, ob rem præclarissimè gestam, præmij loco dedit: [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit:] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adjecit, quidnam ipsi harum rerum causâ, ut eum accipiat,itura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Po-

μόν, πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τῶν Ἑρακλῆς· ὡς δὲ εἰδίατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσληλυθότα, πασάματα τὰ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἦεν. μηδὲνα δόλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. συγιδὼν τῷ Τελαμῶνι, πλησίον λίθοις κειμένοις συνηδρoίζε. τῷ δὲ ἑρμμένου τί πρῶτος βωμὸν εἴπῃν Ἑρακλῆος κατασπιδάξεν Καλλινίκου. ὃ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατεξάσας Λαομέδοντα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χαλεῖς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἄριστον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσιν [ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμὼν τὸν Τευκρὸν ἔκρινε.] καὶ ταύτην συγχωρεῖ τῷ ἀχμαλώτῳ ὃν ἤδειεν, ἄγεσθαι. τῆς δὲ αἰετουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκου, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δούλον ἡγεῖσθαι, καὶ τότε, πᾶσι ποτε δοῦσαν αὐτῷ αὐτῇ, λαβεῖν αὐτόν. ἡ δὲ παρεσχομένη χερσὶν τὴν καλύπτραν ἀφεχομένη τῆς καφαλῆς, ἀπὸ δακρύων ἔειπεν

Ποδάρκης Πείαμ^Θ ἐκλή- *darces Priamus est nomina-*
 θη. *tus.*

Κ Ε Φ. ° ς.

C A P. V I I.

Π Λέοντος ὃ ἀπὸ Τροίας
 Ἡρακλῆος, Ἡρα-
 κλῆος ἔπιμψε χερσὶνας·
 ἐφ' οἷς ἀγανακτῶσας Ζεὺς
 ἐκρέμασεν αὐτῷ ἐξ Οὐλύμ-
 που. περὶ σίπλη δὲ Ἡρακλῆς
 τῇ Κῶ, καὶ νομίσαντες αὐ-
 τὸν οἱ Κῶοι ληστρικὸν ἄγειν
 εἶλον, βάλλοντες λίθους
 περισπᾶειν ἐκάλυον. ὁ δὲ
 βριασάμενος ἔνῃσεν εἰλε· καὶ
 ἔβασιλέα Εὐρύπυλον Αἰτυ-
 παλαίας παῖδα καὶ Προσπῶ-
 νος ἔκλινε. ἐπεὶ οὖν διὲ καὶ
 ἔμῃχλω Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλ-
 κιδῶντος καὶ Διὸς ἐξαρπάσαν-
 τος αὐτὸν, ἐδὲ ἔπαθε. πορ-
 δήσας ὃ Κῶ, ἦκε δὲ Ἀθῆνας,
 εἰς Φλέγραν καὶ μὲν Διῶν
 κατεπολέμησε Γίγαντας.

§. β. Μετ' ἐπὶ πολὺ διέειπ'·
 Αὐγείαν ἐστρατίετο, σωμα-
 θροίσας Ἀργαδικὸν στρατὸν,
 καὶ παραλαβὼν ἐδύλοντας
 οὗς ἄσων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
 ἀρίστους. Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ'
 Ἡρακλῆς πόλεμον ἀκούων,
 κατήκασεν Ἠλείων στρα-
 τῆς, Εὐρύτου καὶ Κτήα-

Herculi verò ab Illo clas-
 sem reducenti Juno fœ-
 dam immisit tempestatem:
 quamobrem Jupiter indigna-
 tus eam ex Olympo suspen-
 dit. Hercules interea cùm ad
 Cō navigaret, Coi, quòd pi-
 raticam ipse classem ageret
 existimantes, lapidum jactu
 in portum appellere prohibe-
 bant. Is autem vi illatâ, insu-
 lam cepit: Regémque Eury-
 lum Astypalææ ac Neptuni
 filium interemit. Sed & Her-
 cules inter pugnandum à
 Chalcodonte vulneratus fuit,
 & Jovis ope conservatus mali
 nihil pertulit. Inde Cō deva-
 statâ, Phlegrum, ob Miner-
 vam adivit: ubi unâ cum Diis
 Gigantes debellavit.

§. 2. Nec longo pòst tem-
 pore Arcadum magnâ manu
 collectâ, & acceptis secum ex
 urbibus Græciæ volonibus
 fortissimis, in Augeam bel-
 lum movit. Augeas interim
 ab Hercule expeditionem in
 se comparari audiens, ab
 Eliensibus Eurytum & Ctea-
 tum

tum geminos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant: hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augeæ frater erat. Enimverò accidit ut per ejusce expeditionis tempus Hercules in morbum incidere: eamque ob causam cum Molionidis pacem inivit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent, ejus copias insidiis aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen jam tum ab re bellicâ Hercules recessit. At cum tertio rursus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum aliis simul immolatu- ros ad Cleonas, per insidias circumveniens trucidat, & ductis in Elin copiis urbem cepit, occisioque cum filiis Augea, Phyleum reduxit, eique regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympicum certamen instituit, ac Pelopiam statuit, necnon duodecim Deorum aras deinceps excitavit.

§. 3. Post autem Elidem castram adversus Pylum castra

τον συμφύεις· οἱ δὲ δυνάμει τοῖς τότε ἀνθρώποις ἑσπέρων ἑκαλλόν· πᾶσι δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἀκτοῦρος· ἐλέγνοντο δὲ Ποσειδῶνι. Ἀκτοῦρος δὲ ἀδελφὸς τοῦ Αὐγείου. σωέσθην δὲ Ἡρακλῆς μετὰ τῷ στρατιᾷ νοσήσας. διὰ τὸ καὶ σπονδὰς ποιεῖν τοῖς Μολιονίδαις ἐποίησαν· οἱ δὲ ὕστερον ἐπιγόνους αὐτὸν νοσησῶν, ἐπιπίνοντο τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλοὺς. τότε μὲν οὖν ἐκ ἀνεχάρησεν Ἡρακλῆς αὐτῶν διὰ τὴν τεύχης Ἰσθμιάδος πελευμένης, Ἡλείαν τοὺς Μολιονίδας πεμφάντων σπονδύτας, ἐν Κλεωναῖς, ἐνεδρύσας τοῖς Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ στρατεύσας μὲν ὅτι τὴν Ἥλιν εἶλε τὴν πόλιν. καὶ κτείνας μὲν τῶν παίδων Αὐγείας, κατὰ γὰρ φυλῆα, καὶ τῷ τῷ βασιλείαν ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα· Πέλοπός τε βασιλεὺς ἰδρύσας, καὶ τοῦ δάδεκα βασιλεῖς ἐξῆς ἐδείματο.

§. γ. Μετὰ δὲ τῆς Ἡλίδος ἀλώσειν, ἐσπράττωσιν ὅτι

Πυλον' καὶ πῶ πάλιν ἐ-
 λών, Πεικλύμενον κλεί-
 νει ἢ ἀλκμώτατον ἤβη
 λείως παίδων, ὃς μεταδῆμων
 παῖς μωρὰς ἐμάχετο. ἢ δὲ
 Νηλεῖα, καὶ τὲς παῖδας
 αὐτῷ χρεῖς Νέστορος, ἀπικ-
 τινε. οὗ δὲ νέε' ὦν πα-
 ρὰ Γερηνίοις ἐπέρετο. καὶ ἢ
 πῶ μάχῃ, καὶ Ἀδῶν ἐπρω-
 σε Πυλίοις βοηθῆντα. ἐλὼν
 δὲ πῶ Πύλον, ἐφάρτυεν
 ὅπῃ Λακιδάμονα μετελθεῖν
 τὲς Ἰπποκῶντες παῖδας
 δέλων ἀρρίζετο μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς, καὶ δίοπ' Νηλεῖ σωμα-
 μάχῃ. ἄν' ἄλλων ἢ ὠρμίδη,
 ὅπ' Ἀκυμνίῃ παῖδα ἀπικ-
 τισαν. θεωμένους γὰρ αὐτῷ τὰ
 Ἰπποκῶντες βασιλεία, ἐκ-
 δραμὼν κύαν ἤβη Μολοττι-
 κῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο. ὁ δὲ,
 βαλὼν λίθον ἐπέτυχεν τῷ
 κυώος. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ
 Ἰπποκοωντίδαι, καὶ πύλον-
 τες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπὸ κλίνης τὸν ἢ ἴτε θάλα-
 στον ἐκδικῶν, στρατείας ὅπῃ
 Λακιδαιμονίαν σιμῆδροιζε.
 καὶ οὐρανόθεν εἰς Ἀρ-
 καδίαν, ἠέλιου καὶ Κη-
 φέα μετὰ ἤβη παίδων, ὧν
 εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν.

promovit, & urbe expugnata
 Periclymenum Nelei filiorum
 fortissimum, qui in varias in-
 ter pugnandum formas muta-
 batur, Neleumque & ejus fi-
 lios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim
 puer adhuc apud Gerenios a-
 lebatur. Quin etiam ea in pu-
 gna Plutonium Pyliis opitu-
 lantem vulneravit. Dein ever-
 sa Pylo in Lacedæmonem
 Hippocoontis filios punitu-
 rus, bellum gerit: quibus,
 quoniam Neleo suppetias tu-
 lissent, erat iratus: & quod
 Licymnij filium occidissent,
 longè magis illis succensebat.
 Nam cum ipse Hippocoontis
 regiam spectaret, erumpit
 illicò in eum Moloffici gene-
 ris canis: tum puer arreptum
 lapidem in canem conjecit,
 nec lapidis coniectio puerum
 fefellit. Mox eruptione fa-
 cta, Hippocoontidæ virgis
 puerum verberantes pere-
 merunt. Hujusce igitur mor-
 tem ulturus, exercitum in
 Lacedæmonios comparavit:
 atque in Arcadiam castris pro-
 motis, Cepheum cum viginti,
 quos habebat, filiis, ut belli
 focius esse velit, obtestatur.

At Cepheus veritus ne reli-
ctam à se Tegeam Argivi bel-
lo invaderent, expeditionem
detrectabat. Tum Hercules,
sumptâ de Minerva æneâ
Gorgonis comâ in urnâ, Ste-
ropæ Cephei filiæ muneri de-
dit, hisce adjectis verbis,
Quandoque militum copiis
ingruentibus eam comam de
mœnibus, nec tamen prævi-
sam, sublimem ostendet, ho-
stium futuram everfionem
prænūciatura. Quo factò, Ce-
pheus cum filiis expeditionem
secutus est. Atque idem in
pugna, filiiſque ejus omnes
occubuerunt: his etiam accessit
Iphiclus Herculis frater. At
Hercules, cæſo Hippocoonte,
ejusſque filiis in ſervitutem re-
ductis, ſubjecit urbem Tyn-
dareo: & huic etiam regnum
conceſſit.

§. 4. Deinde Hercules Te-
geam tranſiens, Augen Aleæ
filiam, haud agnitam vitiavit.
Quæ cū anteâ puerum oc-
cultè peperiffet, in Minervæ
templo depoſuit. Interim pe-
ſte per ea loca debacchante,
Aleas templum ingreſſus, &
ſingula rimatus, filiæ partum
reperit: ac puerum in Parthe-

ιδιῶς δὲ Κηφούς μὴ κατα-
λιπὼν τῷ αὐτῷ Τέγαν Ἀρ-
γείοις ἐπιſτρατεύουσιν, τιμῇ
ſτρατίαν ἤρνεϊτο. Ἡρακλῆς
δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν
ὑδρίᾳ, χαλκῶν βόſφυχα
Γοργὸν, Στερόπην τῇ Κη-
φείῳ θυγατρὶ δίδωσιν, εἰ-
πὼν, Ἐὰν ἐπὶ ſτρατὸς, τῆς
ἀναγκῆς [ἐν] ἧς περὶ
τὸ βόſφυχον, καὶ μὴ περὶ δό-
σης, προπλῶ ἧς πολέμῳ
ἔστω. τέτυκτο γοῦν, Κη-
φούς μὲν τῶν παίδων ἐſτάτεις.
καὶ χεῖρ μάλιστα αὐτὸς τε καὶ οἱ
παῖδες αὐτῶν πλεονῶσι καὶ
πρὸς τοῖς Γρικλῶν τῷ
Ἡρακλῆος ἀδελφός. Ἡρα-
κλῆς δὲ κτείναν τὴν Ἰπποκῶντα
καὶ τὸς παῖδας αὐτῶν χει-
ροπαλῶν, τιμὴν πλῆν Τυν-
δάρειο καταγαγὼν, τὸ βασι-
λείαν παρέδωκε τέτῳ.

§. 4. Παριῶν δὲ Τέγαν
Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγὴν Ἀλεοῦ
θυγατέρα ὄψαν, ἀγνοῶν ἐφ-
θειρεν. ἣ δ', ἐκ τοῦδα κρύφα τὸ
βρέφος, κατέθηκε ἐν τῷ τε-
μένει τῆς Ἀθηνᾶς. λοιμὴ δ' ἡ
χώρα φθειρομένης Ἀλεὸς
εἰσελθὼν, καὶ ἐρδύνσας εἰς τὸ
πύμονος, τοῦ τῆς θυγατρὸς ὠδύ-
νας ὤρετο. τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς

τὸ Παρθέριον ὅρος ἐξέδειο·
καὶ τὸτο μὲν ἔτι θεῶν π-
να παρνοιας ἐσώθη. θηλῶ
μὲν γὰρ ἀπ' ἰόκος ἔλαφ-
ῶν ἦν αὐτῷ. ποιμένες δὲ
ἀνελόμοι τὸ βρέθ-
τὴν ἑφον ἐκάλεισαν αὐτόν.
Αὐτῷ δὲ ἔδωκε Ναυπλίω
τῷ Ποσειδῶνι, ὑπὸ οὐρανῷ
ἀπὸ πωλῆσαι. ὁ δὲ Τεύ-
δρανι τῷ Τείδρανι δυνά-
στη αὐτῷ ἔδωκεν καὶ κεῖν-
γυναικα ἐποίησεντο.

§. 4. Ηρακλῆς δὲ παρ-
χυόμην εἰς Καλυδῶνα,
ὅτι Οἰνέως θυγάτηρα Δηϊά-
νειραν ἐμνησεύσατο. καὶ δια-
παλίσας ὑπὸ τῷ γάμων αὐ-
τῆς πρὸς Ἀχελῶν ἀπικα-
θέντα ταύρω, περικλάσας
τὸ ἔτερον τῶν κέρατων. καὶ
τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμή-
τῳ δὲ κέρας Ἀχελῶν λαμ-
βάνει, διὸ αὐτὸν τέτυκε τὸ
τῷ Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία
δὲ ὑπὸ Αἰμονίῳ θυγάτηρ, ἣ
κίρας εἶχε ταύρω· τὸτο δὲ,
Φερκύδης λέγει, δυνάμει
ἔχει τοιαύτῳ, ὥστε βρω-
τὸν ἢ πόλιν, ὅταν εὐξαίῳ πρὸς
παύειν ἄφρονον.

§. 5. Σπείδει δὲ ἡ Ηρακλῆς
μὲν Καλυδωνίῳ ὅτι Θέσπρ-

num montem deferendum,
exponendumque dedit; qui
divinâ quadam providentiâ
conservatus est. Nam, quæ
nuperrimè cerva pepererat,
illi ubera præbuit: mox autem
pastores assumptum infantem
Telephum vocitarunt. Sed &
Aleas Augen Nauplio Ne-
pruni filio extra fines venden-
dam exportari jussit. Hic au-
tem Teuthranti Teuthranix
urbis Dynastæ tradidit; & ille
eam sibi postea uxorem fecit.

§. 5. Cæterum Hercules Ca-
lydonem profectus, Dejanira
Oenei filiam conjugem
depoposcit, ac luctatus, ma-
trimonij hujusce de causa,
cum Acheloo in taurum trans-
formato, unum illi de corni-
bus perfregit. Itaque Dejanira
duxit: cornuque Achelo-
o redditur, cujus loco Amal-
theæ cornu accepit. Hæc Hæ-
monij filia fuit, quæ tauri
cornu habuit. Id, ut Pherecy-
dis testimonio comprobatur,
ejus erat facultatis, ut quic-
quid esculenti ac poculenti
quispiam expetisset, copiosè
admodum suppeditaret.

§. 6. Insuper Hercules præ
Calydoniis contra Thespro-

tos bellum gerit, qui urbe Ephyra, cui Phylas Rex præerat, vicaptâ, congressus cum Aftyoche hujusce filia, Tlepolemi fit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad Thestium misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus tres ablegaturum se Thebas, at reliquos quatuor in Sardiniam insulam veluti colonos se transmissurum. Quibus confectis, cum apud Oëneum in convivio esset, pugno percussum EUnomum Architelis filium ei pocula propinantem occidit. Is autem Oëneo propinquus erat. Sed pueri pater, quod id præter ejus voluntatem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui Hercules legis multam securus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit: qui, ubi cum Deïanira uxore ad EUnum amnem pervenit, ibi Nessum Centaurum manentem, qui viatores trajiciebat, offendit: eumque trajiciendi laborem mercedis loco à Diis, justitiæ suæ causâ se recepisse dictabat. Igitur Hercules ipse per

τοις. καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφυραν, ἧς ἑβασίλδης Φύλας. Ἀστυόχη τῇ τέττι θυγατρὶ σσεωλδῶν, πατὴρ Τληπόλεμος γίνεται. διαπλῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ πῖμψας πρὸς Θέστιον, ἐπὶ μὲν κατ' ἄρχην ἑλεῖν παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τέσσαρας πῖμπειν εἰς Σαρδὴν τὴν νῆσον, ἐπ' ἀποικίαν. ἡγομένων δὲ τέττι, ἐνωχούμενος δὲ οἶνε, καὶ κοινὸν ἔλασας, ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Ἐυνόμην καὶ χεῖρ' αὐτὴν δίδόντα. συστῆναι δὲ οἶνεος οὐκ ἔβη. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τῶ παιδὸς, ἀκουσίως μαθημένους τῷ συμβεβηκότι, σωεγνωμόνῃ. Ἡρακλῆς δὲ καὶ τὸ νόμον, τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε. καὶ δέξων πρὸς Κήνραν εἰς Τραχῖνα ἀπέναι. ἄγων δὲ Διῖανειραν, ὅττι ποταμὸν Ἐυνόν ἦκεν. ἐπ' ᾧ κατὰ ζῦλον Νέων ὁ Κένταυρος, τὸς πειδόντας διαπρόβηκε. μισθὸν δὲ λέγων παρὰ θεῶν τὴν προθυμίαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνης. αὐτὸς μὲν οὐκ Ἡρακλῆος

τ ποταμὸν διέβη. Δηϊανέ-
ρας δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπί-
πρεψεν ἔσω διακομίζειν. ὁ
δὲ διαπορθμῶν αὐτὸς ἐπι-
χίρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ
ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ
Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσ-
σον ἐτόξιδσεν εἰς τὴν καρ-
δίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευ-
τᾶν, περσικαλὲσάμηνος εἰ-
πὺν εἰ δούλοι φίλτρον πρὸς
Ἡρακλέα ἔχεν, τὸν τε γό-
νον, ὃν ἀφ᾽ οὗ κατὰ τῆς
γῆς, καὶ τὸ ῥυέν ἐν τῷ
πρᾶματι τῆς ἀκίδος αἷ-
μα συμμίσχει. ἡ δὲ ποιήσα-
σα τῷτο, ἐφύλαξε παρ'
ἑαυτῇ.

§. 7. Διεξιὼν δὲ Ἡρα-
κλῆς τὸν Δρυόπων χῶραν ἀπο-
ρῶν τροφῆς, ἀπαντήσαντος
Θηοδόμου τοῦ βοηλαπύ-
του, τὸν ἔπειθον ὅτι πάν-
τες λύσας, καὶ σφάζας,
ἐψήσας ἐωχόσαστο. ὡς δὲ
ἦεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήυ-
κα, ὑποδεχθεὶς αὐτῷ,
Δρύοπας κατεπόλεμσεν.
αὐτοῖς δὲ ἐκείθεν ὄρμη-
θεὶς, Αἰγυμῶ βασιλεὺς Δω-
ρείων σωμαμάχιστος. Λαπι-
θαὶ γὰρ πρὸς γῆς ὄρεον ἐπο-
λέμω αὐτῷ, Κορώνου

se amnem tranavit, & Deia-
niram, portorium pactus, in
alteram ripam Nesso transve-
hendam commisit: tum illi
Centaurus, dum trajicit, vim
inferre aggreditur: eam verò
acclamantem audiens Hercu-
les, egressum in terram Nes-
sum in corde sagittâ percussit.
Is, ubi se moriturum videt,
mulierem ad se vocat, eïque,
si velit, inquit, philtum apud
Herculem sibi habere, præci-
pit ut quod ipse semen in ter-
ram effudisset, cum sanguine,
qui ex spiculi vulnere manas-
set, commisceat. Tum illa id
factum penes se conservavit.

§. 7. At Hercules, Dryo-
pum finibus peragratis, & ci-
bi inopiâ laborans, Thioda-
mantem, plaustrum, quod à
binis bobus trahebatur, du-
centem obvium habuit: eo-
rum alterum è curru solutum,
jugulatumque, & coctum de-
voravit. Postea cùm Trachi-
nem pervenisset ad Ceycem,
hospitio ab eodem acceptus,
Dryopas debellavit. Inde il-
linc promotus Ægimio Do-
rienium Regi se belli socium
fecit. Nam Lapithæ, eum de
terræ finibus Corono ejus

belli imperatore, armis infestabant. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatem, atque in regni partem adiutorem arcessierat. Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris suis interemit, eisque regni fines universas liberas reddidit. Ad hæc etiam Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac Lapitharum socium, obtruncavit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis & Pelopiæ filius, ut in singulare secum certamen congrederetur, provocavit. Congressus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum pervenit, cum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vitâ privavit. At, cum Trachinem pervenisset, exercitum in Oechaliam adunavit, ut eo bello in Eurytum animadverteret: accitis sibi sociis Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Eu-

κρατηρώτω. ὁ δὲ, πολιορκούμενός, ἐπιτελείσαστο τὸν Ἡρακλῆα βοηθόν, ὅτι μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ πῶς γὰρ ἅπασαν παρέδωκεν ἐλευθερίαν αὐτοῖς. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλεῖα Δρυόπων, ἐν Ἀπέλλωνος τεμένει θανόμενον, ὅβριστον ὄντα Λαπίδων σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἰτωνα εἰς μονομαχίαν προκλεῖται αὐτὸν Κύκνος Ἀρεῶς καὶ Πελοπίας. συστὰς δὲ καὶ τῶτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἦκον, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐκείνα [μετ' ὅλων] διέρχεσθαι· κωλυόμενός δὲ παρίεναι, καὶ τῶτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενός δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐκ' Οἰχαλίαν σωήδροισιν, Εὐρυτον πμωρήσασθαι θέλων· συμμαχοῦντων δὲ αὐτοῖς Ἀρκάδων καὶ Μηλίων τῶν ἐκ Τραχίνων, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημίδων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων

Εὐρυτον, αἰρή τιὼ πάλιν.
καὶ δάφας ἥδ' σὺν αὐτῷ
στρατοσμένων τοῖς ἀπο-
θανόντας, ἰ' ππασον τε τὸν
Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέ-
λανα, τὺς Λικυμνίῳ παῖ-
δας· καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν
πέλιν, ἥν μ' Ἰόλκῳ αἰχμά-
λωτον. καὶ περσορμιδεῖς Κη-
ναῖα τὴν Εὐβοίαν ἐπ' ἀκρωτη-
εῖω, Διὸς Κλυαίου βωμὸν
ἰδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερυρ-
γεῖν, εἰς Τραχίνα τὴν Κήυκα
ἐπιμύει, λαμῶν καὶ ἐδῆτα οἴ-
σονται. παρὲν δὲ τέτυκε τὰ περὶ
Ἰόλκῳ Δηϊάνειρα πυδομέ-
νη, καὶ δείσασα μὴ [πάλιν]
μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα
πᾶς ἀληθείας φίλτρον (2)
τὸ ῥυέν αἷμα Νέεω, τέτυκε,
τὴν χιτῶνα ἔχρισεν. ἐνδὺς δὲ
Ἡρακλῆς ἔδυεν ὡς δὲ θερ-
μαδέντῃ τῇ χιτῶνι, ὃ
τὴν ὕδρας ἰδὲ τὴν χιτῶνα ἔσκηπεν,
τὴν μὲν λίχαν τοῖν πεδῶν ἀνὰ
μυρῇ, κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς
Βοιωτίας [εἰς τὴν Εὐβοικὴν
θάλασσαν.] τὴν δὲ χιτῶνα ἀ-
πάσα περσέφυκτα πρὸ σώ-
ματι συναπαπῶντο διὰ αἰ-
σάκης αὐτῇ τοιαύτῃ δὲ συμ-
φορῇ κατὰ γὰρ εἰς Τραχί-
να ἐπὶ νεῶς κομίζετο. Δηϊά-

cyto unā cum filiis occiso, ur-
bem capit. Sepultis deinde
suis commilitonibus, qui in eo
bello interierant, atque Hip-
paso Ceycis filio, Argeum, &
Melanem Licymnij filios, ac
demum oppido direpto, Iolen
captivam abduxit. Inde in
Cenaeum Eubœæ promonto-
rium appulsus, Jovis Cenæi
aram constituit. Sacrificatu-
rus autem Trachinem, ad
Ceycem misit, qui lautam ac
splendidam ad se tunicam af-
ferret: à quo ubi quæ de Iole
successerant, Deianira perce-
pit, verita ne illam iterum
magis arderet, rata verum
esse philtum, effusum Nessi
sanguinem, eo tunicam infe-
cit. Quam sibi Hercules indu-
tus sacrificavit: sed, ubi vestis
incaluit, hydræ veneno Her-
culis corpus putrescebat. Tum
Licham pedibus abreptum,
sublatumque à Bœotia de-
jecit in Euboicum mare præci-
pitem: tunicam verò, quæ
corpori inhæserat, rescindit:
eamque ita avulsam carnis
frusta subsequebantur. Tan-
to igitur Hercules morbo la-
borans navi Trachinem adve-
hitur. Quod ubi Deianira res-
civit,

eivit, suâ ipsius manu, suspen-
dio vitam finivit. Hercules
Hyllo, qui natu major ex
Deianiræ filiis erat, ut cùm
per ætatem ei liceret, Iolen
uxorem duceret, imperavit.
Deinde ad OEtam Trachino-
rum montem se contulit, ibi-
que jam constructam ab se
pyram conscendit, atque ig-
nem subjici jubebat. Quod
cùm suorum facere auderet
nemo, Pœas interim quæsi-
turus amissos greges, cùm
per id loci iter faceret, py-
ram succedit. Huic Hercu-
les sagittas arcumque dono
dedit: ardente autem pyrà,
nubem cum tonitru sublatam
ipsum in cœlum sustulisse di-
citur. Inde immortalitatem
adeptus, & revocatus in gra-
tiam cum Junone, Hebeni-
lius filiam uxorem duxit, de
qua sibi filios Alexiaren &
Anicerum procreavit.

§. 8. Herculi autem filij ex
Thestij filiabus hi fuerunt:
Procride quidem, Antileon
& Hippeus: ea quidem natu
maxima geminos peperit: ex
Panope, Tripsippas, Lyfes,
Eumides, Creon: Epilaide,
Astyanax: ex Crethe vero

νηρα δὲ αἰσδομένη τὸ γα-
ρονδός, ἑαυτῇ αὐτῇσιν.
Ηρακλῆς δὲ ἐκτελέσας
τὴν, ὅς ἐν Διῇ αἰείρας
τῇ αὐτῇ παῖς προσβύ-
τος, τῇ Ἰόλῳ αἰσδομένη-
τα γῆμαι· παραγυρόμε-
ναι οἷον ὅς (ἔσθι δὲ
τῷ Τραχινίῳ) ὅτι πύ-
ραν ποιήσας, ἐκείδον,
ὅτι αὐτῇ ὑφάπην. μνη-
σινδός δὲ τέτυκται πύρην
ἐκείδοντο, Ποίης παριών
χρὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφῆ-
ψ. τέτυκται τὰ τέσσα ἰδω-
ρήσας Ηρακλῆς. κρομέ-
νης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται
νέφθαι ἑαυτῇ μὲν βροντῆς
αὐτὸν εἰς ὑρανὸν ἀναπύ-
σαι. ἐκείδον δὲ τυχὸν ἀπα-
νάσας, καὶ διαλλαγῆς ἡ-
ραν, τῇ ἐκείνης θυγατρί-
ος ἡ ἑλῶ ἐγνησιν· ἐξ ἧς
αὐτῇ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ
Ἀνίκητο ἐγένοντο.

§. 9. Ἡσαν δὲ παῖδες αὐ-
τῇ ἐν μὲν ἡ Θεσπίῳ θυγα-
τρίῳ, Πείριδος μὲν, Ἀντι-
λέων καὶ Ἰππύς. ἡ προσβυ-
τάτη γὰρ διδύμοις ἐγένοντο.
Πανόπης δὲ Θειψίππας, Εὐ-
μίδης, Κρέων· Ἐπι-
λάιδος, Ἀστυάναξ. Κρέωνος δὲ

Ιόβης, Εὐρυβίας, Πολύλαα, Πατρύς, Αρχήμαχος, Μελίνης, Λαομέδων, Κλυδίππης, Εὐρυκίππης, Εὐρύπυλος, Εὐώτης, Αχλαΐνης, Ανπάδης, Ονησίππος, Χρυσήιδης, Ορείνης, Λαομένης, Τέλης, Λισιδίκης, Εντεδίδης, Μενίππιδης, Ανθήππης, Ιπποδρόμης, Τελεταγόρας, Εὐρύκης, Πύλαα, Ἰππώτης, Εὐβοίας, Ὀλύμπος, Νίκης, Νικόδρομος, Ἀργέλης, Κλεόλαα, Εξόλης, Ερύδρας, Ξανθίδης, Ομόλυπος, Στρατονίκης, Απόμων, Καλδασάνωρ, Ιφίς, Λαοδόης, Ἀπίδης, Ἀνθώπης, Αλόπος, Ἀσυχίης, Κάλης, Μήπιδης, Φυλητίδης, Τίγας, Αἰχρήιδης, Λοκάνης, Ἀνδείας, Εὐρυπύλαα, Ἀρχιδίκες, Δωάσης, Ἐρατῆς, Ἀσπίδης, Μέντωρ, Ἡώνης, Ἀμύριος, Τιφήσης, Λυγαῆς, Αλοκράτης, Ὀλυμπίσης, Ελικωνίδης, Φαλίας, Ησυχίης, Οἰσρέλης, Τερψικράτης, Εὐρύοψ, Ελδχίας, Βελεύς, Ανπμάχης, Νικίππης, Πάτερλαα, Πυείππης, Νήφος, Πραξιδίας, Λύσιππος,

Iobes, EUrybiæ, Polylaus, Patrous, Archemachus : Meline, Laomedon, Clytippæ, EUrycapes, EUrypylus, EUbotes : ex Aglaia, Antiades, Onesiprus : ex Chryseide, Oreas : Lanomene, Teles : Lyfidice, Entedides, Menippides : ex Anthippe, Hippodroma, Teleutagoras, EUryca, Pylus, Hippotus, EUbœas, Olympus, Nice, Nicodromus, Argela, Cleolaus, Exolæ, Erythras, Xanthidis, Homolypus, Stratonice, Atromes, Ceulestanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopheus, Astybie, Cala, Metidus, Phileidus, Tigasis : ex Æschreide, Leucones, Anthea, EUrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius, Tiphys, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias : ex Hesychee, OEstrebles, Terpsicratea, EUryops, Eleuchea, Buheus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephos, Praxitheæ, Lysippus,

Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsæ, Leucippus, Euryteles, Hypocratea, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti: ex aliis autem, ac Deïanira, OEneï filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes; sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deïcoon, Creontiades, Deïon. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciopæ Eurypyli filia, Thestalus: ex Epicaste Ægei filia, Thestalus: ex Parthepe Stymphali filia, Everes: ex Auge Aleæ, Telephus: ex Astyoche Phylantis, Tlepolemus: ex Astydamia, Amynoris, Ctesippus: ex Autonoe Perei, Palemon.

Ἑρασίππης, Λυκούργος, Λύκιος, Τοξικράτης, Βουκόλος, Μάρσεος, Λακίππης, Εὐρυτέλης, Ἰπποκράτης, Ἰπποζύγος. οἱ τοὶ μὲν ἐκ τῶν Θεσπιδέων γενέσθην. ἐκ δὲ τῆς Δειανίρας, Ὀϊνέως, Ὑλλοί, Κτησιππος, Γλυκισονήτης, ἐκ Μεγάρων ὁ Κρέων, ὁ Θεΐμαχος, Διϊκίων, Κρεοντιάδης, Διϊών· ἐξ Ὀμφάδης ὁ Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κρῆσι γένος. Χαλκιδόπης ὁ Εὐρυπύλου Θεσάλος· Ἐπικαστὸς ὁ Αἰγείου, Θεσπάλος· Παρθινόπης ὁ Στυμφαλίου, Εὐήρης, Αὐγῆς ὁ Αἰεῦ, Τηλέφος, Ἀστυόχης ὁ Φύλακτος, Τληπόλεμος· Ἀστυδαμείας ὁ Ἀμύντορος, Κτησιππος, Αὐτονόης ὁ Περειῶς, Παλαίμων.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

R Elato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes, ad Ceycem se receperunt. Ubi verò illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, iustum metu perculsi, relictâ Trachinæ, per Helladem fu-

Μ Επασαίτο ὁ Ἑρμῆς εἰς Διὸς οἱ παῖδες αὐτῷ φυγόντες Εὐρυπύδαν, πρὸς Κήρυκα περιήγοντο. ὡς ὁ θεὸς αὐτοὺς ἐκιδόναι λέγων· ὁ Εὐρυπύδης, καὶ τὸν λεγόμενον ἀπειλουῶντο, ἐκδιδίκασαν, Τραχίνα καταλείποντες, διὰ τὴν Ἑλλάδα

ἔφουρον. διωκόμενοι δὲ, ἤλ-
θον εἰς Ἀθήνας. καὶ πα-
ριστάμενοι ἐπὶ τὸν Εὐρύ-
βιμον, ἠξίουσαν βοήθειάν τι.
Ἀθηναῖοι δὲ ἐκ ἐκδιδο-
ντες αὐτοὺς πρὸς τὸν Εὐρύ-
βιμα πόλεμον ὑπέστησαν.
καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐ-
τοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέ-
δοντα, Εὐρύβιον, Μέν-
τορα, Πειριμήδην ἀπέκ-
τειναν. αὐτὸν δὲ Εὐρύ-
βιμα φέροντα ἐφ' ἄγμα-
τον, καὶ πύργου ἤδη πα-
ειππόμενον Σκίρωνα, κα-
τένευ διώξας ὅλως. καὶ
τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτι-
μὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἣ
κεκίσει τὸς ὀφθαλμοὺς ἐξώ-
ρυξεν αὐτῇ.

§. β. Απολομένοι δὲ Εὐ-
ρυβίους, ἐπὶ Πελοπόννη-
σον ἤλθον οἱ Ἡρακλείδαι,
καὶ πάσας εἰλον τὰς πό-
λεις. ἐπὶ ἐνιαυτὸς δὲ ἀπο-
τοῖς ἐν τῇ πατρίδι γνο-
μένη φθορᾷ, πᾶσαν Πελο-
πόννησον κατέλαβον. καὶ πάντων
γινώσκοντες, χρησιμὸς δὲ τὸς
Ἡρακλείδαις ἐδόκει, πρὸς τὸ
αὐτὸς δύναντες, αὐτοὺς κατε-
λαβόντες. ὅθεν ἀπολιπόντες Πε-
λοπόννησον, ἤλθον εἰς Μα-

gerunt. Qui, cum Eurystheus
eos insectaretur, Athenas
concesserunt: & confidentes
ad Misericordiae aram, opem
implorabant. Athenienses
non modò non dediderunt
eos, sed etiam adversus Eu-
rystheum bellum sustinue-
runt, & ejus filios, Alexan-
dram, Iphimedontem, Eury-
bium, Mentorem, Perime-
dēque occiderunt. Ipsum
insuper Eurystheum fugien-
tem e curru, atque ad petras
Scironidas adequitatem Hyl-
lus infecutus obtruncat: ejus-
que caput amputatum Alc-
menæ dedit. Hæc autem illi
textoriis radiis oculos effo-
dit.

§. 2. Itaque post interfectum
Eurystheum in Peloponne-
sum Heraclidæ redierunt, om-
nēsque amissas urbes recepe-
runt. Cæterum, quoniam
intra anni spatium, ex quo
in patriam remearent, uni-
versam Peloponnesum pestis
invasit, eamque evenisse, quòd
Heraclidæ priusquam liceret,
ipsi sedem patriam repetif-
sent, oraculo declaratum est.
Quamobrem, relicta rursus
Peloponneso, Marathonem

ἐπὶ κρηττόν. ὅς θι τοῦ διέ
εἰπόντος· ὅτι καὶ τὸ πρῶ-
τον, Τήμβρον· ἡπᾶτο
λέγων, τέτρω πειδέντα
ἀπυρῆσαι. ὁ δὲ διὸς ἀντι-
πρὶς ἀπυρμάτων αὐτὸς
ἀντίκας ἦν· πρὶς γὰρ χρη-
σμοῖς· ἢ συμβάλλειν. λέ-
γει γὰρ ἢ γῆς, ἀλλὰ γα-
νεαῖς καρπὸν γρίτον· καὶ
Στίνυρχον πλὴν δρυγατέ-
ρα δεξιά κρητὰ τὸν Ισθ-
μὸν ἔχοντι πλὴν θάλασσαν.
ταῦτα Τήμβρον· ἀκούσας,
ἡτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ
ναῦς ἐπέξατο ἐν τῇ Αἰ-
τωλίας τόφῳ· ἔνθα νῦν
ἀπὸ κρήνου ὁ τόπος Ναυ-
πάκτου λέγεται. ἐπεὶ δὲ
ὅτι τοῦ στρατεύματος,
Ἀρεῖς δῆμος κρησινωδὶς
ἀπίδαν, παῖδας κρητα-
λιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐ-
πσιῶν διδύμοις, Εὐ-
ρυδίνῃ καὶ Περικλεία.

§. γ. Σωίεον δὲ καὶ τὸν
στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμ-
φορᾷ πεπρωτῶν. ἐφαίνετο γὰρ
αὐτοῖς μαρτὶς χρησμοῖς· λέ-
γων, καὶ ἐνθάδων, ὅν
ἐτόμισαν μάχην ἦν, ὅτι
λύμη τοῦ στρατοῦ πρὸς Πε-

fuerunt, de reditu Pythiam
consultunt, à qua, quod antea
oraculum dederat, accepe-
runt, Temenus sibi, quod
responso ejusmodi fidem ha-
buissent, infelicitèr successif-
se, objiciebat. Tum contrà
Pythia ipsos infelicitatis suæ
fuisse auctores respondit, quo-
niam responsa data minimè
intelligebant. Non enim ter-
tium terræ, sed generis esse
fructum, inquit, oraculum
indicat, ac Stenygrum Isth-
mum innuit, quem latioris
alvei pelagus dextrorsum alli-
dit. Quæ cùm audisset Teme-
nus, militum copias legit, &
in Ætoliz loco naves compin-
git. Ubi etiam nunc loco ab
ea re nomen est Naupactos.
Interea dum ibi comparatæ
militum copiaz morantur, A-
ristodamus, relictis ex Argia
Autefionis filia geminis, Eu-
rystene, ac Procle fulmine
ictus occubuit.

§. 3. Quin etiam Naupacti
exercitus in morbum ingen-
tem incidit: siquidem ipsis
vates futura prædicens, atque
afflatus numine apparuit:
quem magum esse, atque Pe-
loponnesius in exercitus pec-

niciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius jaculo percussum interfecit. Quo facto rei navalis apparatus, perditâ classe desperiit: peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis cædem ea obvenisse respondit: proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon ea de causâ Trioculi belli prætoris operâ biennium uti illi præcepit. Quare Hippoten exilij causâ solum vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxyllo Andræmonis filio equum insidenti, obviâ fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagittâ excussum amiserat. Nam cum cædis patratæ causâ in Elidem, atque illinc in Ætoliâ isset exulatum, circumacto jam anno, in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur, copiis imperatorem præficiunt, & mox pugnâ initâ, terrâ marique vincunt, & Tisamenum Ore-

λοπιννήσιον ἀπειλαμένον. αὐτὸν βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰπποτίης ὁ Φύλαντος τῷ Ἀνπόχου τῷ Ἡρακλείου πυλὸν ἀπὶ κτυπεῖν. ὥτως δὲ ἡσόμενος τότε, τὸ μὲν ναυπλὸν διαφθορησῶν ἤννεον ἀπώλετο. τὸ δὲ πλῆθος, ἡτόχιστο λιμῶ, καὶ διελεύθη τὸ πρῶτόν τε. χρωμένους δὲ πρὸς τῆς συμφορᾶς Τημίους, καὶ τῷ Διὶ διὰ τὸν μαίην ἡνέειναι τὰντα λέγοντες, καὶ κελεύοντες φυγαδεύσαι δὴ καὶ ἔτι τ' αὐτὸν λόντα, καὶ διὰ αὐτοῦ δύο ἔτι καὶ χηρῶσαι ἡγήμονι τῷ Τειοφθάλμῳ, τ' μὲν Ἰπποτίῳ ἐφυγάδυσαν, τὸν δὲ Τειοφθαλμον ἐζήτουσιν, καὶ πεπιχάσμενον Ὀξύλῳ τῷ Ἀνδραίμοντι, ἐφ' ἵππου καθήμενος, μονοφθαλμῶς τ' ἄλλοι ἐπερὶ τὸ φθαλμῶς ἐκέκοιτο τόξῳ· ὅτι φόνος τ' ἔσθ' ἐφυγὼν εἰς Ἡλιν, καὶ ἐκείθεν εἰς Αἰτωλίαν· ἐπαιέρετο. συμβαλόντες ἔν τε χηρῶν, αὐτὸν ἡγήμονα ποιεῖνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πλῆθει, καὶ τῷ ναυπλῶ περὶ τὸν πρῶτον καὶ Τισα-

μενὸν κτείνουσι ἑ Ορέεσσι. Ζη-
σκεισι δὲ συμμαχοῦντες αἰ-
γίοις, οἱ Αἰγίμω παῖδες,
Πάμφυλος καὶ Δύμας.

§. δ. Ἐπειδὴ ἐκράτη-
σαν Πελοποννήσου, τρεῖς
ἰδρύσαντο βωμοὺς Πατρῶν
Διός. καὶ ἐπὶ τέτων ἔδυ-
σαν, καὶ ἐκληρωῦτο ταῖς
πόλεις· πρώτη μὲν οὖν λῆ-
ξις, Ἀργεὺς· δευτέρα Λα-
κεδαίμων· τρίτη δὲ Μεσσή-
νη. κομισάντων δὲ ὑδρίαν
ὑδατὶ ἐδόξε ψῆφον βαλεῖν
ἕκαστος. Τήμω οὖν, καὶ οἱ
Ἀεῖσοδῆμω παῖδες, Πρέ-
κλης καὶ Εὐρύδηντης, ἔβα-
λον λίθους. Κρεσφόντης δὲ
ἐκλόμω Μεσσήνῳ λα-
χεῖν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον.
ταύτης ἡ διαλυθεῖσης, ἔδει
τὸς δύο κλήρεσι πρώτους
ἀναφανῆσαι ἐκλυθείσης δὲ
πρώτης μὲν τῇ Τημίῳ, δευτέ-
ρας δὲ τῇ κλήρῳ τῇ Αεῖσο-
δῆμω παίδων, Μεσσήνῳ
ἔλαβε Κρεσφόντης.

§. ε. Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς,
οἷς ἔδυσαν, εὖ εἰς σημεῖα
κείμενα· οἱ μὲν λάροντες
Ἀργεὺς ἐπὶ τὸν ἴδιον, φρυ-
γον. οἱ δὲ Λακεδαίμονα λα-
ρόντες, δράκοντα· οἱ δὲ

stis filium occidunt: Verùm
è suis focis desiderantur Ægi-
mij filiis Pamphylus ac Dy-
mas.

§. 4. Pòst ubi Peloponneso
potiti sunt, tres aras Jovi Pa-
trio excitarunt, in quibus,
peractis sacris, urbes sortiti in-
ter se partiuntur. Prima itaq;
sortitio fuit Argos; secunda,
Lacedæmon, tertia demùm,
Messene. Illatâ deinde fistulâ
aquæ plenâ, placitum est cui-
q; in eam sortes conjici. Tum
Temenus, & Aristodemi fi-
lij, Procles & Eurystenes cal-
culos conjecerunt. Cresphon-
tes autem Messenen sortitò
habere volens, terræ glebam
injecit: quâ resolutâ, priores
illas duas sortes antè prodire
necesse erat. Eductâ igitur
priùs Temeni sorte, secunda
Aristodemi liberùm sortitio
fuit. Quo factum est, ut illâ
solutâ, hæc constiterit, & per
eam Cresphonti Messena ob-
tigerit.

§. 5. Porro in aris, quibus
immolatum erat, jacentia si-
gna invenere. Nam quibus
Argos obtigit privatim, ru-
beram: quibus Lacedæmon,
draconem: quibus autem
Messene,

Messene, vulpem. Hi in sua quisque ara privati signi symbolum offenderunt: quæ verò ad symbola spectant, vates cecinerunt, noctis quidem rubeam, in urbem manere præstat. Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoveantur. Qui verò vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur, prætermisiss Agelao Eurypyloque, & Calliæ filiis, Hyr-nethoni filix, atque hujusce viro Deiphobonti adhæsit. Proinde illius filij Titanas mercede conductos, ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque patricidio, regnum penes Hyr-nethonem ac Deiphontem exercitus fore judicavit. Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium, Messenæ duobus cum filiis interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis uxorem Mero-pen in vitam perduxit. At hic

Μεσσηνίῳ, ἀλώπηξ. π-
εὶ δὲ τῶν σημείων, ἔλε-
γον οἱ μάλιστα, τοῖς μὲν
τὸν φερόντα καταλαβόντων,
ὅτι τῆς πύλης μόνον ἀ-
μείνον. μὴ γὰρ ἔχεν ἀλ-
κῶν πορευόμενον τὸ θη-
ρίον. τοῖς δὲ δράκοντα
καταλαβόντας, δεινὸς ἐ-
πὶ πάντας ἔλεγον εἶσθαι·
τοῖς δὲ πῶς ἀλώπηξ,
δολῆις. Τήμῳ θ' μὲν οὖν
Ἐραπυπύμῳ τοῖς παῖ-
δας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύ-
πυλον, καὶ Καλλιᾶς τῇ θυ-
γατρὶ προσενεῖχαν Τῖρην-
δοῖ, καὶ τῷ ταύτης ἀν-
δρὶ Διηφόντῃ. δίδουσι παῖ-
δας· πίδουσι Τίτῳνας ὅτι
μειδῶ τὸν πατέρα αὐτῶν
φονεύσαι. φρομένου δὲ τῷ
φόνου, πῶς βασιλείαν ὁ
στράτης ἔχων ἐδικαίωσεν
Τῖρηνδοῖ καὶ Διηφόντῃ.
Κρεσφόντης δὲ ἐπὶ πλεον
Μεσσηνίας βασιλεύσας χρο-
νον, μετὰ δύο παῖδας
φονεύσας ἀπέδρα. Πολυ-
φόντης δὲ ἐβασίλευσε
αὐτῶν τῶν Ηγεκλειδῶν υἱ-
τάχων καὶ πῶς τῷ φο-
νιδόντῃ γυναικὴ ἀκου-
σαν Μερόπην ἔλαβεν. αἰν-

εἶδεν αὖ καὶ ὕτθ. τρίτον
 γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερό-
 πη καλέσμενος Αἰγυπτον,
 ἔδωκε πρὸ ἑαυτῆς πατρὶ τρέ-
 φειν. ὕτθ. ἀνδρωδεὶς, καὶ
 χρύσεια χεῖρας, ἔκτει-
 νε Πολυφόντην, καὶ τὸ πα-
 τερῶν βασιλείαν ἀπέλα-
 βεν.

etiam è medio sublatus fuit.
 Nam cùm tertium Merope
 filium Ægyptum nomine ha-
 beret, patri suo ipsius alen-
 dum dedit: qui cùm adultæ
 jam ætatis esset, per insidias
 adortus Polyphontem pere-
 mit, ac paternum sibi regnum
 recuperavit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber tertius.

Βιβλίον γ'.

C A P U T I.

ΚΕΦΑΛ. α.

QUONIAM verò genus
Inachium, enaratâ Be-
li progenie, usque ad
Heraclidarum familiam ex-
posuimus, Agenoris prolem
quoque deinceps enarremus.
Enimverò, ut à nobis antea
dictum fuit, duos è Libya
filios, Belum & Agenorem
Neptunus procreavit. Belus
quidem Ægyptiorum Rex,
quos superius, liberos genuit:
Agenor autem in Europam
profectus, Telephassam con-
jugem ducit: ex qua Euro-
pam filiam, & Cadmum,
Phœnicemque mares, & Ci-
licem sustulit. Sunt, qui Eu-
ropam non Agenoris, sed
Phœnicis filiam esse affir-
ment. Hujus amore captus

ΕΠΕΙ' δὲ τὸ Ἰνά-
χιον διερχόμενοι γέ-
νη, τὺς ἀπὸ Βήλου
μέχρι τῆς Ἡρακλειδῶν δειδι-
λωμένης, ἐχρμένους λέγω-
μεν τὰ περὶ Ἀγλῖοις. οἱ
ῥωμῆν λέλεκται, δύο Λι-
βύη ἐγέννησε παῖδας ὡς Πο-
σειδῶν, Βῆλον καὶ Ἀγή-
νορα. Βῆλος μὲν οὐδ' βασι-
λεῦσιν Αἰγυπτίων, τὺς περὶ
οὐκ ἐχρμένους ἐγέννησεν. Ἀγή-
νορ δὲ Τηλεφάσῃ μὲν εἰς
τὴν Εὐρώπην, γαμῶ Τη-
λεφάσῃ καὶ πικροὶ θυ-
γατέρας μὲν Εὐρώπην,
παῖδας δὲ Κάδμω, καὶ
Φοίνικα, καὶ Κίλικα. π-
νὲς δὲ Εὐρώπην, ἐκ Ἀ-
γλῖος ἀλλὰ Φοίνικα
λέγουσι. πῶτις Ζεὺς ἐρε-

T ij

δις, πίνει δὲ τῆς θαλάσσης Ρόδου ὑποπλέων ταῦρος. ὃς χειρὴ θῆς ἡρώδης, ἐπιβιβασθεῖσαν δὲ τῆς θαλάσσης, ἐνόμισεν εἰς Κρήτην. ἣ δὲ ἐκείτω δυνάδεντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε Μίνοα, Σαρπηδόνα, Ραδάμανθυν. καὶ ὁ μὲν Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντης. ἀφανοὺς δὲ Εὐρώπης ἡμομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγνώως ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν, μὴ σφ' ἔσθ' ἀνὰ σφίον ἑστὶν αὐτῶν Εὐρώπην. σωεξήλθε δὲ ὅτῃ πλὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλεφάσσα, ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶν. ὥς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλιξ. ὥς δὲ πᾶσαν ποιεῖμενοι ζήτησιν εἶρεν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, πλὴν εἰς οἶκον ἀνακομίσαντες, ἧς ἡ ἀγαθὴ φοινίξ μὴ φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν πλὴν ὅτ' ἐαυτῇ κρημνίῳ χόραν ποταμῷ σάεγγε Πυρρῷ, Κιλικίαν ἐκάλεσε. Κάδμῳ δὲ καὶ Τηλεφάσῃ, ἐν Θράκη

perit Jupiter, necnon taurus per Rhodium mare navigat, qui ubi se puellæ mitem cicurémque præbuit, atque inde tauri dorso illam impositam velut prædam, pelago avexit in Cretam: ea inibi ab Jove compressa, Minoem, Sarpedonem, ac Rhadamanthum peperit; sed Homeri testimonio Sarpedon ex Jove ac Laodamia Bellerophontis filia, natus est. Post, ubi Europa nusquam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit: iisque, ne, nisi cum reperta prius Europa redirent, imperavit. Quibus cum & Telaphassæ mater, ac Thasus Neptuni filius; vel, ut Pherecydes ait, Cilix, ad eam perquirendam coivit. Postea verò, cum passim omnia vestigassent, neque usquam Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò commigrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca invasit, atque omnem Pyramo amni adjacentem regionem subegit, eamque de se Ciliciam nominavit. Cadmus autem ac Telaphassa in Thraciam pene-

trarunt. Necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit.

6. 2. Demùm Asterion Cretensium regulus, Europâ in matrimonium ductâ, ex ea natos filios aluit, quî, cùm adolevissent, mutuam inter se discordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Arce Cleochi filiz fuit. Puer cùm in Sarpedonis benevolentiam amorémque potiùs inclinare videretur, Minos conflato bello, victor fuit. Pòst illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus, ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verùm Sarpedon Cilici adversùs Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lyciæ parte regnum sibi comparavit: eique Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Nec defunt qui illum Atymnij Jovis & Cassiopeæ filij, amore conflagrasse tradant, eaq; de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamanthus, cùm conditis à se legibus insulanis imperaret, atque ex fuga rursus in Bæotiam contendisset,

κατ' ἤσαν ὁμοίως δὲ καὶ Θάσις ἐν Θράκη, καί-
σαι πόλιν Θάσον κατ' ἤ-
σαν.

6. β. Εὐρώπῳ δὲ γήμας
Ἀστείων ὁ Κρητῶν Δωά-
σης, τοῦ ἐν ταύτῃ παῖ-
δας ἔπειρεν. οἱ δὲ, ὅτε
ἐπληρώθησαν, πρὸς ἀλ-
λήλους ἐπαιήσαν· ἴχθησι γὰρ
ἔρωτα παιδὸς, ὃς ἐκαλεῖτο
Μίλητος· Ἀπόλλωνος δὲ
υἱός, καὶ Ἀρκίης τὴν Κλεό-
χου. τῷ δὲ παιδὶ πρὸς
Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκίῃς
ἔχοντος, πολέμους Μίνως
ἐπετίθησαν. οἱ δὲ φέρουσι,
καὶ Μίλητος μὲν, κα-
εἶς πρὸς ἄνδρα, ὅστις πόλιν
ἀπ' αὐτοῦ ἔκτισεν Μίλη-
τον. Σαρπηδὼν δὲ συμμα-
χῶσαι Κίλικι, πρὸς Λυκίους
ἔχοντι πόλεμον, ὅτι μέρη
τὴν χώρας Λυκίας ἐβασίλευ-
σι. καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς,
ὅτι πρὸς ἡμεῖς ἔλθῃ. ἔνιοι
δὲ αὐτὸν ἐραδίῳαι λέ-
γουσιν Ἀτυμνίου τοῦ Διὸς.
καὶ Κασσιόπης, καὶ διὰ
τούτων αἰσάσαι. Ραδάμαν-
θης δὲ τοῖς νησιώταις
νομοθετῶν, αὐτοῖς φυγὰν
εἰς Βαιωτίαν, Ἀλκίαν

νῶν γαμέει. καὶ μεταλλάξας ἐν ᾧ δὲ Μίνω^Θ διαζοι. Μίνως δὲ Κρήτιν κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. καὶ γῆμας Πασφαίῳ, τῷ Ἡλίου καὶ Περονίδος· ὡς Ἀσκηπάδης φησὶ, Κρήτιν τῷ Ἀσπεῖν θυγατέρα· παῖδας μὲν ἑτάωσεν, Κασρία, Δόχελίωνα, Γλαῦκον, Ἀνδρόβαν· θυγατέρας δὲ, Εὐκάλῳ, Ξενοδικῳ, Αἰεάδην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας κόρης Εὐρυμέδοντα, Νηφαλίονα, Χρύσιον, Φιλόλαον· ἐκ δὲ Διξιθέας, Εὐξάνθιον.

§. γ. Ἀσπεῖν δὲ ἄπειρος ὑποδανόντ^Θ, Μίνως βασιλεὺς δὲ τῶν Κρήτης, ἐκωλύετο· φήσας δὲ ὅτι διὸν τῷ βασιλείῳ εἰληφέναι, χάριν τῷ πεδιδύναι, ἔφη, εἴπῃ αὐτῷ ἄξιηται, γινώσκει. καὶ Ποσειδῶν δῶσαν, ἠΐξαστο ταῦτον ἀναφανῆναι ἐκ ἧς βυθῶν, ὑποχόμεν^Θ καταδύσεν τὸ φανέντα. καὶ ὁ Ποσειδῶν ταῦτον αἰέντ^Θ αὐτῷ διαφρεπῶν, τῷ βασιλείῳ παρέλαβε. τὸν δὲ ταῦτον εἰς τὰ θεκόλια πέμψας, ἔδυσεν ἑ-

Alcmenem duxit uxorem. Demum vitâ defunctus, apud inferos cum Minoe fratre præficitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, ductâque Pasiphae Solis ac Perseidis filiâ, sive, ut Asclepiades ait, Crete Asterij filiâ, Creteum, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares: fœminas, Hecalen, Xenodicen, Ariadnénque, ac Phædrum sustulit. Porro ex Nympha Paria Eurymedontem, nephalionem, Chrysen, & Philolaum: at ex Dexitheâ, Euxanthium.

§. 3. Deinde, ubi Asterius, nullis relictis liberis, decessit, Minos Cretæ susceptâ regni administratione, prohibetur. Qui, ut fidem faceret, se à diis regnum accepisse, aiebat, si quid voto depoposcisset, sibi id eventurum. Inde Neptuno immolans, taurum, ut sibi ex profundo mari offerri precibus depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque, tauro, qualis eum deceret, emisso, regnum accepit. Qui cum ejusmodi taurum ad armenta deduci jussisset, alium immo-

lavit. Hic subacto sibi pelago, omnibus propè insulis præfuit.

§. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum effecit: Pasiphaénque, ut illum ardentissimè deperiret, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio, adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecùs miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, ceu naturalem vaccam inivit. Hæc demùm Asterium cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cætera vultum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum conclusum custodiri jubet. Sed Labyrinthus, quem Dædalus struxit, domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages, occurfusque, ac recursus, fallebat. Quæ verò de Minotaurò, &

πλεν. θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτον πλοῦν τῆς νήσου χερσὶν ὑπὸ ἑξεν.

§. δ. Ορχιδίς καὶ αὐτῇ Πασίφαι, ὅτι μὴ κατέδυσε τὸν ταῦρον, τῷ τῷ μὲν ἐξηγείσας Πασίφαι δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῆς παρασκευάσας. ἡ δὲ ἐραδιῖσα τῷ ταύρῳ συνελθὼν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς μὲν ἀρχιτέκτων, πρηνὴς ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι φόνο. ἔτι ξυλίστω βῆν ὅτι προχῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτῃ λαβὼν, καὶ κοιλίας ἐκείνην, ἐκδίδους ἢ βῆν, τῷ δορὰν περικύβητε. καὶ τοῖς ἐν ᾧ ἔφ' εἶδεν ὁ ταῦρος λημῶνι βίονιδαι, ἢ Πασίφαι ἐκείνας. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος, ὡς ἀνδρὶν ἢ βοῦ συνῆλθεν. ἡ δὲ Ἀστειὼν ἐχθρόνησε τὸν κληδόντα Μινώταον. ὅτι εἶχε ταῦρον περὶ αὐτὴν, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρὸς. Μινῶς δὲ ἐν τῇ λαβύεινθῳ, κατὰ πνας χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαπτεν. μὲν δὲ ὁ λαβύεινθος, ὃν Δαίδαλος κατασκεύασεν, οἰκημα καμπύς πολυπλόκος πλανῶν τὴν ἐξοδὸν τὰ μὲν οὐκ ἐπὶ Μινώταον, καὶ

Ανδρόγῳ , καὶ Φαίδρας ,
καὶ Αἰαδῆνης ἐν τοῖς πε-
ρὶ Θησέως ὕστερον ἐρῶ-
μεν .

Androgeo , ac Phædra , &
Ariadna , leguntur , ubi de
Theseo post dicetur , expli-
cabitur .

Κ Ε Φ . β .

C A P . I I .

ΚΡάτιος ὃ τῷ Μίνω
Αἰερόπῃ , καὶ Κλυμή-
νῃ , καὶ Αἰμωσυῇ , καὶ
Αλθιμῆνῃ , υἱοὶ γίνονται .
Χερμῖνφ δὲ Κρητῷ πατρὶ κα-
ταστροφῆς τῷ βίῳ , ὁ θεὸς
ἔφη , ὑπὸ ἐνὸς ὅφ' παίδων
πνιγέσθαι . Κρητὶς μὲν οὖν
ἀπεκρύβετο τὰς χησμούς .
Αλθιμῆνῃς δὲ ἀκύνει , καὶ
δεισας μὴ φονεῖν γήνηται
πατρὸς , ἅς ἐν Κρήτῃς μὲν
τῇ ἀδελφῇ Αἰμωσυῆς ,
περὶ αὐτὴν πνιγέσθαι τῷ Ρό-
δῳ . καὶ καταχθῶν Κρητῶ-
νιαν ὠνόμασεν . ἀναβὰς δὲ
ὅππῃ τὸ Αταβύριον πελάγε-
τον ὄρεος , ἐδιδάσκει τὰς πέ-
ριξ νήσους . καταπλὺν δὲ καὶ
Κρήτῳ , καὶ ὅφ' πατρῶων
ὑπομνηθεὶς θεῶν , ἰδρύνει
βωμὸν Αταβύριον Διὸς . μετ'
ὃ πολὺ δὲ , τῆς ἀδελφῆς
αὐτοῦ χερμῖνφ ἐχέσθαι . Εὐρῆς γὰρ
αὐτῆς ἐρεθιστὴς ὡς φεύγου-
σαν αὐτὴν καταλαβέειν ἔκ-
βλησάτο (περὶ αὐτῆς γὰρ αὐτῆς)

A St Aërope , Clymene ,
Apemosyne , & Althe-
menes è Creteo Minois fi-
lio liberi nati sunt . Creteo
verò qualem ipse vitæ exitum
habiturus esset , oraculum
sciscitanti , Deus ab uno è fi-
liis suis interfectum iri re-
spondit . Creteus itaque ora-
culum celat . Quod cùm ac-
cepisset Althemenes , & veri-
tus ne patri mortem inferret ,
relictâ Cretâ cum Apemosy-
ne sorore profectus , in quen-
dam Rhodi locum appellit :
quo positus Creteniam illi de
se nomen indidit . Consenso
autem Atabyrio monte , ja-
centes circa insulas circum-
spectavit ; ac etiam despica-
tus Creten , & deum patrio-
rum recordatus , Atabyrio Jo-
vi aram statuit : nec longo post
tempore suam ipse sororem
interemit . Nam Mercurius
ejus amore correptus , quod
fugientem assequi non posset ,
(quippe quæ illi pedum per-
necitate

nicitate præstabat) recentibus tergoribus viam substravit , in quibus delapsam , cum è Creta rediret , vitiat , ac ea fratrirem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpæ expugnatae pudicitiae prætextum esse arbitratus , eam calcibus impetitam occidit.

§. 2. Mox Creteus Aërophen Clymenénque per Nauplium in longinquas terras , vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Aërophen uxorem duxit : ex qua filios , Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verùm Clymenen Nauplius in matrimonium cepit , ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset , Althemeni filio regnum tradere cupiebat : eaque de causa Rhodum contendit : cumque è navi cum heroibus sociis in desertum quendam insulae locum descendisset , à bubulcis prædones ingruisse ratis ejicitur : quique vera dicens , cum ob canum latratum , quòd ab insulanis percuteretur , exaudiri non posset : Althemenes super-

τῷ τάχα ἤν' ἔπειθ') καὶ τῆς ὁδοῦ βύρσαι ἐπεστρωσε νοδάρτας ἐφ' αἷς ὀλιγίσσαις λυίῃσι ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπαρήει , φθιρεῖται· καὶ τῷ ἀδελφῷ μίλωνι τὸ γρονόσ· ἐλὲ σῆψιν νομίσας ἔλ' τῆς δεινῆς , λατρεῖς ἐνδοξῶν ἀπέκτεινεν.

§. β. Αἰερόπιω δὲ καὶ Κλυμένιω Κρητὺς Ναυπλίω δίδωσιν εἰς ἀγροδωπὰς ἡπείρου ἀπὸ πωλησῶν τέτων Αἰερόπιω μὲν ἔγνημεν Πιστῆν καὶ παῖδας , Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκεν. Κλυμένιω δὲ γαμέει Ναύπλιον , καὶ τέκνων πατρὸς γίνεται Οὐρακὸν καὶ Παλαμήδεις. Κρητὺς δὲ ὕστερον γῆρα κατεχόμενον ἐπέθει τὴν βασιλείαν Ἀλθήμενι τῷ παῖδι τῷ ἀδελφῷ· καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ρόδον· ἀπεβὰς δ' ἡ τῆς ναὸς σὺ τοῖς ἥεσσι κατὰ πνεῦμα νήσε τόπον ἔρημον , ἡλαίνετο ὑπὸ τῶν βυκόλων , ληστὰς ἐμβελήκωναι δοκούστων· καὶ μὴ διωαμένων ἀκούσαι λέγοντος αὐτῷ τὴν ἀγῆσθαι , διὰ τῆς κραυγῆς τῆς κυνῶν , ἀγῆσθαι.

βαλλόντων κα' αἶνον, πα-
ραγυρόμενῳ Ἀλθιμένης ἀ-
κοντίσας ἀπίκτεινεν ἀγροῶν
Κρατία. μαδῶν δ' ὕστερον τὸ
μαρνόμεν, ἐνθάδε ἔσπευον
χάσματι ἑκρύβη.

Κ Ε Φ. γ.

Δ Εὐκαλίωνι δ' ἐγγύον-
το Ἰδομενεύς τε καὶ
Κρήτη, καὶ Νόθος, καὶ Μώ-
λῳ. Γλαῦκος δ' [ὁ Μίνῳ]
ἐπ' νήπῳ ὑπαίχων, τὸν
μῦθ' ἀνέειπε, εἰς μέλιτος πί-
νον πρὸν ἀπιδανεν. ἀφα-
νοὺς δὲ ὄντ' αὐτῷ, Μίνῳ
πολλὴν ξήτησιν ποιησάμενος
ὥστ' ἑὺρέσειας ἐμαντεύετο.
Κέρητης δὲ εἶπον αὐτῷ τρι-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγλαῖς
ἔχειν βῆν' τὸν δὲ πῶς ταύ-
της θύαν ἄεστα εἰχάσμι δυ-
νηθέντα, καὶ ζῶντα δ' παῖ-
δα ἀποδώσειν. συγκηλθέντων
δὲ ὅσ' αὖ μάλιστα, Πολύι-
δος ὁ Κοιρανός, πῶς χεῖραν
τῆς βοῆς εἰκασε βάττε καρ-
πῳ, καὶ ζητεῖν τὸν παῖ-
δα ἀνακαλεῖς, διὰ π-
νθ' μαρτίαις ἀνέδρε, λέ-
γοντ' δὲ Μίνῳ, ὅπ-
σοι καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν
ἐπὶ τὸν, [ἐν πρὶ οἰκῇ-

veniens, telo contorto Cre-
teum patrem haudquaquam
agnitum interfecit. Qui, ubi
scelus patratum cognovit,
deos precatus terræ hiatu ab-
sorptus occulitur.

C A P. III.

C Æterùm Deucalionι na-
ti sunt filij Idomeneus,
Crethe, ac Nothus, & Mo-
lus. Glaucus autem Minois fi-
lius infans adhuc murem inse-
quens in mellis dolium dela-
psus, occubuit. Qui cū nuf-
quā gentium appareret,
Minos pater, quod amissum
non reperiret, cū diu, mul-
tūmq; quærivisset, de illius
inventione scitatum oracula
misit. Curetes illi tricolore
inter armenta bovem esse re-
tulerunt: cujus qui optime
effingere simulacrum possit,
ab eo filium in vitam revoca-
tum iri. Accersitis itaque un-
decumque vatibus, Polyidus
Cœrani filius rubi fructui bo-
vis colorem assimilavit: &
puerum vestigare coactus, va-
ticinij cujuspīam adjumento
tandem reperit. At cū Mi-
nos eum sibi vivum reddi
oportere dicitaret, cum pueri

cadavere in quodam domicilio concluditur : cūmq̃ue in summa consilij inopia versaretur, draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussū occidit, veritus, ne illum commiseratus ipse moreretur. Interea draco alter advenit, ac priorem extinctum conspiciatus, retrò abiit: mox herbam ferens redit : eaque super omni draconis mortui corpore impositâ, illum in vitam revocavit. Id cūm Polyidus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit : atque illicò mortuum suscitavit.

§. 2. At Minos neque post recuperatum filium, nisi prius vaticinandi rationem Glaucū doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet : atque in patriam rediturus, vela faciebat : Glaucūmq̃ue suum in os inspuere jubet. Quo facto, Glaucū vaticinandi oblivio subiit. Hætenus itaque de Europæ posteris dixisse sat est.

μαπ] ἀπεκρίθη σὺ δὲ τῷ νεκρῷ· ἐσὶ ἀμνηστία διὰ πολλῇ πυγῶσιν, εἶδε δὲ ἀκοντα ὅτι τὸν νεκρὸν ἴοντα· τῷτον βαλὼν λίθῳ ἀπέκτισιν· δέισας μὲν αὐτὸς αὐτὸς πελάγῃ, εἰ οὖτο συμπαδοί. ἐρχεται δὲ ἕτερος δράκων· καὶ διασέμει· νεκρὸν τὸν περὶτον, ἀπεισιν· εἶτα ὑποφύρει πῖαν κομίζων, καὶ πάντῳ ὑπὸ πίνῃσιν ὅτι πᾶν τὸ τῷ ἐτέρῳ σῶμα· ὑπὸ πίνῃσιν δὲ τῷ πῶας, αὐτῷ. Διασέμει· ὃ Πελοῖδος καὶ θαυμάσας, πῶς αὐτῷ πῶας περὶ σινεῖ· καὶ τῷ τῷ Γλαῦκος σῶμα, αὐτῷσιν.

§. β. Απολαβὼν ὃ Μίνως ὃ παῖδα, ὃ δὲ ὅπως εἰς Ἄργος ἀπέρχεται ὃ Πολυῖδον εἶδεν, ὃ τὸν μαντείαν διδάσκει τὸν Γλαῦκον. ἀναγκασθεὶς ὃ Πολυῖδ· διδάσκει. καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ πᾶσι, καλεῖται τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ἐπιπῶσαι. καὶ οὖτο πειθήσας Γλαῦκος, πῶς μαντείαν ἐπὶ λάβει. τὰ μὲν οὖν περὶ τῷ Εὐρώπης ἀποτόνῃ, μέγιστον δὲ μοι λελέχθω.

Κ Αδμος δὲ, ὑποδανύ-
σαν δάψας Τηλεπιάσ-
σαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενιθεὶς
ἦλθεν εἰς Δελφοὺς· ὅτε δὲ
Εὐρώπης παυσαμένη ἐπὶ ὁ
δὲ θεὸς εἶπε ὅτι μὴ Εὐ-
ρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν,
ῥηῖναι δὲ χρυσόδηρῳ βοῖ,
καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα
αὐτὴ πύσσεται· ποῦ-
τον λαβὼν ῥησιν, διὰ
Φωκίων ἐπεράετο. εἶπε
βοῖ στυγρὸν ἐν ποτὶ Πε-
λάγοντι· βυκαλοῖς, πάν-
τῃ χρυσοῖεν εἶπετο. ἡ δὲ
διεξιῖσα Βοιωτίαν ἐκλήθη,
πόλιν ἔνθα νῦν εἰσι Θή-
βαι. βυλαμένη δὲ Ἀθυσᾷ
χρυσάσαι τὴν βοῦν, πέ-
πειν πρὸ ἧς μὲν αὐτὴ λη-
ψομένη ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρή-
νης ὕδωρ. φρεσὶν δὲ τῇ κρή-
νῃ δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεῖ-
εἶπὸν πινεὺς γρῶναι, τὸς
πλείονας τῶν φθίντων διέφ-
θειρε. ἀγανακτήσας δὲ Κρό-
νος, κτείνει τὸν δράκοντα· καὶ
τὸν Ἀθυσᾷ ὑποδιδέμενης, τὸς
ἐδόντας αὐτὴ παύει· τέτων
δὲ παρόντων ἀνέπειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι, οὓς

P Orrò Cadmus cūm jam
vitā functam Telephas-
sam sepelisset : à Thracibus
hospitio exceptus , Delphos
de Europa deum sciscitaturus
contendit : Deus illi nihil ab
eo curiosè de Europa qua-
rendum respondit : sed bove
viā duce utatur , atque urbem
condat, ubicumque ea ambu-
lando defessa procumbat.
Quo ille accepto responso, per
Phocensium terram iter fa-
ciebat : mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviā fa-
ctus , eam ponè sequebatur :
ea verò, Boeotiā percursâ, hu-
mi procubuit, ubi nunc extant
Thebæ. Deinde bovem illam
Palladi mactaturus , è so-
ciis suis, quendam ex Mar-
tio fonte desumptam aquam
reportaturum mittit : draco
fonti custos appositus erat :
hunc Marte satum fuisse per-
hibebant. Is ex aquaturis
plerosque absumpsit : Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Miner-
væ consilio ejus dentes se-
rit , quibus satis , armati è
terra viri exorti sunt : quibus

Spartis, id est, satis, nomen inditum fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inviti in pugnam congressi: alteri verò, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros è terra exoriri conspexit, lapides in eos conjecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam iniierunt. Verùm ex iisce, quinque tantummodò, Echion, Udzus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes superfuerunt.

§. 2. At Cadmus pro cæso dracone annum integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus, regi ipsi Minerva regiam adornavit. Jupiter Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes, relicto Cælo, in Cadmia convivio excepti, nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monile Volcani opus, quod ei ab Voleano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Eu-

κάλασαν Σπαρτίου. ἔται δὲ ἀπέκτιναν ἀλλήλους· οἱ μὲν εἰς εἶν ἀκούσον ἐλθόντες· οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγροουῦντες. Φερκύδης δὲ φησιν ὅτι Κάδμος ἰδὼν διὰ γῆς ἀναφυόμενοι ἀνδρας ἐόβηλοις, ἐπ' αὐτοῖς ἐβόλα λίθους. οἱ δὲ ἰπὶ ἀλλήλων τομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέπεσαν. Φερκύδης δὲ πέντε, Εχίων, Οὐδύτης, Χθόνιος, Ὑπερένωρ, Πέλωρ.

§. β. Κάδμος δὲ αὐτὸν ὄν ἐκπίνειν, αἶδον ἐν αὐτὸν ἐδιδόσιν Ἀρεῖ. ὡς δὲ ὁ ἐν αὐτῷ τότε ὀκτὼ ἔτη. μὲν δὲ πῶς θητεῖαν, Ἀθῶν αὐτῷ βασιλεῖ κατεσκήασι. Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεῖος θυγατέρα. καὶ πάντες θεοὶ καὶ ἀνθρώποι ἐβόλῃ, ἐν τῇ Καδμείᾳ γάμον ἐωχόμενοι αὐτὴν ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ τὸ Πρωτόπυκτον ὄργανον. δὲ ἰσὺς Ἡφαίστου λίθου πνεύσας δὲ δῶκεν Κάδμῳ. Φερκύδης

δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ
Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. γίγον-
ται δὲ Κάδμου θυγατέρες ῥᾶ
Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη,
Αἰγυή. πᾶσι δὲ Πολύδω-
ρος. Ἰνώ μὲν ἄνδρα Ἀθάμαντα ἐγ-
μυ. Αὐτονόῳ Λαερτιάδεω
Αἰγυὴν ἔχον.

§. γ. Σεμέλης δὲ Ζεὺς
ἐραδίης, ἥρας χρύφα, σιω-
δῶτάζεται. ἡ δὲ, ἐξαπατη-
θεῖσα ὑπὸ ἥρας, κατανεύ-
σαντ' αὐτῇ Διὸς παῦ τὸ
αἴτηδ' ἐποιήσιν, αἰτεῖται
τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς
ἡλθε μνησδόμεν' ἥραν.
Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνα-
νεύσαι, παραγίνεται εἰς τὸν
θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄμα-
τος, ἀσπραπᾶς ὁμοῦ καὶ βρο-
ταῖς, καὶ κεχυνδὸν ἵησιν. Σε-
μέλης δὲ διὰ τὸ φόβον ἐκλι-
πύσης, ἐξαμυναιῶν βρέφος
ἐξαμβλωδὸν, ἐκ πυρὸς ἀ-
πάσας, ἐν ἑρραφῇ τῇ μηρῷ.
ἀποθανόνσης δὲ Σεμέλης, αἰ-
λοικαὶ Κάδμου θυγατέρες
διώεσκ' ἀνὸς λόγον σιωδῶν ἡδ' αἰ-
σθητῶς πνι Σεμίλῳ, καὶ κα-
ταψεύσασθαι Διὸς καὶ διὰ τῷ
τοῦ ἐκγεγαυῶν. κατὰ τὸ χροῖον
καθ' ἡμέραν. Διόνυσον γι-
γνᾶ Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματι,

ropa datum scribit : idque ab
Jove accepisse. Cadmi filia
fuerunt Autonoe, Ino, Semele,
Agave. Verum Polydorum
unicum habuit marem. Sed
Ino Athamanti nupsit. Ari-
stæus Autonoe sibi conjuga-
vit, Echion Agaven duxit.

§. 3. Jupiter, cum Semelen
arderet, cum ea clam Junone
concubuit. Hæc autem ab Ju-
none decepta, quicquid ab
eo deposceret, sese facturum
Jove pollicente, ut, qualis
cum conjuge congressurus ad-
veniret, secum decumberet,
postulavit. Quod cum Jupiter
abnuere non posset, curru in-
vectus in peramatæ Semelis
thalamum, præmisso fulmine
cum fulgetris simul, & toni-
tribus advenit: quare Semele
metu externata semestrem
partum ejicit. Jupiter hunc è
medio abreptum igne, femori
insuit. Mox Semele extincta,
reliquæ Cadmi filia evulgant
dictis Semelem cum morta-
lium quodam concubuisse, &
ab Jove se compressam men-
titam fuisse, eamque ob rem
fulminatam fuisse. Congruo
deinde tempore, solutis filis,
Jupiter Dionysium gignit,

cúmque Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert; atque ut puellam educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens Juno iisce furorem immisit. Inde Athamas majorem natu filium Learchum, velut cervum venatus, interfecit. Ino verò Melicerta in ferventem lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda defiluit. Et hæc quidem Leucothea nominatur; puer autem Palæmonis nomen accepit. Sic itaque appellati à navigantibus, quòd maris tempestatem patientibus oppem ferant. Ad hæc Melicertæ Isthmiorum certamen Sisypheo auctore; institutum fuit. Mox Jupiter Dionysium in hædum transformat, ut Junonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quæ tum Nysæam Asiæ urbem incolebant, transportavit. Has postea Jupiter in stellas mutatas, Hyadas appellavit.

§. 4. Sed ex Autonoe & Aristæo Aëxon filius procreatur, qui à Chirone educatus, venator evasit. Postea verò

καὶ δίδωσι Ἑρμῇ. ὃ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνὸν, καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην. ἀγακτῆρας δὲ ἦρα, μαρίαν αὐτοῖς ἐπέβαλε. καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν ἀριστύτερον παῖδα Λεάρχον, ὡς ἑλαφον θηρεύσας ἀπίπτειν. Ἰνὸς δὲ τὸν Μεληκίρτην εἰς ποταμὸν λεβητῇ βάλλει, εἰτα βασιλεύει μενεχρὸς τῷ παιδὶ ἡλατο καὶ εὐδύν. καὶ Ἀδελφία μὲν αὐτὴ καλεῖται Παλαίμων δὲ, ὃ παῖς. ἔπειτα ὀνομαδύντες ὑπὸ τῆς κλειόντων τοῖς χιμαζομένοις γῆ βοηδοῦσι. ἐτίθη δὲ ὅτι Μεληκίρτη ἀγὼν τῆς Ἰσθμίων Σισύφου δύντος. Διόρυσι δὲ Ζεὺς εἰς ἑλκυστὸν ἀπάξας, τὸν ἦρα θυμὸν ἔκλεψε. καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς, πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ τῇ Ἀσίας κατοικήσας. αἱ ὕστερον Ζεὺς κατεστείσας ὠρόμασιν Ὑάδας.

§. 5. Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀριστῆος παῖς Ἀέξιων ἐβόητο. ὃς παρὰ Χείρωνι, κνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ

ὑστερον κατεβράδην ἐν τῷ
Κιδαιράνι ὑπὸ τῆς ἰδίῳ
κυῶν, καὶ τὸ πον ἐπελά-
τησεν τὸν τρέπον, ὡς μὲν οὐ.
Ἀκουσίλαος λέγει, μνηστῆ-
ρ τῷ Διὸς ὅτε ἐμνηστῆ-
σατο Σιμέλῳ, ὡς δὲ οἱ
πλείονες, ὅτι τῷ Ἀρτεμῶν
λεομάνῳ εἶδε. καὶ φασὶ
τῷ θεῷ παρεχθῆμα αὐτῷ
τῷ μορφῇ εἰς ἑλαφον ἀλ-
λάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις
αὐτῷ περτήκοντα κυσὶν ἐμ-
βαλὼν λύσαν, ὑφ' ὧν χῆ-
ρ ἄνοιαν ἐβράδην ἀπολομή-
νυ δὲ Ἀκταίων, οἱ κύ-
νες ἐπιζητοῦντες τὸ δευό-
ντων, κατωρύνοντο. καὶ ζή-
τησιν ποιέμενοι, παρεχθόν-
το ὅττι τῷ Χείρων, ἀν-
τρον ὅς ἐἶδεν κατεσκευά-
σεν Ἀκταίων, ὃ καὶ τῷ
λύπῳ αὐτῆς ἐπαύσατο. τὰ
ὀνόματα τῆς Ἀκταίων, κυ-
νῶν, ἐξ ὧν εἶσι.

Δὴ νῦν χαλὸν σῶμα φει-
σαδόν, ἢ τε θῆρες
τοῦτον ἐδάσαντο κύνας
κράτεσι. * πύλας ἀφ' ὧν
σεφῆ.

Μετὰ ταῦτα ἄλλω τι-
μα.

fuis à canibus in Cithærone
devoratus est, eumque in mo-
dum interiit. Ut verò Acusi-
laus ait, Jovis irâ, quod Se-
melen petisset uxorem: sed, ut
pleri; quod Dianam lavan-
tem vidisset: aiuntque ab dea
extemplo in cervum commu-
tatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequen-
tibus rabiem injectam fuisse,
ut per eam dominum haud
agnitum devorarint. Cæte-
rum Actæonem è medio su-
blatum canes dominum vesti-
gantes, gannitu vocis & do-
mini desiderium tristitiâ qua-
dam significantes baubantur,
ac demum post diu quæsitum
herum, in Chironis antrum
devenerunt: quibus ille A-
ctæonis simulachrum effin-
xit, quo viso, statim mœrore
soluti sunt omnes. Actæonis
canum nomina.

*De quibus hi pulchrum validi
circum undique regis*

*Invadunt corpus rabida cen-
tigrides, ursique*

*Immanis soboles laniant pro-
pe retia, Prote:*

*Post alij dominum invadunt
saviissima proles,*

Lyncæus.

*Lyncens. & Bannus pedibus
citus, atque Amarynthus;
& quos nominatim protulit
in enumeratione:*

*Tum Iovis imperio Aëleon
cecidit*

** Regis namque sui nigrum
absumpsere cruorem*

*Argusque, Spartusque, Bo-
resque celerrimus, iidem
Artubus Aëtai, atque etiam
sunt sanguine pasti.*

*Cetera dein promptè invase-
runt turba latrantum.*

** Savorum hac hominum ge-
neri est medicina dolorum.*

CAP. V.

PORRÒ Dionysius post vi-
tem inventam, à Junone
furore injecto percitus, Ægy-
ptumque ac Syriam pererra-
vit. Hunc primus omnium
Proteus Ægyptiorum rex ho-
spitio accepit: ac rursus ad
Cybelam Phrygiæ urbem
proficiscitur: atque ibi expia-
tus à Rhea, & cæremonias
edoctus Cybeleias, stolæque
ab eadem sumptâ, ad Indos
per Thraciam contendit. Ly-
curgus Dryantis filius rex E-
donorum, qui amnem Stry-

Λυγκυῖς ἢ Βαῖος πόδας
αἰεὶ δὲ, ἢ δ' Ἀμαρύνθος.
καὶ ὅς ἐνομαστὶ δυνώζων,
ὥς ἐκτίλεξε.

Καὶ τότε Ἀκταίων ἔδωκεν
Διὸς ἐντασίῃσι.

Πρῶτοι γὰρ μάλα αἶμα
ὑπὸ σφατέρῳ αἰαλίῳ
Σπαρτὸς τ' ὦν, Ἀργὸς τε,
Βόρης τ' αἰψοκυκλῆδος.
Τὸ δ' Ἀκταίωνος περὶ τοῖς
φάρσιν, αἶμα τ' ἔδωκεν.
Τὺς δὲ μὴ δῆλοι πάντες
ἐπίστυγον ἐμμεμαῶτες.
Ἀργαλέον ὁδωῶν ἄκος
ἐμμεμῆθε αἰδρώποισι.

Κ Ε Φ. 6.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ [δὲ,] εὐρε-
τὴς ἀμπύλου γρόμα-
τος, Ἡρᾶς μυσίαν ἀπὸ ἱμε-
ραλύσης, ὤριπλανᾷται Αἰ-
γυπθόντε καὶ Συρίᾳ. καὶ τὸ μὲν
περὶ τοῦ Πρωτεύς αὐτὸ ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπθίων.
αὐτὸς ὅς ἐῖς Κύβηλα τ' Φρυ-
γίας ἀφικνεῖται. καθαρῶς
ὑπὸ Ρέας, καὶ ταῖς τελεταῖς ὁ-
μαδῶν, καὶ λαβὼν παρ' ὁρεί-
νης τ' ἐλπίω, ὅττι Ἰνδοὺς διὰ
τ' Θράκης ἠπίεργετο. Λυ-
κῆργος ὅς παῖς Δρύαυ' ὁ Η-
δωνῶν βασιλεύσας, Στρυ-

μόνα ποταμὸν οἱ περικοῦ-
σιν, πεφθότος ὑβείσας ἐξέβα-
λιν αὐτόν. καὶ Διόνυσος ῥί-
εις θάλασσαν πρὸς Θέτιν
πλὴν Νηρέως κατέρυχε. Βάκ-
χαι δὲ ἐγρόντο αἰχμάλω-
τοι καὶ τὸ σινεπέμμενον Σα-
τύρων πῆθος αὐτῶ. αὐδῆς ὅ-
αί Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξ αἰ-
φνης. Λυκούργω γὰρ μανίαν
ἐποίησε Διόνυσος· ὁ δὲ με-
μνηνὼς, Δρύαντα καὶ Παῖ-
δα, ἀμπέλου νομίζων κλήμα
κίπην, πελέκει πηξίας ἀ-
πέκτεινε καὶ ἀκρωτριάσας
ἑαυτὸν, ἐσπερέθησε. τῆς
δέ γῆς ἀκάπου μέγιστος,
ἔχρησεν ὁ θεὸς, καρποφο-
ρήσκειν αὐτῷ αὖ θανάτω
δὴ Λυκούργος. Ἡδωνεὶ δὲ
αἰκύσαντες, εἰς τὸ Παγ-
χεῖον αὐτὸν ἀπαγόντες
ὄρεος ἔδωκαν. καὶ κε κατὰ
Διονύσου βέλησιν ὑπὸ ἱπ-
πων διαφθαρείς ἀπὸ θανά-
του διελευθὼν δὲ Θράκιῳ, καὶ
καὶ Ἰνδῶν ἀπάσαν, σῆλας
ἐκεῖ σῖσας, ἦκεν εἰς Θή-
βας· καὶ τὰς γυναικας λυάσ-
κεται καταλιπέσας τὰς οἰ-
κίας, βακχεύειν ἐν τῷ Κι-
θαρόντι.

§. β. Πενθεὺς ὁ ἡμνηθεὺς

monem incolunt, primum
ipsum contumeliâ affectum
dejecit. Tum Bacchus ad The-
tin Nerei filiam confugit.
Bacche autem in vincula con-
jecta fuerunt, necnon, quæ
magna Satyrorum multitudo
eum consecuta est. Contrâ
verò Bacchæ statim solutæ
sunt. Nam Dionysius Lycur-
go furorem injecit. Tum ille
amentiâ præceps Dryantem
filium, vitis palmitem se ratus
amputare, securi percussum
interfecit. Qui cùm extrema
sui corporis præcidisset, resi-
puit. Deinde, ubi terra nullas
suppeditaret fruges, numen
suo renunciavit oraculo, ter-
ram tum fore fructiferam,
cùm Lycurgus mortalitatem
exuerit: Quod, ut Edoni ac-
ceperunt, ipsum in Pangæum
montem abductum in vincula
conjecerunt: ubi ex Dionysij
voto equis laniatus occubuit.
Ad hæc Bacchus post Thra-
ciam atque Indiam universam
peragratam, & locatis inibi
cum titulo stelis, Thebas re-
pedavit, necnon fœminas, re-
lictis domibus suis, in Cithæ-
rone debacchari compulit.

§. 2. Pentheus autem Agaves

& Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cùm se in Cithæronem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agave matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demùm Bacchus, ubi se Thebanis Deum esse declaravit, Argos adiit: atque ibi rursùs ab illis ut numen minime observatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus vescabantur.

§. 3. Postea verò, cùm ab Icaria in Naxum transvehicuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora præterlegunt, atque in Asiam deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remósque in serpentes vertit, navim ad hæc hedera, & tibiarum sonitu omnem replevit. Nautæ interim furore acti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Pòst, ubi hunc Deum esse à rebus

ἐξ Ἀγαυῆς ἔχοντι, παρὰ Κάδμου εἰληφὸς τὸ βασιλείαν, διακόλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ ὄφρα θυόμην· εἰς Κιθαιρώνα ἔλθ' βακχῶν κατασκοπὸς ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μαίαν ἐμπίδῃ· ἐνόμισεν δὲ αὐτὸν θεῖον τῆς. δειξας δὲ θεοδαίοις, ὅτι θεός ὤντιν, ἦσαν εἰς Ἄργος· καὶ κε γάλιν ἐπιμῶντων αὐτὸν, ἐξέμηνε ταῖς γυναικάς· αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς ἐπιμαστιδαίους ἔχουσαι παῖδας, ταῖς σάρκας αὐτῶν ἐσίουτοῦτο.

§. γ. Βυλόμεν· δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομιδῆναι, Τυρρηνῶν ληστρικῶν ἐμσώσατο τειρήρη· οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνδέμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον· ἠπίγοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπμπωλήσουντες. ὁ δὲ τὸν μὲν ἴσεν καὶ ταῖς κόπαις ἐποίησεν ὄφεις· τὸ δὲ σάφ'· ἔπλησε κισσοῦ, καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς θυόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἐφυγον, καὶ ἐχρόντο δελφίνες. ὥς δὲ μαδόντες αὐτὸν θεὸν αἶ-

θραπποι, ἐπ' ἡμῶν. ὁ δὲ ἀνα-
γαγὼν ἐξ ἁΐδου τὴν μητί-
εα, καὶ προσεγαργόρδισας
Θυώνῳ, μετ' αὐτῆς εἰς
ἔχθρὸν ἀνῆλθεν.

§ δ. Ὁ δὲ Κάδμος μὲν
Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν,
πρὸς Εὐχελείας παρεγένε-
ται. τέτοις δὲ ὑπὸ Ἰλνυ-
ειῶν πολεμυμένοις, ὁ θεὸς
ἔχρησεν, Ἰλνυειῶν κρατῆ-
σει, ἢ ἡγεμόνα Κάδμον
καὶ Ἀρμονίαν ἔχοντα. οἱ δὲ,
πειθόμενοι, ποιοῦνται καὶ
Ἰλνυειῶν ἡγεμόνας τέτοις,
καὶ κρατῶσι. καὶ βασιλεύει
Κάδμος Ἰλνυειῶν. καὶ παῖς
Ἰλνυέου αὐτῷ γίγνεται. αὐ-
τῷ δὲ μὲν Ἀρμονίας εἰς δρά-
κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύ-
σιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξε-
τίμωθησαν.

§ ε. Πολύδωρος δὲ Θη-
βῶν βασιλεὺς γηρόμενος,
Νυκτίδα γαμῖ Νυκτίως
καὶ Χθονίῳ θυγατέρα· καὶ
ἡνῶ Λαβδάκον. οὗτος
ἀπώλετο μετὰ Πενθεία ἐ-
κείνῳ φρονῶν ὡδραπήσια.
καταλιπὼντος δὲ Λαβδά-
κου παῖδα ἐνισωσάμενον
Λάϊον, τὴν ἀρχὴν ἀφεί-

gestis mortales didicerunt, di-
vinis honoribus percolebant.
Hic deinde ab inferis matrem
revocavit, Thyonénque mox
illam appellavit, cum ea de-
mum in cælum conscendit.

§ 4. Interea Cadmus cum
Harmonia conjuge post reli-
ctas Thebas ad Enchelienſes
commigravit. quibus, cum ab
Illyriis bello impeterentur, a
Deo responſum fuit, Illyriis,
ſi Cadmum Harmoniamque
ducem haberent, imperatu-
ros. Tum hi oraculi fidem ſe-
cuti, eos adverſus Illyrios
duces deligunt, ac vincunt.
Sic itaque Cadmus Illyrio-
rum regnum adipiſcitur: eiq;
Illyrius filius naſcitur, nec
longo poſt tempore in draco-
nem cum Harmonia mutatus,
in campum Elyſium ab Jove
demiſſi ſunt.

§ 5. Dein Polydorus The-
barum regno præfectus Ny-
cteidem filiam Nyctei, qui
fuit Chthoniſ filius, ducit uxo-
rem: ex qua Labdacum gi-
gnit. Hic poſt Pentheum,
quod eadem quæ ille, ſenti-
ret, occubuit. Qui cum Laium
filium anniculum ſuperſtitem
reliquiſſet, Lycus Nyctei fra-

ter, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo verò ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chrysæ Bœotiadis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum jam annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus, diem obiit. Hujusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Jupiter inivit: eaque, quod gravida esset, patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nyctæus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopénque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem, comparatâ magnâ militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur, ad Eleutheræ Bœotiæ

λέλο Λύκος, ὥς ἔτ'
 ὡπαιε, ἀδελφὸς ἄνδρ' ἑταί-
 ρος. ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ
 Εὐβοίας φυγόντες, ἐπὶ
 Φλεγῶν ἀπικτεῖναι τὸν
 Ἀρεῖ, καὶ Χρυσῆς τῆς
 Βοιωτῆδος. Συνεία κατ' ἑ-
 καὶ καὶ διὰ τὴν πρὸς Πεν-
 θείαν οἰκιστῆν, ἐγγένει-
 σαν πολίται. αἰρεθείς οὖν
 Λύκος πολέμῳ χεῖρ' ἔστη
 Θεβαίων, ἐπὶ τῷ τῆς δύ-
 νασίας, καὶ βασιλεύσας ἐπὶ
 εἴκοσι φονδαῖς ὑπὸ Ζή-
 δου καὶ Ἀμφίωνος, θήσκει
 δι' αἰτίαν τὴνδε. Ἀντίοπη
 θυγάτηρ ὡς Νυκτίως τῷ-
 τη Ζῆς σωῆλθε. ἡ δὲ,
 αἷς ἔγκυον ἔχοντο, τῷ
 πατρὶ ἀπιλοῦντο, εἰς
 Σικυῶνα ὑποδιδράσκου πρὸς
 Ἐπωπίαν καὶ τὴν γεγαμῖ-
 ναι. Νυκτεὺς δ' ἀδυμύ-
 σας, ἑαυτὸν φονδεῖν, δίδω-
 σκετὶ τῷ Λύκῳ πρὸς Ἐπω-
 πίαν, καὶ πρὸς Ἀντίοπην
 λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ, τρα-
 τεύσας, Σικυῶνα χη-
 ρεύει. καὶ τὸν μὲν Ἐπω-
 πία κτείνει, τὴν δὲ Ἀν-
 τίοπην ἡγεῖται αἰχμάλω-
 πον. ἡ δὲ, ἀγμένη δύν-
 αμι παῖδας ἐς Ἐλεῦθεραν

τῆς Βοιωτῆαι· ὅς ἐκκαίμενος
 εὐρὺν βυβάλῃ ἀνατρεφει.
 καὶ τὸν μὲν ἑλατὶ Ζῆδον,
 τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆδος μὲν
 οὐδ' ἐπεμειλῆτο βυφορέων.
 Ἀμφίων δὲ κισσουργίαν ἤ-
 σκει, δέντ' ἂν ἄνω λυρεν
 Ερμού. Ἀνπόπῳ δὲ ἡ κί-
 ζετο Λύκος καθεύδων, καὶ ἡ
 τύττε γυνὴ Δίρκη λαδοῦσα
 δὲ περὶ τῶν δεισμῶν αὐτομάτων
 λυδέντων, ἡ κεν ὅτ' ἰδὼν ἦ
 παίδων ἐπαυλιν, δεχθῶναι
 φρεσὶ αὐτῶν δέλεσα. οἱ δ',
 ἀναγνωρίσασθαι τὴν μητί-
 ρα, τῶν μὲν Λύκος κλείνοισι· τῶν
 δὲ Δίρκῃ [θριξί] δῆσαν-
 τες ἐκ ταύρου θανῶσαν ῥί-
 πῃοισιν εἰς κρήνην, τὴν ἀπ'
 ἐκείνης καλεμένην Δίρκην.
 παραλαβόντες δὲ τὴν θύα-
 σιν, τῶν μὲν πόλιν ἐτείχε-
 σαν, ἐπακολούθησαν τῇ
 Ἀμφίον' ἄλυσιν ἡλίδων.
 Λαίῳ δὲ ἐξέβαλον. ὁ δὲ,
 ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν,
 ἐπ' ἐνδοτὶ Πέλοπι· καὶ τὴν
 παῖδα Χρύσιππον, ἀματω-
 δραμεῖν διδάσκων, ἐραδὲς
 ἀναπαύει.

§. 5. Γαμῖ δὲ Ζῆδος
 μὲν Θήβῃ, ἀφ' ἧς ἡ
 πόλις Θήβαι. Ἀμφίων δὲ

geminos parit, quos expro-
 fectos bubulcus invenit, ac edu-
 cat. Horumque alteri, Zetho,
 alteri autem Amphioni, indi-
 dit nomen. Zethus rei pecua-
 riae studio sese dedit; Am-
 phion verò, quòd à Mercurio
 lyrà donatus esset, citha-
 rœdicam exercuit. Lycus in-
 terea Antiopen in vinculis, &
 ejusce conjux Dirce torque-
 bat. Clam verò, tandem ali-
 quando vinculis ultrò solutis,
 ad filiorum domicilium, ut ab
 eis exciperetur, contendit.
 Qui, matre agnitâ, Lycum
 occidunt, ac Dirce crinibus
 religatam è tauro necant, &
 in fontem, qui ab ea Dirce
 postea nominatus est, conji-
 ciunt. Recuperato deinde im-
 perio urbem, subsecutis Am-
 phionis lyram lapidibus, mu-
 ro cinxerunt, Laiumque fu-
 garunt. Quem, cùm in Pelo-
 ponneseo ageret, Pelops hos-
 pitio excipit: & hujusce fi-
 lium Chrysippum curulis ar-
 tis exercendæ rationem edo-
 cens, ejusque amore succen-
 sus, rapit.

§. 6. Zethus porro Theben
 ducit, de qua Thebis urbi fa-
 ctum est nomen. Amphion

verò Nioben Tantali filiam sibi conjugavit. De qua filios mares septem procreavit, Si-pylum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum: fœminas autem totidem, * Ethodæam, sive, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidémque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem fœminas. Immò verò Homerus, sex filios, & sex item fœminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filiis aucta, Latonâ se fœcundio-rem esse jactavit. Latona verò id ægerimè ferens, Dianâque ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo interfecit. * Amphion tamen è maribus, & è fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nups-erat, asservati sunt. Verùm Telefillæ testimonio, Amycla & Melibœa intactæ remanserunt: & ab iisdè Zethus etiam

Νιόβῳ τὴν Ταντάλῳ. ἡ γυνὴ παῖδας μὲν ἐπὶ Σί-
πυλον, Μίνυτον, Ἰσμε-
νον, Δαμασίχθονα, Ἀγνώ-
ρεα, Φαίδιμον, Ταντα-
λον. θυγατέρας δὲ ταῖς ἑ-
σας * Ἐθοδῶαν, ἥ ὧς π-
νες, Θήραν, Κλεοδόξαν,
Ἀστυόχῳ, Φθίαν, Πελο-
πίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὀγυ-
γίαν. Ἡσίοδος δὲ, δέκα μὲν
ἑοῖς, δέκα δὲ θυγατέρας.
Ἡρόδοτος δὲ, δύο μὲν ἀρ-
ρένας, τρεῖς δὲ θηλείας.
Ὅμηρος δὲ, ἕξ μὲν ἑοῖς,
ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γένε-
σθαι. εὐπικρὸς δὲ ἔσα Νιό-
βῃ, ἣ Ἀητῆς ἐντεκνωτέ-
ραν εἶπεν ὑπάρχειν. Ἀητὴ δὲ
ἀθανακτῆρασα, τὴν τε Ἀρ-
τεμιν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ'
αὐτῆς παρέξουσιν. καὶ ταῖς μὲν
θηλείαις ὅτι τὸ οἰκίας κατετό-
ξασαν Ἀρρεμῶς· τὴν δὲ ἀρ-
ρένας κοινῇ πάντας ἐκιδαι-
εῖναι Ἀπόλλων κυνηγετοῦ-
ται ἀπὸ λείων. ἐσώθη δὲ ἑστῇ
μὲν ἀρρένων * Ἀμφίων· ἥ δὲ
θηλειῶν Χλόεις ἡ ἀρσεν-
τίαν· ἣ Νηλεὺς σωφροσύνη.
καὶ δὲ Τελέσιππον ἐσώθησαν
Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐπ-
ξείνη δὲ ὑπὸ αὐτῶν καὶ Ζῆθος

ἡ Αμφίων. αὐτὴ [δὲ] Νιό-
βη Θήβας ὑπολιπούσα, πρὸς
τὸν πατέρα Τάυταλον ἦκαν
εἰς Σίπυλον· καὶ καὶ Διὶ
εὐξαμένη, πῶ μορφῶ εἰς
λίδον μεταβαλεν. καὶ χεῖ-
ραι δάκρυα νύκτωρ ἡ μὲν
τῷ λίδου.

§. 7. Κατὰ δὲ τῶν Αμφιό-
ν τελευτῶν, Λαῖος ἔ-
βασιλείαν παρέλαβε, ἡ γή-
μας θυγατέρα. Μενοικίως
ὡς ἔνιοι μὲν Ιοκάστῃ, ἔνιοι
δὲ Επικαστῇ, λέγουσι. Χρή-
σαντος τῷ Διὶ μὴ γυνᾶν ἢ
γυνήδεντα γὰρ πατρικόνον
ἔσονται. ὁ δὲ οἶνωδις σιω-
πῶν τῇ γυναικί. ἡ τὸ γυ-
νηδὲν, ἐκδέχεται δίδωσι νο-
μῇ, πρὸς τὰς διατρήσας τὰ
σφύρα. ἄλλ' ἔτι μὲν ἐξέδη-
καν εἰς Κιθαῖον. Πολύβη
δὲ Βυκόλοι τῷ Κορινθίων
βασιλείῳ τὸ βρέφος εὐρέν-
τες, πρὸς τῶν αὐτῇ γυναικί.
Περίβοιαν ὡς ἔκαν. ἡ δὲ,
ἀνελθὼν ὑποβάλλεται· καὶ
διεραπεία τὰ σφύρα,
Οἰδίπῳ καλεῖ, τῷ τὸ δι-
μένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τὴν
πῆλιν ἀνοδῶν. τελευτῶν
δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρει
τῷ ἡλίκῳ ὡς ῥάμῃ, διὰ

& Amphion sagittis confixi
occubuerunt. Ipsa verò Nio-
be, Thebis relicta, in Sipylum
ad Tantalum patrem perve-
nit : ibique Jovem precata, in
faxum commutata fuit, ac la-
crymas noctes atque dies ef-
fundit suo de lapide.

§. 7. Pòst, ubi Amphion vi-
tâ decessit, Lajus regnum ac-
cepit, duxitque Menœcei fi-
liam, quam nonnulli Ioca-
stam, quidam verò Epicastam
nominant. Qui, oraculo mo-
nitus est, ne filios gigneret,
quòd ex eo qui nasceretur,
parricida futurus esset. Is au-
tem per ebrietatem cum uxo-
re concubuit : ex ea natum in-
fantem, pastori, trajectis fer-
reâ fibulâ calcaneis, dedit ex-
ponendum. At hic quidem
puerum in Cithærone monte
exposuit. Polybi verò Co-
rinthiorum Regis bubulci re-
pertum infantem ad Peri-
bœam illius uxorem contule-
runt : quæ sumptum puerum
velut proprium sibi supponit,
& curatis pedibus, OEdipum
nominat, idque ei de pedum
tumore nomen imponit. A-
dultus interea puer, ac robore
suis æqualibus antecellens, ob
invidiam

invidiam contumeliosissimè supposititius ac spurcius appellatur. Qui, cùm de Peribœa id quæretet, scire minimè potuit. Profectus autem Delphos, de parentibus suis Deum sciscitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit; quippe qui suo patri cædem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accipit, ac reputans exiis qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire super-sedit: & dum curru per Phocidem vehitur, angustâ quadam viâ, Laïo ac Polyphontæ, (hic erat Laïj præco) curru euntibus occurrit: cui cùm Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum jugalium alterum præco interfecit, iracundiâ percitus Oedipus, & Polyphontem & Laïum simul obtruncavit; inde Thebas pervenit.

§. 8. Laïum itaque Platæensium rex Damastriatus sepe-liendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius invasit, quo regnante non me-

ρδόνον ἀνεδίξεται ἰστέ-
 λητος. ὁ δὲ πωδαμέ-
 νου τοῦ τῆς Πελοπίδας,
 μαδῶν ἐκ ἐδωάτο. ἀφ-
 ἰκόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς,
 τοῦ ἥν' ἰδὼν ἐπωδάσε-
 το γυνέων. ὁ δὲ θεὸς εἶ-
 πον αὐτῷ εἰς τὴν πατρί-
 δα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν
 γὰρ πατὴρ φονέειν, τῇ
 δὲ μητρὶ μνηστῆσαι. ὅτε
 το ἀκούσας, καὶ νομίζων
 ἐξ ὧν ἔλεγε μνηστῆσαι,
 Κόρινθον μὲν ἀπίλιπεν.
 ἐφ' ἁματόν δὲ διὰ τῆς
 Φωκίδος περὶ μένου,
 πυγλάνει κατὰ πᾶσα συνέ-
 ὁδόν ἐφ' ἁματόν ὀχουμέ-
 νω Λαίῳ καὶ Πολυφόντι.
 κήρυξ δὲ εἶτο ὡς Λαίῳ
 καὶ κελῶσαντος ἐπαρῆν,
 καὶ δὲ ἀπίκταν καὶ ἀπ-
 βολῶν κτείναντο ἥν' ἱπ-
 πων τὸν ἔπεον, ἀθανά-
 τας Οἰδίπους καὶ Πολυ-
 φόντιον καὶ Λαῖον ἀπὸ
 τεινε· καὶ παρεχόστο εἰς
 Θήβας.

§. 9. Λαῖον μὲν οὖν Λατῆν δ
 βασιλεὺς Πλαταιῶν Δα-
 μαστρίων. ὃ δὲ βασιλεὺς
 Κρέων Μενόκειος παραλα-
 βὰς, τὸν τῆς βασιλείας, εἰ-

μικρὰ συμφορὰ κατὰ τὴν Θή-
 ρας. ἐπιμύει γὰρ Ἡῤε Σφίς-
 ρα, ἣ μητρὸς μὲν Ἐχιδ-
 νης ὡς πατρὸς δὲ, Τυ-
 φῶντος. εἶχε δὲ σφύσ-
 * πον μὲν γυναικὸς, σῆδος
 δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν
 λέοντος, καὶ πτέρυγας ὄρ-
 νιδος. μαδουσα δὲ αἰνίγ-
 ματα παρὰ Μουσῶν, ὅππῃ
 τὸ Φίκεον ὕρτος ἐκδέξε-
 ται καὶ τοῦτο σφύττειν
 Θησαίοις. ὡς δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα τί ὅστις, τὸ μίαν
 ἔχον φωνὴν, τετράπους,
 καὶ δίπους, καὶ τρίπους
 γίναται. χρησμοῦ δὲ Θη-
 σαίοις ὑπαγόρευτος πει-
 καῶτα ἀπελλαγήσεται τῇ
 Σφίγγιδι, ἥντινα αὐτὸ τὸ αἰ-
 νίγμα λύσῃσι. καὶ σω-
 σόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις,
 ἐξήτην τί τὸ λεγόμενον
 ὅστις. ἐπ' αὐτὸ δὲ μὴ εὖ-
 εἰσκον, ἀφ' ὧν ἕνα, κα-
 τὰ τὴν φύσιν πολλὰς δὲ
 ἀπολλυμένων, καὶ τὸ π-
 λυτάτος Αἴμωνος τῷ Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων, πρὸς
 τὸ αἰνίγμα λύσῃσι, καὶ
 πρὸς βασιλείαν, καὶ πρὸς
 Λαίην δώσῃν γυναικα. Οἰ-
 κιστοὶ δὲ ἀκούσας, ἔλθουσιν,

diocris clades Thebas occu-
 pavit. Siquidem Juno Sphingem,
 ex Echidna & Typhone parentibus ortam immisit.
 Hæc muliebri facie, pectore,
 pedibusque, ac caudâ leonis,
 & avis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigmata
 didicisset, in Phiceo monte
 confedit: de quibus id unum
 Thebanis proponere solebat,
 quod est ejusmodi. Quodnam
 esset id animal, quod unam
 habet vocem, & quadrupes,
 bipes, ac demùm tripes effi-
 citur. Ad hæc Thebanis ora-
 culo renunciatum fuerat, jam
 tum Sphingis incommodo ac
 detrimento liberòs fore, quan-
 documque id ænigma solve-
 rint: quin etiam in unum sæ-
 pe coeuntes, universos quid
 illud esset, rogabat: quod cùm
 minimè reperirent, abreptum
 ex omnibus, unum devora-
 bat: Eaque de causa plerique
 subinde peribant, ac postre-
 mò ad eum modum Æmone
 Creontis filio perempto,
 Creon ænigma hujusmodi
 soluturo, & regnum, & Laij
 uxorem se traditurum præco-
 nis voce renunciari jubet.
 Quod ubi ad OEdipi aures

pervenit, ipse ita solvit: quod à Sphinge proponitur ænigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens verò, ac demùm, tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. OEdipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, fœmineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex Eurygenea Hyperphantis filia.

§. 9. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit: OEdipus autem oculis orbatus, Thebis pellitur, ac filios execratur, quòd ab urbe parentem ejici spectantes, cum ab injuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ terræ, populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo

εἰπὼν, τὸ αἶνιγμα τὸ ὑπὸ
τῆ Σφίγγος λεγόμενον, ἀν-
δρῶπον ἦν. ἦν ἂν τὰς ὀκτώ-
τερας τοὺς βίβλους τοῖς τέττα-
ρσι ὀχέμενον καὶ τοῖς πε-
ντέμενον δὲ τὸ ἀνδρῶπον,
διπλὴν γὰρ ἔσται δὲ, τρίτῳ
προσλαμβανὴν βίβλον τὸ
βάκτρον. ἢ μὲν οὖν Σφίγξ
ὑπὸ τῆ ἀχροπόλεως ἑαυτῷ
ἔρριπεν. Οἱ δὲ πρὸς τὴν βασι-
λείαν παρέλασε, καὶ μὴ τίς
ἐγὼν αὐτὸν ἀνοῶν καὶ παῖδας
ἐπίκωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυ-
νείκη καὶ Ετεοκλέα. θυγα-
τέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Αν-
τιγόνην. εἰσὶ δὲ οἱ ἡμετέροι-
νοι τὰ τέκνα [ταῦτα] φα-
σὶν ἐξ Εὐρυγενείας τῆς ὑπερ-
φαντος.

§. 10. Φανέντων δὲ ὕστα-
τον ὅτι λανθανόντων, Ἰο-
κάστη μὲν ἐξ ἀλγόνων ἑαυτῷ
ἀνέστη. Οἱ δὲ πρὸς δὲ καὶ
ὅπως πεφύκασι καὶ Θεῶν
ἠλαύνετο, αἰεὶ τοῖς παι-
σιν δίδουσι, οἱ τῆς πό-
λεως αὐτὸν ὀκλαλλόμενον
διωκόντες, ἐκ ἐπικύμων.
Ὁ δὲ ἡμετέρος δὲ σὺν Αν-
τιγόνῃ, τῆς Ἀθηνῶν εἰς
Κολωνὸν, ὅπου τὸ ὅτι
Εὐμενίδων ἐστὶν τόπος, κα-

δίξει· ἰκέτης· προσδεχθείς·
ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' ἐπο-
λὺν χρόνον ἀπιδανεν.

supplex confedit. Inde fuit à
Thaseo susceptus : neque ita
multò post è vita migravit.

Κ Ε Φ. 5.

C A P. VI.

Ε Τεοκλῆς δὲ καὶ Πο-
λυεΐκης παῖς τῆς βα-
σιλείας σωπιδενται πρὸς
ἀνθρώπους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ
τὸν ἔπερν παρ' ἐνιαυτὸν
ἄρχειν. πνὲς μὲν ἔν λέρουσι
πρῶτον ἀρξάντο Πολυεΐ-
κης παῖς εἶναι μὴ ἐνιαυ-
τὸν τὴν βασιλείαν Επεοκλεί.
πνὲς δὲ πρῶτον Επεοκλείου
ἀρξάντο μὴ βύλας πα-
ρεδιδόναι τῇ βασιλείᾳ. φυ-
ραδιδόναι ἔν Πολυεΐκης
ἐκ Θησέως, ἥκεν εἰς Ἀργεῖς,
τὸν τε ὄρμον, καὶ τὸ πῆλον
ἔχον· ἐβασίλευε δὲ Ἀργεῖς
Ἀδραστος ὁ Ταλάε· καὶ τοῖς
τούτου βασιλείᾳς νύκτωρ
προσπελάζει· καὶ σιωπῇ
μάλιστα Τυδείῃ πατρὶ Οἰνέως
φάρων Καλυδῶνα· ἥμο-
μένης δὲ ἐξοίφτης βοῆς,
ὁπφανὲς Ἀδραστος διέλυ-
σεν αὐτοῖς· καὶ μάλιστα π-
ντο ὑπομνηθεὶς λέρωντο
αὐτῷ, καὶ παρὰ καὶ λείοντι
συζέσαι παρὰ θυγατέρας,
ἐμπροτίους εἰλεῖσιν υμνέας.

Ε Teocles autem & Poly-
nices de regno inter se
gerendo paciscuntur : placuit
ut annum imperium per vi-
ces administrarent. Sunt qui
Polynicem prius regnare cœ-
pisse aiunt, deinde post an-
num Eteocli regnum reddi-
disse. Nonnulli verò Eteoclem
prius imperare cœpisse, nec
regnum fratri tradere voluisse
aiunt. Polynices itaque The-
bis fugatus, secum monile ac
peplum exportans, Argos adi-
vit : quo tempore Adrastus
Talai filius Argis regnabat :
ad cuius regiam per noctem
accedit : ubi cum Tydeo OE-
nei filio, qui tum quoque Ca-
lydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum con-
ferit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repentè appa-
ruit, eorumque pugnam dire-
mit. Tum vaticinium, quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro & Leoni filias in con-
jugium daret, memor, utrum-
que illis sponfos designavit.

Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reduciturum sese pollicetur. Igitur, comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare præstantissimum quemque ad se coire imperavit.

§. 2. Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omnes in eo bello, præter unum Adrastum, perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quin etiam reliquos dehortabatur. Dum verò Polynices ad Iphin Alektoris filium contendit, ab eoque precibus exposcit, ut, quâ posset ratione Amphiarum ad militiam capeffendam cogere demonstraret, huic ille, si monile, inquit, Eriphyle, consequatur. Amphiarus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphylæ uxori prohibuit. Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat: id enim in

είχον γὰρ ἐπὶ ὄψι ἀσπίδων, ὃ μὲν πάρος ποτομύω. ὃ δὲ, λέοντι. γὰρ δὲ Διήπολλω μὲν Τυδείῃ· Ἀργείῳ δὲ Πολυνείκῃ. καὶ αὐτοὺς Ἀδράστῃ ἀμφοτέρω εἰς τὰς πατρίδας ὑπάγατο κατέβη. καὶ αὐτὸν δὲ Θήβας ἔσπευδε στρατεύεσθαι καὶ τὰς ἀριστάς συνῆροίεν.

§. β. Ἀμφιάρεω δὲ ὁ Οἰκλείῳ μάλιστα ὦν, καὶ περὶ δὲ, ὅπῃ δὲ πάντας τοὺς στρατεύμενους χαλεπὴν Ἀδράστῃ τελευτήσῃ, αὐτὸς τε ὦν στρατεύεσθαι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπώτρει. Πολυνείκῃ δὲ ἀφικόμενῃ πρὸς Ἰφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἡξίου μάχεσθαι πῶς αὖ Ἀμφιάρεω παραγυῖαι στρατεύεσθαι, ὃ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Εὐφύλη. Ἀμφιάρεω μὲν οὐκ ἀπὶ τὴν Εὐφύλην ὅδῃ Πολυνείκῃ δώρε λαμβάνειν. Πολυνείκῃ δὲ δοῦναι αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου τὸν Ἀμφιάρεον πείσσειν στρατεύεσθαι. ἡ γὰρ δὲ πᾶν

της. ἡγομένης γὰρ αὐτῆς
 αὐτὸς Ἀδραστος, διαλυ-
 σάμενος, ἄμωσι περὶ αὐτὸν
 Ἀδραστος διαφέρηται, δια-
 κείνην Εἰφύλλω συλχω-
 ρῆσαι. ὅτι οὐδὲ ἐπὶ Θήβας
 ἔδει στρατεύειν, Ἀδρά-
 στον μὲν· Ἐρακλεοῦτος,
 Ἀμφιαρεῦς δὲ ὑποτρέπον-
 τος, Εἰφύλλῃ τὸν ὄρ-
 μον λαβόσα, ἐπιστὰς τὸν
 Ἀδραστον στρατεύειν. Ἀμ-
 φιάρατος δὲ ἀνὰ γλῶσσαν ἑ-
 λχὼν στρατεύεσθαι, τοῖς πω-
 σὶν ἐπιπλάττει δόξα πλειω-
 δεῖσι, πῶς τε μνηστὴρ κίσει-
 νην, καὶ ἐπὶ Θήβας στρα-
 τεύειν.

§. γ. Ἀδραστος δὲ σω-
 αδροίσας συνὲς ἡγμένους ἐπὶ αὐτῷ,
 πολεμεῖν ἑσπεύει Θήβας.
 οἱ δὲ ἡγμένους ἦσαν οἶδε,
 Ἀδραστος Τάλαος, Ἀμφιά-
 ρατος Οἰκλίου, Καπανεὺς
 Ἰππονόου, Ἰππομέδων Ἀρι-
 στομάχου· οἱ δὲ Ἀργεῖοι Τα-
 λαῦ. ὅσοι μὲν ἐξ Ἀργείων.
 Πολυνείκης Οἰδίποδες, ἐκ
 Θεβῶν· Τυδεὺς Οἰνείας,
 Αἰτωλός· Παρθενόπαιος

ipſius erat manu; nam cūm
 Adrastum convenisset Am-
 phiarus, ut, quæ cum eo jam-
 dudum de regno erat, dissen-
 sionem solveret: soluto col-
 loquio, quicquid inter eos
 litis ac discordiæ foret, ad Eri-
 phyles iudicium se relaturum
 iurejurando confirmavit. Quo-
 igitur tempore contra Thebas
 belli ratio inibatur, Adrastus
 ad id capeſſendum cohortaba-
 tur, contrā verò Amphiarus
 diſſuadebat: quocirca Eri-
 phyle torque aureo donata,
 ad belligerandum movit A-
 draſtum. Tum Amphiarus
 eam ſubire militiam coactus,
 filiis imperat, ut ſimul ac per
 ætatem liceret, matrem occi-
 derent, & bello Thebas ma-
 ximè infeſtarent.

§. 3. Porro Adrastus colle-
 ctum cum ducibus ſeptem in
 Thebas exercitum dūctare
 maturat. Huiusce belli duces
 hi fuerunt, Adrastus Talai,
 Amphiarus Oiclis, Capa-
 neus Hipponoi, Hippomedon
 Ariſtomachi, ſive, ut aliis
 placet, Talai. Hi Argivi fue-
 runt. Polynices Oedipodis
 Thebanus, Tydeus Oenci fi-
 lius, Aetolus, Parthenopæus

Melanionis, Arcas. Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minimè connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum recensent.

§. 4. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus Rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cujus etiam nutrix erat: (nam cum Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylen vendiderunt. Quocirca vitæ tuendæ gratiâ apud Lycurgum serviebat.) Ea interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur: draconem verò Adrausti apparitores interimunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiarus, id, inquit, prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in ejus etiam honorem Nemeæ certamen instituerunt. In quo Adraustus equo vicit, cursu verò Eteoclus, cæstibus Tydæus, cursu & disco Amphiarus,

Μελανίωνος, Ἀρκά. πινέ
ῃ Τυδεία μὲ καὶ Πολυνεικίῳ
ὁ κατεριθμῶσι. συνῆλυται
ροισὶ τῷ Εἰπὶ Εἰπὶοκλον,
Γόριον, καὶ Μηκισίαν.

§. 4. Παρεχθόμενοι δὲ εἰς
Νεμίαν, ἥς ἐβασίλει Λυ-
κούργος, ἐζήτουν ὕδωρ. καὶ αὐ-
τοῖς ἡγήσατο τὸ ἐπὶ κρήνῳ
ἰδίῳ, τὴν Πύλῃν δὲ Λαμ-
νία, ἥπερ νήπιον παῖδα ὄντα
Ὀφελτίῳ ἀπολιπέσα, ὃν
ἔστρεφεν, Εὐρυδικῆς ὄντα καὶ
Λυκέργῃ. (αἰσδομένη γὰρ αἰ-
δήματα ὕστερον θάνατον σι-
νωσμένον, ἐκείνον μὲν ἐκλει-
ναν· καὶ τὴν Πύλῃν ἀπὸ
πώλησιν. διὸ τραπῖσα ἐλά-
ττω παρὰ Λυκέργῃ.) Δει-
κνύσκει δὲ καὶ κρήνῳ, ὃ παῖς
ἀπολειφθεὶς, ὑπὸ δράκον-
τος διαφθείρεται. καὶ μὲν οὖν
δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μὲν
Ἀδραυτοὶ κτείνουσιν, καὶ τὸν παῖδα
θάπτουσιν. Ἀμφιάρεος δὲ εἶπον
ἐκείνοισι τὸ σημεῖον εἶναι τὸ
μᾶλλοντα πορνεύειν. καὶ
τὸν παῖδα Ἀρχόμορον ἐκάλε-
σαν οἱ δὲ εἰδέναι ἐπ' αὐτῷ καὶ
τὸν Νεμίαν ἀγῶνα. καὶ ἔπειτα
μὲν ἐτίκθησιν Ἀδραυτοὶ· καθάρ-
ῃ, Εἰπὶοκλος· πόσῃ, Τυδείας.
ἀμφίῳ καὶ δίσκῳ, Ἀμφιάρεος.

ἀκοντῶ, Λαίοδκος· πάλῃ,
Πολυεΐκης· τοξῶ Παρθενο-
παΐθ·.

§. 4. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς
τὸν Κιθαιρῶνα, πύμπωσι
Τυδεία περὶ εὐρώτα Εἴπο-
κλῶ τῷ βασιλείᾳ παυ-
χερῶν Πολυεΐκη καὶ δὲ
σωείδῃτο, μὴ περὶ ὄχοντος
δὲ Εἴποκλέως, διάπεισαν
ἢ Θηβαίων Τυδεὺς· ποί-
μῃθ·, καὶ ἓνα περὶ κα-
λέμῃθ·, πάντων περὶ
ἡρώδῃ. οἱ δὲ πυντῆκοντα ἀ-
δρας ὁπλίσαντες ἀπέστη,
ἐν ἡδρόσαν αὐτὸν· πάντας
δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μάωνθ·
ἀπέκλεινε. καὶ πέπειτα ἔπει
τὸν στρατόπεδον ἦλθον·.

§. 5. Ἀργείων δὲ καὶ δο-
πλιδέντες, περὶ ὤσαν τοῖς
τείχεσι. καὶ πύλων ἐπὶ
οὐσῶν, Ἀδραςθ· μῃθ· ἔπει
τὰς Ομολῶιδας πόλιν ἔ-
στη· Καπανεὺς δὲ περὶ
τὰς Ωγυγίας· Ἀμφιάρεθ·
δὲ ἔπει τὰς Περγίδας·
Ἰππομέδων δὲ ἔπει τὰς Ὀ-
κρίδας· Πολυεΐκης ἢ πε-
ρὶ τὰς Τ· ἡς· Περδι-
νοπαΐθ·, ἔπει τὰς Ηλέκ-
τρας· Τυδεὺς δὲ ἔπει τὰς
Κριωνίδας· καὶ δὲ πύλιν δὲ καὶ

jaculo Laodocus, iunctâ Poly-
nices, arcu Parthenopæus.

§. 5. Igitur ubi ad Cithæro-
nem pervenere, Tydeum E-
teocli oratorem, ut ex consti-
tuto regnum Polynici resti-
tuat, prædicturum destinant.
At Eteocles cum Adraſti &
commilitonum mandata nihi-
li facere videretur, Tydeus de
Thebanis periculum factu-
rus, singillatim omnibus pro-
vocatis victor evasit. Illi verò
armatos viros quinquaginta in
redeuntem Tydeum in insidiis
collocarunt, eosque omnes,
præter unum Mæonem truci-
davit, & postea ad exercitum
repedavit.

§. 6. Deinde ad Thebas ca-
stris cingendas Argivi se de-
derunt, atque ad urbis muros
armati proximè constiterunt.
Septem portas Thebarum
fuisse memorant. Adraſtus
quidem ad Homoloidem por-
tam tetendit: Capaneus verò
ad Ogygiam: Amphiaræus ad
Proetidem: Hippomedon ad
Oncaidem: Polynices ad Hy-
pſistam: Parthenopæus ad
Electram: demum juxta por-
tam Crenidem tentoria fixe-
runt. Sed ipse interea Eteocles
Thebanos

Thebanos suos armis instruit, constitutisque ductoribus, suas cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit.

§. 7. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates, Everis & Chariclonis Nymphæ filius, ab Udæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; deque hujus cæcitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Námque alij deorum irâ, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excæcatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ charissima esset, illum nudam per omnia deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis oculis, cæcum fecisse: at Chariclo Palladē, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garrutum intelligētem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestans, æquè atque oculatus tutò in-

Εποκλή; Θεσπίους, ὃς κατέταξεν ἡγμένους, ἴσους [ἴσους] ὅταξεν, καὶ πῶς αὐτὸν φειχέμετο ὅτι πολιμίων ἐμπνέετο.

§. 7. Ἦν δὲ περὶ Θεσπίους μάλιστα Τειρεσίας Εὐήριος καὶ Χαρικλούς Νύμφης, ὑπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπάρτου, γυμνῶν πυλῶν τε ὀρέσσης. Ἦν δὲ τῆς πρώτης καὶ τῆς ματαιότητος λέγονται λόγοι διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φατὴν πυλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνδράποισι, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμύονε. Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν πυλωθῆναι. ἴσας γὰρ τὴν Χαρικλὸν προσφιλῆ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῶν ὅτι πάντα ἰδέν. Ἦν δὲ, ταῖς χερσὶ τὴν ὀφθαλμοῖς αὐτῷ καταβομίνῳ, σπερὸν ποιῆσαι. Χαρικλὸς δὲ δεισιδής ὑποχρησάμενος πάντων τῶν ὀρέσσης, μὴ δυνάμεναι τὸ ποιεῖν, ταῖς ἀκοῇ διαγινώσκας, ἃ πᾶσαν ὀρεσίαν φωνῶν ποιῆσαι σωθῆναι καὶ σπῆσθαι αὐτῷ δωρεῖσθαι χάριτον, ὃ δὲ εἶναι, ὁμοίως τοῖς βλεπέουσιν.

ἐξάδιζεν. Ἡσίοδος δὲ φη-
σιν, ὅπ' ἀσάμην τε καὶ
Κυλλήνην ὄφεις συνοισιά-
ζοντας, καὶ τοῦτοισ' ἡρώ-
σας, ἐχόετο ἐξ ἀνδρὸς
γυνή· παλιν δὲ τὰς αὐ-
τὰς ὄφεις ἀπαπρήσας συ-
κοισιάζοντας, ἐχόετο ἀνὴρ.
Διότ' Ἡῤεα καὶ Ζεὺς ἀμ-
φισβητούωτις πόπρον τὰς
γυναικας ἢ τοὺς ἀνδρας
ἡδεῖσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς
εὐνοσίαις συμβαίνοισι, ἢ
τον ἀνέκρινον. ὁ δὲ ἔφη
δεκαενέα μοῖραν ἔχει τὰς
συνουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν
ἐννέα ἀνδρας ἡδεῖσθαι, τὰς
δὲ δέκα, γυναικας. ὅθεν
Ἡῤεα μὲν αὐτὸν ἐπύφλω-
σε. Ζεὺς δὲ πῶς ματήκῳ
αὐτῷ ἔδωκε. τὸ ὑπὸ Τειρε-
σίῃ λαχθὲν πρὸς Δία καὶ
Ἡῤεαν.

Οἷον μὲν μοῖρῳ δέκα μοι-
ραν τέρεται ἀνὴρ·

Τὰς δὲ δέκα ἐμπύπλωσι
γυνὴ πεπῶσα νόημα.

Εχόετο δὲ καὶ πολυχρό-
νι. ἔτ' οὖν Θεβαίοις
μαντινὸν μὲν, εἰπε-
ν κήσων, ἐὰν Μενόικει·
ὁ Κρέοντ' Ἀρεὶ σφάγειν

cedebat. Hesiodus autem e-
narravit, conspicatum ali-
quando Tiresiam non procul
à Cyllene coeuntes angues
baculo cecidisse, eumque de
viro in mulierem mutatum
fuisse, & rursus ita coeuntes
eosdem serpentes observasse,
& in priorem viri formam re-
diisse. Quocirca, Juno ac Ju-
piter ambigentes, mulieresne
an viri majorem in coeundo
voluptatem caperent, hunc si-
bi litis arbitrum delegerunt.
Tum ille, de novem ac decem,
quæ inter coeundum volupta-
tis partes capiuntur, novem
mares, ac mulierem decem
sentire indicavit. Proinde il-
lum Juno luminis usu priva-
vavit. Jupiter autem pro lu-
minibus ademptis vaticinandi
scientiam concessit. Sunt qui
Tiresiam Jovi Junonique ita
respondisse ferunt.

*Parte una è deis mas parti-
bus oblectatur.*

*At mulier solidum coitus ca-
pit ipsa decunsem.*

Longævam insuper Tiresiæ
vitam fuisse proditur. Hic ita-
que Thebanis futura prædi-
cens, eum victorem fore in-
quit, si Menœceus Creontis

filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, seipsum ante portas mactavit. Deinde pugnâ commissâ, Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis, Capaneus in summos muros conscendit, eumque Jupiter fulmine ictum interemit.

§. 8. Quo factò, Argivi aufugiunt: in quo cùm multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia, Eteocles & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulnibus necant. Novâ rursùs pugnâ confertâ, Astaci filij rem fortissimè gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostravit. * Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæum, quem Euripides à Periclymeno Neptuni filio cæsum fuisse narrat. Melanippus ad hæc novissimus Astaci filius, Tydeum in ventre percussit: qui cùm semianimis jaceret, Pallas ab Jove imperatum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cùm accepisset Amphiaræus, Tydeum ofus, quoniam ipsum præter sententiam suam Ar-

αὐτὸν ἐπέδω. τὸτο ἀκούσας Μεινοικὺς ὁ Κρέοντος, ἐαυτὸν πρὸς τοῦ πύλων ἑσφάξε. μάχης δὲ ἡγομένης, οἱ Καδμῆϊοι μέχρι τοῦ τειχῶν συνεδιώχθησαν. καὶ Καπανεὺς ἀρπάξας κλίμακα, ὅπῃ τὰ πείχη δι' αὐτῶς ἀνῆλθε· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνῷ.

§. η. Τέττε δὲ ἡγομένῃ, πρὸ πύλων τῶν Ἀργείων γίνεται. ὡς δὲ ἀπὸ πολλοῦ πολλοὶ, δόξαν ἐκείτοις τοῖς στρατεύμασι, Εἰποκλῆς, καὶ Πολυνείκης περὶ τῆ βασιλείας μονομαχῆσαι, καὶ κτείνουσιν ἀμφοτέρους. κατὰ πρῶτον δὲ πάλιν ἡγομένης μάχης, οἱ Ἀσάκι παῖδες ἑείσδωσαν Ἰσμαρεὺς μὴ δὲ Ἰππομέδοντα ἀπὸ κλίματος. * Λεάδης δὲ Εἰποκλον. Ἀμφίδικος δὲ Παρθενόπαιδον. ὡς δὲ Εὐεπίδης φησὶ, Παρθενόπαιδον ὁ Ποσειδῶν παῖς Πειριχλύμῳ ἀπὸ κλίματος. Μελανίππος δὲ ὁ λοιπὸς τοῦ παίδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία περὶ σκεῆ. ἡμεδότης δὲ αὐτῷ κειμένῃ, παρὰ Διὸς αἰτησάμενῃ Ἀθωᾶ φάρμακον λῦε γαστέρα, δι' ἣ ποιεῖν ἐμύλλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρεος δὲ αἰσδόμενος τὸτο, μυσθὲν Τυδείᾳ, ὅτι

ᾧδ' αὖ πῶς ἐκείνῳ γνῶμῃν εἰς
Θήβας ἔπεισεν τὰς Ἀργεῖους
σρατυέσθαι. ἥ Μελαρινίπῃ
κεφαλῇ ἀποτεμὼν, ἔδω-
κεν αὐτῷ. πρῶτοκόμμος δὲ
Τυδεύς, ἔκλειπεν αὐτόν. ὃ
δὲ διελὼν ἥ ἑξέκαστον,
ἔξιρρόφησεν αὐτόν. ὡς δὲ
εἶδεν Ἀθλῶα, μυσσάμε-
να, πῶς ἐνεργόισιν ἐπέχε-
τε καὶ ἐφρόνησεν. Ἀμφια-
ράῳ δὲ φάτο· παρὰ ποτα-
μὸν Ἰσμιλὸν κριν ἑσθλὸν Περ-
σειλόμενος τὰ νῶτα τρωδῆ,
Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, πῶς
γλῶσσί σου δέσσειν. ὃ δὲ σὺν τῷ
ἄματι καὶ τῷ λυγρῷ Βά-
τωνι, ὡς δὲ ἔνισσι, Ἐλατῶ-
νι, ἐκρύπθη, καὶ Ζεὺς
ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν.
Ἄδραστον δὲ μόνον ἵππος
δέσσειν Ἀείων. τῶτον ἐν
Ποσειδῶνι ἐλήνησε Δη-
μότηρ οἰκασθεῖσα Εἰρινύϊ χθρῇ
πῶς συνύσαν.

Κ Ε Φ. ζ.

C A P. VII.

Κρίων δὲ πῶς Θη-
βαίων βασιλείαν πα-
ραλαβὼν, τὰς ἑξ' Ἀρ-
γείων νεχροὺς ἔρριψεν ἀτά-
φους. καὶ κηρύξας μηδὲνα
δύπειν, φύλακας ἑπέστησεν.

CReon Thebanorum re-
gnum adeptus, Argivo-
rum cadavera infsepulta pro-
jecit. Quineriam, ubi edicto
præcepit, ne quis ea sepelire
curaret, custodes apposuit.

Antigone verò sola Oedipodæ filiarum superstes, Polynicis corpus quæ occultè humandum curarit, à Creonte deprehensa, viva conjicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses, comparatis militum copiis, duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepelienda concedunt, & in Capanei rogi conflagrantem conjux Evadne Iphidis filia seipsam conjecit, & suo cum marito concremari non subterfugit.

§. 2. Decimo autem post anno, cæsorum ad Thebas cum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latinè, posterij) paternas cædes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum sciscitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaëone duce bellum capeffant: sed Alcmaëon hujusce expeditionis præfecturâ detrectabat, priùs quàm de matre supplicium

Αντιγόνη δὲ μίνα ἦν Οἰδί-
ποδος θυγάτηρ· κρύφα τὸ
Πολυνοίκους σῶμα κείνου
ἔθαψε. καὶ φωρεῖσθαι ὑπὸ
Κρέοντι, αὐτὴν τῇ τά-
φῃ ζῶσαν ἐκκρύψατο. Ἀ-
δρας δ' εἰς Ἀθῶνας ἀφι-
κόμενος, ἐπὶ τὸν ἑλείου
ἑσμὸν κατήνυγε· καὶ ἱκα-
τείαν θύει, ἥξῃ δάψιν
τὸς νεκροῦ. οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι μὲν Θησίου στρατεύ-
σαντες, αἰετοὶσι θήλας· καὶ
τὸς νεκρὸς τοῖς οἰκίοις δι-
δάσκει δάψαι. τῆς δὲ Κα-
πανίως κρυομένης θυγᾶς,
Εὐάδην ἡ Καπανίως μῆ-
γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδίς,
ἐαυτὴν βαλοῦσα συγκατε-
χρίετο.

§. β. Μιστὸ δὲ ἔτη διέχε-
οι ἦν ὑπολομένων παῖ-
δες, κληθέντες Ἐπίγονοι,
στράξαν ἐπὶ θήλας πορ-
εῦοντο, τὸν ἦν πατέρα
δαίμον πμωρήσαντι βυ-
λόμενοι. καὶ μαυτὸν μέ-
νοισι αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐδίωκε-
σι νίκην, Ἀλκμαῖον
ἡγούμενον. ὁ μὲν οὖν Ἀλκ-
μαῖων ἡγήσαντι τῆς στρα-
τείας ἢ βυλόμενος, πορ-
ήσαντι τὴν μητέρα, ὁ μὲν

σρατᾶεται. λαβῶσα γὰρ Ει-
φύλη παρὰ Θερσανδρου τοῦ
Πολυαίκοις τὸν ὄρμον, καὶ
τὸν πῆλον, σωέπησε
καὶ τοὺς παῖδας σρατᾶε-
ται. οἱ δὲ ἡγήμονα Ἀλκ-
μαίωνα ἐλόμβου, Θήβας
ἐπολέμειν. ἦσαν δὲ οἱ
σρατᾶόμενοι οἷδε, Ἀλκ-
μαίων Ἀμφιαρέου, καὶ
Ἀμφίλοχῳ. Αἰγιάλεος
Ἀδρασος· Διομήδης Τυδείας·
Πρόμαχος Παρθινοπαίου·
Σθένελος Καπανέως· Θέρ-
σανδρος Πολυαίκοις· Εὐρύ-
πυλῳ Μυκισίας.

§. Οὗτοι πρῶτον μὲν πορ-
δοῦσι πᾶς περὶ ξυμμάχων, ἐπι-
τα ἧν Θηβαίων ἐπιδόν-
των, Λαοδάμαντι· ἔπειτα
Ετεο-
κλέους ἡγουμένους, ἡμαίως
μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν
Αἰγιάλεον κτείνει. Λαοδά-
μαντα δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μὲν
τὸν τότε θάνατον, Θηβαῖοι
συμφορῶσι εἰς τὰ τείχη.
Τειρεσίης δὲ εἰπὼν τῷ αὐτοῖς
οἷς μὲν Ἀργεῖος κήρυκε πρὸς
διαλύσεως συστῆλιν, αὐ-
τὸς δὲ φέρειν· οἷς μὲν τὸς
πολέμους κήρυκε πέμπουσιν·
αὐτὸν δὲ ἀναβιβάζουσιν ἐπὶ

caperet : nihilo secius tamen
ad id bellum contendit. Nam
cum Eriphyle à Thersandro
Polynicis filio monile & pe-
plum accepisset, eorum quo-
que filios ad eam provinciam
belli capeffendam induxerat.
Delecto igitur sibi omnium
calculis Alcmaone Impera-
tore, ij Thebas oppugnatum
ierunt : qui verò hanc mili-
tiam secuti sunt, hi fuerunt,
Alcmaon, Amphilocho, Am-
phiarai filij. Aegialeus Adra-
sti, Diomedes Tydei, Proma-
chus Parthenopæi, Capanei
Sthenelus, Polynicis Ther-
sander, Eurypylus Mecistei.

§. 3. Sed hi ante omnia fi-
nitimos circa vicos depopu-
lantur : qua in re Thebani
suis opem laturi, eruptione
factâ, Laodamante Eteo-
clis filio duce, fortissimè
pugnant : Siquidem Lao-
damas Aegialeum necat,
Laodamanta verò Alcmaon :
quo cæso, Thebani ad mœ-
nia confugiunt. qui Tiresiæ
vatis consilio moniti, ad ho-
stes faciæ de pace petenda
mittuntur. Ipsi verò intereâ
fugam capeffunt : siquidem
conjugibus, liberisque suis

omnibus supra vehicula collocatis, relicta urbe, abierunt. atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissime bibisset, improvisâ ac repentinâ morte vitam reliquit. Thebani verò diu multumque pervagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt.

§. 4. Argivi interea, cognita Thebanorum fugâ, ingrediuntur Thebas, ac prædâ collectâ, & muros evertunt, urbem totam devastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresiæ filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros.

§. 5. Post, ubi ab Argivis Thebæ captæ sunt, Alcmaeon, quod eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse rescivisset, majori succensus est iracundiâ, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adjumento: matri suæ cædem

παὶ ἀπώας τίκια καὶ γυναικας, ἐκ τῆς πόλεως ἔφθον. νύκτωρ δὲ ὅττι τὸ λεγόμενον Τιλφυσίαν κρήνην παρελθούμενων αὐτῶν, Τειρεσίας ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτῷ τὸν εἶον ἐκτίσσει. Θεβαῖοι δὲ ὅττι πολὺ διεκδόντες, πόλιν Εἰσάαν κήσαντες ἐκτίσθησαν.

§. 4. Αργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν διεκδομὸν τῆς Θεβαίων μαδόντες, εἰσέασιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ σωμαδροῖζοι τὴν λείαν, καὶ ἐκδαιρόσι τὰ τεύχε. τῆς λείας μέρος εἰς Δελφοὺς πῆμπουσιν Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν Τειρεσίου θυγατέρα Μαντῶ. ἤνυσαντο γὰρ αὐτῇ Θήβας ἐλεόντες, τὸ κέλλισεν τῆς λαφύρεως ἀναθήσειν.

§. 5. Μετὰ δὲ τῆς Θεβαίων ἄλωσης, αἰσδόμενος Ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄντα εἰληφυῖαν Εἰφύλιαν τὴν μητέρα, μᾶλλον ἤ γυνάκτιος, καὶ χηῖσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῇ, τὴν μητέρα ἀπότηνεν. ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναν.

τὴν Ειφύλιον· ἐνιοὶ δὲ ὅπ-
μων· Αλκμαίωνα δὲ με-
τῆλθεν Ειρινίδα τῆς μητρὸς
φόνου, καὶ μεμνητὰς, πρὸς
τὸν μὲν εἰς Ἀρχαδίαν πρὸς
Οἰκλέα παρεμένεται, ἐκεί-
νῳ δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς
Φηγέα, καὶ ἀρτὸς δὲ ἴσ'·
αὐτῇ, Ἀρσινόῃ γαμῶ τὴν
τὴν θυγατέρα, καὶ τὸν τῆς
ἑρμῶν, καὶ τὸν πύλον
ἔδωκε ταύτῃ. ἡγουμένης δὲ
ὑστέρῃ τῆς γῆς δ' αὖ-
τὸν ἀφόρου, χρίσαντ'
αὐτῇ πόλιν διού, πρὸς Ἀ-
χελῶν ἀπέναι, καὶ παρ'
ἐκείνου πάλιν διαλαμβάν-
ειν· τὸ μὲν πρῶτον
πρὸς Οἰνέα παρεμένεται
εἰς τὰ Καλυδῶνα, καὶ
ξενίζεται παρ' αὐτῇ· ἐπι-
τε ἀφικέμεν· εἰς Θε-
σπρωτοῖς, τῆς χώρας ἀ-
πυλάνεται. τελευτῶν δὲ
ὅτι καὶ Ἀχελῶος πηγὰς
παρεσγνέμεν, καὶ αἰρε-
ταί τε ἴσ' αὐτῇ, καὶ τὴν
ἐκείνου θυγατέρα Καλ-
λιρρόνῃ γαμῶναι, καὶ ὅν
Ἀχελῶος προσέχουσι τό-
πον, κτίσας κατήκησι.
Καλλιρρόνης δὲ ὑστέρῃ τὸν
τῆς ἑρμῶν καὶ τὸν πύλον

intulisse Alcmaeonem memo-
riae mandarunt; tametsi plu-
res sint auctores, qui nullius
auxilio id facinus ab eo com-
missum fuisse testentur. Alc-
maeonem verò, ob infelicissi-
mum matris suae finem furis
exagitatum ac furibundum
legitur in Arcadiam imprimis
ad * Oiclem se recepisse: Il-
linc autem Psophidem, ad
Phegeum commeasse, à quo
lustratum, cædis ergò, Arsi-
noen ejusce filiam uxorem
duxisse, cui etiam monile ac
peplum dono dedisse. Postea
verò quàm ea de causa sum-
ma frugum inopiâ ac fame la-
boraretur, consultus Apollo,
id ex oraculo respondit: Ad
Acheloum commigrandum,
ab eoque urbem capiendam.
Igitur Calydonem primùm
ad Oeneum proficiscitur, e-
jusque hospitio usus est. Inde
ad Thesprotos profectus, ab
eorum finibus repellitur. De-
mùm, ad Acheloi fontes con-
cessit, ab eoque expiatur: nec
non illius filiam Callirhoen,
& quem locum Achelous ex-
aggerarat, urbem ibi ab se
constructam habitavit. Mox
autem Callirhoe monilis pe-
plique

plique habendi cupidine excitulata, ni prius ea consequatur, secum coitutam nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon in Psophidem profectus, Phegeo dixit vaticinio fuisse renunciatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & peplum. Hæc ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quod hæc ad Callirrhoen ferret, is insidiis à Phegei liberis Temeno & Axione, patris imperio circumventus, è medio tollitur. Arsinoen verò id factum increpantem, Phegei filij conjectam in arcam, Tegeam transvehunt, atque Agapenori tradunt, eementiti Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum.

§. 6. Cæterum Callirhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet Jupiter, ab ipso flagitat, ut, quos ex Alcmaeone liberos sustulisset, quò necem paternam ulciscerentur, ij repente adultæ jam ætate forent. Qua re impetratâ, adulti planè filij, repente ad ad patris ultionem exilierunt.

ὁπδυμόσης λαβῆν, ἔλ-
γύσης ἢ σωσικήσεν αὐτῷ,
οἱ μὲν λαβοὶ ταῦτα διδ
ῶν γυρόμεν εἰς Ψοφίδα
Αλκμαίων. Φηγῆ λέγει τε-
διπιδαι τῆς μαρίας ἀπαλ-
λαγῶν ἐαυτῶ, ὅταν ἢ ὄρ-
μον εἰς Δελφὲς κομίσας
αὐαδῇ, καὶ ἢ πίπλον. ὁ δὲ,
πιστεύσαι δίδωσι. μινύσαν-
τῶ δὲ διέποιῃ, ὅπ
καλλιρρόν ταῦτα λαβὼν
ἐκόμιζεν, ἐπεδιδεῖς ὑπὸ
τῆς Φηγῆς παίδων [Τη-
μένῳ καὶ Ἀξίωνῳ] ἐπιτά-
ξαντῶ τῷ Φηγῆος, αὐαι-
ρεῖται. Ἀρσινόῳ δὲ μεφο-
μίνῳ, οἱ τῷ Φηγῆος παῖδες
ἐμβιβάζοντες εἰς ἀρνακὰ,
κομίζουσιν εἰς Τέγεαν, καὶ δι-
δάσιν Ἀγαπήνορι, κατὰ δ-
σάμβροι ἢ Αλκμαίωνῶ αὐ-
τῆς φόνον.

§. 7. Καλλιρρόν δὲ πῶ
Αλκμαίωνῶ ἀπώλειαν μα-
δοῦσα, πησιάζοντῶ αὐ-
τῇ τῷ Διὸς, αἰτεῖται τὸς γ-
γνημένους παῖδας ἐν Αλκ-
μαίωνῶ αὐτῇ γυῖσαι τε-
λεῖς, ἵνα ἢ τῷ πατρὸς πί-
πλων φόνον. γυρόμενοι δὲ
ἐξάφνης οἱ παῖδες τέλειοι,
ὅπῃ ἢ ἐκδικίαν ἢ πατρὸς ἐξ-

ήσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον, οἷτε Φηγεὺς παῖδες Πέρονος καὶ Αἰγυῶνος εἰς Δελφοὺς κομίζοντες ἀνιδύναται τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, καταλύουσιν ὡς Ἀκαρπύωρα, οἱ δὲ Ἀλκμαίωνος παῖδες, Ἀμφότεροι τε καὶ Ἀκαρνανὶ καὶ ἀελόντες τῆς τοῦ πατρὸς φονέας, παραγυρόμενοι τε εἰς Ψωφίδα, καὶ παρελθόντες εἰς τὴν βασιλείαν, τὸν τε Φηγέα καὶ τὴν γυναικαὶ αὐτοῦ κτείνουσι. διωχθέντες δὲ ἄλλοι Τεγῆας ἐπιβουλεύσαντων Τεγατῶν, καὶ πύων Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν ἤσαν Ψωφιδίαν τραπύντων.

§. 7. Δηλωσάμενοι δὲ τῇ μητρὶ πάντα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔλθοντες εἰς Δελφοὺς ἀνέδυντο, καὶ προστάξιν Ἀχελώϊ. περὶ δὲ τούτοις δὲ εἰς τὴν Ἡπειρὸν, σωμαστρούχοισιν οἰκήτορας, καὶ κτείνουσιν Ἀκαρνανίαν. Εὐειπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα καὶ τὴν γυναῖκα Ἰσθμόν, ἐν Μαντιῇ Τειρεσίᾳ, παῖδας δύο ἔσθηναι, Ἀμφιλοχὸν, καὶ θυγατέρα Τισιφόνην, κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον.

Quo etiam tempore Phegei filij, Pronous & Agenor, ut monile ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, Alcmaeonis filij, Amphoterúsque & Acarnan unà divertunt, ubi, caſis patris ſui interfectoriſque, profecti Pſophidem, factoque in regiam impetu, Phegeum, & uxorem ejus occidunt; ſed fugientes Tegeam uſque Pſophidij inſecuti ſunt: verùm Tegeenſium ope, & Argivorum quorundam adjuncta, fugatis Pſophidiis, incolumes evaſerunt.

§. 7. Quíque, ubi rem geſtam omnem matri declararunt, monile ſimul, & peplum, Delphos profecti ex Acheloi imperato, Apollini conſecrarunt. Progreſſi deinde in Epirum, collectis colonis, Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmaeonem inquit per infaniz tempora, ex Mantone Tiriſiæ filia duos ſuſcepiffe, narem ſcilicet Amphilochum, & fœminei ſexus Tiſiphonen; Tralatos deinde puerulos Corinthum,

Creonti Corinthiorum Regi alendos dedisse : ac Tisiphonem forma præcellentissima à Creontis conjuge divenditam fuisse , dum tacitè , ne eam Creon maritus in conjugium sibi caperet , subveretur. Alcæonem verò hanc mercatum esse , cum suam ipsius filiam servitutam servitutem nesciret ; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum , & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilo- chus Apollinis oraculo moni- tus , Argos Amphiloichium habitatum concessit.

CAP. VIII.

JAm verò redeundum est ad Pelasgum , quem Acu- silaus , ut antea monuimus , Jovis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet : cujus & Melibææ Oceani filix , sive , ut alij vo- lunt , Cyllenes Nymphæ fi- lium Lycaonem fuisse memo- ratur. Qui Arcadibus impe- rans , è multis uxoribus filio- rum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt no- mina, Mænalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Peucetius,

δὸν τὰ βέβηθ' ἰδοὺναι πέρειν
Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι.
καὶ τὴν μὲν Τιςφόνην διενε-
καῖσαν ὑμφορίᾳ, ὑπὸ τῆς
Κρέοντος γυναικὸς ἀπι-
πωληθῆναι, διδοικύτης μὴ
Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιή-
σεται. τὸν δὲ Ἀλκαίωνα,
ἀγοράσαντα τούτῳ ἔχειν,
ὑπειδότα δ' αὐτῷ θυγατέρα
θεράπειναν. παρὰ θρόνον
δὲ εἰς Κόρινθον ὅτι τὴν ἑρ-
τίκων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν
ὑδὸν κομίσασθαι. ὃ Ἀμφίλο-
χῷ ἔτι χρησάμενος Ἀπόλ-
λωνος, Ἀμφιλοχίδην Ἀργ-
ος ὤκνησεν.

Κ Ε Φ. η.

ΕΠανάγωμεν δ' νῦν πάλιν ὅτι δὲ Πέλασγον ὃν Ἀκυσίλαος μὲν Διδὸς λέγει καὶ Νιόβης, καὶ δ' ἄλλ' ὑπέ-
θεμεν. Ἡσιόδοι δὲ αὐτὸν χθό-
να. τότε καὶ δ' Ὀκεανοῦ
θυγατὸς Μελίβοιᾶς, ἢ κα-
δ' ἄλλ' οἱ λέγουσι, νύμφης
Κυλλῆνης παῖς Λυκάων ἐ-
γένετο. ὃς βασιλεὺς Ἀργείων.
ὃς πολλὰν γυναικῶν
πνύκοντα παῖδας ἐγέννησεν.
Μαίναλον, Θεσπρωτὴν, Ἑλι-
κα, Νύκτιμον, Πευκίτιον,

Καύκωνα, Μηκισέα, Ο-
πλέα, Μακαρέα, Μακεδνον,
Ο'ρον, Πόλιχον, Ακοντίω,
Ευαίμονα, Αγκύορα, Αρ-
χεβάτιω, Καρτίερα, Αί-
χαιώνα, Πήμαντα, Εύμονα,
Καίηδον, Περίδον, Λίνον,
Κορέδοντα, Μαίναλον, Τη-
λεβόαν, Φύσιον, Φασσον,
Φήσιον, Λύκιον, Αλίφερον,
Γενέτορα, Βυκολίωνα, Σω-
κλέα, Φινέα, Εύμήτιω,
Αρπαλέα, Πορσίεα, Πλά-
τωνα, Αίμονα, Κυύαιδον,
Λέοντα, Αρπάλυκον, Η-
ραϊέα, Τιταίαν, Μαντίνεν,
Κλείτορα, Στόμφαλον, Ορ-
χμήδον, Νύκπιμον & νεώπι-
ρον. ἔπει πάντας αὐτῶν ποιεῖ
ὑπερέδωκον ὑψηφανεία καὶ
ἀσείεια. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυ-
κόμην & τίω ἀσείειαν πι-
εῖσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερ-
νήτη, φθαρμένῳ. εἰ δὲ αὐ-
τὸν ὅτι ξενία καλέσαντες,
σφάζαντες ἕνα τὸν ὅτι χιναίων
πᾶσι, τοῖς ἱεροῖς τὰ τύττε
σπλάγχεα συναγαμίζαντες,
παρέδωκεν [τῇ τραπέζῃ]
συμβεβλῶσθαι ὅτι φρεσβυ-
τέρῳ ἀδελφοῦ Μαινάλου.
Ζεὺς δ' [μουσχοίς] & ἄλλοις
τραπέζαν ἀνέτεψεν, ἔνθα

Caucon, Mecisteus, Opleus,
Macareus, Macednus, Ho-
rus, Polichus, Acontes, Evæ-
mon, Ancyor, Archebates,
Carteron, Ægæon, Pallas,
Eumon, Canethus, Prothous,
Linus, Corethon, Mænalus,
Teleboas, Physius, Phassius,
Phthius, Lycius, Alipherus,
Genetor, Bucolion, Socleus,
Phineus, Eumetes, Harpa-
leus, Portheus, Platon, Æ-
mon, Cynæthus, Leon, Har-
palicus, Heræus, Titanas,
Mantinus, Cletor, Stympha-
lus, Orchomenus, Nyctimus
junior. Hi, cū superbiâ,
tum impietate cunctis morta-
libus anteftererunt. Quare Ju-
piter, ut horum impietatis pe-
riculum faceret, sumptâ ho-
minis mercenarij formâ, ad
eos accedit. Tum hi simul
ac eum conspiciuntur, invi-
tatum hospitem domo suâ
excipiunt. Huic jugulati è
conterraneis pueris unius vis-
cera, sacris admista, Mænali
fratris natu majoris suasu co-
medenda apposuerunt. At Ju-
piter id genus mensæ maxi-
mum in modum aspernatus,
evertit, & eo ipso in loco,
ubi nunc Trapezus (id enim

loci nomen est) spectatur. Cæterum Lycaonem, ac ejus liberos, præter Nyctimum novissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim, sublatis in altum manibus, ac Jovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

§. 2. Enimverò Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus verò, & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è Nymphis esse recensuit. A suis autem eam Nycteo, at Phercydes Ceteo natam esse referunt. Hæc, cum Diana venandi studio oblectata, eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore juravit. Verùm hujus formâ captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, sive, ut quidam, in Apollinem versus, invitam subegit. Quod cum Jupiter Junonem latere studeret, eam in ursæ faciem

νῦν Τραπίζους καλεῖται ὁ ποπθ. Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς τύτου παῖδας ἐκτερεύουσι, χωρὶς τοῦ νεωτέρου Νυκτίμου. ἀσυχόουσα γὰρ ἡ γῆ παρὰ χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφάπαμῖνη, πῶς ὀργῶν κατῆπαυσε.

§. β. Νυκτίμου δὲ πῶς βασιλείαν παρελάβοντο, ὁ ἐπὶ Διὶ καλίων παπακλυσιμὸς ἐξήρτο. τῶτον ἐνιοὶ φαπ διὰ πῶς ἦν Λυκάοντο παίδων δυσεύειαν γηγηῆσαι. Εὐμηλο δὲ, καὶ πνεις ἐπερι, λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρι. Καλλιστὴν γηῆσαι. Ησίοδοτο μὲν γὰρ αὐτῶν μίαν. ἔνδ' ἦν Νυμφῶν λέγει Ἀπθ. δὲ Νυκτέως. Φερεκύδης δὲ Κητέως. αὐτῇ συνῆρτο Ἀρτέμιδος ἔσα, πῶς αὐτῶ ἐκείνῳ σελῶ φορεῖσα, ὅμως αὐτῇ μέναι παρθένον. Ζεὺς δὲ ἐραδεῖς, ἀκούσῃ σωδανάζεται, εἰκαδεῖς, ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, Ἀρτέμιδι. ὡς δὲ ἐνιοὶ, Ἀπόλλωνι. βελόμηντο δὲ Ἡραν λαθεῖν, εἰς Ἀρκτον μετεμώρ-

φωσιν αὐτῷ. Ἡ δὲ ἔπι-
σιν Ἀρτεμιν, ὡς ἄγειον
Διείον καταποξέδσαι. εἰσὶ ὃ
οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτεμις
αὐτῷ κατεπόξεν, ὅπ-
πῳ παρδενίαν ἐκ ἐφύλα-
ξεν. ἀπολομένης δὲ Καλ-
λιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφ' ἀφ-
πάσας, ἐν Ἀρχαδίᾳ δίδωσιν
αἰατρίφειν Μαίᾳ, προσαγο-
ράσας Ἀρχάδα. ἥ δὲ Καλ-
λιστὴ κατατείσας, ἐν ἁλίσ-
σιν Ἀρκυν.

Κ Ε Φ. Δ.

C A P. I X.

ΑΡΧΑΔΟΣ ΔΙΕ ΚΑΙ ΛΕΑ-
ΝΕΪΡΑΣ ἥ ΑΜΥΚΛΗ, ἥ
ΜΕΓΑΝΕΪΡΑΣ ἥ ΚΡΟΚΟΝ.
ὡς ΔΙΕ ΕΥΜΗΛ' ΛΕΓΕΙ,
ΝΥΜΦΗΣ ΧΡΥΣΟΠΕΙΑΣ, ΕΓΓ-
ΥΟΝΤΟ ΠΑΪΔΕΣ ΕΛΑΤ' ἥ
ΑΦΕΪΔΑΣ. ἔτοι ἥ γλῶ ἐμεί-
σαντο. τὸ ὃ παῦ κράτ' εἶ-
χεν Εἰλαίος· ὃς ἐν Λαοδίχης
ἥ Κινύρε, Στύμφαλον καὶ
Περία τεκνοῖ. Αφεΐδας δὲ
Ἀλκίον ἥ Σθενέβοιαν, ὡ
γαμεί Περσί'. Ἀλέκ' ὃ ἥ
Νεαΐρας ἥ Περίας, θυγάτηρ
μὲν Αἰθ'ν. υἱοὶ ὃ Κηφεύς καὶ
Λυκῆργος. αὐτὴ μὲν ἔν ὅφ'
Ἡρακλῆος φθαρήσα, κατέ-
κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ τιμῷ

vertit: Juno interea Diana,
ut immanem belluam sagittis
configat, persuasit. Nec de-
sunt auctores, qui referant,
illam promissæ virginitatis
violatæ causâ, sagittis à Dia-
na percussam obiisse. Quâ de-
mum sublatâ, Jupiter abre-
ptum infantem in Arcadia
Maiæ enutriendum dedit, ei-
que Arcadi nomen imposuit:
& Callisto inter astra colloca-
vit, ursamque nominavit.

INsuperex Arcade ac Lea-
neira Amyclæ filia, aut
Meganira Croconis filia; ut
autem Eumelus ait, ex nym-
pha Chrysopea nati sunt filij,
Elatus & Aphidas, qui terram
partiti sunt. Summa verò po-
tentia penes Elatum fuit. Hic
ex Laodice filia Cinyræ Stym-
phalum & Pereum gignit. Sed
Aphidas Aleum, & Stheno-
bæam, quæ Præto nupsit.
Aleij verò & Neæræ Perei fi-
liæ, Auge quidem fœmina,
mares autem, Cepheus ac Ly-
curgus. Hæc igitur ab Her-
cule vitiata infantem intra
Palladis lucum celavit: ubi

prius illius sacerdotio præfuit. Cum verò ingravesceret an-
nona, ut planè fames immi-
neret, quòd terra sterilitate
laboraret : atque oraculis si-
gnificaretur, in Minervæ lu-
co quandam latere impieta-
tem, deprehensa demùm à
patre puella, Nauplio occi-
denda traditur : à quo cùm
illam Teuthras Myforum dy-
nastes accepisset, vitia-
vit, & infans Parthenio in monte
exponitur : quòd cerva de suis
uberibus alimentum suppeditaret,
Telephus est appella-
tur : atque à Corythi bubul-
cis enutritus, ac perquisitis
parentibus, Delphicum Apol-
linem adiit, ac monitus ab
oraculo in Mysiam concedit,
& puer à Teuthrante adopta-
tur, eoque vitâ functo, My-
siæ regni hæres instituitur.

§. 2. At è Lycurgo, & Cleo-
phile, sive Eurymone, nati
sunt, Ancæus, Epochus, Am-
phidamas, & Idæus : ex Am-
phidamante verò Milanion,
& Antimache filia, quam du-
xit Eurystheus. Ex Jaso &
Clymene Minyæ filia nasci-
tur Atalanta : cujus pater pro-
lis cupidus, eam exposuit : ad

νη τῆς Αἰθύας, ἥς εἶχε
τὸ ἱερουργίαν. ἀκέρπου δὲ
τῆ γῆς μέλει, καὶ μη-
νύωντων τῶν χροσίων ἄ-
ναί π ἐν τῷ πεδίον τῆς
Αἰθύας δυσέσκημα, πορε-
θεῖσιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πα-
ρεδιδὼν Ναυπλίῳ ἐπὶ θανά-
τῳ παρ' αὐτοῦ Τάδρα· ὁ Μυ-
σῶν δυνάστης Θηλαβὼν
αὐτῷ ἐφείρε· τὸ δὲ βρέ-
φους ἐκτεθὼν ἐν ὄρει Παρθε-
νίῳ, θηλῶ ὑποχούσας ἐλά-
φει, Τήλεφους ἐκλήθη καὶ
παραίς ὑπὸ τοῦ Κοῦρου βυ-
κόων, καὶ ζητήσας τὸς
γονεάς, ἦσαν εἰς Δελφοί.
καὶ μαδὼν παρὰ τοῦ Διὸς πε-
ραίνεται εἰς Μυσίαν, δι-
πὸς πάντας Τάδραν γί-
νεται καὶ πελάτωνται αὐ-
τῷ, διὰδοχος τῷ δυναστείᾳ
γίνεται.

§. β. Λυκῦργου δὲ καὶ
Κλεοφίλης ἢ Εὐρυμόνης,
Αγκῆος καὶ Ἐποχός, καὶ Ἀμ-
φιδάμας, καὶ Ἰδαῖος. Ἀμφι-
δάματι δὲ Μελανίῳ,
καὶ θυγατρὶ Ἀντιμάχῃ, ὑπὸ
Εὐρυσθέους ἐξημερ. Ἰάσος δὲ
καὶ Κλυμένης τῇ Μινύᾳ, Ἀτα-
λάντῃ ἐγένετο. ταύτης ὁ πα-
τὴρ ἀφρόνων παίδων ἐπιδυ-

μῦθος, ἐξέθηκεν αὐτῷ. ἄκ-
 10 Δὲ φοιτῶσα πολλαὶς
 δηλῶ ἐδίδου μεχρὶς ἔ-
 ρόντες κυνηγῶν παρ' ἐαυ-
 τοῖς ἀνέτρεφον. τελεία δὲ
 Ἀταλάντη ἡμομένη, παρ-
 δέιον ἐαυτῷ ἐρύλασεν·
 καὶ θηροκτατὴν ἐν ἐρημίᾳ,
 καὶ θωπιζομένην διέτλει· βί-
 ζεσθαι δὲ αὐτῷ ἐπιχει-
 ρουῦντες Κένταυροι Ροῖκος
 καὶ Ὑλαῖος, καὶ πατοξιδέν-
 τες ὡς αὐτῆς ἀπέθανον.
 παρεῖχετο δὲ μὲν ἡμῖν ἀνι-
 στήν καὶ ὅτῃ ἢ Καλυδώνιον
 κλέπτον, καὶ ἐν τῷ ὅτῃ Πε-
 λία πιδένει ἀγῶνι, ἐπά-
 λασσι Πηλεΐ, καὶ ἐνίκη-
 σεν. ἀνδρῶσα δὲ ὕστερον
 τοῖς γένεας, ὡς ὁ πατὴρ
 γαμῆν αὐτῷ ἐπειδεν, ἀ-
 ποῦσα εἰς σαδιαῶν τόπον,
 καὶ πηξάσα μέσον σκόλοπα
 τείπηχυν· ἐπεὶ δὲν ἦν μνη-
 σδομένων τοῖς δρόμοις
 περὶ ὁῦσα, ἐπρόχραζε καὶ θω-
 πιζομένη· καὶ κατὰ ληφθέν-
 τιν μὲν αὐτῷ θάνατος ὡ-
 φείλετο· μὲν κατὰ ληφθέν-
 τιν δὲ γάμος· ἥδη δὲ πολλῶν
 ἀπολυμένων, Μελανίων
 αὐτῆς ἐραστὴς, ἦεν ὅτῃ
 τὸν δρόμον, χεῦσά μῦλλα

quam urfa sæpenuerò ve-
 niens, ubera protendebat:
 eamque demùm venatores
 inventam penes se educarunt.
 Atalanta deinde adultæ jam
 ætatis se virginem servabat,
 & venando in solitudine ar-
 mata permanebat: quin etiam
 ubi inviolatæ virginitati suæ
 à Rhæco & Hylæo Centauris
 vim parari perspicit, hi sagit-
 tis ab ea perfolli conciderunt:
 devenit præterea unā cū viris
 præclarissimis, non ad vena-
 tionem modò in Calydonium
 aprum indictam, sed etiam ad
 certamen in Pelix honorem
 institutum propositumque,
 ubi cum Peleo luctata est, ac
 palmam inde est consecuta.
 Cū verò Atalanta non ita
 multò post genitores suos re-
 perisset, ac patris suasu ad vi-
 rum capiendum inducta esset,
 in stadium abit, in cujus me-
 dio trium cubitum palum de-
 figit. Hinc procantium viro-
 rum cursibus deductis, arma-
 ta decurrebat. In quibus qui
 vincebatur, cædes: at victori
 Atalantæ conjugium debeba-
 tur. Demùm, post multorum
 cædes, Milanion ejus amore
 inflammatus, aureis malis,
 quæ

quæ à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens objicit. Tum Atalanta, dum in projectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu devicta est. Sic itaque Milanion Atalantæ conjugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Jovis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hefiodus autem ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Mænalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Milantone, sive, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopeum, qui bellum gessit in Thebanos, proceceavit.

CAP. X.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiæ monte natæ sunt filix septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celaeno, Electra, Sterope, Tay-

κομίζων ἔξ Αἰρεσίης· καὶ διωκόμεναι ταῦτα ἱρρίστην. ἡ δὲ ἀναισθημένη τὰ ῥιπτόμενα, τὸν δρόμον ἐνίκησεν. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτῇ Μελανίαν, καὶ ποτὶ λέγεται μὴ θηρόντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τίμνον Διὸς, καὶ κοῖται συνεσπάζοντες, εἰς λέοντας ἀλλαγῆσαι. Ησίοδος δὲ καὶ πρὸς ἑπερι, τῇ Ἀταλάντῃ, ἐκ Ιάσου, ἀλλὰ Σχοινείως ἔπον. Εὐρυπίδης δὲ Μαιναλὺ καὶ τὸν γήμασσι αὐτῇ οὐ Μελανίαν, ἀλλὰ Ἰππομένειον. ἐξήγηται δὲ ὅτι Μελανίαν Ἀταλάντη, ἢ, ὡς ἄλλοι λέγουσιν, Ἀρεῖ, Παρθενόπειον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.

Κ Ε Φ. ι.

Ατλαντὶ δὲ καὶ Πλειωνῇ Πληϊόνης, ἐξήγοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐκ Κυλλίνῃ καὶ Ἀρκადίᾳ, αἱ Πληϊάδες αἰσχυροχρόαιαι, Ἀλκυόνη, Μέρπη, Κελαινώ, Ηλέκτρα, Στερόπη,

Ταυρίη, Μαῖα. τέτων Σπε-
ρίπλω μ', Οἰνόμαθ' ἐγ-
μ'. Σίσυφ' & Μερόπλω. δυ-
οὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν
πρεσβυτέρῳ Κελαίνοϊ, ἐξ
ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Πο-
σειδῶν ἐν μακάρων ᾠκῇσι
νήσοις. δὲ τέτρα δὲ Αλ-
κυόνη, ἣ θυγατέρα μὲν ἐ-
τίκτωσιν Αἰδουσαν, πῶ
Ἀπόλλωνι Εὐδωτέρῃ τε-
κοῖσαν χαλλίστῳ. ἣς δὲ
Τρία καὶ Τερπύορα. Τρίως
μὲν οὐκ καὶ Κλονίης νύμ-
φης, Νυκτεὺς καὶ Λύκος.
Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξοῦς,
Ἀντιόπη. Ἀντιόπης δὲ καὶ
Διὸς, Ζῆδος καὶ Ἀμφίων.
ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι
Ζεὺς σπασισάξει.

§. Μαῖα μὲν οὐδ' ἡ πρεσ-
βυτάτη Διὶ σπασελδοῦσα ἐν
αὐτῇ τ' Κυκλώης, Ἑρμῶ
τίκτει. ἔτ' ἐν πρεσβυτέροις ὅττι
τῇ λίπυ καί μιν, ἐκδύς,
εἰς Πιρίαν περσάγνεται, καὶ
κλέπτει βόας, αἳ ἔτε μιν Ἀ-
πόλλων. ἵνα δὲ μὴ φωρα-
θείη ὑπὸ τῶν ἰχθύων, ὑπο-
δύματα τοῖς ποσὶ περὶέθη
κεν. καὶ κομίσας εἰς Πύ-
λον, ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς σπή-
λαιον ἀπέκρυψε. δύο δὲ

gete, Maia, de quibus Ste-
ropen Oenomaus uxorem fi-
bi sociavit. Meropen Sisy-
phus: duas corruptit neptunus:
priorem quidem sanē Celae-
no, de qua Lycum filium ex-
tulit, quem Neptunus pater
in fortunatorum insulas habi-
tatum misit. Posteriores au-
tem Alcyonen, ex qua Æthu-
sam filiam genuit, quæ Apol-
lini Eleutherem filiam formo-
sissimam peperit: sed filios
Hyreum & Hyperenorem.
Nycteus autem & Lycus ex
Hyreo & nympa Clonia na-
tus est. Deque Nycteo & Po-
lyxone Antiope orta est: de
qua & Jove Zerthus & Am-
phion. Atlantidas autem cæ-
teras Jupiter compressit.

§. 2. Siquidem Maia nata-
rum maxima ab Jove in Cyl-
lenes antro vitiata, Mercu-
rium parit. Hic, cū adhuc
in cunis vagiret, erumpit, at-
que Pieriam pervasit, & quas
Apollo boves pascebat; furto
abegit: ne verò id deprehendi
per vestigia posset, calces ea-
rum pedibus induit, quarum
partem Pylum abduxit, ac re-
liquas intra spelæum abscon-
dit: ex iis autem cū jam duas

immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur: pro antri ostio, consumptâ jam carne, testudinem depascentem invenit, quâ perpurgatâ, & abstersâ, super ejus testâ ex matatorum boum intestino confectos nervos tetendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque ac plectrum primus invenit. mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum rectâ concedit, ubi cives ab eo diligenter examinati, eas abigentem puerum vidisse responderunt: se verò haud quaquàm posse dicere, quonam perductæ forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demùm ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit, ad Maiam in Cyllenem properavit, apud quam Mercurium furti aecusat. Ea verò puerum ipsum fasciis involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatum ad Jovem tulit, ac boves reposcit. Is, tamen si Jovis imperio reddere jubere-

καταδύσας, καὶ μὴ βύρ-
σας πίπτει καὶ θηλώσι. ἣ
δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατε-
νάλωσεν ἐλάσας, τὰ δὲ
κατίκαυσεν. καὶ ταχέως εἰς
Κυλλήνῳ φ' ἔπει. καὶ ἐ-
υείσκει περὶ τοῦ αὐτοῦ τι-
μομένῳ χελόνῳ, πύ-
λῳ ἀπεδύρας, εἰς τὸ
κῦτθ' ἡρπάζει ἐκταίνας,
ἐξ ὧν ἴδουσι βοῶν, καὶ
ἐργασίμῳ, [λύραν
ἐποίησεν. καὶ περὶ τῆς
ἀπῆσεν. καὶ] λύραν εὖρε
καὶ πλῆκτρον. Ἀπόλλων
δὲ τὰς βόας ζήτησ', εἰς
Πύλον ἀφικνεῖται καὶ
τοῖς κατακουῶται ἀνέκρι-
νεν οἱ δὲ ἰδοὺν μὲν παῖ-
δα ἐλαύνοντα ἔρασκον·
ἐκ ἔχεν δὲ εἰπεῖν πω-
ποτε ἠλάθισαν, διὰ τὸ
μὴ εὖρεῖν ἵχθ' ὀυῖαδας.
μαδὼν δὲ ἐκ τῆς μα-
πκῆς τὸν κεκοφότα,
περὶ Μάαν εἰς Κυλλή-
νῳ ὤδραίνεται, καὶ τὸν
Ερμῖον ἠ' παῖτα. ἡ δὲ,
ἐ-
πίδραξεν αὐτὸν ἐν τοῖς
παρὰ γάοις. Ἀπόλλων δὲ
αὐτὸν περὶ διακομίσας,
τὰς βοὰς ἀπ' ἔστη. Δίδος
δὲ κλεῦοντ' ἀποδιδναί,

ἔργατο. μὴ πίδων δέ, αἴρει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. αἰκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων] αἰτήσας πάντων, ἔλαβεν Ἑρμοῦ ἐκείνῳ δίδοντο, ὁ Ἀπόλλων] ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σείργα πάλιν πιξάμεντο ἐσείξεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ πάντων βελέμεντο λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδου, ἣν ἐκέκτητο βυκολῶν. ὁ δὲ καὶ ταύτων λαβεῖν ἀπὸ τῆς σείργου ἠδελεν, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπλάθειν. καὶ δοῖς διδάσκειται τὴν διὰ τῆς Ἰάφω μαντικῆς. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησι.

§. 2. Ταυγάτη δὲ ἐκ Διὸς, Λακεδαίμονα· ἀφ' ἧς καὶ Λακεδαίμων ἢ χόρα καλεῖται. [καὶ] Λακεδαίμοντο δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώπης, ὅς ἐστιν ὑπὸ Λέλεγρος αὐτόχθοντο, καὶ νύμφης Νηϊδὸς Κλεοχαρείας Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ἣν ἔγνημεν Ἀκείαις. Ἀμύκλας δὲ καὶ Διομήδους

tur, inficiari tamen non desinebat: qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boves restituit. Apollo auditam lyram à Mercurio petit: eam Mercurius tradit. Apollo verò, acceptâ lyrà, tradit boves, quas cùm Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflavit, pro qua, quòd ejus habendæ miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur, quam, cùm Apollo boves pasceret, habebat: quòd eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Quâ traditâ, & per calculos etiam vaticinari docetur. Ad hæc Jupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit.

§. 3. Jupiter insuper ex Taygete Lacedæmonem filium procreavit, à quo etiam Lacedæmone, ac Sparte filia Euroræ, quæ fuit Lelegis indigetis filius, & Cleocharæ Naiadis Nymphæ, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amiclæ autem, & Diomedes Lapithæ

filia, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentem amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icharium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia, Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio, Idam è Neptuno genitum esse comprobatur. At qui tantâ Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque pervidisse dicatur. Leucippi verò ex Philodice Inachi filia nata fuere, Ilaira & Phœbe. Hæce Dioscori, id est, Jovis filij, Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post hæc etiam Arsinoe genuit. Hæc ab Apolline implera Æsculapium peperit. At quidam non Arsinoes Leucippi filia, sed Coromidis Phlegiæ in Thesalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simul ac eam deperisset Apollo, statim concubuisse proditur. Eam quo-

† Λαπίδου Κυώρτης, καὶ Τακινδου: τῶν τῶ Α. πολλῶν. ἐξέμελλον λέγοντων. ὅν' ἴδω βαλόν, ἄκων ἀπὸ κληῖνα. Κυώρτου δὲ [παῖς] Πειρήνης, ὅς γε καμῖ Γοργόφονίῳ τῷ Περσίῳ, καὶ δὲ Σπείρου φησὶ καὶ πάντες Τυνδαρεὺν, Ἰχάριον, Αφάρειαν, Ἀδελκίππου. Αφάρειαν οὖν καὶ Ἀρλώνης τῆς Οἰβάλου, Λυγκυῆς τε καὶ Ἰδῆς, καὶ Πύργου. καὶ πολλοὶ δὲ, Ἰδῆς ἐκ Ποσειδῶν λέγεται. ὁ ξυδερκίης δὲ Λυγκυῆς ὡς γυναικί, ὡς καὶ τὰ ἴσα γυνὴ διαρεῖν. Ἀδελκίππου δὲ καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου, θυγατέρες ἐγένοντο, Ἰλάειρα καὶ Φοίβη. αὐτὰς ἀπῆσαντες, ἔγνησαν Διόσκυροι. οὗς δὲ αὐτὰς, Ἀρσινίῳ ἐγέννησε. αὐτὴν μὲν γυναικα Ἀπὸλλων. ἡ δὲ Ἀσκληπιδὸν γυναικα. πνὲς δὲ Ἀσκληπιδὸν; ἢ καὶ ἐξ Ἀρσινόης τῆς Ἀδελκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορσινίδος τῆς Φλεγέου ἐκ Θεσσαλίας. καὶ φασὶ ἐξ Ἰνῆ καὶ αὐτῆς Ἀπὸλλων. καὶ

δὲ καὶ εὐθείως συνελθεῖν. τῷ δὲ, παρὰ τὴν τῆ πατρὸς γνώμην ἐλομένῳ, Ἰχθυί τῷ Ελάτῃ ὑψίστοι καὶν. Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγέλλαντα κρατὶς κρατῶνται ὅς τέως λαλῶν ὄντα, ἐποίησε μέλανα αὐτῷ δὲ [ἐκύνσαν] ἀπέκλινε. κηομένης δὲ αὐτῆς, ἀπάρας τὸ βρέφους ἐκ τῆς πυρῆς, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤιεγκ' παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν, καὶ τὴν κυνηγητικὴν πεφόρμυθ' ἐδιδάχθη. καὶ θυμὸν ἔχει εὐεργητὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ὅττι πολὺ, ἐμύγον ἐκάλυψε πῖνας ὑποδύσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τὸς ὑποδανόντας. πρὸς γὰρ Ἀθηνᾶς λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλεβῶν τῆς Γοργόνος ρυέν. αἶμα, τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀρίστεων ρυέν, πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρήσθη τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν καὶ διὰ τῆς τῆς πιδνηκῶτας ἀνήγειρεν. εὗρεν δὲ πῖνας λεγόμενοις ἀσθεῖναι ὑπ' αὐτῆς, Καπανεῖα καὶ Λυκῆργον, ὡς δὲ Στεφίχορος φησιν, Εἰφύλιον. Ἰππύλυτον, ὡς

que præter patris sententiam nubentem, Ischyi Elati filio conjunctam fuisse ajunt. Apollo autem delatorem corvum immodicis maledictis execratur : & , qui ad eum usque diem candidus fuerat, in nigrum commutavit, & Coronidem gravidam percussit & necavit. Ex qua, cum conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit : à quo etiam medicinam & venandi artem perdidicit. Qui, cum jam Chirurgus evasisset, atque artem ejusmodi jam pridem exercuisset, non modò quosdam ab interitu libera- vit, sed etiam præmortuos in vitam revocavit. Nam, cum à Pallade effusum de Gorgones venis cruorem accepisset, qui è levis defluxisset, in mortalium perniciem ; qui autem è dextris, in conservandis hominibus utebatur : atque hujusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inveni quidem nonnullos, qui ab eo revocati in vitam dicuntur, Capaneum ac Lycurgum, ut autem Stefichorus ait, Eriphylen : & Hippolytum qui

Naupactica conscripsit : Tyn-
dareum, ut Panyasis : Hyme-
næum, ut Orphici : Glaucum
Minois filium, ut Mnesago-
ras ait.

§. 4. Demùm Jupiter ve-
ritus, ne si mortales hanc
medendi rationem adipiscan-
tur, suis se viribus vicissim ad-
juverint, fulmine ipsum inter-
fecit. Quamobrem iratus Ap-
ollo, Cyclopas, quod Jovi
fulmina comparassent, occi-
dit. Quem cùm Jupiter in
Tartarum jam jam dejecturus
esset, Latonæ precibus exora-
tus, annum totum, ut ipse vi-
ro mercede conductus servi-
ret, imperavit. Is autem Phe-
ras ad Admetum Pheretis fi-
lium se contulit, apud quem
servitutem serviens, armenta
pascebat: ac boves dominicas
gemelliparas omnes effecit.
Sunt qui & Aphareum qui-
dem & Leucippum ex Perie-
re Æoli filio natum esse di-
cant. Cynortæ autem Perie-
rem filium fuisse, & hujusce
OEbalum. Sed OEbali &
Bateæ Naidis nymphæ Tyn-
dareum, Hippocoontem, &
Icarionem.

ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγχα-
ψας λέγει Τυνδάρειον, ὡς
φασί Πανύασις· Τ' μύναιον,
ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαῦ-
κον τ' Μίνωα, ὡς Μνησι-
γόρας λέγει.

§. 5. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς
μὴ λαβόντες αἱ ἄνθρωποι θη-
ραπείαν, παρ' αὐτῶν βοη-
θῶσιν ἀγγέλοις, ἐκτραύνα-
σιν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὄργι-
σθαις Ἀπόλλων, κτείνει Κύ-
κλωπα, τὸν τὸν περὶ αὐτὸν
Διὶ κατακλύσαντα. Ζεὺς
ἢ ἐμέλεισθαι ῥίπτειν αὐτὸν εἰς
τάρταρον· διηδεύσας ἢ Ἀη-
τὸς, ἐκέλευσιν αὐτὸν εἰσαυ-
τὸν ἀνδρὶ θηπιδόσαι. ὁ δὲ
Φεράσμενος εἰς Φερεῶ-
σας Ἀδμητὸν τ' Φέρητα,
τίτῳ λατρεύων ἐποιμαίνε·
καὶ τοῖς θυλείαις βόαις (πά-
σαις) διδυματόκοις ἐποίη-
σιν εἰσὶν ἢ οἱ λέγοντες Ἀφ-
ρεῖα αὐτῷ καὶ Λευκίππον ἐκ
Περειέρας ἡγεῖσθαι τοῦ Αἰό-
λου· Κυνόρτου δὲ, Πε-
ειρήνω· τοῦ δὲ, Οἰβά-
λων· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηϊ-
δος νύμφης Βατίαις Τυν-
δάρειον, Ἰπποκύντην, Ἰκα-
ρίωνα.

§. 6. Ἰπποκῶντος ὁ μὲν οὖν ἐχόντων παῖδες Δορυκλείς, Σκαῖ, * Εμασφορῆς, Εὐπύχης, Βυκόλος, Λίκων, Τέλες, Ἰππιδεύς, Εὐρυτῶ, Ἰπποκορυστῆς, Ἀλκίνας, Ἀλκων. τῦτες Ἰπποκῶν ἐχόντων παῖδας, Ἰκαρίων καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλον Ἀσκαδιῆμονες. οἱ δὲ ἔφυγον πρὸς Θέστιον, καὶ συμμάχουν αὐτῷ πρὸς τὸς ὁμίους πόλεμον ἔχοντες. καὶ γὰρ μὲν Τυνδάρεος Θεσίῳ (οὗ Λιπυλῷ) θυγατέρα Λήδα ἔδωκεν· ἣ ὅτι Ἡρακλῆς ἐκποκῶντα καὶ τὸς τῶν παῶν ἀπέκτεινε· κατῆρχοντο καὶ περιλαβάνει Τυνδάρεως ἡ βασιλείαν.

§. 5. Ἰκαρίῳ μὲν οὖν καὶ Περειβοίᾳ νύμφῃς Νηϊδὸς (ἣς ἄρρῆναι πέντε,) Θόας, Δαμάσιππος, Ἰμῆσιμος, Ἀλῆτες, Περειλαῖος καὶ θυγάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἐξημέδωκε Ὀδυσσεύς. Τυνδάρεω καὶ Λήδᾳ, Τιμαῖδρα, ἣν ἔχενος ἐξημέδωκε καὶ Κλυταιμνήστρα ἣν ἐξημέδωκε Ἀγαμέμνων· ἐπὶ δὲ Φιλονόῃ ἣν Ἀρτέμις ἀθάνατον ἐποίησε.

§. 7. Διὸς δὲ Λήδα συν-

§. 5. At Hippocoontis filij fuere, Dorycleus, Scæus, * Emarisphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filiis Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lacedæmone eiecit. Hi verò ad Thestium eiectioni confugerunt: Eique adversus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocodontem cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

§. 6. Nati verò ex Icario & Peribœa Naide nympha, mares filij quinque, Thoas, Damasippus, Imeusimus, Alletes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Ulyssii nupsit. Tyndarei autem ac Ledæ filiis Timandra, quam Echemus in conjugium duxit: Clytemnestra, quam Agamemnon uxorem habuit: item Philonoe, quam Diana immortalem esse fecit.

§. 7. Ad hæc Jupiter, quæ nocte

nocte cum Leda in cygnum
versus concubuit, eadem quo-
que Tyndareus illam imple-
vit : deque Jove Pollux &
Helenā : de Tyndareo autem
Castor, procreari sunt. Inve-
nio etiam auctores, qui He-
lenam Nemesis & Jovis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Jovis concubitum fugeret,
in anserem mutatam fuisse.
Jovem autem in cygnum ver-
sum coisse memoratur : Ne-
mesin verò ovum ex eo con-
cubitu peperisse. Idque etiam
in nemore opilionem quen-
dam invenisse, & allatum Le-
dæ dedisse. Hanc autem con-
ditum in arca reposuisse, &
suo demum tempore ortam
fuisse Helenam, eamque per-
inde, ac si de se fuisset nata,
educasse. Quæ cum formæ
præstantia polleret, eam The-
seus rapuit, & Athenas abdu-
xit. Deinde Pollux & Castor,
comparato in Athenienses
exercitu, cum ad Plutonis es-
set Theseus, urbem capiunt ;
atque Helenam recuperant :
necnon Aethran Thesei ma-
trem captivam abducunt.

§. 8. Jam tum quoque hi
Græciæ reges Helenam uxo-

ελδόντῳ, ὁμοιωδόντῳ
κυκνῷ, καὶ χτ' τῶν αὐτῶν
νύκτα Τυωδάρως, ἐκ Διδὸς
μὲν ἐξηγήθη Πολυδευκὸς
καὶ Ελένη Τυωδάρω δὲ
Κάστωρ. λέγουσι δὲ ἔτι οἱ
Νεμίσως Ελένην τῇ καὶ
Διδὸς. παρὼν γὰρ τῶν Διδὸς
φάγουσαν σωκυρίαν, εἰς
χλῶα τῶν μερῶν μετα-
βαλεῖν ὁμοιωδόντα ἢ τῇ
Δία τῷ κύκῳ σωελδόντῳ ἢ
δὲ ὡς ἐν τῇ σωκυρίᾳ ἀπο-
πικεῖν τὸτο δὲ ἐν τοῖς ἀγ-
σιν εὐρεῖντα πνα ποιμή-
να, Λήδα κομίσαντα δὲ-
ναι· τῶν δὲ πεταδιμένων
εἰς λαβαναφουλάσων, καὶ
χρόνῳ καὶ δίκοντι γυναικεί-
σαν Ελένην, ὡς ἐξ αὐτῆς
δυγατρεα τρέφειν. γμομέ-
νῳ δὲ αὐτῷ κάλλει δια-
κριπῇ Θεσέως ἀπάσας,
εἰς Αθῶνας ἐκόμισε. Πο-
λυδευκὸς δὲ καὶ Κάστωρ
εἰς Αθῶνας ὁπστατεύσαν-
τες, ἐν Αἴδου Θεσέως ὄν-
τι, αἰεδοσι ἢ πῆλιν, καὶ
ἢ Ελένην λαμβάνουσι· καὶ
ἢ Θεσέως μητέρα Αἴδραν
ἄρουν αἰχμάλωτον.

§ η. Παρεγγρόντο δὲ εἰς
Σπαρτίῳ ὅπῃ τὸν Εἰλένης

γάμον οἱ βασιλεύοντες Ελ-
λαδός. ἦσαν δὲ οἱ μνησεύ-
οντες οἵδε, Οδυσσεύς Λαέρ-
της, Διομήδης Τυδείας, Αν-
τίλοχος Νέστορος, Αγαπήνωρ
Αγκείης, Σθένελος Καπα-
νέως, Αμφίλοχος Κτιάτης,
Θάλαμος Ευρύτη, Μέγης
Φυλέως, Αμφίλοχος Αμ-
φιαράς, Μενεάδης Πετιώ,
Σχέδιος Επισρόφης, Πολύξενος
Αγαθένης, Πυλέως
Ληΐτης, Αἴας Οἰλέως, Ασκά-
λαφος καὶ Ἰάλμωρος Αρεός,
Ελεφνώρ Χαλκιδόνης,
Εὐμηλός Αδμήτης, Πολυ-
ποίτης Πηϊδίου, Λεοντίδης Κο-
ρώνης, Ποδαλῖριος καὶ Μα-
χάων Ασκληπείας, Φηλοκτή-
της Ποίαντος, Εὐρύπυλος
Εὐαίμωνος, Πρωπείλας
Ἰφίχλης, Μενέλαος Ατρείας,
Αἴας καὶ Τεύκρος Τελαμωνί-
νος, Πάτροκλος Μενoitίης.

§. 3. Τούτων ὁρῶν τὸ
πλήθος Τυωδέως, ἐδε-
δοίκεν μὴ χριδέντος ἐνός,
ταυτάσωσιν οἱ λοιποὶ. ὑπο-
χωμένῃ δὲ Οδυσσεώς, εἰς
συνάληται πρὸς τὸν Πη-
νελόπης αὐτῷ γάμον, ὑπο-
δέσθαι πρόπον πινά, δι' ὃ
μηδεμία γυνήσεται ταύτης.

rem pro se quisque petituri,
Spartam advenerunt. Pro-
cantium verò nomina hæc
fuisse leguntur: Ulysses Laer-
tæ, Diomedes Tydei, Antilo-
chus Nestoris, Agapenor An-
cæi, Sthenelus Capanei, Am-
philocus Cteati, Thalpius Eu-
ryti, Meges Philei, Amphi-
lochus Amphiarai, Mne-
stheus Petei, Schedius Epi-
strophii, Polyxenus Agasthe-
nis, Peneleus Leiti, Ajax Oi-
lei, Ascalaphus & Ialmenus
Martis, Elephenor Chalco-
dontis, Eumelus Admeti, Po-
lypoetus Pirithoi, Leonteius
Coroni, Podalirius & Ma-
chaion Æsculapij, Philocte-
tes Pœantis, Eurypylus Evæ-
monis, Protefilaus Iphicli,
Menelaus Atrei, Ajax &
Teucer Telamonis, Patro-
clus Menœtij.

§. 9. Horum turbam conspi-
catus Tyndareus, ne, si ex tot
competitoribus, uni Helenæ
in conjugium addiceretur, re-
liqui seditionem ac tumultum
excitarēt, pertimescebat: quo-
circa Ulysses, quòd si, inquit,
illi, ad Penelopes nuptias adi-
piscendas mihi adjumento fo-
re te pollicearis, talem ego

cum animo meo rationem inibo, ut per eam nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum verò Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, universos, inquit Ulysses, procos jurisjurandi religione obstringito, ut, cum filia tuæ Helenæ de nostri coetu quempiam sponsum delegeris, illi à nobis adjumentum feratur adversus eos qui in sponsum maritumve, ac matrimonium ejusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audivit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum universos per jurisjurandi religionem compellit: ac Menelaum filia suæ sponsum declarat, atque etiam ab Icario Ulyssi Penelopen in conjugium poposcit.

C A P. X.

Κ Ε Φ Α Λ. ι.

Menelaus itaque ex Helena Hermionen genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: sive, ut Acusilaus ait, è Teridæ Megapenthem: sed ex Nympha Gnoffia, Eumelo auctore, Xenodamum procreavit.

§. 2. Cæterum è Ledæ natis Castor planè rem militarem exercuit. Pollux autem cæsticum pugnandi genus sectatus

Mενέλαος ᾧ οὐκ ἐξ Ελένης Ερμιόνην ἐγέννησεν, καὶ κατὰ πρᾶξ, Νικοστράτον, ἐκ Δούλης Πιερίδος γένθη Αἰτωλίδως, ἥ, καδὰ τὸν Ἀκυσίλως φησι, Τηειδῆς, Μεγαπένθη. ἐκ Γνωσσίας δὲ νύμφης, καὶ Εὐμηλον, Ξενόδαμον.

§. β. Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γηνομένων παίδων, Καστωρ μὲν ἥσκει τὰ κατὰ πόλεμον. Πολυδεύκης δὲ πύλ-

μῶν καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέρω Διόσκουρι. βυλόμφοι δὲ γῆμαι τῆς Λακίππου θυγατρὸς, ἐκ Μεσσηνίας ἀπὸ πάντες ἐγνησαν. καὶ γίνεται μὲν Πολυδάκνης καὶ Φοίβης, Μνησίλεως· Κάστορος δὲ καὶ Ιλαείρης, Ἀνώγων. ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας βυλείαν μὲν τῆς Αἰφάρως παίδων Ἰδᾶ καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέψισιν Ἰδᾶ διελθεῖν. ὁ δὲ, τιμὴν βοῦν εἰς μέρη τίσασθαι, τῷ πατρὸς καταφρόντος εἶπε τῇ λείᾳ τὸ ἡμῖν ἔσεσθαι, καὶ τῷ δαυτέρῳ τὸ λοιπόν. καὶ ἐδάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος ἴδιον πατρὸς Ἰδᾶς, καὶ τὸ τῷ ἀδελφῷ. καὶ μετ' ἐκείνους τὴν λείαν εἰς Μεσσηνίαν ἤλασε. στραφέντες δὲ ἐπὶ Μεσσηνίαν οἱ Διόσκουρι, τὴν τὴν λείαν ἐκείνῳ καὶ πολλὰ ἄλλῳ συνελαύνουσι. καὶ τῇ Ἰδᾶ (ὑπὸ δρυὶ) ἐλόντων, καὶ τὸν Λυγκέα· Λυγκέα δὲ ἰδὼν Κάστορα, ἐμάνυσεν Ἰδᾶ καὶ κείνους αὐτὸν κτείνει. Πολυδεύκης δ' ἐδῶκεν αὐτῷ, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα

est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscori, quasi Jovis proles, cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce ac Phœbe Mnesileus; at è Castore & Ilaeira Anogon nati sunt. Qui cum sociis Ida, Lynceoque, Apharei filiis, ab Arcadia bovum prædam abegissent, Idæ arbitrio dividendam permiscere. Tunc ille bovem in partes quatuor partitus, Qui prior, inquit, devorarit, huic prædæ dimidium cedit: posteriori, reliquum: quo dicto, Idas antevertens, privatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo prædam omnem Messenen avertit. Quare Dioscori conductis militum copiis contra Messenam, cum illam, tum multam aliam prædam simul abducunt, & sub quercu per insidias Idam Lynceumque intercipere conabantur. Verum Lynceus, viso Castore, Idæ fratri significavit: atque cum ille necavit. At Pollux ipsos infecutus, Lynceum, te-

lum jaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, obortâ oculorum caligine, concidit. Tum Jupiter Idam fulminat, Pollucemque in cœlum agit. Pollux verò immortalitatem tenuit, Castore mortuo, at Jupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris, Tyndareus, accersito Spartam Menelao regnum tradidit.

CAP. XI.

EX Electra autem Atlantis filia, & Jove, Iasion Dardanúsque gignuntur, è quibus Iasion Cererem depexit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus, Samothrace relictâ, in objectam continentem transavit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idææque nymphæ filius regnabat: ab eo etiam qui regionem illam incolebant, Teucri vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem

κτείνει τὸ δόρυ τοῦ ἐκείνου. ὃ δ' Ἰδαν διώκων, βληθεὶς ὑπὸ ἐκείνου περὶ καὶ τῆς καφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. καὶ Ζεὺς Ἰδαν κεραιῶν, Πολυδάκην δὲ εἰς ἕραν ὄν ἀνάγει. μὴ δειχόμενος δ' Πολυδεύκης τὸ ἀθανάτων ὄντος νεκρῷ Κάστορι, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν, καὶ ἐν θεοῖς ὅν καὶ ἐν θνητοῖς, ἐδωκε. μεταστάντων δὲ εἰς θεὸς ὅν Διοσκύρων, Τυωδάρους μεταπηλάκην Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τὴν τῶν βασιλείαν παρέδωκεν.

Κ Ε Φ. ια.

Ηλέκτρας δ' Ἰδαν τῆς Ἀτλαντὸς καὶ Διὸς, Ἰασίων καὶ Δαρδανὸς ἐκ γένου Ἰασίων μὴ οὐκ ἐραδὲς Δήμητρος, καὶ θεῶν κατὰ χεῖρας τὸ θεὸν κεραιῶνται. Δαρδανὸς δ' ὅπῃ τῶν θανάτων τοῦ ἀδελφοῦ λυπέμενος, Σαμοθράκην ὑπολιπὼν, εἰς τὴν ἡπείρου ἤλθε πάντως τὸ ἐκασίλινον Τεύκρος πῶτα μὲν Σκαμάνδρου καὶ νύμφης Ἰδαίας. ὃ δ' ἔκαστοί τε καὶ οἱ πᾶσι χάριν κεραιόμενοι Τεύκρος προσεγγερόντο. ὑποδεχθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ βασι-

λέως καὶ λαβὼν μίερος τῆς
γῆς, καὶ ἔθηκεν θυγατέρα
Βάτειαν, Δάρδαρον ἐκποσε
πόλιν.

§. β. Τελυθήσαντο δὲ
Τεύχευ, πλὴν χάραν ἀπα-
σαν Δαρδανίαν ἐκέλευσε· γε-
νομένων δὲ αὐτῶν παίδων
Ιλὺ καὶ Εἰριχθόνιου, Ἰλθ
μὲ οὐδ' ἀπαιεσέμεν· Εἰ-
ριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος
τὴν βασιλείαν, γήμας
Ἀστυόχῳ ἔσιμωσεν· τε-
κνοῖ Τροῖα. οὗτος ὡς λαβὼν,
πλὴν μὲν χάραν ἀφ' ἐαυτοῦ
Τροίαν ἐκέλευσε· καὶ γήμας
Καλλιρόῳ τῇ Σκαμάνδρῳ,
ἧν αὖ θυγατέρα μὲν Κλεοπά-
τρα· παῖδας δὲ, Ἰλὸν καὶ
Ἀσάρακον καὶ Γανυμή-
δην. τῶτον μὲν οὐδ' ἀπὸ κά-
λθ' ἀναρπάσας Ζεὺς δὲ ἀε-
τῶν, δεῶν οἰνοχόον ἐν ἕρ-
νῳ κατέστησεν. Ἀσάρακου δ',
καὶ * Ἰερεμνήμης τῆς Σι-
μωμένης, Κάπυς· τῇ δὲ, καὶ
Θέμιδος τῇ Ἰλὺ Ἀγχίσης·
ὧς δὲ ἐρωτῶν πλὴν ὀπδυμένην,
Ἀφροδίτῃ σμειβούσα. Αἰ-
νεῖαν ἐγῆνησε, καὶ * Λύ-
ρον, ὅς ἀπαιεσέμεν.

§. γ. Ἰλθ δὲ εἰς Φρυ-
γίαν ἀφικόμενος, καὶ κα-

admissus, Bateam ejus filiam
sibi in conjugium duxit, ac
Dardanum urbem condidit.

§. 2. At postquam ex huma-
nis Teucer excessit, univer-
sam provinciam Dardaniam
appellavit: filios habuit duos,
Ilum & Erichthonium, ex qui-
bus Ilus nullis susceptis libe-
ris extinctus est. Hinc Erich-
thonius regni heres, ductaque
Astyoche Simeontis filiâ,
Troem creat. Hic deinde re-
gnum adeptus, regionem à se
ipso Trojam nuncupavit: &
Callirroen Scamandri filiam
sibi collocavit, ex qua Cleo-
patram filiam sustulit: Mares
autem Ilum, & Aslaracum,
& Ganymedem. Hunc autem
ob corporis formam raptum
per aquilam Jupiter deorum
pincernam in cælo constituit.
Aslaracus verò ex * Hierom-
neme Simeontis filia Capyn
procreat. Hujusce, ac The-
midis Ili filix Anchises filius
fuit. Cum quo Venus ipsius
amore flagrans congressa, Æ-
neam genuit, ac * Lyrum,
qui sine liberis decessit.

§. 3. Ilus cum in Phrygiam
pervenisset, atque inibi ab

Rege propositum certamen
 nactus esset, palæstrâ vicit:
 deditque illi præmij loco pue-
 ros quinquaginta, & totidem
 puellas. Ad hæc ex oraculi
 sententia discolorem bovem
 adjecit, monuitque, ut ubi
 ea procubuerit, urbem con-
 deret. Hic bovem ipsam inse-
 quitur. Ea verò, simulatque
 ad Ates, quasi dicas, Noxæ,
 Phrygiæ, tumultum pervenit,
 humi procumbit: quo in loco
 Ilus urbem ab se conditam,
 Ilium nominavit. Postea Jo-
 vem precatur ut signum sibi
 aliquod ostenderet; postridie
 verò, ubi illuxit, ab Jove de-
 missum Palladium ante taber-
 naculum conspexit: id erat
 magnitudine trium cubitum:
 ac pedibus ita compositis, ut
 ambulare videretur: dextrâ-
 que elatam hastam, ac læva
 colum fusumque gerebat.
 Hujusmodi de Palladio narra-
 tur historia. Aiunt natam Mi-
 nervam, apud Tritonem, cui
 filia Pallas erat, educari cœ-
 pisse: utrasque autem fuisse
 rei bellicæ studiosas, & in
 contentionem aliquando de-
 venisse: Palladi jamjam vul-
 nus illatum (Minervæ) Jovem

παλαστῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως
 αὐτόθι περθεμένον ἀγῶνα,
 νικῶν πάλιν· καὶ λαβὼν ἄ-
 θλον πενήκοντα κύνες καὶ
 κόρας πρὸς ἴσας, δίδνται αὐ-
 τῷ τοῦ βασιλέως χεῖρ ῥησ-
 μὸν καὶ βουῶν ποιικίλῳ· ὃ
 φερασάντων ἐν ᾧ ὑπὸ αὐτῶν
 τῇ κλισίῃ τόπων, πάλιν κηί-
 ζειν, εἶπτο τῇ βοῇ. ἡ δὲ
 ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμε-
 νον τῷ Φρυγίας Ἀτῆς λόφον,
 κλίνειται. ἔνθα πόλιν κτί-
 σαι Ἰλος, ταύτῃ μὲν Ἰλίον
 ἐκάλεσε. τῷ δὲ Διὶ σημεῖον
 ἐνξάμενος αὐτῷ παρουῶναι,
 μετ' ἡμέραν τὸ δειπνῆς
 Πάμαθρον πρὸ τῆς σκηνῆς
 καίμανον ἐδοῦσατο. ἦν δὲ
 τῷ μέγεθει τρίπηχυ, τοῖς
 δὲ ποτὶ συμβεβηκὸς, καὶ
 τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρημέ-
 νον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλα-
 κήτιον καὶ ἀγκύλιον. ἰστέα
 (δὲ ἡ) τοῖς τοῦ Πάμαθρος
 ποιήδαι φέρεται. φασὶ γυ-
 νηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν, πρὸς
 Τριτωνὶ τρέφεσθαι, ᾧ θυγά-
 τερ ἦν Παλλάς· ἀμφοτέρως
 δὲ ἀκούσας τὰ χεῖρ πόλε-
 μον, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ
 πρὸς ἑλθεῖν. μελλόντος δὲ πλῆ-
 τειν τῷ Πάμαθρος, τὸν Δία

φωβησίντα, ἥ Αἰγίδα προσ-
 θύσας· τὴν δὲ, ἐν λαβη-
 θείσαν ἀνελήψας πρὸς ἥ
 Αἰγίδα, καὶ ἔπος ὑπὸ τῆς
 Αἰγιδὸς πρῶταίεισαν ποιεῖν.
 Αἰγιδῶν δὲ σείλυτον ἐπ'
 αὐτῇ φρομένῳ, ξήανον ἐ-
 κείνης ὁμοίον κατασχευάσα-
 σαν, καὶ περικύβαι τοῖς
 στήνοισι καὶ ἔδεισαν Αἰγί-
 δα, καὶ πρῶτον ἰδρυσαμέ-
 νην παρὰ τῷ Διὶ. ὕστε-
 ρον δὲ Ηλέκτρας καὶ τὴν
 φθορὴν τῷ τῷ προσφυγού-
 σης, διαρρίψας μετ' αὐ-
 τῆς καὶ τὸ Πάριον εἰς
 τὴν Ἰλιάδα χέειν. Ἴλον
 δὲ τοῦτου ναὶν κατασκε-
 υάσαντα πρῶτον καὶ πε-
 ρὸν τῷ Πάριον ταῦτα
 λέγεται. Ἰλῶ δὲ γῆρας
 Εὐρυδικὴν τὴν Ἀδραστὺ,
 Λαομέδοντα ἐχόντην, δὲ
 καμῖ Στρυμνὴν τὴν Σκα-
 μάδρου. κατὰ δὲ πρῶτος
 Πλακίαν τὸν Ἀτρείδης. καὶ
 εἰς τοῖς δὲ Λοκίππου. καὶ
 πρῶτον παῖδας μὲν Τιθω-
 νδῶν, Λάμπωνα, Κλύ-
 πων, Ἰκατίονα, Πο-
 δάρκην· θυγατέρας δὲ, Η-
 σιόνην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Ἀνδρόχων· ἐν δὲ νύμφης

pavefactum Ægidem oppo-
 sisse : Palladem vērò terri-
 tam respexisse : atque ita à
 Minerva vulneratam concidi-
 disse. At Minervam ejus de
 causa summo dolore affectam
 simulacrum illi simile confe-
 cisse, ac thoraci, pectorique
 ejus, quam pertimuerat Ægi-
 dem, accommodasse, & apud
 Jovem, honoris ergò consti-
 tuisse. Deinceps autem Ele-
 ctram, per anni pestilentissi-
 mi contagionem ad hoc con-
 fugisse, ac secum id Palla-
 dium in terra Iliaca expo-
 sisse. Ilum postea in hu-
 jusce memoriam templum
 ab se conditum summo opere
 coluisse. Hæc hæctenus de
 Palladio. Cæterum Ilus Eury-
 dicen Adraști filiam, uxorem
 cepit, ex qua Laomedontem
 genuit, cui Strymno Scaman-
 dri filia nupta fuit. Sed, &
 quorumdam testimonio, Pla-
 ciam Atrei, sive (ut alij) Leu-
 cippi, ab illo ductam fuisse le-
 gitur. Hic mares quidem Ti-
 thonum, Lamponem, Cly-
 tium, Hicetaonem, & Podar-
 cem : fœminas autem Hesio-
 nen, Cillam, & Astyothen,
 procreavit. At è Calybe nym-
 pha,

pha Bucolionem suscepit.

Καλύβης Βυκολίωνα.

§. 4. Porro Tithonum, quod eum arderet, Aurora præreptum in Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonem gignit.

§. 4. Τιθωνὸν μὲν οὐκ ὥς ἀπείσασα δι' ἔρωτα εἰς Αἰθιοπίαν κομίζου· καὶ συνελευσάσα θῆν' αἰμαίνοντα καὶ Μέμνονα.

§. 5. Post, ubi Troja ab Hercule, quo de paulò antè diximus, capta fuit: Podarces, cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam conjugem Neropis filiam nomine Arisbam sibi conjugavit, ex qua Æfacum filium creat: cui Asterope Cebrenis filia nupsit, quam cùm mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus est. Mox Priamus, Arisbā collocatā in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubā secundam uxorem Dymantis, sive, ut aliis placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Metopes filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cùm secundum propediem esset paritura filium, facem reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbem Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id

§. 5. Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἰλίου ὑπὸ Ἡρακλείους, ὡς μικρὸν πρὸ τούτου ἦμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσεν Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πρίαμος· καὶ γαμῆται τῷ Αἰείσθῃ τῷ Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴας σῆκος γίγνεται, ὃς ἔγνημα Ἀστροπῆς τῷ Κεβρεῶος θυγατρὶ, ὡς πινυῶν ἀποθανοῦσαν, ἀπορρώσκει· Πρίαμος δὲ Αἰείσθῃ ἐκδοὺς τ' ἄλλω, δωτέραν ἔγνημα Ἐκάβῃ τῷ Δύμῳ, ἢ ὡς πυνέσει, Κισσέως, ἢ ὡς ἔπειτα λέγουσιν, Σαργαίου ποταμοῦ καὶ Μετόπης· θῆν' αὖτε αὐτῇ πρὸς μὲν Ἑκτορ· δωτέραν δὲ θῆν' αὖθις μίλλοντι βεβροῖς, ἐξ ὧν Ἐκάβῃ καὶ ὕστατα λαὸν τελεῖν διάπυρον· τῶν δὲ πᾶσαν ἐπνέμεσθαι τὴν πόλιν, καὶ καίειν.

μαδὸν δὲ Πείριππος παρ' Εκάβης τὸν ὄνειρεν, Αἰσάκον τὸν υἱὸν μετεπίμψατο· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης τῶν μητροπάτορος Μέρουπος διδασχέης. ἔτ' εἰπὼν τὴν πατρὶδος ἡμέλει τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκδεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε. Πρίαμος δὲ ὡς ἐβλήθη τὸ βρέφος, διδωσιν ἐκδεῖναι οἰκίῃ κομίσονται εἰς Ἰδην. ὁ δὲ οἰκίτης Ἀγέλαος ὠνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαος,] τὸ δὲ ἐκπεδὼν ὑπὸ τέτου βρέφος, πύθ' ἡμέρας ὑπὸ αἴκτου ἐτράφη· ὁ δὲ σαζόμορον εὐρεῖν, ἀναιρεῖται· καὶ κομίσας ὅτι οὗ χωρίων, ὡς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάειν. ἡρόδοτος δὲ νεώτερος, καὶ πολλῶν διαφέρων χίλλοι τε καὶ ῥώμη, αὐτὸς Ἀλέξανδρος προσωνομάδῃ λησῆς ἀμυρόμοτος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀγέλας, ὅσ' ὅτε βασιλεύσας· καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ τοῖς γένεας ἀνέυρε. μετὰ τῶτον ἐβλήθη Εκάβη θυγατέρας μὲν Κρέυσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, & Κασσάνδραν· ἣ συνέλαβεν

ubi Priamo visum Hecuba recitavit, Æsacum filium hic statim arcessi jubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somnij conjectandi rationem edocuerat. Re perceptâ, Æsacus puerum patriæ exitium illaturum esse respōdit. Proinde infantem exponi jubet. Hunc Priamus, simul ac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idam montem. Huic servo nomen Agelao, aut Archelao fuit. Infans, ut ab eo expositus est, quinque dies ab urfa nutritus est. Hic puerum nactus incolumem tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui, cum jam grandiusculus evasisset, & plerisque, & corporis formâ, & robore anteiret, & quod prædonum vim, incurfusque repelleret, & ovilibus custodiendis adjumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inventos parentes agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandram : quem cum A-

pollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturam pollicetur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pamphonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex aliis conjugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythion, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Aftygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemacus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirichus, Aegoneus, Lysithous, ac Polymedon; Filix verò, Medusa, Medeficasta, Lysimache, Aristodeme.

§. 6. Verùm Hector An-

βυλόμην Ὁ Απόλλων, τιῷ μαρπηκῷ ὑπέρχτο διδοῦξεν. ἡ δὲ μαρδόσα, οὐ σωῆλθεν. ἴδεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαρπηκῆς αὐτῷ πίδεν. αὐτὸς δὲ παῖδας ἐγέννησεν Δηϊφόβον, Ἐλενον, Πάμμωνα, Πολίτην, Ἀντίφον, Ἰππώνοον, Πολύδορον, Τροϊλον. τῷτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γνηνηκῶσαι. ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμῳ παῖδες γίνονται, Μελανίππος, Γοργύθιον, Φιλαιμων, Ἰππόδου, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Ευαγόρας, Ἰππιδάμας, Μήτωρ, Ἄτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύωψ, Βίας, Χρύμιος, Ἀσάριον, Τελέστας, Εὐανδρῶ, Κεβριόνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδομενεύς, Ὑπείριον, Ἀσκαῖος, Δημοκόων, Ἀῤῥήτης, Δηϊόπης, Κλόνιος, Ἐχμίον, Ὑπίρυχος, Λίγανεις, Λυσίδο, Πολυμήδων. θυγατέρες δὲ, Μήδουσα, Μηδεστιάτη, Λυσιμάχη, Λεισοδόμη.

§. 7. Ἐκ τῶν μὲν οὐδ' Ἀν-

δρομάχῳ τῷ Ἡπῶνθ·
 γαμῇ· Ἀλέξανδρ· δὲ Οἰ-
 νάνῳ τῷ Κερῆῳ· ὃς
 ποταμοὶ δουράτῃα· αὐτῇ πα-
 ρὰ Ρέας τῷ μαντικῷ μα-
 δοῦσα, πρὸς ἄλγῳ Ἀλε-
 ξάνδρῳ μὴ πλεῖν Ελένῳ.
 μὴ πείδουσα δὲ εἶπεν, ἐὰν
 πρὸς δῆ, παραγλυῖται πρὸς
 αὐτῷ, μόνῳ γὰρ δεξα-
 σθαι δύνασθαι. τὸν δὲ,
 Ελένῳ ἐκ Σπαρτῆς ἀφ-
 πάσαι· πολέμουμένης δὲ
 Τροίας, πρὸς δέντα ὑπὸ
 Φιλοκτήτου τόξοις Ἡρα-
 κλείοις, πρὸς Οἰνάνῳ
 ἐπανελθεῖν [εἰς] Ἰδῶν. ἡ
 δὲ μνησκούσα, δεξαμένη
 ἔκ· ἔφη. Ἀλέξανδρ· μὴ
 οὐκ εἰς Τροίαν κομίζομε-
 ν· ἐπελδ'· τα· Οἰνάνῃ δὲ
 μετανοήσασα, τὰ πρὸς δε-
 ραπία φάρμακα ἔφερε. (ἡ
 γὰρ Οἰνάνῃ ἰατρικῶς ἔχου-
 σιν ἡσκει.) καὶ παπαλα-
 σοῦσα αὐτὸν νεκρὸν, ἐαυ-
 τῷ ἀθήρησεν. ὁ δὲ Ἀσω-
 πὸς ποταμὸς Ωκεανὸς, καὶ
 Τηθύ· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος
 λέγει, Πηρεὺς, καὶ Ποσειδῶ-
 ν· ὡς δὲ πνεύς, Διὸς καὶ
 Εὐρυδῶντος· ὅτι Μετώπῳ
 γημέρῳ· Μάδωνος γὰρ

dromachen Eetionis, & Ale-
 xander Oenonen Cebrenis
 amnis filiam ducit. Hæc à
 Rhea vaticinandi cognitio-
 nem edocta, Alexandro ne ad
 Helenam navigaret, prædixit:
 At ea minimè persuadens,
 cum sibi vulnus illatum fue-
 rit, ad sese venturum, dixit:
 quod se ipsi mederi posse in-
 telligebat, præterea nemi-
 nem. Hic autem, raptâ post
 Helenâ à Sparta, Trojâque
 bello impetitâ, sagittis Her-
 culeis à Philoctete fauciatu-
 s, in Idam ad Oenem remeavit.
 Tum illa injuriarum memor,
 Paridem curare nolle affir-
 mat. Alexander igitur, cum
 in Trojam referretur, occu-
 buit. Mox Oenone, quam de-
 trectatæ medelæ pœnituerat,
 ad vulnus curandum pharma-
 ca defererebat, siquidem Oe-
 none medendi canendique
 artem callebat. Quæ, ubi eum
 jam obiisse reperit, sibi la-
 queo vitam finivit. Asopus
 verò amnis, Oceani, & The-
 thyis filius: sed, ut scribit
 Acusilaus, Perus, & Neptu-
 ni: sed, ut alij, Jovis & Eury-
 nomes: hic, ductâ Metope,
 quam Ladonis fluvij filiam

fuisse tradunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti fœminas procreavit: quarum unam Æginam, cui Oenone fuit nomen, ab Jove raptam Asopus quærens, Corinthum abiit: ubi à Sisypheo raptorem fuisse Jovem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluenta remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus, ex hujusce fluentis carbones efferuntur: sed Æginam illatam in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur, nunc ab ea dictam Æginam, Jupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cujus gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Ad hæc Æacus Endeidem Chironis filiam conjugem capit, ex qua duo nati sunt filij, Peleus & Telamon. Pherecydes vero Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumque * Actæi filium, & Glaucēs * Crethei fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Nerei filia, in fontem, quod inscendi noller, com-

ποταμὸς θυγάτηρ αὐτῆς δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμη-
νὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι
δὲ θυγατέρας· ὧν μὲν μίαν
Ἀἴγινα, (ἣν τις Οἰνώνην ἐκα-
λεῖτο) ἤρπασεν Ζεὺς, ταύ-
τῃν Ἀσὼπὸς ζήτησεν, ἣν εἰς
Κόρινθον, καὶ μαρτυρεῖται πα-
ρὰ Σιούφου ὅτι ἤρπακός τε ἦν
Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσὼπὸν μὲν
καταμύσας διώκοντα, πάλιν
ὅτι τὰ οἰκίᾳ ἀπέπεμψε
ρεῖδρα. διὰ τοῦτο, μέγας
καὶ νῦν, ἐκ τῆς τέτης
ρείδρων αὐδραχὰς φέρονται.
Ἀἴγινα δὲ εἰσκαμίσας εἰς
ὅτι Πύτι Οἰνώνην λεγομένην
νῆσον, νῦν δὲ Αἴγινα ἀπ’
ἐκείνης ἐκλήθησαν, μίγνυται,
καὶ ἡνὶα παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰα-
κόν. τὴν δὲ Ζεὺς ὅτι μόνον ὅτι
τῇ νήσῳ τὸς μύρμηκας ἀν-
θρώπους ἐποίησε. γαμῆ δὲ
Αἰακὸς Ἐνδιδέα, ὅτι Χείρωνος
ἦν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγά-
νοντο, Πηλεὺς τε καὶ Τελα-
μών. Φερεκύδης δὲ φησὶ Τε-
λαμῶνα φίλον, ἐκ ἀδελφὸν
Πηλέως ἦν. ἡγὰρ * Ἀχαιὺς
παῖδα καὶ Γλαυκῆς ὅτι Κρη-
δείως. μίγνυσι ὅτι ἀδελφὸς Αἰα-
κός, Ψαμαθὴ τῇ Νηρείῳ,
εἰς * πηλῶν ἡλλαγμένῃ διὰ

τὸ βελεῖσθαι ἀνελθεῖν, καὶ
 περὶ παῖδα Φῶκον. ἦν δὲ
 εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰα-
 κός. διὸ καὶ τῷ Ἑλλάδα
 χαπεχρύσθης ἀφορίας διὰ Πέ-
 λοπα, ὅπ Στυμφάλῳ τῷ
 βασιλεῖ τῷ Ἀρχαδίων πο-
 λεμῷ, τῷ Ἀρχαδίαν
 ἐλεῖν μὲν δυνάμεσθαι, περ-
 ποιησάμεσθαι φίλιαν, ἐκ-
 τινεν αὐτὸν, καὶ διέ-
 σπειρε μελέϊσας. χρησμοὶ
 δὲ θεῶν ἔλεγον ἀπαλα-
 γήσεσθαι τῷ ἐπιδώτων χα-
 κῶν τῷ Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰα-
 κὸς ἴσῃ αὐτῆς εὐχὰς
 ποιήσῃται. ποιησαμένου δὲ
 εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκάρ-
 πιας ἢ Ἑλλὰς ἀπαλλάττε-
 ται. πρῶτος δὲ καὶ πρῶτος
 Πλούτωνι τελευτήσας Αἰα-
 κός· καὶ ταῖς κλῆς τῷ Ἀ-
 ῖδου φυλάττει. διαφέρων
 π δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώ-
 κῳ, τὸς ἀδελφοὺς Πη-
 λέα καὶ Τελαμῶνα ὁπ-
 τελευτῶν καὶ λαχὼν κλή-
 ρῳ, Τελαμῶν συγγυμνα-
 ζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσ-
 κῳ καὶ τῷ κεφαλῆς, κτείνει.
 καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως,
 χρύπῃ κατὰ πνύθιν ὕλην.
 φερε δὲ τῷ δὲ τῷ φίνου,

mutata coivit, & Phocum gi-
 gnit. Sed & Æacus omnium
 pietatis servantissimus fuit.
 Quamobrem, cū Græcia
 inusitatâ frugum caritate pre-
 meretur, Pelopis causâ, quod
 ipse Stympalum Arcadum
 Regem bello infestans, Arca-
 diam subigere minimè posset,
 per simulatam amicitiam ip-
 sum interfecit, ac ejus visce-
 ra membratim confecta dis-
 persit. Deorum intereâ res-
 ponsis, tum Græciam immi-
 nentibus malis ereptum iri, si
 illius ergo preces effuderit
 Æacus, renunciatum est. Quo
 per Æacum facto, Græcia
 annonæ penuriâ liberatur.
 Quinetiam & apud inferos
 Æacus in summo esse honore
 perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quo-
 niam verò Phocus in certa-
 minibus præstare videbatur,
 fratres Peleum ac Telamo-
 nem insidias illi comparasse
 ferunt: atque ubi sorte obve-
 nit, ut cum eo Telamon pari
 in ludo decertaret, disco ca-
 put illi ferit, & occidit, ac
 sublatum, Peleoadjutore, qua-
 dam in sylva occultavit. De-
 mum verò, cæde detectâ,

ambo ex Ægina ab Aëaco so-
lum vertere compelluntur.

§. 7. Telamon Salaminem
ad Cychreum Neptuno ac
Salamine Afopi filia natum
pervenit. Is, peccato serpen-
te, qui insulam, cujus ipse
Rex erat, devastabat, ac nul-
lis post se relictis filiis, mo-
riens, regnum Telamoni con-
cessit. Is deinde Peribœam
Alcathoi Pelopis filiam sibi
uxorem conjunxit : & Her-
cules, ut illi mascula proles
enasceretur, à Diis precibus
deposcit : & post preces
repente aquila apparuit, &
enatum puerum Ajacem no-
minarunt : qui in bello con-
tra Ilium Herculem secutus,
Hesionen Laomedontis fi-
liam muneri accepit, ex qua
sibi Teucrum procreavit.

φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ
Αἰακῇ ἐλαύνοντα.

§. η. Καὶ Τελαμὼν μὲν
εἰς Σαλαμῖνα φθάνειται
πρὸς Κυχρεῖαν τὸν [Προσι-
δῶνθ', καὶ] Σαλαμῖνθ'
τὸν Ἀσσιπιδῆ (ὃν) κλῆρας
δὲ ὄφιν ἔτθ' ἀδικουῦντα
τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβα-
σίλει, καὶ τελευτῶν ἄποις,
τὴν βασιλείαν ἀφειδίδωσι
Τελαμῶνι. ὃ δὲ γαμῶσι Πι-
εβοίαν τὴν Ἀλεξίδου τῆς
Πέλοπος· καὶ ποιησάμενος
ἐυχὰς Ἡρακλείει· ἵνα αὐτῷ
παῖς ἀβύλῳ γήνηται· φα-
νέντθ' δὲ μὲν παῖς ἐυχὰς
αἰετῷ, τὸν θορηκτὴν ἐκεί-
νον Αἴαντα. καὶ στρατῶ-
σάμενθ' ὅτθ' Τρῶας Ἡρα-
κλεῖ, λαμβάνει χάρας Ἠσιό-
νῳ τὴν Λαομέδοντθ' θυ-
γατέρα· ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται
Τεῦκρος.

CAP. XII.

Κ Ε Φ. 16.

CÆterum Peleus Phthiam
ad Eurytionem Actoris
filium exulatum abiit, à quo
quo postea expiatus Antigo-
nen illius filiam in matrimo-
nium capit : atque in tertiam
regni partem adscitus est.

Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν
φυγὼν πρὸς Εὐρυτιό-
να Ἀκτορὸς, ὑπὸ αὐτῷ
κεθαίρεται· καὶ λαμβάνει
παρ' αὐτῷ τὴν θυγατέ-
ρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς
χάρας τὴν τρίτην μίξαν.

καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ
Πολυδωρῇ, ἣν ἐγήμε Βω-
ρεὺς ὁ Πειεήεις.

§. β. Ἐν τῷ δὲν ὅτῃ πλὴν
θῆκεν τῇ Καλυδωνίᾳ κα-
θευμετ' Εὐρυπίων· ἐλ-
θὼν, περὶ μὲν ὅτῃ τὸν
σὺν ἀκόντιον, Εὐρυπίωνος
πυγχανεῖ, καὶ κτείνει τῷ-
τον ἀκόντιον· πάλιν οὖν ἐκ
Φθίης φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν,
πρὸς Ἀκάστον ἀφικνεῖται,
καὶ ὡς αὐτῷ καταδύρεται.

§. γ. Ἀγωνίζεται δὲ καὶ
τὸν ὅτῃ Πελοῖα ἀγῶνα πρὸς
Ἀπαλατίην, διαπαλαίσει·
καὶ Ἀστυδάμεια Ἀκάστου γυ-
νὴ, Πηλεὺς ἐρεσθεῖσα, πε-
ρὶ σωκεσίας περὶ πύμψαν
αὐτῷ λόγους. μὴ δυνάμενη
δὲ πύμψαν, πρὸς τὴν γυναι-
κα αὐτῷ πύμψαν ἐφη, μέλ-
λων Πηλεῖα γαμῶν Στε-
ρόπην τὴν Ἀκάστου θυγατέρα·
καὶ τῷτο ἐκείνη ἀκούσασα,
ἀγρόντι αὐτῇ. Πηλεὺς
δὲ πρὸς Ἀκάστον καταψά-
λῃται λόγους, ὡς αὐτῇ περὶ
σωκεσίας περὶ πύμψαν. Ἀκάστος
ἀκούσας, κτείνει μὴ δὲν ἐκα-
θῆκεν, ἐκ ἡβελήθη· ἄγει τὸν
αὐτὸν ὅτῃ θῆρας εἰς τὸ Πή-
λιον. ἐν δὲν ἀμίλλῃς περὶ

Mox Polydoram filiam ge-
nuit, quam Boro Perieris
filio nuptui dedit.

§. 2. Inde in Calydonij
agri venationem cum Eury-
tione simul egrossus, ac misso
in aprum telo, Eurytionem
ferit, eumque fortuito ictu
cæcidit: rursus itaque à
Phthia Iolcum ex fuga ad
Acastum sese recepit, ab eo-
que lustratur.

§. 3. Ad hæc, cum Atalan-
ta ludis in Pelieæ hoṡorem in-
stitutis palæstricâ pugnâ de-
certavit: ubi Astydamea Aca-
sti conjux, Pelei amore cor-
repta, ad eum literas de con-
cubitu dedit: quæ, quoniam
id illi persuadere non potuit,
ad ejus etiam uxorem misit,
qui à Peleo Steropen Acasti
filiam propediem ductum iri
illi renuntiaret. Quod ubi il-
la accepit, laqueo se suspen-
dit. Peleum insuper Acasto,
quòd eam de stupro interpel-
lasset, calumniatur. Id ubi
Acastus percepit, quem ipse
lustrasset, haudquaquam ab
se necandum esse censuit: at
eum Peleum montem vena-
tum abducit. Inde coortâ de
vena tione

venatione controversiâ, Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitavit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum enssem in boum fimo celavit, & abivit. Is deinde experrectus, interea dum enssem quærirat, à Centauris comprehensus, jamjam moriturus erat, verum à Chirone servatur incolumis, eidemque quæsitum ac repertum enssem condonavit.

§. 4. Peleus verò, ut supra dictum est, Antigonem Eurytionem patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento Boro Perieris filio uxorem collocavit, ex qua Menesthius natus est.

§. 5. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Therin Nerei filiam, de cujus matrimonio

θήρας θηομένους, Πηλεὺς μὲν οὐκ ὦν ἐχειροῦτο θηρίων, τοὶ γλώσσας τέτων ἐκτίμων εἰς πέραν ἐπιδει· οἱ δὲ μὲν Ἀκάστου ταῦτα χειρέμενοι κατηγέλων ὡς μηδὲν τι θηροκότος τῷ Πηλεῶς. ὁ δὲ τοὶ γλώσσας ὡραζόμενος ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις πασάτα ἔφη τιθροκόνας. ὁποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλῶ, ἀπολιπὼν Ἀκάστος, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ ἄλῃ βοῶν κότρω κρύψας ἐπανέρχεται. ὁ δὲ, ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῷ Κενταύρων καταληφθεὶς, ἐμμελλεν ἀπολλυδαί· σὺζεται δ' ὑπὸ Χείρωνος ἔτ· καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῷ ἐκζητίσας, [καὶ ἐξελθὼν] δίδωσι.

§. δ. Γαμήϊ δὲ, ὡς λέλεκται, Πηλεὺς Ἀντηρίῳ τὴν Εὐρυπίων, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεταί Πολυδώρη ἣν ἐγρημα Σπέρχεϊ ὁ ποταμὸς ὀπίκλῳ Βῶρεος ὁ Πτερίεως υἱός, ἐξ ἧς Μενέστιον τέκνῳ.

§. ε. Αὐτῷ δὲ Πηλεὺς γαμήϊ Θέριν τὴν Νερείδους, ὡς ἦν τῷ γάμῳ

Ζεύς καὶ Ποσειδῶν ἤει-
σαν. Θέτιδος δὲ διασιγ-
δέσης ἔσονται τὸν ἐκ παύ-
της ἡμνηθέντα κρείττονα
τῷ πατρὶ, ἀπορόντα. ἔνιοι
δὲ φασὶ Διὸς ὀρμῶντ'
ἐπὶ τῷ ταύτης σωμα-
σίᾳ, εἰρηκίναί Πρω-
μία τὸν ἐκ ταύτης αὐ-
τῷ ἡμνηθέντα, οὐρανὸν
διωασένειν. πινὲς δὲ λέ-
γουσι μὴ βουληθῆναι Θέ-
την Διὶ σωμαλῆν ὑπὸ Η-
φαιστῆ. Δία δὲ
ὀρχιδέντα θνητῷ ἐθέλη-
ται αὐτῷ σωμακῆσαι. Χεί-
ρωνος οὖν ὑποδεσμέου Πη-
λεΐ συλλαβεῖν, καὶ πατρί-
χον αὐτῷ μεταμορφουμέ-
νῳ, ἐπιτηρήσας, σωμα-
πάζει. γινώσκων δὲ ὅτι
μὲν πῦρ, ὅτι δὲ ὕδωρ,
ὅτι δὲ θάλασσα, οὐ παύ-
σας αὐτῆς, πρὶν ἢ τῷ
ἀρχαῖον μορφῶν εἶδεν ἀπο-
λαβοῦσαν. γαμῆ δὲ ὦν
τῷ Πηλεΐ· κ' αὖτις θύει
τὸν γάμον ὠκυρόμενοι
καθύμνησαν· καὶ δίδωσι
Χείρων Πηλεΐ δόρυ μί-
λινον, Ποσειδῶν δὲ, ἵπ-
πους Βάλιον καὶ Ξάν-
θον· Ἡφαιστὸς δὲ μάχαι-

Jupiter & Neptunus contem-
derunt. At cū Theris ē se-
ortum filium patre futurum
esse præstantiorem prædixit-
set, abstinuisse Jovem illius
nuptiis ferunt. Nec desunt qui
scribant ad ejus complexum
jamjam prodeunti Jovi, Pro-
metheum dixisse, natum ex
ea cælo dominaturum. Sunt
etiam, qui memorant The-
tin Junonis monitu persua-
sam Jovis concubitum evi-
tasse. Hinc iratum Jovem vo-
luisse ut ea mortalis viri con-
jugio locaretur. Chironis ita-
que consilio eam comprehen-
dendi ac detinendi rationem
Peleus iniit: eam itaque cū
in varias se formas commu-
tantem observasset, corripit:
quæ cū interim ignis, inte-
rim aquæ, modò etiam feræ
vultum caperet, non eam
prius, quàm pristinam for-
mam recepisse videt, remisit.
Hanc demū in Pelio monte
uxorem sibi copulavit: atque
inibi dij convivio excepti suo
quisque munere matrimo-
nium commendarunt. Nam
Chiron hastâ fraxineâ Pe-
leum, Neptunus equis Balio
& Xantho, Vulcanus ense,

ac reliqui aliis muneribus condonarunt. Hi verò dij immortales fuere.

§. 6. Pòst, ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, cum immortalem factura, clàm Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosiâ puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natum in igne conspiciatus, inclamavit. Tum Thetis, quominùs votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum, ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorumque & urforum medullis enutrivit: eúmque, cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minimè admovisset, Achillem nominari voluit.

§. 7. Pòst hæc Peleus Iasonis & Dioscurorum adjumento, Iolcum expugnavit: Astydamiâmq; Acasti conjugem occidit, ac distractis illius membris, per eam intra urbem tra-duxit exercitum.

εαν, καὶ οἱ λοιποὶ ἱπ-
ρα. ἀδάσσει δὲ ἔσαν ἱ-
τοι.

§. 6. Ὅς δὲ ἐβόησεν Θεί-
ης ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀδύ-
νατον δόλουσιν ποιῆσαι τῷ
κρῖνα Πηλέως εἰς τὸ πῶρ
ἐγκυβῆσαι τῆς νυκτός, ἐφ-
θόρεν δ' ὡς αὐτῇ δυνάτον πα-
τρῶν· μὲν δ' ἡμίεον ἢ ἔχρειν
ἀμύχανα. Πηλεὺς δὲ ὀπ-
πρήσας, καὶ ἀπαύρωντα τὸν
παῖδα ἰδὼν ὅτι τῷ πυρὶ
ἔβησεν. καὶ Θείης καλυ-
ψάμενος ἢ περιείρειν τιλεῖσθαι
τὸν, τῆσιν δ' ὁ παῖς ἀπολι-
ποῦσα, πρὸς Νηρηΐδας ᾤ-
χετο. κομίζου δὲ τὸ παῖδα
πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς· ὁ δὲ
λαβὼν αὐτὸν ἐπείρεσεν ἀλάλ-
χας λέοντων. καὶ συνῶν ἀ-
χίον, καὶ ἄλλων μυελοῖς
καὶ ἀνόμασιν Ἀχιλλέα. περι-
τερον μὲν ὡς ὄνομα αὐτῷ Δι-
γόρεον. ὅτι χεῖλη μαστῖς ἢ
περιεβύετο.

§. 7. Πηλεὺς δὲ μὲν τῶν
τασὺν ἰάσσει καὶ Διόσκου-
ροις ἐπὶ ῥῆσιν Ἰωλκῶν· καὶ
Ἀστυδαμείαν τῶν Ἀχαιοῶν
γυναικα φονδαί· καὶ Δι-
ελάον μέλη, δὴ γὰρ δι' αὐτῆς
τὸ πρῶτον εἰς τὴν πόλιν.

§. η. Ως δὲ ἐγένετο ἐν-
 ραετὴς Ἀχίλλεος, Κάλ-
 χαντος Ἀχίλλεος ἢ Διὸς
 αἰρεθῆναι, Θέτις περὶ
 δὴ αὐτὸν δὲ φρατρίδου
 νον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύ-
 ψασα ἐνὶ πηγαίᾳ,
 ὡς παρθένον παρέδετο. καί
 κεν τρεφόμενος τῇ Λυ-
 κομήδιδι θυγατρὶ Διδοί-
 μεναι μίγνυται καὶ γινέ-
 ται πάντῃ Πύρρῳ αὐτῷ,
 ὃ κληθεὶς Νεοπτόλεμος
 αὖτις. Οδυσσεὺς δὲ με-
 νούσας παρὰ Λυκομή-
 δος ζῆτορ Ἀχίλλεα, σάλ-
 πγγι χηστὰ μύροισιν
 καὶ πότον τὸν τρέπον
 εἰς Τροίαν ἦλθε. συεί-
 πτο δὲ αὐτῷ φοῖνιξ ὃ
 Ἀμύτωρ. οὗτος ὑπὸ τῆς
 πατρὸς ἐπυφλώθη κατὰ
 ψάσμαίνης φθορᾷ Κλυ-
 τίας τῆς τοῦ πατρὸς παλ-
 λίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν
 πρὸς Χείρωνα κομίσας,
 ὑπὸ ἐκείνου διδάσκει-
 ται καὶ ὄφει, βασιλέα
 κατίσσει Δολόπων. σωεί-
 πτω δὲ καὶ Πάτροκλῳ ὃ
 Μεινοίην καὶ Σιδεῖαν τῇ
 στήναι. Ἰνσπερ Ἀχίλλει

§. 8. Ubi demum nonum
 ætatis suæ annum explevit
 Achilles, Calchante Trojam
 sine ipso capi non posse, præ-
 dicente, Thetis, quod filium
 eo in bello militantem in-
 teriturum omnino prævidis-
 set: muliebri ipsum veste
 contextum) in Scyron insu-
 lam Lycomedi) pro puella in-
 corrupta, ac virgine perdu-
 ctum commendavit: ibique
 agens adolescentulus, Deida-
 miam regis filiam comprimit:
 ex qua Pyrrhum filium extu-
 lit, qui novo postea nomine
 Neoptolemus est appellatus.
 Cæterum Ulysses, quando ei
 apud Lycomedem esse Achil-
 lem, indicatum fuit, quæsi-
 tum tuba usus invenit. Ad
 hunc itaque modum Achilles
 ad bellum Trojanum perdu-
 ctus est. Ad quod etiam Phœ-
 nix Amyntoris filius illum co-
 mitatus accessit. Hunc à Cly-
 tia patris pellice, ut de stupro
 interpellata, falso infimula-
 tum pater oculorum luce pri-
 vavit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem ductum, ab eoque cu-
 ratum, oculorum luce recu-
 peratâ, Dolopum regem con-
 Patroclus Menœtij, ac Sthe-

neles Acasti, sive, ut aliis placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernium acceptus, Achillis amasius efficitur.

CAP. XIII.

POrro Cecrops indigena, ac geminus, id est, humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica regnavit, & quæ prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque diis fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum privatos honores unusquisque adipisci posse videtur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente, ad mediam arcem terra, fretum repente excivit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se

Αχαιου, ἡ Πειριάδης τῆς φέρητο, ἡ, καὶ δαΐφρην οἱ φιλοκράτης, Πολυμήλες τῷ Πηλέϊ. ἔπειτα ἐν Οὔπυντι (τῇ Λοκρίδι) διεγυγχεῖς ἐν παιδίᾳ αὐτοῦ ἀγαλάων παῖδων παῖδα Κλυσονύμιον τὸν Ἀμφιδάμαντα ἔφονε [ἄκων] ἀπίτην. καὶ φυγὼν μετὰ τῷ πατρὶ, ἐπὶ Πηλεὶ κατῴκει, καὶ Ἀχιλλεύς ἐρφηρὺς γίνεται.

Κ Ε Φ. ιγ.

ΚΕκροφ' αὐτόχθων συμφορὴς ἔχον σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηκῆς ἐβασίλευσε πρῶτος· καὶ τῷ γὰρ πρῶτον λεγόμενον Ἀκτῖν, ἀφ' ἑαυτῷ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ὅτι τότε φασὶν ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλιν κατασβεῖν, ἐν αἷς ἑμμελλον ἔχειν πῦρ· ἰδίαις ἔκαστος. ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ὅτι τῷ Ἀθηκῷ, καὶ πᾶσι τῇ τειαίνῃ κατὰ μέσσην, τῷ ἀκρόπολιν, αἰέφηνε δάλασσαν, ὡς νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. μετὰ δὲ πόδον ἦκεν Ἀθηνᾶ· καὶ ποιεῖ Ἀμύνην τῆς καταλή-

†εως Κέκροπα μάρτυρα ,
 ἐφύτλυσεν ἐλαίαν ἢ νύκτωρ
 τῇ Πανδροσίῳ δέικνυται.
 γημομένης δὲ εἰδῇ , ἀμ-
 φοῖν περὶ τῆς χώρας Ἀθη-
 ναῶν καὶ Ποσειδῶνα δια-
 λύσας Ζεὺς , κριταὶ εἶδω-
 κιν , ἐχ' , ὡς εἰπὼν π-
 νες , Κέκροπα καὶ Κρα-
 νάον , ἐδὲ Εὐριχθέα· οὗτος
 δὲ τοὺς δώδεκα· καὶ τῶν
 διχεζόντων ἢ χώρα τῆς
 Ἀθηνᾶς ἐκείδῃ , Κέκροπος
 μαρτυρήσαντο , ὅτε παρ-
 τον τῷ ἐλαίαν ἐφύτλ-
 ουσιν· Ἀθηνᾶ μὲν οὐδ' ἀφ'
 ἑαυτῆς τῷ πόλει ἐκάλε-
 σεν Ἀθῶα· Ποσειδῶν δὲ ,
 θυμῷ ὀργισθεὶς , τὸ Θεία-
 σιον [πείδιον] ἐπεκάλυ-
 ψε , καὶ τῇ Ἀθηναίῳ ὕφραλον
 ἐποίησεν.

§. β. Κέκροψ δὲ γή-
 μας τῷ Ἀκταίῳ κόρῳ Ἀ-
 γραύλῳ , παῖδας μὲν εἰς-
 χεν Εὐρυσίχθονα , ὃς ἄπικτος
 μετέλλαξε· θυγατέρας δὲ
 Ἀγραύλῳ , Ἐρσίῳ , Πά-
 ρορον· Ἀγραύλῳ μὲν οὐδ' ἔ-
 Ἀρεῇ Ἀλκίππῃ γίνεται.
 παύτῳ βίαζόμενον Ἀλκί-

Cecrope occupationis suae te-
 ste , oleam è terra produxit ,
 quae nostrâ etiam ætate vi-
 situr in Pandrosio. Coortâ
 deinde inter utrumque con-
 tentione , ac lite de urbe , Ju-
 piter Minervam Neptunum-
 que inter se pacavit : iisque
 non , ut quidam memorant ,
 Cecropen , Cranaumque , nec
 Erichtheum , sed duodecim
 deos hujusce controversiæ ju-
 dices dedit : quorum senten-
 tiâ urbs Athenæ Minervæ ad-
 judicata fuit : quando pri-
 mum ab ea oleam , Cecropis
 testimonio , productam fuisse
 perceperunt. Minerva itaque
 de se ipsa Athenis nomen im-
 posuit. At Neptunus mirum
 in modum iratus , Thriasium
 campum pessimè afflixit : at-
 que Atticam universam pela-
 go inundavit.

§. 2. Ad hæc Cecrops A-
 graulon Ἀκταίῃ filiam in con-
 jugium duxit , ex eaque ma-
 rem quidem suscepit , Erysich-
 thonem , qui sine maribus li-
 beris è vitâ decessit : filias
 verò , Agraulon , Hersen &
 Pandrosion. At ex Agraulo ,
 ac Marte gignitur Alcippe.
 Huic vim inferre Halirrho-

thius Neptuni & Eurytes
nymphæ filius à Marte de-
prehensus occiditur. Quam-
obrem Neptunus Martem in
Areopago cædis reum agit. Is
duodecim deorum sententiâ
judicatus absolvitur.

§. 3. At Cephalus, Herfes
& Mercurij filius, quem cum
Aurora suprâ modum ama-
ret, correptum secum aspor-
tavit in Syriam, ibique illius
concubitu gravis fit, & Ti-
thonum peperit: cui Phaë-
thontem filium fuisse pro-
dunt. Hujus autem fuit Afty-
nous, ex quo Sandochus: qui
è Syria profectus in Ciliciam,
Celenderin urbem condidit:
ductâque in matrimonium *
Thanace Megessari filiâ, Ci-
nyram Assyriorum Regem
procreavit. Hic Cinyras cum
in Cyprum se contulisset, cum
populo, Paphum condidit, du-
ctâque inibi uxore Merharme
Pygmalionis Cypriorum re-
gis filiâ, *Oxyporum & Ado-
nin genuit: necnon filias Orfe-
dicen, Laogorénque & Bræ-
siam ex eadem suscepit. Hæ
verò ob Veneris iram alieni-
genis permistæ viris, vitam in
Ægypto cum morte commu-
tarunt.

ρόδιθ· ὁ Ποσειδώνθ· καὶ
νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀ-
ρεως φεραδὶς κτείνεται.
Ποσειδών δὲ ἐν Ἀρείῳ πύ-
γῳ κρίνεται, διακρίνοντων ἑξή-
δωδεκα θεῶν Ἀρη, καὶ ὑπο-
λύεται.

§ γ. Ερφης δὲ καὶ Ερμού
Κέραλθ·, οὗ ἐξαδούισθ
Ἡώς ἤρπασ· καὶ μνηστῶν
ἐν Συρίᾳ, παῖδα ἐγέννησε
Τιθωνόν. ὃ παῖς ἐβόηεν
Φαίδων· τύτῃ δὲ Ἀσάνοος·
τῷ δὲ Σάνδοχος, ὅς ἐκ
Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
πόλιν ἔκτισε Κελίνδειν.
καὶ γήμας * Θανάκῳ τῷ
Μεγασάρῳ [Κινύρῳ] ἑξή-
Λασυείων βασιλεῖα ἐγέννη-
σε. Κινύρας ἔταθ· ἐν Κύ-
πῳ· ἔκτισεν Πάφον· γήμας
δὲ ἐκτὴ Μεδάρμῳ κορίνῳ
Πυγμαλίονθ· Κυπρίων
βασιλέως, Οξύπορον ἐγέν-
νησε καὶ Ἀδωνιν· ὧς δὲ
τύτῃς θυγατέρας Ορφεδί-
κῳ, Λαογόρῳ καὶ Βρα-
σίᾳ. αὗται δὲ διὰ μίσην
Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀν-
δράσι συνδυναζόμεναι, τὸν
βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετέλλα-
ξαν.

§. 3. Ἀδωνίς δ' ἐπ' παῖς.
 ὦν, Ἀρτεμιδος χόλῳ, πλη-
 γαίς ἐν δῖραις ὑπὸ σὺνδ' ἀπὲς
 θανε. Ἡσίοδος δ' αὐτὸν Φρύ-
 γικός καὶ Ἀλφεισιβοίας λέγει.
 Πανυασις δὲ φησι Θόαντ
 βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃ ἐχρ
 δουρατοῦ Σμυρναν. αὐτὴ καὶ
 μύων Ἀφροδίτης, ἐχρ αὐ-
 τῷ ἐπ' ἡμᾶς, ἔχει τῷ πατρὸς
 ἔρωτα καὶ σιωπῶν λαβῶσα
 τὴν τροφὴν ἀγορεύει τῇ πα-
 τρὶ νύκτας δουλεύει σιωπῶν
 ὡν. ὃ δὲ, ὡς ἡ δειτο σπασά-
 μιν Θ' ἔξω, ἐδίωκεν αὐ-
 τῷ ἢ δὲ, παρεχόμενα λαμ-
 βανόμενη, διότι ἔσχατο ἀ-
 φανῇ γυνεῖ. διότι δ' ἔχουσι
 κείραντες, αὐτῷ εἰς δέν-
 δρον μεταλλάξαν, ὃ καλοῦσι
 σμύρναν. δεκάμηναι δὲ
 ὅτερον χρόνον, τὴν δένδρον ῥα-
 γνύσκει, γυνήσκειναι τὴν λεγ-
 μένουν Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη
 διὰ κάλλος ἐπ' νήπον κρύφα
 θάων εἰς λαύνακα κρύψασα,
 Περσεφόνη παῖσατο. ἐκείνη
 δ' ὡς ἐθάσατο, ἐκ ἀπιδί-
 δει. κείσας δ' ὅτι Διὸς γυ-
 μνήτης, εἰς [πρὸς] κοίρας διη-
 ρέθη ὃ ἐναυτός καὶ μίαν μὲν
 παρ' ἑαυτῇ μένειν τὴν Ἀδωνιν
 μίαν δὲ τὴν Περσεφόνην

§. 4. Adonis autem puer ad-
 huc, Dianæ iracundiâ, in ve-
 natione ab apro percussus in-
 teriit. Hunc Hesiodus Phœ-
 nicis & Alphesibœæ filium
 fuisse ait. Panyasis verò, de
 Thoante Assyriorum Rege,
 qui Myrrham filiam habuit,
 natum refert. Hæc Myrrha
 per iram Veneris, quod eam
 nihili faceret, patris amore
 corripitur: atque usa nutricis
 operâ, cum infcio patre no-
 ctes duodecim concubuit. Is,
 ubi rem sensit, stricto in filiam
 ense, impetum facit: quæ, cum
 jam comprehenderetur, deos
 rogat, ut nusquam appareat.
 Tum dii illam miserati, in ar-
 borem sui nominis commuta-
 runt: ac decimo post mense,
 rescissâ arbore, Adonin ex ea
 filium fuisse ferunt. Quem
 Venus formæ ergo infantem
 adhuc clam diis in arca occul-
 tatum, ante Proserpinam con-
 stituit: quem simul ac illum
 conspexit, se reddituram ne-
 gavit. Delato ad Jovem judi-
 cio, tres in partes annum par-
 titus est, ut unam apud seip-
 sum, alteram cum Proserpi-
 na, tertiam demum cum Ve-
 nere Adonis permaneret, im-
 peravit.

p̄eravit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo p̄st tempore, inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

§. 5. Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ductâ à Lacedæmone Pediade Menetis filiâ, Cranaen genuit, & Cranæchmen, & Athidem: quæ cūm, virginitate necdum expugnatâ, obiisset, Cranaus ab ea terram Athidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsū regnavit Amphictyon.

§. 6. Hunc nonnulli Deucalionis, alij verò indigenæ hominis filium fuisse dicunt: qui, cūm duodecim annos regnum, tenuisset, ab Erichthonio pellitur: hunc Hephæstes, ex Craneæ Athidis natâ filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflari volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ

προσέταξε. τὴν δὲ ἐπίεραν Ἄφροδίτη. ὃ δὲ Ἀδωνίς τούτῃ προσέειπε καὶ ἡ ἰδίαν μοῖραν. ὅτερον δὲ διηρώων Ἀδωνίς ὑπὸ σὺδος πληγῆς ἀπὸθανε.

§. 5. Κέκροπος δὲ ἀποθανόντῳ, Κρανῶντῳ * αὐτόχθων, ἐφ' ᾧ τὸν ἐπὶ Δευκαλίῳτῳ λέγεται κατακλυσμὸν ἡγεῖσθαι. οὗτος γήμας ἐκ Λακεδαιμόνῳ Πεδιάδα τὴν Μινῆτῳ ἐγγίνησε Κρανῶν, καὶ Κρανῶνιχμῶν, καὶ Ἀθιδίδα. ἥς ἀποθανόντος ἐπὶ παρθένῃ, ἡ χῆραν Κρανῶντῳ Ἀθιδίδα προσηγέρουσα. Κρανῶν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτίων ἐβασιλεύουσα.

§. 6. Τοῦτον ἔνιοι μὲν Δευκαλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονον λέγουσι. βασιλεύουσάν τε ἡ αὐτὴν ἐπὶ δώδεκα (ἔτη) Εὐρυθρόνῳτῳ ἐκβλήσει. τούτον οἱ μὲν Ἡφαίστου τῆς Κρανῆς θυγατρὸς Ἀθιδίδος τῆς. λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς, ὅπως Ἀθηνᾶ παρεγγρέτο πρὸς Ἡφαίστον, ὅπλα κατασκευάσαι θέλουσα· ὃ ἡ καταλελειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς

ὀπιδυμίαν ὠλίγη τῆς Αθηνᾶς· καὶ θάλλειν αὐτὴν ἤρξατο· ἢ δὲ, ἐφύλαττο· ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο πολλῇ ἀνιάκῃ, καὶ δὲ γὰρ χυλὸς, ἐπεισέτο σωελθεῖν· ἢ ὅς σῶφρον καὶ παρθένος εἶσα, ἐκ ἠνέχετο· ὃ δὲ ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς· ἐκείνη δὲ μυσταχθεῖσα, ἐείω ὑπομάξασα τὸ γόνον εἰς γλῶττιν ἐρύψεν. φούρουσι δὲ αὐτῆς, καὶ τὸ γόνον εἰς γλῶττιν πεσόντι, Εριχθόνιος γίγνεται. τῆτον Αθηνᾶς κρύφα τῶν θεῶν ἐτρύφεν, ἀθάνατον θάλασσα ποιήσας· καὶ καταθείσας αὐτὴν εἰς κύβην, Πανδρόφῃ τῇ Κέκροπι πατρὶτι τῷ, ἀπιποῦσα τὴν κύβην ἀνοίγειν. αὐτὴ δὲ λαοὶ τῆς Πανδρόφης ἀνοίγεισιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ θεῶνται καὶ βρέφει παρειαρμύνον δράκοντα· καὶ ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀπὸ αὐτῆς διεφθάρησαν τῶν δράκοντων· ὡς δὲ ἔνιοι, δι' ὅρῳ Αθηνᾶς, ἐμμανεῖς γηρόμεναι, καὶ τὰς τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἐρύψαν. ἐν δὲ τῇ πεμένει πρᾶφεις Εριχθόνι· ὑπὸ αὐτῆς Αθηνᾶς, ἐκ-

constuprandæ desiderium incessit: eamque attrectare aggredditur. Hæc verò fugit: usque proximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam iniire conabatur. Ea verò, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demùm tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea verò ex demisso in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clam diis aliis, dum immortallem facere studet, educavit: positumque in cista Pandroso, Cecropis filiam commendavit: interdictumque ne cistam retergeret. At Pandrosi sorores, quòd curiosæ admodum forent, cistam aperiunt. advolutumque sæculis puerum draconem spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. Aliorum verò testimonio, Palladis irâ, furore percitæ, de summa sese arce præcipites ejecerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerva

ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minervæ signum in arce constituit: nec non Panathenæorum celebritatem instituit: Pasithea[m]que Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est.

§. 7. Denique Erichthonio vitâ functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante, Ceres Dionysiūque in Atticam venere. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius verò ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causâ sese largitis poculis invitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt: verum postridie, recognitâ, ipsum sepeleverunt. Erigonæ verò filia[m] patrem vestiganti herilis canis, cui Mæræ nomen fuit, Icarium consecrari solita, ca-

καλὴν Ἀμφικτύονα, ἱεραίνουσαν Ἀθηνᾶν. καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῇ Ἀθηνᾷ ἰδρύσαστο, καὶ τῇ Παρθενναίῳ τῷ ἑορτῇ συνῆσαστο· καὶ Πασιδίαν Ναΐδα νύμφην ἔγημεν. ἐξ ἧς παῖς Πανδίων ἐγέννηθη.

§. 7. Εριχθονίῳ δὲ ἀποθανόντι· καὶ ταφέντι ἐν τῇ αἰ, τῇ περὶ τῇ Ἀθηνᾷ, Πανδίων ἱεραίνουσαν ἐφ' ἧς Δημότῳ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀθηναίαν ἦλθον. ἀλλὰ Δήμητρα μὲν Κελεὺς εἰς τὴν Ἐλευσίναν καταβέβηκε· Διόνυσον δ' Ἰκάρῳ· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλήμα ἀμπέλου. καὶ τὰ περὶ τὴν οἶνοποιαν μαθήσαντες· καὶ τοὺς τῷ θεῷ δουλοῦσθαι θέλοντας· ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς πνεύματα ποιμένας, οἱ γδομήμους τῷ ποτῇ, καὶ χαλεκοὺς ὕδατι· ἀφειδώς δὲ ἡδυνῶν ἐκλύσαντες, ποφάρμακθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. μετ' ἡμέραν δ' ἐνόησαντες ἔδειξαν αὐτόν. Ηειζὼν δὲ τῇ θυγατρὶ τῇ πατρίδι μαρτύρον, κύων συνῆδης, ὄνομα Μάρκα, ἢ τῇ

Ἰκαίῳ σωείπτο, ἃ νεκρὸν
 ἐμύλυνσε. καὶ κείνη καποδυ-
 ρμένη ἃ πατέρα, ἐαυτῷ
 ἀνῆρτησε. Πανδῖον δὲ γή-
 μας Ζόξιππῳ τῆς μητρὸς
 πλὴν ἀδελφῷ, θυγατέρα μὲν
 ἐτίκνωσε Πρέκλῳ καὶ Φιλο-
 μύλῳ· παῖδας δὲ διδυμούς·
 Ερεχθεῖα καὶ Βύτῳ. πολέμῳ
 δὲ ἐξαναστάντι πρὸς Λάβ-
 δακὸν πρὶ γῆς ὄρεον, ἐπεκα-
 λέσατο βοηθὸν ἐκ Θρακίης
 Τηρέα ἃ Ἀρεῖ καὶ ἃ πόλε-
 μον συὸν αὐτῷ καπορῶσας,
 ἔδωκε Τηρεῖ πρὸς γάμον ἃ
 ἐαυτῇ θυγατέρα. Πρέκλῳ δὲ
 δὲ ἐκ ταύτης γυνήσας παῖδα
 Ἰτυῳ, καὶ Φιλομύλης ἐρα-
 δεῖς, ἔφθιρε καὶ ταύτῳ, εἰ-
 πὼν τεθναίνει Πρέκλῳ, κρύ-
 πτων ὅτι τῷ χερσίων. αὐτὸς δὲ
 γήμας Φιλομύλῳ, σωτη-
 νάζετο καὶ ἃ γλώσσαν ἐξέ-
 τιμῳ αὐτῆς. ἢ δὲ ὑφῆνασε ἐν
 πέπλῳ χράμματα, καὶ διὰ τέ-
 των ἐμύλυνσε Πρέκλῳ καὶ
 ἰδίῃς συμφορῆς. ἢ δὲ ἀναζη-
 τήσασα ἃ ἀδελφῷ, κτείνει
 ἃ παῖδα Ἰτυῳ, καὶ κατεψή-
 σασα, Τηρεῖ δῆπνον ἀγοῶν-
 τι πρὸς τῆς καὶ μὲν τῆς
 ἀδελφῆς διαταχέως ἐφυγῳ. Τηρεὺς δὲ αἰσδόμενη, ἀρπά-
 σαι πίλεκῳ ἔδωκεν. αἱ δὲ, ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος

daver vbinam delitesceret, in-
 dicavit. Tum filia patrem de-
 flens, seipsam ex arbore sus-
 pendio necavit. Pandion inte-
 terea, ductâ uxore Zeuxippe
 matris suæ sorore, filias Proc-
 nen ac Philomelam, & gemi-
 nos Erechtheum Buténque,
 suscepit. Dein, conflato in
 Labdacum bello, de terræ fi-
 nibus, in belli societatem Te-
 reum Martis filium ex Thra-
 cia convocavit : eoque bello
 per ejus auxilia præclarissimè
 gesto, Procnem filiam suam
 Tereo nuptui collocavit. Hic,
 suscepto ex ea Itye filio, Phi-
 lomelam ductam comprimit:
 inde huic linguam dissecuit;
 ea verò per litteras in peplo
 contextas, suas ipsius Procnæ
 sorori miserias significavit.
 Hæc post quæsitam germa-
 nam, Ityn puerum trucidat-
 um, elixatumque Tereo in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit.
 Tereus, cognito facinore, ab-
 reptâ securi, fugientes inse-
 quitur. Hæc verò, cùm jam
 Dauliam Phocidis urbem

pervenissent , circumseptæ , θεοῖς εὐχονται ἀπογεωδή-
 ναί· καὶ Πρωκὴ μὲν γίνεται
 ἀΐδων· Φιλομήλα δὲ χρ-
 λιδών· ἀπογεωδᾶται δὲ ὅ-
 Τηρεῖς· καὶ γίνεται ἑποψ.

CAP. XIV.

Κ Ε Φ. ιδ.

INde Pandion , ubi fato
 concessit, filij divisere in-
 ter se patrias facultates , &
 Erechtheus regnum cepit. Sa-
 cerdotio autem Minervæ Ne-
 ptunique Butes Ericthonij fi-
 lius honestatur. At Erech-
 theus Praxitheam Phrasimi ,
 & Diogeneæ Cephiso natæ fi-
 liam uxorem duxit , ex qua
 filios habuit mares , Cecro-
 pem , Pandorum , & Metio-
 nem : fœminas verò Procrin ,
 Creusam , Chthoniam Ori-
 thyiam , quam postea Boreas
 rapuisse dicitur. Chthoniam
 Butes in conjugio habuit. At-
 que Xuthus Creusam duxit ,
 & Procrin Cephalus Deionei
 filius. Hæc , sumptâ coronâ
 aureâ , Pteleonti subigitur : &
 à Cephalo deprehensa , ad
 Minoen confugit. Hic ejus
 etiam amore correptus est ,
 ejusque concubitum impe-
 trat. At , si mulier hæc cum

ΠΑΝΔΙΩΝΘ· ΔΙ' ΑΠΟΔΑ-
 ΝΟΣΙΘ· ΟΙ ΠΑΙΔΕΣ ΤΑ
 ΠΑΤΡΩΙΑ ΕΙΜΕΙΣΑΝΘ· ὅς τ' βα-
 σιλείαν Ερεχθεύς λαμβά-
 νει· τ' ὅς ἱεροσουλὸς τ' Αἰθιωῶς
 ὅς τ' ΠοσειδῶνΘ· τῷ Εριχ-
 θονίῳ Βυτίς· δῆμας δὲ Ε-
 ρεχθεύς Πραξιθεῖαν τῷ
 Φρασίμου , καὶ Διογενίᾳς
 τῆς Κηφισοῦ , ἣς παῖδας
 Κέκροπα , Πάνδωρον , Μη-
 πώνα· θυγατέρας δὲ , Πρύ-
 κειν , Κρέυσαν , Χθονίαν ,
 Ωρεϊθύαν , ἣν ἤρπασε Βο-
 ρεῖας· Χθονίαν μὲν οὖν ἔγη-
 με Βυτίς· Κρέυσαν δὲ Ξυ-
 θος· Πρύκειν δὲ Κέφα-
 λΘ· ὁ Διονείως· ἡ δὲ ,
 λαβῶσα χρυσοῦν τέφανον ,
 Πτελέντη σωεινάζεται·
 καὶ φωραδῆσιν ὑπὸ Κε-
 φάλῳ , πρὸς Μίνωα φέ-
 ρει· ὁ δὲ αὐτῆς ἐρεῖ , καὶ
 πίδει σωελθεῖν· εἰ δὲ
 σωέλδοι γυνὴ Μίνωι ,

ἀδωάτον ὡς αὐτὸν σωθῆ-
ναι. Πασφάη γδ, ἐπειδὴ
πολλὰς Μίνως σιωπηυά-
ζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκευ-
σεν αὐτόν· καὶ ὅποτε ἄλ-
λη σιωπηυάζετο, εἰς τὰ
ἄνδρα ἐφίει θνεία· καὶ ὅ-
τως ἀπόλλυτο. ἔχοντο
ἔν (Κεφάλυ) αὐτῷ κυῶα
τυχόν, ἀκόντιον (τε)
ἰδυόλον· ὅτι τέτοις Πέρ-
κεις ἰδοῦσα τὸν ἄνδρα,
τὴν Κιρκίαν πίει ῥίζαν,
ὡς τὸ μηδὲν βλάψαι,
καὶ σιωπηυάζετο. Δείσα-
σα δὲ αὖτις τὴν Μίνως
γυναικα, ἥκεν εἰς Ἀθύ-
νας· καὶ διαλλαγεῖσα Κε-
φάλῳ, μετὰ τέτου πε-
ραίνεται εἰς θήραν ὡς
γὰρ θηρώπικη. Διώκου-
σαν γὰρ αὐτὴν ἐν τῇ λοχ-
μῇ ἀγνοήσας, Κεφάλυ
ἀκοντίζει, καὶ τυχόν ἀπο-
κτείνει Πέρκειν. καὶ κει-
θεὶς ἐν Ἀρειωπάγῳ, φυ-
γεῖν αἰδοῖον καταδιώκε-
ται.

tiens, jaculum inevitabile misit, eoque percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Areo-
pagi iudiciis exilio sempiterno damnatur.

Minoe concubuisse, nullā
potuisset ratione servari: nam
Pasiphē, quod cum multis
mulieribus Minoen rem ha-
bere non ignorabat, eum ve-
nificiis infecit, ut quoties se-
cum alia cubaret, in illius ar-
tus viperæ irruerent imma-
nes: eumque in modum pelli-
ces Pasiphaë disperdebat.
* Cephalus igitur, perniciosissi-
mum habebat canem (cui
Laelapi nomen fuit, & quem
nulla fera poterat evitare.)
Jaculum ad hæc, cujus ictus
neminem unquam fefellit. In-
ter hæc Procris conspicata vi-
rum, Circæam sumens radi-
cem, ne quid sibi obesset,
concumbit. At verita rursus
Minois conjugem, Athenas
proficiscitur: & in Cephalī
gratiam rediit, & cum eo ad
venandum concedit: quippe
quæ venandi studio mirificè
oblectatur. Hæc occultè vi-
rum infecuta, inter fruteta la-
titabat, ejusque motu permo-
veri virgultam maritus sen-

5. β. Ὠρηθῦαν δὲ π-

5.2. Interea verò Orithyiam

Ilissum amnem trajicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionen: mares autem, Zeten & Calain aligeros peperit: qui cum Jasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: siue, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

§. 3. Cleopatram Phineus conjugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filiis, ex Cleopatra Idæam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea verò privignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falsò apud apud patrem infimulat. Huic ille credulus, ambos oculis privat. Interea Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi, in Phineum animadvertunt.

§. 4. Chione autem Neptuno admiscetur: quæ cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur: in mare dejecit infantulum, hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Benethesycmæ filix suæ alendum

ἔσσαν δὲ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ, ἀπάσας Βορέας συνῆλθε. ἡ δὲ Φινῆα δυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν, [εἰ] Χιόνην· υἱὸς δὲ Ζήτῳ καὶ Καλῶν ἡγεσθῆναι. οἱ δὲ πείοντες σὺν Ἰάσονι, καὶ ταῖς ἀπικίας διώκοντες, ἀπίσαντων ὡς δὲ Λκουσίλαος λέγει, περὶ Τένον ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο.

§ γ. Κλεοπάτραν δὲ ἐγχευμὴ Φινίδε· ὅς τ' ἔγοντο παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων· ἔχον δὲ τέκνα καὶ Κλεοπάτρας παῖδες, Ἰδαίαν ἐγάμησεν τῷ Δαρδάνῳ. καὶ καί τῃ ὅς τ' ἔγοντο παῖδες Φινείας φθορὰν καταφάσκειται. καὶ πεινύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ὅτε πείοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορεάδαις κολλάζονται αὐτόν.

§ δ. Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα τῷ πατρὶ Εὐμόλπον τέκεν, ὥστε μὴ γήνηται καταφανές, εἰς δὲ βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον· Ποσειδῶν δ' ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· καὶ δίδωσι Βενεθισι-

κύμη τρέφειν αὐτὴν θυγατρί
καὶ Ἀμφιτρίτην. ὥς δὲ ἐπε-
ληώθη, * εἴδον ὁ Βενθεσι-
κύμης αὐτῆς, πῶς ἔπειρα αὐ-
τῆς ἥβῃ θυγατέρεον δίδωσιν. ὁ
δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γα-
μυθείσης ἐπιχείρησε βιάζε-
σθαι. καὶ διὰ τοῦτο θυγαδὸς
αὐτοῦ· μὲν Ἰσμάρεον τὴν παῖδος,
πρὸς Τεγεύειον ἦκε, Θρακῶν
βασίλειαν· ὅς αὐτῇ τὴν παῖδιν
τὴν θυγατέρα σωμακῆτε. ὅπ-
τελευτῶν δὲ ὕστερον Τεγε-
εῖω καταφανῆς γίνεται· καὶ
πρὸς Ἐλευσινίοις φάσκει καὶ
φιλίαν ποιεῖν πρὸς αὐτοῦς.
αὐτῇ δὲ Ἰσμάρεον τελευτή-
σαντι, ματαπεμφθεὶς ὑπὸ
Τεγεύειον φέρνεται, καὶ
τὴν πρὸς τότε μύχην διαλυ-
σάμενος, τὴν βασιλείαν παρέ-
λαβε. καὶ πολέμῳ ἐνσάντη
πρὸς Ἀθιναίους καὶ Ἐλευσι-
νίους, ὅππληθεὶς ὑπὸ Ἐλευ-
σινίων, μὲν πολλῆς σωμακῆς
Θρακῶν δυνάμεως. Ερεχθίδι
τὴν ὑπὸ Ἀθιναίων νίκης χρω-
μένῳ, εἰχρῶσιν ὁ Θεὸς κα-
τορθώσθην τὴν πόλιν, ἐὰν μίαν
ἥβῃ θυγατέρα σφάξῃ. καὶ
σφάξαντι αὐτὴν τὴν νεωτά-
την, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς
κατέσφαξαν. ἐπιπύκνωτο γὰρ,

commendat, & Amphitritæ.
Qui, cum ætatis integræ fuit,
intus Benthescyμες conjux,
huic alteram filiarum uxorem
dedit. Hic autem uxoris quo-
que suæ forori vim inferre ag-
greditur. Quamobrem exilio
multatus, cum Ismaro filio
ad Tegyrium Thraciæ regem
confugit: qui filiam ipsius fi-
lio conjugavit. Deinde verò
insidias Tegyrio quoque
comparasse detectus, ad Eleu-
sinios aufugit, eorūque a-
micitiam sibi conciliavit. Rur-
sus autem, Ismaro filio de-
functo, à Tegyrio revocatus
in Thraciam redit, ac solutâ
inter eos discordiâ, regnum
accepit. Mox conflato inter
Athenienses & Eleusini-
os bello, adscitus ab Eleusiniis,
magno cum Thracum exerci-
tu opem laturus advenit. At
Erechtheo de Atheniensium
victoria sciscitanti, deus rem
bellicam præclarè gesturum
cecinit, si filiarum unam ju-
gularisset. Qui cum natu mini-
mam immolasset, & reliquæ
tum omnes sese jugularunt.
Siquidem, ut quidam testari
sunt, de se vicissim occidendis
ὥς εἶφασάν πρὸς, σωμαμοσίαν
conspirant.

conspirarant. Commisâ verò post immolationem pugnâ, Erechtheus Eumolpum obtuncavit.

§. 5. Inde verò ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is, ductâ in conjugium Metiadusa Eupalami filiâ, Pandionem filium sustulit. Hic unâ cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem ejectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus, ejus filiam Peliam jamdudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno præficitur. Nam, cùm Pylas Biantem patrum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse verò traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrij filium esse aiunt; sed sibi Pandionem supposititum fuisse.

§. 6. Demùm post Pandionis obitum, ejus filij, perducto

ἀγῆλας συναπολίδαι. γινομένης δὲ μὲν σφαγῆς τῆ μάχης, Ερεχθεὺς μὲν αὐτὸν Εὐμόλπον.

§. 5. Ποσειδῶν δὲ καὶ τῆ Ερεχθείας, καὶ τῆ οἰκίας αὐτῆς καταλυσάτω, Κίτρον ὁ ἀριστοτατῶν τῆς Ερεχθείας παίδων, ἑκατέλευσεν. ὃς γήμας Μητιάδυσαν τῆ Εὐπαλάμης παῖδα ἐπίκωσεν Πανδίωνα. ἔτῳ μὲν Κέκροπος βασιλεύων, ὑπὸ τῆ Μητίανος ἡῶν χηρείαν ἐξεβλήθη. καὶ τῆς γυμνότητος εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλαν, τῆ ἐκείνου θυγατρὸς Περίαν γαμήει. αὐτῆς καὶ τῆ πέλειος βασιλεὺς ὑπὸ αὐτῆς κηδεύεται. κτείνει γὰρ Πύλας τῆ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα. τῆ βασιλείαν δίδωσι Πανδίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παρελθὼν, κτίζει πόλιν Πύλον. Πανδίωνι δὲ ἐν Μεγάρῃς ὄντι, παῖδες ἐγέροντο, Αἰγίος, Πέλλας, Νίσος, Λύκος. ἐνίοι δὲ Αἰγία Σκυρίῳ λέγουσιν. ὑποβλήθη γὰρ δὲ ὑπὸ Πανδίωνι.

§. 5. Μετὰ δὲ τῆς Πανδίωνος τελευτῆς, οἱ παῖδες

αὐτῷ στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθή-
νας, ἐξέβαλον τὴν Μυπο-
νίδαν, καὶ τὴν ἀρχὴν τετρα-
χῇ διέβalon· εἶχε δὲ τὸ παῦ-
κράτ' Ἄιγιος· γαμειὶ δὲ
πρεσβύτερον μὲν Μήτηρ τὴν
Ὀπλήτην· δευτέρην δὲ
Χαλκιοπὴν τὴν Ρηξήνο-
ρον· ὡς δὲ ἐκείνην παῖς
αὐτῷ, διδουκὼς τὰς ἀδελ-
φοῖς, εἰς Πυθίαν ἦλθε,
καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαν-
τύετο· ὃ δ' ὁ θεὸς ἐχρη-
σεν αὐτῷ·

Ἀσκή τὸν προὔχοντα πο-
δῶνα, φέρτατε λαῶν,
Μὴ λύσης πρὶν ἐς ἄκρον
Ἀδριαίων ἀφίκηαι.

§. ζ. Ἀπορῶν [δὲ] τὸν
χρησμένον, ἀνέει πάλιν εἰς
Ἀδρίαν· καὶ Τροίαν δι-
δύων, ἐπὶ ξενίᾳ Πύθῳ
πρὸ Πέλοπος· ὃς τὸν χρησμένον
αἰεὶς, μαδύσας αὐτὸν τῇ
θυγατρὶ συγκατέκλινεν Ἀί-
δραν· τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ
Προσειδῶν ἐπασιόασεν αὐ-
τῇ· Αἰγὸς δὲ ἐνπιλάμε-
ν' Ἀΐδρα, ἐπὶ ἄρρενα
φυνήσῃ, τρέφειν, καὶ πνέ-
σαι μὴ λέγει· ἀπὸ πνέειν
ἐπὶ πνὶ πῆτερ μάχεσθαι,
καὶ πόδισιν, εἰπὼν, ὅταν

in Athenas exercitu, Metio-
nidas ejecerunt, ac regnum in
partes quatuor distribuerunt:
sed penes Ægeum summa im-
perij fuit. Hic primam ux-
orem Metam Opletis filiam,
alteram verò Chalciopen
Rhexenore natam duxit. At,
ubi nullâ se prole angeri vi-
det, fratrum metu ad Pythiam
adit, deque filiorum proge-
nie responsum dari sibi postu-
lavit, cui deus ita vaticina-
tus est,

*Maſte novâ virtute, pedem,
qui prominet utri.*

*Ne prius exolvās, quàm
ſcandas Palladis arcem.*

§. 7. At ipse ambigens quid
hoc sibi vellet oraculum, A-
thenas iterum accedit, ac per
Troæzenem iter faciens, à Pit-
theo Pelopis filio hospitio re-
cipitur. Qui, quoniam ora-
culum intellexerat, Ægeo vi-
no madenti filiam Æthram
comprimendam summiſit.
Huic nocte eadem se Neptu-
nus conjunxit. Ægeus interea
Æthræ præcepit, ut, si ex ea
maſculus naſceretur, educa-
ret: néve, cujus ille filius eſſet,
indicaret: enfem & calceos
ſubſaxo abditos reliquit: hæc

locutus, cum per ætatem puer
faxum subvolvere queat, ea
tolleret, etiamque clam cum
hisce omnibus ad se rebus
emitteret. Ipse interim Athe-
nas contendit: necnon Pana-
thenæorum certamen aggre-
ditur celebrare, in quibus Mi-
nois filius Androgeus omni-
bus victoriâ præstitit. Hunc
Jupiter in Marathonium tau-
rum misit, à quo fuit interfe-
ctus. Non desunt qui illum
Athenas ad Laij certamen
euntem, ab athletic ob invi-
diam dolo necatum fuisse pro-
dant. Minos, auditâ filij mor-
te, quo tempore in Paro Gra-
tiis sacra faciebat, sublatam è
capite coronam abjecit, ac
tibiâ abstinuit, & sacrificium
nihilo tamen seciùs absolvit:
Hinc & in hodiernam usque
tempestatem sine tibiis & co-
ronis in Paro Gratiis immo-
lant.

§. 8. Nec longo pòst tem-
pore in mari præpotens com-
paratâ classè Athenas oppu-
gnavit. Megara item, Niso
Pandionis filio regnante, sub-
vertit. Ad hæc Megareum
Hippomenis filium, qui ex
Onchesto Niso opitulaturus

ὁ παῖς δαώηται καὶ πύ-
τραν ἀποκυλίσας ἀελέ-
σαι ταῦτα, τότε μὲν αὐ-
τοῦ αὐτὸν ἀποπέμπειν. αὐ-
τὸς δὲ ἦσαν εἰς Ἀθήνας.
καὶ τὸν τοῦ Παναθηναίων
ἀγῶνα ἐπιτίλει. ἐν ᾧ ὁ
Μίνως πᾶσι Ἀνδρόγεος,
ἐοίκησε πάντας. οὗτον ὁ
Ζεὺς ὅτι τὸν Μαραθώνιον
ἐπιμύει ταῦτον· ὅφ' ἔ διεφ-
θάρη. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λέ-
γουσι περιδεδήμενον εἰς Ἀθή-
νας ὅτι τὸν Λαίη ἀγῶνα
σπύρει τοῦ ἀγωνιστῶν ἐνοσφύ-
δόντα διὰ φόβον ἀπολέσαι.
Μίνως δὲ ἐπιλαθόντ' αὐ-
τοῦ θανάτου δύνων ἐν Παύρῳ
ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν σφα-
νον ἀπὸ τῆ κεφαλῆς ἐρρίψε,
καὶ τὸν αὐτὸν κατίχε, καὶ τῇ
δυσίᾳ ἐδὲν ἥπλον ἐπιτίλε-
σιν. ὅθεν ἐπὶ καὶ Λίδες χα-
εἰς αὐλῶν καὶ σφαίων ἐν
Παύρῳ δύνει ταῖς Χάρισι.

§. 9. Μετ' ἑὸν πολὺ δὲ
δυναστοκρατοῦ, ἐπὶ λέ-
μιναι. ἔλαφ' αὖτ' Ἀθήνας,
καὶ Μέγαρα εἶλε, Νίσου
βασιλεύοντ' οὗ Παν-
δίωντ' καὶ Μεγαρέα τὸν
Ἰππομένους ἐξ Οὔχιστος
Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα αἰ-

πικρίαν. ἀπὸ θανάτου δὲ καὶ
 Νίσος διὰ θυγατέρος προ-
 δοσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῶ περ-
 φυρέαν ἐν μίση τῇ κεφα-
 λῇ τείχεα, ταύτης ἀφαιρε-
 θεῖσιν τελευτῶν, ἣ δὲ θυγά-
 τρις αὐτῆς Σκύλλα ἐρξαδεῖ-
 σα Μίνω· ἐξῆλε δὲ τείχεα.
 μόνος δὲ Μεγάρον κρατῆ-
 σος, καὶ πλὴν κέρων τῆς
 ἀρύμνης ἧς ποδῶν ἐκδή-
 σος, ὑποβρύχον ἐποίησε.
 χρονοζόμενος δὲ τῷ πολέ-
 μῳ μὴ διαάμνη· ἐλεῖν
 Ἀθήνας, εὔχεται διττὴν παρ'
 Ἀθωαίων λαβεῖν δίκας.
 γηρομένους δὲ τῇ πόλει λοι-
 μοῦ τε καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν
 περὶ τὸν κατὰ λόγον Ἀθη-
 ναῖοι παλαιὸν καὶ Γ' ἀκύν-
 δου κόρας, Ἀνθηίδα, Λι-
 γνηίδα, * Ηνθωίδα, Λυ-
 πείαν, ὅπῃ τὸν Γεραίσου
 τῆς Κύκλωπος τάφον κατέ-
 σφαξαν. τούτων δὲ ὁ παῖς,
 Γ' ἀκύνδος ἐλθὼν ἐκ Λακε-
 δαιμόνων· Ἀθήνας κατ' ἔχει,
 ὡς δὲ εἶναι ὀφείλει· ὡς τῷ
 τοῦ, ἐχθρῶν τοῦ ἀπαλλα-
 γῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπῆλπεν αὐ-
 τοῖς Μίνωϊ δίδναι δίκας
 αἷς αὐτὸς αἰρεῖται. πῦρ
 φαντασίας οὐκ ἔστι Μίνωα,

advenerat, interemit : & is
 demum per filiae prodicionem
 occubuit. Nam cum Scylla
 filia Minois amore flagraret,
 patri purpureum crinem, quo
 invictus esse ferebatur, e me-
 dio capitis vertice præcidit,
 eoque facto statim ille interi-
 riit. Minos itaque Megaris
 poritus, virginem vinctam
 pedibus, e puppe in mare de-
 jectam summersit: Enimvero,
 cum id bellum diuturnius fo-
 re videretur, quando Athenas
 capere minimè posset, Jo-
 vem, ut Athenienses com-
 missi criminis pœnas luerent,
 obsecrat. Hinc cum pestis ac
 fames simul urbem invasisset,
 primum quidem ex ve-
 teri oraculo, Athenienses
 Hyacinthi filias Antheidem,
 Ægleidem, * Enthenidem, &
 Lytæam ad Geræsti Cyclopi-
 tumulum jugularunt : harum
 pater Hyacinthus Lacedæmo-
 ne Athenas commigrarat,
 cumque nihil inde sibi emo-
 lumentum futurum viderent, o-
 raculum de belli exitu consu-
 luerunt. His numen, quas ip-
 se vellet, Minoi pœnas datu-
 ros renunciavit. Igitur Athe-
 nienses, missis ad Minoem le-

gatis , permiserunt , ut ab eis ,
 quas pœnas veller , peteret :
 tum Minos iis , ut quatuorde-
 cim corpora , septem scilicet
 puerorum , ac totidem & æta-
 te parium puellarum , sine ar-
 mis Minotauro devoranda
 mitterent , imperavit . Is tau-
 rus labyrintho conclusus
 coercebatur , unde ingressus
 quispiam haud faciliè exire
 poterat , quòd multiplici via-
 rum ambage non agnitum
 exitum excludebat . Hunc De-
 dalus filius Eupalami , qui Me-
 tionis & Alcippæ filius fuit ,
 exædificavit . Hic item archi-
 tectus omnium præstantissi-
 mus , & primus , statuarum
 fuit inventor .

§. 9. Hic etiam Athenis post
 dejectum ex arce Talum Per-
 dicis sororis filium , ejus disci-
 pulum , aufugit : quem , veri-
 tus ne ipsum ingenij præcel-
 lentiâ superaret , occidit . Ete-
 nim serpentis malam nactus ,
 lignum tenue secuit . Deinde
 ubi puerum necasse comper-
 tum fuit , reus in Areogago
 peractus ad Minoen confugit .
 Atque inibi Pasiphaë cum Ne-
 ptuni taurum arderet , lignea
 vacca affabræ compacta corri-

ἐπέτρεπον αὐτῶν δίκας . Μί-
 νως δὲ ἐκέλευσε αὐτοῖς
 ι. δ' , κοῦρος ἐπὶ αὐτῶν , καὶ
 κόρας τὰς ἴσας , χροῖς ὁ-
 πῶν ἡμίσην τῶν Μινω-
 τῶν βορὰν . ὧν δὲ ἕτε-
 ρον λαβεῖν θῆκε καὶ θηρί-
 ον . ἐν ᾧ τὸν εἰσιλθόν-
 τα , ἀδυνάτων ἦν ἐξιέναι .
 πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς ἄ-
 γνομένῳ ἔξοδον ἀπὸ
 κλῆς . κατεπεδάσθη δὲ αὐ-
 τὸν Δαίδαλος , ὃ Εὐπα-
 λάμου , πατρὸς τοῦ Μη-
 τῶν καὶ Ἀλκίππου . ὕψος
 ὡς ἀνθρώπων αἰετος , καὶ
 πτερὰ ἀγαλμάτων εὐρε-
 τῆς .

§. 9. Οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν
 ἔφυγε , ἀπὸ τῆς ἀκρο-
 πόλεως βαλὼν τὸν τῆς αὐ-
 τοῦ Πέρδικος υἱὸν Τά-
 λῳ μαθητῶν ὄντα . δέισας
 μὴ διὰ τὴν ἐνφυσίαν αὐτὸν
 ὑπερβάλλῃ σαφὴν γὰρ ὄφρας
 εὐρεῖν , ξύλον λεπτὸν ἐπι-
 σκευάσας . φωρεθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ
 κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ,
 κατεδικασθεὶς , πρὸς Μίνωα
 ἔφυγε . καὶ κατὰ Πασίφαιαν
 ἐρεμνίσας τῷ Ποσειδῶνι
 ταύρῳ , σωήσασα τεχνησά-

μῦϑο· ξυλίνῳ βῆν· καὶ τὸν Λαβύρινθον κατασκεύασεν, εἰς ὃν κ' ἔτ' Ἀθηναῖοι κούρους ἐπέα, καὶ κόρας παῖδας, τῷ Μινώρῳ βορὰν ἐπιμποιον.

puit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros ætate pares Minotauro vorandos mittebant.

Κ Ε Φ. ιε.

C A P. XV.

Θ Ησκις δὲ Ἰμνηθίς ἐξ Αἰδράς Αἰγείπαις, ὡς ἐγνηθήθη τέλει· αὖ ποσὶ μῦϑο· τὴν πέτρην, τὰ πόδιλα καὶ τὴν μαχαίραν αἰαρεῖται. καὶ περὶ ὅς ἡπίστα εἰς τὰς Ἀθῶνας φερευμένῃς δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν πεκύνει τῆς ὁδοῦ, ἡμέροισι. περὶ τὸν μὲν γὰρ Περειφίτῳ τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀντικλίας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης ὡς ἐφόρει, Κερυνήτης ἐπιχειλεῖτο, ἔκτεινε ἐν Ἐπιδάυρῳ· πέδας δὲ ἀδινεῖς ἔχων ἔτ'· ἐφόρει κορυτῶ σιδηρῶν, δι' ἧς τὰς παριόντας ἔκτεινε· ταῦτ' ὡς ἀφελόμενος Θησκις ἐφόρει.

§. β. Δεῦτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπέμον'· καὶ Συλίας τῆς Κορίνθου. ἔτ' Πιτυοκάμπης ἐκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων Ἰσθμὸν, ὡς ἄγ-

D Onec Theseus ex Æthra Ægeoque natus, jam grandis factus, petrâ summotâ, calceos atque ensẽm aufert: & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam jam viam à maleficis viris undecumque pacavit. Primùm quidem Peripherem Volcani & Anticliæ filium, qui, quod clavam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit: qui cùm imbecillis pedibus esset, ferreâ clavâ munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre consuevit.

§. 2. Hic Sinin, postea Polypermonis filium, & Syleæ Corinthi filia, occidit. Huic Pityocampres, à curvandis pinis nomen fuit. Nam cùm Corinthiorum Isthmum in-

sedisset, viatores ad pinos
flectendas invitos compelle-
bat : qui quòd eas virium
imbecillitate flectere nequi-
rent, arborum in se redeun-
tium impetu sublati penitus
interibant. Hunc in modum
Theseus Sinin cruciatum è
medio sustulit.

καὶ τὰς παρόντας πύλας
καμπύλονται ἀνέχοντες οἱ δὲ,
οἱ δὲ πάλιν ἀδύνουσαν ἐκ ἑδύ-
νατο καμπύλουν. καὶ ὑπὸ τῆς
δύνατος ἀνὰ ῥιζοῦ μύθοι,
παρωλέδρας ἀπώλωτο. τέ-
την τῆς ἡρότης Θησεύς Σί-
νιν ἀπέκτεινεν.

Multa defunt.

Λείπει πολλά.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

N O T Æ

A D

PRIMUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

Apollodori Atheniensis.

PAg. I. lin. I. 'Ouegarde] Fuit hæc Orphicorum de Diis traditio; ab iis ad Græcos pervenit. Diodorus, Eusebius ex Euemero, Athenagoras ex Orpheo hoc nos docent. Varro de L.L. *Principes Dei Cælum* [Cælus] & *Terra*, n. apud Græcos; nam in *Ægypto Serapis & Isis*, in *Latio principes Saturnus & Ops*. Philo Byblius ex Phœnicum Theologia alios deos Cælo antiquiores recenset. V. Euseb. Boethius quoque in Porphyrium libro 3. sic scribit, *Quantum ad veteres Theologos, refertur Jupiter ad Saturnum, Saturnus ad Cælum, Cælus ad antiquissimum Ophionem,*
A
cujus

cujus nullum est principium. Eadem ferè habet Schol. Æschyli ad v. 957. Promethei; & Tzetzes in Lycophronem. Epici Cycli scriptores hinc originem perpetui carminis deducebant. V. Procli Chrestomathiam.

L. 7. Βριάρεων, γύν,] Apud Hesiodum legis γύν. Athenagoras ex Orpheo eandem lectionem confirmat. Scholiastæ tamen Apollonii Rhodii ita Scribunt, ut hic editur, & γύν eundem esse volunt cum Briareo. Horatio quoque dicitur Gyas centimanus.

Ibid. Κοῖον] Hesiodo & Athen. Κόηθ dicitur, & Paræmiographis Κόη & Βριάρεω ἰσχυρότερ; infra in aliâ progenie occurrit Κοῖθ, cujus Virgilius meminit.

L. 15. Ἀργυν] Hesiodo Ἀργυς; Schol. Æschyli & Athenag. Ἀργθ. Vox est peregrina, ostendit se in 3 Marci, v. 17. Plura de his ex Antiquis adfert Schol. Eurip. in initio Alcest. Tria esse Cycloporum genera observant viri docti. 1. Hos ipsos; 2. qui Tirynthem manibus cinxerunt; 3. quos Virgilius Ætnæos vocat.

Pag. 2. lin. 2. Τάρταρον] Orpheus apud Proclum

ὧς ἐθέουσιν αὐτὸν ὁ Ὀυρανός

———— ἀμείλιχον ἥτορ ἔχοντας,

Καὶ φύζεν ἐανομένην —————

Πῆλῃ βαδὺν γαίης εἰς Τάρταρον —————

L. 10. Κρεῖον]. Alii Κρεῖον, & Poet. Κρεῖον scribunt.

16. Διῶντω] Ex Orpheo; omisit Hesiodus,

τὴν Ὀρεῖως ὑποκλείας — καὶ παροφθαλμίας διοσφίας.

Tzetzes & Alexander Rhetor.

23. Ὀκεανῷ] Rem narrat Orpheus apud Proclum. Solus Titenius, qui fuit antiquissimus Titanum, ut scrip-

scripsere Ister & Philochorus; *Solus Sol ab injuriâ numinum abstinuit*, inquit Servius ad 6 Æneid. Cæterum præter hos Coeli & Terræ filios Stephanus Ethnicographus alios recenset in v. Ἀδρυα & Μίλυσος. Ἐπιμύω hancquam passus est Coelus & Saturnus ad Physiologiam transferunt Cornutus, Porphyrius de Antro, & Proclus in Timæum, ex Orpheo.

P.3.1.3. Παρίδωκεν] Mss. Oxon. & Palat. παρίδωκε. *Ob hanc victoriam primus coronabatur Saturnus.* Tertullianus ex Pherecyde. Saturnum & Rheam homines fuisse, Deorum autem numero à Phœnicibus adscriptos prodidit Sanchoniathon apud Theodoretum, 3 contra Græcos.

21. Μελισσίων] Lege — ὠίως; Melissei. *Parmeniscus ait Milissea quendam fuisse regem Creta, ad ejus filias Jovem nutriendum fuisse deportatum.* Hyginus Poetic. Astron. Servius ad 3 Æneid. Virgilius 4 Georg. has Nymphas intelligit apes. Zenobius in Adag. more suo totam hanc ἀποχάδιν exscripsit.

29. Πέα] Orpheæ sequitur. Agathocles Babylonius lapidem hunc ex Proconneso petatum scripsit. Vocabatur Βαίπλω, inquit Hesychius. De Bætuliis multa Damascius in Vita Isidori. V. Seldenum de Diis Syris ex Scaligero ad N. Euseb. 2051.

P.4.1.1. Ἐγνήθην] L. ἐγνήθη.

2. Μῆπρ] Μῆπρ Orphicorum deus erat. Hic igitur Hesiodus incipit Orpheæ περιφθέρει, v. notam 16. p.2. confer Heliod. Theog. v.886.

5. Ἐφ' ἱ] Mss. ὑφ' ἱ. Mox, iidem, Ἐξήνεγκε legunt. Lineâ 20 restitue βροτῶν καὶ ἀσσεσίων καὶ Κεραυνόν. Damascius tamen libro περὶ ἀρχῶν Orphei versus adfert, in quibus non datur ἀσσεσίων ——. De Cyclopibus inquit Orpheus,

Οἱ Ζηνὶ βροτῶν τ' ἔδωκε, πύξαν τε καὶ αὐτὸν
 Πρῶτοι πελοπονόχους

25. 'Εν τῷ Ταρταρῷ] Saturnum cum Titanibus intellige. Nota in hac re illud apud Auctorem libelli de Fluminibus, Τὸν μὲν παῖρα δῖος Ζεὺς παλῆς ἐξίω καὶ ταρταρῷ. Augustinus alicubi commemorat laneos deorum pedes. *Auream columnam positam esse in fano Jovis Triphylī ab ipso Jove, titulus indicabat, in quā columnā gesta sua perscripsit.* Lactant. ex Ennio Eue-meri interprete.
- P. 5. 1. 5. Σπῆ] Ægii codd. & Pal. habent Σπῆον, Hesi-odus Ζεῦ. Styx & Zeuxo inter Oceanidas; utra hīc retinenda sit, dubium est; quoniam pauca recensentur, v. p. 67.
- L. 6. 'Αμφιτρίτη] Heliodus & Cod. Pal. 'Αμφιτρίτη, rectè. Amphitrite & Styx notiores erant scribæ, quàm Am-phiro & Zeuxo; est autem Amphitrite ex aliā gente.
- L. 8. Ἀπὼ] Apollonius Rhodius Κοινογένειαν vocat. Cal-limacho Κοινή (mallem Κοινή) & Κοινῆς dici-tur.
- L. 9. Θείας] Hesiodus & Schol. Η. Η. Θ. Hyginus tamen Æthram ei uxorem dat.
- L. 11. 'Ευρυβοίης] L. 'Ευρυβίης, ut & p. 6. Hesiodus emen-dandus in hac parte, nam apud eum Κοῖς hujus Eu-rybiæ dicitur maritus, pro quo Κελῶ substitui debet ex nostro & Tzetze.
14. 'Ασίας δ'] Mss. hīc & infra legunt δ.
20. Χείρων] Solus Centaurorum Chiron natus ex Sa-turno, reliqui nubigenæ ex Ixione & Ne-phelæ.

28. Σπυγῆς] Styx numpha & fons. Jupiter Nymphæ favens honorem fonti habuit. Apollodorus libro 24. οὗτις διῶν egit de rebus apud Inferos, adeoque de Styge; factam hanc ait ὅρκον διῶν δι' ἐναλίεσσι, Styx enim omnia corrumpit & consumit. Dii contra τῶν θεῶν αἰεσί, ἢ πρὸς τὸν θεόν διεσέχθησαν. Plura vide apud Stobæum p. 129. Ed. Canter. Est autem Styx proprie non ἐν γῆ, sed infra in Tartaro, ubi Dii puniuntur, Saturnus & Titanes; nam ut Erynnys animas punit, ita Styx deos.

P. 6. l. 5. ὁδρκε. L. 12. pro λίξιμορ, uterque codex scriptus habet λῆξιμορ.

18. Γλαυκοδόνη] In his magna discrepantia, nam pro

Γλαυκοδόνη,	Γλαυκονόμνη, Hesi. & Pal. legunt.
Δοῖα,	Δοῖα.
Γαλάτεια,	Γαλάτεια.
Περσέμεδισσα,	Περσέμεδισσα, Hesi. Περσέμ. O. & P.
Πιόνη,	Ἡδόνη, Hesi. Od.
Ἀλιμένη,	Ἀλιμένη, Hesi. Od.
Νεόμειος,	Νημερτῆς.
Ἀντιάνειος,	Ἐντιάνειος, Iarξ, Hom.
Πολυδὴ,	Πλωδμή.
Ἀντιόνη,	Ἀντιονόμνη.
Μελίη,	Μελίτη, Hesi.
Ἰοκίη,	Νηοκίη, Hesi. Hom. Sch. Apoll.
Δωαμίνη,	Δυομίνη, Hygin.

Inter has Nereidas quasdam miscuit Oceanidas, uti clarum est ex Hesi. & tabulis Genealogicis. Orpheus numerabat quinquaginta, cum sequitur Heli. Odus; Homer. triginta, non sine magnâ nominum varietate ab his; Apollodorus quadraginta & quinque, Hyginus his quatuor adjecit. Apud Heli. Odum bis ponitur Περσέμ, altero in loco ponerem Πλωδμή, hanc enim in suis

exemplaribus reperit Ægius. Aristarchus numerum Hesiodi auxit, addendo ὅθι, vereor, ut rectè, nam ea ad aliam familiam pertinet.

P.7.1.1. Ζῆς δ' ἄματι' Ἡρα] Ἰσθὺς ἄματι, multum veteribus decantatus. Pisander Larandensis de hac re VI. libros carminum scripsit. His in nuptiis citrum primò è terrâ ortum scripsit Asclepiades Rerum Ægypt. libro LX. Pythagorici numero binario Junonem ideo designabant, quod uni i.e. Jovi accessione alterius inhaereret: Vulcano ὀκλονarium adscribebant, quoniam ex primo motu, i.e. dyade, quæ Juno est, constat. Capella.

3. Ἀγύω] Lege Ἀγνυ. Quod autem sequitur μίγνυ, &c. scias ex Orpheo depromi, ut locupletissime testatur Athenagoras.

9. Μοίρας] Hesiodus versu 905 ex Jove & Themide procreatas scribit, idem versu 218; ejusdem Theogoniæ, Noctis filias facit. Diu est cùm suspicatus sum illud opus non esse unius hominis. Orpheus fuit auctor ultimæ sententiæ, eamque alicubi secutus est Sophocles; colligo hoc ex Phylidis Stobæi.

P.8.1.10. Ἐπίστειν] L. ἐπίστει. Porro Orpheus non invenit, sed ex Ægypto in Græciam transtulit sacra Bacchi. Ideo inventor creditus, quoniam multa innovavit. V. Diod. Sic. 1.1. Bibliothecæ. In Latinis rectiùs veritas, ille nihil tale credens, conversus respexit uxorem. Rem hanc ἐλεῖνός exsequitur Virgilius 4 Georg.

L. 12. Τίταται] L. τίταται. O quam piget lolia hæc omni ferè lineâ renascentia devorare!

L.14. Πέρη] Eustathius ad α.β. p.338. ed. Rom. aliam Magnetis familiam perceret, in quâ nulla occurrit Pieri Mentio.

19. Τάμινδον] De hoc v. p. 197. Hesychium in τὰ κίβητα, & quæ ad Παλæphatum. Schol. Nicandri vult

vult esse Amyclæi & Diomedes filium.

Ibid. *Θάμυεις*] Adagiographi scribunt *Ἀμυεις*; Eustathius quoque diserte hoc notat.

20. *Ἀργείοις*] Natalis videtur legisse *Ἀγείοις*.

30. *Στρεψή*] Lege *στρεψιάδης* cum O. & P. & *πληπάμι*. Eustath. & Zenobius, non agnito Apollodoro, hæc in sua derivarunt. V. Schol. *α. β.*

P. 9. l. 9. *Κορύβαντες*] Hos Strabo *Ἀπόλλωνος* & *Ρούσης* filios esse prodit ex Pherecyde, si memini; De his Scaliger ad Catullum & Eusebii Chron. multa disputat, item Casaub. ad Geographum; & Hieron. Mercurialis. Ex Ægypto (ibi enim Corybantium ponit Herodotus) in Phrygiam venisse videntur, Orpheo duce; hinc in Cretam & Græciam, Dardano auctore. Vocabulum sonat peregrinum quid. Scribitur Corybas, Curbas, & Curbeis. Non abludit ab Hebraico Cherub. Pingebant in Adytis templorum Ægyptii animalia varia; docent nos hoc Clemens, & Hero Alexandrini; vocant *ζῶα πολύμορφα*; Empedocles apud Porphyrium *ζῶα γερῆα*. Eadem locutione utuntur Interpretes 70 in Daniele ubi fit sermo de Cherubim. Orphicorum eadem est phrasis ubi de Corybante agunt, vocant enim *Ἀιολόμορπον ἄνακτα, Διδόν Διφῶν, πολύμορπον*. Porro, *ἀγνιολόγητον* & tanquam prius notum ponit Scriptor divinus cherub suum, etiam loco eo, quo ejus primum meminit. Diodorus scribit *ἐν πατρίῳ* esse, quo patre orti sunt Corybantes, v. eum lib. 3. Nota etiam attribui eis gladium, & Arboris Custodiam. Paria observare licet in Sacris Corybantiacis. Quod pingi solebant Corybantes in templis, ostendit Martia: — picto stat Corybante tholus. Dicitur quoque (quod ad gladium refero) Corybas, in Hymnis Orpheo adscriptis, *Ἀρήϊος* & *Θοίριος*. De Arbore meminit Julianus, Damascius in

vitâ Isidori, & Kalendarium Romanum vetus, ad XI. Kal. Aprilis, Arbor intrat; tangit & Arnobius l.v. Denique Custodiam quod attinet, diserte docet Proclus Theol. libro 6. c. 13. Orpheæ Corybantibus attribuisse *δωάμιν φερρηλικήν*. Apollodorus noster apud Lexicographos conatur, sed infeliciter, vocis, Corybas, rationem ex Græco fonte haurire. Præter Suidam & Harpocracionem, v. Porphyrium de Abst. Sed solenne est Græcis rerum hujusmodi origines ad se trahere, etiam invitâ Minervâ suâ; satis id docet quæ de vocabulo *Cabirus* delirant, ne plura addam ex Bocharto, Hensio aliisque.

- L. 14. *Χωρὶς ἑνῆς*] Ergo Vulcanum *καθηόμενον* vocat Lucianus. Hoc modo & Corybas natus est ex Proserpinâ, teste Servio in 3 Æneid. Est autem hujus de Vulcano fabulæ auctor Hesiodus; licet enim hodie legamus in Theogoniâ

Ἥ, η δ' ἤφρασον κλυιδν ἐν φιλόπῃσι μυγῶσα

Γένεσι ——— olim tamen ille versus sic concipiebatur ——— ἐν φιλόπῃσι, ita certe Schol. Apollonii Rhodii legit; ita videtur legisse Manilius (quod non suspicatus est magnus vir Jos. Scaliger) ita Lilius Gyraldus: Dosiades in Arâ Vulcanum *ἐν πάπῳ* dixit.

- L. 22. *Τροίαν ἑλὼν*] Interpres hîc historiam neglexit, verte, *cum cepisset Trojam*, nam tempestas foeda ei immittebatur in reditu, v. p. 128. item Schol. Hom. in fine *ιλ. α.*, & *ξ.*

29. *Μίγνυ*] ὃ *Ζεὺς δέπει*] Commelinus hîc dubitavit *δέπει* an *δέμει* legeret; sine dubio legere oportet *Μήπει*. Jupiter non devorabat aut Thetidem aut Themidem. Harum neutra mater fuit Minervæ, sed Metis. Res manifesta est ex Hesiodo, cui concinit Interpres Homeri ad *ιλ. α.* v. 195. ubi legis *Μῆτις*
ἔγχε

ἔγχετο ἔσα Ἀθηνᾶν κατεπίδου ἰσὸς τοῦ Διός, item Gale-
 nus 3 de dogm. Hipp. & Platonis. Scholiastæ Æschyli
 ad v. 906. Prom. locus hic corruptus imposuit; sane
 δῖτ'is ex linea superiori huc defluxit. Verba hæc με-
 ταβαλλέσθ' εἰς π. 1. &c. posita sunt extra suum locum,
 v. infra p. 218. Natalis de Comitibus multos citat
 auctores, quos vidisse vix credo, inter cæteros lo-
 cum hunc adducit ex Athenodoro Byzantio; quis sit
 ille Athenodorus quæro.

P. 10. l. 2. Ἐλγχε] Quis? Prometheus? p. 218. Themis?
 v. p. 11. l. 3. an malles ἑλγχε? ἔλγχε tamen absolute
 occurrit & alibi apud hunc nostrum, quasi de oraculo
 respondente, ut p. 133. l. 8.

L. 9. Καίτιν δὲ δὴν] Ægius post hæc aliquid desiderari
 existimat, mihi non videtur.

12. Τρίτωνο] Non ad Bœoticum, nec Thessalicum, sed
 Lybicum Tritona, Schol. Apoll. 1. & 4. v. 1311. Apo-
 stol. Prov. Cent. XIX. *Diogenes Babylonius* (Apollo-
 dori præceptor) *in eo libro qui inscribitur Minerva,*
partum Jovis, ortumque Virginis ad Physiologiam tra-
ducit, sejungit à fabulâ, Cicero 1. de Naturâ Deorum,
 apud eundem in 2. quandam Minervam legimus *na-*
tam ex Jove & Coryphe Oceani filia, quam Arcades Co-
ryphasiam vocant.

L. 18. Θάλασσαν] Lege, *mare*, & *quæ*, in Lati-
 no.

20. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀσπρία] Πόλις an νῆσο? post
 ἐκείνης distingue & locum totum sic constitue, νῆσο
 ἀπ' ἐκείνης, Ἀσπρία πρῶτον κληθεῖσα, Ὁρτυγία ἐκαλεῖτο,
 ὕστερον δὲ Δῆλο, Hyginus, Servius, & Enarrator Ly-
 cophronis, qui hunc locum ob oculos habuit, mecum
 facit. Callimach. Τόρε δ' ἔτ' Ἀσπρίη, οὗ δ' ἔδ' ἐπε
 ἔπεσο Δῆλο. Schol. Apoll. ad ver. 308. lib. 1. omnia
 perturbat, v. vers. 419.

- P. 11. l. 1. Ὑβριως] Hæc est Palat. & Oxon. Codicis Lectio, eam secutus est Tzetzes in Lycophr. Schol. tamen Pindari, Ægius, Gyraldus, & Commelinus in suis invenerunt Οὐμβριως.
2. Θέμις] Delphis *ἑρώτην νύξ' ἐχρησμήδισσι, εἴπα' Θέμις*, Schol. Pindari; *Themis ante Apollinem responsa dabat.* Schol. Juven. *Θέμις ἐν ἐργείᾳ χρησμάτων, & διμασύνει* propriè *χρησµὲς διδόναι.* Diodorus.
4. χάσμα] V. Diodorum libro XVI. super hoc chasma stabat Templi adytum.
- L. 10. Ἑλάνης] Ἑλάνης Oxon. Ἐχάνης, Pal. primam confirmat Apollonius. l. v. 761.
- L. 16. Πύθωνα] Mss. Πυθῶ.
- L. 20. Τὴν παῖδα] Apollonius & Q. Calaber foli Apollini; Callimachus Minervæ; Pausan. in Laconicis utrique tribuit necem Tityi.
- P. 12. l. 5. Ἀπόλλων, καὶ ποιοῦν] Mss. Oxon. l. καὶ αὐτὸ π. fortè καὶ ταῦτ.
12. Ἐν Δήλῳ] Hom. Od. s. juxta alios à Scorpio interfectus. Πανσθένεια, ὅρη δ' Ἀχαιῶν, ἐν οἷς ὁ Ὀρίων ἀπὸθανε, Hefych. Tzetzes aliiq. eum Neptuni & Βρύλλης filium dixêre, sed illam dictionem ex Ἑνδριάλης depravatam quis non videt?
24. Μερόπην] Schol. Arati Μάρπην vocat; alii Ærophen & Aeropen. Eratosthenes, cum nostro, rectè; fuit Oenopion Bacchi & Ariadnes filius.
27. Χελαιόν] Vulcani in Lemno, unde Cedalionem accepit viæ ducem. Theo in Aratum, & Hyginus.
- P. 13. l. 5. Ἀλλὰ τῇ μὲν Ποσειδῶνι] Templum Neptuno in Peloriade, terræ aggeribus extruxit. Diodor. in fine 4. Callimacho & Catullo Oarion dicitur.

P. 14. 1. 2. Ἐρμῶν] Legebatur ἰμονίαν in Ægii Codd. Ἐρμῶν in aliis. Commelinus restituit Ἐρμῶν secutus Ægium & veritatem ipsam. V. Strabonem l. 8. Pausan. p. 152. 1. 2. & Aristoph. Schol. in Equites, qui locum hunc exscripsit, itidem & Zenob. Schol. Hom. ιλ. β. Hermione Sacra Proserpinæ. Variant antiqui de loco raptûs Proserpinæ. Aristot. & Diodorus Siciliam, alii Atticam, alii Pontum volunt. V. Cononem p. 255.

L. 20. Ὀρίθ' ὃ τῷ [τῷ] Κελεῖ] Sic alii, & Μεγαρίδ. De totâ hâc re (in quâ narrandâ valde discrepant scriptores) videas licet Schol. in Hephæst. & in Nicandrum Cl. Alexand. & Arnob. & Procli Chrestom. infra l. κη' 134.

L. 31. Διὶ φῶν] Scripti habent Δημοφῶν. Quàm autem parum sibi in nominibus his constant Historici, Vide Servium in Georg. I. Diodorum V. & Hyginum.

P. 15. Τετρίολεμ] Pro Μεγαρίδ. Mss. legunt Τετρίολεμ. Sane de parentibus Triptolemi magna est incertitudo. Pausan. in Atticis tradit Musæum parentes ei dare Oceanum & Terram; Orpheam, alios; Choerilum & Athenienses adhuc alios. Adi Arnob. V. & Servium Georg. I. Triptol. hujus leges habemus apud Xenophontem & Hieron. adv. Jovin. l. 2. & Stobæum p. 1.

21. Πολας] Ovid. Metam. V. narrat eam 7 grana edisse. Factorum verò 4 tantum 3. Qui jejunia apud Inferos solverent, apud superos permanere, ut prius, Lex Parcarum non sinebat.

26. Καταμαρτυρήσαν] Primò verbum illud non notat falsum testimonium; deinde Ascalaphus non dixit falsum testimonium, tantùm prodidit Proserpinam edisse grana quod verum erat. Servius hunc facit Stygis

Stygis filium, Ovid. Orphnes. Melanippides fabulam
Περσεφόνειω scripsit, de Ascalapho hoc plura v. ad p.
122.451.

27. Γοργύρας] Porphyrius de Styge apud Stob. confer-
vavit nobis locum Apollodori ex libro ~~θεῶν~~ ^{θεῶν} 24.
ubi hæc eadem habentur. Sophron autem lepidé, ut
alia, finxit Gorgyræ nutricem fuisse Μορμολύ-
κην.

L.30. Καθ' ἑκαστον ἐπισυνάγον] Servius hac in re non consen-
tit, I Geor.

P.16. l.6. 'Cυερσις]

"Ους κλέυει γίγαντες ἐπώνυμον ἐν μακρότατοι,

"Ουνεκα γῆς ἐγένετο καὶ αἵματι ἐθανίσει. Orpheus.

15. 'Εγένετο] *Exorti sunt*, & φλέγραι. Videtur noster
hic distinguere inter Phlegram & Pallenem; alii,
eiusdem loci duo esse volunt nomina; de hac pugná v.
Stephan. de Urb. in Παλλήνη.

Ibid. Πορφυρίων] Alius est Porphyrion Sisyphi filius
Schol. Apoll. Rhod. unde corrigendus est Sch. ^{αλ.β.} qui
Seriphi filium Porphyrionem tacit.

P.16. l.20. 'Αλκυονες] Hujus filias recenset Apostolius
Cent. II. vox ^{ψαλ} propter sequens K ut notant
Grammatici; fuit & alius Alcyoneus, v. p. 419.
443.

27. Λόγον] *Oraculum* potius quam rumor.

P.17. l.5. Φαίνεν] *Prodirent, Orirentur.*

16. 'Επὶ τῇ γῆς] F. ^{ιδ.} In Ægii edit. legis, ἐξω τῇσι λήνης,
quæ verba interpreti Gallico Passeratio imposuere.
Porro notant Grammatici Pallenem dici de Achaicâ,
Pallanen de Arcadiâ. Schol. Pind. N. 4. & Apollonii
Rhodii aliter de hac pugná scribunt.

20. **Ἡφα**] Ptolemæus Hephæst. hâc in re duos nominat Gigantes Anonymum & Pyripnoum, v.p.310. μοχ βοηδὲς l.X.

P.18. l.1. **Δρυς**] In Pal. erat **Διδς**. Enimvero Thyrsus postulat, ut legamus **Διδυζον** — Scripturæ abbreviatio mendum pepererat.

12. **Διαρρήξας**] Mss. Oxon. **ἀπορρήξας**, sed **Νήσεον** cum Pal. l. contra Stephan. & Strabonem fine X.

16. **Γαλλίωνα**] Non memini me alibi hunc legere; sed & stellâ locum suspectum reddidit Ægius. An ergo **Ἀγλίωνα** leges? hunc enim huic pugnæ interfuisse scripsit Eumelus in Titanomachia, apud Sch. Apollonii Rhodii. Alii produnt à Marte interfectum Miman-tem, Picoloon Sol confecit, uti apud Eustath. in Od. K. testatur Alexander Paphius; Besbicus ab Hercule & Proserpinâ victus cecidit, v. Steph. de Urb. his addendi Obrimus, Phrutus, Pelorus, Damastor, Rhœtus, Palleneus, Rhuncus, Afcus, Êchion, Pronomus, Almops, Celado, Cinnus, Theodamas, Athos, & alii ex Hygino, quorum nullus hîc ponitur, post vocem **Μοῖραι**, **Ἀγριον** & operæ (quod & sexcenties peccarunt) omisere. Plura de his apud Stephanum habes in voce **Ἀπίτυρον**.

26. **Τυφῶνα**] Homero **Τυφονῶς**; Pindaro **Τυφῶς**. Æschylo, utrâque terminatione effertur.

27. **Σικυλία**] L. **Κιλίκη**. Pind. Pyth. Od. 1. **Τυφῶς τὸν ποτὶ Κιλίκιον ὄρεϊ** **πυλῶνυμον ἄνδρ**, hunc versum Sch. Æschyli in Prom. Heliado tribuit. Schol. distinctiùs, **ἐν Κιλίκη μὲν ἐγέννηθη, ἐκολάσθη δὲ Τυφῶς ἐν Σικυλία**, v. infra. p.20.

P.19. l.7. **Χῆρας ὃ ἔχει**] Leontûchus apud Zoroastrem & Jamblichum talis & tantus.

9. Κεραλαί] Pindaro , ἐκείνων τὰ κεράναθ' αὐτῶν πολέμοις .
Apollodorus in hac descriptione quædam sumpsit ab Æschylo.
33. Ἰδίας μέγιστον] v. Ovid. Metam. 5. Anton. Liberalem p. 456. Hyginum Astron. Poet. Bocharti Hieroz.
- P. 20. 1. 4. Κατεπήσεν] L. πήσεν , ἀδαμαντίνῃ ἀρπῇ .
6. Κασίε] Oxon. Καυκίσε , Apollonius 2 Argon. hoc confirmat, ejus tamen Schol. videtur hîc legisse Κασίε , nam reprehendit Apollodorum de Syriâ.
- P. 21. 1. 10. Τύπων ὃ πάλιν] Sidonius ; *restringens fulmine fulmen*. Trophæum de Gigantibus victis alii Damascum, alii Pitheculas insulas positum contendunt.
25. Ἀνδρώπυος πάσας] Ob hæc inventa arâ & statuâ honorabatur Athenis in Palladis templo ; erat eadem ara Vulcano quoque sacra. Schol. Sophocl. in Oed. Col. ex Apollod. πᾶσι θεῶν .
- P. 22. 1. 7. Ἀυτῷ λάβες] Adde πῶ . Infra lege ἔπει . De Prometheo, v. p. 119.
- L. 15. Δευκαλίον] Ejus matrem Clymenen dicit Sch. Pindari, idem notat ex Apollodoro (forte, in Catal. Homer.) Deucalionem habitasse in Κωίῳ , v. ad θ. Ol. Strab. p. 425. & Eustath. ad β. 11.
27. Ἀρίβη] Oxon. εἰσέβη . Hæc omnia Schol. Hom. 11. χ' ἰξίῳ exscripsit. Primum diluvium contigit sub Ogyge, secundum sub Deucalione, tertium sub Dardano. Vocatum est hoc Deucalionis diluvium , quod in iis partibus terrarum ubi regnabat , (neque enim universale erat) invaluit. Tres alios Deucaliones recenset Schol. Apollonii. Confer. pag. 189. —

P.23.l.4. Δίῳ] Verte, Montes Theſſaliæ dirempti ſunt, *συνώμαλα καὶ Τίμωσι Δίῳ*, Sch. Hom. Seneca, aiunt aliquando Oſſam Olympo cohæſiſſe. Caſaub. ad Strabonem hæc vidit.

5. Καὶ τὰ ἐκλῖς] Pal. ἐκλῖς, mox σωσυχύδῃ *Ἔγ. σωσυχύδῃ* Commel.

10. Πάριον] Servius, ad Athum. l. 17. αἰεὶ] pro αἰετῶ, & ὑπὲρ καρπῶν, Plutarchus ex Mythologis Græcis ait Deucalionem, emiſſâ Columbâ, intellexiſſe aquas conſediſſe; quod petitum ex ſacrâ paginâ.

17. Ἑρμῆν] Ovid. & Serv. ex Themide aiunt Deucalionem quid factô opus eſſet, didiciſſe. V. Suidam in *Δίμν*.

L. 30. Ὁν ἐκ Δίῳ] Eſſe enim Deucalionis tantum *ἐκ Δίῳ* quidam volunt; v. infra p. 267.

P. 24. l. 2. Κρανῶν] Lege Κρανῶν, eum enim expulit, p. 225. confirmant Codd. *Ἄγῃ* & Palat.

3. Πρωτογένεια] Schol. Pind. plenè ſed aliter, de hac, ad Olym. Θ.

6. Ὀρεῖς] Pal. Ὀρεῖς. Virgil. glomerantur Ōreides; p. 430. Ὀρεῖς.

7. Ἔρεος] Pulſus à fratribus ſuis è Theſſaliâ, venit in Atticam, dignuſque viſus eſt Ereῖtheo, qui ei gener fieret. Pauſ. condidit Tetrapolin, obiit in *Ἄγῃ*, v. Schol. *ἐκ*. initio.

9. Γραιὸς] Scal. ad Euseb. ait; primò Γραιὸς dicti ſunt, deinde Γραιὸν. Stephanus Γραιὸν facit filium Theſſali. Vox habetur apud Callimachum, Alexandrum *Ἄττολ*, Lycophronem, Ariſtotelem, Thucyd. Marmora Arundel. Dicæarchum. Eſt autem ea appellatio prior. Græcis iſſis magis placuit vox *Hellen*; aliis alia, v. Heſych. in *Γραιὸς*. Schol. Apollonii Rhodii ad v. 1089. l. 3. adfert ex noſtri Apollodori libris in Homeri Catalogum nonnulla quæ locum hunc illuſtrant.

P. 24. l. 24. Ἐναρέτω] Schol. Pindari ad IV. Pyth. Ἐνά-
ρειαν vocat. Apostolius Cent. II. Æolo aliam uxorem,
& stirpem tribuit.

26. Κειδέα] Lege Κρηθ. Schol. Pindari & Lycophronis

Ἀιολίδαι δ' ἐγένοντο δευσιπόλοι Καπλῆες,
Κρηδεύς, ἡδ' Ἀδάμας, καὶ Σίσυφος αἰολομήτης,
Σδημωνίδης τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρδυμος πρὶν κῆρι.

Videtur in his Hesiodus primus Salmonea notasse, nam
Homerus laudat.

L. 29. Κανάχλω] Palat. & Hygin. ——— κλω.

P. 25. l. Ἀλκυόνη] Schol. Theocr. Id. 7. Mæoli & Ca-
nobes filiam fuisse scribit.

25. Ἀλωείδης] Schol. l. e. ad v. 385. Hos inter Gigan-
tes multi recensent, non satis rectè.

P. 26. l. 14. Ἐν ἀμύξῃ] Cubat in mendo locus. Lego ἐν
Νάξῳ, confirmat hanc lectionem Pindarus Pyth. 4.

24. Ἦλιν ὧμι] Endymion Elidis rex secundum Iby-
cum, fuit Jovi ob singularem justitiam charissimus, alii
Spartanum gente tradunt, v. omnino Schol. Apollonii
ad v. 55. libri 4.

P. 27. l. 3. Νηϊδος] V. p. 196.

L. 6. Κερήπδα] Marcianus Heracl.

————— Ἀιτωλία

Ἐξ Ἠλιδος λαβῆσαι ἀποικίαν, &c.

L. 11. Ἀφ' ἑαυτῆς] L. ἑαυτῆς.

L. 29. Παρθόνα] L. Πάρθα, ut infra & Palat. Hyginus
tamen Parthaona legit.

P. 28. l. 4. Ἀπείως] L. cum aspiratione, ut in La-
tin.

23. Γηράζ] Pal. γηράζ rectè.

27. Ἀλ-

27. Ἀλδαία.] Oxon. addit Ἀήδε, ὡς ἔρμ. Thestio Ledam filiam facit Sch. Apoll. Rhod. ad. I. quanquam ibi Thespius scribatur, in Comment. in τῷ κημόνῳ Thestius. De matre horum nullo modo convenit inter veteres.

P.29.l.11. Τὸν πάρευν.] Lege ᾧ πάρευν.

16. Ἀλδαίαν.] Theoph. ad Autolycum p.85.

21. Παιδάς.] Rectius παῖδα. Mox post φασὶ omittitur ᾧ.

P.30.l.4. Ἀτρεσίῳ.] Vox ista omittitur à Zenobio, qui cætera ad verbum expressit; in Latino omittitur vocem *Natura*.

10. Ἐξελάδετο.] F. ἑπλάδετο.

19. Ἐχάλεεν.] Scripti & Zenob. melius, σωματέλεον.

24. Δρύας.] Oxon. habet Γύμας.

30. Θεσδῆς.] Plutarchus in Theseo, hinc proverbium deductum innuit, ἐκ ἀνδρῶν Θεσδῆς.

P.31.l.7. Ἀταλάντη.] Duas fuisse Atalantas apud plerisque constat. Altera fuit Jasi filia, cujus meminere Ælianus, v.Hist.l.13.c.1. Propertius Eleg. 1. Schol. Apollonii Rhodii. Ἀταλάντη Ἰάσωνος θυγάτηρ, ἣν ἔγχευε Μελανίαν, ἐτέρα ἢ Ἀρχαία [Ἀρχαῖς] ἢ Σχοινίαις. Noster tamen infra unam tantam fuisse existimat, v. p.191. 2,3. Schol.Hom.I.11.

9. Θεσίη.] Pro Thestio sæpe Thespius occurrit in variis Scriptoribus, Apollonio, Diodoro & nostris. Vide p.28.n.27.

12. Κηφῶς.] In Latinis lege *Cepheo Anceboque ac aliis nonnullis, venatum ire cum faminâ indignum reputantibus*.

18. Ἰδῆ.] Scripti, Ἰδῆ.

25. Ἰλῆς.] Ἰλῆς Oxon. Γυλῆς & Πίλῳ Pal. mihi videtur Ἰόλαῳ, ex Hygino, nisi forte Κηφῶς, iterum cum Ancæo conjunges.

P.32.l.13. Τὸς 38] L. μδ, l. 23. I. Iphiclus. Ad reliqua illustranda de Althæâ & Meleagri interitu confer Schol. Aristoph. in Ranis. Antoninum Liber: p.407. Homer. 11.1. Ælian.4. Animal. Hesych. in Μελαργείας. Pausan.10.

21. Ἀμριος. ὃ δῆρας] Lege τῷ θυρῶς.

P. 33. l. 10. Ἀνής[ηξ] Alii malè ἀνήςπ[αν], v. p. 171.

11. Γνωῖκας] Liberalis & Suidas, ἀλλοτῶς.

15. Ἰσπ[ο]6] Is Zenobio est Ἰσπ[ο]κός, idem ait Πείβοιαν Οἰκ[ο]ς βι[ο]ζ[ο], legendum Οἰνεύς, uti mox hîc sequitur.

16. Θηβαῖδα] Κυκλογράφον intelligit.

21. Τῷ Ἀμρυγκίως] Hipostratus non fuit hujus filius, sed Phycetæ. Schol. Pind. Ol. X. ex Hesiodo. Verte igitur laxius, ex genere *Amaryncei*.

P.34.l.1. Πόσανδ[ος] Antiquus admodum poeta Hesiodo suppar, scripsit Heracleida.

11. Ἀλκμαιονίδα] In Latinis dele *tragædiam*.

P.35.l.4. Μετ' ἄλλ[ων] Faber reposuit Ἀδράς, quod non probo; lego Ἐυρύαν, is enim cum Diomede Argium ulciscébatur. Testis Pausanias. Hyginus tamen in hac re narrandâ Diomedi addit Sthenelum Capanei filium.

11. Θυγατέρα] In Latinis lege, *filia*.

17. Τηλέτη ἰσίαν] Telephi Vestam, inquit Interpres, ineptè. Emendo, Τέλφυσσαν, est autem Telpussa Arcadiæ regio & urbs. Vid. Stephanum in V. & Plin.

P.36.l.1. Αὔρις 3] Interpres malè, *is verò uxor Nephelæ mortuâ*. Videtur legisse αὐρίδ[ος] 3. Porro unde illud, *Nephelæ mortuâ*? Athamas duxit primam Themistonem, secundam Nephelen, (quæ insana facta est) Apollolius deam habitam scribit, tertiam Iönem Cadmi filiam.

filiam. Vid. Pausan. Schol. α. η. Schol. Apollonii
ad 1. ἄνδρι γαμῶν, est ἀνδραγαμῶν, ut alibi noster loquitur.

P.37.1.5. Περσίδος Θ] Al. Πέρσης. V.Tzetz.in Lycophr.p.
34.gr.

16. Καὶ ἴδω[μεν] Veriora his de ariete isto vide apud
Schol. Apollonii Rhodii. Cuius Phrisci Ἐφρῖς cum ser-
vavit. Vel κείς erat κείρῳ κείμενος quo naviga-
vit.

17. Κἀγὼν] Alii Iophossam dicunt, sed hoc erat
ἐν ὁρίων. Schol. Rhodii 2. ubi & Euenian dictam pro-
dit.

18. Ἀργος] Inter hos qui hīc Κῦρος & dicitur, O. & P. Κυρίσσορος est; alii Κυρίσσορος & Κυρίσσορος. Tzetzes inepte duos facit Κέρνυ & Σῶρος. Meminere Schol. Apollonii ad v. 1125. & 1155. l. 2. Hyginus f. 14. Quatuor his Pausanias addit Presbonem, qui defuncto Phrixo in Græciam redierit.

22. *Λέαρχον*] Pal. *Κλέαρχον*, utroque modo dicitur:
Tzetz.in Lyc.

P.38. l.2. Μηδὲ Pal. μείζας. Tzetzes κρέα.

5. Κτίους] Non dicimus condere regionem, sed urbibus
instruere. Athamantium in Pthiâ, ponit Apoll. 2.
Ἄλόν in Theffaliâ eum condidisse ait Strabo. Schol:
Apollonii vicina loca esse dicit.

9. Λεύκονα] Tzetzes⁷ Ερυσπον, Σελύσσα, Τιηάνων. Oxoni.
Πύον. Steph. Πηών. Leuconis mentio apud Stephanum,
v. Αγγον. & Schol. Apoll. ad 2. v. 1147.

13. Κρίπας.] Eumelus ait Ephyram Oceani fil. primam
inhibitasse terram, ab eâque Ephyram urbem dictam.
Paus. Corinth. Homerus tantum *Ἐφύρα* ὃ *Σίον* & *Ἰοκεί*,
v. Stephan. *ἡλιόπολις*.

15. *Μερίμω*] Vide p. 194. Σίωφ & Æolicè Σίωφ &. Præter
Glaucum, habuit Theriandr. Ornytionem & Almun.

20. Κολάξει] Hæc ex Pherecyde adfert Schol.
11. Z.

24. Τίνες] Lege *πῖνι*.

26. Ἀιγίαν] V. p. 213.

30. Διῶν] P. 24. aliis Deioneus dicitur, v. Eustath. 11. β.
Mox pro Φωκίδος, melius Φθιώτιδος.

P. 39. 1. 3. Ἀινειδός] Pal. Ἀνειδός. Est autem φύλαξ Ionicum pro φύλαξ.

P. 39. 1. 23. Πολυδύκνης] Pierum hîc non γυναικῶν, quia supra posuerat p. 8. Hos Androthoes & Peristhenis filios facit, Schol. Rhodii ex Pherecyde.

28. Ἑλιν] Ἑλιν regio est, non tantum urbs. Schol. 11. Η. & Virgilius, mediæq; per Elidos urbes, & prius, p. 28. Σαλμωνίη Straboni, Σαλμωνία Diodoro urbs hæc dicitur, quam condidit Salmoneus. Ex his quæ sequuntur videas manifesto Diodorum Sic. verba Apollodori retinuisse. Cæterum Elin condidit Eleius. Sch. Hom. 11. V.

P. 40. 1. 4. Ἐξηραμύας] Lego cum Cod. Pal. Ἐξηραμύντας siccatas, vel Ἐξηρηνημύας, v. Serv. ad 6. Æneid.

15. Κρηθεΐ] Odio novercæ ad Patrum Crethea in Thessaliam recessit, qui etiam posthæc eam in connubio habuit, p. 42.

21. Περσίδων]

*Non sic Æmonio Salmonida mixtus Enipeo
Tænarius facili pressit amore Deus. Propert.*

Vide non abstinilem historiam in Epistolâ quâdam Æschinis.

25. Ἐγκυμύων] ἐγκυμύων, expositis.

P. 41. 1. 1. Ἐχάλε(εν)] In Latinis monstrosum illud *jugulavit*, jugula. Νηλεὺς autem *παρὰ τὸ μὴ ελεῖναι* ὑπὸ τῆς μητρὸς, dicebatur.

5. Μητηρὰν] Erat illa Σιδηρὰ.

13. Ἀλιμᾶζον] Plus est, quàm negligere, n. injuriis afficere. Ἠήμοσιν, ἀήμως ὕβεισιν, inquit Schol. Hom.
16. Ἐκπῶν] Iolco. Diodor. 4. ait Peliam, adjunctis sibi Melampode & Biante aliisque, in Peloponnesum abiisse. Cum nostro Apollodoro facit Pindar. Pyth. 4. qui ait Amythaonem (Biantis & Melampodis P.) habitasse Messenæ postquam è Thessalia decesserat. Amythaonem in Pylo allocat noster p. 42. videtur Amythaon unâ migrasse cum Neleo. Δὲ τῶν παλαιῶν ἰστοριῶν ἀκέρειν ὕτως ὥς μὴ ὁμολογεῖσθαι σφάδρα, Strabo.
- P. 41. l. 16. Πύλον] Condidit Pylas Clefoni f. Lelegis nepos.
18. Ἀμφιόν] Alius ab Amphione Thebano. Errat ergo Diodorus Sic. l. 4. nam Homerus Odys. XI. apertè docet hunc fuisse Orchomeniorum Principem. Consentit & Pausan. Bœoticis.
21. Ταῦρ] Inter hos non numeratur Chromius. Alii quoque ab aliis, qui hîc non numerantur. V. Schol. Apoll. ad v. 156. 1.
25. Πεικλύμωρ] Hæc habes in fragmentis Hesiodi.
30. Ἐξέπρθη] L. ———— τις. Vel ἐξέπρθησι.
- P. 42. l. 4. Νέτωρ] Hæc ex Hesiodi Catalogo. V. Stephanum in Γεννήσι.
6. Ἀναξιβίαν] Al. Ἀναξιβίαν, priorem Scripturam secutus est Eustath. & Tzetzes ex hoc loco. Fuit hæc soror Agamemnonis. Prior uxor erat Eurydice fil. Clymeni.
13. Περίας] Hæc excerptit Tzetzes in Lycophronem.

23. Τὴν αὐτὴ ἀδελφ.] Uncata non sunt ab Apollodoro ; nec in Latinis, nec necessaria sunt. Habet tamen Tzetzes.
26. Ἐιδυμῶν] Sch. Rhodii, Δωείπῳ vocat. Quæ sequuntur de Melampode habes ferè apud Pausan. in Messenicis. Schol. Theocr. εἰδ. γ. Homèri Odyss. Rhodii ad 1.
- P.43. l.26. Φυλάκῃ] Lege Ἰρίκῃ ἢ Φυλάκῃ. Schol. Rhodii. Ἰρίκῃ ὅτι Ἰρίκῃ. Hesiòdus miram ei pedum velocitatem tribuebat. V. Eust. ad il. β. p. 323. & Schol. Odyss. λ. v. 325. φυλάκῃ Thessaliæ urbs.
31. Βίᾱς] Hic Ægius videtur legisse βίᾱ ; lege in Latinis. Quas enim Bίᾱ nullo pacto abigere posset.
- P.44. l. 11. Κορυφαῖον] Faber, Ὀροφαῖον. Palat. rectè κορυφαῖον.
- P.45.7. Ἰερεῖς δρυδῆς] Eustath. A, Odyss. p. 2685, hæc fusè enarrat. Athenæus p. 498, quosdam versus ex 2 Melampodias (quam scripsisse creditur Hesiodus) adfert, qui huc faciunt; quibus ex Suidâ ejusdem Hesiodi adjungas hos,

Ἀλλήν μ' ἔδωκεν Ὀλύμπῳ Ἀιακίδῃσι
Νῦν δ' Ἀμυδαορίδαίς· πῦρον δ' ἔπος Ἀτείδῃσι.

25. Ἐν Ἀργεῖ γυναικῇ] Vel Προϊτίδῃς potius.
35. Τάλαθ] Vide quæ Eustath. il. β. p. 288.
- P.46. l.2. Παρθενόπιθῳ] Hic secundum nonnullos ad Thebas militavit, non autem ille Atalantes fil. Schol. Sophoclis Oedip. Colon.
- Ibid. Πρώναξ] Phlegon eum aliter γενεαλογεῖ.
28. Ἐκεί φ' ὄσσεον] Sic verte, Pelius promiserat se daturum ei filiam, qui ad currum trahendum leonem ex aprum jungeret.
- P.47 l.8. Παπαρημῶν] Faber ππλωμῶν.

11. **Ἡεὶ Μοιρῶν**] L. *παρὰ & μίλλη*.
20. **Ἀλκίης**] Oxon. legit *ὑπεραπίδανε*. Xenophon *Ἀνέλοχ* & *τὴ παρὸς ὑπεραπίδανε*.
25. **Πολυμήδην**] Hanc Lectionem retinuit Tzetzes Enarrator Lycophr. De matre Jasonis veteres litigant. Erat ei mater Rhœo fil. Staphyli secundum aliquos; Alcimeden alii vocant, Polymelen alii, atque hæc fortasse est quam nonnulli Polyphemen dicunt. Præter has reperio Theogneten Laodici filiam, Arnen quoq; & Scarphen ei pro parente dari. Scholiastes Rhodii ex Herodoro commemorat Polymeden; noster Herodorum sæpe sequitur. Diodoro Amphinome *ἰστέῃ*. V. p. 63. n. 24.
27. **Ἰώλκην Πιλείας**] Pindarus Pyth. Ode IV. & Apollonius libro 1. hanc historiam tangunt.
- P. 48. l. 4. **Θυσίας**] Rectius *θυσιῶν* ut infra. Sed & Tzetzes, & Zenob. qui representant hunc locum, sic legere in suis.
10. **Ἀναύρων**] Canterus non habet pro nomine proprio, vertitque adeo *torrentem*. Consentit Turnebus. Est fanè *ἀναύρε*, inquit Apollonii Schol. *πᾶς ὁ ἐν χερμαῶν ῥέων ποταμὸς*, nec inficior ità hoc loco capi posse, & apud Callimachum hymno in Dianam; sed & latius aliquando accipitur. *Ἀπὸς ἀναύρων νασίδες ἀνανθήτε*. Flumina perennia exsiccabant Perseæ, Ilissum, Peneum, Onochonem, Mæandrum. Atque hoc sensu occurrit vox apud Schol. Callimachi, Lucanum, Hesychium, & Pindari Scholiastem.
12. **Συμβαλὼν**] Oraculi sententiam affecutus. Euripides Medæa.

Σοφώτερ' ἢ καὶ' ἀνδρα Συμβαλεῖν, ἔπ.

Et Neophron ibid. in Scholiaste. Pherecydes apud. Pind. Interp. *συμβάλλει τὸ μανθῆιον*.

19. Ἐσῆλθεν] Quid sit ἐπιλαστική δυνάμις offendit Casaub. ad Theophr. Eustath. ad *il.* Prooem. Verte, *sive forte ei in mentem venit.*

20. Ἡεξ] Ἡ;ης ὃ Πηλεσγίδῃ ἐκ ἀλέγιζεν. Pelias, inquit, Apollonius. Schol. Pindari ex Pherecyde, ὃς ἔλθοι ἢ Μήδῃα πρὸ Πελίας κακόν. Pindarus, κλέψεν τε Μηδείαν σὺν αὐτῇ τὴν Πελίας φόνον. Apollonius 3.1125. 6. & 4. v. 241. 2. V. Schol. Eurip. Medæ. P. 441.

26. Ἄρεθ' ἀλάσ] V.p.27. ἐν Ἄρεθ.

30. Ἐπὶ τῷ] L. τῷτο.

31. Ἄργον ἢ φείξ] V.p.37. l.18. & sequitur Pherecydem. V. Sch. Apol.p.1. Post Phruxi mortem ejus filii in Græciam redierunt p.53. secundum autem Apollonium, non ante quàm Argonautæ expeditionem hanc jam essent ingressi. Obviam enim sibi invicem facti sunt ad Ἄρεως νῆσον. Ἄργον Ἀρεσσιδῶν vocat Apollonius 1. Erit ita hic Arestoris filius Argus alius à seniore illo Argo πατὴρ Arestoris filio. Sed Tzetzes in Lycophr. sic scribit, Ἄργω ἐκλήθη ὅτι καὶ Ἀπολλόνιον, Ἄργθ' αὐτ' ἐναυπήνυσεν, ὃ Ἔσθθ', ἢ Ἀλέκτορος υἱός, &c. Apollonii Codd. non sunt usquequaque emendati in hoc catalogo.

P.49.l.1. Περίηκόντορον] Ante hæc tempora parvis naviculis & acatiis utebantur Græci. Phœnices primi longas naves excogitarunt, quarum prima, Græcis cognita, fuit illa Danai p.72. Euripides in Helenâ περιηκόντορον vocat Σιδωνίαν, hoc in loco per περίηκόντορον non necesse est intelligere navem 50 remorum absolutè, sed longam; sic puto accipi hanc vocem apud Pindarum Pyth. Od.4. imò Theocritus in Hylâ hanc ipsam navem vocat περιακοντάζυγον, i. e. ἐξηκόντορον.

6. Φωνῆν] Φωνῆν, ex Apollonio Rhodio. Fragmentum
- Ste-

Stephani in *Δωδώνη*. Lycophron vocat *κίσαν λαλη-
δρον*.

13. *Ἀγνίη*] Lege in Lat. Hagnii.

20. *Κέρον*⊙] Fragmentum Stephani in *Δάπρον*, *Δωλίδης*
Λαπίθης Κέρον⊙.

21. *Παλαίμων*] Al. *Παλαμῶν*⊙ Apollonio.

22. *Ἀδμήτος φησ.*] In fragm. Steph. v. *Δάπρον* I. *Φηρητίδης*
δ' Ἀδμήτος, sunt Sophoclis verba Argonautas recen-
sentis.

27. *Ἐρυσλος*] Apoll. *Ἐρυσλος*. Cui additur *Ἐχίων*. Sed
Pindaro *Ἐρυσλος*.

30. *Ἐργήνος Πόσ.*] Manifesto errore, pro *Ἐυφημος*,
qui male apud Apollonium dicitur Polyphemus. Pin-
darus, Pausanias, Val. Flaccus meminere Euphemi à
Τᾶναρο.

P. 50. L. 12. *Ἀυγείας Ἠλίας*] Rectius *Ἠλούς*. Pausan. Eliacis.

5. *Ἴεσος*] Rectius *Ἴφσος*.

6. *Ἀλμυρος*] L. *Ἰέλμυρος*. Horum mater Astyoche Acto-
ris f.

7. *Ἀστειος*] Apollonio *Ἀστρίων*. Numerum Heroum ho-
rum quod attinet, non convenit antiquis Scriptoribus
inter se, nam Diodorus Siculus scribit fuisse Argo-
nautas 54. totidem numerat Apollonius. Tzetzes in
Lycophronem, quinquaginta. Noster non ultra 45.
Idmon & Butes infra commemorantur. Nonnullos
habet hic, qui non ponuntur ab Apollonio. Sed Hy-
ginus in diversum abit longissime. Periëre Catalo-
gi quos Æschylus suis Cabiris, & Sophocles Lemnia-
dibus intexit.

Catalogus Argonautarum secundum Apollonium Rhodium.
 Quibus præfigitur stellula, non sunt apud Apollodorum.

Acastus	* Eurytion
Admetus	Eurytus
* Æthalides	Hercules
* Amphidamas	Jason
* Amphion	Idas
Ancæus	* Idmon
* Ancæus <i>alter</i>	Iphiclus
* Areïus	* Iphiclus <i>alter</i>
Argus	* Iphitus
Asterius	* Iphitus <i>alter</i>
* Asterion	* Laocoon
Augéas	* Leodocus
Butes	* Lynceus
Calais	Meleager
* Canthus	Menoëtius
Castor	* Mopsus
Cepheus	* Nauplius
* Clytius	* Oileus
Coronus	Orpheus
* Echion	Palæmonius
Erginus	Peleus
* Eribotes	Periclymenus
Euphemus	* Phalerus
* Eurydamas	* Phlias

Pollux	Atalanta
Polyphemus	Autolycus
* Talaus	Euryalus
Telamon	Ialmenus
Tiphys	Iritus
Zetes	Laertes
	Leïtus
Ex Apollodoro his ad-	Peneleus
dantur	Phanus
	Poeas
Actor	Staphylus
Amphiaraus	Theſeus
Aſcalaphus	

14. Ῥψπύλας] Lege Ῥψπύλης, & infra ἱππῶν ἔπος. V. p.175. & Schol. Apoll.1. Hyginum Fab. XV. Æschylus Hypsipylen drama fecit.

P.51.1.1. Ἑυρηον] Lege Ἑυρηον, vel Ἑυρηον. Homer. Il.Z. Statius 6. Ἑυρηον N.Damascenus habet in Eclog.Valeſii.

4. Δολιόσι] De his omnibus plenâ manu Schol. Apoll. ad v.947. 1. & porro.

25. Καίλιπον] Ergo Hercules Theocrito λιπονάτης dicitur. Mox lege ἡρεπύην.

P.52.1.7. Κίσι] Chius deduxit Milesios in Mysiam; inde urbi & fluvio nomen.Schol.Rhod.fine 2.Locum hunc Zenob. exſcripſit.

9. Ἡρόδω] L. Ἡρόδωρος. ἀρχὴν, redde, ab initio. Poſt πλεῦστοι adde τότε.

14. Ἀφείαις] L. Ἀφείταις. Hefiodus in Ceycis nuptiis apud Sch.Rhodii.

18. Δημάρεϊς] L. Δημάραϊς.

19. Διονύσι] Hanc διαγωνίαν vide apud Schol. Apoll. v.1291.

24. Ἀελλῶν] Lege, ἀπῆλθον.

P.53. l. 1. Πυγμῶν] Theocrit. εἰδ. 23. & Apollonius 2.

11. Τὴν θρ.] L. ἱ.

14. Ἀγήνορος] Hesiodus prodidit illum Phœnicis Agenoris filii fuisse filium. Videtur incredibile à primo Agenore ad hæc tempora perdurasse. V. Sch. Argon. 2. ad v. 178.

P.53. l. 20. Βορέα] Adi Diodor. 4.

21. Μητηρὰ] Erat ei nomen Dia. Sch. Rhodii. Ἰδαίαν vocat Diodorus.

22. Ἰθύα] Ex Cleopatra, Orython & Crambin, habuit etiam Manandynon & Thynum.

25. Φρίξ] Prodidit hoc Hesiod. in magnis Ecæis. Sch. Rhodii.

27. Ἀρπία] Asclepiades ait immiffas fuisse à Sole. V. Schol. Hom. Od. M. Phinei filias aliqui credidère Ἐρά-
Cταν & Ἀρπύριαν. Alii γυνεδογῶσι Thaumantis & Electræ filias, Iridos forores. Confer Apollonium & Virgilium.

P.54. l. 32. Ὀκυδον] L. Ὀκυθόλω. Mox Ὀκυπέτω. Hesiod.

P.55. l. 1. Κατὰ θ'] Rectius πρὸς.

4. Στρυμόνες] Alii apud Schol. Apollonii, quod ibi ad Jovem precantes conversi sunt Boreadæ. Infra 231.

P.56. l. 19. Συμπληγάδες] Insulæ duæ Bosphro Thracio vicinæ. Homerus & Herodotus μαγνῆδες vocant. Pindarus Vivas Petras (ex vulgi opinione) appellat. Ubi inspicendus ejus interpres, p. 257. Alii σαρδευμάδες & σαρδομάδες & κυανέαι (à colore) nominarunt. Flexuosus erat cursus, adeoque videbantur Petræ inter se concurrere. Schol. Eurip. Medæ, ad v. 1. Post Argûs transmillionem intellectum est, eas reverâ stare. Theocr. in Hylâ ἀφ' ἧ τότε χρεάδες ἦν.

20. $\chi\rho\epsilon\omega\nu\ \gamma\delta\ \eta\nu$] Idem docet Sch. Theocr. Confer Schol. Apol. 2. & Odyf. M.

P. 56. l. 24. Μαριανδυνῆς] Scalig. ad Euseb. Chron. p. 37. primò Mariandyni, deinde Galatæ dicti.

P. 57. l. 2. Καδρυμηνίδης] L. $\mu\epsilon\delta\iota\sigma\sigma\iota\varsigma$. Oxon. & Pal. Æetes nomen Regum Colchidis, ut Cæsar apud Romanos. Ut hic Æetes idem forte non fuerit cum eo qui Phrixum hospitaliter excepit.

10. Παρ' αὐτῶν] An αὐτῶν? & mox τέτυς, l. τέτυς.

25. Ἰδιᾶς] L. Ἰεθνας . Sophocl. Scythis apud Schol. Rhod. 4.

P. 58. l. 1. Ὀμόσπονδοι] Βοῶν μὲν ὄρεες (Μάδδα) καὶ διὸς καρπύρε. Eurip. & Apollon. initio 4.

3. Τὸς μὲν] Legē $\mu\acute{\epsilon}\lambda\lambda\omicron\nu\tau\alpha\ \tau\acute{\upsilon}\varsigma$.

20. Νεὺς ἄλσος] Sc. Hecates aut Martis, v. 29. l. $\alpha\lambda\epsilon\gamma\omega\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\nu$.

P. 59. l. 10. Ἀφύρως] E lecto illum rapuit. Pherecydes. Erat autem Medæ ἱπερμνήτωρ , ex Nereide. Dictus est & Phaethon. Vide Interpretes Apollonii.

18. Φοινίδι] In ædibus Æetæ hoc factum prodidit Sophocles in Colchidibus.

30. Διαχιδέντες] Al. διαχιδιδέντες , & διαχιδέντες .

P. 60. l. 1. Παραπλέουσι] Nota non usitatam locutionem.

6. Ἀφύρσιδας] Cave intelligas insulas Ponti Euxini, nunc enim Argonautæ alibi gentium sunt. Legit Cod. Pal. Σύρσιδας . Imò & Tzetzes, hæc cum describeret, ita legit. Adi Aristotelem 8 Polit. c. X. & Solinum, cap. 8. Quare Strabonem & Melam hinc emendandos puto ubi de his agunt.

10. Ἀυσονίαν] Atqui nondum natus est Auson Ulyssis filius, à quo gens nomen cepit. Tale est *Lavinia*q, venit littora.

13. Λιβύων] Rectius Λιγύων, Apollonius 4. Ἰδὲ αὖ μυσία
Κελτῶν καὶ Λιγύων περὶ πάντες.
15. Σαρδάνιον] Scribitur Σαρδάνιον (Homero,) Σαρδάνιον,
& Σαρδών.
27. Πίτται παγκλαί] Oxon. & Pal. interponunt Κυάναι.
Male, neque enim hæ Petræ, nisi ad similitudinem
Symplegadum, dicuntur Cyaneæ. Et sic intelligen-
dus est Tzetzes in Lycophr. p. 131. Edit. Cant. Neque
verum est quod ait Ortelius, Strabonem dicere Sym-
plegadas esse Homero παγκλάς. Scribit enim Strabo
à Symplegadibus, quarum mentio occurrebat in Ja-
sonis expeditione, Homerum finxisse παγκλάς suas in
Ulyssis erroribus.
- P. 61. l. 1. Ἡρα] Conjunxit Homerum & Apolloni-
um.
2. Θειρακείας] Al. κίαι.
8. Κερκυραίους] L. ex Apollonio, Κερκυραίοις, sic &
Tzetzes ad Lycophronem, ubi exscribit hunc lo-
cum.
10. Ἀλμυρίδα] Lege Ἰλμυρίδα ut p. 70. alii in Illyricum
avecti incoluerunt insulas Apfyrtidas. Strabo 2 Schol.
Apollonii ad v. 1002. Tzetzes, ubi supra.
16. Οὐ δώσιν] Lege ἐκείνοισι.
22. Πειρίπῳσι] L. περὶ πῳσι.
24. Τὴν Μενόϊν δ' ἔχον] Codd. scripti, τὰς Μ. δ' ἔχον. Lege
Μελαντίου δ. Schol. Argon. Strab. Hesych. *Apollo stans
super Scopulos Melantios, missâ sagittâ, in altum ful-
gur jaculatus est.* Lego enim καλὴς ἐστίν. Dignus erat
hic locus, in quo emendando aliquam operam collo-
cassent viri docti qui Apollodorum ante nos recen-
suerunt.
- P. 62. l. 4. Ἀιγλαίη] Malè Oxon. & Pal. Ἀιγλαίη, rectius
Ἀιγλήτης. V. Apoll. 4. & p. 298. infra.
11. Σκώπῳ] Adde τῆς.

14. Τάλας] Dosiadæ in arâ, γυήχλας & ἔρως dicitur.

22. Δίρμα] Ἥλος est πύργος. Ruptâ venâ necesse erat ei mori. Sophocles in Talo. Sch. Rhod. V. Eustath. in Odyss. Y. p. 1893. Simonides cum prius in Sardinia fuisset; Ibycus charum Rhadamantho scripsit. Legum jurisque custos & vindex severus fuisse videtur.

P.63.1.7. Τελδοτήσιν] Adde λέγεται. L. 15. pro τέσσασι lege τέσσαροι. Tzetzes in Lycoph. habet δουδμοί.

18. Ἐπεσσοῦν] Oxon. ἑπεσσοῦν melius. Pro, desperabat, redde, cum non crederet reversuros.

21. Ὁ δ' αἰτήσαμ.] Hic autem se ipsum interficiendi copiam postulans.

24. Μήνη] Amphinome Diodor. & Πελία. Quæ mox sequuntur, ὡς περὶ πόντων, sunt uncis includenda. Sed nec Tzetzes legit. Πέριμαχον scribe cum Diodoro.

P.64.1.10. Ἀστερόπειαν] Hæc uncis comprehensa non sunt in Pal.Cod. nec Oxon. imò abesse debent. Nomina Virginum, inquit Pausanias, Poetarum nemo indicavit. Micon Piclor earum imaginibus Asteropéan & Antinoen adscripsit. Est igitur verisimile ex Pausaniâ (ut & alia nonnulla) venisse in oram alicujus Apollodori Mss. inde in textum. Hyginus, Peliadas ait fuisse Alcestin, Pelopian, Medusam, Ifidocen (alii Polidicen) Hippothoen. V.p. 42. supra.

19. Ἄρρα] Æsonem, Jasonem, Dionysi nutrices cum suis viris ὄνειποινα. Jason ideo dictus Ἰσάβος, Medea Ἰλάνδρα, Dosiadæ. Hujusmodi παραθέσεις, vide apud Zenob.c. 4. Pr.92. V. Argum. Medæ Eurip.

25. Κεραυγῆσαι &] Καταψῆσαι, leg.

P.65.1.10. Μέρμερον] Al. Μόρμερον. Sequitur Euripidem.

P.65. l.21. Κορίνθιοι] Euripides 5 talenta à Corinthiis accepit, ut cædem hanc in ipsam Medéam transferret à Corinthiis, vide Schol.Eurip.Medææ,p.406.V.Plutar.*Alexandro*.

24. Θεσπ] Plutarchus in vitâ.

27. Φυγὰς δ] F. ξξ & mox ξ ξξ' αὐτὸν.

P.66. l.3. Ἀιήτην] Hunc Diodorus cecidisse in prælio scribit,cum Argonautas persequeretur.

10. Καίεσθαι] Oxon. ἀπὸ καίεσθαι.

NOTÆ

N O T Æ

A D

SECUNDUM LIBRUM BIBLIOTHECÆ APOLLODORI.

P Ag. 67. lin. 4. Ἰνάχῃ] Al. — χθον, ut p. 147. Sic & Oxon. cum Pal.

5. Ὀκεάνῃ] Hoc ideo finxerunt Græci, quoniam navi in Peloponnesum venit.

Ibid. Ποταμῶς] Auctor de Fluviiis (vulgò Plutar.) ait, dictus est 1. Carmanor, 2. Haliacmon (v. Hesiodum) 3. Inachus.

6. Μελίαντῃ] Tzetzes in Lycoph. Schol. Eurip. & Schol. Hom. Ἰλ. legit Μελίαν. Syncellus, Inachi & Niobæ filium esse Vult. Aliis, est Archia. Melissa Epidamni filia est, Stephano in Δυρράχων. Melissæ Jovis nutrices (v. p. 30) fuere; has Callimachus Μελίαν vocabat.

17. *Λαοδίκης*] Oxon. & Tzetzes, *Τηλοδίκης*. Pausanias Cerdûs meminit, quæ fuerit Phoronei uxor. *Δωμειών* videtur post *Προσαγορευθείσης* ponendum.
21. *Νιόβω*] Alia est Tantalî. Habuit & fil. Spartum five Spartonem. Euseb.
- P.68.l.4. *καὶ Τελχίνῳ*] L. ἡ. Græca Eusebii ponunt Telchinas in Peloponneso, ut hîc noster. V. Scal. ad Euseb.22.p. & 16.
7. *Σάραπις*] Non est qui ab Ægyptiis colebatur. Quæ autem Api Sicyonio attribuenda sunt, Argivo huic ineptè noster dat. Nymphodorus Amphipolites apud Cl.Alex. scribit *Apin loculo (σὺρῳ) conditum, repositumque in templo, primò Soroapiu, postea Sarapin dictum fuisse.*
10. *Πρώτη*] Et ultimæ mortalium Alcmenæ, quæ erat decima sexta à Niob. Diod. & D.Halic.
- P.68.l.11. *Ἀκυσίλαῳ*] Hic Hesiodum non tantum *μήλαξεν*, ut inquit Cl. Alex. Sed aliquando ab eo dissentit. Interpres autem non rectè vertit; redde, *Sed & Pelasgis quoque* (Acusilao teste) *à quo Peloponnesi incolæ dictos fuisse Pelasgos.*
15. *Πελασγὺς*] Sic & Pausan. Apia, Pelasgia, Argos, Ægialia, Achaia, Inachia, Apidania, Peloponnesus, Morea, eadem est gens. De Pelasgis vide Rheineccium in familiis. Cum Hesiodo facit Schol. Eurip. in Orest. & Nic. Damascenus, in excerptis.
24. *Ίαζον*] Oxon. *Ἐχάσον*. Pal. *Ἀχάρον* & *Ἀχάρον*. Sed nihil muto. Qui hîc est *Πάριον*? Ms. Pal. est *Πάριος* Plutarcho; Aphricano apud Euseb. & Hygino Peranthus. *Ἐπίδωρος* secundum Magnas Eceas filius fuit Jovis, secundum Epidauros, Apollinis. *Κρίας* alii, inquit Pausanias, est *Πάριος*. Augustinus & Schol. Eurip. Criasum, Hyginus Crinum vocat. *Πείρασος* (five *Κρίας*) successit in regno quintus.

Ei uxorem Augustinus jungit Melanronicem, Sch. Eurip. Oreste, Melanthonem.

27. Ἰάσῳ] Hygino est Βάσῳ; Pal. Cod. & Sch. Euripidis Ἐκβάσῳ; accedit Oxon. cui supra, Ἐκσῳ.

Ibid. Ἀγάνωρ] Ex Triopâ Phorbantis (qui fuit Criasi) nati sunt gemini Pelasgus & Jasus, deinde Agenor & Xanthus: est igitur frater Jali Agenor. Aliter. Argus Jovis genuit Criasum, hic Phorbantem, is Arestorem, Arestor Argum Panoptem. Forte igitur scriptum reliquerat Apollodorus Ἀγάνωρ καὶ Ἀρίστωρ γίνεθ'. τέτεθ' Ἀργῳ: Arestoris & Mycenæ filius Argus. Pausan.

30. Ὀφθαλμοῖς] Unum oculum ei Juno dedit infirmum, inquit Pherecydes, quatuor, alii. Vide Schol. Eurip. Phœnissis, ubi & alia huc spectantia.

P. 69. l. 4. Ἀτρεΐδῃ] Adde post θ, ἔπ, ut sit Ἀτρεΐδῃ θ ἔπ θ.

10. Ἰάσῳ] Oxon. & Pal. Ἰεῳ. Sed soli hoc dicunt.

11. Ἰὼ] Vehementer dubitat de hâc Io, Vossius lib. 1. c. 14. de Idol. & Aphricanus apud Euseb. Chron. p. 26. Sed hanc non posse esse Inachi filiam, hoc arguit, quod Argus Panoptes ei datus sit custos, qui sex generationibus à priori Io aberat. Scholiastes Eurip. ex Phorbante Triopam deducit, ex Troipâ Jasum, ex Jaso & Leucania Iônem hanc. Deinde Iûs Sacerdotis filius fuit Trochilus, cujus tempora ab Inacho longe recedunt.

18. Περσῆῳ] V. p. 68. ubi Πέρσης. Lege Πέρσης. Ex Scal. in Euseb. p. 24.

20. Ἰερωσώλω] Habuit quidem Io sacerdotium hoc primò, utra autem Io fuerit, non potest certò statui. Videtur intelligenda Io Inachi, quoniam ejus frater

Phoroneus Junoni Argivæ sacra fertur primus constituisse, suamque sororem eis præfecisse est simile veri. Scribit tamen Plutarchus Peirantem primo ea Sacra, filiamque suam Callithyan instituisse sacerdotem. Quod autem Io prima fuerit sacerdos, solus, opinor, Hesychius dicit, cujus locus non uno mendo forte laborat. V. eum in *περὶ ἱερῶν*. Alii Callithyan & Callithoen vocant. V. Scal. ad Euseb. Chron. p. 24. Nec adhuc probarunt viri docti (quod tamen ponunt) Callithyan esse Iûs cognomen, quodque una sit sub duplici appellatione. Observamus autem apud Scriptores magnam discrepantiam de Iônis patre. Promethci fil. vult Euseb. nec est error calami, ut voluit Scal. nam & Plutarchus in Iside idem dicit. Cadmi filia est Etymologici Magni auctori in *Βίοτοι*. Iasi & Inachi, supra. Sed & Mercurii multi esse crediderunt. Fuerunt plures homonymæ.

21. *Φωγαθεὶς*] Latina non rectè se habent. Verte, & cum ab illo v. f. p. b. f. c. taciturno suo in busulam c. transf. & cum eâ se conc. jurejurando pernegavit. Omissa est particula. & leg. *ἀντὶ* pro *ἀντὶν*.

P. 70. l. 1. *Ἀσκληπιάδης*] Arestor duxit Mycenen Inachi filiam; ita Argus erit Inachi nepos, non filius. Sed Schol. Eurip. ex Pherecyde ostendit eum fuisse Arestoris qui fuit Phorbantis. Confunduntur Argi duo. Ægius hîc omnia perturbat. Schol. Æschyli filium Aleuadae esse tradit.

5. *Ἀκασίλαος*] Hæc habet Sch. Sophocl. initio Elect. & Schol. Æsch. v. 570. Prom. Codd. Scripti propius accedentes legunt *γνητῆ*. Ægius, nescio quâ de causâ, hîc Peirenem inseruit. In latinis pone *ortum*, & *filium*.

7. & 8. *Ἐνιδασον*] De hoc Luco agunt Herodotus & Pausan. Oleam hanc Pausan. *ἀνύρον* vocat. V. eum p.

121. & 403. Sophocles Electra — ἡ οἰσευμένη ὁ ἀλ-
 Cēs 'Ινάχης κόρης.
12. Ααδῶν] Schol. Hom. ad ιλ. ι. λαβῶν, minus recte.
 Factum hoc scribit Stephanus Byzant. in Euboeâ.
 Argum, inquit, *Panoptem Hermes interfecit in Argu-
 ri.*
19. 'Ιόνιον] Hos errores late describit Æschylus in Prom.
 à v. 570.
- P. 71. l. i. 'Επφορ] Ex Διδε ἀποφῆς 'Επφορ γεν-
 νῆ.
9. 'Εμενδέλο] Pro ᾧ substitue ὤς.
18. 'Ιον] Idco & Thebis Boeotiis Ceres colebatur, quo-
 niam Cadmus Epaphi ἀπογον ὁ eas condidit. Sch.
 Eurip. Phoen. & Stephan. de urb. in Βέσσει.
20. Μέμφιν] Cassiopéam vocat Hyginus.
29. 'Αγύνως μ' αὖ] L. ἔν. Præter hos geminos, Leligem
 & Bufiridem genuit (Pausan. & Augustinus;) de qui-
 bus infra. Tzetzes Chil. 7. n. 136. hunc locum versu-
 bus reddidit.
32. 'Υπερθεσῖθα] Deesse videtur λέγειν. Non solet Epi-
 tomator sic loqui.
- P. 72. l. 3. 'Αγχρότω] Schol. Hom. α. ιλ. hunc locum ad
 verbum exscripsit. Tzetzes Chil. legit Achiroen.
 Idem alibi Euryrrhoen, ex Hippostrato histo-
 rico.
6. 'Αιγυπῶν] Josephus contra Apionem. 'Αιγυπῶ
 qui Sethon, Danaus qui Herméas dicitur.
7. 'Ευεπίδης] Arato Κηφῆς 'Ιασίδης. Nam Io, Epaphus,
 Libye, Belus, Agenor, Cepheus. Phineus hic à Tzetze
 collocatur; Sch. Euripidis & hunc & Cephea ad Age-
 norem refert. His à nonnullis filia Damno addi-
 tur.
10. Καίφικον] Leg. — ιον. Μοχελασσε-Ιάμβρος. Eu-
 stath. ex Schol. Hom. locum descripsit καὶ λέγειν, etiam

inclusa uncis legit, quæ in utroque Codd. Ms. meritò non comparent.

15. Πῦδες γ] Hippostratus (apud Phlegontem) ait ex Europâ tot fultulisse filios.

20. Πλωῖνδες] Usque ad ἀνῆλε uncis conclude omnia, nam Cod. Oxon. non habet. Deinde καὶ δὴ καὶ ἐκ χ. μαθὲν ὅτι φ. α. ε. α. καὶ, non sunt in Oxon. aut Pal. & salvo orationis contextu omitti possunt. Legit tamen Sch. Hom. & Eustath. Inquit vir doctus, alicubi Pindarus duas Danaidas purgat hoc scelere. Imò ei contradicit Pindarus Nem. Od. 10. εἴque imposuit Pind. Od. 9. Pyth.

28. Τὴν κληθεῖσιν] Usque ad ἐν ᾗ absunt utrique Cod. Ms. Sanè cur πεντήκοντος à numero πενήκοντα καὶ ὧν dici debeat, non constat: hæc tamen enarratores Homericì admittunt. Qui corrumpit hunc locum eis os sublevit.

34. Πεσάγων] Schol. Homer. & Mss. πεσάων, πεσάγων, priùs πεσσίχουσι Λήμνω.

P. 73. l. 4. Ἐλάνωρ] Ox. & P. Eustath. hinc fecit Ἐλ--- Sed vera lectio est apud Pausan. & Euseb. Γελάνωρ, & apud Plutarch. in Pyrrho. Danaus ab Iōne quintus jus habuit ad hoc regnum. Vide Pausan. in Corinthiacis.

5. Ἀΐδες] Hæc Mss. non agnoscunt, quæ sequuntur usque ad — ἀνύδρι. Hinc autem dicta est Argos δῖψον. Danaus Aquatica instrumenta instituit, unde ὑδροφόροι, hoc est aquilegem Nonnus appellavit. V. Strab. 1.

P. 74. l. 6. Ἀργυρίns] Tzetza Ἀργύρον, aliis Isæa dicitur.

11. Εὐρώπης] Nili filiâ. Automaten commemorat Pausanias. Cæterùm quoniam Hyginus in his nec eadem nomina nec connubia servat, contentus ero assignasse variantes

variantes ex Mss. lectiones. Quærant interim Grammatici (qui nihil nescire volunt) harum Ægyptiaca nomina.

23. Ἀλκμήων] Oxon. — — — — — ως l. 29. Pal. Ἀλκιδιάδων malè, 32. Pal. Κερκίδης.

P. 75. l. 3. Μίναχος] Lege Μίναχ. & statim ἐκ τοῦ.

19. Κισσίδης] Pal. Κισσὺς, & pro Ἀντοῖν, Ἀγανῖν, pro Ἐγπὺ, Pal. Ἐυρωπὺ.

27. Βρύκη] Lege Βεβρύκη. Eustath. ad Dionys. ait & hanc pepercisse marito suo.

28. Ἐκκλησιάζουσιν ὧς] Supra l. 12. παρ'.

P. 76. l. 1. Πυλάργη] Pal. l. Πηλάργη, l. 2. in Græcis οὕτω promittuntur, sex tantum numerantur.

10. Ἀρβηλος] Pal. Ἀρβύλος, & Paulò infra Κρηναί, deinde ἐγχεῖ: δίδωσ, Pal. & Zenob. His addit Marmor Arundelianum Ἐλίκω & Ἀρκιδίκω, quarum nulla hîc mentio. Hyginus priorem habet. Zenob. pro ἐκκλησιάζουσιν, habet --σάζουσιν-- supra δεκλήρην-- & hic ἐστίασας.

P. 77. l. 3. Ναύπλιον] Duo fuère Nauplii. Posterior vixit tempore Argonautarum, & Clymenen in matrimonio habuit. De priori meminit Schol. Eurip. ad Orestem. Hujus posterii erant Damastor, & Peristhenes. Ejus nominis Timotheus Milesius fabulam Scripsit. V. Athen. 8. Porro quod Nauplienses in coloniam Nauplius deduxerit narrat Pausanias lib. 4. Danaus 48 è filiabus in certamen produxit. Nam Amymone & Hypermnestra jam virgines non erant.

12. Ἀργεῖος] Oxon. l. Καρτεῖος; qui autem Palamedem genuit, is est, quem Apollonius & Flaccus Valerius in Argonauticis commemorant. V. l. 16. noster duos hos debuit destinguere.

14. Κέρκω†] O. & P. Κέρκω† malè. Adeo ubique hi duo Codd. conspirant, ut credam unum & eundem fuisse, aut alterum ex altero descriptum.
18. Λυγκῆς] Stephanus in Ἄργῳ, Argivi, inquit, appellantur πατρωνυμικῶς, ἐν μὲν τῷ νῦν, Ἡρακλῆς τε (l. Ἡρακλῆϊδαι) σὺν δὲ Ἡρακλῆϊ, Περσίδαι σὺν Περσῆϊ, δὲ Λυγκῆϊδαι καὶ Δαναΐδαι, σὺν δὲ Δαναῷ Ἀργεΐδαι, καὶ Φερειδῆαι. Atque hinc apud Apollonium Λυγκῆσιον Ἄργος. Schol. Eurip. ad Hecubam ait, Lyncea Danaum de medio sustulisse, unà cum filiabus.
22. Ὀϊκλείας] O. & P. legunt Ἀγαλλείας. Sch. Eurip. ad Orest. Ἀγλαΐας.
24. Δίδυμοι] Præter hos Idomene, Alce, & Lycus notus.
- P. 78. l. 1. Ἀσπίδας] Non primi; usus erat Danaus & Abas Clypeo. Hyginus. Quidam Abantem Clypei inventorem ferunt. Serv. In hoc prælio ligneis clypeis utebantur. Schol. Eurip. Orest. & Strabo.
15. Μεισιάνθρωποι] Non Cyclopes, ut vult Ægius, sed Prætus & Acrisius.
20. Τίρυνθῳ] Ibi regni caput. Possedit Heræum, Midean & oram Argolidis maritimam.
- 1b. Ἐυρυδίκη] Aliis est Aganippe. V. Schol. Rhodii 4. Præter Danaen, alii addunt Apæfantum, Pharsalum, & Euareten.
22. Προΐτηρ] Politianus in Sylloge 1. observ. integrum hunc locum melius vertit. Sed huc adferre non vacat.
24. Ἰριάνασσα] Alii his addunt Megapenthem, Elegen & Celenen. Ælian. v. H. Diodorus hanc Ἰριάνισσαν vocat, Servius Cyrianassam.
30. Ξόανον] Elegantiores & opulentiores Patris sui ædes esse affirmabant. Paus. & Schol. Odyss. O.

P.79. l.6. Ἐιδημένης] Rectè. Politianus tamen Idothean legit. Dubito an Abantis filia fuerit, nam p. 44. est Pheretis. Diodorus Aglaiam vocat.

10. Ἐυρεννός] Sc. apud Græcos. Clemens ab Ægyptiis ait Cereris sacra; Herodotus, Liberi Patris intulisse scribit Græciæ.

P.80. l.7. Σικυών] Pausanias ab Aroaniis montibus ad Lyfos (in Arcadiâ) compulisse, ibique in Minervæ templo eas sanasse scribit. Consentit Stephan. in ἁλυσσος & Ἀζανία. Καθαρμῦ in P.& Ox. est καθαρμοῦ. Factam hanc medicinam aliqui credunt Helleboro nigro, qui exinde Melampodium & Proetium dici postea cepit.

14. Μελαμπίδι] Hinc familiæ Melampodiarum & Biantidarum. V. Rheineccium.

16. Μεγαπίνδω] A luctu Patris. Argivorum reges alios addunt aliqui Hipponoum, Capanea & Sthenelum.

17. Βιλλεργόνης] Præter ea quæ jam sunt uncis conficta, Codex Oxon. etiam εἰς Ἄργον, omittit. Proetus Tirynthe regnabat. Pro Δηλιάδω scripti habent Ἰλιάδω. Confer. Zenob. Cent. 2. n. 87.

P. 82. l. 4. Μαχεδῆναι] L. μαχίσσας, ex Homero.

9. Ἀλκίων] Errore typorum, pro Ανκίων, & pro π, l. τῇ, vel τῶ.

P.83. l.14. Λάγνατα] Hunc casum suavissimis versibus Simonides descripsit apud Dionys. Halic. στίχ' σωμαθίστατος.

19. Ὀμομήγε] Deest Oxon. & Pal. v. supra, p. 39. nec agnoscit Zenobius, qui totum hunc locum fideliter descripsit.

- P.3. l.25. Ἐργον] Fingebat se paraphernalia non habere, ad nuptias Hippodamiæ conciliandas.
29. Περὶ τοῦ δ' ἔργου] Videtur ex Pal. hic addendum, καὶ δὲ τῇ κατὰ τὴν ἱστορίαν, deinde δ' vel καὶ ἐκ αὐτῆς. Locum hunc habet Schol. Rhod. 4. v. 1515.
- P.84. l.5. Γίγνηται] παρὰ γίγνηται. Zenob.
- L.6. Ἐν τῷ, &c.] Apud per multos scriptores hæc corruptè leguntur, pro Ἐν τῷ, Περὶ μὲν δὲ. Hesiodus malè Homerum interpretatus hæc finxit. Hesych. in Ἐργῷ.
15. Ἀποδιδόν] Mallem δίδωμι, cum Pal. & Zenob.
19. Πῆραν] Hactenus Zenob. & Tzetzes. Quæ sequuntur usque ad ἔχον δ' -- non agnoscunt. Pindarus quidem hujusce fabulæ meminit; quorsum autem testis hic adducatur non video. Κίβητις quid sit ex hoc loco docet Etymol. M. & Sch. Hesiodi. Scribitur Hesychio & Palat. Cod. Κίβητις; Schol. Rhod. Κίβητις. Faber vult, Κίβητις. Grammatici olim Scutum habuere pro Ἐκτετραέκτῳ, uti constat ex Theodosio in Dionys. Thracem, & Dionys. Longino; nec potuit hoc ignorare Apollodorus. Multi tamen (nec ij contemnendi) Hesiodi foetum censuerunt. V. Schol. ad finem Aspidis.
- P.85. l.9. Ἐρμῆ] Eratosthenes ait à Vulcano; forte ei Mercurius dedit acceptam à Vulcano. Tzetzes l. Ἐρμῆ.
22. Χάρις] Adde καὶ -- hæc Tzetz. in Lycoph. excerptis.
- L.25. Τὰς χεῖρας] Oxon. & Pal. τὰς χεῖρας.
30. Ἀπομνησθῆναι] Dicit hoc Eratosthenes; ut mirum sit Hyginum 2 Astron. affirmare neminem hoc dixisse. De his Drama Æschylus dedit, Θεοκρίδης.

P. 86. l. 4. 'Ο μὲν Περ.] Adde ἔν. Confer Palæphatum.

P. 87. l. 19. Περπρυγ.] L. *Περπρυγῶν*.

23. Συγμελίουτος] Sc. ad convivium, vel in concionem. V. Palæphatum.

P. 88. l. 17. Τάταμις] L. *Τάταμις*, Dion. Halic. in I. Antiq. R.

20. Γυμνικὸν ἀγῶνα] Tzetzes interpolans hunc locum ait fuisse *πένταθλον*. Quod verum non est, nam *πένταθλον* nondum erat in usu. V. Schol. Rhod. ad 4.

P. 89. l. 9. Πέρσιω] L. *Πέρσης*. Herodotus & Plato hunc faciunt Persarum Principem. Sed gente Persa fuit à quo Reges Persarum originem traxêre. Ex Semeronio Babylonio Alexandrinum Chron. cum Perseum vocat. Qui hic ἔλας, Tzetæ Ἑλλης. Omittit Schol. Rhod. 2.

19. Ἀλκίως, &c.] L. *Ἀλκαίω καὶ Ἰππονόμῃς*.

25. Τάρμω] Paulò aliter Schol. Rhodii ad v. 747. 2.

26. Τηλεβοῶς] V. Stephanum in Τηλεβοῖς.

P. 90. l. 3. Ἀσλοχος] Tzetzes in Lycoph. hunc locum adducit, & legit Ἀμπλος, & Ἐυώρης, Φιλάνυμος.

30. Μυκηναῶν] Interpres non distinxit, adeoque pervertit. Lege, *Pterekhai filii καὶ κατὰ Τάρφιο*.

P. 91. l. 7. Προβλήστας] L. *συμβλ.* nisi malletes *σερκλήστας*.

11. Ἐυήρης] L. *ὅς καὶ τὰς ναῦς & Ταρτίων-- ἀπίπιδος. Μυκήνας, ἀντὶ.*

P. 92. l. 21. Στραπύην] Στραπύη ΟΧΘΗ. & συλλαβίδης; Pal. habet *συλλαμβάειδης*.

P.92.l.28. Ὑποσίτης] Supra p.69.l.4. p.95.l.9. eadem vulpes cum Teumesiâ. De quâ vide quæ ad Palæphatum. V. infra p.477. &c.

P.93.l.2. Ἀρπαξύση] Scripti, ἀρπαξύση.

10. Μίνως] Confer Hygin. Astron. P.l.11. Palæph.c.de Pasiphae. Anton.Liberalem p.477. Heraclitum de Incredib.

19. Ἐλυσ] Scripti, Ἐλύσης. L. Ἐλυσ ἱ, & Ἐλυσ.

29. Τείχα] Vides vestigia historiæ de Sampsône. Adi p.236.

P.94. l. 4. Κεφάλω] Confer Eustath. ad β. ιλ. p.307.

7. Πρὸς τῷ] L. πρὸ. L. 12. malè omittitur γυνώμιμος.

P.95. l. 22. Ἐπιπλήξαι] Ἐπιπλήξω, increpo, hoc in loco.

30. Ἀρξάνει] Mallem ἀρξάνει, verte, qui ulciscitur inferentem injurias; mox ἀπελύθη habet Oxon. rectè.

P.96.l.7. Τετραπυχαῖον) Herodorus Ponticus addit, pedem unum L. ὧν-- sunt autem duo ferè choliambi. Barth.

21. Θεσπίων) L. Θεσπίων. Pal. Θεσιῶν. Paulò post 35-
ραγ.

29. Μεγαμήδης) L. ———— δης, ———— ἦς Ἀγνέ. Oxon.

P.97.l.15. Κλύμενον 38) L. 3. Infra ἡμιδνής. Minyas Nept. & Chryfogones fil. Orchomenon non procul à Thebis condidit.

P.98.l.25. Κατὰ 3) L. μὲν.

P.99.l.2. Πέπλον) L. πέλτον vel πάλτον. Ineptè Herculi *perplum* dat Interpres.

17. Προσηγόρεωσιν) τὸ ὃ πρῶτον vel τὸ 38 legendum. Oraculum hac de re extat apud Tzetz. in Lycoph.

25. Κερ. Δ.] Scribe, in Græcis Κερ. ε. in Latino, C.V.

30. Νεμύν] L. Νεμεάν.

P.100.1.7. 'Ιερῆ] Sic & Ægius reperit. Scribe ἱερῆον, aut ἱερῆα.

19. 'Αμφίσμων] Pervium, bipatens, biforum. V. Hyginum.

P.101.1.11. 'Ηλόη] Adde, filium.

22. Πεδίον, καὶ τὰ βοσκήματα] Verte, *inde in campos exibat, & pecora & agros depopulabatur.* Confer p. 81.

25. Κεφαλαί] Alii tria, alii octo; Simonides 50 capita ei dat. V. Servium in Æneid.

P.102.1.2. 'Αμυμώνης] V. p. 73. & Eustath. ad *Il.* p.37. Ed. Rom.

7. Θᾶπρον ὄψ] Vidit Faber aliquid turbatum. Lege θάπρην. Zenob.

21. 'Αναφυομένων] Al. ἱερ. & ἐαρύδμ. mox σπυγνέωρο.

30. 'Ανάσαι] L. 'Αναχίσαι, vel ἀναρήξαι; prior lectio apud Zenob. posterior apud Anonymum, quem edidit Allatius, in Excerptis.

P.103.1.3. Παρεγίνετο] L. σπυγνέετο. Semper in hac voce peccatum est.

5. Κεράεω] Palat. Κερυνίτην. Servius Cereniten à loco dictam scribit. Lege Κερυνίτην ex 7 Pausania.

9. 'Αρτίμιδος] Hanc Dianæ sacram emisit Taygete, Epigrammate & auratis cornibus insignem.

19. Τοξεύσαι] Confirmat hoc Virgilius, Fixerit Æripedem cervam. videtur tamen non interfecisse. Alius igitur in hac re narranda utitur φθαίης καὶ συλλαμβάνης. Vide La-Cerdam ad Æneidos 6.

25. Κτείναντα] *Quod occidere vellet; meditaretur.* Nam vivam Mycenis intulit.
26. Ὑπομνησάμενος] *Mallero υπομνησάμενος. Vel ὑποψάμενος, quod propius accedit.*
- P.104.l.2. Ὑφρίδα] *Malè pro Φακίδα.* Tzetzes & Anonymus Allatianus.
29. Παρὰ Μαλέαν] *Pal. παρὰ Μελ.*
- P.105.l.1. Τὸ γόνας] *Pal. γόνατον, Tzetzes γόνατα. Deest εἶς.*
7. Ἐπέθηκεν] *Videtur hîc deesse ὁ ὃ ἂν.*
8. Σπήλαιον ἀλλάως] *Rectius ἀπαλλάως.*
12. Περμυθία] *Scriptorum lectio consentiens est, Διὶ Περμυθίῳ. Mihi simplicissima placet, Περμυθία. V. p. 120.l.1. de seipso Prometheus — ὅτῳ θανεῖν μὲν ἔστιν ὑπερωλύδον, apud Æschylum.*
20. Φολόην] *Nequaquam. Lege Ὠλερον, ex p. 107.*
23. Ἐλῶσίνᾳ ὄρεσιν] *Oxon. ὄρεσιν.*
28. Ἐκ νεκρῶ] *Ex cadavere.*
30. Χέρς ὀλιθίσαν] *Ὀλιθίν.*
- P.106.l.5. Ἐκόμισεν] *Credo addidisse ἔμπνευ, uti habetur apud Anonymum, quod etiam Tzetzes expressit, v.p.103.l.30.*
9. Ἀυγείᾳ] *Semel dixerim rectius scribendum apud omnes, Αυγίας. Sed Ἀυγίας & Ἀυγίας longo usu invalûere.*
11. Ἠλίας] *An Ἠλίας? nam is Elin condidit, ut supra p. 50. Sed Apollonio credendum, v. 172. l. 1.*
25. Τὸ θεμέλιον] *Τὸν θεμ. Oxon. & Anonymus in certam. Herculis.*
31. Ἐκρέιν] *Rectius ἔκρυν.*
- P.107. l. 2. Ἐπιτεπέλις] *L. ἐπιτεπέλει, nisi omittas ὅπ.*

4. Ἡρεΐη] L. Ἡρηΐη. Paulo infra Ἡρα omisit typographeta, cujus Sphalmata confer cum Augear sterquilinio.

P. 108. l. 6. Πατίδης] Oxon. & Pal. ἀπαίδοι ut p. 19. L. 1. Ægius ex Apollonii 2 posuit πατίδης; ubi videndi Grammatici, & Etymol. in Συμμεαλίς. Aiunt *his aves emissis pennis suis jaculatus esse*. Non potuisse autem Herculem *καταλοχεύσαι διὰ τὸ πᾶσι*. An igitur ἀβαντοῖς scripserit Apollodorus; an f. ἀντιβαντοῖς, ut p. 1.

17. Ἀνίπην] Mallem ἀφίπην.

P. 108. l. 27. Θαλάσσης καὶ] Hic aliquid desideratur, quod suppleri possit ex p. 150. l. 23, 24, &c. ex Anonymo, & Zenob. Cent. IV.

P. 109. l. 4. Λαβὴν ἀξιῶσι] Lege, ἡξίει, postulabat Hercules. Quamquam Anonymus, *Μίνως δ' λαμβάνειν ἡξίει τὸ διαγωνισθῆναι*. Totum locum sic constituo — *ἡξίει λαβὴν ἡξίει, Μίνως δ' ἔπειν αὐτῷ, &c.* Taurum porro hunc Eurystheus sacrum abire permisit, non Hercules. Infra lege *διελυμάνετο*.

29. Ἡρίμυ] O. & P. Ἐρμῦ. Tzetzes Ἡρίμυ. Sed receptam lectionem confirmat Ethnicographus in Ἀβδηρα. V. Hesychium in Διομίδῃ ἀνέγκη.

P. 110. l. 5. Ἀβδηραν] Alii Ἀβδηρα, & Ἀβδηρα ut Gabala, Ecbarana.

7. Τὸς ἵππους] L. τὸς.

8. Μεθύνθη] Sacras Junoni inquit Diodor. Quo de more vide quæ Casaub. ad Suetonii Julium, ubi de equis Rubiconi dicatis sermo est. Hesych. in voce ἀρσῖς. Platonem de Homero e r. p. emissio.

25. Τρίβοιαν] Verte, *liberorum alendorum*.

32. Ἀσμήτης] De hac vide Athen. L. 15. c. 4.

P. 111. l. 5. Ἐνυμείδων καὶ] Illud καὶ deest Oxon. rectè.

23. Ἀμύνε] Unci notant non reperiri vocem in scriptis. Imo contra historiam hîc ponitur, & pro Βεβρύκων res ipsa postulat Μαειανδρων. Deinde post συμβαλόντων distinguendum. Sententia hæc est, *suppetias venit Hercules Lyco Mariandynorum Regi contra Bebrycas, quorum multos interfecit, inter cæteros Mygdonem, cujus frater Amycus à Polluce castibus victus erat.* V. Schol. Apollonii ad 2. v. 755. Confer Schol. Nican-dri ad Alex. Tzetzes Natali hac in re imposuit.
32. Θειμοκλέες] L. κλέες λ. mox κ̃ deest, & ὡς αὐτῶν. Oxon.
- P. 112. l. 14. Ἰππολύτης] Tzetzes ad Lycophronem hæc exscriplit ipsum laudans Apollodorum, aliâque sententiam aliorum apponit. Aliarum Amazonum de-victarum nomina exhibet Stephanus in Θη-βαίς.
30. ΚῆτΘ] In Lat. qui, & offendit.
- P. 113. l. 11. Δώσιν] In Latin. Hæc pro Hoc.
31. Πολύρονον] Tzetzes hæc enarrans, legit Tmol-um.
- P. 114. l. 6. Ἐρυθείας] De hac vide doctissimum Vossi-um ad Melam. Pomponius Lætus de Sacerd. Ro-man. & alii Ἐρυθραν vocant. Eustath. ad Perieg. hæc Herculi Tyrio tribuit, p. 80.
14. Ἐχιμ.] L. ἐχισμ.
30. Ἀντισίχων] Al. — χυς.
- P. 115. l. 3. Χρύσειον] χερσὶν ὃ λάβησι μέγαν δεινὴν ἄλο σθέν-τον. Alex. Ephes. Pherecydes apud Macrob. & Panyalis. Hercules usus est leoninâ Pelle pro velo, clavâ pro malo.
6. Ἀρβαρί] Uterque scriptus, Ἀβαρί.

11. Μενόειος] In Mss. Μενόεις, ut infra p. 122. ubi Σκωδων: filius etiam Mss. dicitur. Tzetzes editos confirmat.
19. 'Εὐφρόιος] Χηκείω ἀνδρὶ βυπηθείῳ ὃς 'Εὐφροίας. Euphorion.
23. 'Αβδηρίαν] Vox nihili; lege 'Ιβηρίαν. Mss. 'Αυδηρίαν, εἰς Λιγύῳ non potest ferri. Pono Λιγυσίνω. Vide Stephanum in voce, ubi ex nostro pro Τάρεσι l. Ταρτησιν.
31. Διαπύλαιος] Scripti Διανηξάμενος.
- P. 116. l. 3. 'Ερμύκων] Scripti ostendunt 'Ελύμων quod ferri potest. Elyma Siciliæ urbs erat.
4. 'Ερξ] Filius Neptuni & Aphrodites, inquit Tzetzes.
25. 'Ηχαν] O. & P. ἤχαν. Deinde Σπύριον αὐτὸς φάσκει. Quod & Canterus vidit. Et mox pro παλὸν ὄν. Lege παλὸν ὄν, dele in Latinis, accusans, & lege, tra-jiciens. Tzetzes in Lycoph. pro Σπύριον, posuit 'Ορρόντιω, in mari Tyrrhenico. Vid. Ortelium.
- P. 117. l. 3. 'Αθλων ἐνὶ] L. ἐν μυνὶ, vel ἐνὶ μ.
9. Κομίζι] — ἰον. Oxon. & Pal. h. e. — μί-σιν.
12. 'Αθλαστον] 'Ατλαστον — Hæc ex Pherecyde de Nuptiis Junonis sumpsit Apollodorus uti discimus ex Schol. Apoll. ad v. 1396. l. 4. confer Athen. 3. c. 7. Lege mox ποικίλαις. In hac suâ Geographiâ ab aliis longe abit Apollodorus.
20. 'Αιγλη] 'Ερμεία & f. 'Εσπερία. Nam ἑστία inter has nusquam legi. Pro 'Αρτίδου Cod. Pal. habet 'Ερτί-δου.
30. Μίζον] Pal. μίζος.

34. Διδ; κ] Ex Pherecyde, quem noster, ut gentilem suum, hic & alibi potius sequitur, quam Herodorum Ponticum.

P. 118. 1. 2. συλλαβὼν] Verte, quem comprehensum —

10. Ἀντῶ] Erat ἱκνοῦσιν. Herodorus. Gabinius historicus Romanus ait apud Lingen (vel Tingin) Antæi sepulchrum esse, & sceleton cubitorum sexaginta; Sertorium autem detexisse, & iterum humasse. Strabo l. 17. ejus ossa ad fidem faciendam, deportata ad Olympia ab Hercule scripsit Pherecydes.

15. Ἐγχεσ] Forte ἐγχεσ, vel ἀγχεσ. Scripti, ὅμμασι quod accedit ad ἁμμασι. Pro θλίψας, κλάψας. Lucanus l. 5. describit hanc luctam. V. Fabri Agonist. l. 1. c. 19. Euseb. Chron. Can. p. 124.

16. Ψάοντα] Locorum & regionibus peritus, facile se defendebat; unde credebatur fortior evadere si terram suam tangeret. Lego ἰαχρόπτερον.

21. Ἐξήδ] Melius, δεξήδ.

23. Αὐβανδάνης] Alicubi legere memini Αὐβανδάνης, p. 71. Αιβύνης. Tzetzes vulgatam retinet. Busiris Ægypti fil. supra p. 74.

29. Θερίη] Oxon. Θερίη. Mox παύσατο.

P. 119. 1. 2. Ἐφασ] L. ἔσφαξε.

7. Ἀμφιδάμαντα] Pal. & Schol. Rhodii legunt Ἰριδάμαντα.

10. Ἀσίαν] Ἀσίαν magis probo.

11. Θεσμύδοις Ῥοδίων] Ἀσίδων Oxon. & Pal. repono Αινδίων, ex Conone p. 253. & Parœmiographis. Tzetzes l. Θεσμύδοις Ῥόδω. Idem tamen chil. 2. Hist. 40. de hac re loquens, habet in τῇ Αινδῶ.

25. Δέπει] V. p. 115. v. Schol. Apollonii ad v. 1396.
1.4.

33. Δείλυσσι δεσμὸν ἰλοῦμ.] Lego δέλυσσι, δεσμὸν ἰλόμμεν
τ' τ' ἰλ. *qui elegit vinculum ex oleâ.* Lectio hæc con-
firmatur ex lib. 15 Athenæi c. 4. ubi Prometheus
Spontaneo vinculo se constringi passus est in memori-
am priorum malorum. Reliqua sic constituo, καὶ παρ-
εἶπε τῷ Δεῖ Χείρωνα, ἀδάνατον ὄντα, θνήσκον ἀν' αὐτῷ δέλον-
τα. Περμηδὺς λυδρῶν. Æschyli erat drama veteribus
notum. De vinculis Promethæis Scripsit Herodorus.
Primus Prometheus extispicia invenit; hæc poenâ me-
rito affectus; *prius enim inspiciebant exta, tantum ad*
salubritatis & pestilentiae signa percipienda. Ci-
cero 1. Divin. Vid. Auctorem de Fluviis in
Phasi.

P. 120. l. 4. Ὑποδίνῃ] Oxon. & Pal. ἐπὶ δύνῃ. Prome-
theus ob beneficium acceptum, monuit Hercu-
lem de iis omnibus quæ eum exequi oport-
uit.

12. Τρία μῆλα] V. Suidam in ἡρακλέους ἀγῶμα, & ἡρα-
κλῆς.

14. Πόλον ἔχον] Post hæc aliquid desideratur. Atlas re-
versus dixit se nolle cœlum recipere, poma vero ad
Eurysthea delaturum. Hercules (Promethei moni-
tu) rogat tantisper sustinere velit polum, dum ipse
capiti spiram componeret, dolum non intellexit At-
las, cœlum recepit, eique vale dixit Hercules. V. Sch.
Rhodii l. citato. Hæc loci mens. Verba non respon-
dent.

33. Ὅσιον δ] Oxon. addit ἐκ.

P. 121. l. 10. Ἐυμολπον] Schol. Sophocles ad Oedip.
Colon. ostendit hunc ob Eumolpo Thrace quintum
fuisse, qui mysteria reperit. Fiebant autem Eleusine
quotannis Cereri & Proserpinæ. Initiati coronam Myr-

team gerebant, & vestimenta non mutabant, quam diu præ vetustate haberi possent.

13. Ἐπειδήπερ] Hæc aliquantum luxata puto. Schol. Hom. *il.* Θ, ad Verbum excipit. Et post, *μυῖσαι · δι' ὅ Πυλίου δαίς, γένε' ὕδρι, καὶ παραγνόμει· ἐμυῖται.* Schol. Aristoph. scribit Athenienses non admisisse eum ad Mysteria magna, sed invenisse ejus gratiâ, *μυστήρια μικρά*, quæ Proserpinæ erant propria. Quod Pylii filius factus est, docet Plutarch. in Theseo. Idem honos habitus est Baccho, Dioscuris, Æsculapio & Hippocrati peregrinis, contra leges & instituta.

18. Κενταύροι] Sch. Hom. *l.* ἡγήσθη τῶ τῶ Κενταύρων φόνος.

20. Ἐμυῖται] Prius enim tantum *μύσας*, nunc factus est *ἐμυῖται*.

- P.122. l.8. Ἠγήσατο] Eum liberavit; quoniam suâ sponte non descendebat.

12. Ἀσκαλάροι] Supra p.15.

17. Περιπαλ.] L. περιπαλ. & μέσθ.

31. Ἀνῆκε] Pal. ἀνῆκε; non muto.

- P.123. l.1. Ἐπείσι] Oportet sit *ἐπίεσι*.

6. Ὡπυ] Uterque scriptus habet *ὄγον*. An is est qui Ocni funem comedit. V. Antonin. Liberalem p. 451. Ovid. Metam.5. & Hesych. de Oto.

- P.123. l.8. Ἡρακλῆς] Hæc certamina Tzerzes in Chiliadibus describit iisdem sæpe verbis usus, quibus noster. Ordinem alicubi eundem non servat; Herodorum sequi se protitetur. Scholiastæ in Rhodium multa de his Laboribus habent ex Pherecyde, ordine pariter aliquantum mutato. Ritterhusius in Comment. in II Cyneg. Oppiani plurima Scriptorum loca adduxit, qui de hoc argumento egerunt. His adde Anonymum Allatii, quem Miss. vidi penes doctiss. amicum nostrum If. Vossium.

25. Ἰφίτη] De numero & nascendi ordine Eurytidarum, vid. Schol. in Soph. Trachin. circa v. 275.

P.124.l.3. Βοῶν] Tzetzes, equos vocat. Ejus interpretes locum vertere debuit — *equis abactis per Autoly-*
cum.

19. Ἀφικῆ] ——— εἰκνῆ].

25. Διφόβου] Arcadiæ rex erat.

P.125.l.10. Δελδοπύγῃ] O. & P. λατρεῖσιν v. p. 99.
Diodorus paulò explicatiùs, * ἰαυτῆ πμλῶ, ut servitutis pretium nomine pœnæ penderet.

20. Τιμῶν] Oblatum pretium à Mercurio, inquit Diod. in Lat. dele *fraternæ*.

25. Κέρκωπις] Olum & Eurybatum; juxta alios Andulum & Atlantum. Ægius vocat Passalum & Echemum. Hunc Suidas Acmona nominat, Vetus Lexicon ex Xenagorâ, ait eos in Simios mutatos fuisse.

26. Συλῖα] Locus hic corruptus est; restituo, Συλῖα ὃ * Ἀύδιον. V. Cononem p. 256. & Tzetzem Chil. ex Ἀύδιον vel Ἀυδὸν facile fit * Ἀυλιδι.

P.126.l.3. Πίσση] Forte Πισά.

15. Καδῶραι] Olim Canterus emendavit κατῶραι, appulisse.

19. Ὀκτωκρίδεα] Homerus, 6 tantum. Il. ε.

P.127.l.22. Ἐξ ἧς ὕστερον] Quod sæpe dixi, uncata non sunt in Mss. habet tamen Tzetzes in Lycophronem.
hæc ξηραῖς λέξεσι.

30. Τίδι πύγῃ δῶξ] Pal. τί πύγῃ δ.

P.128.l.20. Δι' Ἀθηναῖν] L. δι' Ἀθηναῖς, sic enim prius loquitur p.17.

P.128.l.27. Ἀγῶνα] Hoc factum est tribus annis à primo bello Thebano, uti colligo ex veteri Chronologo apud Cl. Alexand. Ideo autem Pelopi inferias per-

solvit, quoniam quartum consanguinitatis gradum ab eo tenuit.

29. Δώδεκα.] Pari numero Deucalion prius. V.Schol. Apoll. l. 3. Paus. & Aristoph.

32. Πύλον] Nestoris Pylus erat Triphiliaca. Strabo l. 8.

P. 130. l. 2. Πεικνύμενον] Plene de eo Schol. Apollonii ad v. 156. lib. 1. Tzetzes Chil. 2. H. 45. & Severi Ethopæia.

P. 130. l. 17. Παῖδα] OEonus ei nomen. Pausan. Post ἡξίε deest in Oxon. & lin. 3 l.

P. 131. l. 21. Τυωδαρίφ] Hippocoon hunc fratrem suum Lacedæmone eiecerat. V. p. 200.

25. Ἀλεῦ] In Lat. lege *Alei* & *Aleus*, & l. seq. dele *antea*.

P. 132. l. 8. Τηλέφω] Hujus historiam narrant Diodor. Pausan. Arcad. & Strabo 12 & 13. noster infra, p. 191.

11. Τάφραντας] Alia est in Paphlagonia; hæc in Mysia. V. p. 192.

15. Ἡερακλῆς] Argumentum in Sophoc. Trachin: hinc desumptum multa nostro restituit.

21. Ἐπερον] Legit Sch. Soph. τὸ αἰετοῦ ἐν ᾧ, & Eustath. ad Dionys. p. 62.

25. Ἀμαλθείας] Hoc à Mercurio accepit Hercules. Vid. Hesych. & Palæphatum & Paræmiographos.

30. Δωάμυν ἔχῃ] Sch. Soph. εἶχε. Mox ἀφ' αὐτοῦ τε & ἄπονον.

P. 133. l. 2. Φύλας] Φυλάς Diodoro. Infra Phylantis filius Antiochus filius est.

7. Θέστον] Interpres hic nihil vidit. Redde, *misit, ac septem è filiis retinere apud se præcepit, tres autem ad Ithubas mittere, reliquos quadraginta in Sardiniam,*

niam, *deductâ coloniâ, destinare.* Pro *πίσας* Cod. Pal. habet *πιασάκοντα*. Cætera confirmantur ex Diodoro & Pausan.

17. *Ευνομον*] Cyathum vocat Paus. Tzetzes Ennomum. Diod. Eurynomum. Pro *παίους* Codd. scripti habent *πῆξας*. Hæc hausit noster ex Herodoro. Interp. multa peccatis pro *pugno*, pone *talitro*, pro, *pocula*, *aquam ei affundentem*, ex historia.

P. 134. l. 1. *Διίβη*] Scripti *Διήβη*, & ita, Zenob. legerat. Argum. Trach. ut editus.

2. *Δηιανείρας*] Aliter *Δηϊάνειραν*. L. 3. *ἐπέτρεψεν ἔσω*, l. — *ψε Νέστωρ*, ut legit Interpres, & Schol. Sophoclis.

6. *Ἀνακραγύους*] — *ζύους*.

10. *Περσκαλεσάμεν* Θ] Enarrator Sophocl. & Zenob. rectè hic habent *Δηϊάνειραν*.

25. *Λύους*] In Oxon. defunt *ἡ σφαῖρα* & *ἐψήους*. Et Sch. Soph. non habet *ἡ ἐψήους*. Pro *ἡκον*, Oxon. & Pal. *ἡλδον*.

31. *Ἀργυμίρ*] Stephanus & Diodorus cum nostro faciunt. Alii Æpalium ultimum Dorienfium regem esse volunt.

P. 135. l. 9. *Λαογόραν*] Mss. *Λογόραν*. Schol. Sophoclis *Ἀλλαγόραν*. Tzetzes nostram lectionem retinuit.

P. 135. l. 11. *Μηλιέων*] *Μηνιέων*, P.

33. *Ἐπικνημίδων*] — *μιδίων*. In Latin. verte *Meliensibus Trachine oriundis*. Et, *Epicnemidiis*.

P. 136. l. 1. *Ευρύλον*] De hoc quid veteres scripsêre docet Schol. Soph. in Trachin. p. 124, 125. edit. gr.

14. *Ἐς Τραχίνα*] Lege, *ὅς κ' ὤς Δίχ' ἔπειμ'.*

18. Δείπαι μὴ πάλιν] Oxon. μὴ κείνῳ, Alii ἐκείνῳ.
Rectè.

21. Τέτε] L. τέτω.

27. Καθηκόντων] Post Βοιωτίας cætera uncis conclusa apud nullum exscriptorum habentur; non malè tamen addita sunt; Æschylus in Glaucō Pontio.

Ἐυβείδα χαμπὴν ἀμφὶ Κηναίῃ Δίδῃ

Ἀκλὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθάνα Λίχα. Athen.

30. Συναπασσῶντο ᾗ] Oxon. τε. L. — ᾶντο ᾗ καί.

P. 137. l. 4. Ὑλλῳ] Duos hoc nomine Herculis filios prodidit Panyasis, & Sch. Soph. Hujus posteros commemorat Phlegon Lycurgum Spartanum, Prytaneum, Europum, Solum, Procleum, Aristodemum, Aristomachum, Cleodæum Hyllo natum.

10. Ἐκέλευσεν] Ἐπέειλεν P. pro ἐπέειλε, nisi addas αὐτῷ, lege ἐπέειλε cum Sch. Sophoclis & Zenob. mox εἶπε non τέτε, & φιλοκλήτης non Ποίῃς officium hoc præstitit. Diodor. & Hyginus.

23. Ἦσαν] L. Ἦσαν.

30. Πρεσβυτάτη] Etiam natu minima geminos peperit. Pausan.

33. Θεψίπας] Ox. θεψ. lego θεψίπας.

34. Ἐυμείδης] Oxon. Ἐυμῶδ. f. Ἐυμείδης. Post quam vocem posuit Ægius stellam. Et sanè deest nomen Mulieris quæ erat mater Creontis.

1b. Ἐπλάσθη] Ægius scribit ἐπύλα. Divinandum est.

1b. Κράδης] Pal. Κίρδης ᾗ Ἰόβης, Ἐυρύβη. Sed Ἐυρυβείας probabilior lectio.

- P.138.l.3. Μερίτης] Nescio an hæc sit de quâ Sophoclis enarrator ad Trach. ἐπεὶ ἔλαθ' ἐκ Μερίτης. Fuit f. Nauſithoi.
5. 'Ευρύπουλαθ] Aut hæc non sunt sana, aut ordinem immutat.V.l.11.
6. 'Αγλαίης] 'Αγλαίης Ægius & Oxon.
8. Λισδ.] Oxon. Λυσδ. & Ægius.
10. 'Ιπποδρόμην] Ægius & Ox. — δρομθ.
11. Τελδοπαγέρας 'Ευρυκάπουλαθ] Ægius ita edidit, quæ in aliis dividuntur, vide l. 4. & 5. 'Ιπποθ forte est ἱππόδοθ.
13. 'Ολυμπθ] Oxon. & Ægius 'Ολυμπέσης Νικόδεμος, V.l.28.v.Steph.'Ολυνθθ.
14. Κλέλαθ] Natum ex servâ scribit Diodorus, cum esset Hercules apud Omphalen.
15. 'Εξόλης] Ægius & Oxon. 'Ιξολθ.
16. 'Ομίλυθθ] Ægius 'Ομίλιπθθ & Στραβόνικθ.
17. 'Ατρώμης] Ægius & Oxon.'Αβρομος.
19. Κάλης] Ante hanc vocem stellam fixit Ægius, & scripsit Κλααμήπθθ.Nolo ὀνέσσειαν.V.Steph.'Ακίλη.
23. 'Ευρύπουλαθ] Oxon. & Æg. 'Ευρυπύλης 'Αρχίδικθ. Eustathius inter hos 'Ρόπαλον commemorat. Ut non male pro aliquo ex his Eurypulis hunc substituas.
27. Λυγκάδης] Oxon. Λυγκᾶθθ.
28. 'Ολυμπέσης] L.13. supra.
29. 'Ηπυχίης] 'Ηπυχίης mox 'Ευρυόπης Oxon. & Ægius. vox 'Ελδοχίης suspecta est Ægio, mihi ignota.
31. 'Αντιμάχης] Oxon. & Æg. 'Αντίμαχθθ; mox, itidem Πνείππθθ.
34. Λύσιππθθ] Oxon. Λυσίππης & 'Εράπππθθ, ut Ægius.

- P. 139. l. 3. *Λακίππης*] Ox. & Æg. & Hyginus
— *πθ.*
5. *Θεΐς θυγ.*] Videntur desiderari duæ in hoc catalogo.
Pausanias scribit aliquos narrare unde-quinquaginta
corruptas ab Hercule.
8. *Γλυκισσινίης*] L. *Γλῶθ*, *Ὀνείτης* confirmatur hæc
emendatio ex Diodoro, Sch. Pind. Sophoclis, & Lycophronis, item ex Hygino & Pausaniâ.
11. *Δηίων*] P. 98, hunc non numeravit. Sed Interpres
Pindari ad 4 Pyth. ex *Ænéâ* Argivo *μεγαλο-
γῆ*.
13. *Ἀγέλαθ*] *Λάμων* dicitur Diodoro, Ovidio La-
mus.
15. *Εὐρυπύλῃς*] Regis Coi ; Pind. Schol. sed dissentit Po-
lyænus.
16. *Ἐπιχένης*] *Ægéas* quis sit quæro ; an *Ἀυγέη* ?
20. *Ἀσυέχης*] Alii Medam vocant. Schol. Sophocl.
22. *Ἀυθόνος*] Tzetzes ; ex Iphinoe, Antæi uxore,
genuit Palæmona. Præter hos alii Herculis filii re-
censentur Antiochus, Rhopalus, Antimachus, Cly-
menus, Aristodemus, Polydorus, Mecistophonus,
Toxoclytus, Menebrontes, Chersibius, Lamon, & qui
apud Hyginum ; qui tamén forte iidem sunt cum
his. De numero eorum quos ex Megarâ habuit non
constat. Pindarus octo esse scripsit ; v. Tetzem in
Lycophr. & Sch. Pind. ad 4 θ. Pyth. Habuit quoque
præter concubinas jam numeratas aliam, Myr-
to dictam, cujus meminit Plutarchus in Ari-
stide. V. Herod. p. 4 & 227 ; Scal. in *Συναγ.* 15 p. 358.
- P. 140. l. 3. *Ἐλέω βαμὸς*] Statius in XII de hac eleganter ;
ejus situm in medio foro describit. Barthius in eum,
& Petitus in leg. Atticis omnia videntur convalasse
huc spectantia.

17. *ΤΛΘ] Facit cum nostro Zenob. Cent. II. & Diodorus. Sed Eurip. Pind. Pausan. & Strabo hoc tribuunt Iolao.
34. *ΗΛΘΟΝ] In margine Oxon. ἀνεχώρησεν in Tricorinthon inquit Diodorus. Uterque locus erat in Tetrapoli.
- P. 141. l. 2. Τληπόλεμος] Argis jam habitabat. L. 8. ὀλίγων lege. Nisi forte tollenda sit particula negans ἔκ. Nec enim legimus eum coloniam deduxisse. Vid. Pind. Ode 7. Olymp. Homerum ιλ. β.
25. Κατή] L. κατήγε. Heraclidarum Κάδοδος prima ab aliis cautè distinguenda est. Hanc pro epoche temporis noster in suis Chronicis posuit, ut ex Diodoro discas. Multa Scalig. & Petav. de hâc disputant.
34. Κλεοάν] Phlegon Κλεόδαιον rectè vocat. Tzetzes in Lycoph. Κλεόδατον. Eusebius *Αείδαιον. Sylbur. ad Pausan. & Simpson in Chronol. videri possint.
- P. 142. l. 4. Πιδίνπ] Mallem πιδίνπας, ita & Commelinus restituit. Loquitur de Hyllō aliisque se prioribus.
- 10, 11. Καὶ Στένυγον] Lege Στένυγρον, *ὑρυγᾶσα δειδιάν, καὶ *ἰσθμὸν ἤκοιτε δάλασσαν. Ambiguitas Oraculi erat in voce σενύγρᾳ. Quæ & Isthmum significare posset, quemadmodum Aristomachus existimavit; Et fretum illud, quod Ætolos & Peloponnesios disternit; nam Pythia apud Euseb. Præpar. 5. explicat se, aitque ἔστι * γῆν λέγων σενύγρῳ, ἀλλὰ * ὑρυγᾶσα. Oraculum erat,

Νίκη σοι φαίνεται θεοὶ δὲ ὀδῶσιν σενύγρον.

17. Ἀιτωλίας] Antiquitūs Naupactūs ad Locridem pertinebat. Philippus postea Ætoliæ adjudicabat. Cod. scripti, ἐπ' αἰτωλίας τῆς Λοκρίδος ἐνθα νῦν. Pro τόπω Faber l. κόλπω.
25. Ἀυπεσίωνος] Hujus meminit Schol. Pind. Pyth. 4. ejus filius Theras, qui Theram condidit. V. Scal. ad Euseb. Animad. p. 37.
- P. 143. l. 3. Φύλαγος] Series hæc est; Hercules (& Meda) Antiochus, Phylas, Hippotes, Aletes. Multa ad hæc disputat Reinolus Epist. 24.
13. Μένπν] Pal. τῶ μάνπνως. Alii Carnum vocant. V. Euseb. Præp. 5.
16. Καὶ διὰ τοῦτο δύο ἔπν] Hæc superflua sunt. Descendere in Peloponnesum sæpius tentarunt Heraclidæ; hinc nata inter Chronologos de tempore disputatio; alii ab Ilia excidio annum 30, alii 50, alii 60, alii 80 posuere, ut noster apud Diodorum, & Euseb.
23. Ἀνδραίμωνος] Pausan. l. 5. Ἀίμωνος. Andræmon ejus erat avus. Hæmon, Thoas, Andræmon, qui ex Gorge OEneci fil. Thoantem genuit. Fuit ergo Oxylus Heraclidarum consanguineus.
24. Μονορδάλμω] Pausan. ὁ δ' ἔπερος διέρθετο τῶ ἡμίονω τῷ ὀρδάλμῳ. Mox l. ἐκτόπτετο.
- P. 144. l. 3. Δύμας] Apud Steph. Δυμάς scribitur. Et Ἀγίμος. Horum meminit Pausanias.
26. Δελφίνας τῆς κλ.] Lego, τῆς λίθου δ. V. Polyænum l. 1.
- P. 145. l. 14. Εὐρύπυλον] Hujus meminisse videtur Stephanus in Δρύοντι. Pausanias filios ei dat Κῆσσαν, Φάληκον, Ἀγραίον, Κερύνην.
17. Διηφόντῃ] Stemma. Hercules, Ctesippus, Thrasyanor, Antimachus, Deiphontes.
20. Τιτῶνας] Suspecta mihi hæc vox. An Δυμῶνας? erant ij populus Dorientis, & sub Temeno militabant. Faber conjicit τινῶς reponendum, quod mihi

mihi non videtur satisfacere huic loco.

28. Φοιδισίς] Quod populo magis quam Optimatibus studebat.

31. Ἀντωνίης] Αἰαντῶν, ἥτις ἡ: Fortè ἐκ τῶν. Vel αὐτῆς ἥτις.

P. 146. l. 3. Ἀργυροῦ] Haud dubiè Ἀσπύρου Hyginus vocat Telephonem.

4. Παγί] Cypselo.

NOTÆ

N O T Æ

A D

TERTIUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

P Ag. 147. lin. 5, 6. Ἀγίνορ⊙] Redi ad p. 71. unde hæc pendent.
12. Περσηιδῆς] Verte, *quos supra recensimus.*

14. Τηλεφάσαν] Alii alias uxores ei dant, Damnônem & Argiopen Schol. Apollonii ad 3; Antiopen Sch. Eurip.

16. Φοίνιξ] Belum & Agenora addit Schol. Eurip.

P. 148. l. 1. Πίττι] Suspectum habet hunc locum Faber, & alii. Πίττι Pal. unde κλέττι quis scriptum existimet. Sed nihil mutandum. Lucianus de hac re loquens ἐν ἡλίῳ ἐμπιστών. Idem de Deâ Syriâ Sidoniorum Nominis

misma scribit Europam habere tauro infidentem.
V. infra pag. 279. ἀποπείων, *adnatans*.

L. 11. Κεδ' Ὀρμεεν] Mirum duos confudisse Sarpedonas.
Nam is de quo Homerus loquitur fuit Evandri filius; is autem Sarpedonem Europæ filium patrem habuit. Peccatum hoc peccat noster alibi.

20. ΘάστΘ] Agenoris, inquit, Pausan. & Stephanus pro Κίλιξ, Oxon. l. Κίλιθ, scilicet Κίλιθ, ut juxta Pherecydem fuerit Cilicis filius. Quod non probo. Cæterum Thasum à Poetis Pinacum dici tradit. Sch. Eurip.

35. Ἐν Θέραι] In Theram appulisse scripsit Theophrastus, teste Pindari Scholiaste ad 4. Pyth.

P. 149. l. 3. Θάσον] De hac insulâ vide quæ Scal. ad Euseb. Chron. n. 589. & Conon, infra p. 278. & Marcianus Heracl.

P. 150. l. 8. Καρρία] Rectius Καρία. Sic Diod. Pausan. Strabo, & Mss. mox. Ægius agnoscit Κρητία.

9. Δελφίωνα] Præter hunc tres alios ejusdem nominis enumerat Schol. Apollonii ad 3.

10. Ἐγγίλλω] Pal. Ἀγγίλλω. Paus. Ἀναγγίλλω. Vid. infra p. 459.

P. 151. l. 1. Θαλασσοκράτισ] Diodorus & Strabo primo huic Minoi imperium in mare tribuunt. Fuit tamen aliter Minos Lycasti filius, hujus nepos Thalassocratia non minor. Hi duo non satis accuratè distinguuntur apud Scriptores.

4. Ὀργισθής] V. supra p. 108.

P. 152. l. 4. Κεαίως] Scripti habent Καρτίως, perpetuo. V. p. 77. & 154. l. 4.

5. Ἀλθιμύρης] Pro ὤ. l. Oxon ὤ.

23. Περσική] Oxon. περσική, rectè.

24. Κρηήνιαν] Pal. Κρησίτιαν. In Latin. dele *de* *se*.

26. Ἀταβύειον] Pal. ἈταβίειΘ, male. Est autem Ἀταβύειον nomen, v. Stephanum in voce. Tzet. Chil.

P. 153. l. 25. ὈρακΘ] L. ὈιακΘ. V. p. 77. Hoc quod non viderit qui ante nos percurrit Apollodorum, mirari non cesso. Infra, operæ aliud agentes pro νιῶς posuere γαῶς, pro ἥρασι, ἥρασι.

P. 154. l. 12. Τὸν μῦθον] Pal. omittit articulum, & pro μῦθον habet μῖθον, unde facies μῖθον. Vide Zenob. c. 4. Pr. 45 & 46 cum notis. Sed nihil muto. Fabulam paulò aliter narrat Hyginus, Palæphatus & Apostolius. Muscam an murem persecutus fuerit, non permagni refert.

17. Τερχόμαλον] Mallem τριχόμαλον, & paulò infra pro θίαν, Oxon. habet χέαν, ut in ox.

P. 155. l. 9. Συμπάδοι] Al. — Δη. Enarrator Lycophronis — θίλων ἀγγεῖλαι δέχοντα, ὅπως ἀναγρεθῇ ὑπὸ αὐτῶν. Timebat enim mortem à Minoe. Infra ἀνέστη, Oxon. V. Palæphatum.

27. Ἐἰς τὸ δόμα] Tzetzes, εἰς τὸ ἑαυτοῦ δόμα. Quod autem sequitur, μέγχι τοῦδε μοι λελέχθαι, satis ostendit non esse Epitomen, quod toties clamat Faber.

P. 156. l. 4. Δέλοισι] Hoc Oraculum conservavit nobis Sch. Aristophanis in Ranas; Euripidis in Phoenissas. Tzetzes in Chil. tangit. Locum hunc verbatim transcripsit Sch. α. β. unde quædam hic emendari possunt.

17. Ἐνθα] Lege, ἔνθα νῦν ἡ πόλις.

18. Ἀθηνᾶ] Oraculum iussit μελαμφύλλῳ φθονὶ ῥίξιν.

20. Τινὰ ὄψ'] Tzetzes in Chil. duos misit, Deioleonta & Seriphum, f. πινὰς — ληφομένας. Et sic Schol. Hom. β.

P.157.l.i. Σπαςίης] De his & totâ hac historiâ. V. Sch. Apollonii ad 3. Eurip. ad Phœnissas; & quæ ad Palæph. edit. Cantabr. p.14. & Maufac. ad lib. de Flum.

13. Πέντε] Pherecydem adfert Sch. Apoll. l.3. aliis verbis hæc ipsa enarrantem. Timagoras his 5 addidit Creontem; Androton inter Spartos numerabat Ægea. V. Sch. Lycophr.

17. Αἶδιον ἐνιαυτὸν] Aliter dicitur μέγας ἐνιαυτός, & οὐτοῖς annis constabat. Suidas in Κρόνου. Et Clem. Alex. Strom. I.

21. Βασίλει] F. — λείαν.

P.158.l.II. Ἐξαπατηθεῖσα] Lucianus Σεμέλῃ καὶ ἑλθούσῃ ἡ Ἥρα. Vide quæ collegit Barthius ad 7. l. Thebaid.

11. Κατανόουσις] Nutus Jovis est quasi juramentum, ιλ. α.

Ὅ, πῃ καὶ καταλὴ κατανόου, &c.

Ergo non potuit irritum facere, sive ἀνανεύσαι.

22. Ἐξαμνηταῖον] Lucianus ἐπὶ ἀμνηταῖον.

26. Λοισυδ] Vide quæ Scaliger ad p. III. Manilii.

P.159.l.7. Λέαρχον] V. p.37, supra.

21. Σισύρου] Erat enim frater Athamantis. V. Argumenta ad Pindari Isthmia.

P.160. l.23. Ἐπαύσιον] Ox. & Pal. ἔπαυσον. In his Canibus Actæonis plane videas ἀντιπαπὸν θός. Adco discerpta sunt eorum nomina, ut sanari non possint sine ope meliorum codicum. Hyginus in his sequitur

E

Apol.

Apollodorum. Ex eo (& Ovidio) iactura hæc (si qua est) levare aliquantulum possit. L. $\xi\zeta$ $\delta\gamma$ $\epsilon\pi\iota$ — nempe, masculi, ut apud Hyginum, deinde sœminæ sequebantur $\mu\epsilon\lambda\alpha$ $\tau.$ $\alpha\lambda.$ $\tau.$ in illo versu $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\omega\iota\varsigma$, &c. habebantur tres qui eum consumpsêrunt, uti meminit Hyginus, forte $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\omega\iota\varsigma$, $\text{Ἰχθυόωντες πόδας αἰνέειν, ἡ δὲ Μελάμπους}$. Quod autem sequitur, $\chi\epsilon\iota\rho\epsilon\varsigma$ $\tau\omega\varsigma$ $\delta\omicron\nu\omicron\mu\alpha\varsigma\iota$, sit alterius Poetæ de his canibus locus, Hesiodi aut Euphorionis. Post $\epsilon\upsilon\mu\epsilon\mu\epsilon\kappa\omega\tau\epsilon\varsigma$ versus sequitur, qui omnino aut abesse debet, aut alio loco collocari. Videtur mihi præter morem suum facere Apollodorus, qui tot Versus hic citat in re minimè necessariâ, quod alias non facit, cum res ipsa ferè postulare. Existimo hos omnes in margine alicujus exemplaris scriptos, brevibusque lineis distractos, in possessionem non suam, ut fit, venisse, v. p. 178. l. 15. De Actæone potest videri Pausan. l. 9. Nonnus 5. Statius 3. Palæph. cap. 4.

P. 161. l. 25. Ἀφικνεῖ] Omiserunt operæ $\kappa\alpha\lambda\eta$. Pro Κύβαλα rectius Κύβελα . Habet Lucianus & Κύβαλον . Interpres Homeri ad Z. $\alpha\lambda.$ hæc paulo aliter ex Eumelo. Ubique in Latinis pro Dionysius, scribe Dionysus.

P. 164. l. 15. Ἰλυσίων] Prope montes Ceraunios.

32. Λάιον] Series. Agenor, Cadmus, Polydorus, Labdacus, Laius, OEdipus, Polynices, Eteocles.

P. 165. l. 6. Χρύση] Mss. $\Theta\omega\iota\delta\Theta$. Vid. Pausan. l. 9.

26. Περὶ Ἐπιτω .] Aliqui legunt $\mu\epsilon\lambda\alpha$, quod non necesse est.

P. 167. l. 3. Μίνυλον] Tzetzes in Chil. vocat Ἐπιπύλον . Interpres Statii Epiniten. Qui hic dicitur Ἀγάνης est

est aliis Ἀρχήνωρ. Ἑσθδαίαν Cod.Oxon. scribit Ἑσθ-
δαίαν ut & Pal. mox pro Θήραν iidem bene habent
Νέαιραν, ita enim hanc alii quoque appellant. Φθίαν
etiam, Φθίαν vocant. Tzetzes Φάιδαν. Pro Astycratea
alii ponunt Chlorida. Sch.Eurip.ad Phœn.inter has
ponit Νηΐδα. Vide quæ Barth. consarcinavit ad 3
Thebaid. Hyginum fab.XI. Parthenium c.34. Tzet-
Chil.4.Hist.141.

29. χλωεῖς] Homerus Odyss. λ. facit alterius Am-
phionis filiam, nempe Iasidæ, ut prius osten-
di.

32. Ἀμύκλα] Scripti Ἀμύκλας, quod rectum
est.

P.168. l.9. καλῆ] Restitue μιῆ.

P.169. l.18. Σπινῶ] Pausan. p. 616. χιτῶν vo-
cat.

P.170.l.11. Ἀσινγμα] Habetur apud Sch.Eurip.Sopho-
clis,Æschyli,& Lycophronis.

21. Σωιδόντες] Rectius ἐκ Σωιδόντων & ἀρπάζουσα, &
πολλῶν pro πολλάκις, ut p.192.

P.171. l.3. Ἀνδρωπον] Schol.Æschyli ineditus rem ver-
bis complexus est.

Κλυθὶ καὶ ἐκ ἐδάλευσα, κακότηρε μῦσα Δανόβλων,
Φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλει ἀμπακίης.

Ἀνδρωπον κατέλεξα· ὅς ἦν ἱκα γαῖαν ἐφύρατο,

Πρῶτον ἔφθι πτολίχθις νήπιος ἐκ λαγόνων.

* Γηραλίοις ἃ πέλων, βίταλον πόδα, βάκρον ἐρείδῃ

Ἀυχίνα φρονιίζων, γήρα δὲ καμψόμορος.

19. Ἑυρυγίνταν] Pausan. & Schol. Eurip. Ἑυ-
ρυγίαν Περύφαντος dicunt; scripti Τεύδραν-
τος.

26. **Ἀγῶς*] Pelops ob raptum Chrysiptum execrabatur Laium; OEdipus filios suos, non minori diritate. Auctor Cyclicæ Thebaidos aliam causam attulit, uti & Æschylus in Septem ad Thebas. Vide Schol. Eurip. ad OEdip. Colon. v. 1439. Athen. l. i. c. 3. Zenob. Cent. 5. Pr. 43. De OEdipi sepulturâ v. Schol. Soph. ad OEd. Col. v. 90.
- P. 172. l. 15. *Φυλαδδότης*] Vide Argumentum Septem ad Thebas.
18. **Ὅρμον*] Monile hoc manserat in hac familiâ ab Harmoniæ nuptiis. Vid. p. 157. Donum exitialē.
21. *Ταλαῦ*] *Stemma*. Æolus, Creteus, Amythaon, Bias, Talaus, Adrastus.
25. *Γενομένης*] Locum hunc descripsit Zenob. in **Ἀδράστη* Νέμει. Inspiciendus est & Schol. Eurip. ad Phœniss. v. 412.
- P. 173. l. 10. **Ἀεισίαι*] Quorum Catalogum dat Diod. Sic. & Statius 4.
12. **Ἀμφιάρεος*] *Familia*. Melampus, Antiphates, Oicles, Amphiarus.
19. **Ἰφιν*] *Genus*. Megapenthes, Argæus, Anaxagoras, Alector, Iphis.
29. **Ἀντίφω*] L. *ἀντή*.
- P. 174. l. 1. *Γενομένης*] Pro *ἀντῆς* lego *ἐργῆς*; cum incidissent lites inter se & Adrastum, iuravit, reconciliatione factâ, Amphiarus, se arbitrio Eriphyles permitturum, si quando posthac oriretur inter eos aliqua contentio. Confirmatur hæc emendatio ex Sch. Pind. Nem. & Sophocl. Interpres hîc nemini satisfaciet.
12. **Ἀδραστον στρατεύειν*] Imo *ἄνδρα στρατ.* ut Commenlinus ante nos vidit, & admonuit.

19. *Σωαδρείους*] Deest *στρατον*. Aut aliquid tale, si vox *Σωαδρείους* sana sit. Mihi aliter videtur, puto enim rectius *Σωδήους* posse substitui; vel, *Σωδοινήους*. Splendido enim convivio duces excepit Adrastus, ut constat ex Statio & Athen. l. XI. c. I. vel *Σωαμβόους*, ut apud Pausaniam.
24. *Ἀεισομάχῃ*] Habuit is in matrimonio Mythidicen sororem Adrastii. Ibid. *Ταλαῦ*. Hyginus Mnesimachi filium facit.
- P. 175. l. 5. *Ἰριον*] L. *Ἐπίοκλον Ἰριῶ*. Confirmat Pausan. p. 627. Mecisteus erat Adrastii frater. Pausan.
10. *ῥψιπύλῃ*] Deesse aliquid videtur, si omittas *ἥπτε*, constabit melius sententia.
14. *Λυκέρῃ*] Pausan. p. III. Hyginus Lycum vocat. V. Argumenta in Nemea Pindari.
26. *Σημίον πῦτο*] O. & P. *πῦ*. Amphiaraus de exitu belli hinc conjectabat. Archemorus indicat malum initium; cur Anchemoron pro eo substituat Faber non video.
- P. 176. l. 21. *Ἐπὶ αἰσῶν*] Veterum historicorum loca de Thebis & Portis adducit Tzetzes ad Lycophr. edit. Cant. p. 180.
27. *Ἀγκάδας*] Ox. & Pal. *Ὀχυντίδας*. Pausan. *Νητίδας*. Schol. Æschyli ineditus, de his ita, *Ὀγκὰ ἐν τῇ Ἀιγυπτῷ καὶ Τύρῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ καλεῖται ἡ Ἀθηνᾶ*. V. Seld. D. Syr. c. 2. l. 4.
28. *ῥψιδας*] Sic dictas, quoniam ibi colebatur Jupiter ῥψιδας, de quo Hesych. Cadmus ex Phoenicia *Dei excelsi* nomen Græciæ intulit.
30. *Ἠλέκτρας*] Alii malunt *Ἠλεκβίδας*; prior lectio ter quater apud Pausan. Statium, & Schol. Euripidem. In Latin. linçâ sequenti, deest Tydeus.

P.177.l.3. ^{Ἰσσε}] Catalogum Ducum habet ex Æschylo Euripides. Æsch. Scholiastes ineditus sic locum hunc illustrat. Argivorum Duces; Tydeus, Capaneus, Eteoclus, Hippomedon, Parthenopæus, Amphiaræus, Polynices. Thebarum Portæ; Proetides, Electræ, Neitides, Oncæx, Boreæ, Omoloides, Hebdomæ. Duces Thebanorum; Melanippus, Polyphontes; Megareus, Hyperbius, Actor, Læsthenes, Eteocles. Vides Septem Portas, sub Duce quamque suo, intra & extra.

7. ^{Εὐήρης}] Phlegon, ^{Εὐμάρις}.

21. ^{Ἐπὶ πάντα}] F. ^{ὁπιβάντα}, vel ^{ὁπὶς ἀντα}.

28. ^{Διαγεγάρας}] Faber ^{διαγεγάρας} (αν πᾶσαν. v.p.208.n.9.

P.178.l.15. ^{Δεχεεννέα}] Quos sequatur auctores Apollodorus non constat. Alii aiunt ^{μοιρῶν ὅσων δύνει, ἢ ἀνδρα τέρας} & ^{αἰαν, πῆντε γυναικας τὰς ἐννέα}. Sic Phlegon, & Hesiodus. Quare & hi, & versus sequentes Nostro adversantur. Ferè sum in eâ sententia ut credam non additos fuisse ab Apollodoro ipso, (uti nec nomina Canum Actæonis.) Occurrunt apud Tzetzem in Lycophr. & Schol. Odyss. Huc respexit Auctor Amorum apud Lucian. ἢ ^{δύλαα τέρας} ὅλη τῇ ^{μοίρα} ^{πλεονεχῆ} & ^{ἄρρενα}. Barth. in 4 Statii locum hunc examinat.

30. ^{Νικήσας}] Malè, *eum*, in Lat. redde, superiores fore.

P.179.l.3. ^{Πρὸς πρῶ}] L. ^{πρὸ πρῶ π}. prima pugna erat apud Isinenum.

8. ^{Ἀντή}] ^{Ἀντή}.

20. ^{Λαίδης}] Apud Pausan. occurrit Laidas quidam Thebanus, apud Æsch. Sch. ined. Læsthenes. Æschylus Megarea opponit Eteoclo.

21. ^{Ἀμφίδικ}] Uno ore Diodorus, Eurip. Statius Asphodicum vocant, ut & Pausan. l.9.

25. Λοιπὸς ἦ] Oxon. Ἀσπύρις addit, sc. Ἀσπύρις. Mox pro ἡμιθνήτη, idem Oxon. ἡμιθνήτη.

P. 180. l. 6. Ἐκτινεν αὐτὸν] Aliter, ἔπινεν αὐτὸν.

7. Διελὼν δ' ἐγκέφαλον] Veteres non edebant, imò non nominabant ἐγκέφαλον, inquit Apollodorus noster apud Athen. quod verum non est. Eustath. p. 757. Phlegon narrat Spectrum Comedisse totum infantem πλὴν δ' κεφαλῆς. Lycophron vocat Tudea Κερσίβοαντα, Dosiades in secunda arâ, ἀνδροβρώτα. Sextus Emper. l. III. c. 24. tangit hunc locum. Plenius enarrat Schol. Pindari Nem. Od. X.

P. 180. l. 10. Ἐπὶ π] L. ἀπὶ πύλο.

16. Βάπτει] Pausanias ait fuisse Amphiarai cognatum; vidit sepulchrum utriusque.

19. Ἀδύνατον] Idemque ejus μανίῃον passim in Græcia celebre. Hujus mentio apud Herod. 5. Nicol. Damascenum (in excerptis) Val. Max. l. 8. c. 16. Schol. Pind. N. O. X.

22. Ἀράων] De eo videndus Strabo. Homerus ei divinum genus tribuit. Antimachus scripsit eum ex Terrâ genitum. Fuit primo Onci equus, 2. Herculis, 3. Adraasti, qui fracto curru, equo hoc vehens evasit.

P. 181. l. 10. Ἐλὶς] V. quæ supra. Cæterum Adrastus mortuus Megaris, sepultus est Sicyone. Herod. & Sch. Pind.

16. Ἰριδο] Ut Ἀπιδο; Codd. tamen scripti Ἰριδο; quæ lectio supra ex Pausan. restituebatur. Hyginus ait Evadnen fuisse Phylaci filiam.

32. Μητίει, ὅμως] Barthius mallet ἰδαμῶς.

P. 182. l. 2. Θεραπένδρε] Hujus posterum, Autecion, Tisamenos, Theras qui Theram condidit.

3. Τὸν ὄρμον καὶ τὸ πέπλον] Supra ab ipso Polynice dicitur accepisse monile. Solvit dubium hoc Cod. Oxon. nam omittit voces has ὄρμον καὶ τὸ. vides ex interpolatione multa corrupta esse. Accepit prius ὄρμον, nunc πέπλον. Confer p. 157. 173.
10. Ἀλκμαίων] Sc. Ἀλκ. καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράν. In his recensendis variat Pausanias.
21. Μάχον] Pugna hæc commissa est apud Glifantem.
- P. 183. l. 4. Τελφυσίαν] Emenda Τελφυσίαν ex Stephano, vel Τέλφωξ. Τελφωσαῖον apud Diodorum, uterq; ex scriptis habet Τεαρυσίαν. Τράρφα, πόλις Βοιωτίας. Steph. Strabo 9, paulo abit à nostro. Septem ætates, à Cadmo usque, vixisse Tiresiam aiunt. Divinis eum honoribus Thebani post mortem affecerunt.
- P. 184. l. 6. Ὀϊκλία] Patrem Amphiarai, avum suum.
9. Ἀρσινόω] Ἀλφειοίβοια dicitur Pausaniæ.
18. Πόλιν διαλαμβ.] Urbem condere, munire. Τὰ quod mox sequitur, otiosum est.
- P. 185. l. 15. Τεμένε καὶ] Hæc non nemo ex Pausaniâ hûc transtulit. Infra alios duos nominat noster, qui monile Delphos portarint, quos fuisse eosdem agnoscit Pausanias cum his qui insidiati sunt Alcmaeonî.
- P. 186. l. 7. Ἀγαπήνορα, οἱ] Deest καὶ.
20. Ἀνέθεν] Phocenlis quidam monile hoc Delphis furto abstulit. Ejus filius furore correptus, Paternas ædes incendit. Athen.
- P. 187. l. 9. Ἀγροάπαντα] Verte, mercatum esse in servam.
27. Ἐπὶ ἀγῶνι] Connecte cum p. 68. non solet sic loqui Epitomator.

30. *Μαίναλον*] Catalogus iste conferri debet cum Pausaniâ, lib. 8. & Tzetze in Lycophr.
P. 188. l. 6. *Ευμωνα*] Al. *Ευαίμωνα*.
8. *Μαίναλον*] Prius. Mox pro *Φθίων* & *Λύκειον* Tzetzes legit *Φθίων* & *Λύκειον*, Pausanias *Λυκία*.
16. *Νύκτιμον* & *Νεώπτερον*] Hæc non sunt Apollodori verba, quoniam de Nyctimo jam egit, etiam omisit Cod. Oxon.
19. *Οὐτοι πάντας*] Locum hunc descripsit ex Genealogiis Hecatæi Milelii, quem Græcè citat Natalis Comes, & Tzetzes non posito nomine. Est autem notandum Lycaonem hîc purgari eo scelere, quod ei omnes Poetæ imputant. H. Grotius in Epist. ad Gallos putabat Nicol. Damascenum in hâc historiâ conscribendâ dedisse aliquid Romanorum auribus, sed vides altius provenisse. Jovi Lycæo templum posuit Lycaon. Paus.
25. *Επιχρείων*] Lycophron voluit esse Nyctimum; Arcada Germanicus in Aratum.
- P. 189. l. 3. *Εκχερύνωσι*] Hecatæus paulò distinctius, alios ex filiis cum Lycaone in lupos vertit, alios fulmine confecit. Consentit & Pausan. Nicolaus Damascenus Apollodorum secutus est tum in numero filiorum Lycaonis assignando, tum in poena. V. ex eo excerpta; quæ in sua quoq; transtulit Suidas in *Λυκίων*.
10. *Παραλαβόντος*] Tzetzes hæc descripsit. Nyctimum hunc (quem ni fallor Pausanias *πρεσβύτερον* vocat) ex Artoniâ genuit Lycaon. Vid. Schol. Eurip. ad Orestem.
- P. 190. l. 15. *Λεωνείρας*] Schol. Eurip. ad Orest. Mss. legant *Λεωνοίρας*.

19. *Χρυσοπείας*] Mss. *χρυσοπείας*. Tzetza *Περυσπείας*; *Ἐπιμειάδης* Pausaniæ. Qui autem hîc *Ἐλάδης* Schol. Eurip. dicitur *Ἐλάτης*. Tzetzes cum nostro facit & Pausanias.

28. *Ἀνυγή*] De hac prius, p. 131, 132. Atque una hæc repetitio tam prolixa satis ostendit libellum hunc non esse majoris operis Epitomen. De Auge magna apud scriptores Eurip. Strabonem, Diod. & Pausan. discrepantia est.

29. *Ἀνκῆργος*] His addunt Amphidamanta Apollon: & Paus. v. infra.

P. 191. l. 10. *Ἐρδρε*] Supra *γυναικὶ ἐπίησι*. Non sunt *ἀσυσταί*.

24. *Κλεοφίλης*] Scripti, — *φύλης*. Idæus qui statim sequitur, ab aliis rectiùs Jasos & Jason dicitur. Nam mox, *Ἰάσου* ὅ, & Schol. Rhodii ad v. 233. l. 1.

32. *Ἀρρένων*] In Latinis adde, *Mascula*.

P. 192. l. 16. *Πελίᾳ*] Hos ludos funebres patri instituit Acastus. V. p. 64. meminit hujus agonis Zenob. c. 6. pr. 44.

P. 193. l. 7. *Μὴ θηροδότης*] Canterus *ἰσθητορ*. V. Palæphatum.

12. *Ἀταλάντιω*] Duas Atalantas, Arcadicam, & Bœoticam, antiqui confundunt. Callimachus Hymno in Dianam ea omnia, quæ noster hæctenus de Atalantâ scripsit (exceptis iis, quæ de pomis aureis) Atalantæ Jalii filiæ Arcadicæ tribuit. Atalanta quæ hîc Schoenei filia dicitur, fuit Bœotica. Schoeneum inter Athamantis filios ponit Apollodorus. Condidit, aut saltem nomen dedit Schoeno Bœotiæ civitat. Sch. Hom. Hanc Atalantam vicit projectis aureis malis Hippomenes. Hæc antiquior est alterâ. Tzet. Chil. XII. H. 453. V. p. 31. supra.

23. Ἀτλανθ-] Adi p.5.

P.194. l. 6. Ἀνθ-] Aliqui Λεύκον scribunt. Ex hâc Eurypylum etiam genuit, ut testatur Schol. Apollonii 4.

11. Ἐλδοθήρα] In Latinis dele filiam. Καλλίστω additam puto ex glossa ab imperito aliquo, qui hîc de Therâ sermonem fieri crediderat.

P.195. l. 12. Ἀύραν] Certum est ex supervacuâ repetitione, ea quæ uncis circumscripta sunt, ex orâ in ordinem venisse.

31. Περιδιακομίσεις] Divide περὶς Δία κομίσαι.

P.196. l. 8. Ἀντιδίδωσι] Paulò aliter Schol. Nicand. Alex.

18. Μανθάνειν ἐπιλαθεῖν] Divinatio ei contingeret. ἐπιλάθεις & δυνάμεις ἐπιλαθεῖται, & θεός μοι οὐ πνίγει ἥλας ὄνησθαι, & ἐπιλαθεσκώτερον apud Eustath. in Iliados Proœmio, hoc confirmant. Sed & hoc prius attigi.

23. Ἐκ Διός] Faber putat hinc constare libellum hunc esse Epitomen majoris. Sed τίς γάρ, quod deest, ἀπὸ κοινῆ intelligitur.

29. Νηϊδ-] Supra p.27.75. hæ Nymphæ Hamadryades & Epimeliades dicuntur Arcadibus. Pausan.8.

32. Ἀμύκλας] L. Ἀμύκλα vel — κλυ.

P.197. l. 10. Τρωδάρων] Eustath. ad ιλ.ε. hos γυνεολογῆ ab OEbalo.

12. Ἀρήνης] Tzetzes, addit ἡ Ἀρήνης ἢ Αἰόλυ, ex variante Scripturâ.

16. Ἠνεγκαν] Scripti melius δῆνεγκαν.

19. Καὶ φυλοδίκης ἢ Ἰνάχου] Hæc verba desunt Oxon. Cod.

29. Κορωνίδης] Theodoretus de Græc. affec. cur. Sermone 8, hæc adfert.

33. Ἀπόλλων] Scripti supra Ἀπόλλω habuere. Pro ῥ re-
pone τῷ δὲ καὶ.

P. 198. l. 2. Τῷ δὲ] Faber ἐπιπ, mihi placet μετὰ οὗτο δὲ &
ἐλομένη. Nam illud , subscriptum sæpe in , abiisse
deprehendimus. Pro Ἐλάτῃ καὶ scripti habent καὶ ἰσως
ἀδελφῶ, quod est otiosum glossema.

7. Καλαρᾶς, ὅς] L. ὅς. Hanc historiam ex Pherecy-
de & Hesiodo noster, Schol. Pindari, & Ovidius hau-
sere. Nam Pindarus fabulam de Corvo respuit. V. in-
fra p. 443.

21. Γοργόνης] Γοργόν. Zenob. locum excipit.

30. Καπνία] Locum hunc ad se transtulere Sch. Pind.
Pyth. O. III. & Eurip. in Alcest. non sine aliquâ varie-
tate. Stefichorus de Capaneo & Lycurgo testis adfer-
tur, ergo post ὅς dele ῥ. Mox scribe Ἐειρύλιω καὶ Ἰπ-
πολ. de iis enim Auctor Naupacticorum. De Glaucō
Μνησαγόρας, licenim legit Pal. Schol. Eurip. Ameliago-
ram vocat. Vossius Melesagoram. Natalis Comes
ex Mnesagorâ quædam de Chirone adfert. V. Sextum
Emp. l. 1. c. 12.

P. 200. l. 3. Ἐμάρχορος] Ἐνάρχορος vel Ἐναραφός.
Pro Τίβρω Faber Σίβρ. reponit. Apud Pausan. in
Lacon. Hippocoontidæ memorantur Alcimus, Ena-
ræphorus, Dorceus, Sebrus.

P. 207. l. 5. Κάτω] Adde καὶ Κλυταίμνηςρα.

P. 201. l. 7. Νημέωρις] Heliodus in eâ sententiâ. V. German.
in Phæn.

P. 202. l. 26. Κριθένης] L. περικριθένης.

P. 203. l. 5. Νυμρί] Ὑπὸ pro ὑπὸ, c. Pal. infra in nu-
mero capitum error est ; nam X bis ponit-
tur.

16. Δέλης] Servâ. Paus. Nota autem Homerum scribere Helenam neminem præter Hermionen genuisse, ideo Lycophron eam *ἑλυπαίδα* vocat. Sophocles in Electra ex eâ *διπλῆς παίδας* dat, Hesiodum secutus; Eustath. ad Γ. ιλ. Nicostratum, *Ἀιδόλαν* (Tzetzes *Ἐριόλαν* vocat) Diæthum & Maraphium tribuit. Tzetzes his addit Menelaum.

19. Τηριδάης] Oxon. Τηρηίδῃ.

P.204.1.9. Ἀνώγων] Tzetzes legit ἡ Ἀναξίς καὶ Ἀυλοδοθ. V.Pausan.

11. Βυλαίαν] Pal. βῦν λαίαν, f. βοῶν λ. & proximis lineis *δελῶν*. Pugnam hanc ob virgines factam scribunt Lycophron & Sch.Pind.

20. Πρωῶτον Ἰδης] Al. πρωτῷ.

29. Λυγκιδίς] Ἀμφόπρι ἐλόγων ὑπὸ τῇ δρυὶ, μόνον ὁ Λυγκυῖς καὶ Κάσσεα εἶδε inquit Didymus apud Sch.Pind. qui quidem Sch. Apollodori verba citat, ex hoc ipso loco.

P.205.1.3. Πέβα] Tzetzes in Chil.11. H.48. fusè hanc rem narrat. Habet Lycophronis Schol. qui ait fuisse *εἰλῶν λιθίνῳ* raptam è sepulchro Aphaeci.

17. Ἠλέκτρας] Hæc penè verbatim habes p. 260. sub hoc Dardano accidit diluvium tertium (Vide p. 22. 189.) propter quod aiunt Dardanum decessisse.

29. Νεμέμβριος Τεῦκερι] Scholiast. ιλ. Θ. Vide p. 284.

P.206.1.1. Βάτθαν] De hac plenè Eustath. ιλ. p.351. ed. Rom.

7. Γενομένην αὐτῶν] L. αὐτῶ. Infra post *παρελαβὴν* abest *τὴν βασιλείαν*. Post *καλλερόν* pro τῷ scribe τῆς.

P.207. l.1. Καλαζών] Hæc exscripsit Tzetz. in Lycoph-
lege μοχ πάλω.

12. Φρυγίας Ἀτης] Sic dicebatur ab Oraculo cujus Tzet-
zes meminit. Sed & Ἀκη à Trojanis, ut Stephanus
in Ἴλιον docet, & fane Tzetzes legit hic Ἀκ-
της.

21. Συμβεβηκός] Pedibus cohærentibus. Vid. Hesy-
chium in Δαίδαλῳ. L. ult. pro illatum l. illatu-
ρα.

P.208. l.7. Σόανον] Pherecydes scripsit Παλλάδα esse
τὴν ἀρχαιοποιήσαντα μορφώματα, καὶ πᾶν τὸ ἐξ ἐρανῶ ὡς γῆν
παλλόμενον, καὶ τὸ Παλλάδιον εἶ Ἀθηνᾶς τοῦτο εἶναι, vide
Tzetzen; ut Palladium non solius Palladis fuerit ima-
go. V. p. 274.

9. Πειριδιῶναι] Et lin. 1. περιδιῶναι, sed Oxon. utro-
bique — διῶναι. Pro κλισιδάσκουσαν, magis
placet κλισιδάσκει, aut delenda est vocula
κλι.

10. Ἦν ἑδύ(εν)] Non caret dubio hæc lectio, Tzetzes
enim in Lycophronem hæc ubi adducit, legit ὁ λέγων
αἰγίδα.

13. Κατὰ τὸ φθορὰν] Interpres errat. Loquitur Apollodo-
rus de stupro Electræ à Jove illato, v. p. 205. dele igitur
per anni pest. contag. Verto, ad hunc (Jovem) ac-
cessisse Electram, illum autem simul cum Ate de-
misisse Palladium, &c. lego enim Δία ῥίψαι μὲν Ἀτης
confirmat hanc correctionem Eustath. *il.* p. 157. De
Palladio v. Clem. Alex. Suidam in Διοπτῆς & Παλλά-
δος. Cononem p. 275. Dionys. Halic. l. 1. Antiq. Eust.
ad *il.* p. 627.

22. Ἀδράστει] Fuit is Meropis filius, princeps re-
gionis quæ cum aliis novem Trojanis pare-
bat. De eo Strabo agit libro 13. ex Homeri
il. β.

23. Στυμιῶ] Pal. Στυμιῶ, Tzetzes Στυμιῶ habet.

27. Ἀδελίπης] De eo p.204. Cæterum Porphyrius in Paralipomenis Homericis ait Alcmana Priamo matrem dedisse Ἀδελίπην ; Hellenicum, Τευμιῶ ; Stamis in Lesbiacis adfert Thoasan Teucri filiam. V. infra p. 324.

29. Ἀέμπωνος] Homero Ἀέμπωνος.

P.209.l.1. Καλύβης] Schol.Apoll. Καλύβης. De Bucolione v. il. Z.22.

31. Ἡρόνιω καὶ Κίλλαν] Tzetz.in Lycoph. Videtur legisse, bis, Ἀϊδουλλαν, idem Tzetzes alibi alterius Κίλλας nimit. V.p.211.n.30. cæterum Ἀϊδουλλαν hanc Eustath. il. a. vocat Ἀνδουλλαν; Polyænus editus, 7, Ἀνθίαν, Mss. Ἐνθίαν.

P.209.l.10. Μικρὸν ἐρόδιον] Pal. & Oxon. μικρὸν. V.p. 127.

17. Ἀσερόπιον] Legit Pal. Σπερόπιον, Tzetzes vocat Μερόπιον. Ovid.in fine XI Metam. Hesperien vel Eperien.

25. Κισίως] Euripides hoc scripsit, quem secuti sunt Virgilius & Ennius ; Homerus filiam Dymantis facit ; Theanûs verò patrem Cisseum. V. Servium. Habebat Dymas prope Sangarium, ideo Hecube credita est Sangarii filia.

28. Ἐκλῶς] Stesichorus, Ibycus, Alexander Ætolus, Euphorion Lycophron Hectorem Apollinis filium prodidere. V. Schol. Homeri il. Γ. & Lycophronis.

P.210. l. 7. Γενίθαι] Tzetzes in Lycophron. p. 47.ed.Cant. hunc locum illustrat, aliterque ac Faber intellexit.

13. Ἀγέλαος] Pal. legit Ἠγέλαος.

21. Πάειν] Ἀπὸ τοῦ παίνειν τὸν μέν. Schol. Hom.

P.211.1.2. Μαντικὴν] In templo Apollinis Thymbræi Helenus & Cassandra somnum captabant ; accedentes duo serpentes dormientium aures purgabant ; καὶ ἀμφότεροι ὅπως δ' ἡμαντικῆς μετέλαβον. Schol. Hom. H. 11. Post ἡμαντικῆς αὐτῷ ante πείθειν deest τὸ.

9. Ἀντρον] Iliados ultimo Ἀντίφρονον legis & Ἀγαυόν, qui hic omittitur.

14. Παῖδες] Quinquaginta filios habuit ; septemdecem ex legitima uxore. Homerus ait illum ἐννεακαίδεκα ἐκ μᾶς νηδύος suscepisse. In his numerandis vide Hyginum fab.XC. infra lege Ἀσύννοτον, Ὑπέρροχτον, Ἐχέμων vel Ἐχέμμων. 11. ε.

30. Θυγατέρες] Has & Laomedontis filias p. 208. confundit Tzetzes in Lycophron. Tettius & Rutgerlius v. Lect. 1. 6. de hac re aliter, sed minus recte.

P.212.1.7. Μὴ παῖν] Hic elapsa est (ἐπὶ) vocula. Rheæ sacra est quercus inquit Ger.Vossius in Libris de Idolol. citat autem hujus rei testem Apollodorum nostrum ex hoc tertio libro. Natalis eandem observationem adfert ex tertio Apollodori de Diis ; quem librum nunquam vidit.

16. Ὀινώτην] Repudii memor ; ideo μνησίκακον, & Lycophroni βαρύζηλον dicitur. V. p. 349. peperat Parridi Corythum, v. infra p. 398. Quæ mox uncis circumscripta veniunt, non habentur in Mss.

30. Πηρεῖς] Hinc opinor emendandus Pausanias qui 1. 2. sic scribit Ἀσπιδος Κυγλήσεως καὶ περὶ δύντον. Pro Μετόπιω ex Diodoro repone Μεθώνην.

- P. 213. '1. 1. $\Lambda\lambda\delta\omega\gamma$] Lege $\pi\epsilon\lambda\alpha\mu\tilde{\iota}$ $\delta\upsilon\gamma\alpha\lambda\eta\rho$ $\alpha\lambda\lambda\eta$.) $\delta\iota\omega\mu$. Pelagontem Diodorus Pelasgum vocat.
3. 'Εισον] Harum aliquot commemorat Pausanias. Sed Diodorus disertè 12 tantum ponit.
5. 'Αργιναν] Quæ sunt circeillis circumscripta in Oxon. non leguntur.
9. Σισύφου] Consentit Pausanias, 2.
22. Μύρμυρας] Tzetzes ad Lycophron. hæc & alia.
26. Χείρων] Atqui Chironis non fuit, sed Schironis, testis Pausanias, & Plutarchus in Theseo; quid quòd uterque Mss. sic legit.
29. 'Αλκίς] Stella præfixa facit ut dubitem de lectione. Ex Pherecyde Interpres Lycophronis notat Pelea familiarem factum Euryto Actoris filio, v. p. 215. meminit idem Cychrei, qui synchronos his fuerit. Puto igitur reponendum 'Αλκίος , aut 'Αλκίον ex p. 25. pro 'Αλκίαν . Pro Κυδρίας legi oportere Κυχρίος , cui lectioni favent Mss. qui legunt hîc Κυδρίας . Variè autem scribitur vox Cychreus; legitur apud Diodorum, (ubi de Telamone agit) $\text{Κυχρίως δ\upsilon\gamma\alpha\tau\eta\varsigma Γλαύκη}$; apud Tzetzem utroque modo pingitur.
32. Ψαμίδην] 'Εἰς πηγήν quid sit, non constat. 'Εἰς Φύκτω Cod. Oxon. legit. Mox corrige. $\text{Διὰ τὸ μὴ βεβλ. Ψαμίδην}$. Præter jam dictos Æaci filios Theocriti Schol. Crotona & Alcimum commemorat.
- P. 214. l. 5. 'Αφρείας] Pausan. in fine Atticorum & alibi rem narrat.

22. Τὰς κλέϊς τῷ ᾧδε] Vir doctus ut probet hunc librum esse alterius auctoris & non Apollodori, hoc loco contendit istam locutionem desumptam esse ex Sacra paginâ. Enim verò legimus apud Pausaniam l. 5. ἔχθρὸν δὲ Πλάτων κλέϊν καὶ λέγουσιν ἐπ' αὐτῇ τὸ καλέμενον Ἀδης κακλήδης — Axiochus Platonis, τὸ δ' ἐπὶ τῷ πυλῶνι τὸ εἰς Πλάτων — ὁ δ' ὅτι σιδεροῖς κλειδοῖς καὶ κλειδὸν ἀνέχεσθαι. Novit Homerus & Pythagoras πύλας αἰδέσθαι. In Apollodoro hîc & alibi Ἀδης non debet verti *Pluto*, sed *Orceus* vel *Dis pater*.

P. 215. l. 11. Πειλοῖαν] Alii, Ἑειλοῖαν. Hanc Tzetzes ait fuisse Porthaonis filiam. Pro Ἀλκίδῃ Oxon. & P. legunt Ἀλκίδην. Alcathoum Pelopis filium agnoscit Pausanias.

20. καὶ σεπιδασμῶν] Latinus non satis cauté. Verte. *Hic etiam in bello contra Trojam, &c.* Telamon, non Ajax, intelligitur, p. 127.

27. Περὶς Ἑυρυτίωνα] Tzetzes hæc ad verbum citat ex Pherecyde; pro Eurytione tantum legit Ἑυρύτιον, ita & Mss. & Schol. Aristophanis hæc ex nostro adducens. Vide Tzetzem ad Lycoph. p. 37. & Apollonium, cui Eurytion est Actoris nepos, Iri filius. Eurytum & Eurytiona unum eundemque intellige, p. 31. ex Apollonio loquitur; hîc ex Pherecyde Apollodorus. Confer. p. 472.

P. 216. l. 2. Πολυδάμῃ] Iliados Π v. 175.

10. Ἐκ φθίας] Quatuor partes Thessaliæ Apollodorus esse scripsit ad Homericum Catalogum, Pelasgiotin, Thessaliotin, Pthiotin, Jolcitin. Schol. Apollonii.

14. Ἐπὶ Περίῃ] De quo agone supra p. 192. V. & Pausaniam libro V. Cætera habet Damascenus in Excerptis.

17. Ἀστυδάμειζ] Schol. Aristoph. ad Nubes exscriptit. Apollonii interpretes ad 1 variat. Cretheida, aut Hippolyten juxta alios, vocat.
20. Σοξέη] Locum hunc ex Schol. Aristophanis restitutam — χείρων Θ, ὅς κ' ἔμ' ἀχέσαν ἀντὶ ἐκζηήσεως δίδω-
Cεν ἀντὶ.
23. Γαμῶ] Quæ sequuntur usque ad τικνοῖ, excepta voce Πηλῶς, defunt omnia Oxon. & Palatino codici. Pro quibus hæc habent, Γαμῶ ἔ' Πηλῶς Πολυδάμαν τὴν Πεισέειρος ἐξ ἧς ἀντὶ γίνε' Μενέδιον ἐπὶ κελῶ οὐ Σπυρ-
χέει οὐ πρὶ αμῶ. Sed nihil mutandum. Confer Hom. *Il.* Π. V. 177.
- P. 218. l. 2. Θέπειθ] Lego Θέπειθ. Pind. Isthm. Ode 8. Tzetzes ita legit, & res ipsa postulat. Libanius in Diegematis, ait Noctem prohibuisse. Mox pro ἀπο-
χόντα, pono ἀπείχοντο.
8. Προμηθεΐα] Æschylus inter cætera Promethei me-
rita erga Jovem hoc commemorat. Post eum
Q. Calaber l. V. Lucian. Schol. Hom. *Il.* α. vide
p. 519.
26. Γαμῶ] Re verâ Philomelam Actoris filiam. Cupiens autem Chiron celebrem reddere Pelea, sermones sparsit eum Thetidem ducturum, deosque nuptiis inter futuros. V. Schol. Aristoph. ad Nubes. Et Apollonii ad IV. De his nuptiis agit Pind. 3 & 8 Isth. Agamemstor Epithalamium scripsit, scripsit & Catullus, & primus omnium Heliodus.
33. Ἡραει] Apollodorus hoc non scripsit; defunt Oxon. omnia usque ad ἀδάνδισι. Vides hûc non venisse, sed irruisse contra ordinem verborum. Quid quodd Machæram hanc sive à Mercurio sive à Vulcano, ante has nuptias habuit Peleus, ut ex prioribus constat, item ex Schol. Apollonii, & Aristoph. & ex Zenobio. V. plura p. 332.

P. 219. l. 11. 'Α[*καίεντα*] Oxon. *Καίεντα*.

16. Νηητίδης ᾤχετο] Sophocles ideo decessisse ait, quoniam Pelusei convitiatus erat. Schol. Apollonii ubi supra.

31. Δι' αὐτῆς] Melius, δι' αὐτῆς.

P. 220. l. 9. Παρέειπε] Hic deesse videtur hujusmodi quid εἰς τὸ Λυκομήδης παρέειπεν ἂν τῇ Σκύρῳ καὶ πρὸς ἑ. Homerus hæc de Achille nusquam prodidit: in Δ. 11. testatur Patroclum & Achillem libentissime ad bellum accessisse. V. alia p. 307. 315. & Tzetz. p. 54. in Lycophr.

13. Πύρρον] Sic dictus à Lycomedē, Neoptolemus à Phœnice. Pausan.

21. Φοῖνιξ] Series generis. Æolus, Cercaphus, Ormenus, Amyntor, Phœnix & Euxæmon cujus fil. Eurypylos.

24. Καταφασμαδύνης] L. φασγάν, ut p. 231. infra. Clytiam hanc aliqui vocant Phtiam; cui lectioni suffragantur Codd. Mss. & Tzetzes. Matrem quoque aliqui Hippodamiam, alii Cleobulen dixere. Vetres Grammatici Aristodemus & Soliphanes apud Eustathium conantur purgare Heroem Phœnicem hoc crimine; imo Euripides ἐν Φοίνικι, inquit Eustathius, ἀπλάουσιν τὸ ἥρωα σωτήρη. Et noster fictum innuit crimen. Sed apud Homerum habes fatentem reum. Adhuc, dubitatur an re ipsâ oculos ei pater excluserit, an diris & imprecationibus eum prole privaverit. Quod autem συμβολικῶς oporteat intelligere hanc excæcationem Tzetzes contendit. Ovidius priori sententiæ favet, is enim In Ibin sic scribit

Id quod Amyntorides, videas.

31. Πάροκλος] Consanguineus Achilli. Jupiter, Myrmidon, Ἀκτορ (ex Ἄγινᾳ Ἰάκω & Μενότιω genuit,) Menœtius Patrocli, Ἰάκω Pelei pater fuit.

P. 221. l. 4. Πολυμήλει] Lego Πολυμήλει τῆς Π.

7. Κλυτάνυμων] Schol. Hom. ἱ. Μ. Κλυτάνυμων, Palat. Κλυτάνυμων, Oxon. Κλυτάνυμων scribit; hunc alii Ἰάνην dixere. Nulla hic est lacuna uti Fabro videtur, nam μέγας ὁ Τροϊκῶν nec ultra, has historias deduxit Apollodorus, teste Photio.

13. Κίβητος] Certum est non fuisse αὐτοχθόνα, sed Ægyptium. Dat hoc Apollodorus suis Atheniensibus, qui hoc nomine plurimùm sibi blandiebantur. Barbaros tenuisse primo Græciam non negat Strabo l. 7. Cecrops ἀγνός dicebatur, quod Ægyptios mores cum Græcis miscuerat. Primus Minervam (ex Ægypto) Græciæ colendam proposuit; primus Deum Ζῆνα appellavit, (hoc sic interpretor, Deum viventem colui voluit, latet ea vis in voce quâ Hebræi deum indignant) Aram primus apud Athenienses extruxit. Euseb. Suidas. Sch. Aristoph. Pausanias tradit paulo diversa, sed verisimilia de Cecrope. Primus Jovem cognomine *supremum* vocavit; (v. quæ de Cadmo prius, quem multi Ægyptium credidere.) nihil ἔμφυτον ei immolandum duxit, &c. Plura Tzetzes ad Lycoph. p. 23. & Scal. ad Eusebium, p. 27. Nota porro hinc incipere *Arundelianum marmor*, inter quod & nostrum Apollodorum magnum existere consensum facile videas; fuit istius Chronologiæ auctor Atheniensis, atque adeo Apollodori civis, ut minus mirum sit eadem de rebus patriis reperiri apud utrumque, ne dicam eadem verba, ut hâc ipsâ in re. Pro Ἀκτῆν Palat. Mss. legit Ἀκτῆν, Marmor Ἀκτικὴν, Pausan. Ἀκταίων.

P.222.1.2. Ἑλαίαν, ἢ νῦν] Apollodori ætate, & Varronis paulo post, ut ex eo Plinius (ex Apollodoro Varro,) Athenis quoque durare traditur olea in certamine edita à Minerva. Hæc Pausaniæ secunda dicitur, quæ repullulavit ex primâ à Persis incensâ. Ab hac Pandroso aliæ mulieres nominari voluere, ut illa, cui Pappus Συναγωγῆς 3 librum inscripsit.

10. Κρανάδην] Cod. Oxon. hic ab aliis abit, legit enim Δάπον, ἢ δὲ Ἑρσίχθονα.

23. Ἀκταίῃς κέρεω Ἀγρᾶυλον] Porphyr. 2. L. de Abst. vocat Nympham Agraulida. Hujus filia Agraulos; Pausaniæ l. 4. Aglauros. Cod. Pal. Ἀγρᾶυλη, & Stephano populus Atticus Ἀγρᾶυλή. Actæus iste primus Atticæ imperitavit, ut volunt aliqui. Ogygem non agnoscunt Philochorus, Apollodorus, Marmor Arund. aut alii Athenienses Chronologi. V. Syncellum.

30. Θυγατέρας] Vide Stephanum in Ἀγρᾶυλή.

P.223.1.4. Ποσειδῶν] Scaliger ad Euseb. Chron. p. 31. sic emendat hunc locum Ποσειδῶν Θ ἢ ἐνάγον] Θ, ἐν Α. π. κρίνεθ, διαζόντων τῷ δώδεκα θεῶν, Ἀρεῖς, καὶ ἑπλύνεθ. Sed Græci sic loquuntur, κρίνεθ Ἀρεῖ disceptat cum Marte; sic & C. Pal. quare nihil hîc mutandum in verbis puto. Servius ad illud Virgilii -- *Oleæque Minerva inventrix*, causam hujus litis paulo diversam adfert, idem tamen & Pausanias, & Marmor, collocant hæc sub Cecrope; ut errent, qui Orestem dicant primum in Areopago judicium subiisse. Id autem scripsit Eusebius ex aliquo antiquorum, & Scholiastes Euripidis ad v. 1651. Orestis; item Æschyli ad Eumenidas. Lucianus autem in libro de Saltatione expressè hanc vocat πρῶτον ἐν Ἀρεῖ πάγῳ κρίζειν. Dicebatur locus primò πάγῳ, Saxum; post hoc judicium Martis, Ἀρεῖ Θ. Cephalus ob Procrin, Dædalus ob Talam, Cly-

Clytæmnestra ob Agamemnona, ante Orestem, ob Clytæmnestram & Ægisthum interfectum, causam in Arco pago dixêre.

11. Τιθωνόν] Non hunc, sed Phaethontem Auroræ filium facit Pausanias. Alius fuit Tithonus Priami frater ἀμοιμήτηρ, quanquam ad λ. Iliad. v.1. Grammatici non distinguunt. V.p.209.

14. Σάνδακ] O. & P. Σάνδακ. Καλλίνδεξιν, P. Σαινέκλω, Ox. Hesychius, in Κινύρας, vocat Φαρνακήν. Stephanus in Ἀμαθῦς, Ἀμαθίστω. Fateor me in his nihil liquidi tenere. Pro Sandoco vel Sandaco Satrachum; pro Megeffaro Megarsum invenio in Cypro; in Chronologis Μεγάλαρον.

20. Κινύρας] Hinc est quod Cyprii apud Herodotum profitentur se oriundos ab Atheniensibus. V. etiam Pausan. p.5. præter hos filios Stephanus πεί π. dat ei Κερία & Μαρία.

21. Πάφον] Paphi filium facit Hyginus. Cinyras Paphi rex cum omni suâ prosapia nutriebatur in Veneris templo. Arnob.6. Hinc intelliges Hesychium in Κινυρίδαι.

26. Πυγμαλίων] De eo Porphyrius l. 4. de Abstinentiâ ab Anim.

27. Θυγάτρες] Cyprum Stephanus; Smyrnam Hyginus ei filiam assignat.

P.224. l.1. Ἀδωνες] Stephanus in Ἀμαθῦς, in Amathunte colitur Adonis Osiris ὃν Αἰγυπτιον ὄντα Κύπριοι καὶ Φοίνικας ἰδοποιῶν. . Alius ab hoc erat Adonis Byblius, si rectè distinguunt Tzetzes; aliqui duos quoque Cinyras faciunt Byblium & Cyprium.

6. Θάαν] Lege Θείαν. V. p.466. Quin imo sic legitur in 3 Halieut. Oppiani, & in Græcis Scholiis & in Tzetze. Multi hanc Myrrham Cinyræ filiam esse volunt, in eâ fuit sententiâ Theodorus apud Plutar-

chum in Paral. minoribus, & Stobæum Sermone LXII. item Hyginum. V. Tzetzem ad Lycoph. p. 133. Nicephori Basilicæ Diegemata.

15. Ἡ δὲ παλαιά.] Mallet *παλαιά*. mox O. & P. ἀφ' ἧς.

27. Ἀποδίδω.] Arnobius l. IV. hoc notat. V. Hymnum Orphei in Adonidem.

P. 225. l. 5. ῥαὶ αὐδὲ.] Fingunt Martem Ἀνίστασθαι Veneris sub specie apri Adonidem interemisse. Tzetzes.

6. Κέκροτο.] Sepultus est in Acropoli Athenis. Clem. Alex.

7. Κρανὰς.] Pro asterisco pone *κραναδὲ* vel *ἐκκραναδον*. Hujus res attigere Justinus, Suidas & Tzetzes. V. Scallig. ad Euseb. p. 30. His temporibus ut Varro scribit, regnante Athenis Cranao successore Cecropis, Diluvium fuit, quod appellatum est Deucalionis. Augustinus l. 18. c. 10. de Civit. Eusebius sub Cecrope id evenisse scripsit. Varro hæc ex Apollodoro videtur hausisse, ut alia quædam, de quibus prius.

20. Ἀνίσχοντο.] Intellige Cranaum inquit Faber. Malé. Habuit Amphictyon Cranai filiam in matrimonio, non est ergo credibile illum fuisse Cranai filium. Lego igitur *ἀνίσχοντα* cum Oxon. Cod. Quod autem juxta alios, esset Deucalionis filius, testatur Pausanias. Itonum reliquit filium, à quo Iton civitas, & Minerva Itonis dicta fuit. Schol. Apoll. Arg. 1. Stephan. Βεωβία.

23. Ἡραΐς.] Lege Ἡραΐς καὶ Κρανὰς θυγατρὶς Ἀθηνᾶς Tzetzes in Chil. Ἐκχρόνο — Ἡραΐς παῖς καὶ Ἀθηνᾶς ἡ Κρανὰς παῖς, in margine scribitur Ἀττίς. Idem alibi in Chil. hanc ipsam historiam per textum sine ullâ varietate Ἀθηνᾶς habet. Athena non nume-

numeratur inter filias Cranai. Puto igitur Apollodorum scripsisse Ἡραΐνη καὶ τῇ Κρανᾷ θυγατρὶς Ἀτθίδος, ut loqui intelligatur non ex suâ sed aliorum sententiâ, nam ipse supra quidem Atthidem decessisse scribit virginem.

26. Ἀθηναῖς] Apostolius Cent. XV. Suidas.

P. 226. l. 4. Ἐγγύς αὐτῆς] Scribe αὐτῆς ἐγγύς, πολλῶ, &c. Verte, quantum potuit (erat enim claudus) coire conabatur. Locum hunc adducit Sch. Hom. ιλ. β. ipsis verbis. Perstrinxit Tzetzes in Lycophr. p. 24. Idem est, qui Homero Erechtheus vocatur. V. Etymol. M. in Ἐρεχθίδης.

27. Ἀπ' αὐτῆς] L. αὐτῆς αὐτῆς.

P. 227. l. 5. Παναθηναίων] Suidas & Meurfius.

6. Παιδείαν] O. & P. Παιδείαν. Tzetzes Παιδείαν & Παιδείαν vocat. Mox post οὗτος ἢ Oxon. addit αὐτῆς. Mallem αὐτῆς. Ex hac ei natam quoque Orithyan scribit Eusebius.

12. Ἐν τῷ α, τῇ] Lego ἐν τῷ αὐτῇ πενήντ. Sepeliebatur in eo ipso fano in quo olim nutriebatur. Consule Euseb. Præp. Evang. l. 2. c. 8.

27. Ἐκλύσιες] Pal. ἐκλύσιες, sed rectius Oxon. ἐκλυσιές; & mox fortè νύσιες pro νοήσιες, ut Faber.

P. 228. l. 4. Πανδίων] Hic omiserunt operæ § & numerum VIII.

19. Ἐφθγγε καὶ] Hic quædam exciderunt in Latino, nimia properantiâ operarum. Servius ad Eclogam 6. & Zenob. Cent. III. hæc narrant.

25. Καὶ διὰ τύπων] Deesse possit καὶ. Mox παρατίθηται quàm περιτίθηται magis placet.

- P. 229. l. i. Περὶ Ἰάληται] Pal. ἐπὶ Ἰάληται. Servius notat etiam Ityn conversum in Phassam. Lege mox ἀπορρεῖ.]
7. Ἀποδανέσι] Ob domûs suæ calamitates mœrore confectus vitâ cessit. Thucyd. Pausanias. Euseb.
13. Βέτις] Eteobutadarum genus ab hoc ortum est, ex quo genere Sacerdotes Athenis elegebantur. Harpocr. in voce, & in Σίερον. Suidas, Hesych. in Βυτιάδας Porphy. in π. ἀποχ.
16. Ἐχ:παῖδας] Præter hos alii addunt Orneum, Alconem, Thespium.
18. Θυγαῖδες] De numero non constat; aliqui Sex fuisse volunt. Variant scriptores de immolatione, & ordine morientium. V. Suidam in Παρθένος. Porphyrium περὶ ἀποχῆς, 2.
24. Διϊονέως] Recte, utcumque Pal. & Oxon. Διόνου, & Apostolius Δῆνου. Infra lege Πτελίον.]
- P. 230. l. 9. Ἐχρίθ' αὐτῷ] Verte, cum haberet Minos. Κεράλυ glossema est; additur contra historię veritatem; nec agnoscit Oxon. Canis hic (inquit Hyginus) fuit Europæ Custos addita à Jove, inde venit ad Minoem. Tzetzes Chil. Μίνως — δὲς αὐτῷ εὐσοχον ἀκόνητον καὶ κύναν παχύδερμον. Quod sequitur ἐπὶ τέτοις, totum in his cum sciret virum sum.
13. Πίλ] Minus frequens, quam πίνυ.
20. Ἐε:θήραν] Oxon. ἐπὶ θ. & mox cum Pal. idem legit Διωκέντος ὃς αὐτῆς ἐο τῇ — Pal. autem λόσχη, noster λ:χχμῇ retinet.
24. Τυχὸν] Oxon. πυχόν, & Ἀρείφ πύγῃ, & πυγῇ, quæ & apud Tzetzem Chil. habes.

- P. 231. l. 1. Ἀρκίους Βορέας] Eam raptam scripsit Choerilus ἀνδρ' ἀμύλγυζ' ὑπὸ τὰς Κηφισῶ πηγὰς; Simonides, prope Brilissum, alii prope Ἰλισθόν, vel Ἐλισθόν ut apud Pausaniam legitur. Cui autem rapuit, erat Boreas filius Strymonis uti scripsit Hesagoras in Megaricis. Vide Schol. Apollonii lib. 1. Orithyam pro deâ cultam à mercatoribus ex saxo vetusto notat Reinesius.
4. Χιόνιω] Sch. Rhodii addit χθονίαν. Sed forte error est ex simili dictione.
10. Περὶ Τῆνον] Lego Αἴνον. Prope Ænum in Cephaleniâ ad Strophadas, ita Schol. Rhodii l. 11. ex Hesiodo. Quod autem ibi occidebantur, aliqui quidem prodidêre; Hesiodus verò, Antimachus & Apollonius aliter sentire.
13. Πλάξιπποσ] Scholiastæ Rhodii, Κράμβις & Orythos vel Parthenius.
16. Ἰδαίαν] Rectius quàm si cum Schol. Apoll. Δαίαν scribas, habet autem idem utranque lectionem. V. Schol. Sophoc. in Antigenen.
23. Κολάζοντα] Hercules cum λακίλους ἀπείκλινεν, inquit Schol. Rhodii, ex Dionysii Argonautis.
24. Ποσειδῶνι μίγνυ] Hoc testatur Schol. Eurip. V. p. 121. Cætera quæ de Eumolpo traduntur, à nemine alio (quod sciam) commemorantur, (noster autem s. haussit ex Callisthenis Thracicis, quod calligo ex Plut. Par. M.) quare licet in his quædam suspecta habeam, nolo tamen attingere; placet enim potius tacere, quàm incerta scribere. Paulo infra pro ἔνδον ὁ Βένδε-
 Cιώμης, codex Palat. legit ἔνδον ἐν βένδεσι κύμης.
- P. 232. l. 10. Μετὰ Ἰσμαρί] Apud Clementem Immarus, apud Pausaniam Immaradus, apud Eusebium Præp. Evang. Ismarus dicitur. Cecidit in prælio pro Eleuli-

niis contra Erechthea & Athenienses. Pro Τενύειον, Oxon. legit Τενύειον. Vide Steph. πένυρα.

P.232. l.30. Θυγατρίων [φάξη] V. Suidam in Παρθένοι. Plutar. Paral. Minor. Porphy. 2. l. αὐτὸν Ἀποχῆς.

P.233. l.29. Ἀιγία] Adoptatum à Pandione scribit Plutarchus in Theseo. Lycoph. Phemii filium scribit.

P.234. l.5. Πάν κρᾶτ' Ἀιγυῖς] Quoniam erat προσβύπατ' inquit Pausanias.

13. Ὁ δὲ δ. Oxon. Ὁ δὲ δις.

14. Ἀοκῦ] Pro ποδάρια (quam lectionem hinc Tzetzes retinuit) Plutarchus legit πόδα μία; Schol. Eurip. ποδάρια; hunc vide ad Medæ v. 678. ubi eidem ἀοκῖς vertitur γαστήρ, ποδῶν, αἰσθη-
ον.

15. Πρὶν ἐς ἄκρον] Schol. Eurip. γεννῶν Ἀδ.

P. 235. l. 7. Ἐπιέλι] Palatin. melius ἀπερί-
λη.

10. Μαγαθώνιον] Pausanias, p.50.

25. Πάρω] P.III. Minoam dictam notat Stephanus ex Nicanore.

P.236. l.5. Τρίχα] V. p.89. lege mox Μίνωι δὲ Μαγάρων.

17. Λοιμῦ] V. excerpta Helladii apud Photium. Zenob. c. 3. p.93.

20. Ῥακίρδω] Lego Ἀνθρίδα, (deinde omitto Ἡνθρινίδα quam ex priori factam suspicor) Ἀνθρίαν, sic enim Pal. & Oxon. Ὁδρίαν, hanc quippe addit Oxon. Hyginus aliquam ex his Spariantiden vocat. Diodorus fusè de toto hoc bello agit lib. 4.

25. Ῥάκινδω] Suidas in Ῥακινίδης. Mox pro ἀπὸ πρὸν ἀνέλεν.

P.237.l.3. I.δ.] Omitte 1,δ. V. p.238.

12. Καίσιδασι] Lege καίσιδασι.

17. Ἀγαλμάτων] Dædalus, inquit Pausanias, nomen habuit ἀπὸ τοῦ Δαίδαλον. Erant autem antiquis ἔθνη dicta δαίδαλα. Quantum ille statuariz addidit discas ex Euseb. Chron. ex Tzetze in Chil. pag. 10. ex Hesychio, & Zenobio, Cent. III. & Palæphato, & Callistrati *Statuis*.

19. Πέρδην) Aliis Περδίκη dicitur.

20. Τάλω) Palat. & Tzetzes vocant Ἀπάλω; Pausanias Κάλω dicitur, Schol. Eurip. in Orestem Τάνταλ. Dio-
doro τάως recté. Servius ad VI Æneidos in hac nar-
randâ historiâ ab aliis decedit.

36. Ποσειδῶν) Ταύρη) Erat hic Dux exercitus qui navi-
bus adveniens Minoem in regno acquirendo adjuvit
v.p.150. & Tzetzem in Chil. 1. hist. 19. Palæphatus
hoc nomine adolescentem quendam agnoscit in Mi-
nois aulâ. Eusebius in Chron. ex Philochoro pag.
125.

31. Σωήρπον) Canterus voluit Σωήρπον; Commeli-
nus Σωήρπον, Faber Σωήρπον. Ego lego Σωήρπον.
Sic loquitur noster alibi, Σωήρπον & Διός & p. 57.
Σωήρπον ἀντὶ & p.151. Tzetzes de hac re loquens
τῇ μοιχείᾳ γυναικὸς αὐτῆς Σωήρπον.

P.238.l.5. Μινολαύρη) Confer p.151. Dicta est Pasiphae
peperisse Minotaurum, quoniam duos peperit, unum
Minoi, Tauro alterum. Serv. Atheniensium pueros
à Minoe non credidit Aristoteles fuisse interfectos, sed
in agris operam rusticam exercentes consenuisse. Cæ-
terum non videtur simile veri Apollodorum ea hîc
voluisse repetere, de Minotauro & pueris, quæ su-
periori paginâ scripserat. Etiam suspicor, fo-
lium hîc intercidiisse, in quo Icari nativitas; Dædali
incarceratio; utriusque ad Cocalum fuga contineban-
tur,

tur. Possumus τὰ λεγόμενα supplere ex Tzetze, vel potius ex Zenobio, qui ut alijs, ita fors ferat, hac in re etiam conservavit nobis ipsa Apollodori verba. Scribit enim Δαίδαλον ὃς ὦν Ἰκάρῳ πατρὶ παιδί κενεῖρε Μίνως ἐν τῇ Λαβυρίνθῳ δι' ὅσπερ οἰεράσαντο μίσος ὅππ' τῷ ἑ Παριφάνης ἔρωσι, τῷ πατρὶ τὸ Ταῦρον · ὃ ὃ πρὸς καλαιοδίασας ἑαυτῷ καὶ τῷ παιδί, ὅς ἔπλετο τῇ Λαβυρίνθῳ, καὶ ἀναπαύμενος ἔφυγε ὦν Ἰκάρῳ. Ἰκάρῳ μὲν ἔν μεταφύτρων φερομένης, καὶ ἑ κόλλης ὑπὸ τῆς ἡλίας τακίσης, αἱ πτέρυγες διελύθησαν · καὶ ἔπεσεν μὲν εἰς τὸ ἄπ' ἐκείνου κληθὲν Ἰκάρειον πέλαγόν τε καὶ ἀπὸ τῆς. Δαίδαλόν τε ὃ διασώζει · ὃ Μίνως ἔν ἐδῶκε Δαίδαλον, καὶ κατ' ἐκείνῳ χόρεον ἐρδυνῶν ἐνδύμζε κόχλον, καὶ πολλὰ ὑπαγνῶτο δοῦναι μισθὸν τῷ διὰ τῆς κοχλίας λίθον διείρξαντι · διὰ τῆς νομίζων εὐρήσθην Δαίδαλον · ἐλθὼν ὃ εἰς Κώκελον, παρ' ᾧ Δαίδαλόν ἐκρύπτετο, δέκνυσται τὸ κοχλίαν · ὃ ὃ λαβὼν, ἐπηγγέλλετο διείρξιν, καὶ Δαίδαλόν δίδωσιν · ὃ ὃ ἔξάψας μύρμηκόν τινον, καὶ πρὸς τὸ κοχλίαν, εἴσει δι' αὐτὴν διελθόν · λαβὼν ὃ Μίνως τὸν λίθον διφρασμένον, ἥδετο ἔν παρ' ἐκείνῳ τὸ Δαίδαλον, καὶ εὐδίας ἀπῆλθε. Κώκελόν τε ὃ υποχόμενον δώσθην ἔξέτισεν αὐτόν · ὃ ὃ λευκόμενον ὑπὸ τῇ Κωκάλῳ θυγατρὶ ἀνγρέδον, ζήσαντες πῶσαν ὅππ' αὐτῶν ἀντῆ.

Dædalum autem cum filio Icaro Minos Labyrintho incluserat, quod illius opera Pasiphaë tauri esset amore capta. Ille vero alas sibi filioque adaptans Labyrintho excessit, volansque effugit cum Icaro. Quo altius, quam par erat, elato, ceram alarum ejus Sol dissolvit, itaque nomen dedit pelago, in quod delapsus est, Icario. Dædalus vero salvus evasit; quem & Minos est persecutus, & omnibus regionibus vestigando cochleam portavit, ingens etiam pretium pollicitus ei, qui testidini funem immitteret, Dædalum se inventurum sic confidens. Ad Cocalum vero delatus, apud quem Dædalus latitabat, ostendit ei cochleam,

cochleam, quâ ille acceptâ, immissurum se nuntiavit, & Dædalo tradidit. Qui appenso formicæ lineo filo, & cochleam perforans, finxit se per illam iturum. Minos vero accepto fune, latere apud illum Dædalum cognovit. Statimque tradi sibi postulavit: Cocalus autem daturum se promittens, hospitio accepit. Ille forte dum lavat à Cocali filiabus ardenti resinâ infusâ necatus est.

Cætera quæ ad Minoem & Dædalum pertinent docet Diod.Sic. Paus.Bœot. Strabo 6. Arist. Pol. .2. Stephanus in ΚέρυμΘ. Euseb. Chron.

10. Πίσσαν) Pendent hæc a p. 234. Thesei res fusè tractat Plutarchus; V. Euseb. & Pausan. & de ejus voto cum ad Minotaurum iret, vide Macrobius 1 Sat.c.17. & Tzetzem ad Lycophronem pag.144.

29. Πρωτόμυθος ὀκαλοῖτο) Pal. & Oxon. ὑπερχαλῖτο, unde fiat commodè ὀπυχαλῖτο. Lucianus, 'Εἰ μὴ περὶ ἀμὲρ δῖα δεῖ πρῶτον μύθοις λυσιτελεῖν. Præter hos sustulit Phæam, Scironem, Cercyonem, & Damastem dictum Procrustem. Plutarchus.

P.239.l.6. Ἀπόλλω) L. ἀπόλλυτο.

ΑΕΪΠΕΙ ΠΟΛΛΑ΄.

Primo defunt omnia, quæ pag. 151. recepit se scripturum de Phædrâ & Ariadne; Pauca sunt quæ de Theseo reliqua habemus; nihil autem restat de Amazonum contra Athenas expeditione. De Pelope ejusque regni divisione. De Belli Trojani origine, & Ilii exidio. De erroribus quorundam Græcorum post captam Trojam. Lucianus in Libro de Saltatione videtur Apollodorum in Epitomen misisse; ex eo possit quis colligere, quæ hîc desiderantur; nempe omnia, quæ acciderunt ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς ἐκδύς ἄχει ἤν' ἐκ πῶς νόσοις μηχανηθῶν; hæc erant Ὀδυσσεὺς μαρία, καὶ Φιλοκλήτης ἐρημία, καὶ ὄλας, ἢ πᾶσα Ὀδυσσεύς.

πλάνη

πλάνη, καὶ Κίρκη, καὶ Τηλέγονθ, καὶ ἡ Αἰόλη ἀνέμων δια-
 σεία καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς μυτιγέρον πρωγίας. Item ἡ κατὰ
 Παλαμήδους ἐπιβουλὴ. Ναυπλίη ὄργη. Ἄσκληος μανία, καὶ ἡ
 διατρεῖν ἐν ταῖς πόσιν ἀπόληα. De quibus ferè omni-
 bus extant apud Lycophronis Interpretem narratio-
 nes, quas ex Apollodoro hausisse meritò videri po-
 test, quoniam ex eo alia sua pleraque mutatus
 est.

}

F R A G.

Fragmenta

BIBLIOTHECÆ

APOLLODORI.

ΑΜφιλοχὸς δ' Ἀλκμαίωνος υἱὸν τρεῖς αἰῶνες Τροίαν
μὲν χιμῶνα ἀπὲρρίφθη πρὸς Μίσην· καὶ ὑπὲρ δ' βασι-
λείᾳ μονομαχῆντες, ἀλλήλους ἀπέκλιναν.

Amphilochus Alkæon's filius postquam profectus est ad
Trojam, tempestatis vi ejectus, venit ad Mopsum.
De regno contendentes se ipsi mutuo interemerunt.
Ex Tzetze in Lycophronem.

Γενόμενος ἐν Λιβύῃ λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, διὰ Κίνορα ποταμὸν
ἐλθὼν καπνικῇ. Μάγνης δ' καὶ Περδάνος ἐν Ἐυβοίᾳ πρὸς
δ' Καφαρία σὺν πολλαῖς ἑπέροις διαρθείσθαι. Νεόπλημος
δ' μετὰ ζήτρως περὶ εἰς Μόλοσθι ἀπὸ τῆς μετὰ Ἐλίου,
καὶ δὲ δάφνης δ' φοίνικα. Τὸ δ' Περδάνος πρὸς δ' Καφα-
ρία ταυγύσασθαι, οἱ σὺν ἀντὶ Μάγνης εἰς Κράτιον ῥιφέν-
τες φέπονται.

Guneus in Libyâ relinquens suas naves, venit ad fluvium Cinyphem ibique habitavit. Magnes autem & Prothous ad Eubœam prope Capharea cum multis aliis periêre. Neoptolemus verò post septem dies ad penetravit decessit cum Heleno, postquam Phœnicem in viâ sepelisset. Magnètes denique qui cum Prothoo erant, postquam ipse naufragio intercidisset, ejecti Cretam occuparunt. Tzetzes.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πώλησιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πειράμει δὲ Ἀδελφαὶ Ἀιδυλλὰ, Ἀστυόχη, Μυδιόστρατον μὲν ἔτι λοιπῶν ἀιχμαλώτων ἐκείσιν γερνῆσαι τὴν Ἰταλίαν, ἐυλαβέμεναι τὴν Ἑλλάδα δὲ Δελφίαν, πρὸς σκάφην εἰσέρουσαι, ὅθεν ὁ ποταμὸς Νάυαιδος ἐκλήθη καὶ αἱ γυναικες Ναυορίστιδες, οἱ δὲ σκαυαῖς Ἑλλήες ἀπολήσονται τὰ σκάφη, ἐκτὶ κρησίνης.

Post Trojæ captivitatem Laomedontis filiarum (Priami sorores) Æthylla, Astyoche, Medisicaste cum reliquis captivis, verentes servitutem apud Græcos, cum huc Italiæ pervenissent, navigiis ignes submisērunt; unde Fluvius Nauæthus dictus est, & mulieres Nauprestides. Græci verò qui cum eis erant, deperditis navibus ibidem habitare optimum factum crediderunt. Tzetzes. V. Cononem p. 254.

Sunt & alia quædam loca de Græcorum à Trojâ reditu in his Tzetze commentariis, quæ ego ex Apollodoro desumpta fuisse non dubito; quoniam tamen ejus nomine, ut ea quæ jam protuli, non insigniuntur, omittenda censeo. Scias interim L. C. me Venetiis & alibi gentium per literas diligenter quærivisse Apollodori ἀποδόμια, sed frustra. Quoniam autem Photius testatur Apollodorum Bibliothecæ finem fecisse in recensendis Ulyssis erroribus, ego quoque errores meos, quos in perlustrando Apollodoro admisi bene multos, in eodem Ulysse concludam; si prius
ma-

matriculam Græcorum à bello Trojano reducum,
exhibuero, quam ab hoc loco minime alienam fore
existimo. Ecce Matriculam,
Græci à bello Trojano reduces.

Acamas Theſci F.
Agamemnon Atrei F.
Agapenor Ancæi F.
Ajax Oilei F.
Amphilochus Amphiarai F.
Antiphus Theſſali F.

Demophoon Theſci F.
Diomedes Tydei F.

Epistrophus Iphiti F.
Euryalus Mecistei F.
Eurypilus Euxemonis F.

Guneus Enianum Dux.

Jalmenus Martis F.
Idomeneus Deucalionis F.

Leitus Boeotorum Dux.
Leonteus Coroni F.

Meges Phylei F.
Menelaus Atrei F.
Menestheus Petei F. •
Meriones Moli F.

Neoptolemus Achillis F.
Nestor Nelei F.
Nircus Charopi F.

Phidippus Theſſali F.
Philoctetes Porantis F.
Phoenix Amyntoris F.

Podalirius Æsculapii F.

Polyxenus Agasthenis F.

Prothous Tenthredonis F.

Stenelus Capanei F.

Teucer Telamonis F.

Thalpius Euryti F.

Thoas Andræmonis F.

Thrasymedes Nestoris F.

Ulysses Laertæ F.

F I N I S.

ANDREÆ

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERUM.

A

A

Bas Melampodis filius. 45. fil. Lyncei ex Hyperm. 77. 79.

Abderus Erimi filius. 109. — genere Locrus, ab Opunte, Herculis a-

masius ab equis Diomedei interemptus. ibid.

Abderus urbs. 110. 325.

Absyrtides insulae, 60. per Colchos habitatae. 61.

Absyrtus frater Medae. 59.

— Medeam persequitur. 59.

— jugulatur ab illa. 59.

Acacallis, Minois filia. 459.

Acalanthis avis. 422.

Acamas. 176. 377.

Acanthis, Autonoi fil. 417. vide **Acanthyllis**. 418.

Acanthus, Autonoi fil. unde sic dictus. 417. in avem versus. ibid.

Acanthyllis, Autonoi filia. 417. in avem versa. 418.

Acarnan, Alcmaeonis filiorum unus. 186.

Acarnania. 186.

Acastus. 42. Pelix filius 49.

— Peliam patrem sepelir. 64. Jasonem & Medeam Iulo eiecit. ib. fratrem Pelium in Pelio monte

dormientem relinquit, & ense insuper privat. 217.

Achzus. 24.

Achaia, tetrapolis 267. 449.

Achelous. 24. in taurum mutatus. 132.

Acheron. 15.

Achilles adolescentulus Deidameiam comprimit. 220. v. alia p. 307. 8.

315. 317. 324. 330. 1. 2. 3. 383. 4. 5. 390. 391.

Achilleum insula. 257.

Achivi ab Achæo nominati. 24.

Accipiter ex Hierace. 410.

Acontes 188.

Acontius, decipit Cydippen. 406.

Acrisius Proctum fratrem Argis exigit. 78.

— Argis imperat. 78.

— Ex Eurydice Danaen gignit. 78.

— de maribus liberis oraculum sciscitatur. 82. cubiculo aeneo sub terram constructo Danaen inclusam custodiri juber. 82.

— filiam compressam cum foetu in arca lignea conclusam in mare dejecit. 83.

— Argos deserit. 88. in Pelasgiam commigrat. 83.

A

— Eurydices

- Eurydices maritus, 196.
 Acrotatus, fil. Lacedæm. regis, 387.
 Actæa Nympha, 6. fœmina, 75.
 Actæon filius Autonoes & Aristæi, 159.
 ——— à Chirone educatus venator evadit, 159.
 ——— à canibus propriis in monte Cithærone devoratur, 160.
 Actæus, 213, 222.
 Actæ Cecropia dicta, 221.
 Acton, 25.
 Actor, 31, 39.
 Actor pater Menœtii, 49. ipse filius Hippasæ, 49.
 ——— Augææ frater, 129.
 Adiante, 76.
 Admetus Phœreus filius, 30.
 Admetus, 46. Phœris regnat, 46.
 ——— Eumeli pater.
 Adonis, Cinyræ & Metharmes fil. 223. Phœnicis & Alphis, 224. Thoantis & Myrrhæ. ibid. iracundia Dianæ ab apro percussus moritur, 225. Androgynus, 328.
 Adonidis amor Veneri exprobratus, 7.
 Adonis ex arbore myrrhæ, quæ per eum mulier conceperat, editur in lucem, 224.
 Adrastæa Nympha, 3.
 Adrastus, 34. ejus uxor Amphithea Pronai filia, 46.
 ——— Talai filius, 172. Argis regnat, 172.
 ——— in Thebas exercitum ducit, 174.
 ——— equo vincit in certamine Neææo, 175.
 ——— Athenas proficiscitur, 181.
 ——— ad misericordiæ aram Athenis confugit, 181.
 ——— ab Atione equo vectus in tutum evadit, 180.
 ——— cadaverum tumultuandorum potestatem precatur, 181.
 Adyæ, 75.
 Aello, 6.
 Aëliopus, 54.
 Aërope, 152, 153.
 Aëropus, ex Botre avis, 439.
 Aëthon, 438.
 Aëthlius, 24.
 Aëacus, 49.
 Aëacus Jovis ex Aëgina filius, 213.
 Aëacus Endeiden uxorem ducit, ibid.
 Aëacus cum Psamathe coit, ibid.
 Aëacus pietatis servantissimus, 214.
 ——— apud inferos in honore summo est, ibid.
 ——— Claves Plutonis servare creditur, 214.
 Aëxa, 60.
 Aëbialis, 346.
 Aëdon Luscinia, 330.
 Aëtes Solis & Perseidis filius, 37.
 ——— Phrixum hospitio excipit, 37. filiam Chalciopen nuptui dat Phrixo, 37.
 ——— aureum vellus Jasoni se datum pollicetur, 57. non dat, 57. navem Argo inflammare vult, 58.
 ——— membris filii colligendis occupatus, à filia persequenda deficiit, 59.
 Aëgeum mare, 296.
 Aëgeon, 188.
 Aëgeoneus, 211.
 Aëgeus, 49.
 Aëgeus Metam uxorem ducit, 234.
 ——— Pythiam adit, ibid.
 ——— Aethræ præcipit, ut si filium ex eo pepererit, eum educet, 234.
 ——— Athenas contendit, 235.
 ——— Thesei pater, 238.
 Aëgialea, Aëgialei filia, 35. Adrastræ, 35, 46.
 Aëgialea Peleponnesus vocata fuit, 67.
 Aëgialeus, 35, 46.
 ——— Inachi ex Melissa filius, 67.
 Aëgialeæ regioni nomen dedit, 67.
 ——— Adrastræ filius, 182.
 Aëginetæ sacrificant Dianæ Aphæ, 476.
 Aëgisthus, 319.

Aëgithallus.

- Agithallus, 443.
 Agymius Doricorum rex, 134.
 — per Laphias armis interficitur, 134.
 — obsidione pressus Herculem in societatem & regni partem arcessit, 135.
 Agina Afopi filia, 38.
 — ab Jove rapta, 213. Insula, 63.
 Agius, 74.
 Ag'c, 117.
 Ag'cis, 236.
 Agolius, 440.
 Agypan, 20.
 Agypius Anthei filius, 413.
 Agvptus Beli filius, 72.
 — Beli patris missu Arabiam habitatum vadit, 72. hic Melampodum terram per se devastaram de suo nomine Egyptum vocari voluit. ibid. è pluribus conjugibus mares quinquaginta suscepit. ibid.
 Egyptus, 75.
 — Meropes filius Polyphontem perimit, 146.
 Emon Ciconis filius per Sphingem interemptus, 170.
 Emon, 188.
 Eneas, 206.
 Eneus, 39.
 Enigma Thebanis à Sphinge propontis solitum, 171.
 Enus, 113.
 Eolenses ab Eolo dicti, 14.
 — ex Thessalia per Endymionem educti, 26.
 Eolia Amythaonis filia, 27.
 Eolis, 269.
 Eolus, Priami fil, 201.
 — in merum mutatus quod conjugem nimium fletu, ibid.
 — artem conjectandi somnium edoctus, 210.
 Eichreis, 138.
 Eion, 31, 42.
 Eion Chrethi filius, 47.
 Eculapius non filius Lucippi Arisnoes, sed Coronidis Phlegyx filius fuisse putatur, 197.
 — Apollinis & Arisnoes filius, 197.
 — Podalirii & Machaonis pater, 202.
 Ethilla, 254.
 Ethiopia, 231.
 Ethiops, 75.
 Etna Siciliz mons 21, 393, 417. descriptio ejus, 21. Etnei ignes, 288.
 Ethra Thesei mater, 238. per Castorem & Pollucem captiva abducitur, 201.
 — per Egeum compressa, 234.
 Ethus Jovis filius, 255.
 Ethula filia Neptuni ex Alcyone, 104.
 Etolia, 27, 142, 143, 203.
 Eolus Endymionis filius, 27, 255, 320.
 Etolus Leo, 427.
 Eux Nympha 469.
 Agamemnon, 153, 200. filiam mactat, 326, 455, 474.
 Aglaia, 7, 138.
 Agapenor, 185.
 — Ancei filius, 202.
 Agaptolemus, 74.
 Agathenes Polyxeni fil, 202.
 Agathon, 211, 306.
 Agave, 6, 74.
 — filia Cadmi, 158.
 Agelaus lapis, 14, Polyzelus, 14.
 Agelaus Oenei filius, 407.
 — Temeni filius, 145.
 — Priami servus, 210, al. Archel.
 Agenor Phazis filius, 27.
 — Pluronis filius, 27.
 — in Phœnicen profectus rerum suarum sedem collocat, 71.
 Agenor, 68, 71, 27.
 — in Europam proficiscitur, 147.
 — Telephassam conjugem ducit, 147.
 Agraules, Astxi filis, 222.
 Agrius gigas à Diana interfectus, 18.
 Agrius centaureus, 104.
 Agon Eumeli filius, 431.
 Ajax Oilei filius, 202.
 — Telamonis

- Telamonis filius, *ibid.*
- in bello contra Ilium Herculem secutus, Hefionen muneri accipit, 215
- Teucrum procreat, *ibid.* ejus monumentum, 324. honos ei à Locrensis habitus, 257.
- Alastor, 41, 370.
- Alba, 297.
- Alcuz, 89.
- Alcandor Orchilus factus, 433.
- Alcahoe Minyx filia, 422.
- Alcathous, 29.
- Oenei frater, 34.
- Alceſtis, 42.
- pro marito ſuo mori non dubitat, 47.
- Admero marito reſtituta, 124.
- Alcidamas, 405.
- Alcides, 99.
- Alcidice, 40.
- Alcimenēs, 80.
- Alcinoe, 90.
- Alcinous Phzacum rex, 61.
- Medeam Colchicis reddere non vult, 61.
- Alcinus, 200.
- Alcippe, 222, 237.
- Alcis, 74.
- Alcmxon Epigonorum dux, eſſe non vult contra Thebanos priuſquam ſupplicium de matre ſumpſerit, 181.
- Alcmxon Amphirai filius, 182.
- matrem necat, *ibid.*
- ob matricidium furit agitatur, & ad Oicleum in Arcadiam ſe recipit 184.
- à Phegeo luſtratus Arſinoen filiam uxorem ducit, 184.
- Pſophidem proſectus, tum ſe furore liberatum iri ait Phegeo ubi monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & peplum, 185.
- per Phegei filios occiditur, *ibid.*
- Tiſiphonen emit, 187.
- Alcmxonis tragædia ſic appellata, 34.
- Alcmena, 90.
- duos parit filios, 94. Herculem quidem Jovi, sed Amphitryoni Iphiclem, 94.
- Nuptias promittit ei quicumque fratris necem ulciſceatur, 91.
- Euryſtheo radiis textoris oculos effodit, 140. moritur, 466.
- Alcmenon, 74.
- Alcon, 200.
- Alcyon, avis, 426.
- Alcyone, 193.
- Alcyoneus gigantum præcipuorum unus, 16. Diomi filius, 419, 443. immortalis, 16.
- ſagitta conſoſſus, 17.
- Alebiton Neptuni fil., 115.
- Alector Leiri pater, 50.
- Alector, 173.
- Aleres Hippotis filius, 200, 266.
- Aleus, 49.
- A'eus Aphidz filius, 190.
- Alexander ſuuius Rheginos à Loeris ſeparans, 248.
- Alexander, 140.
- Oenonen ducit uxorem, 398.
- Sagittis Herculeis ſauciatur, 212.
- in Trojam relatus occumbit, *ib.*
- Alexander Phzreus, 300.
- Alexandra filia Paridis, 319.
- Alexiars, 137.
- Alipherus, 188.
- Almenus Martis filius, 50.
- Aloeus, 25.
- Aloidz, 25.
- Aloidz ſeipſos telis conſciunt, 26.
- Alopius, 138.
- Alpheſibza, 224.
- Alphzus ſuuius, 43, 328.
- Alibza, 21.
- Theſſii filia, 29.
- ex Oeneo Meleagrum peperit, 29
- de ſtrem eade mæſſia ſtipitem accendit, unde Meleager contabescit, 31.
- filium execratur, 32.
- ſe ſuſpēdit, 33.
- Althemenes, 152.
- veritus nè patri mortem inferat, reliſſa Cretā in quendam Rhodi locum adpellit, 152.
- locum quendam Rhodi Cretaniam nominat, 152.

- Cratæum patrem non agnitum interficit, 154.
- terræ hiatu absorbetur quod patrem per ignorantiam occidisset, 154
- Amalthæa**, 3.
- Hæmonii filia, 132. hæc tauri Cornu habuit, 132.
- Amarynceus**, 33.
- Amarynthus**, 161.
- Amazones** per **Bellerophonem** expugnant, 82.
- armis capris in navem **Herculis**, equis vectæ decurrunt, 112.
- Ambracia**, 411.
- Ameilera** quæ & **Aspallis** & **Hecæerga**, 432.
- Amestrus**, 138.
- Aminias**, 264.
- Amitodarus**, 81.
- Ammon**, 86.
- Amphesibæa** palus, 372.
- Amphianax**, 78.
- Amphiaræus** **Oiclei** filius, 49. unde sic dictus, 313. vaticinandi peritissimus, 173.
- Militiam subire coactus filiis imperat, ut quàm primum possint, matrem occidant, 174.
- **Curius** & **disco** vincit in certamine **Nemæo** 175.
- **Tydeum** odit, 179.
- defectum **Menalippi** caput ad **Tydeum** perfert, ib. — cerebrum absorbet, ibid.
- ad **Ismenû** amnem confugit, 180.
- in humeris à **Periclymeno** vulnus accipit, ibid.
- hiatu terræ absorbetur, & nunquam conspicitur amplius, ibid.
- Amphytyon** **Deucalionis** vel hominis indigenæ filius, 225.
- ab **Erythronio** ex **Attide** expellitur, ubi in ea annos duodecem regnasset, ibid.
- **Vulcani** & **Palladis** filius est secundum quosdam, 225.
- post **Cranaum** expulsus in **Attide** regnat, 24. 225.
- regno pellitur, 225.
- Amphidamas** pater **Clysonymi**, 191.
- Amphidicus** **Parthenopæum** prostermit 179.
- Amphilochus** **Amphiaræi** filius, 182.
- **Alcmæonis** filius, 186.
- **Amphilochus** **Argos** **Amphilochi** cum concedit, 187.
- **Creæti** filius, 102.
- Amphilochus** **Dryantis** filius, 390.
- Amphimachus** **Lyciorum** rex, 249.
- Amphinomus**, 288, 427.
- Amphion**, 41.
- Amphion** cum **Zetho** obtruncat **lycum**, 165.
- **citharædicam** exercet, 166.
- **Nioben** ducit uxorem, ibid.
- moritur, 168.
- Amphion** ex **Jove** & **Antiope** natus, 194.
- Amphissus** **Nymphis** templam condit, certamen instituit, 465.
- Amphithea**, 46.
- Amphitrite**, c. 6, 232.
- Amphirryo**, 89.
- redemptus à **Polyxeno** boves **Myceas** abducit, 91.
- **Thebas** profectus à **Creonte** expiatur, 92. sororem **Peimeden** **Licymæno** tradit, ibid.
- ad **Cephalum** profectus contra **Teleboas** bellum parat, 92 479 **Creontem** sibi ad id socium adjungit, 92.
- **Athenas** proficiscitur, 93.
- **Thebas** renavigat, 94, 95.
- ad **Alcmenen** reversus, & ab illa negligentius exceptus, cur id faciat ab ea perit, 94 à **Tiresia** concubitus **Jovis** cum uxore **Amphitrite** resciscit, 94.
- Amphoterus** **Alcmeonis** filius, 186.
- Amulius**, 206, 298.
- Amycla** **Nobes** fil. 167.
- Amycla** **Beaneiræ** mater, 190, 375.
- Amycla**, 278.
- Amyclas** **Cleocharæ** **Naidis** **Nymphæ** filius, 196, 374.
- Amycus** **Nepuni** & **Bithynidis** fil. 52.
- viribus præstat aliis, 52. in regnum suum venientibus castris secum expugnare cogit, 52 devictos perdit, ibid.

- per Pollucem pugilando perimitur, 53. ejus sepulchrum. 322.
- Bebrycum Rex. 111.
- Amydone una Danai filiarum quam disquirens, telum in cervam jacit. Satyrum verò dormientem ferit. 73. Cum Neptuno concumbit. 73.
- ex Neptuno pręgnans Nauplium parit. 77.
- Amythaon. 27, 79. Pylum habitat. 42. Cethei fil. ibid.
- Amyntor Herculi armis procedere volenti impedimento est, 135.
- Amyntor Phznicię pater. 220.
- Anaphe insula, 62, 298, unde dicta. 299.
- Anaurus. 48.
- Anaxibia Blantis filia. 42. Cratiei. ib.
- Anaxo. 89.
- Anceus Lycurgi filius. 30. 31, 49.
- Argo gubernat. 56.
- Agapenoris pater. 202.
- Ancillę Medę Argonautis illudente 62.
- Anchiroe Erasini filia. 475.
- Anchises Asiaraci & Themidis filius. 206, 293.
- Anchius centaurus. 104.
- Andręmon. 29.
- Andręmon Oenei filiz maritus. 35.
- Andręmon Oxyli filius. 143, 464.
- Androgeus. 150, 152.
- Minois filius. 235.
- per Jovem in taurum Marathonium missus, interficitur ab illo. ibid.
- Andromache Eetionis fil. 112, 330.
- Hectoris uxor. 112, 330.
- Andromeda Cephei regis filia, 86. a ceto devoranda. 86, 283.
- Andromedes Piscator. 476.
- Anchinoe, Nili filia. 72.
- Andrus insula. 285.
- Anexibia. 75.
- Anicetus. 137.
- Animę mortuorum fugiant Herculem apud inferos. 121.
- Animal habens unam vocem, quadrupes, bipes ac demum tripes, quoddam sit. 170.
- Anius. 285.
- Anogon. 204.
- Anonymus gigas. 310.
- Annus olim annis octo constabat. 157.
- Annus per Jovem in tres partes divisus. 224.
- Antæus Neptuni filius. 118. peregrinos secum palęstra demicare coactos occidit, 118. si terram contingeret robustissimus evadebar. 118. filius terrę nonnullis est habitus. 118.
- Antandrus. 285.
- Antea. 78.
- Antheis, Hyacinthi filia. 236.
- Anthelea. 75.
- Anthemus fluvius. 115.
- Anthemusia regio. 251.
- Antheas. 413.
- Antheus Halicar. 371.
- Antiphus. 25, 211.
- Anthippe. 138.
- Anthus Autonoes filius. 416.
- Antiares. 138.
- Anticlea. 396.
- Anticyra. 308.
- Anticyreus. 308.
- Antigone. 171.
- Oedipi filiarum sola superstes, Polynicis corpus humandum curat. 181.
- viva conicitur in sepulchrum. 181.
- Antigone Astoris filia Pelco nubir. 215. se suspendit. 216.
- Antigone Eurytionis filia. 217.
- Antigonus Ephesus. 315.
- Antileon. 137.
- Antilocus. 42.
- Antilochus Nestoris filius. 203.
- Antimache. 138, 191.
- Antinoe Peliz filia. 63.
- Antioche. 34.
- Antioch. 590.
- Antiochus Hercule natur. 143.

Antiope. 138.
 — minas patris fugiens ad Epopeum se recipit. 165.
 Antiope vinculis soluta clam ad filios contendit. 166.
 — ex Nycteo & Polyxone orta. 194.
 Antiphus. 336.
 Antoderus. 315.
 Antrum Cyllenes. 194.
 Aonia. 451.
 Apemolyne. 151.
 Aper per Dianam in Oenei agrum immittitur. 30.
 Aper Calydonius. 126, 162.
 Aphareus. 39, 197.
 Aphza Bittonarum. 476.
 Apheta urbs Thessalix. 52.
 Arphidas Arcadis & Leaneix vel Meganix filius, Elati frater. 190.
 Apia dicta Peleponnesus. 68.
 Apis Phoronei filius. 67, 27.
 — dominandi libidine furens, Peleponnesum de suo nomine Apiam denominari jubet. 67.
 — sine liberis moritur. 68.
 — inter Deos relatus Sarapis appellatus est. 68.
 Apodasimus. 278.
 Apollo diviniandi facultatem edoctus est à Pane. 10.
 — Marlyam occidit. 11.
 — cum Marlysa citharæ cantu contendit. 11. eum vincit. 12.
 — oculum Ephialtæ lavum sagittis effodit. 17.
 — sibi Marpeßam in matrimonium collocari petit. 28. ejus filii. 28.
 — virginem Marpeßam Idæ aufert. 28.
 — mercede conductus servit Admeto Pheris regnanti. 46.
 — Agizus. 62, 298.
 — pellem immittit Trojæ. 112.
 — mares Nubes in venatione omnes intere facit. 167.
 — Delphicus. 191.

— boves quærit. 194.
 — boum quærentiarum causa Pylum concedit. 194.
 — vaticinandi peritus. 195.
 — Mercurium apud matrem Maiam de bobus ipsi per eum furtim abactis accusat. 195.
 — Mercurium manibus sublarum ad Jovem portat, & ab eo, Jove præfente, boves reposcit. 195.
 — Lyram à Mercurio petit. 196.
 — acceptâ Lyra reddit boves. 196.
 — titulu per Mercurium compactæ habendi desiderio miro ducitur. ibid.
 — virgam auream quâ ad boves pascendas urebatur, Mercurio pro titula dat. ibid. eum calculandi artem docet. ibid.
 — Hyacinthum disco nolens percutiens interficit. 197.
 — Coronidem amat & cum ea statim concumbit. ibid.
 — Corvum delatorem maledictis immodicis execratur. 198.
 — Cyclopa occidit. 199.
 — armenta pascit. ibid.
 — boves domini gemelliparas omnes facit. ibid.
 — Cassandram in stuprum illicit. 211.
 — Varietia Cassandræ facit irrita & fidei inanis. ibid.
 — Egletes. 62, 298. Branchicus. 278. Carnus. 265. Erithius. 336. Gortynius. 452.
 — Hyperboreus. 441. Leucates. 336. Pythius. 330. 335. Vulturius Achillem occidit. 331. amat Daphnen 375. Hymeneum. 449.
 Alexandri & oli Hymni. 372.
 Apsiate. 390.
 Apteros Cierensium princeps. 399.
 Aqua Stygis de scopulo per interiora Iccæ fluens, à Jove iurisperandi religione decoratur. 5.
 — Jovi contra Titanas opem tulit. 6.

Aquila Typhonis & Echidnae filia,
119. jecur Promethei in monte
Caucaso depascit, 22, 120. sagittis
ab Hercule conficitur, 120.
Aquila post preces Herculis de prole
maculâ obtinenda factas appa-
rens, 215.
Aia Apollini Aegle ab Argonautis
exstructa, 62.
— Junoni Acræ, 65.
— Jovi Genzo, 136.
— Miserecordiz, 140, 181.
— Arabyrio Jovi statuta, 152.
Arabia, 74.
Arabius, 475.
Aræ duodecem Deorum per Hercu-
lem excitatæ, 129.
Aræ tres Jovi excitatæ, 144.
Arba: mons quidam, 115.
Arbelus, 76.
Arcadum legislator, 326.
Arcades, 187, 135.
Arcadia, 79, 109, 184, 190.
Arcas Jovis & Callistone filius, 190.
Arce, 331.
Arceophon, 473.
Arceus Laeræ pater, 49.
Archebares, 188.
Archedice, 138.
Archelaus Cyprius, 75, 320, 336, 90.
Archemachus, 138, 211.
Archemorus, 46.
— per draconem peremptus, 175.
Archeteles ab Hercule occisus, 133.
Area Cleochi filia, 149.
Arene Oebali filia, 197.
Aicopagus, 230.
Arestor, 70.
Arete Alcinoi conjux, 61. Medeam
dat Jasoni uxorem, ibid.
Arethusa, 117.
Arethus, 42.
Arens, 427.
Argantho, 400, 401, 454.
Argæus, 299, 318, 431, 466.
Arge, 7.
Argæle, 138.
Argæus Lycymni filius, 136.
Argia, 46.

Argiope Nympha, 8.
Argiphontes Mercurius cognomina-
tus est, 70.
Argivi cognita Thebanorum fugâ
ingrediuntur Thebas, 183.
— partem prædæ Thebanis ablatae
Delphos ad Apollinem mittunt,
183.
Argius, 75.
Argo navis à fabro appellata, 49.
Argo navis, 51.
— Argonautas alloquitur, 60.
— à Colchis inventa, 61.
Argonautæ in Phineum animadver-
tunt, 281.
— mulieribus Lemniis admiscuntur,
50.
— à Lemno ad Doliones
perveniunt, 50.
— pugnant adversus Doliones
ignati, 51.
— Phineo mensam sternunt, 52.
— ad Mariandynos perveniunt, 56.
— à Lyco Mariandynorum rege
benignissimè excipiuntur, ibid.
— in Ausoniam profecti per Cir-
cen ab Absyrti cæde expiantur, 60.
— Hetruriam legunt, ibid.
— circa Sirenes navigantes ab
Orpheo inhibentur, ibid.
— Siciliam prætervesti in
Coreyram appellant, 61.
— cum Medea in altum avehuntur,
ibid. noctu navigantes in maximam
incidunt tempestatem, ibid.
— Apollini Aegle sacrificant, 62.
— ad Aeginam aquatum contem-
dunt, 63. illic ob aquam oritur illis
pugna, ibid. per Eubzam Locridem-
que navigant in Iolcum, ibid.
Argos urbs, 144, 159, 285, 344, 369, 475
Argo, 286, 310.
Argus Phixi filius, 448. navem re-
morum, 50. construit, 48.
Argus & Niobe & Jove nascitur, 68.
— à Phoroneo regnum accipit, ibid.
— Peleponnelum à se Argos ap-
pellari iubet, ibid. Evadnen uxorem
ducit, ibid.

Cergus Panopæi, ib. hanc corpore toto oculatam fuisse aiunt, 68. taurū qui *Arcadiam* devastabat, tollebat, ibid. tauri istius corio se circumtegebat, ib. *Saryrum Arcadibus* vim inferentem interficiebat, 69. *Echidnam* interimebat, ib. *Apidis* eadem ulciscēbatur, ibid.

—— lapide perimitur, 70.

Argus canis Astrionis, 161.

Aegyphia Aegypti conjux, 74.

Ariadne, 150.

Aries aurei velleris, 36. 37.

Aries concisus & elixatus, agnus iterum sit per *Medæ* veneficium, 64.

Arior, 157. 10.

Arisbe Metropis filia, 209.

Arisbe Hyrracho datur uxor, ibid.

Aristus Autonoe libi conjugavit, 158.

Aristarchus, 329.

Aristodeme, 211.

Aristodemus fulmine ictus occumbit, 148.

Aristomachus, 46.

—— interficitur, 141.

—— *Hippomedontis* pater, 174.

Ariston, 388.

Aristonicus Tarentinus, 306. 310.

Araxus, 259.

Arrhetus, 211.

Arfinoë per *Phegei* filios capta, *Tegeam* transvehitur, & *Agapenori* traditur custodienda, 185.

Arfinoë per *Apollinem* gravidata *Æsculapium* parit, 197.

—— *Leucippi* filia, 195.

Arhippa, 422.

Artemicha, 442.

Artemisia, 314. 323. 337.

Ascalabus Mismes fil., 451.

Ascalaphus Marris filius, 50. 102.

Ascanius, 211. 285.

Asia Oceani fil., 5. 244. 269. 279. 286. 295.

Asius, 189.

Asopides, 138.

Asopus Oceani & Terhyis filius, 212.

—— *Aeginam* à *Jove* raptam querens *Corinthus* abir, 210.

Aspalis, 430. 31. 32.

Asperus, 327.

Assaon, 397. 398.

Assaracus, 253. 254.

Assaracus Capyn procreat, 206.

Assatio carium per *Mercurium* primum inventa, 195.

Asselus, 372.

Assyria, 351.

Assyrii, 223.

Aster, 306.

Asteria, 10.

Asteria insula, 468.

Asterion regulus Gretensum, 149.

—— ex *Europa* in conjugem ducta filios aliquot sustulit, ibid.

Asterius, 41. *Comarz* filius, 50.

—— liberis nullis relictis decessit, 150.

—— cognomento *Minotaurus*, 151.

Asterope Cebrenis amonis filia, 209.

Asteropea, 39.

—— *Peliz* filia, 63.

Astra nata sunt ex Astræ & Aurora, 5.

Astræus, 5.

Astyanax, 137.

Astyanassa, 317.

Astycratea, 167.

Athydamia, 139.

—— *Pelem* apud *Acastum* calumniatur quasi eam stuprare voluisset, 216.

—— *Acasti* conjux *Pelei* amore correpta eum per literas ad concubitum invitat, ibid.

Athygites, 431.

Athygonæ, 211.

Athyrons Phaëthontis filius, 223.

Athyche Phalantis filia, 139.

Athyoehe, 167.

Athyoehe Simoëntis filia, 206.

Athypalza, 128.

Atabyrium mons, 152.

Atiope Nyctei filia, 165.

Atalanta Schoenci filia, 31.

—— feram *Oenei* agros vastantem prima percussit sagittâ, 31.

Atalanta Clymenes & Jasi filia, 191.

—— exposita per *Ursam* lactatur, 192.

—— per venatores invēta educatur, ib.

—— adulter facta ætatis se virginem conservat, & in solitudine venari studet, ibid.

Rhæcum

- Rhœcum & Hylzum centauros vim virginitati parantes sagittis perfodit & necat, *ibid.*
- cum viris præclarissimis ad venationem in aprum Calydonium indictam venit, *ibid.*
- ad certamen in Peliz honorem institutum se confert, 192.
- cum Peleo luctans palmam auferat, *ibid.*
- ut nubat per patrem adducitur, *ibid.*
- armata cum procis in stadio decurrit, *ibid.*
- pomis aureis colligendis intenta, cursu vincitur per Melanionem, *ibid.*
- non Melanioni sed Hippomeni nupta, 193.
- ex Melanione, vel ex Marte Parthenopzum procreavit, *ibid.*
- Ate*, 207.
- Athamantia*, 38.
- Athamas*, 24.
- Æoli filius, regulus Bæotiz, 35.
- de rerum penuria Levanda oraculum consultit Delphicum, 36.
- liberis etiam illis quos ex Inone sustulerat, ira Jæmonis privatur, 37.
- furens ipse Learchum filium sagittâ perimit, 37.
- è Bæotia pellitur, *ibid.* Deum rogar ubi habitaturus sit in posterum, & de eo per deum certior fit, *ibid.* lupis ovium femora depascentibus obviam venit, 38. regionem in qua sedem posuisset, *Athamantiam* vocavit, *ibid.*
- majorem natu filium Learchum quasi cervum venatus interficit, 159.
- Athenæ*, 140, 244, 267, 282.
- Minervæ adjudicatæ sunt, 222.
- Athenienses* Eurythæi filios occidunt, 140.
- Thebas capiunt, 181, 265, 266, 282, 283.
- & fame & peste vexantur, 255.
- ad Jovem placandum filia: Hyacinthi jugulant, 236.
- de belli per Minoen illati exitu oraculum consulunt, 236.
- Atlantica*, 74.
- Atlantidæ*, 194.
- Atlas* humeris cœlum sustinet, 5.
- decerpia ex Hysperidum hortu mala ad Herculem perfert, 120.
- audit quod Hercules cisticillum ad cœlum commodius sustinendum sibi facere vellet, rursus id onus recipit ipse, *ibid.* poma aurea Hysperidum deponit, 120.
- Atlas*, 192.
- Attax*, 438.
- Arthis* virginitate nondum expugnata moritur, 225.
- Attica* universa per Neptunum pelago inundata, 221.
- Atreus* Menelai pater, 102.
- Attosa*, 251.
- Atromes*, 138.
- Atropos*, 7.
- Atymnius* Jovis & Cassiopeæ filius, 149.
- Auctores* cordis Apidis per Argum Panoptem perimuntur, 69.
- Auge* Alci & Neæræ filia, 131, 139, 190. ab Hercule eam non agnoscere vitatur, 131. puerum occultè parens in templo Minervæ deponit, *ibid.*
- Sacerdotio Palladis in luco ejus præest, 191.
- Augeas* rex Elidis, 106. cujusnam filius, 106.
- Helii filius, 50.
- pecoris distissimus, 106. Herculi promittit postulare, *ibid.* sed paulo post promissis stare non vult, 107. ejus stabulum, 328.
- imperatur Phyleus & Hercules ab Elide facestant, *ibid.*
- per Herculem bello imperitur, 128. cui duobus electis se opponit, 129. occiditur per Herculem, *ibid.*
- Augustus* imperator, 327.

Aulis, 125.

Aurora, 5.

— **Orionem rapit**, 132.

— **Cephalum rapit**, 39.

— **Tithonum amat & in Æthiopiam aufert**, 209.

— **Cephalum perdit & amat**, 223.

— **Cephalum secum in Syriam asportat, ex eoque gravidata Tithonum parit**, *ibid.*

Ausonia, 60.

Aurelion, 142.

Aurochthonæ, 461.

Autoleon, 257.

Autolychns Mercurii filius, 49.

Automare, 74.

Automedea, Alcathoi filia, 98.

Auronoe, 6, 75.

Auronoe Perei filia, 139.

Auronoe Cadmi filia, 158.

Auronoe Melanei filius, 416-17-18.

Axion Phegei filiorum unus, 185.

Axius fluvius, 410.

B.

Babylon, 441.

Bacchæ in vincula conjecit, 162.

Bacchidæ, 373.

Bacchus Argivis mulieribus furorem injicit, 45.

— **ad Terhym confugit, sub formâ puellæ**, 162, tauri, 422. **Melanthides**, 283. **Comædia**, 322.

— **Indiam universam peragrat & Thraciam**, 162.

— **In Thracia & India stelis locatis, Thebas revertitur**, *ibid.*

— **foeminas Thebanas, relictis domibus, in Cithærone monte debacchari compellit**, *ibid.*

— **se demum Thebanis declarat**, 163.

— **Argos adit**, *ibid.*

— **ad Icariam in Naxum transvehitur**, *ibid.*

— **predatorem Tyrrenorum na-**

vem mercede conducit, *ibid.*

Balius equus Peleo per Neptunum donatus, 332. **prius gigas**, 324.

Banus, 161.

Barba Typhoni impexa proluxa erat, 19.

Basileus Lycii filius, 346.

Batea, 199.

Batea Teucii filia, 206.

Baton auriga Ampharai, 180.

Bartus & ejus Specula, 449.

Bebyree, 75.

Bebyres, 52.

— **in Pollucem impetum faciunt**, 33. **Salmadessum deveniunt**, *ibid.*

Bellerophontes ex Eurymede Glanci filius, 38, 80, 148, 351.

— **Chimæram occidit ignivomam**, 38.

— **fratrem imprudens perimit**, 80.

Argos confugiens expiatur à cæde fratris, *ibid.*

— **cum Sthenobza concumbere non vult**, *ibid.*

— **conscenso Pegaso Chimæram sagittis impetit**, 81.

— **in Solymos pugnat**, 82. **Amazonas expugnat**, *ibid.*

— **Lyciorum juventutem cædit**, *ibid.*

Bellum à Jove contra Saturnum Titanasque fratres gestum, 4.

— **inter Curetes & Calydonios**, 32.

— **contra Labdacum**, 228.

— **inter Athenienses & Eleusinos**, 232.

Bellum Trojanum, 300.

Belus, 71, 466.

— **ex Aegypto non discedit**, 72. **regnum consequitur**, *ibid.*

Anchimoen Nili filiam uxorem ducit, *ibid.* **liberos ex ea tollit**, *ibid.*

— **Aegyptiorum rex**, 147.

Benignus Lyci Mariandynorum regis erga Argonautas, 56.

Benthesicyme, 232.

Bia, 5.

Bias, 42, 211.

Bias Amythaonis filius, 43. Peronem Nelei filiam in uxorem deposcit. ibid.
Bisaltis, 259. 272.
Bistones sumptis armis Herculi equas Diomedea eripere tentant, 119 ab Hercule perimuntur, 110.
Bithynis Amyci mater, 52.
Butes, 228.
Bœotia, 149, 276, 397, 449.
Bœoti, 279.
Boreas, Orithyam rapit & cum ea concumbit, 49.
Bores, 161.
Borus Petieris filius cognomentum Sperchii fluminis, 216.
Borysthenes, 456.
Bos Cadmo viz dux, 156.
 — percussa Bœotia humi procumbit, ibid.
Bos discolor Illo per Phrygiæ regem data, 207.
Bosporus unde dictus, 70.
Botes, 439.
Bottizorum terra, 265.
Boves solis ex Erythia per Alcyoneum abacti, 16.
Boves solis, 51.
 — Iphicli, 43.
 — Nestoris abiguntur, 91.
 — Geryonz puniceæ, 114.
 — ab Hercule poculo aureo impositi, 115.
 — Apollinis furim per Mercurium abacti, 194.
 — Pheretis per Apollinem gemelliparæ omnes fiunt, 199.
Brazia Cinyræ filia, 223.
Branchidæ, 274. 290.
Branchus, 273. 290.
Brangas Strymonis filius, 248.
Bretannus, 394.
Briareus filius Cæli, 1.
Briges, 313.
Brimius mons, 243.
Britomartis, 475.
Bromius, 75.
Bronies Cyclopi fuit unus, & Cæli quidem tellurisque filius, 1.

Bustas regio, 293.
Bubastus, 345.
Bubulcus quidam Herculem execratur quod ejus taurum vorarit, 119.
Bubulcus Corythi, 191.
Bucolion, 188. 209.
Baculus, 139. 200.
Bylagoras Pharag. 338.
Buleus, 138.
Bulis, 413. 414.
Bupalus, 310.
Bustis Automaten ducit, 74.
 — ex Neptuno & Lysianassa Epaphi filia natus, 118. regnat in Ægypto. ibid. ad aram Jovis monius oraculo hospites immolat, 118. vatem id jubentem mactat, deinde peregrinos, 119. comprehensum Herculem mactare vult, ibid. Sed ab eo cum filio & pracone perimitur ibid.
Bute Teleontis filius, 49.
 — Argonautarum solus ad Sirenas enatat, 60. per Venerem raptus ad Lilybæum habitatum relegatur, ibid.
Byblis, 244. 367. 364. 439. 460.
Byssa Eumeli filius, 434.
Byzas, 254.
Byze, 475.

C.

Cadavera Argivorum à Creonte projiciuntur insepulta, 180.
Cadmia à vulpe devassata, 92.
Cadmia, 157.
Cadmus Phœnicum rex, 272. 278. 306. 397.
 — penetrat in Thraciam, 149.
 — draconem interficit, 156.
 — Minervæ consilio dentes draconis à se interfecisti ferit, 156.
 — ubi Telephasiam virā sanctam Sepelisset, à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Europa sciscitarurus proficiscitur, 156.
 — Bove viz duce uti jubetur, 156.
 — Urem condere jubetur, ubicunque bos viz dux defessa procubuerit, ibid. — per

- per terram Phocensium iter facit, 156.
 — bovi inter Pelagontis armenta obviam factus, eam sequitur, *ibid.*
 — lapides inter viros armatos ex terra ortos coniecit, 157.
 — pro viris, qui è terra armati exierant, Cælis Marti per annum totum servit, *ibid.*
 — pepulum & monile (Vulcani opus) uxori donat, *ibid.*
 — cum Harmonia ad Enchelienses commigrat, 164.
 — duces belli ab Encheliensibus contra Illyrios delecti, *ibid.*
 — Illyriorum regnum adipiscitur, *ibid.*
 Cadmus & Harmonia in dracones mutantur, *ibid.*
 — in campum Elysiu à Jove mittuntur, *ibid.*
 Cædes Danaï filiarum expiatur, 76.
 Cælus, 438.
 Cænis, 438.
 Cæneus, 49.
 Cæremonia Cybeleiz, 146.
 Cala, 138.
 Calais, 49.
 — Aquilonis filius, 54.
 Calchas vates, 220, 249, 274, 326.
 Calcho, 308.
 Calchus, 328.
 Caliande, 75.
 Callias, 145.
 Callichorus puteus, 14.
 Callidice, 76.
 Calliope musarum princeps, 7, 293.
 — Rhesi mater esse putatur à plerisque, 9.
 Callirhoe Oceani filia, 114.
 Callirhoe Achelo: filia, 184.
 Callirhoe cum Alcmena coituras se negat, nisi pepulum & monile prius acceperit Phægeo donata, 185.
 — à Jove petit, ut Alcmenonis filii Mox e ui fiant ætatis, ut morem patris ulcisci possint, 185.
 Callirhoe Scamandri filia Troi in conjugem ducta, 206, 253.
 Callisto filia Lyncæonis, 189.
 — cum Diana venationis studio delectatur, & stolam cum stola Dianæ eandem induta virginem se apud illam mansuram jurat, 189.
 — à Jove invita comprimitur, *ibid.*
 — in æra à Jove collocata & Uria nominata, 190.
 Calybe, 208.
 Calyce, 24, 74.
 Calydon, 27, 29, 184, 407.
 Calydonii, 408.
 Calypso, 6.
 Campe à Jove interfecta, 4.
 Campi Phlegrezi, 16.
 Campus Elysius, 164.
 — Thriabus per Neptunum afflictus 222.
 Camirus urbs, 296.
 Canache, 24, 25.
 Cancer corporis pervasti Herculis pedes ad morsu Hydræ opem fert, 102.
 Candaules, 324.
 Canes Actæonis in rabiem conversi dominum ipsam devorant, 160.
 Canethus, 188.
 Canis feram perimens quæcumque, 93.
 Canis Molossici generis, 110.
 Canis Cephali perniciosissimus, 230.
 Canobus, 250.
 Canitharus, 448.
 Capaneus Hipponoi filius, 174.
 — per Jovem fulmine perimitur, 179.
 — in vitam revocatus, 198.
 — Stheneli pater, 202.
 Capira draconum centum è manibus Typhonis eminebant, 19.
 Caput Typhonis (æpius astra attingebat, *ibid.*
 — Gorgonis Minervæ donatur, 83, 84, 88. id à Minerva præcisum fuisse putatur, *ibid.*
 — Eurysthei amputatum Alcmenæ datur, 140.
 Capys Assaraci & Hic. omcremes filius, 206.
 Cares, 244, 295.
 Caria, 149.
 Carime, 475.
 Carnus,

- Carnus Apollo**, 265.
Carteron, 188.
Carthæa, 405.
Carystii, 289.
Casius extremæ Syriæ mons, 20.
Cassamenos Ceteris filius, 382.
Cassandra, 210.
 — **Corporis sui copiam Apollini facere non vult. licet promiserit**, 211.
Cassiopea Cephei conjux, 86. se omnium formosissimam esse iactat, *ibid.* **Nereidas in certamen provocat**, *ibid.* easque sic offendit, *ibid.*
 — **filiam Andromedam ceto devorandam dare iubetur**, *ibid.*
Castor filius Jovis, 171, 174.
Castor & Pollux Helenam recuperant, 201.
Castor Menelai ex Leda filius rem militarem exercet, 203.
Catana, 288.
Caucasus Scythiæ mons, 22, 56.
Caucon, 188.
Cannus, 346, 366. **Urbs**, 344, 460, 349.
Cebren amnis, 209.
Cebriones, 211.
Cecropia, 221.
Cecrops corpore humano simul & serpentino præditus, primus in Attica regnat, 221. terræ fil. 415.
 — **Agraulon uxorem ducit**, 222.
 — **humanitatem exuit**, 225.
Cecrops Erecthei filiorum maximus, 233.
 — **Metiadusam uxorem ducit**, *ibid.*
Celenderis urbs, 223.
Celæneus, 90.
Celæno, 76.
Celeus, 440.
Celeus Eleusiniæ rex, 14.
 — **Cererem recipit**, *ibid.*
Celeustanor, 138.
Celeutor, 34.
Celææ, 318, 412.
Celtine Britannii filia, 394.
Cenchris, 422.
Cenzum Eubææ promontorium, 136.
Cenzus Jupiter, *ibid.*
Centauri lapidibus armati & abietibus, in Pholi antrum irrumpunt, 104. **Anchius & Agrius per Herculem perimuntur**, *ibid.* **Ceteri Maleam usque fugantur**, *ibid.*
Centauricidæ Sirenes, 330.
Centaurus filius Lamæ, 316.
Centimani fuerunt filii Cæli per eum ex Tellure uxore suscepti, 1. tum magnitudine tum robore hominibus aliis antecelluerunt, *ibid.*
 — **unde dicti fuerint**, *ibid.*
 — **Tiranas in tartaro custodiunt**, 4.
Cephalenia insula, 308.
Cephalus, 39, 93.
 — **Hercules & Mercurii filius**, 223.
 — **ab Aurora supra modum amatus**, *ibid.*
 — **Procridis maritus**, 229.
Cephalus Deionei filius, 477.
 — **ab Atropagi iudiciis exilio adjudicatur sempiterno**, 230.
Cepheus, 30.
 — **Alci filius**, 49.
 — **Beli filius**, 72.
 — **Æthopum vi compulsus Andromedam scopulo alligat**, 86, 283.
Cephisus, 229.
Ceraunii montes, 246.
Cerberus ab inferis per Herculem abstrahendus, 121. qui & qualis fuerit, describitur, *ibid.*
Cerberus Cretensis, 440.
Cereestis, 74.
Cercopes per Herculem capti, & in vincula coniecti, 125.
Cercops, 70, 77.
Cere à Saturno patre devoratur, 3.
 — **Proserpinam filiam per Plutonem abreptam passim quærit**, 13. & alia eò facientia, 255, 451.
 — **Diis irata & mulieri mortali assimilata Eleusinen proficiscitur**, 14.
 — **filium quendam Celei immortalem facit**, *ibid.*
 — **Ascalapho**

- *Alcalapho grave Saxum apud inferos imposuit*, 15. *ejus Spectrum*, 260.
- *ab Aegyptiis Ipsi vocata*, 71.
- *Alcalaphum murat in bubonem*, 123.
- *in Erinnyis formam conversa ex Nepruni concubitu parit Arionem*, 180. *in equam conversa*, 312.
- *Iasoni perduæ amara*, 205. *Erinnis dicta*, 316. *ejus donum Pandaro datum*, 423. *In Atticam venit*, 451.
- Certamen gymnicum* 76.
- *Panathenæorum*, 235.
- *Olympicum ab Hercule institutum*, 113.
- *Lati Athenis habitum*.
- *Isthmiorum*, 159. *Sisypho auctore fuit institutum*, *ibid.*
- *Nemezum*, 175.
- *inter Eteoclem & Polynicen singularare*, 179.
- Cerva cornibus auratis insignis, Dianæ sacra ad Oenoe*, 103.
- Cereus*, 189.
- Ceto*, 6.
- Ceror Thrax*, 382.
- Cerus*, 284.
- Ceus*, 405.
- Ceuthonymus*, 122.
- Ceyx Luciferi filius*, 25, 454.
- *Splendidam Herculi vestem asferre jubetur*, 136.
- Chætus*, 74.
- Chæbes Bætidis præco*, 119.
- Chalcidenses*, 259.
- Chalerope Aræx filia*, 37. *Erypyli* 139. *Rhexonoris*, 234.
- Chalcis*, 370.
- Chalco*, 318.
- Chalcedon Herculem vulnerat*, 128.
- *pater Elephenotis*, 202.
- Chaones*, 396.
- Chariclo Minervæ charissima*, 177.
- Charinus*, 245, 338.
- Carybdæ*, 60.
- Chelidon*, 422.
- Cherimachus*, 90.
- Cherronefus*, 36, 286.
- Chersidamas*, 90.
- Chilonis*, 386.
- Chimæra ignivoma*, 38.
- *per Jobaten extinguenda*, 81.
- *primâ sui parte leo, postremâ draco, media capra, belluarum trium viribus sub natura una munita*, *ibid.* *Amisodati curâ enutritur*, *ibid.* *Ex Typhone & Echidna nata*, *ibid.*
- Chione miscetur Neptuno*, 231.
- *clam patre Eumolpum parit*, *ibid.*
- Chiron centaurus geminus*, 5.
- *ab Hercule vulneratur*, 195, *sicet immortalis esset, talis tamen esse desinit*, *ibid.*
- *pater Endeidis*, 213.
- *hasta Iaraxinæ Peleum donat*, 218. *vide* 306, 311, 331, 472.
- Chæus*, 12, 334.
- Chloris Amphionis filia*, 41.
- *filium Niobes natu maxima*, 167.
- Chloris*, 442.
- Chromius*, 90, 281.
- Chrysa*, 165.
- Chrysaor Geryonæ pater*, 86.
- Chryseis*, 138.
- Chryses*, 211, 150.
- Chrysispe*, 75.
- Chrysippus artem curulem docet*, 166.
- Chrysonoe*, 272.
- Chythonia Butæ conjux*, 229.
- Cibisis*, 84.
- Cichæus Neptuni & Salaminis filius*, 215.
- *moriens sine liberis regnum Telemeni concedit*, 215.
- Cilix*, 148.
- *adjungit se quærentibus Europam*, *ibid.*
- *loca Phœniciæ finitima invadit*, *ibid.*
- *regionem Pyramo amni adjacentem subigit*, *ibid.*

- Ciliciam de suo nomine vocat, ib.
 Cilla Laomedontis fil. 208.
 Cimmerica, 70.
 Cingulum Hippolytz, 110.
 Cinyras Assyriorum rex, 223.
 — in Cyprum se confert, ibid.
 — Paphum condit, ibid.
 — Metharmen uxorem ducit, ibid.
 Circe, 37.
 — expiat Argonautas ab Absynti
 ezde, 60.
 Circe, 321, 368.
 Cirphis, 419.
 Cissa, 422.
 Cisseus, 75, 209.
 Cithæron mons, 96, 162.
 Cithyrus, 396.
 Cius, 52, 400.
 Clarius, Apollo, 249.
 Clava ferrea à Periphete gestari soli-
 ta, 238.
 Claudius imperator, 316.
 Claves Plutonis ab Aeaco servantur,
 214.
 Clavus æneus in cute Tali fixus, 62.
 Cleinis, 441.
 Cleobæa, 28, 252.
 Cleobæa, quæ & Philachme, 371.
 Cleochæa, 196.
 Cleochus, 149.
 Cleodora, 75.
 Cleodoxa, 167.
 Cleolaus, 138, 141.
 Cleonæ, 87, 129.
 Cleonymus, 386.
 Cleopatra se suspendit, 33.
 Cleopatra, 408.
 — Trois & Callirhoës filia, 206.
 — Orithyz ex Borea filia, 211.
 — Phinei fit uxor, ibid.
 Cleopatra, 74.
 Cleophile, 191.
 Cletor, 188.
 Clinius, 267.
 Clio, 7.
 Clio Pierum deperit, 8.
 Clite, 286, 392.
 Clite, 75.
 Clitus, 75, 252, 354.
 Clonia Nympha, 194.
 Clonius, 211.
 Clotho, 7.
 Clymene Atrei filia, 77.
 Clymene, 152, 253.
 Clymene Minyæ filia, 191.
 Clymenas, 169.
 Clymenus Minyarum rex, 97.
 Clymenus, 29.
 Clypei per Actisium & Prætum fra-
 tres primum inventi, 78.
 Clysonymus, 221.
 Clytemnestra uxor Agamemnonis,
 200.
 Clytemnestra, 319, 455.
 Clytia Amyntoris peller, 220.
 Clytippe, 138.
 Clytius ab Hecate ferro candenti oc-
 ciditur, 18.
 Clytius, 208.
 Cocalus, 264.
 Cocytus, 306.
 Cœdus, 283, 294.
 Cœus Cœli & telluris filius, 2.
 Cœlum humeris Atlantis sustinetur,
 5.
 Cœlus primus orbis universi præfuit
 imperio, 1.
 — Tellurem duxit uxorem, 1.
 — Cyclopes liberos suos vinctos in
 Tartarum deiecit, 2.
 — è Tellure procreat Oceanum, 2.
 — è regno expulsus, 2.
 Coeranus, 154.
 Cœus filius fuit Cœli ex Tellure con-
 iuge, 1, 10.
 Cœus, 5.
 Colchi, 37, 52, 126, 231.
 Colchici navim Argo nusquam in-
 veniunt, 61, horum alii alia fecisse
 narrantur, ibid.
 — navem Argo tandem inveniunt,
 ibid, Medeam ab Alcinoos repos-
 cunt, ibid.
 — cum Phœacibus habitare statuunt
 ibid.
 Colchis, 286.
 Colonius, 171.
 Colophon, 249.

Columba per *Symplegadas* medias mittenda, 59.
Columna *Herculis* dnm, 114.
Colymbz. 421.
Coma *Gorgonis* aenea, 131.
Comzitho, 90.
Comeres *Asterii* pater, 50.
Comertho *Pterelai* filia, 93. amore *Amphitryonis* inflammatur, ibid. aureum de capite patris capillum secat. ibid. interficitur, ibid.
Conope *Lacus,* 429.
Conuersio quā mulieres sacrificantes scommata jacunt, unde orta sit. 62.
Contentio inter *Nepunum* & *Jovem* de *Theridis* matrimonio, 218.
Contumelia, sive *Hybris* mater *Panis,* 11.
Copreus *Pelopsis* *Elieus* caduceator, tot. is post interfectum *Iphitum* *Myceus* exulavit, ib. & ab *Euryctheo* expiationem consecutus ibidem habitavit, ib. *Herculem* imperat ut *Hydrum* *Lernæam* tollat. ib. ut item *Cervam* cornutam *Myceus* afficeret, 103.
Corcyra insula, 61.
Corcyra, 246.
Corethron, 188.
Corinthii *Mermerum* & *Pheretem* *Medæ* ex *Jasone* liberos trucidant, 65.
Corinthii, 64.
Corinthus aliquando *Ephyræ* dicta, 13.
Corinthus, 246, 266, 373, 449.
Cornu *Amaltheæ,* 132.
Coronis *Phlegyz* filia, 197, 443. Mortua in pyra conflagrat, 198.
 — præter patris voluntatem nubens *Ilehyi* mitteretur, ibid.
 — gravidata ab *Apolline* percutitur & necatur, ibid.
Coronus *Cxnei* fil. 49.
Coronus *Leontei* pater, 202.
Corpus *Typhonis* totum penis erat circumdatum, 18.
Corpus *Icari* humatur ab *Hercule,* 125.
Corvus albus per *Apollinem* in nigrum mutatus, 1, 8.

Corybantres ex *Apol.* & *Thalia* nati, 9.
Corycium antrum, 20.
Corynetes, 238.
Coryphasium, 450.
Corythus *babulcus,* 192.
Corythus *Paridis* filius, 262, 398.
Corythus *Herculis* *Amasius,* 311.
Cos insula, 18, 128. devastatur per *Herculem,* ibid.
Czrus, 305, 315.
Cragaleus, 420.
Cranæ *Cranai* filia, 225.
Cranzchme, ibid.
Cranæ *Arthidis* filia, ibid.
Cranus, 222.
 — ducta ex *Lacedæmone* *Peliade* *Cranæ* genuit, 225.
Cranio, 6.
Cratens, 42.
Cratos, 5.
Crebren amnis, 212.
Creon *Corinthiorum* rex, 64.
 — *Amphitryoni* socium fore contra *Teleboas* quā conditione promittat. 91.
 — *Iphiclo* filiam juniorem dat uxorem. 98.
 — regnum *Laii* invadit, 169.
 — *Menecei* filius, ibid.
 — ænigma *Sphingis* solituro & regnum & *Laii* uxore se traditurum, voce præconis renunciari jubet. 170.
 — *Thebanorum* regnū adipiscitur, 180.
 — *Argivorum* cadavera projicit insepulta, ibid.
 — *Corinthiorum* rex, 187.
Creontiades, 139, 98.
Creon porta *Thebana,* 176.
Creptacula aenea *Herculi* per *Palladem* data, 108.
Crephontes *Myssenen* sortito habere volens terræ glebam injicit, 144.
 — cum filiis duobus interficitur, 145.
Creta, 62, 93.
Creta, 295, 264, 269, 399.
Crete *Asterii* filia. 150.
Crete, 152.
Cretenia, ibid.
Cretenfes, 149. mendaces, 313.

- Cretensis puer à dracone amatus ,
 261.
 Creteus de vitæ exitu oraculum con-
 sulit, oraculum infaustum celat.
 152.
 — senio confectus Alchimeni filio
 regnum tradere cupit, 153.
 — Rhodum contendit, ibid.
 — Aërophen in terras longinquas
 cum Clymene amandat, ibid.
 Crethe, 137.
 Cretheus, 40.
 Cretinia regio, 353.
 Creusa Erecthei filia, 24, 267.
 Creusa Hecubæ filia, 210.
 Creusa, 229, 285.
 Criasus, 68, patri Argo in regno
 Peleponnesiaco succedit, ibid.
 Crines à capite Typhonis squalentes
 ventilabantur, 19.
 Crinò, 76.
 Crissa, 417.
 Critheus, 24.
 Crius Cœli Tellurisque filius, 2.
 Crius, 5.
 Crocon, 190.
 Crotoniates, 257.
 Cro.opus, 259.
 Crearus dux Auger belli contra
 Herculem, 128.
 Creatus Amphiloichi pater, 202.
 Ctesippus, 139.
 Ctesippus, ibid.
 Ctesulla, 405.
 Cithonius, 75, 164.
 Cupido, 332.
 Curetes Jovem in Creta alunt, 3.
 — in antro Dictæo armati
 Jovemque puerum asservantes
 hostilibus scuta concutunt, nè
 Saturnus vocem ejus vagientis
 exaudiat, ibid.
 — Epaphum ob preces Junoais
 occidunt, 71.
 — à Jove occiduntur, ibid.
 — Minoi sunt filium ejus.
 Glaucum bovem inter armenta
 tricolore esse, 154.
 Curia Romana, 298.
 Currus ab alaris trahendus draconi-
 bus, 15.
 — Neptuni pennatus, 28.
 — draconum alatorum, 65.
 Cyanippus, 46.
 Cybella Phrygiæ urbs, 161.
 Cychreus, 215.
 Cyclopes Cœli Tellurisque filii fue-
 runt, 1. in media fronte oculum
 unum singuli habuerant, unde sic
 appellati, ibid.
 — Jovem tonitru donant, 47.
 — Tirynthem manibus cingunt.
 78.
 Cyenus, 273.
 Cydippe, 406.
 Cydon, 399.
 Cygna lacus, 429.
 Cygnus Martis & Pyrenes filius, 117.
 — Martis & Pelopææ filius, 135.
 Cylina, 255.
 Cyllene Nympha, 187.
 Cyllene mons Arcadiæ, 193.
 Cymo, 6.
 Cymothoe, ibid.
 Cynæthus, 188.
 Cynortes Amyclæ & Diomedes La-
 pithæ filiz filius, 39, 196, 197.
 Cyprus Salamina, 473. Serpentibus
 plena, 366.
 Cypselus, 329, 411.
 Cyrene, 109.
 Cyrenæus, 314.
 Cyrus, 280, 385. Artiochi filius, ibid.
 Cytorus, 37.
 Cyzicus imperat Dolionibus, 51.
 Argonautas benignissime sulci-
 pit, ibid.
 — à Dolionibus per ignorantiam
 occiditur, ibid. ab iisdem sum-
 tuosè tumultatur, ibid. 265.

D.

Dedalus Eupalami filius, 237.
 exdis reus Athenas aufugit,
 151.

— ligneam in rotulis vaccam
 concavam construit, ibid.

— pellem bubulam circum-
 fuit, ibid.

— in prato ubi taurus pasceret, lo-
 cavir, ibid.

Dedalus Pasiphaen in vaccam lig-
 neam intromisit, ibid.

— primus imagines statuasque
 Deorum invenit, ibid.

— Talaum Perdicis sororis filium,
 discipulum suum ex arce dejectum
 occidit, 237.

— In Areopago reus exdis peractus
 ad Minocem fugit, ibid.

— architectus omnium praestantis-
 simus, ibid.

Daiphron Sczam in uxorem ducit,
 74.

Daiphron, 76.

Damafichthon, 167.

Damafistratus Platzenfium rex, 169.

Damalippus, 200.

Damylius Gigas, 331.

Danae Acrisi ex Eurydice filia, 78.
 284.

— in Seriphum insulam defe-
 ctur, 83.

Danaus Beli filius, 72.

— ad Lybiam incolendam per
 Belum patrem mittitur, ibid.

— è conjugibus pluribus filias pro-
 creat quinquaginta, ibid. cum
 fratre Aegypto de regno conten-
 dens, ope filiarum filios ejus
 quinquaginta praeter unum alter-
 umque necavit omnes, ibid.

— filius in navem *πρωκτόριος*
 appellatam & à seipso fabrefactam
 impositis aufugit, ibid. in Rhodum
 appellens Minervae Lindiae statuam

dedicat, ibid. inde Argos se confert
 73. ibi ei Helanor regnum tradit,
 ibid. ille regno potitus regionis
 incolae Danaos vocat, ibid. filias
 suas aquarum emittit, ibid.

— pollicitationibus filiorum Aegy-
 ti parum fudit, ibid. injuriar. fugae,
 exiliisque sui reminiscitur, ibid.

— Nuptias filiarum Aegypti filiis pa-
 ctus, eas distribuens incipit, 74.
 & Hypermenestram quidem dat
 Lynceo, ibid. Gorgophaen verò
 Proteo, ibid.

— Hypermenestram in vincula con-
 jectam asservat. quòd Lynceum
 sponsum non interfecisset, 76.

Daphne Amyclae filia, 374.

Daphnis Mercurii filius, 393.

Dardania, 205, 254, 261.

Dardanus, 205, 377. ob fratris inter-
 itum morer, ibid.

Dardanus Theffal. 308.

Dares, ibid.

Darius Hyfaspis, 316.

Daleylus, 111.

Daulia Phocidis urbs, 228.

Daunii, 368, 471.

Deianira, 6.

— Herculis fit uxor, 132.

— se ipsa suspendit, 137.

— Oenei filia, 139.

Deicoon, ibid. 98.

Deidamia, 220, 315.

Deimachus, 24, 48.

Deion, 24, 139.

Deion Phocidis rex, 38.

Deioneus, 93.

Deiopres, 211.

Deiphobus, ibid.

Deiphon, 14, 145.

Deiphyle filia Adraffi, 34.

Deipyle, 46.

Dentes draconis, 57.

Deliaides, 80.

Delus, 361.

Delos unde nomen acceperit, 19.

Delphicum oraculum, 74.

Delphi, 11, 36, 49, 141.

Delphus, 278, 295, 389.

B 2

Delphyne

- Delphyne serpens, 20.
 Delus, 10, 12.
 Demaretes, 52.
 Democoon, 211.
 Demonice, 27.
 Demophoon Thesei filius, 465.
 Dercynus Nept. filius, 115.
 Dero, 6.
 Desiderium Junonis Porphyroni per Jovem injectum, 17.
 Deucalion filius fuit Promethei, 22.
 — cum Pyrrha in arcam ingreditur. *ibid.*
 — noctes diesque novem in pelago circumfertur, 23. demum Parnasum appellit, *ibid.*
 — generis humani restaurationem deposcit, *ibid.*
 Deucalion, 150, 189.
 Dexamenus 107.
 Dextihea, 150.
 Dione filia Cœli à Tellure, 2.
 Diana Taurica 318. Dianæ cerva, 326, 436. per Dianam jurare, 375. 405 eius statua, 432. Noctivaga, 434. templum in Creta, 476.
 — venationis studio delectata virgo permansit, 10.
 — Orionem necat, 12.
 — Alcidas per dolum de curru perimit, 26.
 — in cervam murata, *ibid.*
 — Herculi cervam aufert, 103. sed illam ab eo placare redditam Mycenis inferre vivā ei permittit, *ibid.*
 — Aëxonem in cervum mutat, 160.
 — filias Niobes sagittis conficit, 167.
 Dicæarchus Telestinus, 320.
 Dicæus, 256.
 Diçlynnæ, 476.
 Dictys, 39, 83. Seriphi rex, 87.
 Didymæi Apollinis templum, 345.
 Didymus Regio, 274.
 Dii ob Typhonem in Cœlum irumpentem in Aegyptum properant, 19. teque ob insequentem illum in varias formas transmutant, *ibid.*
 — Cœlo relicto Nuptias Cadmi in Cadmia celebrant, 157.
 — nuptias Thetidis cum Peleo commendant singuli, 218.
 Diluvium Deucalionis sub Nyctimo regnum adeptum factum est, 189, 195.
 Dimœtas, 395.
 Dino, 84.
 Diocorystes, 74.
 Diodorus auleres, 338.
 Diogeneia Cepheï filia, 229.
 Diognetus vates, 316. pugil, 329.
 Diognetus Erythr. 361.
 Diomede Xuthi filia, 38.
 Diomedes Rhœsum in bello Trojano obruncat, 9.
 — Thebanis Trojanisque bellum infert, 35.
 Diomedes, 34.
 — Agrii filios ferè omnes occidit, 35.
 — Maris & Cyrenes filius, Bistonum Thracii generis pugnacissimus rex, 109.
 Diomedes Tydei filius, 182, 202.
 Diomedeia necessitas, 276.
 Diomus, 419.
 Dione, 26.
 Dioneus, 229.
 Dionysus pater Phani, 49. & Staphyli, *ibid.*
 — per Jovem in hœdum transformatur, 159.
 — post vitem inventam per Junonem in furorem actus Aegyptum Syriamque peragrat, 161.
 Dionysus Bacchus Chironis alumnus, 327.
 — Lycurgo furorem injectit, 162.
 — malum & remos vertit in serpentes, 163.
 — colitur ab hominibus ut Deus, *ib.*
 — matrem revocat ab inferis, 164.
 — cū matre in Cœlū conscendit, *ib.*
 — in Atticam venit, 227.
 Diopatra, 447.
 Diorea, 347.
 Dioscori, id est. Jovis filii, 197.
 Dioscori diebus æternis inter Deos esse permittuntur, 205.
 — in superos relati, *ibid.*
 — filias Leucippi in matrimonium habere cupiunt, 204. Di-

Dioscorus Theræus, 315.
 Diexippe, 75.
 Dirce Lyci conjux, 166.
 Dirce criminibus è tauro relegata occa-
 tut, ibid.
 Dirce fons, ibid.
 Distantia Tarrari à terra, 2.
 Dodonis Sylva, 49.
 Doliche insula, 125. Icaria per Her-
 culem vocata, 126.
 Dolione, 51.
 Dolopes, 120.
 Dolus, 260.
 Dories in Cretam navigant, 295. in
 Peleponnesium, 265. unde dicti
 fuerint, 267, 268.
 Dorientes unde vocati, 24.
 Dorion, 74.
 Doris, 5.
 Dorus, 24. ibid.
 Dorycleus Hippocoontis filius, 200.
 Doryclus, 212.
 Doto, 6.
 Draco infomnis, 48.
 Draco immortalis, centiceps Hespè-
 ridum mala servat, 117.
 Draco animal formidabile, 145.
 Draco unus alterum draconem ex-
 rinctum per herbam allatam, & ei
 appositam revocat in vitam, 155.
 Draco Eupompi Samii filius, 314.
 Dryas Martis filius, 30.
 Dryas, 75.
 Dryas à patre Lycurgo furente inter-
 ficitur, 162.
 Dryope, 410, 465.
 Dryopes, 134.
 Dryops Sperchii filius, 410, 463, 281.
 Dule Pietis ab Aetolia oriunda, 203.
 Dulichium, 107.
 Dymas, 144.
 Dynamene, 6.
 Dynastes, 138.

E.

E *εὐρύπτερος* Cenimani, 11.
 Ecdysia festum, 438.

Echedorus amnis, 107.
 Echemon, 211.
 Echemus Timandram in conjugem
 duxit, 200.
 Echenais, 393.
 Echeneus fons, 367.
 Echephron, 42, 211.
 Echidna Tarrari & Terræ filia, 69.
 per Argum Panoprem interempta,
 ibid. viatores enim corripiebat, ib.
 Echidna, 21, 170.
 Echinades insulæ, 55.
 Echion, 157, 397.
 — Agaven duxit uxorem, 158.
 Echo, 333.
 Edoni, 162.
 Eetion, 212.
 Eidothea, 460.
 Elara Orchomeni filia, 11.
 Elares Polyphemi pater, 50.
 Elatronus, 180.
 Elatus, 105.
 — Arcadis & Leaneiræ filius, 190.
 — rerum summa potitur, ibid.
 Elektra, 56, 75, 193. Atlantis filia, 205,
 250.
 Elektra porra Thebana, 176, 466.
 Electryo fratrum eadem ulcisci cu-
 pit, 91. bellum contra Teleboas
 conficere parat, ibid. occiditur, 92.
 Etorà Argivorum terra exigitur,
 ibid.
 — cum Taphio Mycenis imperat, 90.
 Eleenses, 327.
 Elephantis, 74.
 Eliphenor Chalcodontis filius, 202.
 Eleuthea, 138.
 Eleus, 93.
 Eleusin, 121.
 Eleusini, 231.
 Eleu. her. fil. Apollinis, 191.
 Eleutheræ Boeotiz, 165.
 Elien'es, 91, 329.
 Elis, 106.
 Elis capitur, 129.
 Elo urbs Argivorum, 91.
 Emasphorus, 200.
 Emathia, 421.
 Emathion Isthoni ex Aurora filius,
 209.

- Enarete Deimachi filia, 24.
 Enceladus Amymonen ducit, 74.
 Enchelienses, 164.
 — ab Illyriis bello impetuntur, 164.
 Endeis, 213.
 Endymion Calyces & Aethlii filius,
 26. Eliden transmigrat, ibid.
 Enipeus fluvius, 40.
 Ensis Peleo per Vulcanum donatus,
 217.
 Entedides, 138.
 Euthenis, 236.
 Erato, 84.
 Eone, 138.
 Epaphus, 71.
 Epaphus Memphis uxorem ducit,
 ibid.
 Ephesia, 153.
 Ephesii, 277.
 Ephesus ager, 276. 423.
 Ephesus, 125.
 Ephialtes, 77, 25.
 Ephialtes Junonem sibi in conjugem
 deponit, 26.
 Ehippus, 418.
 Ephyridades Nymphæ, 273.
 Ephyra, 38.
 Epicastra, 168.
 Epicastra, 27, 139. Egei filia, ibid.
 Epicedius, 311.
 Epidamnus, 319.
 Epidaurus, 68, 238.
 Epidaurus, 41.
 Epigoni paternas cedes ulturi bellum
 contra Thebanos gerendum statu-
 unt, 181.
 — Alcmazone duce Thebanos op-
 pugnatum eunt, ibid.
 Epilai, 137.
 Epimetheus, 5. 22.
 Epipola Carystia, 325.
 Epirus, 186, 246, 348, 411.
 Epistrophus Schedii pater, 202.
 Epochus, 191.
 Epopeus, 25.
 Equæ Diomedis Thracis, 109.
 — Carnibus humanis vesciebantur,
 ibid.
 Equi Jovis alati, 10.
 Erastinus, 475.
 Erasippe, 139.
 Erato, 6, 7, 75.
 Eratus, 138.
 Erechtheis locus sic appellatus, 221.
 Erechtheus, 228.
 — post Pandionem regnum accipit,
 229.
 — Praxitheam ducit uxorem, ibid.
 — unam filiarum jugulare jubetur,
 232.
 — filiarum natu minimam immo-
 lat, 232.
 — Eumolpum obruncat, 233.
 Erechthidarum genus, 283.
 Eretrius quidam scindapsi inventor,
 334.
 Erginus Neptuni filius, 49.
 — cum exercitu ingenti contra
 Thebas proficiscitur, 77. non paucis
 trucidatis pacem jurejurando sta-
 bilitatem ira dat, ut sint ei tributa-
 rii, ibid.
 Erichtheus, 222.
 Erichthonius, 206.
 — Troem creat, ibid.
 — unde genitus, 226.
 — in templo à Minerva ipsa enu-
 tritur; Athenarum regno potitus
 est, 227.
 — Pasitheam uxorem accipit, ibid.
 — vita functus in fano Palladis
 primo sepelitur, ibid.
 Eridanus, 60.
 Erigone patrem vestigat, 227.
 — ob patrem interfectum se suspen-
 dit, 228.
 Erinus, 109.
 Erinnyes filiz fuerunt Cœli, 2, 316.
 Eriphyle, 46. nupsit Amphiarao, ibid.
 Eriphyle, 173, 182, 389.
 Eripe Xanthi uxor, 358.
 Eris, 424.
 Eritharus, 273.
 Erichius Apollo, 336.
 Erodius, 417.
 Eros, 338.
 Erymanthus mons, 104.
 Erynnis, 316.

Erychthon Cecropis filius, 222.
 — sine liberis maribus decedit & viri, ibid.
 Erythra, 114. ab oceano non procul sita intula est, ibid.
 Erythea insula, 117, 247, 391.
 Erythras, 131.
 Erythræi, 361.
 Erythrzum mare, 183.
 Erythroe, 98.
 Eryx, Neptuni fil. 116. cum Mercurio luctatur, ibid.
 Estiza urbs per Thebanos & condita & inhabitata, 183.
 Ereocles, 171, 172.
 — Adrasti & Commilitonum ejus mandata negligit, 176.
 — Thebanos armat, 174.
 Eteochus cursu vincit in certamine Nemeo, 175.
 Ethodæa, 167.
 Evadne Argi conjux, 68. Strymonis & Nereæ filia, ibid.
 — Iphidis filio in Capanei rogam seipsum conjicit, 181.
 Euzmon, 188.
 — Eurpyli pater, 202.
 Evagoras, 41.
 Evagore, 6.
 Evander, 211.
 Eubæa, 63.
 Eubœas, 138.
 Euboles, ibid.
 Euchenor, 74.
 Eucharate, 6.
 Eudora, ibid.
 Eudonus, 308.
 Euenus, 28, 50.
 — seipsum præcipitat in fluvium, ibid.
 — Hypsipyles ex Jafone filius, 50.
 — amnis, 133.
 Eueros, 90.
 Eueros Pterelai filius superstes, 91.
 Eugnotus, 339.
 Eulimene, 6, 399.
 Evippe, 75, ibid. 348.
 Evippas, 28.
 Evmedes, 34.

Eumelus, 190, 189.
 — Admeti filius, 202.
 Eumenidum lucus, 171.
 Eumides, 137.
 Eumolpe, 6.
 Eumolpus, 121.
 — infans per matrem Chionem in mare dejicitur, 231.
 — per patrem Erectheum obrunt carus, 233.
 Eumon, 188.
 Eunice, 6.
 Eunomia, 7.
 Eunomus Architelis filius per Herculem pugno percussus occiditur, 133.
 Eunomus Locrus citharædus, 248.
 Euopis, 395.
 Eupalamus Merionis & Alcippæ filius, 237.
 Eupator, 338.
 Euphemus Neptuni filius, 49.
 Euphemus, 420.
 Euphorbus, 309.
 Euphrosyne, 7.
 Eupompus Samius, 314.
 Europa ad Jovem ducta, 108.
 Europa Phœnicis filia, 147, 271.
 Europa nusquam invenitur, 148.
 — per filios Agenoris investigatur.
 Agenoris ipsius jussu, ibid.
 — non invenitur, ibid. Regio, 244, 350.
 Euroras Leletis indigetis filius, 196.
 Euryale, 85.
 Euryalus Euippes filius, 348.
 Euryalus Mecistei filius, 46. ad Trojam navigat, ibid.
 Eurybæa, 5, 6.
 Eurybarus Euphemi filius, 420.
 Eurybius, 41, 140.
 Euryce, 138.
 Eurycape, ibid.
 Eurydamas, 74.
 Eurydice Orphei conjux Serpentis morsu à medio tollitur, 7.
 — quod eam maritus ejus Orpheus alpeffer in Tartarum redit, 8.

— Lacedæmonis filia, 78.
 — Acrisii uxor, 78.
 — Adraſti filia, 208.
 Eurygenea Hyperphantis filia, 171.
 Euryloclus, 75.
 Eurymede, 38.
 Eurymedon, 111.
 Eurymenes, 41.
 Eurynome, 5.
 Eurynome Oceani filia, 7.
 Euryops, 138.
 Eurypyle, 255.
 Euryphyle.
 Eurypylus, 138.
 — Nepruni & Aſtupalzz filius, 128.
 per Herculem peremptus, ibid.
 — Temeni filius, 145.
 — Mecistei filius, 182.
 — Euzmonis filius, 202.
 Euryſthenes, 142, 144.
 Euryſtheus, 90. imperat Mycenis, ib.
 — Stheueli filius, ibid. Seprimeſtris
 in lucem prodit, ibid.
 — non vult ut Hercules Mycenæ
 ingrediat, 101. jubet autem ut
 res ab eo geſtæ ante portas oſten-
 tentur, ibid.
 — per metu dolium æneum ſub
 terra ſibi occultari mandat, ibid.
 deindè per Copreum Herculi ſig-
 nificat, quos labores deinceps ex-
 antlatæ debeat, ibid.
 — Hippolytz cingulum ad ſe
 deferri jubet, 110.
 — boves ſibi ab Hercule tradi-
 tas immolat Junoni, 117.
 — poma Heſperidum ab Hercule
 accepta Herculi reddit, 120.
 — Anrimachen ducit, 191.
 Euryte, 28, 223.
 Euryteles, 139.
 Eurythemis Cleobœz filia, 28.
 Eurytion, 31, 105.
 Eurytion à Pyleo nolente per jacu-
 lum conſoſus, 31.
 Eurytion bubulcus. Geryonz, 114.
 Eurytion Aſtoris filius, 215.
 Eurytus, 437.
 Eurytus Carum rex, 460.

Eurytus telo querno interfectus, 17.
 — Mercurii filius, 49.
 — Orchaliz regulus, 123.
 — ab Hercule punitur, 135.
 — cum filiis occiditur, 136.
 Eurytus, 200.
 — Thalpii pater, 202.
 Euſeirus Nepruni filius, 446.
 Euterpe, 7, 9.
 Euryches, 200.
 Euxanthius, 150.
 Exercitus Temeni in Naupactō mor-
 bo ingenti moleſtatur, 142.
 Exole, 138.

F.

FAlx adamantina Saturno per ma-
 trem Tellurem contra patrem
 Cœlum porrecta, 2.
 Faustus, 297, 319.
 Fax Ilum depaſcens & concremans,
 209.
 Feriz Dionyſi per Proeti filias non
 receptæ, 78.
 Filiz Danaï ſponſos ſuos occidunt,
 76.
 — capita præſecta in Lerna deſo-
 diunt, corpora ante urbem deplo-
 rata ſepeliri curant, ibid.
 — Jovis imperio per Minge-
 vam Mercuriumque à eadē ſpon-
 ſorum expiantur, ibid.
 — Proeti furentes per totum Argivos
 rum agrum errant, ibid. in Arca-
 diam Peleponneſumque reverſæ
 per deſerta diſcurrunt, 79.
 — magis magiſque inſaniunt,
 ibid. ædibus propriis deſertis in
 ſuos ipſarum filios delæviunt,
 ibid. fugientes in deſerta ſe
 abdunt, ibid. Curantur unâ ex-
 ceptâ, 80.
 — Cadmi evulgant Semelen cum
 mortali quodam concubuiſſe, ab
 Jove autem ſe compreſſam men-
 ſuram eſſe & ob id fulmine peri-
 tam, 138.

Filiz

Filii Cinyræ viris alienigenis permittitur in Aegypto moriuntur, 223.
 — Erecthei se jugulant omnes, minimam sororem jussu patris jugularam videntes, 232.
 — Hyacinthi per Athenienses jugulatur, 236.
 Fili: Cæli, 1.
 — Ponti, 5.
 — Latonæ Tityum sagittis conficiunt, 11.
 — Thestii de fera agrum Oenei depopulatâ contendunt, 32.
 — Meianis Oeneo insidiantes, 34.
 — Agrii penè omnes occiduntur per Diomedem, 34.
 — Boreæ Harpyias persequuntur, 54.
 — Aegypti Argos proficiscentes simula rem inter se gliscen rem compescunt, 73. filias Danaï sibi dari conjugés obsecrant, ibid.
 — Electryonis vim vi repellunt, 91. concursu mutuo perimuntur, 91.
 — Hippocoontis Neteo suppetias ferunt, & Licymni filium occidunt, 130.
 — Herculis Eurytheum fugientes ad Ceycem se receperunt, 139.
 — Athenas concedunt, 140.
 — Aegimii occiduntur, 144.
 — Agenoris investigant Europam nusquam apparentem, 148.
 — Atterionis discordiam exercent inter se mutuam, 149.
 — Alcmonis mox adulti facti mortem patris ulciscuntur, 185.
 — Phegeum & uxorem ejus occidunt, 186.
 — Lycæonis quinquaginta mortalibus omnibus impetate antecesserunt, 188.
 — Jovi vitæ pueri cujusdam contreranei edenda opponunt, ibid.
 — Boreæ ex Oonthia cum Jâone navigantes in Colcho, moriuntur Harpyias insectati, 231.
 Flameum aureum pro redimendo Priamo fratre per Hecionem Herculi datum, 127.

Fons Martius, 156.
 Fontes Leirni, 73.
 Fontes Amymones, 102.
 Forma Calistonis Dianæ venatricis sociæ præstans, 189.
 Fratres germani filii Cæli ab imâ Tartari profunditate revocantur, 2.
 Fructus tertius, 141, 142.
 Fumus è sagis Cyaneis errantibus crustatus, 60.

G.

GAdira quondam Erythea dicta, 114.
 Gala ea, 6.
 Galatus quidam Achilles, 333.
 Galea Plutoni per Cyclopes donatur, 4.
 Galeæ Orci, 84.
 Galinithias, 458.
 Gallæ — seu Cæliæ, 60.
 Gallia, 253.
 Galli, 37.
 Ganymedes raptus, 113.
 — ob formæ præstantiam raptus per aquilam pincerna sit decorum, 206.
 Gelon Siculus, 287.
 Genetor, 188.
 Genitalia Cæli per Saturnum filium abscissa in Pelagus dejiciuntur, 2.
 Genus Inachi, 67.
 Genus Cræsi unde, 139.
 Gerætus Cyclops, 236.
 Geræni, 42.
 Geryon, 247. à Junone adjuvatur contra Herc. 310, 394, 412.
 Geryones Chrysaoris filius, 124, 86. pulchrè descriptus, 114.
 Gigantes terribili vultu, promisso capillo, proluxâ barbâ, pedes anguineos habere produntur, 16.
 — saxa & arbores accensas jaculantur, ibid.
 Gigionius lapis, 313.
 Glaucæ Creontis Corinthiorum regis filia, 64.
 Glaucæ, 74.
 Glaucippe, 75.
 Glaucoboe, 6. Glaucus,

Glaucus, 38. 150.
Glaucus Sisyphi filius, 80.
Glaucus Minois filius, 154.
 — adhuc infans murem insequitur,
 & in dolium mellis delapsus perit.
 154.
Glaucus in os Polyidi iussu ejus in-
sperit, & sic artem vaticinandi
 obliviscitur, 155.
Glycifoetes, 139.
Gnosia Nympha, 203.
Gorge, 29. 34. 74. 407. 409.
Gorgon, 121. 284. 412.
Gorgones, 6.
 — capita squamosarum anguium
 spiritus obsita habent, 85. dentes tam
 magnos quam magni sunt suum. ib.
 manus item æneas & alas aureas,
 ibid. eos qui illas intuentur in
 saxa commutant, 85.
 — somno excitat Perseum insequuntur, 86. illum autem intueri
 non possunt, Orci galea rectum,
 ibid.
Gorgophone, 39.
Gorgophone Danai filiarum una, 74.
 Proteo datur in uxorem, ibid.
Gorgophone Persei filia Perieri
 nupit, 197.
Gorgophonus, 90.
Gorgythion, 211.
Gorgyra, 15.
Græca oracula, 274.
Græcia, 267.
Græcia inusitata frugum caritate
 pressa, 214.
Græci fabulatores, 279. 283.
Græci ad Trojam, 274. 293. reduces,
 318.
Granum mali Punici datum Proser-
pini per Plutonaem, 15.
Gratiæ Eurynomes è Jove filiz, 7.
Gratiæ in Paro, 235.
Gratiæ à Diana confectus, 18.
Græcolentia, 50.
Gutta virilium sanguinis Cælo ab-
scissorum, profluentes in mare,
 causæ fuerunt filiarum quarundam
 2.

Gyas unus è filiis Cæli & Telluris,
 1.
Gyges, 325.

H.

Hæmonius, 132.
Hæmus, 21. unde dictus fuerit. ib.
Hæmus, 70.
Hagnius, 49. al. Agrius.
Halcyone, 24.
Halcyoneus, v. Alc.
Halia, 6.
Halicarnassus, 325.
Halimede, 6.
Halirrhothius Neptuni & Eurytes
 filius, 223.
Halis turris, 321.
Halis Tyrhena venefica, 322.
Halocrates, 138.
Halocus, 382.
Hamadiades, 74.
Harmonia Martis & Veneris filia,
 157. 164. 397.
Harmonia in leonem versa, 306.
Harpa, 442.
Harpagus, 280.
Harpaleus, 183.
Harpalice, 369.
Harpalycus, ibid.
Harpalus, 442.
Harpe Jovi per Typhonem adempta,
 20.
Harpes Cyclops natus è Cælo &
Tellure, 1.
Harpyiz, 6.
Harpyiz in Phineum vatem cæcum
 immisit, 53. majorem partem
 ferculorum mensis impositorum
 ipsi abripiunt, ibid. reliqua fercula
 sciant, 54.
 — per Boreæ filios insequentes ni-
 hil mali perpessæ, 55. Phineum
 se nullâ injuriâ affecturas promit-
 tunt, ibid.
Harpyiz, 54. 55.
Harulpicina, 43.

Hebe, 7.

Hebe. 7.

Hebe filia Junonis. 117.

Hecaberga. 407.

Hecale. 150.

Hecare ex Perfa & Aferia genita. 5.

Hector Andromachem ducit. 182.

184. 211.

Hecube filia Dymantis. 309. videtur
sibi ardentem faciem parere. *ibid*.

Helanor vel *Pel*. 73.

Helas. 89.

Helena. 101.

Helena Nemesis & Jovis filia. *ibid*.

Helena ex ovo nata. *ibid*.

— forma præstans rapitur à Theseo.
ibid.

— per Castorem & Pollucem recuperata. *ibid*.

— rapitur è Sparte. 212.

Helena fons. 323. filia Musæ. Timon-
is. Micryhi. 317. 18. 19. 20.

Helenion herba. 318.

Helenus. 211.

Helenus Priami filius. 274.

Helicaon. 384.

Helice. 382.

Helicon. 421.

Heliconis. 138.

Heliconius Leo. 309.

Helix. 187.

Helas. 139.

Helle filia Athamantis. 36.

— decidit in Mare quod est inter
Sigeum & Chersonesum. *ibid*. in eo
extinguitur. *ibid*.

Hellen ex Deucalione & Pyrrha natus.
23.

Hellen. 24.

Hellenes Graeci vocati. 24.

Hellepontus unde dictus. 37.

Hellepontus. 116.

Helius Augex pater. 50.

Hemithes Siaphyli filia. 268. 345.

Hephæste Craon fil. 225.

Hephestine. 76.

Heraclea undenam dicta. 181.

Heraclidæ in Peleponnesum redeunt.
140.

Heraclidæ Peleponneso relicti Mara-
thonem commigrant. *ib*.

Heraclidæ per Hyllum in Peleponne-
sum reducti. 141.

Heraclidæ. 145.

Heracliota. 357.

Heraeus. 188.

Hercules Linum interficit. 7.

Hercules ad Erythiam. 247. 304.

Lyodius. 253. Sylei filiam amat.

256. Proci filios occidit. 272.

igne moritur. 305. 309. in ejus

sepulcro leo. *ibid*. ejus amant. 335. po-

steri. 465. lavacra. 410. Corinthii

ab Hercule. 412. in hinnulum

versus. 457. cum Argonautis. 453.

— dexterum Sphialæ oculum la-
gittando effodit. 17.

— Prometheum Caucasio affixum
liberat. 22.

— commissa cum Plutone pugna
Alcestem ad auras Superas reducit.

47.

— Jovis filius. 49.

— Argos seminat 52. apud Ompha-
lem se. vit. *ibid*.

— Argonautarum dux. *ibid*.

Hercules gignendus. 90.

— in pedes erectus Serpentes duos
maximos necat. 94.

— de corde Lini accusatur. 95. Rha-

damanthi lege absolvitur. *ibid*. ad

boum armenta per Amphitryonem

mandatur. 96. ubi dum educatur.

corporis & virium præstantia ex-

teros antecellit. *ibid*. terribilis visu.

tanquam Jovis filius. *ibid*. cubi-

torum quatuor altitudines est. *ibid*.

igneum ex oculis splendorem ef-

fundit. *ibid*. nec frustra à ab arca

sagittam emittit. nec jaculo fecit.

ibid. inter boum armenta animum

agens decimum leonem Cithæro-

neum occidit. *ibid*.

— agitare curus ab Amphitryone

discit. 95. artem luctandi ab Au-

tolycō. *ibid*. rationem sagittandi

ab Euryō. *ibid*. à Castore sub armis

exerceri. *ibid*. à lino Citharodicam.

ibid.

— unam eandemque sibi puellam
supponi

- supponi putans, vitiat quinquaginta, 96. leonis pellem induit, 97.
- legatos Ergini ignominia afficit, 97. arma sumit à Minerva, 98. Erginum obruncat, ibid. Minyas in fugam vertit, ib. tributum geminarum Thebanis pendere jubet, ib. Creontis filiam Megaram ob rem præclare gestâ accipit conjugem, 91. ex ea filios procreat tres, ibid.
- peritus sagittandi per Eurytum, entem à Mercurio, sagittas ab Apolline, thocæcem aureum à Vulcano, pepulum à Minerva accipit, ibid. Clavam in sylva Nemeza sibi ipse comparat, 99. post confectam cum Minyis pugnam in furorem incidit, ibid. suos ipse filios ex Megara procreatos cum duobus Iphicli natis in ignem conjicit, ibid. hinc se exilio mancipat, ibid. expiatur à Thestio, ibid. Delphos profectus sciscitatur, quo habitatum ire debeat, ib. hoc tempore per Pythiam Hercules primum vocatur, ibid. Alcides antea semper appellari solitus, ibid. Tirynthe se habitaturum ex Pythia intelligit, ibid.
- Tirynthem commigrat, ib. quicquid ab Eurytheo jubetur, facit, ib. in leonem Nemezum contendens, Cleonas pervenit, 100. leonem interficit, ib. humeris impositum Mycenæ portat, ibid. Jovi servatori sacra peragit, ibid.
- Iolai opem contra Hydram implorat, 102.
- cervam Dianæ sacram interficere nolens annum totum persequitur, 103. tandem cum amone Ladonē tranatura esset, sagittâ percutit, ib. & capram humerisque impositam auferre vult, ibid.
- Chironis genu telo vulnerat immedicabiliter, 105. Hercules ad apri venationem contendit, ib. & eum vinctum Mycenis infert, ibid.
- Eurytionem centaurum obruncat, 107. Strymhalides aves fugare jubet, ibid.
- Volonum multitudine stipatus ad Diomedem navigat, 109. perdomitis equarum Diomedis custodibus, eas ad mare abigit, ib. Bittonibus eas ipsi eripere parantibus, equas Abdero custodiendas committit, 109. Bittonibus devictis & Diomede occiso reliquos in fugam agit, 110. Abdero urbe condita, equus abactus Eurytheo tradit, ibid.
- ad Hippolytæ cingulum capiendum mittitur, ibid.
- Hippolyten necat, 112. Zonam ei aufert, ib. reliquis devictis renavigat, ib. Trojam appellit, ibid.
- se Hesionem salvam conservaturum promittit, 113.
- cerum occidit & Hesionem conservat, ib. excidium Trojæ minatus Aenum appellit, ib. à Poltye hospitio excipitur, ib. inter navigandum Sarpedonem interficit, 113.
- Protei filios interemit, ibid.
- ad Geryonæ boves concedit, 114. per Europam transiens monstra multa prætergreditur, ib. in Lybiam trajicit, ib. per Tarseum iter facit, ib. columnas duas in Europæ Libyæque finibus oppositas constituit, ib. solis radiis calefactus, arcum in illummet ipsum intendere non erubuit, ibid, 115.
- poculo aureo Oceanum trajicit, ibid. Erytheam advehitur, ibid. in Arbanæ monte pernoctat, ibid. canem clava percutit. Bubulcum item Eurytionis cani opem ferentem occidit, ibid.
- Tarseum tranat, ibid. poculum aureum reddit Soli, ib. d. Abderam transgressus in Libyam pervenit, ib. Aebionem & Dercynum perimit, ib. per Tyrrheniam iter habet, ib. taurum amissum quærit, ibid. invenit eum inter Eycis armenta indeque reposcit, 116. Erycem ter victum tandem perimit, ibid. taurum receptum cum bobus aliis in mare Ionium reducit, ibid. collectis

collectis bobus Strymonem lapidibus oppler, & non navigabilem facit, b. d. traductas boves Eurystheo dat, ibid. ad Echedonum amnem pervenit, 117. à Cygno ad certamen singulare provocatur, ib. Antzum perimit, 118. à Libya Aegyptum peragrat, ib. comprehensus ad aram trahitur mactandus, 119. vinculis ruptis Bustin & filium eius necat, ibid. Asia percuria Thermydras appellit, ibid. in Arabiam pervadit, 119. Emathionem necat, ibid. facto per Libyam itinere ad mare extimum navigat, ib. Ibi Scypho lumbio in obectam continentiem navigat, ib. — Nereum comprehensum ligat, 118. cum non prius dimittit, quam ubi Hesperides, & mala illarum aurea sint, edoceatur, ibid. — Prometheus liberat à Caucaaso, ad Jovem reducit, 119. — pro Atlante cælum sustinet, 120. diutius sustinere nolens, cesticillu capiti imponendum facere se velle fingens, facit ut a Cæli sustinendi onere per Atlantem liberetur, ibid. — aurea Hesperidum poma ita per Atlantem humi deposita aufert, ibid. vel ut alii. ea draconi czlo ablata Eurystheo donat, ib. d. quæ ipsi per Eurystheum reddita dat Minervæ, ibid. — Eculinem ad Eumolpum descendit ut sacris Cereris per eum iniicietur, 121. à quibus ut indignus repellitur, ibid. tandem expiatus admittitur, ibid. inde ad Ténarum accedit, ib. penetrat ad inferos, ib. in Gorgonem gladium stringit, ib. in domo Plutonis Theleum & Pirithoum offendit, ibid. Theleum ibi manu prehensum excitat, 122. Pirithoum frustra in vitam revocare nititur, ib. d. Sanguinem animabus præbiturus unam è bubus Plutonis jugulat, ibid. Mænetium Plutonis bubulum modis indignis tractat, ibid. Cerberum à

Plutone deposcit, ib. oblinet canem, eumq; ad Eurystheum abducit, 123. & ad inferna reducit, ibid. Thebas reversus Megaram Iolao dat conj. gem, 123. Iphitum in bubus amillis quærendis juvat, 124. templum Delphicum spoliare vult, ib. avecto tripodæ xdem oracularem sibi propriam construere, 125. venditur, ib. Omphale serviens Cercopas captos in vincula conficit, ibid. Syllum cum Xenodice filia interficit, ibid.

— ad Dolichen insulam delatus Icarî corpus humat, ibid.

Hercules ab Illo classem reducit, 128. terda tempestate per Junonem affigitur, ib. ad insulam Co navigans lapidum iactu per Coos in portum appellere prohibetur, ib. sed ille insulam vi capit, ib. Eurypylum perimit, ib. per Chalcodoniem vulneratus ope Jovis salvus evadit, ibid. Co devastata Phlegram adit, ibid. ibi cum diis gigantes debellat, ib. in Augeam bellum movet, ibid.

— in morbum incidit, 129. cum Molionidis inducias facit, ibid.

— Certamen Olympicum instituit, ib. aram Pelopi, & diis duodecim excitat, ibid.

— Elidem capit, 129. adversus Pylum castra movet, ib. expugnat, 130. Periclymenum Neleumq; cum liberis Nestor & ex ceptio interficit, ib. Plutona Pylis opitulantem vulnerat, ib. Pylo vastata in Lacedæmonem bellum gerit, ibid.

— Cepheu adversus Lacedæmonios bello vexandos sibi socium cupit, 130. Czto Hippocoonte, & filiis ejus in servitutem redactis Tyndareo Lacedæmonem subdit, 131. Tegam transiens Augen non agnit, vitiat, ib. Calydonæ profectus Deianeirâ petit in conj. gem, 131. lustratus hujus rei causa cum Acheloo in tauri transformato, ei cerna unum persiegit, ib. Deianiram accipit, ib.

Acheloo

- Acheloo cornu reddit, *ibid.*, loco
 ejus Amaltheæ cornu recipit. *ibid.*
 — in exilium abiens Trachinem ad
 Ceycem se confert, 133. cum Dei.
 anirâ uxore ad Evenum amnem
 venit. *ibid.* Nessum centaurum ibi
 offendit. *ibid.*
 — bovem integrum devorat, 134.
 — à Ceyce hospitio excipitur, *ibid.*
 — Dryopas debellat. *ibid.*
 — per Itonem iter facit, 134.
 — Ægimio se belli socium ad-
 jungit, 134.
 — Coronam perimit & Ægimio
 regni fines omnes liberos reddit.
 135.
 — Laogoram obruncat. *ibid.*
 — à Cygno ad certamen singulare
 provocatur. *ibid.*
 — Cygnum interficit. *ibid.*
 — Orchomenum pervenit. *ibid.*
 — Amyntorem vitâ privat. *ibid.*
 — Jovis Cenæ aram constituit, 136.
 — sacrificat. *ibid.*
 — ægrotans navi Trachinem adve-
 hitur. *ibid.*
 — inter Deos relatus, 139.
 — Hippocoontem & liberos ejus
 interimit, 200.
 Hermione Menelai ex Helena filia.
 203.
 Hermochares, 405.
 Hermus, 75.
 Hero, 382, 384.
 Herodotus, 52, 167.
 Herse, 223.
 Hesione, 77.
 — Laomedontis filia, 113, 127.
 — saxis alligata ceto devoranda
 proponitur. *ibid.*
 — Laomedontis filia Telamoni per
 Herculem datur uxor, 127.
 Hesione, 208.
 Hesperides, 117.
 Hesiæchee, 138.
 Hetruria, 60.
 Hyacinthus, 236.
 — Lacedæmone Athenas commi-
 grat. *ibid.*
- Hicelaon, 384, 409.
 Hierax, 70, 409.
 Hieromneme Simoëntis filia, 206.
 Himerzi, 287.
 Hippalmus Penelei pater, 50.
 Hippalus pater Æstoris, 49, 422.
 — Ceycis filius, 136.
 Hippeus, 137.
 Hippocles, 372.
 Hippocoon caditur, 130.
 — Icarionem & Tyndareum Lace-
 dzmone ejicit, 199.
 Hippocoon, *ibid.*
 Hippocoontidæ puerum Licymnii
 filium, quod lapide canem, qui
 Herculem mordere voluerat pe-
 tiisset, interficiunt loris, 130. hinc
 bello per Herculem molestantur.
 129.
 Hippocorystes, 76.
 Hippocratea, 139.
 Hippodamas, 24.
 Hippodamia, 74, 416.
 — Oenomai filia, 83.
 Hippodice, 76.
 Hippodrome, 138.
 Hippolyta, 467.
 Hippolyte, 110.
 — Amazonum regina, *ibid.*
 — ad Herculem sponte profecta
 Zonam se ei daturam promittit.
 112.
 Hippolytus, 74, 198.
 Hippomedon, 174, 337.
 Hippomedusa, 74.
 Hippomenes, 193.
 Hipponome, 89. Menæcei filia, *ibid.*
 Hipponoe, 6.
 Hipponous, 33, 174, 211.
 Hipponus Triballi filius, 444.
 Hippostratus Amaryncei filius, 33.
 Hippiotes Phylantis Antiochi ex
 Hercule nati filius, 143.
 Hippiotes solum veterere cogitur. *ibid.*
 Hippothoe, 6, 42, 89.
 Hippothous, 74, 200, 211.
 Hippotus, 183.
 Hippozygus, 139.
 Historia de excacatione Thresia va-
 ria, 177. Historia

Historia de Palladio, 207.
 Homerus, 9, 78, 81, 167.
 Hominem animal illud per Sphingem
 ænigmatice propositum ait esse
 Oedipus, 171.
 Homines è formicis facti, 230.
 Homolippus, 198.
 Homolois porta Thebana, 176.
 Horz Jovis ex Themide filia, 7.
 Horus, 188.
 Hyacinthus Veneris ex Adonidis
 compoſitu filius, 2. Apollinis ama-
 sius, ibid. & 197.
 Hyacinthus ab Apolline invito occi-
 ditur, 8.
 Hyades stella è nymphis facta, 159.
 Hydra Lernæ copiose descripta 101.
 Hylas Thiodomantis filius, 51. Her-
 culis amasius, ibid. aquarum e-
 missus ob formam eximiam à
 nymphis rapitur, ibid.
 Hylæus, 31.
 — ab Atalanta perimitur, 192.
 Hyllus filiorum Deianiræ maximus,
 137.
 — Eurytheum obruncat, 140.
 — Iolen uxorem ducit, 141.
 — Delphos concedit quâ ratione
 Heraclidæ redire possint in Pele-
 ponnesum sciscitaturus, ibid.
 — Heracidas in Peleponnesum re-
 ducit, ibid.
 Hymæus, 199.
 Hymai, 313, 314.
 Hyperbius, 76.
 Hyperborci, 13, 117.
 Hyperboreus, 441.
 Hyperenor, 157.
 Hyperenor filius Apollinis, 194.
 Hyperion Cœli Tellurisque filius, 2.
 5. 211.
 Hyperipre, 76.
 Hyperlaus, 34.
 Hypermanestra, 18, 438.
 — nata filisram Danaï maxima, 74.
 — per patrem Danaum Lynceō da-
 tur conjux, 76.
 Hyperphas, 171.
 Hyphychus, 211.

Hypseus, 38.
 Hypsæus, 443.
 Hypsicreon Milesius, 380.
 Hypsipylus, 384.
 Hypsipyle Thoantis filia, 50.
 — per Jasonem comprimitur, ibid.
 — Lemnia, 175.
 — per mulieres Thebanas venditur,
 ibid.
 — vitæ tuendæ gratia servit apud
 Lycurgum, ibid.
 Hypsista porta Thebana, 176.
 Hyreus filius Apollinis, 194.
 Hyreus Nyctei & Lyci pater, ibid.
 Hyrieus, 382.
 Hyrneto filia Temeni, 145.
 Hyrtacus, 209.

I.

Iaculum Cephalî inevitabile, 230.
 Jalmenus Martis filius, 202. vide
 Almenus.
 Iambe anus quædam, 14.
 Japetus Cœli è conjuge Tellure fili-
 us, 2. 5.
 Japyges, 265.
 Jardanus, 125.
 Jason Cererem deperit, 205.
 — vim facere volens fulmine ictus
 perit, ibid.
 — Jovis filius, 260. filius Argi, 310.
 Cyzicum occidit, 286. Amycum,
 323.
 Jason, 31.
 — Aclæse natus, 47.
 — rei rusticæ studiosus, 48.
 — Anaurum amarem trajiciens al-
 terum in eo calceum amisit, ibid.
 — Argum fil. Phryxi invitat ad au-
 ream pellem, 48.
 — ad Aetern contrahit, 57.
 — pharmaco inunctus tauros per-
 domat, 58. occidit Spartos, ibid.
 — vellus aureum dat Peliz, 63. cum
 heroibus lectissimis in Isthmone
 navigat, 64. navem dedicat Nep-
 tuno,

- tuno, ibid. monet Medeam. cogitet,
quâ ratione injurias per Peliam
illatas ultiscatur, ibid.
— cum Medea Corinthum commi-
grat, 64. per decennium totum
fortunatè vivit, ib. dimissâ Medea
Glaucem ducit, ibid.
- Jafus**, 191.
— **Argi** ex Ismene filius, 69.
Jafus, 68.
Iberus, 211.
Ibycus, 316.
Icaria insula, 321.
Icarion, 199.
Icarion & Tyndareus Lacedæmone
ejecti ad Thestium confugiunt, 200.
Icarius, 39. 197. 200.
— **fulsibus** enectus, 227.
Icarus, 225.
Iceraon, 208. v. **Hiceraon**.
Ida nympha, 3. mons, 212. regio,
253.
Idæa, 205.
Idæus, 191. **Priami** filius, 324.
Idas Apharei filius, 30. **Neptuni** fil.
creditus, 197.
— **Clymeni**, 369. **Egypti**, 76.
Idas Misenen proficitur, 28.
Idæa per **Phineum** in uxorem ducta,
231.
Idmon vates ab apro percussus, 56.
Idomene Pheretis filia, 42.
— **Abantis** filia, 79.
Idomeneus Deucalionis filius, 151.
Idomeneus Priami fil. 211.
Idyia Oceani filia, 57.
Jelysus, 296.
Ilaira, 204.
Ilaira Philodices filia, 197.
Ilebia, 346.
Ilissus amnis.
Ilium ab Ilo, 207. 254. 347. 398.
474.
Illyrii bello infestant **Enchelienses**,
164. & **Dorientes**, 471.
Illyris, 334.
Illyrius Cadmi fil. 164.
Ilius, 206.
— **sine liberis** extinctus, ibid.
- **Trois & Callirhoës** filius, 206.
— in **Phrygiâ** pervenit, ibid.
— in **Phrygia** palestra vincit, 207.
— in **Phrygia** per regem puelis
quinquaginta, puellis totidem
donatur, 207.
— **Eurydicen** uxorem ducit, 208.
Ilihya, 7.
Imago Herculis impiè effusa, 126.
eadem per eundem lapide noctu
percussa, ibid.
Imber aureus, 83.
Imbrus, 75.
Imeusimus, 200.
Impietas filiorum Deucalionis effe-
cit, ut diluvium tempore ejus esset,
189.
Inachus ex Oceano & Tethye
gignitur, 67.
— **Argivorum** fluvius ab **Inacho**
nominatus, 67.
— **Philodices** pater, 197.
Indi, 161.
India, 162.
Ino Melicertam filium secum in
mare dejecit, 37.
— **Athamantis** post **Nephelen**
mortuam uxor, 36.
— **Nepheles** natis insidiatur, 35.
mulieribus ut triticum torreat
suadet, 36.
— filia **Cadmi**, 158.
— nubit **Athamanti**, 159.
— **Melicertam** in ferventem lebetis
aquam conficit, 159.
— cum perempto filio in maris
profunda deflirit, 159.
Insulæ fortunatorum, 194.
Io Argiva, 344.
Io ex Iaso orta traditur, 69. vel ex
Inacho, ibid.
— ad **Epaphum** filium quærendum
accingit se, 71. **Syriam** penè uni-
versam pervagatur, ibid. tandem
Epapho filio invento in **Aegyptum**
revertitur, ibid.
— ab **Aegyptiis Isis** appellatur, ib.
Iobares Bellerophonem ad **Chimæ-**
ram extinguendam mittit, 81.
— **Bellerophonem**

— Bellerophonæ præstantiam miratus literas Proeti ei ostendit, 82.
 rogat ut secum maneat, 82. Philomenen filiam ei dat uxorem, ibid.
 regni successorem constituit, ibid.

Iocasta, 108.

— laqueo sibi collum frangit, 171.

Iolaus filius Iphicli, 98.

Iolaus antiqua, 101.

Iolcus, 11.

Iolcus urbis, 42.

— per Pelium expugnatur, 219.

Iole Euryti filia, 123.

— captiva abducitur, 136.

Ion, 24, 267

Iones ab Ione vocati, 24, 244, 295, 368

Ionis, 358.

Ionium mare, 346.

Ionius, 348.

Joppe, 283.

Jovis sanguis, 441.

Iphianassa, 78.

Iphicles Amphitryonis filius, 31.

Iphiclus, 28.

— Hercules frater, 131.

— Thestius filius, 50.

— Proteus filius pater, 202.

Iphidamas filius Bufirdis, 119.

Iphigenia, 318, 326, 455.

Iphimedia Triopis filia, 25.

Iphimedia per Neptunum compressa geminos parit, 25.

Iphimedon, 140.

Iphimedea, 74.

Iphinoe, 78.

— fil. Proeti nata maxima moritur, 80

Iphis, 138.

— Alestoris filius, 173.

Iphius, 101.

Iphius, 175.

Irene Jovis ex Themide filia, 7.

Iris, 6.

Iritus Nauboli filius, 50.

Irus, 471.

Irus Boetius, 324.

Itha, 6.

Ithys Aegyptiis. Ceres Græc. 71.

Ithys Eliati fil. 158.

Ilmarus Hippomedontem prostermit, 179.

— mortuus, 232.

Ismene Alope filia, 69.

Ismene, 171.

Ismenus, 167, 213.

Issa, 327.

Isticum bellum, 320.

Ister, 74.

Isthmus, 109, 126.

Isthmus Corinthiorum per Sinin infestus, 238.

Italia, 246, 356, 358, 420, 450.

Iton, 135.

Ity, 423.

— truncidatus & elixatus per Proeten Tereo patri datur edendus, 228

Julitz, 406.

Juno, 310, 317, 334, 336, 414, 436, 458.

— per Saturnum devoratur, 3.

— citra concubini parit Vulcanum, 9.

— Latonam à Jove compressam per totum mundum insectatur, 10.

— Siden ad inferos detrudit, 12.

— Acræa, 65.

— Inonem in buculam candidam convertit, 69.

— vaccam à Jove deposcit, ibid.
 acceptam Argo Panoptæ custodiendam tradit, ibid.

— bovem cæstro concitat, 70.

— precatur Curetes ut Epaphum occulant, 71.

— dracones duos magnitudinis infestat mittit in lectum Herculis ad perdendum eum, 94.

— sumit Amazonum undius formam, 112. nunciat Hippolyten ab Hercule & sociis ejus rapi, ibid.

— Hesperidum mala suis in nuptiis Jovi munerata est, 117.

— Herculi fœdam immittit temperatam, 128. hinc per Jovem suspenditur ex Olympo, ibid.

— Thebanis Sphinxem immittit, 171
 Jano Tiresiam luminum usu privat, 155

— Dianæ persuadet ut Calistoneam tanquam usam configat, 190.

Junx, 422

Jupiter in antro Dictæo per Rheam educitur in lucem, 3. C — just

- iuxta ætatis Metin socium capir, *ibid.*
- adversus Saturnum & Titanas bellum gerit, 4.
- fratres per Saturnum patrem in carcerem conjectos liberat, *ibid.*
- per Cyclopes tonitru donatus, *ibid.*
- fit rex Cœli, *ibid.*
- Menœtium in bello Titanico in Tartarum detrudit, 5.
- aquam Stygis de scopulo per inferorum loca fluentem jurisjurandi religione decorat, *ib.*
- sibi Junonem connubio jungit, 7.
- multis cum immortalibus tum mortalibus mulieribus miscetur, 7.
- Thetidi miscetur, 9.
- Thetidem gravidatam prius quàm pariat absorbet, 10.
- adjuvat Plutonium ad Proserpinam rapiendam, 13.
- imperat Plutoni ut Proserpinam remittat, 15.
- Typhonem eminùs conspicatus fulmine percutit, 20. cominùs autem illum falce adamantinâ deterruit, *ibid.* ad Casium usque persequitur, *ibid.*
- Typhonem ad Nysam usque persequitur, *ibid.*
- Vulcano Prometheum ad montem Caucasum religandum tradit, 21.
- imbris large effusis partem Græciæ maximam cooperuit, 22.
- Phryxius, 23.
- Phryxius, 37.
- Salmoneum fulmine extinguit, 40.
- facit ut Argonautæ errent, 60. irascitur cum illis ob Absyrti mortem, *ibid.*
- Nioben primam mortalium init 68.
- Ionem Junonis Sacerdotio decoratam variat, 69.
- Jupiter Curæas occidit, 71.
- in imbrem aureum mutatus per impluvium in Danaes suum delapsus cum ea concumbit, 83.
- ad Alcmenen contendit, 94. mutatus in formam Amphitryonis cum Alcmena concumbit, *ibid.*
- Servator, 100.
- Herculem & Apollinem de Tripode pugnantes fulmine dirimit, 125.
- Junonem ex Olympo suspendit, 128.
- Cenzus, 136.
- Europæ amore captus in tanrum mutat se, & per mare Rhodium navigat, 147, 148.
- Europam per mare avehit in Cretam, *ibid.*
- Europam in Creta comprimit, *ibid.*
- Sarpedoni vitam trium ætatum concedit, 49.
- Atabyrius, 152.
- ardens Semelem cum ea clam Junone concumbit, 158.
- partum Semeles semestrem ex igne medio abreptum femori infuit, 158.
- Dionysum gignit, *ibid.* cùmque Mercurio tradit, 159.
- Dionysum in hædum transformat, *ibid.*
- init Antiopen, 165.
- Tiresiæ pro luminibus adeptis vaticinandi scientiam concedit, 178.
- Capateum fulmine perimit, 179.
- Amphiaræum immortalitate donavit, 180.
- hominis mercenarii formâ accepta ad filios Lycaonis, ut de impietate eorum cognoscat, accedit, 188.
- Lycaonem & filios ejus omnes excepto natu minimo fulmine extinguit, 189.
- à filiis Lycaonis invitatur, 188.
- Calistionem invitam subigit, 189.
- in Dianam vel Apollinem mutatus, *ibid.*

— Calistionem

- Calistonem venit in urfam, 190.
- Atlantidas aliquas compressit, 194.
- Mercurium suum & aliorum deorum nuncium facit, 196.
- ex Taygere Lacedæmonem procreat, ibid.
- Apollinem in Tartarum deiecere vult, 199.
- in cygnum versus cum Leda concumbit, 201.
- in cygnum versus Nemefin inicit, ibid.
- Idem fulminat, 215.
- Aegidem opponit Palladi Miner-
vam vulneratur, 203.
- Aeginam rapit, 213.
- Aeginam comprimit, ibid.
- Neptunum & Minervam con-
tendentes pacat, 222.
- deceptor, 283.
- Typhonem occidit, 457.
- Jusjurandum amantium irritum est,
28.
- Ixion, 31.

L.

- L**ætes, inde læst, 23.
- L**ædæus Polydori ex Nycteide
filius, 164.
 - senescens eadem quæ Pentheus,
post eum occumbit, 165.
 - bello infestatus, 228.
 - L**abyrinthus domicilium fuit ob
multiplices varum ambages, oc-
curfus & recursus, hominem fal-
lens, 15.
 - à Dædalo constructus, ib. 205.
 - L**æ Amalthææ, 3.
 - L**acedæmon ab Hercule bello impe-
titur, 130.
 - Regio à Jovis filio Lacedæmone
dicta, 195, 298, 309.
 - L**acedæmonis, 295.
 - L**achelis, 7.
 - L**aconia, 374.
 - L**adon annis, 103.

- L**ætes Arcefi filius, 49.
- Ulyssis pater, 202.
- L**elaps in lapidem cum vulpe, quam
persequitur, convertitur, 93.
- Cephali canis celerissimus, 230.
- L**ais, 305.
- L**aus filius Labdaci anniculus, 164,
440.
- fugatur, 166.
- in Peleponneso per Pelopen
hospitio excipitur, ibid.
- regnum accipit, 168.
- uxorem ducit Jocastam vel Epi-
castam, ibid.
- per Damalift arum sepelitur, 169.
- L**amnia fera, 419.
- L**ampon, 208.
- L**amprus Pandionis filius, 437.
- L**ampus, 75.
- L**anomene, 138.
- L**aoamas Ereoclis filius, 182.
- Aegialeum necat, ibid.
- L**aoamia Bellerophonis filia, 148.
- L**aodice Phoronei uxor, 67.
- filia Cinyræ, 190.
- L**aodice Hecubæ filia, 211, 376.
- L**aoocus, 27, 211.
- jaculo vincit in Nemeæo cer-
tamine, 196.
- L**aooras Dryopum rex, 135.
- vir petulans & improbus, ibid.
- cum filiis suis in Apollinis luco
epulans occiditur, ibid.
- Lapitharum adversus Ægimium
socius, ibid.
- L**aozoe, 135.
- L**æti populi dicti sunt tanquam lapi-
des, 23.
- L**aoledon Hereuli equas, quas pro-
miserat, non dat, 113. v. 324.
- Oicleum pugnantem interficit
126.
- Ili ex Eurydice filius, 208.
- L**aochoë, 138.
- L**aphria, 476.
- L**apides per Deucalionem missi faci-
em vitrorum trahunt, 23.
- L**apis fasciis involutus à Saturno
devotatur, 4.

- Lapitha Cæneus, 438.
 Lapithæ, 104.
 Lapithæ Aegimium infestant, 134.
 Larissæ, 88.
 Latinus Itolorum rex, 246.
 Latona, 5. 442. ejus sanum, 437.
 ——— Dianam & Apollinem in
 Niobes liberos irritat, 166.
 Leades Eteoclem prostermit, 179.
 Leandra Amyclæ filia, 190.
 Learchus filius Athamantis, 36.
 — à patre Athamante furiis percussus
 perimitur sagittâ, 37.
 — filius Athamantis natu major, 159.
 Leda Thestii Aetoli filia, 200.
 — ovum per Nemefin ex Jovis con-
 cubitu partum in arcam reponit,
 201.
 Legati Ergini à Thebanis tributum
 exacturi, 97.
 — Atheniensium ad Minoem mis-
 si, 236.
 Leitus Alestoris filius, 50.
 Leitus Penelei pater, 202.
 Lelas, 432.
 Leleges, 367.
 Lelex Euroræ filius, 196.
 Lemnæ, 50.
 Lemnos, 334.
 Leo Cithæroneus, 96. à Cithærone
 impetum faciens Amphitryonis &
 Thestii boves dissipat, ibid.
 ——— Nemexus per Herculem con-
 fiscitur, 100. invulnerabilis, ibid.
 Leodamas, 289.
 Leonte Helena, 318.
 Leophonte, 27.
 Leon, 188.
 Leonteus Coroni filius, 202.
 Lepreus, 328.
 Lerna, 76.
 Lerna palus, 101.
 Lerus Insula, 408.
 Leucas, 337.
 Leuce insula, 456.
 Leucippa, 330.
 Leucippe, 364.
 Leucippus, 39, 139.
 Leucomas Gnostius, 356.
 Leucone, 364.
 Leucopetra, 337.
 Leucopæus, 29.
 Leucophrya Mandrolyti filia, 353.
 Leucothea, 273.
 Libanus mons, 466.
 Liberthi, 291.
 Libya Epaphi ex Memphide filia, 71.
 ab hac pars terræ una Libya vocata
 est, ibid.
 Licentia Scommatum in Thesmo-
 phoriis unde nata sit, 14.
 Lichas per Herculem à Boeotia in
 Euboicum mare præceps dejicitur,
 136.
 Licymnius, 91.
 ——— puer adhuc admodum
 servatur incolumis, ibid.
 ——— occiditur, 141.
 Ligyron qui & Achilles, 219.
 Lilybæum, 53.
 Limnorea, 6.
 Lindus, 296.
 Lingua Philomelæ defecta, 229.
 Linus Orphei frater, 95. citratus per-
 cussus ab Hercule interit, ibid.
 ——— Apollinis filius, 258, 259.
 Litrus Aenienæ, 113.
 Livius, 41.
 Lixus, 75.
 Loca extra Isthmum & Peleponna-
 sum vi aquarum contestata, 23.
 Locri, 257.
 Locri Epionemedii, 133.
 Locris, 63, 221.
 Lœrus Phæaciæ, 246.
 Loëus Tomi appellatus, 59.
 Lœus fluvius, 270.
 Lucifer, 25.
 Lucina, 458.
 Lucius Hermioneus, 315.
 ——— Phoronei filius.
 Lucus Mycenæus, 70.
 Lucus Apollinis, 135.
 — Eumenidum, 171.
 — Palladis, 190.
 — Jovis, 193.
 Ludi Isthmici tertio celebrati, 129.
 Luna, 5.

Luna Endymionem flagrantissimè
deperit, 26.
Loreus Phoronei filius, 345.
Lybia, 61, 72, 114, 117.
Lycæon Cylleneæ Nymphæ filius, 187.
— Arcadibus imperans è multis
exoribus filiorum quinquaginta
factus est pater, 187.
Lycæus, 449.
Lycia, 78.
Lycii, 351.
Lycomedes, 220.
Lycôn, 200.
Lycopæus, 34.
Lycormas, 28.
Lycurgus Arcas, 30.
— ex Pronæste natus, 46.
— Circa Nemeam habitavit, ibid.
— Ancæi pater, 49.
Lycurgus, 139.
— Dryantis filius, rex Edonorum,
162.
— per Dionysum in furorem actus,
ibid.
— Dryantem filium securi percus-
sum interficit, ibid.
— resipuit ubi corporis sui
extrema præcidit, 162.
— in montem Pangæum abductus
in vincula conjicitur, ibid.
— Dionysi voto equis lanatus
occumbit, ibid.
Lycurgus Rex Nemeæ, 175.
— Alei & Næaræ filius, 190.
— per medicamenta in vitam
ex morte revocatus, 198.
Lycus Mariandynorum Rex, 56.
— à Thebanis imperator belli
declaratur, 165.
— post annum imperii viges-
imum obtruncatur, ibid.
— Sicyonem capit, 165.
— Epopeum interficit, ibid.
— Antiopen captivam abducit, ibid.
Lycus ex Hyre & Nympha Clonia
natus, 194.
— Antiopen in vinculis torquet, 166.
— Nyctei frater, 164.
Lycus Dascyli filius, 111.

— à filiis suis occiditur, 166.
— Agaven uxorem ducit, 74.
Lycus Neptuni fil. in insulas fortu-
natas mittitur, 194.
Lydi, 125.
Lydia, 393, 423.
Lynceus Apharei filius, 30.
Lynceus post Danaum Argis domi-
natur, 77. Abantem ex Hyperm-
nestra gignit, ibid.
Lynceus tantâ oculorum perspicaci-
tate fuit, ut etiam sub terra laten-
tia pervidisse dicatur, 197.
— ex Aphareo & Arene natus, ibid.
Lynceus Herculis fil. 138.
Lyra per Mercurium primum inven-
ta, 195.
Lyrus sine liberis decedit, 206.
Lysia, 145.
Lysianassa, 6.
Lysidice Pelopis filia, 89.
Lysidice, 138.
Lysimache, 45, 211.
Lysinomus, 90.
Lysippe, 78.
Lysippus, 138.
Lyses, 137.
Lysithous, 211.
Lytea, 216.

M.

Macæus, 188.
Macednus, ibid.
Macedones, 290.
Maces, 337.
Machaon Esculapii filius, 202.
Mænades, 8.
Mænalus, 188.
— filius Lycæonis, 187.
— Atalanta pater juxta quosdâ, 188.
Mæon, 176.
Mæra canis, 227.
Mæra Erasini filia, 475.
Mænes, 24.
— Acoli filius Naidem Nympham
ducit uxorem, 39.
Mænesia, 269 unde dista, 449.

Maia, 190, 194.

— per Jovem in antro Cyllenes
vitiari Mercurium parit, 194.

Mala aurea Hesperidum Hercules
petit, 117.

— utriam collocari religiosum erat,
120.

Malea mons, 104.

Mandrolitus, 353.

Manes dii, 1. 6.

Mantinus, 188.

Manto filia Tiresia, 183.

Manus Typhonis altera ad Hesperum,
altera ad Orientem pertingebat,
19.

Marathon, 109.

Mare Siculum, 21.

Mariandyni, 56.

Marpessa, 28.

Mars per Ephialtem & Otum in
vincula conicitur, 26.

— Ascalaphi pater & Jalmeni, 50,
202.

— sententiam deorum duodecim in
Ariopago contra Neptunum abso-
lutus, 223.

Marses, 130.

Mastyras Olympi filius, 11. tibias
invenit, ibid.

— Apollinem de musica provocat,
ibid.

— ab Apolline devictus, 12.

— è Pini ramo suspenditur per
Apollinem, ibid.

Mastilia, 358. 161.

Marris Thebanus, 313.

Mecisteus, 46. 175, 188.

— Euriali pater, ibid.

Medea cum Thetide de pulchritudine
certat, 323.

Medea Jasonem perditè amat, 57.
Aetæ filia, ibid. Idyia matre nata,
ibid.

— Jasonem adjuvat in tauris per-
domandis, ibid. pharmacum ei
suppediat, 58.

— fratrem Absyrtum iugulat, 59.

— Jasoni conjugatur, 61.

— felix filias, ut patrem necent

elixentque suadendo inducit, 64.

— arietem in frustra concisum elixa-
tūque agnum reddit, ibid.

— Jasonis uxori pepulum veneno
infectum mittit, quos ex Jafone
filios habet trucidat : currum dra-
conum alatorum conscendit ; in
eo profugit Athenas : filios infan-
tes adhuc, in fuga ista, ante Acræ
Junonis aram supplices relinquit :
Athenis Aegeo nupta Medum
gignit : cum filio Medo Athenis
ejicitur : nulli suorum cognita
Colchos remeat : Aetæ patri reg-
num, ex quo ejectus est, recuperat
63, 66.

Medicifasta, 211.

Medus Medæ ex Aegeo filius : mag-
num apud barbaros imperium nan-
ciscitur : Mediam vocat regionem
sibi subjectam, bellum inferens
Indis moritur, 65.

Medusa, 85, 90, 121, 211. hæc Gor-
gonum sola mortalis est, ib.

Megaleior, 433.

Megamede Araxi filia, 96.

Megania Croconis filia, 190, 419.

Megapenthes, 80.

— Proeti filius, 88. Argivorum regno
pizficitur, 89.

Megara Creontis filia, 139.

— per Minoem subversa, 236.

Megara filia fuit Cæli, 2.

Megareus Hippomenis filius, 235.

Meges Phylei filius, 102.

Megestarus Thanaces pater, 223.

Melaneus Dryopum Rex, 410.

Melanion, 175, 191.

— Atalanzæ amore inflammatur,
192.

— mala aurea à Venere accepta
objicit Atalanzæ, ut iis colligendis
intenta cursus obliviscatur, 193.

— Atalanzæ conjugio potitur, ibid.

— in luco Jovis cœuntes in leones
mutantur, 193.

Melampus, 42. voces avium intelli-
git, 43. quæ per eas futura edoce-
tur, mortalibus prædicat, 43. vari-
cinari

cinari quoque per haruspiciam
scit, *ibid.*

— boves Iphicli Pylum perducit,
45.

— Amythaonis filius, 79.

— Vates insignis, 79. rationem po-
tionandi & expurgandi primus
invenit, 79. virginibus Præti fu-
rentibus ianitatem pollicetur, 79.

— curat Præti filias furentes, *ibid.*

Melanippus, 324.

Melanippus capite obtruncatus, 180.

— Novissimus Afaci filius Tydeum
in ventre percutit, 179.

Melanrhides Bacchus, 283.

Melanitii scopuli, 61.

Melas, 29. 34. 37.

Melas Licymoni filius, 136.

Melaeager, 29. 121. Naturæ fuit in-
vulnerabilis, 30.

— Thestii liberos obtruncat, 32.

— Contrabescit, *ibid.*

— quodam e Thestii liberis occidit,
ibid.

— Oenei filius, 49.

Melibœa, 167.

— Oceani filia, 187.

Mellicerta, 36.

Melegunis Insula, 347.

Melie, 6.

Melienſes, 135. 289. 446.

Melilorus, 323.

Meline, 138.

Melissa Oceani filia, 67.

Melissus, 372.

Melita, Eratini filia, 475.

Melitenſes, 431.

Melius, 211.

Melpomene, 7.

Memnon, 209.

Memphis Nili filia, 71. ab ea Mem-
phus urbs vocata est, *ibid.*

Menachus, 75.

Menippides, 138.

Menæceus, 168.

Menæceus ebrius cum uxore con-
cumbit, *ibid.*

— semetipsum maſtat ante portas,
172.

Menæceus à Jove in Tartarum miſ-
ſus, 5.

Menæceus Aſtoris filius, 49.

Menæceus Patrocli pater, 202.

— boum Pluronis cuſtos, 115. cum
Hercule propter boves abactas
pugnam conferens ſagittâ perſo-
ditur & interit, *ibid.*

— Ceydhomyi filius, 122. precibus
Proſerpinae ſervatur, *ibid.*

Menedemus Elcenſis Bunez filius,
327.

Meneſaus, 153.

— Atrei filius, 202.

Menelaus cum Helenâ Tauros pro-
ſectus, 318. cum raperetur Helena
fuit in Creta, 325.

— à Tyndarco Helenæ ſponſus de-
claratur, 203.

— ex Helena Hermionen gignit, *ib.*
— regno Spartano præfectus, 205.

Menippa Orionis filia, 452.

Mentor, 138. 140.

Mercurius Hippolyrum conficit, 18.

— ad Deucalionem miſſus à Jove,
21.

— Martem furto è vinculis eripit
26

— pater Euryti, 49.

— Argiphonæ es appellatus, 70.

— Herculem vendit, 125.

Mercurius fur, 434.

— Admeti boves abigit, 449.

— Apemofynes amore correptus
eam vitiat, 153.

— Dionyſum ad Junonem & Atha-
mantem affert, 159.

— Amphioni lyram donat, 166.

— Jovis è Maia filius, 194.

— adhuc vagiens in cunis, inde
erumpit, *ibid.*

— Pieriam pervadit Apolliniſque
boves clam abigit, *ibid.*

— boum Apollinis, quas Pylum
abducebat, pedibus calceos induc-
bat, ne veſtigia earum depellere
derentur, *ibid.*

— boum Apollinis in ſpelæo ab-
ſconditarum duas immolat, earum

- coria scopulis affigit, & viscera earum partim tosta, partim elixa edit, 195.
- in Cyllenen proficiscitur, ibid.
 - ante ostium antri in quo boves Apollinis absconderat testudinem invenit, ibid.
 - testudini purgare nervos ex bo-um mactatarum intestinis confectos inducit, ibid.
 - rationem carniū torrendarum primus invenit, ibid.
 - lyram primus invenit, ibid.
 - fasciis adhuc involutus de bobus abactis per Apollinem accusatur apud Maiam matrem, ibid.
 - boves Apollini reddere non vult, licet per Jovem partem id facere jubeatur, ibid.
 - Apollini donat lyram, 196.
 - pascens boves fistulam compingit, ibid.
 - Jovis reliquorumque deorum nuncius per Jovem fit, ibid.
- Mermerus Medæ ex Jasone filius, 65.
- Merope Oenopionis filia, 12.
- Atlantis filia, 38, 193, 209.
- Merope Cræphontis uxor invita ducitur à Polyphonte, 145, filium tertium patri suo ipsius alendum tradit, 146.
- Merops Aefaci avus maternus, 210.
- Messana, 281.
- Messapii, 467.
- Messena, 39.
- Messenii, 30.
- Mestor, 89, ibid. 211.
- Meta Aegæi uxor, 284.
- Metanira Ceiei conjux, 15.
- Metarme Pygmalionis filia, 223.
- Meriodusa Eupalami filia, 233.
- Meriocha, 452.
- Metion, 229.
- Metionides, 203.
- Metis Oceani filia Jovis socia, 4.
- Saturno pharmacum bibendum propinat, ibid.
- Merope fluvii Ladonis filia, 212.
- Midas, 243.
- Midea mulier Phrygia, 90.
- Pelopis filius per Sthenelum commendatur, 91.
- Milesi, 358, 362, 378.
- Miletus puer à filiis Asterionis perditè amatur, 149.
- filius Apollinis & Aræ, 149.
 - Acacallidis, 459
 - in Sarpedonis amore benevolentiamque inclinatur, ibid.
 - in Cariam appellitur ibique urbem conditam de suo nomine Miletum vocat, ibid.
- Miletus urbs, 358, 380.
- Minerva tibias abiecit quòd vultum deformem efficerent, 11. v. 332.
- Encelado fugienti Siciliam Insulam objicit, 18. pelle Pallanti detracta corpus suum tegit, ibid.
 - expiat Danaidas, 76.
 - Herculi reddit poma Hesperidum per eum sibi donata, 120.
 - Cadmo regiam adornat, 157.
 - Cadmo Harmoniam dat uxorem ibid.
 - apud Trironem educatur, 207.
 - post Neptunum in Attica comparet, 221.
 - Athenis de seipsa nomen impositum, 222.
 - sibi arma consilari volens Vulcanum adit, 225.
 - Pudica & virgo virum non vult admittere, 226.
 - Eriethonium immortalem clam diis aliis facere studens educat, ib.
 - Eriethonium in cista positum Pandrolo Cecropis filie commendat, ib.
- Minnyrides, 473.
- Minois filii, 121, 154.
- Minos, 37, 93, 148.
- Nepruno taurum immolaturus, cum sibi ab eo mitti periret, 150.
 - taurum à Nepruno missum non immolat, sed eo ad armenta deducto, immolat alium, ibid. v. 366.
 - se Nepruno immolaturum promittit quicquid è mari apparuisset, 108.
 - Jovis ex Europa filius, 148.
 - Miletum

— *Miletum & Sarpedonem bello*
vincit, 149.
— *Cum Rhadamantho iudex ani-*
marum apud inferos constituitur,
150.
— *Cretem incolit, ibid.*
— *leges concribit, ibid.*
— *Paliphaen ducit uxorem, ibid.*
— *Crete regno prohibetur, ibid.*
— *Minotaurum intra labyrinthum*
conclutum custodiri jubet, 151.
— *cum Procride concumbit, 129.*
— *cum mulieribus multis rem ha-*
bet, 130.
— *audita filii morte sublatam è ca-*
piti coronam abiecit, 135.
— *in Faro Gratis sacra facit, ibid.*
— *classe Arhenas oppugnat, ibid.*
— *Megareum in erexit, ibid.*
— *Megaris portus, 136.*
— *Scyllam pedibus vincitam è pup-*
pe dedit, & eam submergit, ibid.
— *Arhenas capere nequit, ibid.*
— *orat Jovem Athenienfes puniat,*
ibid.
— *Septem pueros totidemque puell-*
as ab Athenienfibus Minotauro
devorandos perit, 137.
Mneſtheus Pereti filius, 102.
Minotaurus taurino est vultu, cætera
homo est, 151.
— *in Labyrintho conclusus, 137.*
Minyas, 191.
Minyas, 167.
Milma, 451.
Mnemosyne Cœli è Tellure filia, 2,
421.
Mneſileus, 104.
Mneſimache, 107.
Mneſtra, 75.
Molione, 129.
Molionidæ copias Herculis ægrotan-
tis ex insidiis aggrediuntur, ibid. &
multos ex iis trucidant, ibid. truci-
dantur ab Hercule, ibid.
Molochus pauper, 100. Herculem
hospitio excipit, ibid. eidem hosti-
am immolare vult, ibid.
Molus, 27, 154.

Monomachia inter Herculem &
Cygnum, 117.
Mons Artemisus, 103.
Montes Thesſalici aquarum diluvii
immunes, 150.
Mopſus, 436.
Mors Meleagri, 33.
Mors Abſyrti per Jovem vindicata, 60.
Morſimus Trachinius, 308.
Moyſes Hebræus, 329.
Mulciber in bovem, 457.
Mulieres quæ mortuum Meleagrum
dep'o aut in aves commutantur, 33.
Mulieres Lemniæ Venerem nihili fa-
ciunt, 53.
Mulieres Lemniæ cum patres tum
viros suos jugulant, ibid.
Munichus Dryantis filius, 422.
Munius Acamantis filius, 377.
Musa Jovis ex Mnemosyna filiz, 7.
— *Tnamyrin cantu victum oculis*
& citharædica privant, 9.
Mycenæ, 89, 90.
Mycenæus lucus, 70.
Mygdon rex Amyci frater, 111.
Myſcus Ulyſſis monitor, 308.
Myrmidon, 25.
Myrrha Thoantis Aſſyriorum regis
filia, 224.
— *irâ Veneris, amore patris corri-*
pitur, ibid.
— *rogat deos ut nuſquam compa-*
reat, ibid.
— *per deos in arborem nominis*
iſtus mutatur, ibid.
Myſi, 191. Myſia, 51, 191. Candaulæ
uxor, 324.

N.

Nis, 27, 75.
— *Nympha, fit uxor Magnæ-*
tis, 39.
Nanis Cæſi filia, arcem Cyro prodiit,
386.
Narciſſus, 263.
Navis πεινηνόςτος appellata, 72.
Nauſolus Iſmi pater, 50.
Nauſa to- undenam fit diſtus, 142.
ſitus in Ætolia, ibid.

Nauplius

Nauplius Neptuni filius. 77. morientium casum moleste fert, ibid. moritur & ipse tandem, ibid. Clymenem habuit uxorem, ibid. & 153.

Naufimedor. 77.

Naufithoe. 6.

Nautz quidam in furorem per Dionysum asti in mare se precipitant, 163. & in Delphines mutantur, ibid.

Naxii. 381.

Naxus. 163, 380, 381.

Nezra. 68.

— **Perei** filia, 190.

Nebrophonus. 51.

Neleus. 41, 294.

— regno pulsus Messenam migrat, ibid.

— **Periclymeni** pater, 49.

— **Pyliorum** Dynasta, 124. **Herculem** expiare non vult, ibid.

— ab **Hercule** cum filiis, excepto **Nestore**, perimitur, 130.

Nelidæ. 370.

Nelo. 75.

Nemea. 46, 157.

Nemezus leo, 309, 310.

Nemesis. 201.

— concubinum **Jovis** fugiens in anserem mutatur, ibid.

— è **Jovis** concubitu ovum parit, ibid.

Neomeris. 6.

Neoptolemus. 220.

Nephalion Minois fil. 111, 150.

Nephele Athamantis uxor, 35.

— moritur, 36.

— **Phryxum** **Jovi** immolandum liberat, ibid.

Nephos **Herculis** filius, 138.

Neprunus à **Saturno** deglutitur, 3.

— à **Cyclopiis** donatur tridente, 4.

— **Rex** maris fit, ibid.

— **Amphiuriten** uxorem ducit, 13.

— **Polybæten** incestatur, 18.

— **Iphemediam** comprimit, 25.

— formâ fluminis **Enpei** sumptâ

cum **Salmonei** filia concumbit, 40.

— pater **Euphemi** & **Ergiai**, 49.

— **Inacho** fontes siccat, 73.

— **Amymonæ** fontes **Leræos** indicat, ibid.

— **Cephei** regnum inundat, & ceto vastat, 86.

— raptam **Hippothon** in **Echinadas** insulas infert, 89. comprimit, & **Taphium** ex ea procreat, ibid.

— **Cerum** immittit **Trojæ**, 112.

— **Mileto** irascitur, 151.

— **Pasiphaen** sic afficit, ut **taurum** deperierit, ibid.

— duas **Pleidas** corrumpit, 194.

— **Idæ** pater, 197.

— equos donat **Peleo** nuptias cum **Thetide** celebranti, 218, 332.

— primus venit in **Atticam**, 221.

— campum **Thriacum** mire affligit, 222.

Neptunus **Cererem** sollicitat, 312.

— **Mar** em in **Arcopago** cædis reum agit, 223.

— **Eunolpum** in mare a matre dejectum excipit, & in **Æthiopiam** transfert educandum, 231.

Nereides. 6, 86.

Nereus **Caræus**, 338.

Nereus **Deus** marinus, 6, 25, 472.

Nessâ. 422.

Nessus **Centaurus**, 309.

Nessus **Centaurus**, 133, 309. per amnem **Euenum** homines trahit, 133.

Hoc ubi **justitiæ** causa, à **Diis** assignatum jactat, ibid.

Deianiræ **Herculis** uxori, dum trahit, vim infert, 134. ob id ab **Hercule** in corde sagittâ percussus moritur, ib.

Morieus **Deianirâ** docet quomodo, ut à marito ameter, efficiat, ib.

Nestor. 41.

— pereuntibus fratribus, solus incolumis servatur, 42. apud **Gerentios** educabatur, ibid.

Nervi pedum manuumque **Jovis** per **Typhonem** dissecti, 20.

Nervi **Jovis** iussus agglutinati, ibid.

Nymphæ **Jovis** & **Themidis** filia, 117

Nicandra

Nicandra texitrix, 397.

Nico, 5. 138.

Nicharchus, 318.

Nicippe, 90. 138.

Nicoercon Rex Salaminus, 474.

Nicodamas, 436.

Nicodromus, 138.

Nicostratus Menelai ex Helena filius, 303.

Nico hoc, 54.

Nilus fluvius, 251.

Ninus, ibid.

Niohe, 67. primam à mortalibus Jupiter compressit, 68.

— Tantalus aut Alcaonis filia, 167. 397.

— ob liberorum numerum se Latona fecundiores esse iactat, 167.

— ad Tantalum patrem pervenit, 168.

— Jovem precata in saxum commutatur, ibid.

Nireus Symyxus, 309.

Ni us, 233.

— Pandionis filius Megaris regnat, 235.

— abscissis per filiam capillis perit, 236.

Nityrus Insula, 18.

Nomades, 456.

Nomion, 413.

Nothus, 154.

Numior, 296.

Nycteis Nyctei filia à Polydoro in uxorem ducta, 164.

Nycteus Cithoni filius, ibid.

— seipsum in se fecit, 165.

Nycteus ex Hyreo & Clonia nymphe natus, 194.

Nyctimus junior, 188.

Nymphæ Nylam habitantes à Jove in stellas mutatae Hyades vocantur, 159.

Nymphæ in Ainos mutatae, 447.

Nysa mons, 20.

— Asiae urbs, 159.

Nysia, 305.

O.

O Calca Mantinei filia, 77. al. Agallia.

— Bizonæ regio, 98.

Oceanides rex millenæ, 5.

Oceanus Cæli Tellurisque filius, 2.

Oemus Avis, 418.

Oculi Typhonis igne micabant, 19.

Ocyperæ, 6, 54. 75.

Ocyrode, 54.

Ocyrode, ibid.

Odrysus Regio, 290.

Oechalia, 135.

Oeagrus, 290.

Oeagri filius Linus interficitur ab Hercule, 7.

Oeas, 77.

Oebalus, 109.

Oedipus à pedum dolore sic vocatus, 168.

— suppositivus, & spurius appellatur, 169.

— Delphos profectus, deum de parentibus suis sciscitatur, ibid.

— patrem occisurus, & matrem intrurus per oraculum dicitur, si in patriam revertatur, ibid.

— in patriam redire non vult, ibid.

— Polyphontæ de via cedere non vult, ibid.

— Polyphontæ & Laium necat, ibid.

— Thebas pervenit, ibid.

— ænigma Sphingis solvit, 171.

— regnum Laii accipit & matrem ignorans ducit, ibid.

— Oculis orbatus Thebis expellitur, & filios non defendentes execratur, 171.

— fugit cum Antigone in Colonom Atticæ locum, ibid.

— in Eumenidum luco supplex confedit, ibid.

— à Thefeo suscipitur, 172.

— à vita migrat, ibid.

Oeme, 76.

Oeneus.

Oeneus, 29, 75, 407, 408.

— Diis omnibus, Dianâ solâ præteritâ, primitias rerum omnium dedidit, 30.

— Peribram uxorem ducit, 33.

— in vincula coniectus & flagris cæsus, 35.

— senio confectus, ibid.

— in Peleponnesum abductus, ibid. occiditur in Arcadia, ibid. Argos translatus in Oenoë sepelitur, ibid.

— pater Meleagri, 49.

Oenoë urbs ab Oenoe appellata, 35, 282.

— puella, 436.

Oenomaus Steropen ducit uxorem, 197.

Oenone Crebrenis amnis filia, 212.

— à Rheâ vaticinandi artem edocta fuit, ibid.

— Paridem sanare non vult, ibid.

— pharmaca curando Alexandro Paridi parat, ibid.

— Alexandrum mortuum intelligens, laqueo vitam finit, ibid.

Oenopion, 382.

Oestribles Hercules fil. ex Hefychee, 138.

Oeta Trachiniorum mons, 137, 463.

Oetei, 318.

Oetho Neptuni filius, 252.

Ogygia, 167.

— porta Thebana, 176.

Oicleus, 49, 125.

— interficitur à Laomedonte, ibid.

— Amphiarai pater, 173.

Oileus Ajacis pater, 202.

Olea in Luco Mycenæo, 70.

— à Minervâ inventa, 222.

Olenius, 34. Olenus opp. Achaia expugnata, 31.

Olympia, 324.

Olympici, 320.

Olympus, 26.

— Mons, 110.

Olympuse, 118.

Olychus, 248, 377.

Omphale, 52.

— Lydorum Regina, 139.

Onchajdes portæ Thebanae, 176.

Onchestus Agrii filius, 34.

— lucus Neptuni, ibid.

Oneirus ab Oreste occisus, 315.

Onesippus, 138.

Opis una virginum quæ ex Hyperboris venerant, 13.

Ops Titanibus irata, gigantes à Cælo procreat, 16.

Opheltes, 46.

— Eurydices & Lycurgi filius, 175.

Oples, 234.

Opleus, 15, 188.

Opus, 109, 221.

Orax, 153.

Orchomenus, 95, 135, 453.

— Vir, 188, 422.

Orcus, 18, 330.

Oreas, 138.

Oreilochia, quæ & Iphigeneia, Achilles uxor, 456.

Orestes, 24, 315.

Oreius, 382, 444.

Orgia, 291.

Orion in Delo à Diana necatur, 12, 13.

— Neptuni ex Euryale filius, ibid.

Orithyia, 229.

— à Boreâ rapta, 231.

Orpheus Citharædicam exercet, 7. lapides arboresque cantu Citharæ mover, ibid.

— in domum Plutonis ad Eurydicem mortuæ serpentis sublatam, revocandam descendit, 7.

— non obtemperans Plutonis consilio, conjugem respicit, 8.

— Mysteria Bacchica invenit, 8. à Menadibus discepsitur, ibid.

— ad Pietiam sepultus esse traditur, ibid.

— Argonautas inhibet, 60.

— Oeagri filius, 49.

Orchus canis biceps boum Geryonæ custos, 114. ex Echidna & Typhone oriens, ibid.

Orsedice, 123.

Orseis Nympha, 24.

Oryctus, 442.

Orythia, 466.

Ossa

Ossa Olympo imponitur, 16. mons
Theſſalia, 310.

Otho, 252.

Othrys mons, 446.

Otus, 25.

— tibi Dianam in conjugem dari
vult, 26.

Oupavir quis, 1.

Ovum quod Nemesis è Jovis concu-
bitu peperit, ab Opitione in nemo-
re inventum, & Ledæ allatum, 201.

Oxynius, 191.

Oxylus è Prologenea & Marte na-
tus, 27.

— Andræmonis filius, 143.

— unoculus erat, ibid.

Oxypterus, 223.

P.

PAcis templum, 320.

Pæan, 63.

Pæas Thæumaci filius, 49. v. Pœ.

— Philoctetæ pater, 202.

Pæzmon fil. Vulcani, 49.

Pæzmon, 139.

Palamædæ, 77. 151. 305. 325.

Palladium signum lio a Jove datum,
209.

— descriptum, 110.

Pallas, 5.

— armata è Jovis capite exilit, 10.

— filia Tritonis, 207.

— Minervæ vulnus illatum, ibid.

Pallea, 259. 278.

— Oethonis filia, 252.

Pallene, 331. 354. 355.

Pammon, 211.

Pamphylus, 144.

Pan Jovis & contumeliæ filius, 11.

Panactes, 438.

Panathenæa, 235. Celebritas Pana-
thenæorum, ibid.

Pangatio, 382.

Pandæus, 423. 425. Meropis filius,
470.

Pandion, 76. 228. 270. 437.

— matri suæ ſo orem habuit uxore,
218.

— Proenem filiam Teteæ dat uxore,
ibid.

— moritur, 219.

— Phineæ è Cleopatra filius, 237.

— cum Cæcropæ patre regnans, per
liberos Metionis ejicitur, 219.

— Megaris regnat, 233.

Pandorus, 229.

Pandrosium, 222.

Pandrosios, ibid.

— Cæropis filia, 226.

Pangzum, 162.

Panope, 6. 137.

Panopeus Phocensis, 193.

Panyasis, 15. 192. 224.

Paphus, 223.

Parca, 7.

— Agrium Gigantem conficiunt, 18.

— Typhonem frustratz sunt, 21.

Parcalis, 396.

Paria Nympha, 150.

Paris, 262. 274. 307. 317. 334.

Paris Alexander cognominatus, 210.

— inventos parentes agnoſcit, ibid.

Parnassus, 23. 267.

Paros Insula, 111. 235.

Parthaon, 27. ibid.

Parthenius mons, 191.

Parthenope Stympali filia, 139.

Parthenopæus Promachum gignit,
46.

— arca vincit in certamine Ne-
mezo, 175.

— per Amphidictum prostratus, ibid.

— bellum gerit in Thebanos, 193.

Partus Alcmenes prohibitus, 90.

Paſiphaë Solis filia, 478.

Paſiphae, 87. conjux Minois, ibid.

— Solis & Perſeidis filia, 150.

— Neptuni instinctu taurum ada-
mar, 151.

— in vacca lignea collocata à Tau-
ro initur, ibid.

— Asterium cognomine Minotau-
rum parit, ibid.

— efficiebat incantatione, ut quo-
ties alia cum Minoe marito cu-
barer, eam viperæ lethali morbo
affligerent, 230.

Taſſithea

- Pasithea** Nai's Nympha. 227.
Patroclus Menœti & Sthenelus filius. 138. 202. 220.
Pedias. 225. Menetis filia, ibid.
Pegasus. 421.
Pegasus equus Bellerophonæ aliger, ex Medusa & Nepruno natus. 81. 85.
Pelagon. 213.
Pelagus Sardiniz. 60.
Pelagias Peleponnesus à Pelasgo dicta. 68.
Pelagi. 258.
Pelagus. 68.
 — Jovis & Niobes filius. 187.
Peleus Acaci filius. 31. 49. 213.
Peleus. 256. 272. 330.
 — ab Actore expiatus Antigone filiam ejus in conjugem accipit. 215.
 — cum Atalanta cerrat pugna palæstrica. 216.
 — Terhin uxorem ducit. 217.
 — ad Eurytionem exulatum se confert. 215.
 — cum Eurytione in apri Calydonii venationem egressus, Eurytionem telo missio ferit. 216.
 — à Centauris comprehensus sibi moriendum putat. 217.
 — per Chironem servatur incolumis, ibid.
 — Antigone uxorem ducit, ibid.
 — Polydoram filiam Sperchio dat uxorem, ibid.
 — ferarum captarum linguas defestas in peram condit, ibid.
 — in monte Pelio obdormit, ibid.
 — Jasonis & Dioscurorum ope Iolum expugnat. 219.
 — Phanicem ad Chironem, ut ab eo curetur, ducit. 220.
 — Phanicem Dolopum regem constituit, ibid.
Pellene. 16. 17.
Pelias. 233.
 — à livida faciei parte vocatus. 40.
 — Junonem nunquam honore ullo affectisse narratur. 41.
 — Thessaliam incolit. 42.
 — ab Admero currum à leone & dracone trahendum postulat. 46.
 — Iolci regnat post Cretheum. 47.
 — à filiabus enecatur & elizatur. 63.
 — reditum Argonautarum iniquo animo fert, ibid. de Aesone obtruncando cogitat, ibid.
 — filium à matre Jasonis relictum perimit, ibid.
 — à filiabus concisus elizatur. 64.
Pelides. 384.
Pelion Ossæ monti imponitur. 26. 104. 269.
Pelios pater Acasti. 49.
Pellis velleris aurei Colchis in Martis luco è quecu su pensa. 48.
 — leonis Nemezi. 99.
Pellus. 418.
Pelopea. 42. & 167.
Peloponnesi. 141.
Peleponnesus. 35. 250. 255. 375. 382. 389.
 — Apia ab Api denominata. 67.
 — peste gravatur. 140.
Pelops. 89.
 — Laum in Peleponneso hospitio accipit. 166.
Pelor. 157.
Pemphredo. 84.
Peneleus Hippalmi filius. 50.
 — Leii filius. 202.
Penelope Ulyssii elocata. 200.
Peneus. 269.
Penthesilea. 330.
Pentheus Agaves & Echionis filius. 162.
 — à Cadmo in regno subrogatur. 163.
 — in Citheronem Mimallonidas exploraturus se confert. 163.
 — furorem feminarum Thebanarum in Cithæone compescit. 162.
 — à matre illum feram esse putante membratim occiditur. 163.
Περικλόνιος navis unde dicta. 72.
Peplum Harmoniz dat Cadmus. 157.
 Depo.

Pepo. 412.
 Perdix. 237.
 Peneus Euri filius, 190.
 Pergama. 113.
 Perander. 377.
 Penelope Hippodami filia. ducitur ab
 Oeneo in uxorem. 33.
 — Polybi conjux. 168.
 — Alcaetha filia. 215.
 Periclymenus. 41. hic, licet in varias
 formas mutandi se à Neptuno
 potestatem accepisset. 41. interficitur
 tamen ab Hercule. 42.
 — Nelei filius. 50.
 — filiorum Nelei fortissimus. 130.
 varias inter pugnandum formas
 induit. ibid. ab Hercule perimitur.
 130.
 — Neptuni filius. 179.
 Perieres. 24. 39. 89.
 — Menoeris auriga. 97. Clymenum
 lapidis ictu vulnerat. ibid.
 — Cynorea filius fuit. 197.
 — Aeoli filius. 199.
 Perilaus. 200.
 Perimede. 24.
 Perimedes. 140.
 Perimele. 448.
 Periphas. 75.
 Periphetes Vulcani & Anticlii
 filius.
 — Mygdon rex. 152.
 Periphaeus. 310.
 Peristhenes. 75.
 Peristeranes Arcas. 307.
 Pero. 41. 212.
 Petiz. 252. 314.
 Perles. 5. ibid.
 Perleus. 42. 89.
 — Phineum ejusque conjuratos in
 Saxa convertit. 87. in Seriphum
 revertitur. ibid.
 — Phorci filias adit. 84.
 — adamantina harpe à Mercurio
 accepta ad oceanum devolat. 85.
 Gorgonas dormientes deprehendit.
 ibid. Medusæ caput amputat. ibid.
 hoc in petra ponit & recedit.
 86.

— Orca gales testus invisibilis est.
 ibid. in Æthiopiam pervolat. ibid.
 Andromedam deperit. ibid. à cetore
 eam liberaturum promittit Cephæo,
 si in uxorem dare velit.
 ibid.
 — Argos properat. 88.
 — ad Teutamiz Regis certamen
 gymnicum accedit. ibid. Acrisii
 pedem disco percutit, & interficit.
 ib. extra urbem sepelitur. ibid. Tyrrhenem
 proficitur, Megapenthem
 invisurus. ibid.
 — Tyrrhenem adeptus, Midæam &
 Mycenam munivit. 89.
 Pestis in Peloponnesum universam
 grassatur. 140.
 Peneus Menesthei pater. 102.
 Petrus Scironides. 140.
 Peucetius. 187.
 — Lycæonis filius. 461.
 Phædimus. 167.
 Phædra. 150.
 Phæstus. 437.
 Phæstus. 438.
 Phæthos filius Tithoni. 223.
 Phærus. 430.
 Phæzus. 411.
 Phælius. 138.
 Phætes. 327.
 Phærasia Memphis. 328.
 Phætes. 75.
 Phærus Dionysii filius. 49.
 Phærax. 164.
 Phærum Saturno à Mete propinatum. 4.
 Phæte. 74.
 Phæus Terræ Colchicæ flumen.
 56.
 Phæsus. 188.
 Phæyllus. 388.
 Phæaces. 61. 246.
 Phædra. 152.
 Phægeus. 184.
 — Alemeoni pepulum & monile
 tradit. 185.
 Phæneates. 245.
 Phærus urbs Thessaliæ. 46.
 Phæzi. 300.

Phætes.

- Theres, 42, 221.
 — Crethei filius, 46.
 — Admeti pater, 49.
 — Medea ex Jasone filius, 65.
 Phereus, 407.
 Pherusa, 6.
 Phiceum, 130.
 Phigius, 186.
 Philzmon, 210.
 Philxus, 432, 433.
 Philammon, 8.
 — Philonidis filius, 250.
 Philippus, 312, 316.
 Philobee Persei uxor, 376.
 Philocteres Pzantis filius, 202.
 — Serpentis ictu perit, 326. Pari-
 dem vulnerat, 350.
 Philodice Inachi filia, 197.
 Philolaus, 111, 150.
 Philomache Amphionis filia, 42.
 Philomela, 228. à Tereo vitata.
 Procne Sorori miserias significat, ib.
 fit hirundo, 229, 271.
 Thilonoë Tyndarei filia per Dianam
 immortalis facta, 200.
 Philonomus Lacedzmonius, 90, 278,
 295.
 Philostephanus vates semper investis,
 313.
 Philottus, 397.
 Philyra Saturni conjux, 5.
 Philyra Nauplii uxor, 77.
 Phineus, 34.
 — Vates cecus, 53. Agenoris filius,
 53, vel Neptuni, ibid. excecatus
 fuit à diis, quòd hominibus futura
 prädiceret, ibid. vel à Bo:ea &
 Argonautis, vel à Neptuno. Filios
 per novercam eorum inductus o-
 culorum luce privatur, ibid.
 — ab Harpyiarum injuriis liberatus,
 Argonautas docet de navigatione,
 55.
 — Beli filius, 72.
 — Cephei frater, 87, 283. Perseo
 insidiatur ob Andromedam, 87.
 primus Andromedæ maritus desig-
 natus, ibid.
 — Cleopatra uxorem ducit, 231.
 — Idzam ducit uxorem, ibid.
 — filios oculis privatur, ibid. Lycas-
 mis filius, 188.
 Phierres, 289.
 Phlegra, 128.
 Phlegrei Campi, 16.
 Phlegyas Martis & Chrysz Bæotidis
 filius, 165, 197.
 Phobius, 371.
 Phocis, 228.
 Phocus Azaci filius, 214, 472.
 Phocus in certaminibus præstabat a-
 liis, 214.
 Phoebe filia Coeli è Tellure, 2.
 — Philodices filia, 197.
 Phoenice, 148.
 Phœnissa, 75.
 Phœnix in Phœnicen se confert, 148.
 — Andromedam rapit, 283.
 — Amyntoris filius, 220.
 — per Amyntorem oculorum luce
 privatur, ibid.
 Pholoë, 104, 105.
 Pholus Centaurus Sileni & Meliz
 Nymphæ filius, ibid.
 Phœmonoe oracula edit, 321.
 Phorcus, 6, 84.
 Thorbas, 306.
 Thorbus, 27.
 Phorcades, 6.
 Phorcys filius Ponti, 6.
 Phoroneus Agialcæ ponitur, 67. ex
 Laodice nympha Apin & Nioben
 procreatur, ibid.
 — Inachi filius, ibid.
 Thrasimus, 229.
 Thryxus Nephelæ ex Athamante
 filius, 35.
 — Iovi immolandus ad aram con-
 stituitur, 36. liberatur per Nephelæ
 matrem, ibid.
 — in Colchos penetrat, 37.
 — Argi pater, 50.
 Throntis, 37.
 Phryges, 244.
 Phrygia, 161, 206.
 Phrygius, 372.
 Phrha, 27, 31, 215, 167.
 Phthiotis, 267.

Phthius, 188.
 Phylace, 44.
 Phylacus, 89.
 Phylas rex Ephyræ præfectus, 137.
 — Antiochi filius, 113.
 Phylæus Megetis filius, 202. Auger
 fil. 106.
 — ab Hercule citatus in pa-
 trem testimonium dixit, 106. Du-
 lichium commigrat, 107.
 Phyllus, 427. eius monumetum, 430.
 Phylus, 188.
 Pithonius Apolloniates, 170.
 Pictæ, 421, 441.
 Pithous, 317.
 Pitidice, 383.
 Placia Atrei filia, 108.
 Patzenfes, 169.
 Platanus Xerxis, 314.
 Platon, 188.
 Plectrum primò per Mercurium fuit
 inventum, 195.
 Pleiades, 191.
 Pleione, ibid. Oceani filia, ibid.
 Plesacre, 6.
 Plesurhous, 314.
 Pleuron, 27.
 Plexippus, 18.
 — Phineî è Cleopatra filius, 231.
 Plithanes Aëropen uxorem ducit, 153.
 Plato à Saturno devoratur, 3.
 — à Cyclopius galea donatus, 4.
 — rex inferorum fit, 5.
 — potestatem facit Orpheo conjugis
 ex inferis domum reducendæ, 8.
 — rapit Proterpinam, 13.
 — Proserpinæ granum mali
 Punici dat edendum, 15.
 — Pyllis contra Herculem opem
 ferens ab eo vulneratur, 137.
 Pieris, 194.
 Pierus Magnetis filius, 8.
 — Veneri Adonidis amorem expo-
 brat, ibid.
 Pione, 6.
 Piranthus, 68.
 Piren, 69, 80.
 Pirene, 74.
 Pithous Ixionis filius, 31.
 — nuptias Proterpinæ pectit, 122.

Polypoetæ pater, 202.
 Pisander, 34.
 Pisidice, 24, 42. ibid.
 Pituitatus, ibid.
 Pilus, 197.
 Pittheus Pelopis filius, 234.
 Pityocampes Sinis à pinis curvandis
 nominatus, 239.
 Pocula Medæ, 62.
 Poculum aureum Herculi à Sole do-
 natum, 116.
 Podalirius Esculapii filius, 202.
 Podarce, 75.
 Podarces Hesionæ frater, 127, 108.
 Priamus vocatus, 128.
 Polichus, 188.
 Polis, 278, 295.
 Polites, 211.
 Pollux, 37, 101.
 — filius Jovis, 47, 197.
 — Amycum in pugilatu interficit, 53.
 — genus pugnandi cesticum
 exercet, 203.
 — Lynceum occidit, 204.
 — per Jovem in Cœlum evectus, 205.
 — Castore mortuo immorta-
 litatem renuit, ibid.
 Polys Sarpedonis frater, 113.
 Polybores per maris fluctus in Insu-
 lam Cb pervenit, 18.
 Polybus Corinthiorum rex, 168.
 Polycaste, 41.
 Polytor, 75.
 Polycles, 363.
 Polycrite, 361.
 Polydamas, 313.
 Polydestes, 39.
 Polydestes uterinus Diityis frater,
 83. Seriphi rex, ibid. Danaes amore
 corripitur, ibid.
 Polydora Pelei ex Antigone fil. 216.
 Polydorus filius Cadmi unicus, 158.
 — Thebanorum rex, 164.
 — Nycteidem uxorem ducit, ibid.
 Polygonus Protei filius, 113.
 Polyidus Cœræni fil. 154. draconē ad
 cadaveri Glauci accidentē occidit, ib.
 herbâ illâ, quâ draco alium draconē
 vivificaverat, Glaucum è mortuis
 revocat, 155. D — Colq.

- colore^m bovis, rubi
 fructui assimilatur, ibid.
 — per Minoem non prius dimittitur, quam Glaucum filium etiam vaticinandi artem docuerit, ibid.
 — coactus docet, ibid.
 Polylaus, 138.
 Polymede Autolyce filia, 47.
 Polymedon, 211.
 Polymela, 347.
 Polymelus, 221.
 Polymnia, 7.
 Polynices, 171.
 Polynices Thebis fugatus monile & pepulum exportans Argos adit, 172.
 — Argiam capit uxorem, 173.
 — ad Iphiale^ctoris filium contendit, ibid.
 — vincit luctu in certamine Nemeo, 176.
 polynoe, 6.
 Polypemon, 238.
 Polyphemus, 423.
 Polyphemus Elati filius, 50.
 — Hylam à latronibus abripi putans, eos ense nudato persequitur, 52.
 Polyphontes Heraclidarum genere ortus, 145.
 — Laii proco, 169.
 — Oedipo ut sibi de via cedat, imperat, 169.
 — equorum Oedipi jugalium alterum interficit, ibid.
 Polypœtes, 27.
 Polypœtes Pirithoi filius, 202.
 Polytechnus, 425.
 Polyxena, 210.
 Polyxenus Eliensium Rex, 91.
 — Agasthenis filius, 202.
 Polyxo, 75.
 — Antiope mater, 194.
 Polyzelus Cyrenzus, 314.
 Pompeius Magnus, 327.
 Pontus, 6.
 Porphyrio in Hercule^m & Junonem imperum facit, 17.
 — à Jove & Hercule sagittis transfigitur, 17.
 — gigantum princeps, 16.
 Portz Thebarum septem, 176.
 Portheus Martis filius, 188, 407.
 Potamon, 75.
 Proetides portz Thebanz, 176.
 Proetus, 77.
 — per Acrisium fratrem Argis exactus in Lyciam ad Iobaten se confert, ibid.
 — Amphianactis filiam ducit, 78.
 — imperat Tiryne, 78.
 — è Schenobza Lysippem procreat, 78. 190.
 — curationi filiarum furentium ægè assentitur, 79.
 — scribit ad Iobaten ut Bellerophonem occidi curet, 80.
 — vitiat Danaen, 83.
 Praxithea, 138.
 — Phrasimi & Diogenes filia, 229.
 Priamus, 128, 248, 274.
 Priami filii, 210.
 Priamus Arisben Hyrtaco dat uxorem, 209.
 Prion, 423.
 Procella ignis magna ex ore Typhonis effervebat, 19.
 Procles, 142, 144.
 Procne, 288.
 — Tereo datur uxor, ibid.
 — fit lusciniæ, 229.
 Proctis Erecthei filia, 38, 229.
 — Cephalus uxor, 229.
 — in adulterio per Cephalum maritum deprehensa ad Minoem confugit, ibid.
 — cum Preleonte concumbit, ibid.
 — radice Circea sumpta, incantatione Pasiphaës lædi non poterat, 230.
 — conjugem Minois verita Athenas proficiscitur, ibid.
 — in gratiam Cephalus redit, ibid.
 — studiosissima venationis, ibid.
 — in venatione per jaculum Cephalus mariti inevitabile percussa moritur, ibid.
 Proles znea Jovis consilio sublata, 22.
 Promachus

- Promachus cum Epigonis in bello
 contra Thebanos militat. 46.
 — Parthenopae filius. 182.
 Promedon Naxius. 310.
 Prometheus 5.
 — ex aqua & terra formatis homi-
 nibus ignem, quem Jovi in serula
 furatus est, impetrat. 21.
 — loco Chironis immortalitatem
 adipiscitur. 105.
 — Herculem monet, ne ad Hesperio-
 dum mala prohibeatur ipse, sed
 Atiant ad Caelum sustinendum
 succedens eum pro se mittat. 120.
 — Vancinatus natus è Teih de
 filium Caelo dominaturum. 218.
 Pronax. 46.
 Pronoe Nais. 255.
 Pronoe Phobis filia. 27.
 Pronous Phegei filius. 186.
 Propontis. 55.
 Proterpina Jovis è Styge filia. 7.
 — per Fluonem rapta. 13.
 — Adonin conspicuum reddere non
 vult. 214.
 Protefilaus Iphieli filius. 102.
 Proetus. 113. ex Neptuno procreatus.
 ibid.
 — Aegyptiorum Rex, Dionysium
 primus omnium hospitio excipit.
 161.
 Prothens. 74.
 Prothe. 6.
 Protogenea Deucalionis filia. 255.
 Protopedula. 6.
 Prothous. 34.
 Ptalacantha herba Aegyptia. 322.
 Ptarmache. 6.
 — Crotopi filia. 258.
 — Nerei filia in fontem mutata.
 213.
 Ptochidii, Aleaxonis filios, (Phegei
 & uxoris ejus occisores) Tegeam
 utique persequuntur. 186.
 — per Tegeenses & Argivos fugan-
 tur. ibid.
 Ptochis. 104.
 Pteleon. 229.
 Pretelaus ex Taphio natus. 89. hic
 per Neptunum fit immortalis. 89.
 90.
 — Taphum capere nequit. 93.
 — moritur. ibid.
 Ptolemæi canis. 312.
 Ptoeus. 38.
 Puer Thebanus singulis mensibus
 vulpi agros Thebanos vastanti ap-
 ponitur solitus. 93.
 Pueri Athenienses septem quorannis
 mittuntur Minorauro devorandi.
 238.
 Pygmæi. 336.
 Pygmalion Cypriorum Rex. 223.
 Pyia. 223.
 Pylæon. 41.
 Pylarge. 76.
 Pylas patrum Riantem occidit. 233.
 — traducto in Pe eponnelum popu-
 lo Pylum condit. ibid.
 Pyleus Eurytionem nolens jaculo
 confodit. 31.
 Pylus de bobus abactis per Apollinem
 examinati. 194.
 Pylus. 125.
 Pylus. 27 233.
 — Urbs à Neleo condita. 41.
 — per Herculem expugnatur. 130.
 Pyramus amnis. 148.
 Pyrene. 117.
 Pyrtippe. 138.
 Pyrtissous Achilles. 335.
 Pyrrha Epimethei & Pandoræ filia.
 22. hæc ornatum prima fuit à diis
 plasmata. ibid.
 Pyrrha dictus Achilles apud byco-
 medem. 107.
 Pyrrhus Achilles ex Deidamia fi-
 lius.
 — Neoptolemus est nominatus. 220
 Pyrrhus Epistatarum rex. 387.
 Pythagoras. 330.
 Pythia Alcidi dat nomen Herculis.
 99. Thyne habitaturum præ-
 dicit. ibid. Eurysteo annos duo-
 decim servitutum, totidemque la-
 bores imperatos confecturum.
 ibid. tandem immortalitate do-
 natum. ibid.

— per Temenum reprehensa, 142.
 Pythius, 327. 405.
 Pytho serpens templi Delphici custos, 11.
 — per Apollinem perimitur, ibid.
 Pytholaus, 300.

Q

Quinquaginta remis *πενήκοντος* navis, 71.

R

Radix Circea, 230.
 Reges Persarum unde originem habeant, 81.
 Reges Græciæ Helenam petitori Spartam adveniunt, 201.
 Regia Hippocoontis, 130. spectatur ab Hercule, ibid.
 Regnum cæli Jovi obtingit, 4.
 Remus, 319.
 Rhadamanthus Jovis fil. 98. post Amphitryonis eadem Alcmænen ducit, ib. Ocaleam habitare concedit, ib.
 — leges condit, 149.
 — legibus à se conditis Insularis imperat, ibid.
 — ex fuga in Ætoliæ contendit, 149.
 — Alcmænen uxorem ducit, 150.
 — vita sanctus iudex animarum apud inferos constituitur, ibid.
 Rheia filia Cœli è Teilure, 2.
 — Saturni soror, ab eodem in uxorem ducitur, 3.
 — Jovem in utero ferens in Cretam proficiscitur, ibid.
 — involutum fasciis lapidem Saturno dat devorandum, ibid.
 — varicinandi perita fuit, 212.
 Rheginus, 248, 249.
 Rhegium, 400, 401, 402.
 Rhetus bello Trojano per Diomedem obtruncatus, 9.
 — Euterpes & Strymonis filius, ibid.

Rhœcus ab Atalanta interficitur, 199.
 Rhexenor, 234.
 Rhode, 13. ibid.
 Rhodia, 74.
 Rhodiorum portus, 119.
 Rhodis, 295, 296.
 Rhododaphne, 315.
 Rhodope Amisæna, 338.
 Rhodus, 141.
 Rhœus filius Staphyli, 345.
 Roma, 298.
 Romani unde, 294.
 Romulus, 296.
 Ropalus Herculis filius, 323.
 Rubeta si peregrinetur nullis se viribus tueri potest, 145.
 Ryndacus, 286.

S

Sacerdotium Minervæ & Neptuni, 229.
 Sacra Cereris, 121.
 Sagitta Herculis, 105.
 Salamin filia Asopi, 215.
 Salamis, 472.
 Salmoneus, 24.
 — ubi habitasset circa Thessaliæ, in Elidem reversus urbem condit, 39. contumeliosus suæ ingenio, ibid. adæquat se Jovi, ibid. pœnas imperatoris hujus luit, ibid.
 Salmydessus urbs Thraciæ, 53.
 Samothrace Insula, 260, 205.
 Sandalium, 319.
 Sandocus Astynoi filius, 223.
 — è Syria in Ciliciam profectus Celerem condit, ibid.
 Sangarius fluvius, 209.
 Sanguis Nessi philtum, 135.
 Sao, 6.
 Serapis, 68.
 Sardes, 386.
 Sardinia, 60.
 — Insula, 133.
 Sardiurum Aïx, 385, 458.
 Sarpedon Neptuni filius, Polyis frater,

rer, homo contumeliosus ab Hera-
 cule perimitur, 813.
 — Jovis ex Europa filius, 148. v.
 460.
 — Jovis ex Laodamia Belterophon-
 te filia, potius quam ex Europa,
 filius, 148.
 — Cilici adversum Lycios bellum
 gerenti opitulatur, 149.
 — ex Lycie parte sibi regnum com-
 paravit, *ibid.*
 — vitam ad tres ætates per Jovem
 consequitur, *ibid.*
 — Atymnium amat indeque in se-
 ditionem cadit, *ibid.*
 Saturnus filius Cæli novissimus è
 Tellure uxor, 1.
 — delecta Cæli genitalia in pelagus
 deiecit, *ibid.*
 — in locum patris Cæli è regno ex-
 pulsus sufficitur, *ibid.*
 — Titanas fratres compeditos in
 Tartarum demittit, *ibid.*
 — Rheam sororem sibi in matri-
 monium copulavit, 3.
 — liberos suos devorat, *ibid.*
 — vi pharmaci per Metin propinati
 cum lapidem devoratum, tum fi-
 lios alios antea deglutitos evo-
 mit, *ibid.*
 Saryrus ab Amydone Danaï filia re-
 lo percussus expergitur, 73. mito
 puellæ inuendæ capitur desiderio,
ibid. at Neptuni interventu in
 fugam se dare cogitur, *ibid.*
 Saxa errantia, 60.
 Scæa Danaï filia, 74.
 Scæus, 100.
 Scamander fluvius, 105.
 Scællis, 382.
 Scheatus Epistophi filius, 102.
 Scheria Insula, 248.
 Scione, 254.
 Schæneus Atalantæ pater, 49.
 Schæneus Autonoi filius, 417.
 Scylla, 60.
 — Nili fil. Minois amore flagrat, 236
 Sevirus, 213
 Seyros in uia, 220.

Seythæ, 250 310.
 Seythia, 70.
 Seis, 27.
 Seleucus Nicætoris filius, 326.
 Semele filia Cadmi, 158.
 — metu exornata partum semestræ
 efficit, *ibid.*
 — ab Actæone in uxorem perita, 160
 Sem ramis, 251.
 Seriphus, 39.
 Seriphus Insula, 83.
 Sicania, 264.
 Sicilia, 280, 288, 347, 393, 450.
 Siculum mare, 347.
 Siculus, 265, 289.
 Sicyon, 80.
 Side uxor Orionis, 12.
 Sigeum, 35.
 Silenus, 243, 336.
 Simois, 106.
 Simulacrum Jovis per Proeti filias
 contemptum, 78.
 Sinis Polypemonis & Sylex filius,
 218.
 — Corinthiorum Isthmum insidet,
 218.
 — viatores ad arbores flectendas
 compellebat inviros, *ibid.*
 — per Ithecum è medio sublatus,
 239.
 Sinus Ionius ab Ione vocatus, 70.
 Siphætes Cretensis, 438.
 Sipylos, 167, 168.
 Sirenes ex Melpomene & Acheloo
 natæ, 9. Centauricidæ, 325, 330.
 interficiunt Telemachum, 335.
 Sirenes è Siope & Acheloo ortæ,
 29.
 Sirenes, 60.
 Sisyphidæ, 266, 411.
 Sisyphus, 24, 213.
 — Aoli filius, 38.
 — apud inferos saxo volutando
 cruciatur, *ibid.*
 — ducit Meropen, 193.
 Sithon, 51.
 Sithonis, 272.
 Sithonia, 248.
 Sithonius puer, Orpheus, 367.

- S**micrus Democli Delphi filius, 272.
Smyrna, 456.
Socleus, 188.
Sol, 5.
 — **Herculem poculo aureo donat**, 115.
Sol cum Circe gigantem interfecit, 321.
Solymi, 82.
Sophoclis mors, 305.
Socrates Pandrosi cistam, in qua **Erichthonius** tegebatur, retergunt, 226.
Sorres iacta in situlam aquæ plenam, 144.
Spargapiza Darium educavit, 316.
Sparra, 275.
Spartani, 248 386.
Sparte filia Euroz, 196.
Spartus, 161.
Sperchius flumen, 217.
Sphinx per Junonem Thebanis immissa, 170.
 — **ex Echidna & Typhone orta**, ibid.
 — **ab adjunctis ipsius descripta**, ibid.
 — **ængmatis per musas instructa in monte Phicco contedit**, ibid.
 — **ex omnibus ængma propositum solvere nescientibus, abieptum unum devorat**, ibid.
 — **se ex arce quadam præcipitem dat**, 171.
Spio, 6.
Spiz viperarum in cruribus Typhonis erant, 19.
 — **Staphylus Dionysi filius**, 49.
Statua Cereri per Ionem posita, 71.
Stenygrus, 142.
Sternops, 34.
Sto opo, 27.
 — **Cephei filia**, 131.
 — **conjux fit Ocnomai**, 194.
 — **Acasti filia**, 216.
Steropes unus fuit è Cyclopiis, filius Cæli & Telluris, 1.
Stesichorus Himerzus poeta, 287.
Stezæarus, 321.
Sthenele, 73.
Sthenele Acasti filia, 220.
Sthenelus, 75.
 — **Amphityonem ex tota Argivoiū terra eiecit**, 92. Mycenarum & Tynthis ditione ponitur, ibid.
Mideam Pelopis filii commendat, ibid.
 — **Capanei filius**, 182, 202.
Steno, 85.
Sthenobæa, 78. **Bellerophonem** de concubitu interpellat, & accusat, 80.
 — **Præto nubir**, 190. **Antæa** dicta, ibid.
Strichius Aëolus, 335.
Stratichus, 42.
Stratobates, 90.
Stratonice, 27.
Strongyle quæ & **Naxos**, 382.
Strophades Insulæ, 55.
Stymno Scamandii filia, 208.
Strymon Thracum Rex, 348.
 — **flumen navigabile innavigabile fit per Herculem**, 116.
Styx, 5.
Stygne, 75.
Stryphalis palus descripta, 108.
Stryphalus Arcadiæ urbs, ibid.
Stryphalus Arcadum Rex, 214.
 — **Elati** è **Laodice** filius, 190.
Sybaris, 420.
Syleus per **Aulidem** iter facientes terram fodere compellit, 125, inter-
 ficitur ab **Hercule**, 125, 207, 256.
Sylea Corinthi filia, 238.
Symplegades, 55.
 — **immobiles tactæ**, 55.
Syria, 165.

T.

TAbula vocalis. 49.

Tænarus. 129.

Talus Biantis & Peronis filius. 45.

Crete custos. 62. Argonautas repellit. *ibid.*

Talus Perdicis fil. 287. ferram invenit à Dæda o per invidiam occisus. *ibid.*

Tanais. 354.

Tantalus. 470.

Taphus. 89. Taphius Neptuni fil. *ibid.*

Taphii. 91.

Tartarus locus est in inferno tenebrosissimus. 2.

— à terra tantum distat, quantum cælum. *ibid.*

Tartessus. 114.

Tauri tripedes. 57.

Taurica. 258.

Tautomenium. 280.

Taurus mons. 218.

Taurus Nelei filius. 41.

Taurus Cretensis. 108.

— Marathonius. 235.

Taygete. 194.

Tebus. 100.

Tegea. 185.

Tegyus Thraciz Rex. 232.

Telamon Aëci filius. 31.

— prior quàm Hercules in urbem Trojam intrat. 127. igitur ab eo, quod meliorem se omnibus præstaret, ense stricto invaditur. *ibid.* proximos lapides colligens, & in quem finem id faceret per Herculem rogatus, respondet aram se Herculi Callinico extructurum. *ib.* laudatur ab Hercule. *ibid.* Laomedonnis filiam uxorem accipit Heli-
onem. *ibid.*

— procreat Teucrum ex Hesi-
one. *ibid.*

— Aëcis & Teueri pater. 202.

— Aëci filius. 213.

— amicus Pelei, non frater fuit. *ibid.*

— Phoco fratri disco caput ferit, & occidit. 214.

— occisum, adjuvatore Peleo, in Sylva occulrat. *ibid.*

— ad Cychreum in Salaminem exulatum vadit. 215.

— Peribream uxorem ducit. *ibid.*

Telchim. 68.

Teleboz. 89.

Telegonus imperii Egyptiaci admi-
nistratoz. 71.

— Protei filius. 119.

Teleon Butz pater. 49.

Telephassa conjux Agenoris. 147.

— Agenoris libens ad quærendam Europam adjungit se. *ibid.*

— penetrat in Thraciam cum Cadmo. 148.

Telephus. 35.

— à cerva appellatus. 191.

Teles. 198.

Telestilla. 167.

Telestinus. 120.

Telestas. 211.

Telesus. 369.

Teleutagoras. 138.

Tellis. 326.

Tellus uxor fuit Cæli. 1.

— Jovi victoriam contra patrem Saturnum varicinator. 4.

Telum Herculis Chironis genu
infigitur. 105.

Temenus ob occisum varem quen-
dam ad exilium decennale damna-
tur. 142.

— militum copias legit. *ibid.*

— sortes jacit in situlam aquæ
plenam. 144.

— Phegei filius. 161.

Teneus. 270.

Tennes. 268.

Tenus Insula. 231.

Templum pro Palladio per Ilum
constructum. 208.

Terambus Eusebi filius. 446. 447.

Terrapolis Attica. 267.

Tereina Strymonis filia. 444.

D 4 Tereus

Tereus Martis filius, 228.
 — *Philomelam & Procnem fugientes persequitur*, *ibid.*
 — *in upupam mutatur*, *ibid.*
Teridæ, 203.
Termera, 400.
Terpsichore, 7.
Terpsicratea, 133.
Tetra indigne fert filiorum, per *Cœlum maritum in Tartarum dejectorum*, *interitum*, 2.
 — *Titanas incitat ut patrem Cœlum dolo aggrediantur*, *ibid.*
 — *Sarurno filio falcem adamantinam suppeditat*, *ibid.*
 — *Tartaro admitta*, 18. *annonam negat*, 36.
 — *Jovis dexteram contactu suo demulcens*, *iram compescit*, 183.
Tethys filia Cœli & Tellure, 2.
Tetrigidra Myrthenza, 137.
Teucer, 261, 424.
Teucer Telamonis ex Hesiione filius, 227.
 — *Telamonis filius*, 202.
 — *Scamandri & Idæi filius*, 205.
 — *monitur*, *ibid.*
Teuceri à Teucro vocari, *ibid.*
Teumessus, 479.
Teutamias Larissorum rex, 88. *in patris honorem centamen gymnicum edit*, *ibid.*
Teuthras Myrorum Dynastes, 191.
Thalia, 7.
Thalpius Euryti filius, 202.
Thamyris Philammonis & Argiopes nymphæ filius, 8. *Thrax*, 394.
 — *cum formâ corporis tum fidibus præstans vir*, *ibid.*
 — *multas cantu provocat*, *ib.*
Thanace Megesthi filia, 223.
Thargelia, 362.
Thasus Insula, 113. *à Thaso, Cadmi filio*, 149 273.
 — *Androgei filius habitanda per Herculem datur*, 121.
 — *Neptuni filius adjungit se Europam quærentibus*, 147.
 — *Thasum urbem de suo no-*

mine appellatam inhabitat, 149, 278.
Thaumas pater Poeantis, 49.
Thaumas, 6.
Theano, 75.
Thebæ, 57.
 — *urbis undè dicta*, 166.
 — *ciade non mediocri afficitur*, 170.
Thebais poema, 33.
Thebani Ergino vestigales, 97.
 — *Tydeo struunt insidias*, 176.
 — *ad moenia contugiant*, 183.
 — *diu mulûmq; vagari Hestizam urbem à se conditam incolunt*, *ibid.*
Thebe Alexandri Tyranni uxor, 300.
Theias Beli fil. 466.
Thelxion, 61.
Themis filia Cœli & Tellure, 2.
 — *oracula dat Delphis*, 207.
 — *illi filia*, 11.
Themiscyra, 111.
Themisto Hypæi filia, 13.
Themistocles, 315.
Theoclus, 239.
Theonoe, 250.
Theophrastus, 315.
Thera, 167.
Theragrus, 369.
Therens, 315.
Therimachus, 98, 139.
Thermodon, 56.
Thermopylæ, 331.
Thermus sinus, 293.
Thermydæ Rhodorum portus, 119.
Thersander Polynici filius, 182.
Thersippus Agrii filius, 35.
Thesæus Ægei filius, 30. *ex Æthra*, 231.
 — *apud inferos ab Hecule conspectus*, 112.
 — *Helenam rapit & Athenas eam abducit*, 201.
 — *clavam feream gestare solitus*, 233.

Thesmophoria, 14, 358.

Thespæ, 96.

Thespiades, 139.

Thespius adoptivus Pylii filius, 121.

Thesproti, 184.

Thesprotus, 187.

Thessalia, 256, 286, 364.

Thessalus bos lignivorus Cerambiz, 418.

Thessalus, 139.

Thestius, Iphicli pater, 50.

— Acrolus, 100.

Thera, 287.

Thetis, 6. Nerei fil. 162. Vulcanum servat, 9. filium ex se natum Patre præstantiorem fore prævidit, 218.

Thetidis preces, 330. alas Achilli dat, 331. nuptiæ, 218, 332. cum Medea contendit de formâ, 323. Argo navem per Cyaneas petras ducit, 60. Monente Junone abstinet à Jovis concubitu, 218. formam var. ar. ibid. Achillem immortalem facere vult, 219. bello Trojano periturum metuit, 220. occultat in Scyro, ibid.

Thia, 2. 5.

Thiodamas, 134.

Thoon Hypsipyle pater, 50.

— per filiam Hypsipylen servatur, 50.

— Borysthenis filius, 456.

— Assyriorum rex, 224.

— cum Myrrha filia per menses duodecim concumbit inticius, ibid.

— Myrrham stricto ense persequitur, eam interfecit, ibid.

Thoon gigas à Parci coniectus, 18.

Thoricus, 93. Atticæ locus, ibid.

Thracæ, 355.

Thracæ per Herculem in Thaso expugnati, 113.

Thracia, 162.

Thrastra Martis filia, 444.

Thracymedes, 42.

Thracius campus, 222.

Thruppæ, 137.

Thylæ Siculæ, 324.

Thymætes, 282.

Thyone, 164.

Thyrent, 29.

Thyria Amphinomi filia, 427, 429.

Tibiz per Marfyan inventæ, 11. per Minervam fuerunt abjectæ, ibid.

Tiberius Cæsar, 329.

Tigalis, Herculis filius, 138.

Tigris amnis, 54. nominatur Harpyæ ab unâ Harpyiarum, ibid.

Tilphusius fons, 183.

Timandra, 100.

Timon Ægyptius, 320.

Tiphys moritur, 56.

Tiphysæ, 138.

Tiresias vates Thebanus, 177. longævus, 178.

— formam mutat septies, 306. Augures necat, 438.

— Eueris & Chariclone filius, 177.

— oculis captus, ibid.

— Thebanis futura prædicat, 178.

— repentinâ morte petiit, 183.

Tiryns, 78.

Tisamenus Orestis filius, 141. Peloponnesiorum Rex, 143.

— occiditur, 144.

Tisiphone filia Cæli fuit, 2.

— forma præstantissima per Creontis conjugem divenditur, 187.

Tisiphonus, 300.

Titanes, 188.

— appellati fuerunt filii quidam Cæli à Tellure procreati, 2.

— omnes in patrem excepto Oceano imperum faciunt, ibid.

— in vincula coniecti, & in Tartarum detrusi Centimanis dantur custodiendi, 1.

— à filiis Temeni ad Temenum occidendum conducuntur, 145.

Titanides Clœi & Telluris filiz, 2.

Tithonus, 209.

— in Æthiopiam ab aurorâ abducitur, ibid.

Titony-

- Titonychus** (*Tynnichus*) *Chalcidomachus* Poeta. 326.
Titurus *Ætolus*. 320.
Tityus *Jovis* ex *Elara* filius. 11.
 — magnitudinis inusitata fuit. 11.
 — *Latonam* conpiscatus abripit. *ibid.*
 — etiam mortuus cruciatur. 11.
Tityus *Alexandro* infidiatur. 316.
Tlepolemus. 133. 139.
 — *Licymnium* occidit quidem, sed non sponte. 141.
 — exul magnâ cum manu *Rhodum* venit. 141.
Tomi. 59.
Torgus coloniam deducit. 411.
Torone. 113.
Toxus. 29.
Toxicratea. 139.
Trachin. 133. 135.
Trachion *Carystius*. 325.
Tragasia. 366.
Trageus *Thracius* unde nominatus. 70.
Trambelus. 390. 391.
Trapezita *Tauromenitanus* vaser. 281.
Trapezus. 188.
Triballus. 444.
Tridens *Neptuno* per *Cyclopes* donatur. 4.
Trimilis *Lycia* dista. 469.
Trioculus. 143.
Triops. 25.
Tripodiscium urbs. 259.
Tripolemus *Metaniræ* natorum maximus. 15.
Tripus *Delphicus* *Delphis* per *Herculem* avectus. 125.
Triticum suavis *Inonis* per mulieres rostum. 36.
Triton amnis. 10. 13.
Troades. 377.
Troazén. 126. 395.
Troia peste affligitur per *Apollinem*. 112. ceto per *Neptunum*. *ibid.*
 — à *Troe* nuncupata. 206.
Troiz mala. 254. obsidio. 274. excidium. 317. 349. 377.
 — ab *Hercule* capta. 209.
 — bello impetita. 212.
Troilus. 211.
Tros. 206. *Eristhonii* filius. 253.
Tudus *Candaulex* uxor acutissimi visus. 325.
Tumulus *Aret*. 207.
Tumulus *Gerasti* *Cyclopi*. 236.
Tydeus. 34.
 — adversus *Thebas* in bellum proficiscitur. *ibid.*
 — à *Menalippo* vulneratus occumbit. *ibid.* & 179.
 — *Oenei* filius. 172.
 — *Deipylon* uxorem accipit. 173.
 — *crætibis* vincit in certamine *Nemæo*. 175.
 — *Eteoclis* orator. 176.
 — cerebrum *Menalippi* absorbet. 180.
 — *Diomedis* pater. 202.
Tyndareus. 197.
 — *Oebali* & *Bateæ* filius. 199.
 — *Thestii* filiam *Ledam* ducit uxorem. 200.
 — metuit ne si uni è prociis multis *Helena* despondeatur, seditio moveatur per alios. 201.
 — procos *Helenz* eo adigit, ut juvent seditionem se non moturos. 203.
 — *Menelaum* filiz suæ sponsum declarat. *ibid.*
 — *Menelao* regnum tradit. 205.
Typhon humana ferinaque natura nascitur è terra in *Sicilia*. 18. hic corporis vastitate & robore cæteris, quos terra genuerat, omnibus antecellebat. *ibid.*
 — lapides in Cælum candentes jaculatus, cum sibilo boatûque magno ferebatur. 19. 456. 457.
 — *Spirarum* volumine *Jovem* circumplectitur & detinet. 20.
 — matura miriaque poma gustat. 21.
 — in *Thraciam* contendit. *ibid.*
Typhis *Hagnii* filius. 49.
Tyamus. 90.

Tyrens, 29.
 Tyria mulier uxor Egypti. 75.
 Tymma. 348.
 Tyro Salmonis filia. 40. 42.
 — geminos parit & exponit, ibid.
 Tyriheni, 163.
 Tythenea 321. 325. 315.
 Tythenum mare. 347.
 Tythenea. 325.

V.

Vates quidam magus existimatur, 142. insectus. 143.
 Udzus. 157.
 — unus è Sparrorum genere. 177.
 Vena Tali à collo ejus ad calcem pertingens. 62.
 Venatio apri Calydenii. 126.
 Venti nati sunt ex Au. o. a & Astrzo. 5. 317. 319. 334.
 Venus ex Dione Jovis filia. 7.
 Venus Nectum contra Herculem dolis instruit. 309. ei dies festus. 315. ejus Scyphus. 312. Pani Echus amorem injicit. 333. cum aliis Deabus continetur. 334. cum Mercurio 337.
 — Macula per quem primum incepta. 8.
 — Auroram ardore perpetuo cruciat. 19.
 — à mulieribus Lemniis nihili facta. 50.
 — Baten ad Elybrum relegat. 60.
 — cum Anchie congruitur & Aeneam gignit. 206.
 — Adonis clam diis in arca occultatum ante Procrpinam constituit. 224.
 Vespasianus Imperator. 320.
 Vesta. 381. v. 35.
 Victoria Jovis contra Saturnum partem certæ conditione per Teularem prædicta. 4.
 Viperæ in crutibus Typhonis sib lum gentem excitabant. 19.

Virga aurea per Apollinem Mercurio pro fistulâ data. 156.
 Virgines Athenienses septem Minotaurum quorannis mittuntur devorandæ. 238.
 Viri Lemniis ancillas è Thracia abductas subigunt. 50.
 — è terra ex dentibus satis orti profiliunt. 58.
 — armati è dentibus draconis per Cadmum satis oriuntur. 156. Hi muris vulneribus se se conficiunt. 157.
 Virus graveolentis terribissimum mulieribus Lemniis per Venerem injectum. 50.
 Vitium Hecubæ Priamo per eam recitatum. 210.
 Ulysses Laertis filius. Helenæ procur. 202.
 — Palladium aufert, tibia vincit. 325. ejus er ores. 322. 347. 348.
 — instruit Tyndareum de pociis Helenæ sic obligandis, ne si uni despondeatur seditionem moveant alii. 203.
 — Tyndæo promittit opem contra procos Helenæ seditionem moturos. ibid.
 — Achillem apud Lycomedem quæsitum invenit. 220.
 Voluptas in coeundo num viro:um an mulierum major sit. 178.
 Urania. 7.
 Vulcanus è Cælo præcipitatus. 9.
 — in Lemno per Thetidem servatus. ibid. 43. 332.
 — Peleum ente donat. 217.
 — Minervam stuprare cupit. 226.
 — in semine Minervæ semen effundit. 226.
 Vulpes agros devastans. 91.
 — animal dolosum. 145.
 Vultur occulta revelat, & futura prædicat. 44.
 Vultures cor Tiryi apud inferos depascere non desistunt. 11.
 Vulturius Apollo. 277.

X.

- X** Anhippe Dori filia, 27.
 Xanthippus, 34.
 Xanthus, 138.
 Xanthius pater Leucippi, 352.
 Xanthus equus Pelco per Neptunum
 donatus, 218.
 — Borois Rex, 282.
 — fluvius, 321, 468, 469.
 — Samius, 361. Termerensis, 400.
 Malesius Erippen redimit à Celta,
 358.
 Xenodamus Menelai è Gnosia nym-
 pha filius, 203.
 Xenodice Sylei filia, 125. ab Hercule
 interfecta, ibid.

Xenodice, 150.

Xuthus, 24.

Xuthus Peleponnesum adipiscitur, ib.

Xuthus Creutz maritus, 229.

Z.

- Z** Elus, 5.
 Zetes Bo. ex filius, 49.
 — Borex & Orithyis filius, 231.
 Zethus unus ex Lyci intersectoribus,
 165.
 — rei pecuariz studiosus, 166.
 — Theben ducit, ibid.
 — Sagittis confixus occumbit, 168.
 — ex Jove & Antiope natus, 194.
 Zeuxippe Pandionis uxor & matris
 ejus soror, 228.

INDEX.

INDEX AUCTORUM.

- A.**
A Bas Sophista, 325.
 Acusilaus, 68, 69, 78, 108, 160, 187.
 203, 212, 231.
 Æopius, 329.
 Alcmanis Naran'es, 326.
 Alemxonidis Scriptor, 34.
 Alexander
 Ætolus, 372.
 Myndius, 310.
 Andrisici Naxica, 361.
 ejus operis, I, 12, 382.
 Antenor Cretensis, 329.
 Antigoni Mutationes, 448.
 Antiochus Myrlicus, 325.
 Antipater Acanthius, 308.
 Apollonius Rhodius
 in Argonauticis, 55.
 Cauro, 244, 366.
 Epigrammat, 448.
 Apollonius Astronomus, 329.
 Archelaus Cyprius, 320.
 Areus Laco, in Cygno, 427.
 Aristarchus Grammat, 329.
 Aristocritus
 de Mileto, 366.
 Aristodemus Nyleus, 357.
 Aristonicus Tarentinus, 307, 310.
 Aristoteles, 307, 37.
 Alc epiales, Myrlicanus, 70, 151.
 in I. Euthymiacan, 599.
 Asius poeta, 189.
 Athanadz Ambracia, 410.
 Athenodorus Ereticus, 323.
B.
B æchylides, 336.
 Bæus [al. Boethus] poeta
 in Ornithogonia, 409, 416, 444.
 in II. ejus operis, 436, 439.
 440, 441, 444.
 Botrias Myndius, 308.
C.
C allimachus, 322.
 Castor Chronographus, 69.
 Cephalo Gergethius
 in Tricicis, 349, 398.
 Cercops Milecius, 70, 77.
 Charinus Iambographus, 338.
 Corinna
 in Heterœœmenon I, 453.
 Cratini Eunide, 326.
 Crinagoras Epigrammatogr. 322.
D.
D areus Phrygius, 308.
 Decladas, 369.
 Demaratus, 52.
 Demetrius Scepilius, 326.
 Democydes, 330.
 Demodocus, 335.
 Didymarchus
 in Metamorphosean, III, 448.
 Diodorus in ætius, poeta, 374.
 Diogenes Historicus, 354.
 Diognerus vares, 316.
 Dionysius Myrlicenzus, 52.
E.
E ubulus comicus, 322.
 Eamelus poeta, 189, 190, 203.
 Euphorion in
 Apollodoro, 392.
 Hyacintho, 300.
 Thraci, 369, 390.
 Eupolidis Hybristodice, 327.
 Euripides, 71, 179, 186, 191, 327.
 G. Gallus

G.
Gallus Cornelius, 343.
 H.
Hegesippus in
 Melesiacis, 376.
 Palleniaciis, 354.
 Helena poetria, 320.
 Hellanicus in Troicis, 398.
 Hermes, 347.
 Hermesianax
 Leontio, 351.
 in II. ejus operis, 473.
 Herodorus, 52. 167.
 Herodotus, in I, 306. 314. 321. 324.
 Hesiodus, 33. 54. 63. 69. 78. 81. 167.
 178. 193. 224.
 in Op. & D. 326.
 in Aspide, 84.
 in Exilis magnis, 448.
 Homerus, 9. 78. 81. 148. 167. 306.
 307. 310. 313. 318. 321. 336.
 Hypermenes de chio, 334.
 I.
IBycus Poeta, 216.
 L.
Lesbiacæ scriptor, 384.
Licymnius chius, 385.
 Lycophron Alex. 330.
 M.
Metris Thebanus Hymnogr. 313.
Menecrates Xanthius
 in Lyciacis, 468.
 Melesiacæ scriptor, 371.
 Mnesagoras, 199.
 Mæro in Diris, 391.
 Muszus Atheniensis, 310.
 N.
Naupacticæ scriptor, 199.
Neanthes Cyzicenus
 in II, 337.
 Nicæneus in Lyrico, 344. 366.
 Nicander, 468.

Heterocumenon I. 410. 446. 448. 472.
 II. 430. 437. 459. 461.
 III. 405. 457.
 IV. 419. 421. 427.
 451. 452. 458. 455.
 456. 458. 463.
 De Poetis, 349.

O.

Orphici, 199.

P.

Pamphilus, 448.**P**anyasis, 15. 199. 224.**P**arthenius, 367.**P**hanias Erchus, 356.**P**hanites Microgram, 318.**P**hantasia Memphis, ibid.**P**herocydes, 12. 15. 34. 52. 70. 95. 132.

148. 157. 177. 189. 213. 465.

Phileas ad Hermen, 147.**P**hilocrates, 221.**P**hylarchus, 388. 395.

in XV. 374.

Pisander, 34.**P**leisirrhous Hymnographus, 314.**R**edituum [Néssor] scriptor, 77.

S.

Satyrus, 329.**S**immiæ Rhodius, 397.

in Apolline, 441.

Sophocles Euryalo, 348.**S**tefichorus, 199. 258. 313. 320.

T.

Telles, 316.**T**hebaidos scriptor, 33.**T**heodorus Samothrax, 334.**T**heophrastus in Epist. 315.

in I. de temp. I. 380. III. 361.

Telesilla, 167.**T**imæus Siculus, 393.**T**ragici, 69. 77. 78.**T**ynnichus Chalcidensis, 316.

X.

Xanthus Lydius, 397.

F I N I S.